COMANDANTUL GEORGE LINCOLN ROCKWELL

PUTEREA ALBĂ

PUTEREA ALBĂ

Comandantul George Lincoln Rockwell

(1966)

Tradus prin DeepL
din Engleză în Română

Această carte este dedicată tuturor bărbaților Albi curajoși care, de la început, au creat civilizația occidentală și care, în prezent, susțin și, în viitor, împlinesc destinul uman.

Între prima și a doua ediție a cărții sale, comandantul Rockwell a fost asasinat. Următoarea dedicație pentru a doua ediție provine din aceeași sursă ca și prima, The Airman's World, de G. R. Wilson:

Îmi voi aminti cum stă
în cerul frământat și disprețuiește să moară.
Îmi voi aminti că cei înalți trebuie să se aștepte la durerea
pe care o evită cei care trăiesc pe câmpia adăpostită.
Îmi voi aminti că au de înfruntat furtuni cei care aleg să stea în cel mai înalt loc, iar cei mândri trebuie să disprețuiască cicatricile care se acumulează la capetele ținute sus, acolo unde fulgerele răsună...
Îmi voi aminti că o viață bună se trăiește acolo unde se
poate vedea adânc și departe spre inima canionului
sau spre steaua de la miezul nopții.

Cuprins

Introducere
Capitolul 1 ZORNĂITUL MORȚII
Capitolul 2 SIFILIS SPIRITUAL
Capitolul 3 FALSIFICATORII DE HĂRȚI
Capitolul 4 CĂPITANI CORUPȚI
Capitolul 5 NAUFRAGIATORII DE NAVE
Capitolul 6 O PRIVIRE ATENTĂ LA ESCROCI
Capitolul 7 “PRIETENII” CĂPITANULUI
Capitolul 8 “PRIETENII” ECHIPAJULUI
Capitolul 9 CIUMA NEAGRĂ
Capitolul 10 FAPTELE DESPRE RASĂ
Capitolul 11 COȘMAR
Capitolul 12 CINCIZECI DE ANI DE EȘEC
Capitolul 13 IMPERIUL ALB
Capitolul 14 REVOLUȚIE ALBĂ
Capitolul 15 NAȚIONAL SOCIALISM
Capitolul 16 PUTEREA ALBĂ

INTRODUCERE

În 1940, un tânăr student de la Universitatea Brown și-a abandonat studiile pentru a se înrola în Marină, pentru a lupta împotriva lui Adolf Hitler. Mai târziu, el și-a explicat sentimentele de atunci în aceste cuvinte:

„Când propaganda despre Hitler a început să ne fie impusă în doze din ce în ce mai mari, am înghițit-o... Am ajuns să urăsc acest „monstru vicios", Hitler, la fel de mult ca oricine din țară. A devenit evident că va trebui să intrăm în război pentru a-l opri pe acest „căpcăun îngrozitor" care plănuia să cucerească America"[1].

Optsprezece ani mai târziu, în 1958, aceeași persoană, stând solemn în fața unui steag cu svastică aprins cu lumânări într-un colț întunecat al casei sale din Arlington, Virginia, a luat decizia capitală de a-și dedica viața cauzei lui Adolf Hitler.

Poate că nicio transformare umană nu a fost vreodată mai remarcabilă sau mai plină de semnificație de la uimitoarea convertire a apostolului Pavel în timp ce se îndrepta spre Damasc pentru a-i persecuta pe primii creștini.

Aici era un om care, în calitate de pilot de vânătoare al Marinei Militare și comandant decorat al trei escadrile navale, își dăduse trupul și sufletul pentru distrugerea lui Adolf Hitler și a adepților săi în cel de-al Doilea Război Mondial, doar pentru a deveni cel mai fervent adept al Liderului însuși.

Omul era Lincoln Rockwell și, în multe privințe, rolul său este analog cu cel al marelui apostol al Bisericii. Dacă Adolf Hitler este autorul Național-Socialismului, atunci comandantul Rockwell este cu siguranță Sfântul Pavel al noului crez Arian.

În afară de convertirile lor remarcabile, există și alte paralele între cei doi bărbați:

-Amândoi au îmbrățișat cauza nepopulară a cuiva care a fost urât și considerat un „eșec" în vremea sa;
-Amândoi au scos o doctrină nouă din contextul geografic și etnic local al fondatorului său și au răspândit-o cu zel misionar în lumea civilizată a timpului lor;
-Amândoi au fost ostracizați și persecutați de autorități, precum și de masele neconvertite din vremea lor;
-În cele din urmă, amândoi au suferit martiriul.

[1] This Time the World, Arlington, 1963, p.71.

Și așa cum creștinismul, de exemplu, ar fi putut dispărea ca o sectă obscură din Orientul Mijlociu după răstignirea fondatorului său dacă nu ar fi fost Sfântul Pavel, la fel și Național-Socialismul ar fi putut fi puțin mai mult decât un fenomen German trecător dacă nu ar fi fost Lincoln Rockwell.

Dar prin ridicarea sfidătoare a steagului svasticii din ruinele și cenușa celui de-al Doilea Război Mondial, acest mare discipol al lui Adolf Hitler a reușit să transforme înfrângerea în victorie.

Ceea ce evreii și aliații lor credeau că au distrus pentru totdeauna, el a reușit în mod miraculos să reînvie, ducând mesajul nemuritor de salvare a rasei al Național-Socialismului către oamenii Ariani de pretutindeni.

Pentru că Lincoln Rockwell a fost cel care, în acei ani dificili de după 1945, a fost primul care a înțeles sensul și semnificația reală a învățăturilor lui Adolf Hitler și care a recunoscut și a proclamat adevărata sa măreție, așa cum niciun alt om nu a fost capabil să facă.

Cu o perspicacitate unică, comandantul Rockwell a văzut în Național-Socialism ceva care era mai mult decât „German" - ceva care era, de fapt, o expresie a sufletului întregii omeniri Albe Ariane.

El și-a dat seama că, așa cum acum 2000 de ani Hristos a anunțat o doctrină a mântuirii personale, tot așa Adolf Hitler a proclamat un mesaj de mântuire rasială în timpul nostru. El și-a declarat credința de tip religios prin aceste cuvinte:

„Noi credem că Adolf Hitler a fost darul unei Providențe de nepătruns pentru o lume aflată în pragul unei catastrofe evreo-bolșevice și că numai spiritul înflăcărat al acestui om eroic ne poate da puterea și inspirația de a ne ridica, asemenea primilor creștini, din adâncurile persecuției și urii, pentru a aduce lumii o nouă naștere, idealism radiant, pace realistă, ordine internațională și dreptate socială pentru toți oamenii."[2]

Poate că cel mai important factor care a dus la transformarea incredibilă a lui Lincoln Rockwell a fost realizarea profundă a faptului că tot pentru care luptase - sau credea că luptă - în cel de-al Doilea Război Mondial fusese trădat. I se spusese, de exemplu, că am intrat în război pentru a salva țări precum Polonia și Cehoslovacia. Dar când s-a întrebat cine avea acele țări după aceea, a văzut că fusese înșelat.

La fel ca mii de colegi foști militari, comandantul Rockwell a ajuns la concluzia convingătoare că Statele Unite au luptat de partea greșită în cel de-al Doilea Război Mondial.

În loc să luptăm ca aliați ai hoardelor sovietice fără Dumnezeu pentru a face lumea sigură pentru comunism, ar fi trebuit să luptăm alături de frații și

[2] *National Socialist World View,* Principiul VII.

surorile noastre Germani Albi pentru a elimina cancerul bolșevic de pe fața pământului.

Fiind un om de acțiune, Lincoln Rockwell a decis imediat să acționeze în conformitate cu convingerile sale. După ce a luat în considerare diferite opțiuni conservatoare și de dreapta, a ajuns la concluzia fundamentală că rasa noastră nu piere din lipsă de idei, ci mai degrabă din lipsă de spirit. Pentru că această lipsă de spirit - în special de curaj moral - a împiedicat aprecierea și acceptarea singurei mari idei salvatoare a rasei - proclamată deja de Adolf Hitler.

Așadar, Comandantul Rockwell a continuat și a format Partidul Nazist American (schimbându-și ulterior numele în Partidul Național Socialist al Oamenilor Albi). Ca strigăt de luptă al mișcării Național-Socialiste reînviate, el a adoptat sloganul: „Om Alb, ridică-te și luptă!" Și pentru a atrage genul de luptători pe care îi dorea, a ridicat steagul cu svastica și a indicat calea spre victorie printr-o simplă declarație de credință: HOC SIGNO VINCES" [În acest semn vei învinge!].

Inevitabil, eforturile comandantului Rockwell i-au adus teama și ura celor mai mari dușmani ai rasei noastre.

A fost atacat, denunțat și defăimat de fiecare agenție a unui sistem anti Alb. Cu toate acestea, nu numai că a supraviețuit, dar cu fiecare nou atac a atras din ce în ce mai mulți recruți pentru cauza Național-Socialistă. Alarmați, adversarii săi au recurs la forme mai sinistre de atac: bătăi, bombardamente, închisori și înscenări juridice. Când el a demonstrat din nou că niciuna dintre aceste încercări nu îl putea opri - că, de fapt, ele contribuiau la succesul său tot mai mare - a rămas doar o singură cale prin care putea fi oprit.

Pe 25 august 1967, Lincoln Rockwell a fost doborât de glonțul unui asasin laș. America și-a pierdut cel mai mare fiu; rasa Albă și-a pierdut cel mai mare campion de la Adolf Hitler încoace. Cu o premoniție stranie, comandantul Rockwell a rostit aceste cuvinte profetice chiar la începutul luptei sale:

„Știam că nu voi trăi să văd victoria pe care o voi face posibilă. Dar nu voi muri înainte de a face această victorie sigură".[3]

Oricât de mult ar fi sperat dușmanii săi, împușcătura fatală care a pus capăt misiunii pământești a comandantului Rockwell nu a distrus cauza nemuritoare pentru care a luptat. Căci el construise o mișcare capabilă să depășească propria sa existență umană - o mișcare care este acum pe cale de a asigura acea mare victorie pe care a prezis-o.

Chiar înainte de a fi ucis, comandantul Rockwell a adus o ultimă contribuție la lupta poporului său. În dimineața morții sale, el a terminat

[3] This Time the World, Arlington, 1963, p. 310.

manuscrisul unei noi cărți. Aceasta urma să fie actul final al muncii sale de o viață - un ultim testament și apel către lumea Ariană. A numit-o.

PUTEREA ALBĂ.
Matt Koehl
Comandant, NEW ORDER, organizația succesoare
a Partidului Național Socialist al Poporului Alb.

Milwaukee, Wisconsin
6 august 1996

CAPITOLUL 1
ZORNĂITUL MORȚII

Stând într-un teatru întunecat, ești la început conștient de faptul că publicul tușește și șoptește. Apoi se aude foșnetul cortinei care se ridică, un zgomot foarte tăcut, dar pe care îl poți auzi. Scena este neagră ca smoala. Un reflector puternic pătrunde în întuneric. Acesta dezvăluie o găină vie răstignită pe o cruce în miniatură. Se aude publicul gâfâind aproape la unison.

Apoi apare o tânără în tricou, taie gâtul puiului, îi dezleagă aripile și picioarele de la cruce și îl lasă să alerge pe scenă cu sângele țâșnind până când cade mort. Scena se aprinde. Fata își dă jos tricourile și ia o păpușă mare. Urlând și chicotind, ea răsucește brațele și picioarele păpușii. Apoi se întinde goală, iar un bărbat uriaș iese cu un brici și rade părțile intime ale fetei Albe. Se urcă într-un sac de pânză și, stând în picioare, întreține relații sexuale. În cele din urmă, fata iese din sac și carnea ei goală este frecată peste tot cu spaghete ude.

Tocmai ați fost la un spectacol al "Teatrului Nou", un "happening" - un exemplu clasic al modului în care Shakespeare a fost "îmbunătățit" de Jean-Jacques Lebel, producătorul coșmarului de mai sus.

Ca să nu fie întrecută de "Albi", rasa negrilor își aduce contribuția la crearea aceluiași tip de "teatru nou". Revista TIME relatează că Le Roi Jones, "dramaturgul" de culoare, pune în scenă o piesă intitulată "Toaleta". La ridicarea cortinei, vedem un băiat Alb ținut cu capul într-un pisoar de către un negru, în timp ce alți negri urinează efectiv pe băiatul Alb de pe scenă.

Potrivit piesei lui Le Roi, băiatul Alb a încercat să îi convingă pe negri să participe în acte homosexuale cu el, iar negrii îl pedepsesc bătându-l, băgându-i capul în pisoar și urinându-i chiar pe față.

Nu numai că această piesă este pusă în scenă, fără proteste publice, dar contribuabilii Americani au subvenționat această degenerare cu 40.000 de dolari din fonduri federale; (U.S. NEWS AND WORLD REPORT, 13 decembrie 1965)

În Berkeley, California, ziarul de la Universitatea din California anunță orgii sexuale nud ale Ligii Libertății Sexuale. Există anunțuri precum "Sclavul vrea stăpân", în care masochiștii vor ca sadicii să îi înlănțuie și să

îi bată. Acești degenerați promovează acum cu nerușinare sexul gol și homosexualitatea - ÎN PUBLIC. Programul lor afirmă: "Am prefera să vedem un organ sexual în mâinile unui copil decât o jucărie de război". Ei nu specifică al CUI organ sexual. Acesta este distribuit gratuit tinerelor fete inocente din campus.

OFF-CAMPUS STUDENT PARTY IN BERKELEY

TIME, MARCH 11, 1966

În San Francisco, sub auspiciile unui rabin, homosexualii organizează un "bal" oficial. În Washington, D. C., la hotelul Sheraton-Park, homosexualii, atât "bărbați", cât și "femei", organizează o convenție oficială și fac lobby împotriva oricăror restricții privind răspândirea murdăriei lor. Ei picheteză Casa Albă pentru libertatea de a se "căsători" între ei. Homosexualii se "căsătoresc" și trăiesc împreună în public. Și nimeni nu protestează cu adevărat!

Femeile poartă pantaloni de atât de mult timp încât nu se mai observă. Dar acum ziarul "American Observer" raportează că "bărbații" adoptă părul lung, cosmeticele, parfumul, rujul și hainele feminine ca fiind "la modă", până când este greu să mai deosebești bărbații de femei printre așa-numiții tineri "mods". În sfârșit, apar primele fuste pe bărbați!

Associated Press ne spune, la 22 mai 1966, că există o afacere uriașă, de milioane de dolari, în fabricarea de gene de ochi false pentru oamenii de afaceri Americani! - nu doar pentru poponari, ci și pentru oameni de afaceri obișnuiți!

Revista TIME din 9 decembrie 1966 descrie o producție de operă din Boston care include pe scenă o ORGIE SEXUALĂ sălbatică și complet

dezbrăcată. Turme de animale sunt măcelărite și bărbați și femei goi se dezlănțuie! Acest lucru este luat în serios ca "artă". Poliția nu face nimic.

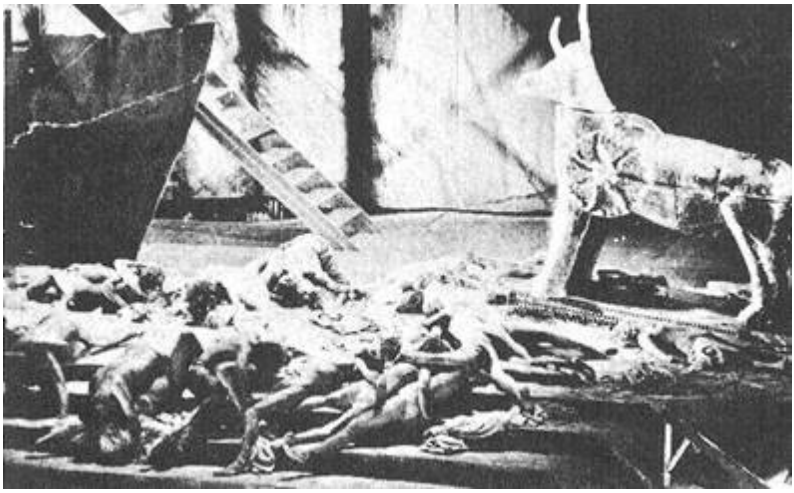

United Press International raportează că Institutul Profesional Richmond, în prezența unor fete Albe încântătoare, a ales o negresă, Beatrice Wynn, ca "regină a frumuseții" în Richmond, Virginia, cândva mândră. Din nou, niciun protest!

În Middlesex, Anglia (o națiune Albă și mai avansată decât SUA pe calea degenerării), District Post din 25 martie 1965 prezintă o fotografie a unei piese de teatru universitar despre Hristos și Discipolii. Hristos este portretizat de un negru jamaican, în timp ce toți discipolii Albi sunt prezentați în genunchi în fața acestui negru arogant, care pozează în Iisus Hristos.

În Berkeley, California, un "Comitet împotriva războiului din Vietnam" publică o broșură care le spune tinerilor Americani cum să se eschiveze de la serviciul militar. Broșura, intitulată "Brief Notes on Ways and Means of Beating the Draft", enumeră următoarele metode prin care tinerii noștri pot evita să lupte pentru țara lor.

1. Fiți obiector de conștiință (cu detalii despre cum să faceți acest lucru).
2. Agitați-vă la centrul de inducție, purtați pancarte împotriva războiului etc.
3. Refuzați să semnați jurământul de loialitate față de S.U.A.
4. Să te comporți ciudat. "Mișcă-ți încheietura mâinii, ține țigările delicat, mișcă-te așa cum fac gagicele". 5. Obțineți un bilet fals de la medic că sunteți "bolnav", prin cumpărarea medicului.
6. Faceți o criză de epilepsie pe podea (cu detalii complete despre cum să o jucați).
7. Obțineți un cazier de închisoare pentru o mulțime de infracțiuni minore.
8. Fii "nebun". Spuneți-le că sunteți un agent secret pentru "Dumnezeu".
9. Ajungeți beat criță.
10. Ajungeți "drogat" cu heroină.
11. Să stai săptămâni întregi fără duș. (Miroase urât, are părul lung, merge desculț, vorbește de departe.")
12. Să fii un ratat. Să faci totul greșit, să cauzezi probleme.
13. Să fii antagonic, să fumezi acolo unde este interzis, să te certi, să faci scandal etc.
14. Să faci pe tine. "Dacă nu te cred, dovedește-o!"

Toate acestea se fac în mod deschis, încălcând legile federale împotriva răzvrătirii etc., dar nimeni nu face nimic în această privință! (Vă puteți imagina ce s-ar fi întâmplat dacă cineva ar fi încercat acest lucru când HITLER era inamicul?) Nimeni nu oprește această trădare!

CHICAGO TRIBUNE, SUNDAY, OCTOBER 17, 1965

Berkeley Pamphlets Describe Details on How to Dodge Draft

Prospects Urged to Act Strange and Sick

BY SEYMOUR KORMAN
(Chicago Tribune Press Service)

Berkeley, Cal., Oct. 16—A mimeographed sheet is being circulated among students at the University of California at Berkeley telling them how to dodge military service, it was learned today.

The tracts, titled "Brief Notes on the Ways and Means of 'Beating' and Defeating the Draft," were being distributed by leftist groups in connection with the demonstrations against American policy in Viet Nam.

Flag of the Day

United States flag is displayed daily at the Morals-Protective association's retreat house in Holland, Ia.

enough of them, are a good deal. Suspicious of burglary or robbery or murder are nice bets.

Chew Your Fingernail

8. Play psycho. If you've ever been to a "head shrinker"—even once—by all means mark so on forms. A note from them and a little bit of acting with this will go a long way. Chew your fingernails. Talk about the Viet Cong being out to get you. Tell them you're a secret agent for God Johnson. Or be sincere and tell the doctor how much you enjoy walking on the Golden Gate bridge [in San Francisco, a frequent location for suicides]. Use your imagination, have a ball, and you'll blow their lines without

La 26 aprilie 1966, United Press raportează că istorica biserică Old South Church din Boston a ținut o slujbă de "închinare" duminicală în care congregația a "fructificat" pe culoar, după cum arată incredibila imagine. Niciun protest real.

United Press International

FRUG ON THE RUG—Young people perform the newest dances in Old South Church on Boston's Copley Square during a "contemporary" worship service. The church, affiliated with the United Church of Christ (Congregational), engaged the Turn-a-Bouts, which played songs made famous by Petula Clark and the Supremes. While this program was being offered in Old South Church Sunday night, a modern dance program recital was presented in nearby Emmanuel Episcopal Church.

Un predicator de culoare oprește traficul în Boston, provoacă poliția să-l aresteze și spune mulțimii de culoare că, dacă este arestat, va "zgudui Bostonul". Acest "domn" nu a fost arestat, (Boston Record, 18 iunie 1966)

HURLS CHALLENGE AT POLICE — Rev. Virgil Wood, who caused a near riot at commencement exercises of the Patrick Campbell school, Roxbury, held a press conference at Blue Hill ave. and Lawrence st. and declared he fully expected to be arrested as a result of incident. Wood, wearing dungarees which he called his "jail clothes," again blasted School Committeewomen Louise Day Hicks. It was her presence at the predominantly Negro school that caused Wood to interrupt the proceedings.

San Francisco Examiner, din 17 iunie 1966, raportează că Statele Unite îl ajută în mod regulat pe Castro să trimită comuniștilor din Vietnam arme cu

San Francisco Examiner

A HEARST NEWSPAPER

Truth, Justice • Public Service

☆ Fri., June 17, 1966

Henry J. Taylor

U. S. Aids Its Foes

WHILE OUR men die in Vietnam the Panama Canal serves the enemy mightily. But who would know it?

Have we heard one word from Defense Secretary Robert S. McNamara, the State Department or President Johnson about this? In fact, how fully has the President been informed about it? Blessings be, our country should stop it.

Here are the particulars:

Without exception, Fidel Castro's vessels sailing from Cuba to North Vietnam pass through the Panama Canal. They are sometimes fully, and always partly loaded with enemy matertals for the war. Yet our American authorities usher them through. Why?

THOSE only partly loaded invariably follow e ther of two routine routes. They call at Japan, where they pick up war materials for North Vietnam. Or they head directly for Red China where they are loaded (and often overloaded) with weapons, explosives and all types of war gear for Ho Chi Minh in Hanoi.

While we bomb and bomb the Ho Chi Minh jungle trail to reduce his supplies, and our fliers are shot down in the process, the ships steam in and the enemy can laugh in our faces.

The ships are allowed to enter North Vietnamese ports without being challenged by the U.S. Navy patrolling those waters. They're merely seen, followed and photographed by our Air Force overhead, and that is all. Thus the American on the ground stop the bullets.

As long ago as last January, Capt. Francisco Daltabuit, commanding Castro's Rio Jabacoa, and later Capt. Ceasar Loredo of the Camilo Cienfuegos, both of whom left their ships and sought political asylum in Barcelona, Spain, reported all the facts officially to Washington.

They revealed the routines followed in passing through our Panama Canal; voyage times to North Vietnam; payment procedures in Japan; the names of Japanese suppliers in Yokohama, Osaka, etc.; all details of the loading frequencies and the cargoes in Red China and the delivery at Haiphong and Hanoi.

The American people whose sons are dying in Vietnam are being sabotaged.

THE DREADFUL IRONY begins, of course, in the waters off Cuba itself. Within less then 30 days after his so-called Khrushchev "confrontation," President Kennedy inexplicably lifted the Cuba blockade, although we've never been told why to this very day. Then, even after the Soviet defaulted on our on-site missile inspection provision, the blockade was not re-established.

Instead of blocking aid to Castro our great Navy and Air Force defends him (free) from his anti-Red opponents and President Johnson states that we are fighting 9000 miles away in Vietnam "in support for freedom."

care să ucidă Americani, trecând navele cu arme ale lui Castro prin "canalul nostru" Panama.

Între timp, marina Americană îl păzește pe Castro de patrioții cubanezi anticomuniști care încearcă să-și recucerească propria țară și trimite la ÎNCHISOARE orice patriot cubanez pe care îl prinde!

New Haven Register, 29 noiembrie 1965, raportează că văduvele și mamele Americane ale militarilor uciși luptând împotriva comunismului în Vietnam sunt hărțuite toată noaptea cu apeluri telefonice josnice de la roșii care jubilează de moartea celor dragi!

Wives Of Viet Fighters Harried In Columbus, Ga.

COLUMBUS, Ga. (AP)—There are nearly 3,000 homes in Columbus where the mere sound of the door bell is dreaded.

And even the sound of the telephone. Widows of servicemen killed in Viet Nam are being harassed in the night with insulting telephone calls.

Lorene B. Palmer, one of nearly 100 women newly widowed by the fighting in Viet Nam, heard her door bell a few days ago.

"You can tell it is bad news, when you hear the bell," she said. "You can tell because you know. I simply told the messenger I knew what he wanted, and I didn't want it."

Reaction to death is different in many ways in Columbus, home of Ft Benning and the 1st Cavalry, Airmobile, Division, now engaged in heavy fighting in Viet Nam.

"It's like we've got a war here, all our own, and nobody else in the country knows about it," said Daisy Tucker.

One widow, who asked that her name not be published, said "... has received anonymous telephone calls in the night, accusing her of hypocrisy

They tell me I am a hypocrite," she said, "because my name was in the paper, because I said my husband died for his country. I will bury my husband next week, when his body comes home.

"Please don't publish my name, because I think I have given all that I can give to my country."

Filled with disappointment, she was beyond tears.

"There are others who have received the same calls, and they call back again and again and tell you are a hypocrite," she said. "It is as if it isn't enough to give your loved ones for your country."

When the division was sent to Viet Nam last summer, it left more than 7,000 families behind. Of these, nearly 3,000 decided to remain in Columbus. Only a few were natives, but many had children in school and found it easier to stay than to go back home.

Their decision created problems not only for themselves, but for the city and their welfare has become a community project.

"This community is going to do its best to make things pleasant and secure for them," Mayor B. Ed Johnston declared.

Many problems have caused these women to view their future with some misgiving, but the possibility of death is foremost in their minds.

The Rev. W. Raymond Wilder, a Methodist minister, wrote Secretary of Defense Robert S. McNamara, complaining of the manner in which death notices were delivered.

"Some of the telegrams have been delivered in a very tactless and inelegant manner," the Rev. Mr. Wilder wrote.

"One was delivered at 1 o'clock in the morning by a cab driver; one was left in a mail box to be found when convenient. It is my sincere belief that the families of our deceased men should be treated better than this."

He suggested that ministers, priests and rabbis be used as volunteers.

The families of these men in Viet Nam cringe, no matter when they hear their door bell ring.

They tell their friends, "If you are calling late, please telephone first. I don't think I could stand to hear the door bell ring."

Five U.S. Senators Land In Hong Kong For Consul Talks

HONG KONG (UPI) —A five-man senatorial delegation headed by Mike Mansfield, D-Mont., arrived Friday for a conference with the U.S. consular officials.

While stopping here, the group will draft a preliminary report on their world tour to be presented to President Johnson and the Senate. The group leaves next Friday for Manila en route to Tokyo.

Included in the group are: Sens. J. Caleb Boggs, R.-Del., George D. Aiken, R.-Vt., Daniel K. Inouye, D.-Hawaii, and Edmund S. Muskie, D.-Maine. Mansfield's and Muskie's wives and eight assistants are also in the party.

În Dos Palos, California, United Press raportează că Jack E. Mulkey, superintendent al războiului împotriva sărăciei în acea zonă, "lupta împotriva sărăciei" cumpărând smochinguri pentru negri, pentru ca aceștia să poată merge la dansuri cu stil!

Poverty War Includes Giving Boys Tuxedos

DOS PALOS, Calif. (UPI)—The government's war on poverty program will outfit 16 boys in tuxedos for the Dos Palos Union High School junior prom next week and treat them and their dates to dinner, it was announced Thursday.

Going to the junior prom is "an experience of cultural development," said Superintendent Jack E. Mulkey. Both federal officials and the school faculty saw it that way, he said, and have approved spending the $220 from poverty funds on youths who otherwise could not afford to attend the affair.

"The program will allow students to learn and practice etiquette as it pertains to dress," Mulkey said.

Associated Press și Reuters relatează că un cimpanzeu pe nume Cindy-Lou din grădina zoologică Worcestershire, de lângă Londra, a "uimit lumea artei cu o serie de picturi abstracte uluitoare". Un descendent al maestrului pictor Sir Joshua Reynolds raportează că aceste "minunate" picturi cu maimuțe valorează sute de dolari fiecare!

Art world acclaims toe-painter chimp

LONDON, Wed. — Cindy-Lou, a Worcestershire Zoo chimpanzee, has astonished the London art world with a series of dazzling abstract paintings.

FOURTEEN of the gifted chimp's pictures, painted with a brush held in her toes, will be auctioned to raise money for the World Wild Life Fund.

Five-year-old Cindy-Lou went to work on canvas after her keeper, 22-year-old Vicky Wood, a painter, gave her brush and paints.

Zoo officials, impressed by Cindy-Lou's output at the easel, called in experts.

"Incredible" said portrait painter Roy Reynolds, a descendant of the British master, Sir Joshua Reynolds.

"Absolutely remarkable."

"If her paintings were exhibited in London they would fetch up to £60 ($A150) each."—AAP-Reuter.

Într-un club al ofițerilor din Murnau, Germania, conform revistei TIME, maiorul Robert G. Wallace a dat două mii de dolari în cecuri fără acoperire.

Atunci când armata încearcă să îl pedepsească pentru că și-a dezonorat astfel uniforma Americană și pentru infracțiunea de emitere de cecuri fără valoare (în valoare de 2 000 de dolari), Curtea de Apel a SUA îi dă drumul - spunând că, din moment ce banii au fost folosiți pentru jocuri de noroc, nu poate fi tras la răspundere pentru emiterea oricărei cantități de cecuri fără acoperire! Nicio indignare națională.

MILITARY LAW

The Right to Welsh

The U.S. Army suffered no qualms when slot machines were installed in the officers' club in Murnau, Germany, and were rigged to keep 70¢ of every $1 played. Indeed, the club's profits reached a welcome alltime high when Major Robert G. Wallace fed $7,000 into the one-armed bandits over a period of nine months. There was, however, an offense against military propriety: in the process of buying rolls of quarters from the bar, Wallace passed $2,000 in rubber checks. A general court-martial sentenced him to dismissal from the service.

By the time Wallace's case got to the U.S. Court of Military Appeals, his sentence had been reduced to forfeiture of $900 in pay—for him, little more than a month's losses. Even so, the nation's highest military court reversed his conviction.

Whether legal or illegal, ruled Judge Homer Ferguson for the court, gambling is "against public policy, and the courts will not lend their offices to enforcement of obligations arising therefrom." Though Nevada, for example, both licenses and taxes gambling, "the courts of that state deny any right of recovery on gaming transactions." In the same vein, said Ferguson, "the issuance of a worthless check in a gambling game or as a means of facilitating a gaming transaction cannot be made the basis of a criminal prosecution for allegedly 'dishonorable' conduct."

In bemused disagreement, Chief Judge Robert E. Quinn declared: "It can hardly be argued that all gambling is contrary to public policy." All insurance, he noted, is "socially desirable" betting; all courts sanction even "one-shot" insurance bets "against rain on the day of a big event." And what about church-sponsored bingo games? "Speculation in the stock and grain markets is lawful," continued Quinn. "Betting at pari-mutuel tracks is well established." As a result, argued the judge, "I disagree with the majority's conclusion that playing a slot machine, where not prohibited by law, is contrary to the good morals and public policy of the military community." Quinn would have reversed the conviction on a less cosmic ground: the court-martial failed to prove that Major Wallace's checks were passed as "ordinary commercial instruments, and not as IOUs."

For the majority, Judge Ferguson insisted: "The club gambled on the accused having money in the bank and lost. Having done so, it cannot look to the law as a club to hold over those foolish enough to engage in this type of dissipation."

În Cleveland, Philadelphia și multe alte orașe, polițiștilor le este interzis să intervină în cazul negrilor care jefuiesc deschis magazinele. Timp de secole, jafurile au fost combătute prin împușcarea imediată a tuturor jefuitorilor. "Liderii" noștri nu fac nimic.

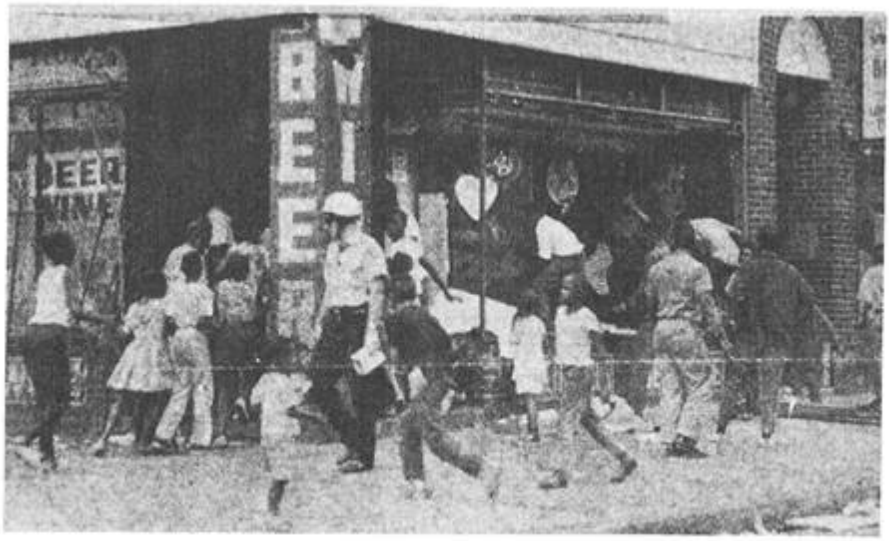

U. S. NEWS & WORLD REPORT, Aug. 1, 1966 —Wide World Photos

În timp ce grupurile evreiești au reușit să obțină interzicerea cântecelor de Crăciun în multe școli din New Jersey, California, New York, Illinois și multe alte state, grupurile de negri fac de fapt agitație pentru Moș Crăciun negri - și îi obțin! Publicația Cleveland Press din 17 decembrie 1966 relatează că există chiar un sindicat, "The Union of Negro Santa Clauses", care face lobby pentru Moș Crăciun negri în magazine. Vă puteți IMAGINA efectul de a vă așeza copilașul pe genunchii unui Moș Crăciun negru? În cazul în care copilul plânge, cazul este, fără îndoială, înaintat Comisiei de Stat pentru Discriminare, iar micuțul este trimis la școala de corecție pentru că exprimă "urâ".

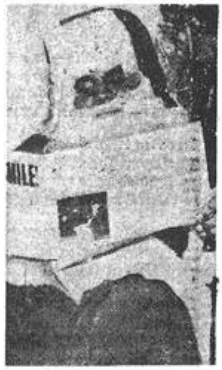

Santa Dispute

Negro Santa John Cook from West Long Branch, N. J., a Monmouth College student, poses as president of the U.N.S.C. (Union of Negro Santa Clauses) formed, he said, in order to combat discrimination by white Santa Clauses in monopolizing the best corners, carrying bigger toy sacks and taking over all warm air ducts on cold nights.
(UPI Telephoto)

Revista TIME relatează la 2 septembrie 1966 că unul dintre cei mai mari scriitori Americani, Norman Mailer ("The Naked and the Dead"), se concentrează acum asupra intestinului. "Natura omului", spune acest dramaturg evreu, "poate fi ghicită după culoarea, forma, mărimea mișcării conținutului său intestinal!" Acest "artist" apare în mod regulat la televiziunile naționale și își publică cărțile. Niciun protest indignat.

Feeling the Truth

CANNIBALS AND CHRISTIANS *by Norman Mailer.* 400 pages. *Dial.* $5.95.

Norman Mailer writes so obsessively, and says so many silly things, that the crowds he draws have learned to come with their pockets full of ripe eggs. He makes an irresistible target, like a Hyde Park orator who seems to ask for, if not necessarily to deserve, just what he gets. It is worth noting, however, that he always gets a crowd.

HENRY GROSSMAN

NORMAN MAILER
Bloodhound of the men's room.

The literary firing line will probably pepper his latest book, which presents targets in gratifying profusion. *Cannibals and Christians* is mostly warmed-over Mailer: a scatter of pseudo poems (he calls them "short hairs"), essays, dialectic, sermonizing, book reviews, literary criticism and political reportage. The principal new material is some italicized mortar troweled in to support the notion that this pile of used bricks rose and took form from a blueprint, which of course it did not.

His short hairs are best ignored. His excursions into philosophy, all taken in Jean-Paul Sartre's second-class compartment, begin at the level of the college bull session and follow a descending route. "*Coitus interruptus* is evil," announces Mailer in the course of a *Playboy* magazine panel discussion on sex. Food has a soul, he writes; fresh food has more soul than canned food. Terminal cancer cases can be arrested by reading William Burroughs: "Bet money on that." The now-notorious Mailer sense of smell, which got such a bloodhound workout in his last novel, *An American Dream*, now concentrates on the bowel: man's nature, he says, can be divined in "the color, the shape, the odor and the movement" of his stool.

The reader must wade through yards and yards of such silly stuff to find anything really worth rereading: a devastatingly unchivalrous—and perceptive—examination of Mary McCarthy's *The Group*, an equally perceptive report on the 1964 Republican National Convention, a quick survey of contemporary fiction that should rank Mailer among the better critics today.

If he is also self-indulgent ("Some of the best prose in America is *graffiti* found on men's-room walls"), it is probably because, as he says, "I feel the truth of the thing first and discover the explanations later." Such candor is hard to ignore.

TIME, SEPTEMBER 2, 1966

Peste tot în Washington, diplomații și demnitarii noștri de top se implică în orgii de beție, dansând "frug" și "watusi". Sunt făcute fotografii cu liderii noștri care apar în ipostaze sexuale exact ca cele ale canibalilor goi din Africa.

În San Francisco, un negru pe nume Harry Dedrick conduce un salon de lustruit pantofi. El a angajat fete Albe, topless, pentru a lustrui pantofii negrilor!

Un comunicat de presă din 9 august 1961 relatează că o negresă din Newark, New Jersey, mamă a 14 copii nelegitimi, își pune situația dificilă pe seama lipsei banilor de ajutor. Ea i-a spus senatorului Grossi din statul New Jersey că, deși a primit mai mult de șaisprezece mii de

dolari sub formă de ajutoare, această sumă de bani a fost atât de mică încât a fost "obligată să coabiteze cu bărbați". Niciun protest.

În Berkeley, California, studenții răpesc o doamnă decan și o țin ostatică peste noapte, în timp ce poliția și administrația nu fac nimic. Când poliția arestează în sfârșit un student, mulțimea înconjoară mașina. Aceștia îi reține pe ofițeri mai mult de o zi și cea mai mare parte a nopții, folosind partea superioară a mașinii de poliție drept platformă pentru discursuri în care atacă universitatea și poliția.

Prizonierul este eliberat! Nimeni nu este sancționat în niciun fel pentru tot acest iad. Apoi, aceiași studenți defilează în jurul universității cu pancarte pe care scrie cuvântul "F!" și alte cuvinte de "libertate". Tot nicio disciplină sau rezistență!

În mijlocul Statelor Unite, am înființat cel mai mare centru de spionaj și subversiune din lume, "Națiunile Unite". Primul secretar general al acestui infam "cal troian" din mijlocul nostru, a fost nimeni altul decât Alger HISS, condamnat de atunci pentru sperjur și demascat oficial ca spion sovietic, care lucra la distrugerea Statelor Unite ale Americii, în timp ce era ofițer superior al Departamentului "nostru" de Stat ȘI secretar general al Națiunilor Unite din San Francisco. Nu numai că nimeni nu protestează, dar anul trecut,

Hiss Draws Cheers On Princeton Return

Alger Hiss returned almost unnoticed last night to Princeton University for a speaking engagement at the same campus that 10 years ago was put under heavy guard when he paid a similar visit.

A crowd of 250 students and residents greeted him warmly, interrupting his speech with applause when he said he didn't think it was the proper U. S. role to "solve all the problems of the world. We have problems of our own to solve," he added.

Hiss, the one-time State Dept. official found guilty of perjury in 1950, first spoke at Princeton in 1956 after having served three years and eight months in prison.

Speaks on the New Deal

For weeks before his arrival the campus was shaken by controversy, and the night of his appearance the university was put under heavy guard for fear of violence from those opposed to his visit.

His topic last night was "Improvisation in the New Deal," and in his speech he compared Franklin D. Roosevelt's personality appeal to that of Abraham Lincoln's, George Washington's and Andrw Jackson's.

Hiss was convicted of lying to a federal grand jury when he denied passing secret documents to an admitted Communist courier.

când acest trădător condamnat a vorbit la Universitatea Princeton, a fost aclamat de Americani!

Washington Post din 19 noiembrie 1966 raportează că judecătorul șef al tribunalelor din Washington a mustrat poliția și procurorii pentru că au îndrăznit să acuze un negru pe nume Watts de "amenințarea președintelui!" La un miting al Clubului Du Bois (comunist) pe terenul Monumentului Washington, Watts a strigat că "nu va servi dacă va fi recrutat" și că, dacă va avea o pușcă în mâini, "prima persoană pe care aș împușca-o ar fi președintele". Dacă tu sau eu am fi spus asta, am fi dispărut. Acest comunist negru nu numai că a proferat această amenințare împotriva președintelui nostru în capitala noastră, dar a fost prins cu un pachet de droguri asupra sa - iar poliția a fost înjurată de judecător pentru că l-a arestat!

THE WASHINGTON POST Saturday, Nov. 19, 1966

Judge Scores U.S. Attorney For Charging Threat to LBJ

By Jim Hoagland
Washington Post Staff Writer

A General Sessions judge scored the U.S. Attorney's office yesterday for charging an 18-year-old New York high school senior with threatening the President, and said he would be unable to sleep nights if the student were convicted.

Judge Edward A. Beard also took a slap at the prosecution's tactics, as he refused to overturn a ruling he made two weeks ago in the case of Robert Watts. Watts also was charged with possessing a small quantity of marijuana allegedly found after he was arrested for his statement about the President. Beard threw out the narcotics case on the ground that the search was illegal.

"If I would reverse myself, that would be the end of the threat case," Beard said, "and you would proceed on the marijuana case."

Beard's clear implication was that the Government would use the narcotics case to get Watts in jail without having to try the threat charge, which is expected to be closely contested in District Court.

Beard's ruling does not affect the District Court indictment pending against Watts for remarks he made at a W.E.B. DuBois Club rally near the Washington Monument Aug. 28.

Secret Service agents who arrested Watts 24 hours after the remarks were made testified that the youth said he "was to report for induction (into the Army) and that if he was inducted he would not serve. If he was forced to serve, and if they gave him a rifle, the first one he would like to have in his sights at the end of the rifle would be LBJ."

Beard said that although Watts's remarks were "opprobrious, and may be criminal, he thought they were so conditional that they did not constitute a felony, as charged.

"He was talking about condition not likely to occu and one he would do ever thing he could to avoid. It l like my saying, 'If I were white elephant, I would hav white tusks.'"

Beard reasoned that, sinc the threat did not constitut a felony, the police could no arrest and search Watts wit out a warrant.

Marea operă a lui Richard Wagner, Tannhauser, este reprezentată la Bayreuth, Germania, cu "Venus" interpretată de o negresă, Leontyne Price.

Walter Jenkins este arestat pentru solicitare de degenerare homosexuală în toaleta bărbaților de la YMCA din Washington, D.C.. Se dovedește că domnul Jenkins este cel mai apropiat consilier personal al președintelui Statelor Unite, care face tot posibilul pentru a mușamaliza arestarea.

Între timp, Jenkins și președintele sunt renumiți pentru petrecerile de înot nud în piscina Casei Albe și pentru faptul că aproape că îi obligă pe alți administratori Americani de top să se dezbrace și să înoate goi cu ei. După ce zarva se stinge, Jenkins se mută din Washington la câțiva kilometri de ferma lui LBJ din Texas. Nici o mențiune în presă.

Liceul Santa Barbara pune în scenă piesa "Masa rotundă a regelui Arthur". Sir Lancelot, iubitul reginei Guinevere, este interpretat de un jucător de fotbal negru de 1.82 m.

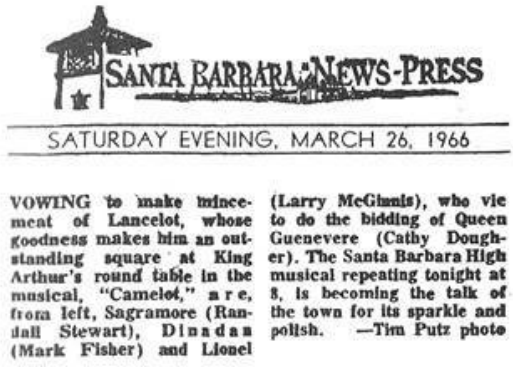

SANTA BARBARA NEWS-PRESS

SATURDAY EVENING, MARCH 26, 1966

VOWING to make mincemeat of Lancelot, whose goodness makes him an outstanding square at King Arthur's round table in the musical, "Camelot," are, from left, Sagramore (Randall Stewart), Dinadan (Mark Fisher) and Lionel (Larry McGinnis), who vie to do the bidding of Queen Guenevere (Cathy Dougher). The Santa Barbara High musical repeating tonight at 8, is becoming the talk of the town for its sparkle and polish. —Tim Putz photo

În zeci de mii de locuri de muncă, bărbații Albi sunt concediați sau respinși la promovare, în special în guvernul federal, pentru a face locuri de muncă disponibile negrilor incompetenți! Harry Golden recomandă ca 100 de miliarde de dolari să fie acordate negrilor de către contribuabilii Albi! Liderul muncitorilor negri A. Philip Randolph se prezintă în fața Congresului și cere un cadou de 185 de miliarde de dolari pentru negri! Americanii acceptă cu blândețe această aroganță.

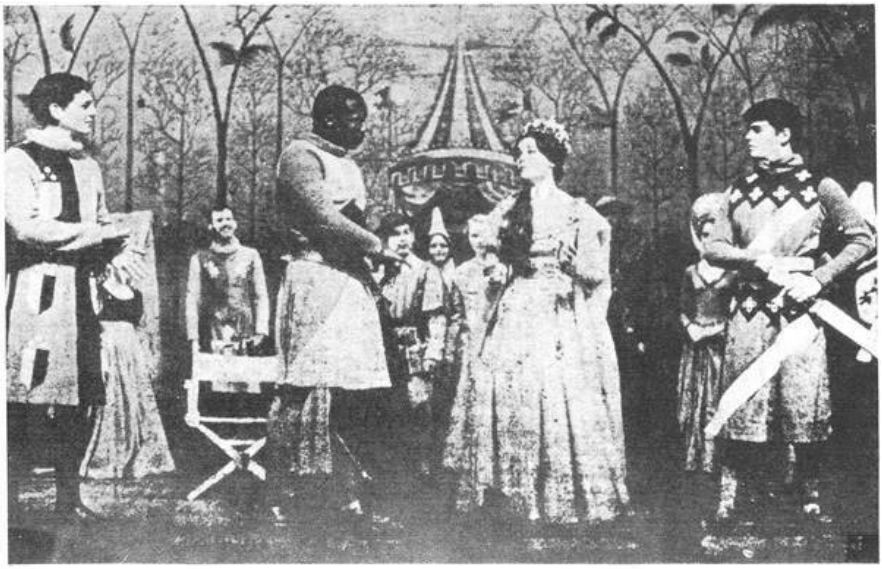

Sammy Davis Jr., artistul negro-evreu, joacă rolul "celui mai rapid pistolar din Vest" în serialul TV "The Rifleman". Când acest negru evreu cu un singur ochi apare în orașul din vest, ni se arată toți bărbații Albi fugind și ascunzându-se.

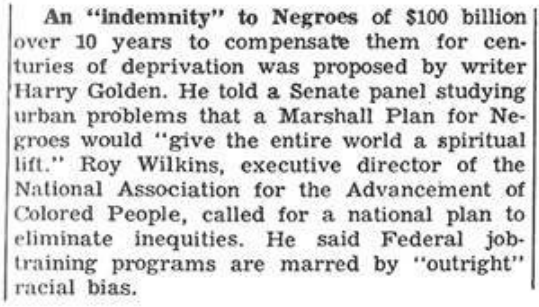

An "indemnity" to Negroes of $100 billion over 10 years to compensate them for centuries of deprivation was proposed by writer Harry Golden. He told a Senate panel studying urban problems that a Marshall Plan for Negroes would "give the entire world a spiritual lift." Roy Wilkins, executive director of the National Association for the Advancement of Colored People, called for a national plan to eliminate inequities. He said Federal job-training programs are marred by "outright" racial bias.

Americanii înghit asta fără să protesteze.

În Washington, D.C., poliția a prins un violator de culoare într-un lift, blocat între etaje, cu victima sa Albă încă îngrozită înăuntru cu violatorul de culoare. Înainte ca poliția să intre pentru a o salva pe fata Albă și pentru a-l captura pe negru, trebuie să-i citească criminalului un discurs despre "drepturile" sale, privilegiul de a păstra tăcerea și dreptul de a avea un avocat, de teamă că ar putea striga ceva "incriminator"! O nebunie! - și nimănui nu-i pasă suficient pentru a o opri!

Peste tot în țară, deși nu sunt raportate decât incidente izolate, negrii folosesc o nouă tehnică de jaf. 15 sau 20 de bărbați negri duri intră într-un mic magazin și, la un anumit semnal, fug cu brațe pline de bunuri. Nu se poate face mare lucru în această privință, deoarece sunt negri.

Trădătorii aroganți defilează pe străzile Americane arzând steaguri Americane și fluturând steaguri ale Vietcongului inamic, steaguri sub care trupele inamice ucid acum băieți Americani. Încerc să conving Legiunea Americană, Veteranii Războaielor Străine, Bircherii, Klan - pe oricine - să ajute la oprirea acestui scandal de nedescris.

Nimeni nu va face nimic altceva decât să vorbească despre asta. Așa că eu - George Lincoln Rockwell - mă duc și dărâm primele steaguri inamice din Districtul Columbia. Și merg la închisoare pentru asta! Băieții mei curajoși din Los Angeles, Seattle, Dallas, New York - peste tot - continuă să dărâme steagurile roșii ale comuniștilor - și merg la închisoare! Așa că Legiunea Americană adoptă rezoluții care ne condamnă ca fiind "legați de comuniști". La fel fac și Bircherii!

Între timp, participanții la marșul "păcii" vând și poartă inele făcute din metalul avioanelor Americane în care au murit fiii și frații noștri în Vietnam. Nimeni nu protestează.

În San Francisco, pompierii care se duc în cartierul de negri Hunter's Point sunt bătuți, loviți cu pietre și împușcați în mod regulat. Pompierii nu pot obține protecție din partea politicienilor lași și pichetează primăria din San Francisco cerând protecție. Nu primesc niciuna!

În Boston, școlile de negri sunt atât de periculoase încât Consiliul de Educație nu poate convinge niciun profesor să meargă printre acești negri vicioși. Așa că oferă un bonus de o mie de dolari profesorilor care înfruntă lamele, cuțitele, violurile și mizeria. Presa o numește "indemnizație de luptă". Dar nu este suficient. Profesorii sunt încă reticenți în a înfrunta iadul negru. (Washington Post, 13 ianuarie 1967)

Teacher Combat Pay Offer Fails

By Bertram G. Waters
Special to The Washington Post

BOSTON, Jan. 12—School teachers here have rejected an offer of up to $1000 extra pay per year to teach in three predominantly Negro schools with a history of violence.

The teachers, polled by the Boston Teachers Union, an AFL-CIO affiliate which represents their interests voted 591 to 494 not to accept the inducement, often called "combat pay." Superintendent William H. Ohrenberger had proposed the pay raise to attract experienced teachers to the city's most difficult classrooms.

The two junior high schools and one elementary school, all located in the Negro core of the city, have been marked by pupil assaults on teachers, high teacher turnover, truancy and rebellion. Nearly half of their faculties are recent college graduates.

The Union vote, representing less than half of the 2400 members polled, was considered a victory for the single salary schedule in effect here by the teachers since 1958 after a long battle.

Other measures already under way include recruiting of experienced teachers at regular salaries, the hiring of a full-time child psychologist, and a search for neighborhood parents willing to work as teacher aides.

Union leaders, who vie with two rival groups for teacher memberships, did not challenge Ohrenberger's other measures but called them "long overdue." Ohrenberger predicted that violence would spread through many of the city's 50 Negro schools unless the crash program was adopted.

But the teachers, whose salaries range from $5500 to $10,300 annually, overruled the "combat pay" against the wishes of colleagues at the Campbell school. Many teachers said they would not volunteer to go there even for the added compensation.

Washington, D. C. a avut cândva cele mai bune școli din țară. Apoi s-a desegregat. Acum, școlile sunt majoritar negre, după ce aproape toți Albii

s-au mutat în suburbii. Astfel, școlile din D.C. au devenit printre cele mai proaste din țară - atât de proaste încât cei care le-au distrus prin amestecul raselor susțin acum că copiii care le frecventează sunt "privați".

Pe holurile acestor școli de negri trebuie să staționeze ofițeri de poliție, camerele și sălile miros a urină, ferestrele sunt sparte în fiecare an și este aproape imposibil să găsești profesori buni care să suporte atacurile și abuzurile elevilor negri.

Guvernul construiește clădiri de apartamente moderne, în valoare de milioane de dolari, pentru "curățarea mahalalelor", și le predă negrilor aproape gratis. Frumoasele clădiri noi devin imediat mahalale, cu lifturi nesigure și adesea nefuncționale din cauza urinei negrilor, care scurtcircuitează literalmente firele și putrezește cablurile și podelele.

Ziarele din Washington D.C. publică anunțuri pentru noile "apartamente Watergate", care se laudă că aceste noi apartamente au televizoare cu circuit închis pentru a supraveghea toate pasajele, garduri electrificate, gărzi înarmate la toate intrările și restul lucrurilor comune unei ÎNCHISOARE. Criminalitatea negrilor este atât de răspândită în capitala Statelor Unite, încât un congresman este înjunghiat în biroul său de un negru sălbatic.

Secretara unui congresman este înjunghiată în timp ce îngenunchează în rugăciune într-o biserică. Femeile din clădirile de birouri din D. C. trebuie să folosească toaletele pentru femei doar în perechi, deoarece negrii stau la pândă în toalete pentru femeile neatente și neajutorate! Curtea Supremă a SUA pune la dispoziția secretarelor sale escorte înarmate pentru a ajunge la toaleta femeilor în interiorul clădirii sale!

Liceenele care vin primăvara în vizită în capitala țării lor sunt violate în mod regulat de negrii înnebuniți după sex și chiar și băieții Albi din școli sunt acum victime ale bandelor de adolescenți negri care îi "scutură" pentru bani, ceasuri și alte obiecte de valoare. Nimeni nu îndrăznește să sublinieze că este vorba despre o crimă NEGRO. Toată lumea deplânge "valul de infracționalitate", dar "urăște" să îi identifice pe infractorii de culoare, care comit 85% din infracțiunile grave (rapoarte FBI).

Zeci de mii dintre acești negri, majoritatea dintre ei trăind din "bunăstarea" oferită de oamenii Albi care muncesc din greu, au organizat în mod deschis ceea ce ei numesc în mod deschis o "revoluție neagră", în care atacă violent orașele noastre, polițiștii, pompierii și pe oricine este Alb.

Ei strigă "Arde, baby, arde!" și jefuiesc magazine cu bunuri în valoare de milioane de dolari, chiar sub nasul polițiștilor noștri (cărora politicienii le ordonă de obicei să nu facă nimic). Și se laudă că, dacă nu le dăm ceea ce vor, vor "dărâma tot ceea ce reprezintă civilizația occidentală", după cum spune Stokely Carmichael. Nu există nicio rezistență reală. De fapt, la universități, Carmichael este ovaționat în picioare de studenții Albi pentru discursurile sale "PRINDEȚI-L PE ALB".

La aproape orice chioșc de reviste din zilele noastre puteți cumpăra zeci de cărți și reviste broșate dedicate celei mai dezgustătoare pornografii, depravării și homosexualității - accentuând organele genitale masculine mărite și arătând bărbați goi care se mângâie reciproc!

Un negru din cartierul Watts din Los Angeles câștigă un premiu de artă cu o sculptură compusă din geamul spart al unui automobil, un generator vechi, un bidon de ulei spart și alte vechituri ciudate și murdare, toate sudate împreună. Un alt "mare" "sculptor" - Lipshitz- câștigă un alt premiu de "artă" și își expune lucrările la Casa Albă.

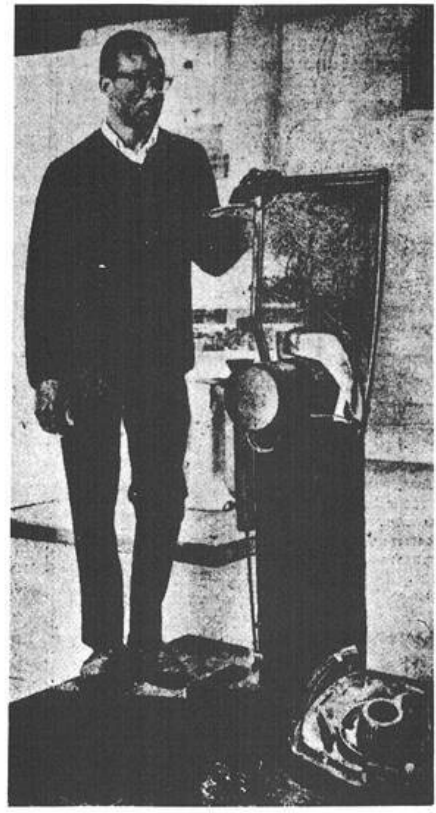

OUT OF THE RUBBLE — Artist Noah Purifoy with broken window and other items that he formed into an assemblage for art show in Watts.

La 26 octombrie 1965, doi ofițeri de poliție din Chicago sunt atacați de doi portoricani. Pentru a cita dispeceratul UPI din 8 martie 1966, "ofițerii i-au întâlnit pe Suarez și Rodriguez pe o alee, unde au spus că Suarez flutura o sticlă de bere spartă. Ei și-au scos revolverele de serviciu, s-au identificat ca polițiști și i-au ordonat lui Suarez să arunce sticla. În schimb, Suarez l-a tăiat pe ofițerul Desutter în față. Acesta a fost marcat pe viață".

Când cazul a ajuns în fața judecătorului negru Leighton, acesta i-a eliberat pe cei doi cetățeni de culoare și i-a înjurat pe polițiști. "Ofițerul de poliție nu are dreptul să scoată o armă și să atace un cetățean", a spus judecătorul. "Ce ar trebui să facă un cetățean când este abordat de doi ofițeri cu o armă?

Nu este o infracțiune să mergi pe o stradă cu o sticlă de bere spartă". Nu se face nimic.

ART FESTIVAL PREVIEW

Preparations for Monday's First Festival of American Arts at the White House find Dr. Eric Goldman, special consultant to the President, and his assistant, Barbaralee Diamonstein, examining the Jacques Lipchitz sculpture, Mother and Child, from the Philadelphia Museum of Art. —Star Staff Photo.

VIRGINIA SUN TIMES, din 9 martie 1965, relatează că soldatul Burchell din Reno, Nevada, a organizat o "ședere" împotriva armatei Americane, în corpul de gardă. Burchell a revendicat "dreptul" de a ieși din gardă și din armată și, pentru a-și câștiga "dreptul", a refuzat să mănânce, să poarte uniformă, să facă exerciții sau să facă "orice altceva în afară de a se culca în sacul său".

Armata a CAPITULAT în fața acestei "minciuni" și l-a lăsat la vatră pe Burchell, așa cum ceruse acesta!

În restaurantul Leb din Atlanta, negrii au invadat restaurantul, au urinat pe mese și au defecat pe podea și pe scaune! Niciuna dintre aceste persoane nu a fost arestată.

La 11 martie 1965, United Press, care relata despre marșul negrilor din Montgomery, a relatat că "aproximativ 200 de băieți și fete... s-au ridicat la un semnal dat și s-au ușurat în stradă!"

O expoziție de "artă modernă" prezintă o statuie gigantică a unei femei numită "Ea". Statuia este întinsă pe spate, cu sânii atingând tavanul sălii de expoziție, iar picioarele sunt larg desfăcute. Vizitatorii intră și ies printr-o deschizătură imensă între picioare! (Ramparts, octombrie 1966)

THE MONTGOMERY marchers, most of them Negroes, dwindled to only about 200 after darkness fell. But the remnant remained in the street facing the Capitol. Police stood around them.

After 6½ hours, about 200 boys and girls, knowing they could not leave the Capital area and return, stood at a given signal and relieved themselves in the street.

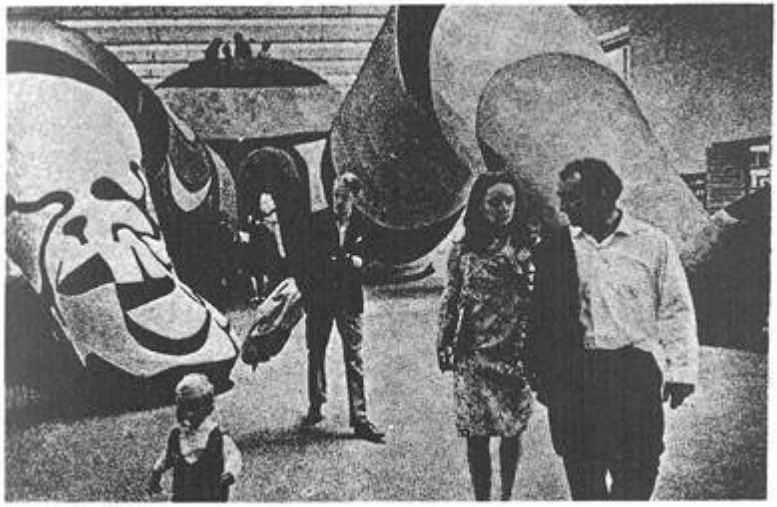

It's better with music: Artist and models dressed for the occasion.

Pui cruciați, orgii sexuale în pielea goală pe scenă, profeți ai mișcărilor intestinale, oameni de afaceri cu ruj și gene false...!

Oricât de dureros a fost pentru mine, m-am înarmat pentru a pune pe hârtie aceste mostre aproape incredibile de putregai și nebunie care infectează civilizația noastră.

Dar adevărata profunzime a problemei nu poate fi evaluată prin aceste simple simptome ale degenerării.

Pentru a sonda profunzimea cufundării noastre în iad, trebuie să examinăm cursul mai puțin senzațional al afacerilor noastre de zi cu zi și modul uimitor în care tolerăm oroarea crescândă în viața noastră de zi cu zi.

Aruncați o privire la ceea ce suportați VOI în fiecare zi a anului - ceea ce milioane și milioane dintre noi tolerăm cu blândețe!

Cu doar câteva generații în urmă, strămoșii noștri au purtat un război disperat împotriva celei mai puternice puteri de pe pământ - armata și marina Britanică - din cauza unor taxe relativ minore pe ceai și a unor ștampile necesare pe documentele legale. Ei au purtat un război sângeros pentru dreptul de a contribui la stabilirea acestor taxe mici.

Astăzi, nu numai că avem literalmente mii de taxe diferite pe timbre, ceai și orice altceva, dar ne-au FURAT ȘI BANII!

La propriu!

Au făcut-o atât de treptat încât ne-am lăsat jefuiți, la fel de sigur ca și cum ar fi fost jefuiți de bandiți cu pistoale.

Bunicii noștri puteau să se protejeze împotriva nesiguranței viitoare economisind monede de aur reale. Mulți tineri de astăzi nu au văzut niciodată o monedă de aur. Nu le lipsește ceea ce nu au experimentat niciodată. Și prea puțini dintre noi ceilalți se opresc să se gândească la toate acestea, așa că nu le amintim niciodată.

Franklin D. Roosevelt a început jaful prin decretul că: NU PUTEȚI AVEA NICIUN AUR!.

STRĂINII POT OBȚINE TOT AURUL AMERICAN PE CARE ÎL DORESC - DAR NU ȘI TU!

În isteria unei depresii, oamenii l-au lăsat pe Roosevelt și gașca sa să ia toate monedele de aur pe care le aveam. Este ilegal pentru tine să le deții.

Oamenii au tolerat acest scandal pentru că, ni s-a spus, aurul era păstrat în siguranță pentru noi la Fort Knox. Chiar pe banii noștri de hârtie scria că erau susținuți de aurul respectiv (de la Fort Knox). Cititorii mei mai în vârstă își amintesc poate de "certificatele de aur", care erau de culoare portocalie în loc de verde și se puteau răscumpăra în aur masiv.

Apoi, după ce oamenii s-au obișnuit cu ideea că nu li se permitea să aibă aurul lor, ci doar certificatele care reprezentau aurul, ei au mers mai departe.

Au retras certificatele de aur. Au eliminat suportul de aur pentru banii noștri de hârtie și l-au înlocuit cu "certificate de argint". Oamenii au fost de acord și cu acest lucru, deoarece au simțit că se pot baza întotdeauna pe argintul solid din spatele hârtiei.

Apoi, în 1964, hoții au trecut la pasul trei: au schimbat din nou hârtia-monedă și au eliminat chiar și promisiunea de a plăti hârtia în argint. Uitați-vă la banii de hârtie din buzunarul dumneavoastră. Cu excepția cazului în care este o raritate, pe el nu mai scrie "Certificat de argint", așa cum se spunea în urmă cu doar câțiva ani. Acum scrie doar "Federal Reserve Note".

Și ce înseamnă asta? La propriu, NIMIC! Nu puteți obține nici monede de aur sau de argint pentru hârtie.

Cu toate acestea, în buzunarele Americanilor exista argint; monede de 10 cenți, de 25 de cenți, de jumătate de dolar și "cartwheels" de argint. Încă mai aveam ceva de valoare reală.

În cele din urmă, în 1965, au făcut ultimul pas și au eliminat argintul din monede. Acum, monedele din buzunarul dvs. sunt la fel de lipsite de valoare ca și hârtia - doar niște mărunțișuri.

Și în tot acest timp, STRĂINII pot să vă ia și vă iau aurul - aurul pentru care strămoșii noștri au transpirat și au murit pentru a-l câștiga pentru America. Străinii iau aur în valoare de MILIARDE de dolari în perioade de câteva săptămâni. În timp ce dictez aceste cuvinte, străinii au dreptul să "cheme"

la Fort Knox mai mult aur decât este disponibil, lăsându-vă pe dumneavoastră - și țara dumneavoastră - fără niciun ban.

Stră-străbunicii noștri au luptat și au câștigat un război sângeros pentru PENI și taxe pe ceai și timbre.

Cu toate acestea, generația actuală nu protestează eficient nici măcar atunci când este jefuită de guvernul său și primește hârtie fără valoare și melci pentru aurul său, în timp ce aurul este scos din țară de străini aroganți care îl primesc GRATUIT - ca "ajutor extern"!

Între timp, chiar și banii de hârtie și creditele care ne-au mai rămas sunt impozitați la o rată mai mare (o medie de peste 25% din totalul tuturor impozitelor) decât orice altceva cunoscut vreodată în istorie sub un guvern pretins liber. Majoritatea Americanilor muncesc cu blândețe aproximativ două zile din fiecare săptămână, nu pentru a avea grijă de ei înșiși și o mare parte din ceea ce trimitem în India, de exemplu, este devorată de milioane de vaci sacre și șobolani - în timp ce există Americani înfometați chiar aici, acasă!

Niciodată în istorie un mare popor nu s-a supus cu atâta blândețe jafurilor scandaloase și plății tributului către dușmanii săi!

Milioane de tineri Americani care ar dori să se căsătorească și ar trebui să poată, nu pot - pentru că nu își permit!

Astfel, în timp ce ei muncesc pentru a economisi suficienți bani pentru a avea copii Americani buni, banii lor sunt luați sub formă de impozite și aur pentru a permite străinilor și negrilor din Africa și de aici să aibă roiuri de copii negri pe banii NOȘTRI - pe "ajutor extern" și "asistență socială"!

În loc să aibă un copil American Alb și dulce, cuplurile Americane trebuie să muncească din greu pentru a produce copii africani, copii asiatici și copii ai națiunilor care ne urăsc în mod deschis, precum și milioane de copii negri ilegitimi care trăiesc din ajutoare sociale aici în America!

Între timp, faceți o plimbare pe un drum principal din apropierea oricărui oraș mare în ceea ce se numește "orele de vârf". Nu te poți mișca. Stai, bară la bară, înghesuit de aglomerația enormă de OAMENI. Suntem aproape inundați de oameni, poluând aerul cu mașinile și producția pentru prea mulți oameni, poluând apa cu potopul de ape uzate de la prea mulți oameni,

blocând fiecare drum, fiecare facilitate publică și privată cu prea mulți oameni. Și există un număr atât de infernal DE MAI MULȚI oameni pe drum încât până și liberalii și experții Organizației Națiunilor Unite se strâmbă. Ei bolborosesc despre controlul nașterilor.

Dar, în timp ce noi suferim deja de pe urma unui astfel de blocaj demografic și ne limităm propriul număr prin controlul nașterilor, "liderii" noștri deschid în mod regulat porțile pentru tot mai multă imigrație! Recent, am mers până la capăt în această nebunie și am deschis țara pentru milioane și milioane și milioane și milioane din Asia și Africa.

Dacă locuiți într-un oraș mare sau în apropierea acestuia, este necesar să vă informez despre ceea ce s-a făcut cu frumoasele noastre parcuri?

Parcul Central din New York este poate cel mai oribil exemplu din America. Acest petic răcoritor de verdeață din canioanele de piatră din Manhattan a fost odinioară un refugiu pentru oamenii înfometați de natură care munceau și trăiau în artificialitatea deprimantă a unui mare oraș.

Dar apoi au venit "propagandiștii iubirii", cu propaganda lor pentru "egalitate", și valul de africani sălbatici din Harlem. Astăzi, nicio măsură de poliție nu mai poate face Parcul Central sigur pentru cetățenii onești, în special pentru femei. Parcul a fost cedat aproape oficial Terorii Negre - sălbăticiei africane!

Este la fel în toate orașele mari. În Chicago, au fost nevoiți să smulgă tufișurile din numeroasele parcuri mici împrăștiate prin oraș, deoarece tufișurile erau folosite de negrii la pândă pentru a ataca trecătorii Albi, în special femeile. Nici parcurile urbane nu sunt singurele care au fost abandonate junglei de către cei care le-au creat.

Străzile din America, chiar și în orașele mici, au devenit terenuri de vânătoare pentru roiuri tot mai mari de infractori, aproape toți NEGRI. În fața acestui pericol, metodele evidente, încercate și adevărate prin care poliția asigura odinioară siguranța străzilor au fost abandonate, iar poliția a fost încătușată cu un model nebun de restricții, astfel încât VOI nu mai puteți conta pe poliție pentru a vă proteja. Mulți polițiști, lucru de înțeles, preferă să se uite în altă parte decât să riște să ajungă la închisoare sau să-și piardă slujba pentru că au oprit un infractor de culoare și apoi au fost acuzați de "brutalitate polițienească" sau că au declanșat o revoltă.

Dacă cititorul este un tânăr, el se confruntă PERSONAL cu o groază cu care niciunul dintre noi, din generațiile anterioare, nu a trebuit să se confrunte vreodată.

În toate războaiele dinainte de Coreea și Vietnam, liderii noștri au încercat cel puțin să câștige - nu ne-au riscat viețile fără să ne lase să folosim toate armele pe care le aveam pentru a ne apăra și a învinge inamicul. Dar în timp ce dictez aceste rânduri, tineri Americani, înarmați doar cu un pistol și o lanternă, sunt trimiși în tuneluri murdare după gherilele mortale ale Vietcongului!

Tot ceea ce ar fi necesar pentru a salva viețile multora dintre acești copii ar fi să stropim aceste găuri cu gaz lacrimogen, forțând șobolanii roșii să iasă afară.

Dar cum "opinia mondială" ar face scandal chiar și în legătură cu gazele lacrimogene, i-am trimis pe acei copii acolo, în întuneric și moarte, pentru NIMIC! Gazele lacrimogene sunt rezervate numai pentru a fi folosite asupra propriilor noștri oameni, cum ar fi studentele de la Oxford, Mississippi. Liderii noștri folosesc baionetele și gazele pe fetele Albe care se împotrivesc invaziei negrilor, dar nu-i lasă pe luptătorii Americani să folosească aceleași gaze lacrimogene pe dușmanii noștri comuniști mortali din Vietnam!

Nimeni nu a menționat acest lucru, din câte știu eu!

Și, în ciuda agitației făcute în legătură cu "băieții noștri" ca veterani, aceștia sunt abandonați în momentul în care solicită un loc de muncă la propriul guvern, în favoarea AFRICANILOR. Peste tot în America, în oficiile poștale, instalațiile federale și proiectele finanțate din fonduri federale, bărbații Albi, chiar și veteranii, sunt discriminați în favoarea negrilor!

Mamele cu copii mici sunt obligate să urce copii Albi neajutorați în autobuze și să îi trimită la kilometri distanță în școli NEGRE, unde fetele lor Albe vor fi mângâiate și atacate de băieți negri animalici, iar băieții Albi vor fi bătuți și "scuturați" de aceleași animale africane.

Literalmente, mii de negri, bărbați și băieți, sunt puternic înarmați și se pregătesc în mod deschis pentru războiul împotriva noastră, război pe care l-au practicat deja în zeci de orașe, în timpul căruia au depășit toate departamentele de poliție din orașe precum Chicago, Cleveland, Los Angeles etc., astfel încât a trebuit să fie chemată Garda Națională.

În fața acestei insurecții deschise a armatelor negre puternic înarmate, care au reușit să distrugă protecția poliției, "liderii" noștri cer ca NOI să fim dezarmați!

Vor să ne ia sau să ne înregistreze armele, astfel încât acestea să poată fi confiscate imediat - de polițiștii negri.

Nimeni nu i-a dezarmat pe sângeroșii "Pantere Negre" - care au invadat Legislativul din California, înarmați cu arme automate, puști și revolvere! Astfel de exemple de depravare și nebunie ar putea fi multiplicate la nesfârșit. Dosarele mele sunt pline cu mii de alte elemente documentate precum cele de mai sus.

Dar nu ar trebui să fie necesar.

Modelul ar trebui să fie clar pentru toți cei care nu sunt hotărâți să fie încăpățânați să fie orbi.

Nu aceste fapte nebunești în sine sunt îngrozitoare. Întotdeauna au existat nebuni, criminali, ticăloșie, trădare și depravare.

Diferența dintre toate timpurile anterioare și timpurile noastre este că genul de nebunie monstruoasă pe care am raportat-o nu provoacă nicio indignare sau revoltă deosebită!

Aceste lucruri nebunești și josnice sunt acceptate de majoritatea Americanilor și de restul lumii. De fapt, multe dintre ele sunt puncte de mândrie!

Nimeni nu se revoltă atunci când un negru le adună pe tinerele noastre fete pentru o "Ligă a libertății sexuale" și organizează orgii sexuale interrasiale în pielea goală în Berkeley, California. Nu. Acesta este un semn de "libertate" și "progres" în zilele noastre!

Nimeni nu cere punerea sub acuzare atunci când cel mai important consilier personal al președintelui timp de mulți ani se dovedește a fi un degenerat murdar, iar președintele îl trimite pe Abe Fortas să mușamalizeze povestea, chiar și atunci când se descoperă că nu este prima dată. În schimb, degeneratul se mută în apropierea casei președintelui din Austin, Texas (ceea ce nici măcar nu este raportat), iar președintele câștigă alegerile naționale cu o majoritate zdrobitoare!

Picturile de maimuțe și sculpturile de nebuni și criminali ne sunt prezentate ca "artă", iar cei care neagă că o astfel de depravare ESTE artă sunt blestemați și alungați din societatea "decentă" ca bigoți, "pătrați" și "filistini".

Alte civilizații înaintea noastră s-au prăbușit și au murit. Dar întotdeauna înainte de a cădea, au murit de senilitate, de vârstă, de oboseală și de secole de declin.

Albă, civilizația occidentală nu este veche în termeni de milioane de ani de existență umană. Este tânără, în special în America, și ar trebui să fie viguroasă, sănătoasă și agresivă.
În schimb, este bolnav de moarte, slab, neputincios, nebun și depravat - pe moarte.

Chiar și Roma, în timpul declinului său, nu a atins niciodată profunzimile în care America s-a scufundat deja. Dacă pare greu de crezut, încercați să vă imaginați următoarele:

Imaginați-vă fastul și splendoarea unui "triumf" roman pentru un general care se întoarce în fruntea legiunilor sale; trâmbițele răsunătoare, caii și roțile carelor zăngănind pe pavele, vuietul mulțimii romane, senatorii în togi Albe așteptând în demnitatea lor pe treptele palatului imperial, legiunile blindate, în marș, cu coifuri și săbii strălucind în soare, cu steaguri stacojii fluturând de pe stindardele lor de vultur.

Acum, în mijlocul acestei scene, imaginați-vă o gloată de sclavi negri etiopieni care se năpustește din șanțul de pe treptele palatului strigând "F CAESAR!", purtând pancarte cu "Distrugeți puterea romană" și cântând "Vom învinge!"

Vă puteți IMAGINA Roma, în cel mai rău moment al ei, tolerând vreodată acest ultraj? Dar așteptați! Există mai mult!

Trompetele sună și mulțimea așteaptă ca Cezar însuși să apară pe balconul din magnificul palat. Marele om apare. Își ridică mâna pentru a opri vuietul mulțimii. Mulțimea tace, iar mărețul Cezar vorbește. Cezar strigă strigătul de luptă al etiopienilor: "VOM ÎNVINGE!"

Negrii etiopieni continuă să se îmbulzească pe treptele de sub balcon, strigând "F... CAESAR!" Brusc, unii membri ai mulțimii romane sar în față și îi lovesc pe etiopieni.

Cezar ordonă imediat capturarea și executarea cetățenilor romani și îi invită pe etiopienii negri la palat pentru a-și putea cere scuze la un ceai și prăjituri.

În timp ce Cezar servește ceai și prăjituri etiopienilor, aceștia organizează un sit-in în palat, refuzând să plece toată noaptea, urinând în cele din urmă pe scările de marmură.

Este necesar să desenați imaginea până la ultima linie?

Poate vreun American să uite scena din sesiunea comună a Congresului nostru din 1965, când președintele nostru a strigat sloganul teroriștilor și revoluționarilor negri, "Vom învinge!", iar Curtea Supremă în robă s-a ridicat și a aplaudat? Sau când negrii au organizat o urinare în masă pe străzile din Montgomery, Alabama?

A coborât vreodată vreo națiune atât de jos? Unde, în istoria tuturor popoarelor din toate timpurile, veți găsi un egal pentru situația din America, unde "liderii" noștri se aliază deschis cu dușmanii noștri și persecută patrioții? Unde procurorul nostru general se pune în genunchi, implorându-i pe acești revoluționari negri să părăsească biroul său?

Cum așa? De ce? Ce s-a întâmplat cu oamenii noștri?

Nu este surprinzător faptul că există forțe malefice la lucru. Acesta a fost cazul încă de la începutul istoriei.

Dar în vremurile noastre, chiar victimele răului sunt principalii promotori ai răului însuși. Liderii noștri sunt pentru "barbari" și împotriva noastră!

Cumva, poporul nostru a fost adus în punctul în care arogantul Hrușciov s-a putut lăuda, pe bună dreptate, că Americanii vor cădea în curând pentru că am devenit "prea liberali pentru a lupta".

Nu răul în sine este ceea ce ne îngrozește în vremurile noastre - ci modul în care nu numai că tolerăm răul, dar am creat un cult al închinării pozitive la slăbiciune, depravare, putreziciune și la răul în sine.

Ceea ce este surprinzător nu este dangătul de moarte din gâtul civilizației occidentale, ci faptul că milioane de Americani cred că dangătul de moarte este un cântec frumos!

Prea mulți Americani fac tot posibilul pentru a grăbi moartea civilizației noastre, pentru a primi barbari inferiori care se organizează în mod deschis pentru a ne ucide și distruge neamul pentru totdeauna, totul în numele "Frăției" și al "Libertății".

De ce? Și ce putem face în această privință?

Am scris această carte pentru a căuta răspunsul.

CAPITOLUL 2
SIFILIS SPIRITUAL

Tipul de la ușa sediului nazist a fost întruchiparea vie a sinuciderii naționale pe care am prezentat-o în capitolul I.

Părea tânăr. Dar nu puteai fi sigur, pentru că purta o barbă roșie mată.

Nu purta haine, doar o pătură zdrențuită și sandale.

"Ochelarii de soare îi acopereau ochii. Părul neîngrijit îi acoperea mare parte din restul feței.

Ofițerul nostru de serviciu, îmbrăcat în uniformă, cu pantaloni kaki bine călcați, cizme și braț lateral, stătea acolo și privea uimit, cu ochi de gândac.

Apariția, cu capul mișcându-se și rostogolindu-se într-un anumit ritm în timp ce pocnea din degete, îl privea pe ofițerul de serviciu de sus în jos.

"Ce-i cu voi, pisicile naziste?", a spus el. Ofițerul de serviciu s-a holbat.
"Spune, omule, o să tragă chestia aia?", a încercat din nou omul în pătură, arătând cu un deget cu unghii murdare lungi de câțiva centimetri spre pistolul de calibrul 45 al ofițerului de serviciu.

"Desigur", a răspuns ofițerul de serviciu, trecând în sfârșit peste primul șoc. "Ce putem face pentru dumneavoastră?"

"Vreau să mă alătur, omule. Vreau să fiu nazist! Vreau să-mi gazez un evreu! Vreau să mă înscriu! Unde e pisica asta Rockwell?"

Eram într-o cameră din spate, tipărind. (Pe atunci trebuia să fac eu însumi o mare parte din ea.) Am auzit tot ce se întâmpla. Deși nu-mi plăcea să las vizitatorii să mă vadă acoperit de cerneală de imprimantă, nu m-am putut abține să nu ies să văd ce se întâmplă la ușă.

"Vrea să se alăture, domnule!", mi-a spus ofițerul de serviciu, încă uimit. Nu m-am putut abține să nu vorbesc cu această apariție din spațiu.

De multe ori am constatat că învăț cel mai mult nu din cărți și literatură, ci din oameni și evenimente în sine. Iar tipul ăsta arăta ca o întreagă enciclopedie a tot ce era degenerat.

L-am invitat înăuntru. Am vorbit. Nu putea sta locului, ci se tot mișca prin cameră, părând că plutește la câțiva centimetri deasupra podelei (am aflat mai târziu că lua pastile și narcotice).

După aproximativ o oră de discuții, a început să se schimbe puțin. Părea nesigur pe sine în prezența a ceva ce nu mai experimentase până atunci - bărbați care erau siguri pe ei și aveau un scop.

O privire de uimire neîncrezătoare i-a cuprins ochii Albaștri, chiar și prin "nuanțe", în timp ce îi vorbeam despre ceea ce eram cu adevărat și de ce renunțasem la tot ce ne făcea plăcere în viață pentru a lupta pentru națiunea noastră și pentru rasa Albă.

Încetul cu încetul, am început să scot povestea de la el. Avea doar șaptesprezece ani și trăise o viață întreagă.

Făcuse de toate, încercase toate șmecheriile și era deja plictisit de moarte de o viață goală. Își făcuse o amantă din profesoara sa de arte, condusese un bârlog al degenerării și desfrâului numit "Mule's Pad", unde mulțimea locală și sălbatică făcea orice, inclusiv să se bucure de droguri. A împușcat un om, a scăpat și a trăit cât de repede și de greu a putut până când, în cele din urmă, s-a gândit la sinucidere, disperat că nu va mai găsi NIMIC care să merite să fie făcut, toate acestea la șaptesprezece ani!

Înainte de a se sinucide, mi-a spus el, a decis să vină să vadă "pisicile" naziste, gândindu-se că ar putea fi o ultimă șansă.

Ceea ce a găsit, în mod neașteptat, a fost ceea ce orice ființă umană are nevoie pentru a supraviețui acestei vieți - un SCOP - ceva care dă vieții un sens mai mare decât căutarea constantă a mai multor plăceri și șuturi.

De fapt, m-a convins că vrea să încerce să fie un Storm Trooper!

Ca o chestiune de politică, de fiecare dată când aud asta (așa cum fac în fiecare zi), fac tot posibilul să descurajez solicitantul. Nu vrem începători, ci luptători dedicați, fanatici, care vor rezista prin iad.

Cu acest personaj nebun, am mers și mai departe. Am făcut mișto de el. I-am spus că nu va reuși niciodată, că îl vom da afară din prima zi.

El a acceptat provocarea.

"Spuneți ce vreți și o voi face!", a spus el.

În mod ciudat, am simțit o dorință arzătoare în spatele cuvintelor.

I-am spus că nu poate încerca viața de soldat nazist până la 18 ani.

A plecat, promițându-și să se întoarcă peste câteva luni.

S-a întors - fără costumația de beatnik. S-a dovedit a fi un tânăr viking blond, făcut pentru luptă.

Ne-am dedicat față de el.

Nu mai era niciun loc înăuntru unde să doarmă. Așa că a fost repartizat la o mașină distrusă din spate. Era încă iarnă și frig. Dar puștiul s-a mutat în mașina avariată cu câteva pături.

L-am pus să lucreze la curățarea toaletelor și a curții. A muncit.
A venit primăvara, apoi o vară toridă. El era încă în mașina distrusă, mâncat de viu de țânțari.

L-am încercat la tiparniță și nu am mai văzut niciodată un astfel de urs la lucru. Nu mai bea alcool, nu mai lua pastile și droguri, făcea multă mișcare și dădea toate semnele că "reușește". A îndeplinit zeci de misiuni periculoase împotriva SNCC, NAACP, comuniștilor și pacifiștilor. M-a însoțit la multe lupte - și la multe închisori.

În unsprezece luni, mai repede decât aproape oricine înainte sau după aceea, acest pușți a devenit ofițer în secțiunea trupelor de asalt și a condus mai multe operațiuni de succes împotriva inamicului decât orice ofițer de partid, cu o singură excepție posibilă.

Un exemplu al activității acestui copil a fost momentul în care agitatorii negri au încercat să destituie delegația Albă din Mississippi, iar "delegația" noastră cu chip negru i-a trimis pe agitatorii negri înapoi în Mississippi ca pe niște bătaie de joc. Fostul meu bătăuș a reușit să ajungă în fața Congresului în ziua deschiderii, îmbrăcat în negru, cu pălărie, pânză și trabuc, strigând. "Eu sunt delegația din Mississippi și îmi cer locul!"

Tânărul a scăpat de cercul vicios al disperării, plictiselii și degenerării a milioane de "tineri moderni" DOAR pentru că a dat peste salvatorul spiritual

al iubirii naziste de Rasă și Națiune înainte de a se scufunda pentru totdeauna în noroiul putred al sifilisului spiritual modern.

Vor fi mulți care vor spune că ar fi putut fi salvat, poate chiar mai eficient, prin religie. Acum 50 de ani, da. Dar eu am avut cinci ani de experiență în a-i vedea pe acești copii pierduți în campusurile universitare din toată America. Și îl pot asigura pe cititor că majoritatea acestor tineri sunt mult prea cinici și împietriți pentru a-și putea deschide urechile și inima chiar și pentru o clipă pentru a ACCEPTA o abordare religioasă. Începeți să vorbiți despre religie cu astfel de cinici înrăiți și îi îndepărtați din ce în ce mai mult, indiferent cât de mult încercați.

Este nevoie de o abordare nouă și ȘOCANTĂ, o abordare dramatică și puternică pentru a avea vreo speranță de a-i impresiona pe acești copii pierduți și amari. Noi o avem, și funcționează.

Milioane și milioane de tineri din toate națiunile occidentale se scufundă în diferite grade de mizerie și degradare ale tânărului "beat" care a venit la ușa noastră în barbă, pătură și sandale.

Alte milioane de oameni buni care nu arată ca beatniks sunt pierduți, fără scop, fără încredere, fără ambiție, fără credință sau religie, fără respect pentru casă, steag, țară, părinți sau orice altceva, fără autocontrol sau disciplină, fără morală sau standarde de orice fel, fără dragoste pentru propriul popor și fără ură pentru dușmanii lor de moarte, fără speranță și fără nicio dorință reală de a trăi în vreun sens real. "Beat" este o descriere potrivită.

Într-adevăr, aproape totul a fost bătut în ei. Au devenit dezgustați de ipocrizia, dezordinea și corupția timpurilor noastre și au RENUNȚAT. În propriile lor cuvinte, au "renunțat".

În "Bătălia pentru minte", William Sargent, psiholog Britanic de top, arată cum folosesc comuniștii principiile psihologului sovietic Pavlov pentru a "spăla creierul" victimelor. Iar PRIMUL lucru pe care îl fac este să "golească" mintea și sufletul subiectului. Îl "bat" spiritual până când acesta RENUNȚĂ. Odată ce este "golit", este o treabă relativ ușoară pentru maeștrii comuniști să-i toarne înapoi în cap toate minciunile pe care le doresc. Acesta este modul în care sovieticii pot produce, după aproximativ un an în închisoare, victime care se ridică în fața instanței și strigă că sunt

vinovate și cer să fie pedepsite, așa cum au făcut victimele primei mari epurări a lui Stalin.

Tinerii noștri, în diferite stadii de "beatnik", sunt exact ca victimele spălării creierului sovietic - sunt goi, sau aproape goi, de orice lucru pozitiv.

Ei sunt bolnavi și dezgustați de aproape orice. Deși nu-și dau seama, sunt disperați să creadă în ceva, să facă parte din ceva mai mare decât ei, să fie MERITORI, să aibă un scop, să aibă pe cineva căruia să-i pese de ei suficient de mult încât să-i disciplineze și să le arate ceva ce merită să facă în această lume.

Dar NIMENI nu le arată acestor copii pierduți nimic în care să creadă profund.

Ei au fost făcuți să simtă că trăiesc într-o lume ruinată, murdară, ipocrită, pe cale să explodeze în bucăți cu "bomba". Mulți dintre ei au fost răsfățați rău de tot. Mulți nu știu nimic despre eforturile constructive de a-și câștiga existența, li se spune că sunt la fel ca negrii (și încearcă cu disperare să creadă asta, dar îi distruge pe dinăuntru, pentru că instinctele sunt mai puternice decât cuvintele).

Cel mai rău dintre toate, au fost învățați că dragostea matură pentru orice (cu excepția lor și a plăcerii) este "banală" și "pătrată". Familia, steagul, țara, eroii naționali, rasa și chiar Dumnezeu au fost târâte în jos și ridiculizate până când nu mai există stele fixe în cerurile lor, nimic spre care să țintească, nimic altceva decât o rătăcire fără țintă pentru tot mai multă plăcere egoistă și "lovituri".

Animalele care nu gândesc pot trăi de la o clipă la alta din plăceri și satisfacții pur animale.

Dar omul a fost binecuvântat - sau blestemat - cu conștiința și capacitatea de a-și imagina viitorul. Omul își formează o părere despre sine. Acest lucru i-a dat o nevoie și mai mare decât simpla satisfacere a nevoilor sale animale. "Omul nu poate trăi numai cu pâine", spune Biblia, și niciun cuvânt mai adevărat nu a fost consemnat vreodată. Oamenii tânjesc după admirația celorlalți oameni și după o conștiință curată.

Toate marile religii din lume își stabilesc preceptele pentru comportamentul uman nu pe simpla satisfacere a plăcerilor și "loviturilor" animalice, ci pe

bucuriile mai durabile și mai profund satisfăcătoare ale activității EXTREME, activitatea de a fi bun și de a ajuta alți oameni. Atunci când oamenii se concentrează doar pe ei înșiși și pe poftele lor animalice, încep să se disprețuiască pe ei înșiși, devin disprețuitori și urâți de ceilalți oameni și devin, la rândul lor, nefericiți și odioși.

Și fiecare generație din civilizația occidentală este educată să fie mai răsfățată și mai egoistă decât precedenta. În mod previzibil, fiecare generație devine din ce în ce mai nefericită, până când astăzi avem mulți tineri proveniți din case presupus "cele mai bune" care ies pe străzi și bat bătrâni până la moarte doar pentru "distracție", în timp ce alții se abandonează ca "hipioți" drogurilor, mizeriei și lenei.

În timpul Războiului din Coreea, niciun prizonier de război American nu a evadat! Mulți Americani (aproape jumătate dintre ei) au COOPERAT cu inamicul atunci când au fost capturați!

Indiferent cât de feroce a fost inamicul în toate războaiele anterioare, Americanii nu au eșuat niciodată să evadeze în număr mare și au rezistat întotdeauna oricărui efort al inamicului de a face din prizonieri trădători.

Dar acum, spiritul American de luptă este pe moarte.

Americanii au mai multe mașini, mai multe telefoane, mai multe televizoare, mai multe aparate de uz casnic și lux - mai multe din aproape orice decât orice ființă umană care a trăit vreodată sau care trăiește acum.

Cu toate acestea, niciodată atât de mulți nu au avut atât de puțin în interior. Niciodată nu au fost atât de mulți care să sufere de o plictiseală insuportabilă. Niciodată oamenii nu au fost atât de strânși ca în orașele noastre uriașe. Cu toate acestea, niciodată oamenii nu au fost atât de singuri, atât de rupți unii de alții.

Există un vast ocean de mizerie spirituală care îneacă un mare număr din poporul nostru. Mulți dintre ei și-au pierdut religia și nu există nimic care să umple golul negru și amorțitor care îngheață sufletul oamenilor moderni, "emancipați". Ei caută cu disperare evadarea din această disperare rece în alcool, LSD, droguri sau în viața sălbatică, nebună.

Nu lipsurile sau greutățile fizice sunt cele care apasă asupra poporului nostru și îl împing inconștient spre sinuciderea națională și rasială.

Este un eșec SPIRITUAL, o BOALĂ a spiritului, care îi doboară și îi înfrânge pe oamenii noștri.

Poporul nostru putrezește pe dinăuntru, indiferent dacă exteriorul dă impresia de prosperitate și fericire. La fel ca un om cu o inimă bolnavă, prima dată când America va fi supusă unei crize reale, dacă nu se schimbă ceva foarte repede, America - și întreaga civilizație occidentală împreună cu noi - se va prăbuși cu un scâncet și va muri.

Niciun om sănătos din punct de vedere spiritual nu ar tolera vreodată genul de orori catalogate în capitolul 1.

Civilizația occidentală, așa cum Spengler a prezis cu mult timp în urmă, și America în special, sunt pe drumul spre decădere și moarte. Nu există nici o rezistență reală.

Dimpotrivă, milioane de oameni au făcut un cult al "iubirii" și o "religie" din venerarea propriilor distrugători și lucrează neobosit pentru a grăbi moartea noastră națională și rasială.

Este aceasta o evoluție naturală? Noi, ca civilizație și ca națiune, murim de bătrânețe, senilitate și decădere naturală? Sau există ceva nefiresc în această situație? Și dacă este ceva nenatural, dacă este ceva sinistru, ce este și cine o face? Și de ce?

De unde vine tot acest sifilis spiritual?

CAPITOLUL 3
FALSIFICATORII DE HĂRȚI

Afacerile unei mari națiuni sunt adesea descrise ca fiind "nava de stat". Este o analogie potrivită.

O națiune are un "căpitan", ofițeri, echipaj și navigator, care trebuie să navigheze prin furtuni fără sfârșit, stânci, bancuri și pericole pentru a rămâne pe linia de plutire.

Într-o țară așa-zis "liberă", oamenii sunt "navigatorii".

Tu, cetățeanul, ar trebui să conduci nava statului American. Ar trebui să alegeți un căpitan care să facă ceea ce Dvs. doriți să se facă. Mai presus de toate, ar trebui să stabiliți politicile statului prin regula majorității.

Iar pentru a conduce "nava de stat" Americană, ai nevoie de grafice.

Oricât de înțelept ar fi, navigatorul unei nave mari nu poate conduce nava în siguranță printre stânci și pericole fără hărți exacte.

Și nu puteți lua decizii înțelepte cu privire la politicile pentru nava de stat Americană, fără fapte și informații exacte - "hărți" pericolelor din jurul Americii.

Poate exista vreo îndoială cu privire la ceea ce s-ar întâmpla dacă cineva ar reuși să ofere navigatorului unei nave CARTE FALSE - hărți care prezintă stânci în locul canalului real - și care prezintă un canal liber în care stâncile zimțate stau la pândă pentru a smulge fundul navei?

Și a cui ar fi vina dacă o navă s-ar împotmoli pe stânci pentru că navigatorului i s-au dat hărți falsificate? A navigatorului? Bineînțeles că nu! Vina ar fi în întregime a celui care a falsificat hărțile și le-a strecurat peste navigatorul onest.

Cu toate acestea, navigatorul s-ar GÂNDI că trebuie să fi făcut ceva teribil de greșit, deoarece cine și-ar imagina că cineva ar fi atât de josnic și josnic încât să înlocuiască hărțile falsificate? Gândul acesta nu i-ar trece niciodată prin minte pe cei mai onești navigatori.

Este exact ceea ce se întâmplă cu America. De aceea continuăm să ne îngrămădim pe stâncile comunismului, criminalității, corupției și degenerării.

Oamenilor buni ai acestei mari națiuni nu li s-au furnizat decât hărți false, hărți care arată un "canal sigur" exact acolo unde se află cele mai mortale stânci și care pretind că singurul canal sigur posibil este calea spre distrugere.

Având încredere și crezând în aceste "hărți" falsificate - în "faptele" false și în "știrile" măsluite care le sunt oferite - poporul nostru a condus în mod inocent nava statului American, cândva măreață, pe aproape toate malurile și stâncile existente, producând tipul de epavă și disperare pe care le-am văzut în capitolele unu și doi.

Poporul nostru a fost învățat că adevărații săi eroi și lideri sunt "dușmanii", "bigoții" și "fasciștii", în timp ce adevărații dușmani și bigoți sunt exaltați de falsele noastre hărți - presa noastră - ca "oameni de stat" și "lideri mondiali".

Am fost forțați să ajungem pe stâncile comunismului și ale degenerării de către presă, televiziune, cărți etc., care au lăudat orice fel de putreziciune și murdărie drept "dragoste", "fraternitate" etc., asigurându-se astfel că poporul nostru va naviga fără să bănuiască în josul canalului spre stânci. Și chiar și atunci când continuă să se îngrămădească pe stânci, poporul tot nu bănuiește că cineva i-a trimis hărți falsificate. Mai degrabă, ei cred cu naivitate că pur și simplu nu s-au străduit suficient, astfel încât data viitoare să se prăbușească și mai tare.

Atunci când integrarea, de exemplu, produce unele dintre ororile prezentate în primul capitol, bieții noștri oameni înșelați sunt învățați să creadă că aceasta se datorează faptului că avem nevoie de MAI MULTĂ integrare. În timp ce mincinoșii și falsificatorii îi conduc pe oamenii noștri neștiutori pe falsele "canale" pline de stânci, ei îndepărtează, de asemenea, toate farurile și geamandurile care ghidau odată omenirea în porturi sigure și liniștite în timpul furtunilor.

Ei au distrus casele luminoase ale religiei, familiei, educației disciplinate de modă veche, standardelor morale, taților și profesorilor autoritari, femeilor iubitoare și materne și acea prețioasă dragoste de casă și țară numită

"patriotism", fără de care un popor își pierde orientarea - așa cum a pățit și al nostru.

Falsificatorii de hărți au avut atât de mult succes în a-i împinge pe oamenii noștri pe stânci de fiecare dată, de-a lungul unei perioade de patruzeci de ani, încât milioane de oameni au renunțat, au aruncat toate hărțile, au abandonat orice efort de a se orienta și sunt doar în derivă. Alții, mai agresivi, dar la fel de frustrați, își lasă barbă, poartă haine murdare, se urcă pe motociclete și se întrec atacând aproape orice văd.

Alții, "liberalii", au făcut un cult al naufragiului. Ei și-au văzut propriile vieți ruinate sub frustrările spirituale și intelectuale imposibile ale minciunilor "liberale" ale falsificatorilor de hărți. Ei nu au curajul să înfrunte faptele propriilor greșeli și astfel s-au convins că, indiferent de câte stânci se lovesc navigând pe hărți false, hărțile și minciunile lor sunt corecte și adevărate, iar vina aparține "extremiștilor", "urii" și "fasciștilor" care pun în secret stânci în canal.

Curvele și bețivii bătrâni confirmați și putrezi obțin o anumită ușurare a mustrărilor lor de conștiință prin seducția tinerilor inocenți în propriile lor moduri de viață putrede. În același mod, victimele liberale ale falsificatorilor de hărți, ale căror vieți au fost distruse și "naufragiate" de minciunile falsificatorilor de hărți, obțin o satisfacție depravată din seducerea altor tineri nevinovați, prin răspândirea acelorași minciuni și hărți false care le-au distrus propriile vieți mizerabile și care distrug viața tinerilor noștri.

Falsificatorii de grafice și armata lor "liberală" de victime își încep atacul asupra minților poporului nostru când copilul este încă la grădiniță. În mod subtil, micuților le sunt insuflate îndoieli inconștiente cu privire la înțelepciunea și metodele propriilor tați și mame. Mințile mici sunt făcute să creadă că orice disciplină și ordine impuse acasă sunt de modă veche și "tiranie", deși copiii nu aud niciodată astfel de cuvinte.

Procesul de inducere în eroare a noilor noștri cetățeni continuă pe parcursul claselor. Eroii Americani, Washington, Patrick Henry etc., nu erau deloc eroi adevărați, ci niște omuleți lacomi în căutare de câștig sau glorie. Constituția este "învechită". Religia este un "opiu". Morala este "pătrată".

La început nu am observat această falsificare și distorsionare subtilă a patrimoniului nostru național și degradarea eroilor și tradițiilor noastre care mi s-au impus.

Abia în 1938, când eram un tânăr student al Universității Brown, am intrat în contact direct cu acești falsificatori de hărți, a căror identificare și răsturnare avea să devină mai târziu munca mea de o viață. Dar atunci nu i-am cunoscut și nici măcar nu i-am suspectat. Nu-mi amintesc nici măcar să mă fi gândit la așa ceva, așa cum nu m-am gândit la Thuggee-ism în India. Eram încă bezmetic și total ignorant în ceea ce privește comunismul, evreii, negrii și asaltul maselor de culoare din lume împotriva rasei Albe și a elitei sale.

Într-un fel, mă bucur de această ignoranță îndelungată, pentru că astăzi, când întâlnesc tineri studenți, bărbați și femei, care sunt plini de îngâmfare din cauza "liberalismului" lor și a "înțelegerii" problemelor noastre sociale, pot avea răbdare cu ei. Îmi pot imagina reacția mea dacă mi s-ar fi spus, când eram student, că există o conspirație mondială evreiască sau de orice alt fel. Eram sigur, la acea vreme, că studiile mele "profunde" în profunzimile cunoașterii ar fi dezvăluit cu mult timp în urmă orice astfel de conspirație monstruoasă și chiar dacă nu, că profesorii mei și oamenii de știință ar fi știut cu siguranță. M-aș fi înfuriat în fața unei asemenea nerușinări, la fel cum majoritatea tinerilor studenți pe care îi întâlnesc astăzi sunt, la început, furioși pentru că au auzit doar o singură parte.

În 1939, m-am așezat la cursul de "Sociologie I" de la Universitatea Brown și am încercat din răsputeri să înțeleg ceva din toate acestea. Mă bucurasem de șansa de a studia sociologia, deoarece mi se părea logic că trebuie să existe niște principii fundamentale ale dezvoltării relațiilor sociale ale vieții, așa cum descoperisem principii de bază simple ale altor afaceri pe care le studiasem. Eram foarte nerăbdător să învăț aceste principii de bază ale funcționării societății umane, astfel încât să pot înțelege evenimentele din jurul meu și poate chiar să prezic evenimentele sociologice în conformitate cu principiile care îmi vor fi predate. De atunci am aflat că există astfel de principii, după cum se va arăta mai târziu.

Dar aveau să treacă mulți, mulți ani înainte ca eu să ajung la faptele simple, fundamentale și logice ale vieții sociale. În clasa profesorului Bucklin de la Universitatea Brown, totul era în cea mai deprimantă beznă și confuzie. Totul părea foarte iluminator, desigur. Existau o mulțime de cuvinte noi și curajoase, "grupuri etnice" etc., dar oricât am încercat, nu am putut ajunge

la fundul lucrurilor pentru a găsi vreo idee și nici nu am putut să mă prind de vreun principiu.

Tulburarea minții nu era deplânsă, ci glorificată. M-am îngropat în cărțile mele de sociologie, absolut hotărât să aflu de ce îmi scăpa miezul problemei.

Cel mai bun lucru pe care l-am putut găsi în sociologie a fost că ființele umane sunt instrumente neajutorate ale mediului; că ne naștem cu toții ca niște bulgări rigid egali, iar disparitatea realizărilor și pozițiilor noastre a fost în întregime și 100% rezultatul forțelor mediului. Prin urmare, toată lumea ar putea, teoretic, să fie stăpâni, genii și regi dacă am putea îmbunătăți suficient mediul fiecăruia.

Am avut curajul să-l întreb pe profesorul Bucklin dacă asta era ideea. A devenit roșu de furie. Mi s-a spus că este "imposibil" să fac generalizări, deși tot ceea ce am cerut a fost ideea fundamentală, dacă există, a sociologiei.

Am început să văd că sociologia era diferită de orice alt curs pe care îl urmasem vreodată. Anumite idei provocau apoplexie profesorului, în special sugestia că poate unii oameni erau niște leneși biologici de când se născuseră. Alte idei, deși nu erau niciodată, niciodată formulate și afirmate cu tărie, erau încurajate și promovate - și acestea erau întotdeauna idei care se învârteau în jurul puterii totale a mediului.

Încet-încet, am prins ideea. La început am folosit-o doar pentru a obține note mai bune. Când îmi scriam răspunsurile la eseurile de la examene, turnam la greu ideea că toate mâinile din civilizația în cauză erau potențiali Leonardo da Vinci, indiferent cât de negri erau sau cum își mâncau cei mai buni prieteni de mii de ani - și că, cu o schimbare rapidă de mediu, acești canibali ar fi scris și ei arii, ar fi construit Partenoane și ar fi pictat capodopere.

Dar apoi am început să mă întreb "cum se face"? Cu siguranță mediul era important. Oricine putea vedea asta. Dar era evident negativ. Poți face dintr-un geniu înnăscut un prost neajutorat, crescându-l închis într-un dulap întunecos. Dar nu poți face un geniu dintr-un idiot care salivează, nici măcar trimițându-l la Brown. A fost doar bătrânul Bucklin nebun din cauza mediului? Sau era vorba de întregul subiect?

Am mers la bibliotecă și am citit mai multe cărți de sociologie. Toate susțineau aceeași idee. Am început să fac mișto de sociologie în ziarul colegiului, în rubrica mea, și am intrat în mai multe probleme. Unele dintre rubrici au fost "ucise" înainte de a vedea lumina. Eram încă prea ignorant pentru a ști că mă luptam cu Lysenko și Marx și cu întreaga teorie sovietică a ecologismului, care a capturat și hipnotizat sau terorizat toți intelectualii noștri. Îmi imaginam că mă lupt doar cu un curs universitar prostesc.

În timpul celui de-al doilea an la Brown, imaginea mea despre lume s-a întunecat, pe măsură ce descopeream din ce în ce mai mult necinstea intelectuală din această universitate care, la început, îmi păruse aproape raiul în sine. Știam încă puțin sau nimic despre comunism sau despre sora lui mai mică, "liberalismul". Dar nu am putut evita presiunea constantă, peste tot în universitate, de a accepta ideea egalității umane masive și a supremației mediului. În fiecare curs am fost respins de lașitatea intelectuală a facultății de a apăra orice doctrină.

M-am specializat în filosofie și, deși am admirat strălucirea intelectuală a profesorilor mei, în special a profesorului Ducasse, am fost extrem de dezamăgită de retragerea cu capul înainte a tuturor cadrelor didactice ori de câte ori li se cerea opinia lor cu privire la adevărul obiectiv în orice domeniu. Mi s-a spus că "căutarea eternă" este calea către cunoaștere. (Și nu se poate nega acest lucru.) Dar o discuție animată este, de asemenea, vitală pentru orice progres și nu se poate purta o discuție animată dacă opoziția fie nu există, fie se topește ca o fantomă atunci când încerci să o prinzi.

Mă confruntam cu boala socială a vieții noastre moderne - lașitatea și teama patologică de o personalitate puternică sau de idei puternice. Dale Carnegie a codificat și comercializat această boală târâtoare sub numele de "cum să câștigi prieteni și să influențezi oamenii", care se reduce, în esență, la principiul de a nu avea personalitate sau sentimente sau idei puternice și de a deveni pasiv și gol, astfel încât "celălalt" să își poată etala ideile și personalitatea. Dar și el încearcă să devină "popular" fiind pasiv și lipsit de pasiune, astfel încât rezultatul este ca două baterii moarte - fără curent. Astfel de roboți umani sunt potriviți pentru înrobirea de către o societate de tip 1984, dar nu pentru o societate de oameni îndrăzneți și liberi.

Am găsit aceeași abordare vagă în fiecare materie, cu excepția științelor, iar pentru acestea din urmă, am fost foarte recunoscător. Aici, în geologie și psihologie, puteam găsi câteva principii și legi, care rămâneau acolo atunci

când încercam să le înțeleg. Așa că m-am bucurat în aceste materii și m-am revoltat până la limita capacităților mele în celelalte.

La sociologie, am mers atât de departe încât am scris o lucrare de examen insolentă, care aproape că m-a dat afară din Brown. Ni s-a cerut să scriem un eseu despre factorii care duc la criminalitate și delincvență.

Am scris o fabulă despre o echipă de genii științifice care au plecat în Africa pentru a vedea ce le face pe furnici să se comporte ca furnicile, au căutat până au găsit o mulțime de mușuroaie de furnici, le-au observat timp de mulți ani și, în cele din urmă, au ajuns la descoperirea că, atunci când ouăle au eclozat în tunelurile unui anumit tip de mușuroaie din Africa, și au crescut printre creaturi cu șase picioare numite "furnici", cercetătorii înșiși au fost atât de afectați de acest mediu puternic încât au devenit ei înșiși furnici, și-au fluturat antenele ca furnicile, s-au deplasat ca furnicile, au arătat ca furnicile și AU FOST furnici.

Am fost târât în fața administrației pentru această obrăznicie și aproape dat afară. În schimb, mi s-a dat o altă șansă de a da examenul. Și de dragul bunicii mele și al răbdătoarei și iubitei mele mătuși Margie, m-am așezat și am scris ceea ce știam că ele doreau - o lucrare în care arătam cum nefericiții și cei mai excelenți copii negri erau invariabil împinși să fure de la părinți, rude și prieteni, să jefuiască străini sub amenințarea unei arme, să jefuiască și, în cele din urmă, să omoare pe cineva în disperare totală în mediul lor urât.

Între timp, învățam foarte mult din nesfârșitele mele "ședințe cu tauri" cu Vic Hillery și Bob Grabb, tovarășii mei constanți. Amândoi erau îmbibați până la urechi de "liberalismul" predominant, deși eu încă nu știam ce este acesta. Am descoperit pur și simplu că aproape toate ideile mele se ciocneau violent cu ale lor. Ideea mea că romanele cu semnificație socială erau periculoase (pentru că permiteau ideilor să se strecoare în minte în timp ce aceasta era hipnotizată de iluzia "realității") era deosebit de supărătoare pentru amândoi, deoarece toți aspiram la cariere creative, ei ca romancieri și scriitori. Atacul meu la adresa romanelor sociale pe care ei își propuneau să le scrie a fost dureros. Iar reacțiile lor, în special ale lui Hillery, erau foarte pasionale. Până târziu în noapte ne luptam pe această temă, cu rezultatele obișnuite - niciun progres. Dar, în acest proces, am învățat arta controversei.

La început, am fost prea sincer și naiv pentru a face altceva decât să încerc să-mi fac adversarul să vadă adevărul poziției mele cu cea mai mare forță și onestitate. Dar apoi am constatat că eram victima celor mai murdare feluri de șiretlicuri. Poziția mea era exagerată în mod enorm și ridicol, iar apoi îmi era aruncată în față în semn de triumf, în râsul publicului de ascultători sau participanți. Nu puteam înțelege când chiar și prietenii mei iubiți și veneraţi îmi făceau asta. Am fost de mai multe ori prea rănit de astfel de tactici "liberale" pentru a mă apăra.

Dar, la fel ca în orice altceva din viața mea, când am descoperit inevitabilitatea unei astfel de viclenii ilogice. M-am instruit în acest sens și, într-o zi, am întors foaia împotriva prietenilor mei "liberali".

Din ce în ce mai mult, la Brown, am intrat în conflict fundamental cu super-liberalismul predominant - fără să realizez vreodată despre ce era vorba. Tovarășii mei, cursurile mele, profesorii mei și ultimele cărți erudite - totul mi se părea atins de nebunie. Am combătut-o cu înverșunare și, pentru ignoranța mea, cu putere, dar mai ales din instinct. Pur și simplu nu auzisem niciodată de comunism decât ca de o doctrină susținută de câțiva fanatici de peste ocean. Nu aș fi crezut niciodată că campusul, căminele, casele frăției și sălile de clasă ale Universității Brown erau pline de chestia aia murdară. Aș fi râs cu dispreț de oricine ar fi încercat să-mi spună un lucru atât de "fantastic" - atunci!

Deoarece această idee de "egalitate" ecologică a liberalilor este literalmente nebună (o iluzie, substituită realității); deoarece oamenii sunt, de asemenea, creaturi care diferă în funcție de rasă la fel de mult ca și câinii, caii, păsările sau orice alte creaturi vii; deoarece unele rase de oameni sunt mai inteligente decât altele (și unele sunt infinit mai proaste decât altele), este inevitabil ca încercarea de a organiza orice corp util de fapte organizate despre comportamentul uman, pornind de la premisa nebună că toți sunt egali ereditar, să sfârșească plină de contradicții și nebunii evidente. Și asta este exact ceea ce se întâmplă!

Dacă încercați să vă certați cu tipul din casa de nebuni care se crede Napoleon, nu numai că vă va dovedi acest lucru, dar vă va urî pentru că vă îndoiți de "adevărul său sfânt, sacru" și va crede că vreți să-l "prindeți". Dar dacă încearcă să își scrie "dovezile" că este Napoleon într-o lucrare "științifică", dacă este un nebun "lucid", va vedea că "dovezile" sale nu arată prea bine în scris. Așa că va recurge la scrierea "înșelătoare absurdă" a

frazelor profunde și a cuvintelor de șaizeci și patru de dolari pentru a întuneca ceea ce ar fi evident nebunesc dacă ar fi clar.

Exact asta am găsit în "Sociologie", doar că nu am știut atunci. Nu am știut ce era greșit. Știam doar că în "Sociologie" nu aveam cum să-mi pun picioarele pe pământ. Nu aveam cum să mă confrunt cu un singur fapt sigur. Totul era, "în general", "pe de o parte - dar apoi pe de altă parte", "Blatner și Fink spun așa și așa, dar apoi Fiddler și Fud spun că este invers" etc., etc., ad nauseam.

Mă împiedicasem frontal de unul dintre simptomele fundamentale ale vremurilor noastre, o nebunie la propriu - un efort disperat, frenetic, jalnic al oamenilor care pretind a fi cei mai luminați din întreaga umanitate, de a se agăța de iluzia că singura diferență dintre Shakespeare și un sălbatic este mediul; că dacă reușim să îmbunătățim suficient mediul, fiecare canibal poate fi un Chopin, fiecare pigmeu un Lord Nelson, fiecare Bantu un Beethoven și chiar și un cârpaci din India de Est un Voltaire. Istoria, biologia, științele politice, economiile - fiecare corp organizat de cunoștințe trebuie să fie răsucit și întors la orice extrem pentru a menține această iluzie nebună și evidentă.

Modul în care cei afectați de această nebunie modernă își ascund nebunia de ceilalți - și mai ales de ei înșiși - este acest proces de tulburare științifică pioasă a tot ceea ce ține de doctrina "sacră". Acesta este motivul pentru care ni se spune mereu că lucrurile sunt întotdeauna "gri" în această lume, că "nu există soluții simple", că "nu există Alb și negru".

Faptul că multe lucruri există mai degrabă în "nuanțe de gri" decât în Alb și negru nu înseamnă că nu există Alb și negru. Cu toate acestea, asta este ceea ce nebunii moderni ai "egalității" continuă să încerce să susțină, tocmai pentru că nu vor ca un om obișnuit cu bun simț să le arate că sunt plini de minciuni.

Pur și simplu, teoriile "egalității" ale acestor vrăjitori ai "științei moderne" ar fi luate în râs de orice școlar dacă ar fi prezentate într-un limbaj simplu, negru pe Alb. Ele sunt idioate și necinstite, pe față! Dar, în pagini de "jargon" vrăjitoresc, ele intimidează și impresionează multe dintre mințile noastre presupus foarte bine pregătite și produc fanatici "liberali".

Sociologia era o mare nesfârșită de noroi gri. Singurul lucru pe care l-am putut înțelege clar a fost că mediul era totul, în timp ce ereditatea era un mit inventat de brutele sudiste care încercau să îi re-înrobească pe negri.

Prin natura mea, sunt un rebel. Așa că m-am revoltat împotriva acestei nebunii. Nu eram sigur ce era sau de ce o făceau, dar știam sigur că era o nebunie.

Cât timp am fost la Brown, nu am aflat niciodată de ce oamenii evident inteligenți și învățați din jurul meu erau atât de "înfocați" de ceea ce mi se părea o nebunie atât de evidentă.

Acum, după mai bine de douăzeci de ani și trei războaie, știu ce se întâmpla și de ce. Am fost înconjurat de cea mai elementară dintre toate minciunile falsificatorilor de grafice, minciuna care neagă RASA, care neagă faptul că există o Rasă între oameni, așa cum există o rasă între toate celelalte specii.

Pentru ca planul falsificatorilor de hărți să funcționeze (așa cum se va arăta mai târziu), ei trebuie mai întâi să dărâme și să distrugă rezistența căpitanului civilizației, elita rasei Albe. Ei trebuie să-i distrugă spiritul și capacitatea de a lupta. Trebuie să o umple de sentimente de vinovăție și de degenerare. Atunci, și numai atunci, falsificatorii de grafice și armata lor de corcituri pot copleși prin numărul lor campionul Alb al civilizației.

Așadar, falsificatorii de hărți au exploatat în mod strălucit una dintre cele mai vechi și mortale defecte ale omenirii pentru a produce o intoxicare în masă cu ceea ce este de fapt ultima și cea mai periculoasă superstiție a omenirii - "umanitarismul". Rasa Albă a fost dezarmată și otrăvită cu această minciună inteligentă. Pentru a ajunge la adevărul înșelăciunii, trebuie să "dezgândim" multe lucruri pe care le-am presupus din neatenție sau, mai des, din dorință.

Experiența mea din tinerețe cu un pahar de băut în apa de spălat vase este un exemplu perfect al nevoii frecvente de a "de-gândi" o concepție greșită.

Ca băiat, mi se atribuiau "treburi" prin casă. Una dintre ele era spălatul vaselor.

Dar nu cred că spălam vasele ca alți copii.

Am experimentat și m-am întrebat și am încercat să aflu "de ce" totul. M-am întrebat ore în șir de ce apa rămâne într-un pahar când îl ridici, cu capul în jos, aproape de apa de vase. Am avut nesfârșite probleme din cauza experimentelor cu spumă de săpun. Ce le făcea? Ce erau ele? Ar fi mai mari dacă ai adăuga diverse elemente? Am încercat pudră de talc, muștar, tot ce mi-a căzut în mână. Rezultatul obișnuit era că cineva punea mâna pe mine pentru necazul meu. Am primit o lecție.

Dar spiritul de investigare, care m-a adus adesea la șopron pentru că "experimentam" cu apa de vase, a rămas cu mine. Una dintre pasiunile dominante ale vieții mele este și a fost întotdeauna efortul de a descoperi legile naturale din spatele a ceea ce pare, la prima vedere, a fi o mie de "minuni" deconectate - precum apa din pahar și spuma de săpun.

Am început să descopăr că există legi cu adevărat frumoase în spatele acestor lucruri - că lucrurile din acest univers sunt organizate în mod magnific dacă suntem suficient de inteligenți, de lipsiți de prejudecăți și de perseverenți pentru a găsi legile și organizarea. M-am "îndrăgostit" de activitatea de descoperire și utilizare a legilor Universului.

Am descoperit curând, desigur, că nu eu am fost descoperitorul original al acestei organizări a universului sau al metodelor de învățare a legilor și sistemului său. În liceu am învățat că întreaga afacere încântătoare se numea "știință" și că o mulțime de oameni foarte minunați, cu sute de ani înaintea mea, se uitaseră și în apa din vase, și în ceruri, și în mări, și în orice altceva din Univers. M-am aruncat asupra acestor cunoștințe ca un om înfometat și le-am devorat. Fiecare bucățică nouă era o încântare. Chiar și elementele greu de digerat erau delicatese, odată ce le puteam "înghiți" intelectual.

Această presiune a aerului a menținut apa din pahar în apa de vase prin apăsarea pe toată apa din afara paharului, împingând-o astfel în interiorul paharului, în loc ca vidul din interior să o "sugă", a fost o bucată mare și greu de digerat pentru mine. Dar am reușit și a fost grozav! Acest lucru m-a învățat să nu am prejudecăți, să nu fiu un "bigot", să nu trag concluzii pripite.

Ceea ce părea, de multe ori nu era adevărat, chiar dacă adevărul părea mai puțin probabil la început. Am învățat că întreaga istorie a progresului științific al omului a fost lupta sa pentru a scăpa de ideile care, la început, păreau corecte și, prin urmare, erau considerate corecte în societățile primitive; orice sugestie că zeii nu există, când toată lumea ȘTIA că ei au

făcut pământul, cerurile, marea și oamenii etc., făcea ca cineva să fie imediat ars sau sacrificat. Toată lumea știa de mii de ani că Pământul era plat, o puteai vedea cu ochii tăi. Iar primii idioți care au sugerat că este rotund nu numai că au fost luați în râs, dar unii dintre ei au fost arși pe rug pentru o asemenea "nebunie".

Întreaga istorie a umanității este pătată în mod tragic de un milion de repetări ale arderii oamenilor care au îndrăznit să sugereze caracterul greșit al unei prejudecăți prețioase a vremii. Fiecare generație din ultimele câteva secole a privit cu groază această istorie a prostiei și a nebuniei și apoi s-a apucat de exterminarea nemiloasă a oamenilor din vremea sa care au îndrăznit să pună la îndoială superstițiile populare ale zilei.

Bigoții din fiecare epocă și-au scuturat capetele cu neîncredere și groază în fața vrăjitorilor din alte epoci, iar apoi au vânat și distrus pe oricine a îndrăznit să pună la îndoială vrăjitorii din propria lor epocă.

De ce scriu acest gen de lucruri? Nu este aceasta însăși esența argumentelor celeilalte părți? Nu este acesta "liberalismul" la cel mai rău nivel? Și cuvintele "prejudecată", "bigotism" etc., nu sunt principalele arme din arsenalul comuniștilor și al restului aparatului inamic?

Da, desigur.

Inamicul nu încetează să invectiveze împotriva "bigotismului" "rasiștilor" și "anticomuniștilor" etc. Se presupune că eu sunt cel mai bigot dintre toți. Îi "urăsc" pe negri și pe evrei, "doar din cauza culorii pielii lor" sau din cauza "religiei" lor. Aceasta este propaganda răspândită de inamic. Cumva, conform superstiției vremurilor noastre, am dezvoltat o ură nerezonabilă față de oamenii nevinovați și egali care au pielea închisă la culoare sau care merg la sinagogă în loc de biserică.

Ei bine, să analizăm această idee, așa cum am analizat odată săpunul și apa de vase din pahar. Ar fi un semn de prostie maximă să urăști ceva sau o persoană pentru că nu-ți place culoarea pielii sau a părului, dacă nu există alte diferențe. Acest lucru ar fi la fel de prostesc și stupid ca și a urî înghețata de ciocolată pentru că este neagră.

M-aș zbârci și aș muri de rușine înainte de a participa la o asemenea prostie și nebunie. Atunci de ce conduc un partid nazist, înjur negrii și vorbesc despre gazarea trădătorilor comuniști-evrei?

Nu este acesta cel mai rău tip de "bigotism", "ură" și "prejudecată"? Nu!

Timp de mii de ani, oamenii au suferit din cauza iluziei că pământul este plat. Cei care au îndrăznit să pună la îndoială această idee au fost arși sau cruciați. Și timp de alte mii de ani - chiar și acum, oamenii sunt arși și cruciați pentru că pun la îndoială ideea că "omul" este cumva "centrul Universului" și, prin urmare, deasupra legii naturale.

Aceasta este întreaga sursă a problemelor noastre ideologice de astăzi, ideea "liberală" că oamenii pot nesocoti legea naturală.

Copernic și Galileo au luptat și au suferit pentru că au predicat că Pământul nu era centrul Universului. Nu spusese Dumnezeu Însuși că Pământul este centrul Universului, iar Omul este gloria sa supremă, Maestrul Creației? Bineînțeles! Prin urmare, Copernic și Galileo erau niște "urători" răi pentru că sugerau altceva. Dacă acest cuvânt ar fi existat, ei ar fi fost numiți fără îndoială "fasciști".

De când acești doi domni au fost "răstigniți" pentru insistența lor asupra legii naturale în locul legii înfumurate create de om, faptele s-au adunat pentru a dovedi că aveau dreptate. Astăzi, doar nebunii îndrăznesc să pună la îndoială faptul că Pământul este rotund sau că este doar o planetă mică care se învârte în jurul unui soare foarte mic, într-o galaxie minoră dintr-un Univers foarte mare. Lupta împotriva acestei prejudecăți s-a încheiat.

Suntem prea "iluminați" astăzi pentru a cădea victimă unei astfel de prejudecăți stupide. Pe naiba! De fiecare dată când vorbesc unui grup universitar, există acolo profesori super "intelectuali", iar studenții universitari sunt super iluminați, așa cum se întâmplă de obicei în astfel de instituții. Nu există vrăjitorie sau superstiție pentru ei. Nu, domnule! Ei poartă barbă și coafuri beatnik pentru a-și arăta disprețul față de fraierii obișnuiți, proști, neiluminați, cu prejudecăți și bigoți ca mine și alți rasiști.

Atitudinile lor sunt exact cele ale instanțelor ecleziastice care i-au condamnat pe domnii Copernic și Galileo; cu alte cuvinte, toți se conformează servil prejudecăților vremurilor noastre (conform cărora fiecare creatură cu două picioare are cumva "demnitate" și "drepturi" și are o "valoare" mistică doar pentru că se poate zvârcoli sub sârmă ca "Om").

Sunt portretizat ca un nebun sălbatic și turbat, un "nebun" și un eretic! Nici unul dintre "iluminați" nu este capabil să vadă că ceea ce fac astăzi

"rasiștilor" este exact ceea ce au făcut bigoții care l-au condamnat pe Copernicus. Ca toți bigoții, ei au dreptate - și îmi spun asta.

Un profesor de la Universitatea din New Hampshire a mers atât de departe încât a recunoscut că era un "bigot", atunci când a venit vorba de posibilitatea ca el să vadă vreodată lucrurile în felul meu.

"Niciodată!", a oftat el, de parcă ar fi fost un gentleman care îl examina pe Copernic și ideile sale eretice. I-am arătat că oricine se poate înșela și se poate schimba - chiar și eu. El a rămas pe poziție. Ura rasismul, întotdeauna l-a urât, și era mândru de asta! Și aici este ideea.

Intelectualii liberali de astăzi, care se mândresc cu metoda științifică și cu "mintea largă", sunt cei mai înguști la minte, ipocriți și bigoți plini de ură din istoria omenirii. Niciun trib primitiv care se închina la vraciul său nu a fost vreodată mai vicios în ura și suprimarea ereticilor decât intelectualii marxiști, antirasiștii și liberalii de astăzi.

Poziția lor intelectuală este superstiție și prejudecată pură, nealterată, și ne ard pe noi, ereticii, în cele mai fierbinți focuri ale urii și minciunilor lor!

Asta, desigur, vor nega, umflând, suflând și gâfâind cu indignare totală.

Dar să o examinăm. Să facem așa cum face știința cu paharul plin cu apă de vase și să vedem care este poziția lor.

Să începem prin a-i scuti de luptă pe creștinii foarte religioși. Dacă îmi spui: "Dumnezeu a creat întreaga umanitate după chipul Său, inclusiv pe canibalii negri sălbatici", atunci nu pot să te contrazic, pentru că nu există nicio cale de a dovedi că te înșeli.

(Cu toate acestea, mi-e greu să îmi imaginez un Dumnezeu bun care să arunce în lume, în mod intenționat și în cunoștință de cauză, în deplină inocență, "chipuri" ale sale precum aborigenii Australieni și canibalii din Congo, care seamănă cu animalele. Dacă toți "oamenii" sunt într-adevăr "copiii" unui Dumnezeu bun și au fost cu toții "creați după chipul Său" - atunci nu prea văd cum putem scăpa de concluzia că toți suntem egali și "frați". Pentru că nu văd niciun motiv corect sau onest pentru care Dumnezeu i-ar fi dat omului Alb toată inteligența, frumusețea și energia de care a dat dovadă în istorie, în timp ce El le-a dat de șapte ori mai multor

negri toată prostia, lenea, urâțenia etc., de care aceștia dau dovadă de mii de ani).

Cu toate acestea, dacă Îl postulăm pe Dumnezeu ca "Tată al umanității", atunci putem pleca de aici pentru a susține că Dumnezeu dorește ca toți "copiii" Săi să fie "egali" și că noi, rasiștii, suntem răi, "necreștini" și "cu prejudecăți" dacă "discriminăm" unii dintre copiii Săi și pretindem că suntem superiori.
(Nu spun, desigur, că creștinii trebuie să susțină că toți oamenii sunt egali. Mulți dintre ei susțin că Dumnezeu a proiectat ca unii să fie inferiori de la naștere, ca parte a planului Său. Personal, nu pot să cred că un Dumnezeu bun ar face acest lucru pentru mai mult de 6/7 din omenire. Îmi este imposibil să cred că Dumnezeu a vrut să creeze un canibal Congo pe jumătate animal, când ar fi putut face, în schimb, un om Alb inteligent, energic și frumos - mai ales când a făcut cel puțin de șapte ori mai multe dintre aceste "imagini" colorate ale Sale decât bărbați Albi).

Dar este posibilă argumentarea logică a unei astfel de poziții pornind de la postulatul unei creații speciale a omului ca chip al lui Dumnezeu, la fel cum este, de asemenea, logic posibil să se argumenteze "egalitatea" absolută și "fraternitatea" tuturor oamenilor ca "copii ai lui Dumnezeu" - pornind de la același postulat. Cei care postulează un Dumnezeu personal își rezervă dreptul de a-și face propriile reguli, iar eu nu pot discuta cu ei.

DAR LIBERALII PE CARE I-AM ÎNTÂLNIT NU POSTULEAZĂ "DUMNEZEU".

Cei mai mulți dintre ei sunt atei aroganți și batjocoritori. Iar marxiștii și comuniștii deschiși, după cum știe toată lumea, sunt toți atei militanți! Astfel, credința lor în egalitatea între oameni, când aceasta nu există nicăieri în natură, este pură superstiție.

(Doar ca să se știe, NU sunt ateu. Cred că ateismul este la fel de mult superstiție ca și unele religii. Religiosul spune: "Am examinat Universul și l-am descoperit pe "Dumnezeu", iar "Dumnezeu" este așa și așa și toți cei care nu sunt de acord sunt eretici și răi. Numai eu dețin "adevărul" în această privință." Ateul spune: "Am examinat Universul și nu există nimic pe care să nu-l pot cunoaște în cele din urmă și nu există nicio "putere supraumană" care ar putea fi calificată drept "Dumnezeu"." Pentru mine, această ultimă afirmație este la fel de încrezută ca cea a fanaticului religios, poate chiar

mai rău, deoarece încearcă să dovedească o propoziție negativă. Nu cred că vreunul dintre ei știe ceva. Amândoi ghicesc pe baza unor date insuficiente.

Ceea ce am putut observa îmi indică faptul că există multe lucruri care se întâmplă și care ar putea fi (și probabil sunt) opera unei agenții supraumane, care ar putea fi numită Dumnezeu. De fapt, cred că preponderența dovezilor indică faptul că există o agenție incognoscibilă la lucru, iar eu "cred" în această agenție, pe care o numesc "Destin" sau "Providență". În acest sens, cred într-un Dumnezeu. Dar nu sunt un bigot în această privință și caut toate datele științifice într-un sens sau altul. Din punct de vedere tehnic, sunt deci un "agnostic" pro-creștin. Răspunsul meu la enigma Universului, la care cred că atât religioșii, cât și ateii răspund cu o certitudine nejustificată, este pur și simplu "Nu știu". Treaba mea nu este să fiu un predicator, ci un soldat în slujba poporului meu. Deoarece majoritatea poporului meu este în majoritate creștină, voi lupta pentru dreptul lor de a păstra această țară Albă și creștină, atât timp cât aceasta este voința majorității).

Atunci când examinăm natura comună a tuturor superstițiilor și erorilor de care oamenii au suferit de-a lungul timpului, vom descoperi în fiecare caz că credințele supranaturale ale fiecărui grup de oameni, de la întunericul pădurilor tropicale din Congo până la unele religii moderne, conțin un factor constant, permanent: egocentrismul. Toate pornesc de la prezumția că credincioșii sunt ceva special, că există ființe supranaturale care au un interes special pentru ei și că, dacă îndeplinesc ritualurile corespunzătoare și evită tabuurile corespunzătoare, vor obține un ascendent special în această lume și un ascendent total în lumea următoare.

Obstacolul în calea progresului în știință a fost întotdeauna îngâmfarea umană - credința că oamenii sunt ceva special. Pământul era centrul Universului, iar dacă cineva punea la îndoială acest lucru însemna să rănească ego-ul omului, așa că astfel de eretici trebuiau să moară. Omul trebuia să fie o creație specială a unui zeu special. Iar cel care punea la îndoială acest lucru trebuia, de asemenea, să moară pentru că, dacă nu era adevărat, atunci omul era doar "homo sapien", o formă inteligentă și comunicativă de animal superior care făcea parte din natura animală și trebuia să se supună legilor naturii.

Este natural ca oamenii să se iubească și să se admire pe ei înșiși, iar falsele lor credințe și superstiții au avut întotdeauna parte de această enormă iubire de sine.

Iar această capacitate infinită de iubire de sine l-a orbit întotdeauna pe om față de adevărul științific.

Pentru că adevărul științific arată că omul este aproape nimic în scara acestui univers.

Lupta pentru știință a fost o bătălie constantă în interiorul omului însuși pentru a se vedea pe sine așa cum este, nu așa cum îi place să își imagineze că este.

Și această bătălie continuă.

Ultima bătălie din lunga luptă are loc acum.

La Universitatea New Hampshire, m-am confruntat cu marii preoți și adepți ai superstiției liberale (și străvechi) "Omul este ceva sacru" și am suferit ura și disprețul lor pentru că i-am făcut să se uite la ei înșiși.

Dar am găsit și "călcâiul lui Ahile" al acestor marxiști și liberali!

Marxiștii și majoritatea liberalilor sunt complet nereligioși. Îl neagă pe Dumnezeu cu laudă și aroganță. Ei sunt proprii lor dumnezei. "Umanitatea" (ei înșiși) a devenit "zeul" lor. Ei neagă orice agenție supranaturală. Prin urmare, ei nu pot afirma, așa cum a făcut umanitatea timp de eoni, că Dumnezeu l-a creat pe "om" ca fiind ceva special. Nu! Marxiștii și liberalii sunt, în general, materialiști - și nu pot pretinde așa ceva.

Acest lucru îi pune într-o situație absolut imposibilă - doar dacă vom profita de ea și o vom apăsa fără milă.

Dacă omul este doar un animal inteligent și, prin urmare, face parte din restul naturii - ceea ce afirmă marxiștii și liberalii, atunci omul este, de asemenea, supus tuturor legilor biologiei și evoluției, la fel ca toate celelalte animale.

Omul religios poate trasa și trasează o linie de demarcație între om și restul creației vii. "Dumnezeu l-a creat pe Om ca pe ceva special", spune el. "Și tot ceea ce se află deasupra acestei linii poate fi numit "Om" și este sfânt, sacru și special.

MARXISTUL ȘI LIBERALUL NU POT FACE AȘA CEVA. EI NU POT TRASA NICIO LINIE.

El predică, ca esență a doctrinei sale, că totul există în "nuanțe de gri", nu în Alb și negru - că nu există linii arbitrare de demarcație între lucruri.

Așadar, dacă îl întrebăm pe marxistul ateu sau pe liberal despre "drepturile naturale ale omului" sau despre "demnitatea umană" propovăduită cu atâta drag de Martin Luther King, ne punem adversarii la colț. Dacă nu există Dumnezeu, atunci de unde a obținut omul "drepturi" care nu sunt și drepturile cailor, ale maimuțelor sau ale viermilor? Ce "drept" avem noi să omorâm vaci și să le mâncăm, așa cum vacile nu au "drepturi" să ne omoare și să ne mănânce? Și ce este, într-adevăr, "omul"?

Fenomenele există în această lume în grade, nu ca absoluturi. Există o poveste veche despre bărbatul care a încercat să traverseze un pârâu cu o adâncime medie de doi metri, a căzut într-o gaură de șase metri și s-a înecat. Cine este un bărbat "înalt"? Când devine un om un om "gras"? Câte pietre sunt într-o "grămadă"? Două? Trei? Cinci? Cât de bătrân este un om "bătrân"? Când încetează un "copil" să mai fie copil? În ce an? În ce lună? Ce săptămână? Care zi, oră, minut, secundă etc.?

Orice examinare științifică a lumii animale arată că nu există linii între un set de fenomene și un alt set. Există cu siguranță grupuri recognoscibile, dar grupurile se întrepătrund la margini, fără linii clare și precise.

Acum, fără postularea lui "Dumnezeu", cum explică marxiștii etc. conceptul de "om" - ca o masă absolut omogenă și "egală" de creaturi, complet separată și deasupra legilor restului naturii, O NATURĂ ÎN CARE ABSOLUT TOT CE EXISTĂ ÎN VIAȚĂ EXISTĂ ÎN GRADE DE CAPACITATE, ATÂT PRIN INDIVIDUALI, CÂT ȘI PRIN GRUPURI.

În orice altă specie de ființe vii, animale și vegetale, există grupuri de varietăți recunoscute, care diferă de alte grupuri din aceeași specie în ceea ce privește rezistența, longevitatea, capacitatea de adaptare, sensibilitatea etc.

Printre plante, cai, câini, maimuțe, șerpi, porci, flori, păsări și pisici există rase.

Unele rase sunt dure. Unele sunt delicate și nervoase. Unele sunt proaste, dar puternice. Unele sunt slabe, dar inteligente. Există cai de tracțiune și cai de curse, câini de sanie, pudeli dresați și inteligenți, Greyhounds și Newfoundlands, colibri și pinguini.

Nimeni întreg la minte nu ar spune "toate păsările sunt egale", sau "toate rasele de câini sunt egale" sau "toate maimuțele sunt egale". Fiecare zoolog știe că cimpanzeii sunt cei mai inteligenți, în timp ce babuinii sunt mai proști - deși toți fac parte din familia de bază. Același lucru se poate spune despre fiecare tip de animal din lume. În fiecare specie, rasele variază în funcție de calitate.

Cu toate acestea, atunci când vine vorba de ceea ce el susține că este un tip inteligent de primate, care merge pe două picioare și poate gândi și vorbi mai bine decât un cimpanzeu - marxistul devine brusc religios, vorbește despre "drepturile omului", "demnitatea umană" etc.! Care "demnitate umană"? Dacă există "demnitate umană" pentru un animal, atunci de ce, în numele rațiunii, nu există "demnitate de cimpanzeu" și "drepturi de maimuță" și chiar "drepturi de șarpe"?

Liberalii și ateii nu au niciun răspuns la această întrebare. Egalitaristul tipic va prezenta o mulțime de statistici pentru a demonstra că un canibal din Congo a învățat odată să joace șah sau să alerge 100 de yarzi sau a mers la Harvard.

Un astfel de "argument" este exact la fel ca și cum aș încerca să "dovedesc" că caii de rasă și cei de tracțiune sunt la fel, antrenând un cal de rasă să tragă o căruță sau un cal de tracțiune să alerge o cursă. Ar fi tot un cal de tracțiune atipic care ar alerga cursa și un cal de curse atipic care ar trage căruța. Chiar dacă o întâmplare ciudată ar produce un cal de tracțiune rapid care ar putea învinge câțiva cai de curse, aceasta nu ar însemna că nu există rase de cai. Numai un idiot ar încerca să susțină un astfel de argument nebunesc.

Dacă doriți un cal de curse, creșteți un cal de curse; nu încercați să antrenați și să bateți un biet cal de tracțiune pentru a deveni un cal de curse.

Mai presus de toate, nu vă cheltuiți toți banii hrănind un milion de pluguri vechi și grele în timp ce reduceți ovăzul și creșterea celor mai bune exemplare pe care le aveți, în speranța de a învăța un plug greu să câștige o cursă!

Totuși, aceasta este exact superstiția - "religia", dacă vreți, a vremurilor noastre! - și exact ceea ce facem peste tot în lume. Acesta este fanatismul irațional, nebun, egoist pe care îl experimentez în universități de fiecare dată când vorbesc la un colegiu.

Nu există niciun motiv pentru aceasta. Este nerezonabil în extremis. Nu există nicio logică în spatele ei. Ea încalcă orice logică. Nu există nicio scuză pentru ea. Este "credința" nebunească a celor care pretind că venerează știința și faptele.

Și ne-a fost inoculată în mod conștient; cu viclenie de către falsificatorii de hărți care ȘTIU că este o MINCIUNĂ!

Oamenii cu adevărat iluminați ai fiecărei epoci au trebuit să lupte și adesea să moară din cauza prostiei și a prejudecăților urâte ale celor care se credeau cu adevărat gardienii adevărului. Orice persoană "decentă" știa că lumea este plată și că este centrul Universului și i-a aplaudat pe oamenii sfinți care l-au persecutat pe Galileo pentru că predica povestea urâtă conform căreia lumea nu era centrul Universului.

Astăzi, orice liberal "decent" crede că "umanitatea are "demnitate"". Unii oameni religioși își bazează credința pe un edict al lui Dumnezeu și pot găsi o scuză pentru credința lor în egalitate. Așa că predicatorii și preoții noștri luptă fanatic împotriva noii "erezii" a credinței în rasele umane.

Iar marxiștii și liberalii luptă la fel de fanatic alături de predicatorii pe care îi disprețuiesc pentru același lucru!

Adevărul științific este că omul este super-inteligent, dar și un fel de animal și, ca tot restul vieții, se diferențiază pe rase sau "rase"!

Acest fapt științific este la fel de cutremurător ca și faptul că Pământul nu este centrul Universului, în zilele sale. Și acest fapt se confruntă cu aceeași luptă frenetică împotriva lui din partea acelorași intoleranți care au crucificat purtătorii adevărului timp de zece mii de ani.

Blestemul omenirii "liberale", "umanitare" este egocentrismul, îngâmfarea. Iar falsificatorii de hărți au învățat să folosească acest defect uman pentru a distruge omenirea.

Pe liberalul modern îl omoară pur și simplu faptul că există milioane și milioane și milioane de semeni de-ai săi care sunt niște gunoaie fără valoare (în comparație cu cele mai bune rase din specia sa). Așa că îi crede pe falsificatorii de hărți și neagă - neagă și face o religie din această negare - religia "liberalismului" și, în cele din urmă, a marxismului. Nu există nicio rațiune sau logică, ci doar același vechi "dacă nu ești de acord cu noi, te vom reduce la tăcere și te vom distruge", care a fost soarta nefericită a fiecărui luptător pentru adevăr împotriva intoleranței, timp de mii de ani.

Totuși, există o diferență.

Omenirea putea să creadă că Pământul este centrul Universului - și să prospere în eroarea sa. Natura a avut grijă ca oamenii să continue să evolueze, eliminându-i pe cei nepotriviți și crescând rasa tot mai sus, în ciuda egoismului uman.

"Egalitarismul" egocentric actual al umanității "iluminate" DISTRUGE UMANITATEA ÎNSĂȘI.

Falsificatorii de hărți știu foarte bine toate acestea și, cu cinism, merg înainte oricum, răspândind minciuna atroce și sinucigașă că bărbații nu diferă în funcție de rasă și calitate, la fel ca restul creației.

Acesta este nucleul falsului grafic, care conduce poporul și țara noastră pe stâncile naufragiului final și total.

Faptele științifice ale RASEI sunt astăzi murdărite și suprimate la fel cum au fost murdărite și faptele despre lumea rotundă acum câteva sute de ani.

Dar rețineți că procesul de trecere de la superstiție la știință nu merge de data aceasta în direcția naturală.

Eroarea "lumii plate" a apărut prima și a existat timp de nenumărate mii de ani înainte ca oamenii să devină suficient de curajoși și autodisciplinați încât să GÂNDEASCĂ în loc să simtă și astfel să afle că nu sunt centrul Universului, ci doar niște pete pe un glob mic și rotund, în jurul unui soare foarte mic dintr-o galaxie minoră. Odată ce au cunoscut acest fapt, nu au mai regresat la credința în lumea plată.

Dar, odată cu faptele rasiale, există un model nou și sinistru, care apare în fața ochilor noștri.

Timp de milioane de ani, oamenii au trăit aproape de natură și nimeni nu putea scăpa spunând: "toate vacile sunt egale", "toate găinile sunt egale", "toți câinii sunt egali" sau chiar "tot porumbul este egal". FAPTUL constant și etern al TOATĂ viața era Inegalitatea tuturor ființelor vii, atât între indivizi, cât și între varietăți de indivizi. Niciun fermier nu putea supraviețui pretinzând că tot porumbul este egal și nu avea nevoie de niciun om de știință care să îi spună că anumite rase de câini, cum ar fi ciobănescul, sunt mai inteligente și mai capabile în mânuirea oilor, în timp ce alți câini puteau fi mai puțin inteligenți, dar, precum husky-ul, mai buni prin natură la tras. Nici el nu și-a dat fiica unei umanități inferioare.

Apoi, pe măsură ce oamenii au început să se îndepărteze de natură și să trăiască artificial în complexe urbane, mecanizate, numite "orașe", au încetat să mai vadă lecțiile naturii în fața lor, iar falsificatorii de hărți și-au găsit oportunitatea.

Niciun fermier care a crescut găini, vaci, câini etc. și a văzut inegalitățile naturale din restul naturii nu a putut fi convins de minciuna nebunească potrivit căreia reproducerea înseamnă totul în restul creației, dar nimic în rândul oamenilor.

Dar omul născut sub anestezie într-un spital, îngrijit dintr-un flacon de sticlă, crescut pe ciment și asfalt în loc de iarbă și păduri, hrănit din cutii și ambalaje și "educat" 100% din cărți, fără niciun contact cu realitățile dure ale naturii, ar putea fi și a fost făcut să creadă că "nu există rase de oameni".

Falsificatorii au început să repete la nesfârșit această MINCIUNĂ, pe care acum ne-o impun ca pe un "fapt acceptat", astfel încât orice punere la îndoială a acestui "fapt" este o dovadă prima facie a faptului că cel care pune întrebarea este el însuși un "bigot", un "urât" și, în cele din urmă, un "nazist".

Din această minciună a egalității derivă toate celelalte falsuri ale realității naturale, care au fost impuse poporului nostru neajutorat. Din ideea de bază falsă că oamenii se nasc egali din punct de vedere biologic derivă principiul marxist de bază conform căruia, prin urmare, fiecare om are dreptul la o parte egală din lucrurile bune ale acestei lumi. Și de aici derivă și minciuna lor că toți ar trebui și trebuie să participe în mod egal la guvernare, indiferent de capacitate sau calificare - premisa de bază a iubitei lor "democrații" - și a marxismului.

Dar nu doar această minciună de bază despre rasă este cea care ne ucide poporul și națiunea; pornind de la minciuna de bază despre "egalitate", ei au răspândit și au construit o vastă mașinărie a minciunii care include presa, televiziunea, radioul, revistele, cărțile, filmele și chiar publicațiile religioase, pentru a minți despre orice.

Pentru a vă arăta cât de puternică a devenit această rețea de minciuni otrăvitoare, permiteți-mi să vă prezint doar UN singur exemplu al modului în care funcționează pentru a menține poporul American complet neajutorat și ignorant cu privire la ceea ce se întâmplă cu adevărat în lumea din jurul nostru.

Permiteți-mi să îi cer cititorului să încerce să își imagineze ce s-ar fi întâmplat în urmă cu doar treizeci de ani, dacă eu, George Lincoln Rockwell, aș fi dezertat din Statele Unite în Germania nazistă, aș fi denunțat America, aș fi devenit un cetățean nazist înfocat al Germaniei, apoi m-aș fi întors în America și l-aș fi asasinat pe Franklin D. Roosevelt.

Își imaginează cineva că guvernul nostru și fiecare organ al presei noastre ar fi insistat, la nesfârșit, că asasinarea lui Roosevelt a fost acțiunea unui singur om, eu, - și că nu a avut nimic de-a face cu naziștii? - la fel cum insistă că Oswald a fost un "singuratic" și nu a avut nicio legătură cu mișcarea comunistă mondială, deși există numeroase dovezi că comunismul face o AFACERE din asasinate, - și că Oswald a fost o parte esențială a aparatului comunist internațional?

Pentru a oferi cititorului o privire din interior asupra cât de falsă este întreaga noastră rețea de informații, atunci când vine vorba de orice implică rasa sau comunismul, - permiteți-mi să prezint faptele CUNOSCUTE din spatele asasinării președintelui Kennedy, iar dvs. să judecați modul în care mașina minciunii a indus America în eroare.

În Bronx, New York, dominat de evrei, pe când era adolescent, Lee Harvey Oswald a recunoscut că a început călătoria sa întunecată în terorismul comunist. I-a fost înmânat un pliant procomunist în numele celor doi spioni comuniști evrei condamnați, Julius și Ethel Rosenberg, care au fost electrocutați în cele din urmă pentru trădare la închisoarea Sing Sing.

După ce a citit pamfletul comunist în numele evreilor comuniști din familia Rosenbergs, Oswald a fost inspirat să obțină și să citească operele lui Marx și Lenin. Mai târziu, în Dallas, Oswald s-a lăudat că "Das Kapital" a devenit

"biblia" sa. În loc să se bucure de preocupările și interesele Americane obișnuite, tânărul Oswald a început să-și înmoaie mintea în ura fanatică de clasă a comunismului. Toți milionarii erau "dușmani ai poporului", "tirani" care trebuiau uciși.

Din paginile "Manifestului comunist", ale literaturii Rosenberg și ale "Das Kapital" a fost lansat, în Bronx, New York, juggernautul care, la 22 noiembrie 1963, avea să arunce în aer creierul unui președinte American (un milionar).

Impregnându-se continuu în această ură comunistă otrăvitoare, Oswald a devenit un tânăr pseudointelectual liberal tipic.

În Corpul Pușcașilor Marini, comandantul său, locotenentul John E. Donovan, a povestit cum Oswald, la fel ca tinerii studenți de stânga pe care îi întâlnesc mereu, era plin de îngâmfare liberală, marxistă și "intelectuală", precum și de o atitudine arogantă de superioritate față de întreaga umanitate nemarxistă.

În octombrie 1959, plin de ură față de Statele Unite "capitaliste", Oswald a călătorit în Uniunea Sovietică, și-a predat pașaportul la Ambasada SUA, și-a denunțat America natală și a solicitat cetățenia sovietică. În cadrul unei conferințe de presă la Moscova, el a aruncat cu insulte asupra Statelor Unite ale Americii, a declarat că poporul său era "bigot" și "exploatator" și a disprețuit tot ceea ce era American.

Obținerea unui loc de muncă este dificilă în Rusia. Cu toate acestea, Oswald nu a avut probleme, odată ce s-a împrietenit cu șeful fabricii sovietice, Alexander Zeger, pe care Oswald îl descrie în jurnalul său (13 ianuarie 1960) ca fiind un "evreu Polonez". Acest evreu i-a obținut lui Oswald o slujbă de conducere în fabrica sa. Credeți sau nu, Oswald primește, de asemenea, o plată regulată de la "Crucea Roșie" în timp ce se află în Rusia! (Portretul asasinului, Gerald Ford. pagina 51.)

La Kiev, în Rusia, sovieticii mențin o școală pentru teroriști și asasini. În timp ce locuia aparent în Minsk, Rusia, Oswald făcea frecvent călătorii de lungă durată la Kiev! În mod ciudat, în Uniunea Sovietică, Oswald a beneficiat de un privilegiu extraordinar, mai ales pentru un non-cetățean. I s-a permis să folosească o pușcă și să exerseze tirul la țintă!

În Jurnalul lui Oswald, 18 octombrie 1960, Oswald consemnează că este îndrăgostit de o evreică, Ella Germain. El devine îndrăgostit de ea, în timp ce umblă cu evreii cu care lucrează și cu prietenii lor evrei, dar ea nu vrea nimic de la el. El sfârșește prin a purta o "torță" pentru această evreică și, în curând, recurge la metoda tradițională de "revenire". Pe 13 aprilie, Oswald se căsătorește cu o rusoaică atrăgătoare, Marina Pruskova, și are un copil. După 2 ani și jumătate petrecuți în Uniunea Sovietică, Oswald a cerut brusc guvernului sovietic o favoare aproape niciodată acordată: dorea să obțină o viză de ieșire pentru soția și copilul său sovietic, pentru a se întoarce în SUA!

În mod uimitor, nu a avut nicio dificultate în a obține această permisiune rară. El i-a scris apoi senatorului John Tower, cerându-i ajutorul pentru a se întoarce în Statele Unite.

Există un om care a comis trădare, și-a denunțat țara natală, și-a predat pașaportul și încă disprețuiește deschis Statele Unite, poporul, guvernul și idealurile sale.

Cu toate acestea, forțe extraordinare au acționat, iar Ambasada SUA din Rusia i-a înapoiat lui Oswald pașaportul, iubitor de sovietici!

Ca și cum acest lucru nu ar fi fost suficient, Oswald a cerut și a obținut de la același guvern pe care îl denunțase și îl trădase 435 de dolari pentru a se întoarce în Statele Unite ale Americii.
Departamentul de Stat al Guvernului Statelor Unite a emis apoi un permis special de imigrare fără cotă pentru ca Oswald să își poată aduce soția, Marina, în Statele Unite.

(Doar pentru comparație, cititorul să observe modul în care am fost vânat și alungat din Anglia în 1962 de către guvernul Britanic, deși nu sunt nici criminal, nici neloial în vreun fel, în timp ce trădătorul evreu American Soblen a fost răsfățat în toate felurile cât timp am fost acolo, iar Anglia a refuzat să îl predea pentru deportare în Statele Unite, chiar și în timp ce eu eram expediat!)

Trădătorul Oswald și soția sa au sosit în Statele Unite la 13 iunie 1962 și s-au deplasat la Dallas.

Dosarul arată că Oswald i-a spus unui stenograf public că, în 1962, un "inginer" din zonă s-a oferit să publice o carte despre Uniunea Sovietică

care urma să fie scrisă de Oswald. Se întâmplă ca un inginer pe nume Michael Paine să susțină că nu l-a întâlnit sau cunoscut pe Oswald până la o petrecere de stânga pro-Castro în 1963. Oswald, care se întorsese recent din Uniunea Sovietică, a fost invitat la o petrecere castristă iubitoare de Rusia, iar toți stângacii locali, pro-comuniștii și alți unitarieni, quakeri și lucrători pentru "pace" (stângiști) au participat pentru a-l cunoaște pe Oswald și pe soția sa rusoaică. Doamna Ruth Paine, care a participat la acea petrecere castristă, fusese o liberală de super-stânga la Antioch College din Yellow Springs, Ohio și la Universitatea din Pennsylvania, și studiase limba rusă, în conformitate cu atracția magnetică "liberală" obișnuită față de tot ce era rusesc și sovietic. (Părinții ei erau unitarieni). Ar trebui să credem că, la această petrecere, familia Paine a devenit atât de fascinată de trădătorul Oswald, încât au început să-l subvenționeze pe el și familia sa, iar doamna Oswald s-a mutat chiar la ei!

În acest timp, în timp ce doamna Paine și Marina Oswald discutau amical în fiecare zi (numai în rusă), Oswald a obținut și a pierdut mai multe locuri de muncă și a călătorit la New Orleans, orașul cu cel mai mare port și cea mai mare concentrare de comuniști din sud. Aici, Oswald a contactat Partidul Comunist și "Fair Play for Cuba Committee" la 799 Broadway, New York City.

Comitetul "Fair Play for Cuba" susține acum că activitățile lui Oswald în New Orleans nu au fost în niciun fel autorizate de Comitet. Cu toate acestea, există șase scrisori lungi ale lui Oswald către Comitet, care au fost publicate în New York Times din 9 decembrie 1963, p. 38, în care este perfect evident pentru oricine are o inteligență normală că Oswald lucra mână în mână cu "Fair Play for Cuba Committee". Șeful "Fair Play for Cuba Committee", domnul V. T. Lee" (nume evreiesc, Tappin), a anunțat că a "pierdut" sau "rătăcit" copiile carbon ale răspunsurilor pe care le-a scris la toate aceste scrisori ale lui Oswald.

În această perioadă, Oswald s-a fotografiat ținând în mână o pușcă și ziarul său preferat, "The Militant". "Militantul" este ziarul "Partidului Muncitoresc Socialist", comunist trotkist, iar titlul său indică destul de clar natura sa. Membrii comuniști trotkiști ai "Partidului Muncitoresc Socialist", aproximativ 90% evrei și negri, sunt violent "militanți" și disprețuiesc activitățile mai subtile ale Partidului Comunist obișnuit și ale Rusiei Sovietice, pe care le consideră "prea lente". Ei sunt adepți înfocați ai doctrinei lui Trotki privind "revoluția violentă internațională". Comuniștii chinezi, comuniștii africani (100% negri) și Castro (50% negri) sunt, de

asemenea, adepți violenți ai doctrinelor sângeroase ale lui Troțki de vărsare de sânge, crimă și asasinat.

M-am dus la Biblioteca Congresului și am obținut un exemplar din "The Militant", ziarul comunist cu care Oswald s-a fotografiat cu mândrie cu pușca asasinului. Iată un citat din această cârpă comunistă murdară (judecați singuri ce fel de "ură" l-a ucis pe președintele Kennedy - și ne va ucide pe toți dacă nu vom pune capăt imediat și complet acestui tip de incitare).

"CE AR FACE CASTRO ÎN PRIVINȚA RASISMULUI DACĂ AR FI PREȘEDINTE AL STATELOR UNITE"

"Permiteți-mi să schițez o imagine în cuvinte a ceea ce vorbim cu adevărat atunci când spunem "Decolonizați America acum". Să ne imaginăm că în noiembrie 1960, Fidel Castro, în locul lui John F. Kennedy, ar fi fost ales președinte al SUA. Pe baza dosarului său clar de eliminare a tuturor barierelor rasiale în Cuba și de stopare a brutalității poliției, aproximativ 95% dintre polițiștii din această țară, Albi și negri, din nord și din sud, ar lua primele avioane pentru a scăpa de persecuție. Mulți dintre ei ar ajunge în Africa de Sud ca "refugiați". Acolo ar găsi un climat politic și rasial complet compatibil și prietenos.

Dacă "Bull" Conner ar fi fost prins și arestat înainte de a fugi, Fidel Castro nu ar fi permis nimănui să îl linșeze. I-ar fi oferit un proces echitabil. În ședință publică, ar fi prezentate dovezi ale celor 30 de ani de tiranie și teroare în calitate de comisar al poliției din Birmingham. Bătrânul "Bull" ar avea ocazia să depună mărturie în apărarea sa. Avocații săi ar putea interoga toți martorii acuzării, dintre care mulți ar fi negri. Și apoi, din moment ce este de neconceput ca vreun tribunal să-l găsească nevinovat, ar fi scos afară și împușcat.

"Între timp, în prima sa zi de mandat, Fidel ar fi ocupat întregul Sud cu trupe federale fără întârzieri birocratice, închisorile ar fi fost golite de toți luptătorii pentru libertate și de alte victime ale sistemului Jim Crow. Noul cabinet al lui Fidel ar fi decretat desegregarea imediată a tuturor instituțiilor publice. De acum înainte, toate persoanele care vor continua să discrimineze vor merge la închisoare sau în centre de reabilitare gestionate uman (eufemism comunist pentru "lagăr de concentrare" - nota G.L.R.), în încercarea de a le vindeca de nebunia lor rasistă. Toate locurile de muncă, toate locuințele, toate oportunitățile ar fi puse la dispoziția tuturor, fără discriminare.

"Cel mai frumos dintre toate, Fidel ar desființa întregul aparat represiv al F.B.I. și ar arde tot gunoiul poliției secrete și bârfele intime pe care mii de agenți psihopați ai F.B.I. le-au adunat de-a lungul anilor. El l-ar pune pe J. Edgar Hoover într-o celulă integrată într-un penitenciar din Atlanta, ca pedeapsă pentru patru decenii de neglijență criminală a datoriei. Hoover nu a protejat niciodată drepturile constituționale ale negrilor.

"Din păcate, dar realist, chiar și un pacifist trebuie să facă o predicție care va speria și va alarma multe persoane. Predicția este că va fi nevoie de o revoluție drastică, de tip Castro, înainte ca această problemă a rasiștilor să fie rezolvată. La nord și la sud, omul Alb sucit din SUA nu intenționează să renunțe la sistemul său Jim Crow mai mult decât o fac fanaticii din Uniunea Africii de Sud."

În voluminoasele înregistrări ale mărturiilor despre asasinat, soția lui Lee Oswald, Marina, recunoaște că Oswald a folosit numele "A. Hidell" pentru a trimite pușca cu care l-a ucis pe Kennedy, deoarece "Hidell" sună ca "Fidel" (Castro!)

În timp ce locuia la familia Paine, Oswald a exersat tirul ascuțit cu pușca pe care o ținea în garajul familiei Paine. L-a împușcat pe generalul Walker, a fugit acasă și s-a lăudat soției sale în limba rusă, explicându-i că Walker trebuia eliminat pentru opiniile sale "extremiste", de dreapta, anticomuniste și "fasciste". Doamna Oswald, cu o naivitate totală, a spus acest lucru Biroului Federal de Investigații. Dar ar trebui să credem că nu i-a spus niciodată acest lucru doamnei Paine, protectoarea și singura ei confidentă, singura persoană din America care vorbea în mod regulat cu ea în rusă, singura limbă pe care o înțelegea.

În septembrie se anunță că președintele Kennedy va vizita Dallas.

Trei săptămâni mai târziu, doamna Paine îl sună pe domnul Truly, directorul depozitului de cărți școlare din Texas, și îi obține lui Oswald o slujbă acolo.

La doar o oră sau două după ce doamna Paine l-a contactat pe domnul Truly pentru a-i obține lui Oswald slujba la locul ideal de asasinat de pe traseul paradei prezidențiale, Oswald s-a prezentat la o pensiune de pe strada Beckley nr. 1026 N., folosind numele "O.H.Lee"!!!! Camera era mult mai mică decât cea pe care o avea deja și îl costa cu 1 dolar mai mult pe săptămână! De asemenea, de ce numele fals? (A se vedea New York Post,

10 decembrie 1963, pagina 22). Poate vreo persoană rezonabilă să se îndoiască că a existat o intenție criminală, cel puțin în mintea lui Oswald, atunci când a primit slujba de la Book Depository și că implicarea doamnei Paine este, cel puțin, foarte suspectă?

Între timp, Bernard Weissman și un alt evreu din New York merg până la Dallas pentru a plasa o reclamă de o pagină întreagă în ziarele din Dallas, pentru a publica data exactă a asasinării președintelui. Imprimate cu o margine neagră, reclamele îl atacă pe Kennedy într-un mod extrem.

Luați în considerare: Dallas, presupus a fi un focar al extremismului de dreapta, nu a putut produce aparent niciun "extremist" dispus să pună bani sau să scrie o astfel de reclamă "extremă" anti-Kennedy. Doi evrei au trebuit să vină tocmai de la New York pentru a tipări această reclamă "extremistă" în Dallas. De ce?

Mai târziu, se dovedește că partenerul lui Weissman în această excursie extremistă de 1 500 de mile din New York până în Dallas, pentru a pune un anunț de ură la adresa lui Kennedy în ziarul din Dallas, este un lider de vârf al "Tinerilor Americani pentru libertate" - o organizație înființată și condusă de la 79 Madison Avenue, de evreul Marvin Liebman - "fost" comunist! (menționat în capitolul 6).

În timpul perioadei petrecute în Dallas, la cererea unui "inginer" local (dl Paine era un "inginer"), Oswald a început să scrie o carte marxistă, pro-comunistă, pro-trotkistă, pro-Castro - (dar antisovietică). (Trebuie precizat aici că un mare număr de comuniști Americani, în special trotkiți și roșii din Departamentul nostru de Stat, consideră că sovieticii au "trădat" revoluția comunistă prin recrearea instituțiilor necesare societății - autoritatea, familia, căsătoria, disciplina etc. - pe care acești fanatici marxiști le consideră a fi perversiuni "fasciste" ale "comunismului pur". Comuniștii trotkiști, care includ majoritatea comuniștilor evrei, devin comuniști rasiști precum comuniștii chinezi gAlbeni, comuniștii negri din Africa și comuniștii negri corcituri precum Castro și cubanezii. Aceștia sunt comuniștii "ieșeni", "de stânga", care favorizează doctrinele sângeroase ale evreului Trotki împotriva politicilor mai moderate ale Rusiei). (Este, de asemenea, interesant de observat că, imediat după asasinat, într-un raport tipărit, am atras atenția asupra faptului că, în legătură cu lupta dintre trotkiți și chinezii roșii, pe de o parte, și ruși, pe de altă parte, că "Hrușciov, Alb și gentilic, se află din ce în ce mai mult în contradicție cu comuniștii întunecați

și rasiali ai lumii și cu troțkiții evrei care îi conduc". - La câteva luni după ce am scris aceste rânduri, Hrușciov a fost dat afară).

Dar cel mai semnificativ și surprinzător lucru despre episodul Oswald este povestea stenografei publice despre ce s-a întâmplat când Oswald a început să îi dea secțiuni din carte care menționează Kievul, unde sovieticii își mențin școala de asasinate și teroare.

Stenograful raportează că, atunci când Oswald a ajuns la episoadele din Kiev, a devenit foarte agitat și a smuls întregul manuscris, notițele și cărțile de carbon, lăsând doar 10 dolari drept plată!

Familia Paines l-a dus pe Oswald la o întâlnire a Uniunii Americane pentru Libertăți Civile, care a apărat literalmente mii de comuniști, criminali și sabotori, și l-au ajutat pe Oswald să solicite să devină membru. I s-a spus că ACLU "apără radicalii" - ceea ce și face.

Cu puțin timp înainte de asasinat, Fidel Castro a organizat o paradă "Urăsc America" în Havana, Cuba. El a pus mulțimile castriste să care un sicriu, etichetat "John F. Kennedy", pe străzi, în huiduielile și huiduielile cubanezilor roșii. Deasupra sicriului, Castro a plasat o pancartă uriașă pe care scria: "Aici zace Kennedy, ucis de Revoluția Cubaneză!" (A se vedea Y. A. F. New Guard, nov. 1966, pagina 13).

Robert Williams, negrul American care publică Crusader, s-a lăudat mulțimii: "Kennedy i-a persecutat destul pe negrii Americani! În curând vom fi răzbunați!" (New Guard, nov. 1966).

Cu trei zile înainte de asasinarea președintelui Kennedy, F.B.I. a prins trei teroriști castriști în New York, exact ca și castristul Oswald. Biroul Federal de Investigații a dezvăluit că, dacă acești trei teroriști castriști nu ar fi fost prinși, ei plănuiau să bombardeze Wall Street, să arunce în aer rafinăriile de petrol din New Jersey și să răspândească un val de asasinate și teroare în tot New York-ul!

Acest lucru s-ar fi întâmplat în jurul datei de 22 noiembrie - ziua în care președintele a fost împușcat!

Iată un citat din "New York Journal American", 18 noiembrie 1963:

"În cazul în care F.B.I. nu a reușit să distrugă un complot cubanez menit să răspândească moartea, teroarea și distrugerea în zona metropolitană, surse guvernamentale au declarat că cei trei sabotori arestați intenționau să distrugă depozitele de materiale de apărare națională și utilitățile din New York; să arunce în aer rafinăriile de benzină și petrol - rezultatul așteptat: pagube în valoare de 100 de milioane de dolari; să planteze bombe incendiare în cele mai mari magazine din New York; să instruiască alți zece pro-Castroiți în arta sabotajului. Acești zece erau deja antrenați clandestin. Rezultatul așteptat: un program intensificat de sabotaj care, în timp, ar putea paraliza complet orașul. Explozia podurilor și a instalațiilor de metrou, de exemplu, ar fi putut face parte din complotul pentru viitor."

Cu o zi înainte de asasinat, la 21 noiembrie, Radio Havana se lăuda că comunismul castrist va "exporta" terorismul sângeros în toate națiunile din emisfera vestică - inclusiv în Statele Unite! (Washington Post, 8 decembrie 1963).

Între timp, în mod inexplicabil, Oswald se strecoară în Mexic la ambasadele cubaneză și sovietică și este văzut de martori într-un break! Polițistul de frontieră își amintește că erau două femei și un bărbat cu Oswald - (domnul și doamna Paine și doamna Oswald?) (Toronto Telegram) (Doamna Paine avea un break și l-a folosit pentru a-i transporta pe Oswald de mai multe ori, inclusiv de la New Orleans la Dallas). Oswald a discutat la Ambasada comunistă din Mexico City chiar înainte de a merge la Dallas pentru asasinat.

În același timp, Castro, ca fapt istoric, răspândește crima și teroarea în Venezuela, unde cetățeni Americani au fost bătuți, răpiți și uciși de teroriștii castriști. La 7 noiembrie 1963, congresmanul Statelor Unite, Kirsten, a scris un avertisment oficial președintelui Kennedy că comuniștii pregătesc "asasini profesioniști pentru a acționa în Statele Unite"! (Northern Virginia Sun, 27 noiembrie 1963, pagina 1).

La exact 15 zile după acest avertisment oficial, președintele Kennedy a fost ucis de un asasin comunist. Și acum ni se spune că a fost doar actul unui "singuratic" și că nu trebuie să ne supărăm pe comuniști, sovietici sau Cuba!!!

Pe 22 noiembrie 1963, Lee Oswald l-a ucis pe președinte trăgând pe una dintre ferestrele clădirii în care doamna Paine, iubitoare de ruși, îi găsise un loc de muncă! (O "coincidență", desigur.) La câteva minute după ce asasinul

s-a dovedit a fi un comunist, Departamentul de Stat al Statelor Unite a trimis o cerere de maximă prioritate principalelor agenții de presă Americane pentru a minimiza orice legătură între Oswald și comunismul mondial "pentru a evita distribuirea relațiilor cu țările sovietice și Cuba". (Washington Daily News, 4 decembrie 1963, p. 5). Ne împietrim la roșeața propriului nostru Departament de Stat. Poate că cititorului îi va fi mai ușor să vadă realitatea roșie de aici dacă vom inversa situația. Să presupunem că Germania lui Hitler era încă puternică, iar eu l-am împușcat pe președinte. Vă puteți imagina Departamentul de Stat trimițând un apel către presă să nu menționeze că sunt un "nazist" pentru a evita perturbarea relațiilor cu Dl. Hitler?

Orice American normal nu poate să nu se întrebe cum a fost posibil ca un trădător notoriu și un transfug al Rusiei să stea calm la fereastra unei clădiri de pe traseul unei parade prezidențiale, cu o pușcă, să tragă în președinte, în ciuda FBI-ului, a Serviciului Secret și a Departamentului de Poliție din Dallas, și să plece din clădire.

Răspunsul este absurd de simplu. Tragic de simplu! Din cauza propagandei intense anti-"extremiste" de dreapta, condusă chiar de președinte, toate forțele de securitate erau cu ochii pe anticomuniști. Nu mai era nimeni care să acorde atenție adevăratului pericol mortal, comuniștii! În câteva clipe de la împușcare, cinci ANTICOMUNIȘTI inofensivi au fost prinși de poliția din Dallas de către ofițerii aflați chiar pe urmele lor în mulțime. Acești cinci au fost reținuți patru zile din cauza isteriei nebunești stârnite împotriva anticomuniștilor, chiar dacă Poliția, în timp ce îi reținea pe acești anticomuniști, l-a prins pe adevăratul vinovat, un Roșu, a permis ca acesta să fie împușcat în subsolul secției de Poliție de către un evreu, iar apoi l-a închis pe asasinul asasinului.

Președintele a fost împușcat pentru că el, împreună cu evreii și restul stângii, au orbit America în fața amenințării mortale a roșilor, numind-o "vânătoare de vrăjitoare", "ură" etc., și au pus toate forțele noastre de securitate la o falsă "vânătoare de vrăjitoare" după dreptaci, D.A.R. etc., în timp ce Oswald, un criminal comunist antrenat și mortal, a fost lăsat să se plimbe liber, fără supraveghere - la fel ca alte sute de mii de oameni ca el care se plimba prin America astăzi, chiar acum!

Partidul nazist American a fost condamnat de procurorul general Kennedy ca fiind neAmerican". Dar dacă Partidul Nazist American ar fi făcut cum a vrut, fratele procurorului general nu ar fi fost niciodată împușcat, pentru că

Lee Oswald ar fi fost în mormânt, acolo unde locul trădătorilor este, conform Constituției. Iar comuniștii morți nu pot împușca oameni sau răsturna guverne.

Nu există "cale de mijloc" cu comuniștii, nu există poziție "moderată". Ori îi ucizi, ori ei te ucid - așa cum l-au ucis pe președintele nostru.

După ce Oswald a ieșit din clădirea din care l-a împușcat pe președinte, întregul plan al evreilor și al roșilor de a nimici aripa de dreapta și de a pune în aplicare legislația de abilitare pentru o Americă sovietică a fost clar. Dacă Oswald nu ar fi fost prins, nu s-ar fi ridicat nicio voce care să sugereze că un comunist ar fi putut săvârși fapta și, la fel ca în cazul atentatului de la biserica din Birmingham, unde autorul este necunoscut, aripa dreaptă anticomunistă ar fi fost "linșată" violent, "pentru că l-a împușcat pe iubitul nostru președinte"! - deși, la fel ca în Birmingham, nu a existat niciun "proces corect" - doar un "linșaj" în ziare.

Cred că destinul a intervenit în acest moment și a aruncat o cheie în mașinăria iudeo-comunistă. Prin cea mai improbabilă dintre șanse, un polițist din Dallas a auzit cea mai sumară descriere posibilă a suspectului, înălțime, greutate, vârstă etc. și a văzut un bărbat care s-ar putea potrivi. Când a încercat să îl oprească pe acest om, bărbatul l-a împușcat. Și toate planurile roșilor s-au risipit în fum! Oswald se afla la doar câteva străzi de apartamentul lui Rubenstein, probabil în drum spre ascunzătoare. Dar împușcarea eroicului ofițer Tippit i-a "înlocșit" planurile. Panicat, el a fugit spre un cinematograf și a fost prins.

Este imposibil să subliniem prea mult pentru cititorul atent amploarea acestui eveniment care a schimbat istoria!

Dacă Oswald ar fi "dispărut", la fel ca "atentatorii odioși din Birmingham", asasinarea președintelui de către "extremiștii" și "fasciștii" "periculoși" de dreapta ar fi fost folosită cu efecte mortale pentru a bate în ultimele verigi ale sclaviei comuniste din America! În atmosfera emoțională care ar fi prevalat, nimic nu ar fi putut opri adoptarea celor mai extreme legi privind controlul armelor, dezarmarea tuturor Americanilor și lichidarea completă a tuturor "extremiștilor" anticomuniști.

Pentru a realiza acest lucru, teroriștii roșii castriști au fost dispuși să împuște un președinte!

Destinul l-a pus pe ofițerul Tippit în calea acestor demoni. Tippit a murit făcându-și datoria. Dar moartea sa a salvat America de amenințarea imediată a revoluției comuniste! Trebuie să recunosc că nu-mi venea să cred că roșii ar fi fost atât de nebuni încât să-l împuște pe președinte, dar pe măsură ce descopeream din ce în ce mai multe fapte mortale, am devenit complet convins că 22 noiembrie era "Ziua Revoluției" în calendarul roșu. Nu am fi rezistat și nici nu am fi supraviețuit mulțimii furibunde de linșaj pe care ar fi creat-o, dacă ofițerul Tippit nu l-ar fi oprit pe Oswald și nu ar fi condus astfel la capturarea și identificarea imediată a criminalului ca fiind un roșu!

Dar nu numai atât!

În timp ce președintele conducea prin Dallas, un fost evreu din Chicago, pe nume Jacob Rubenstein, se afla în birourile de publicitate ale ziarului din Dallas și își revedea anunțul, care promova clubul său degenerat de strip tease burlesque. În timp ce președintele trecea pe afară, Rubenstein a refuzat să se alăture celorlalți din birou și să se ducă la ferestre pentru a-și vedea "idolul"!

Mai târziu, când Oswald a fost prins, Rubenstein s-a grăbit la secția de poliție și a reușit să scape de toate gărzile. Timp de o zi întreagă, în timp ce Oswald se afla la secția de poliție, Rubenstein a alergat în mijlocul a tot, participând la o conferință de presă și chiar provocându-l pe procurorul general cu răspunsul la o întrebare despre geografia locală! Rubenstein împărțea polițiștilor și reporterilor "cărți de vizită" pentru spectacolul său burlesc! Atât timp cât Oswald nu dădea semne de "cedare" în timpul interogatoriului poliției, Rubenstein "glumea cu reporterii" și pur și simplu stătea prin preajmă. Apoi a fost anunțat că Oswald era "gata să vorbească" și părea pregătit să dezvăluie adevărata înscenare. Rubenstein a devenit brusc atât de "supărat" de moartea președintelui și a fost atât de "mișcat la gândul durerii doamnei Kennedy", încât l-a împușcat pe Oswald, pecetluindu-i buzele pentru totdeauna! Luați în considerare poziția conspiratorilor!

Dacă Oswald ar fi vorbit, totul ar fi ieșit la iveală și, în loc de o victorie roșie, atmosfera (dacă Oswald ar fi recunoscut că face parte dintr-un complot internațional al evreilor comuniști) ar fi fost nazistă. Evreii comuniști și trădătorii ar fi trebuit să fugă pentru a-și salva viața - așa cum ar fi trebuit!

Dar chiar dacă Oswald nu ar fi vorbit, procesul prelungit al acestui asasin comunist ar fi adus în sfârșit în conștiința Americanilor pericolul mortal de a mai tolera o clipă această conspirație criminală pe teritoriul nostru și ar fi dus la o mare renaștere a patriotismului pe care roșii îl numesc "McCarthyism" - și o poziție imposibilă pentru comuniști. Procesul lui Oswald pur și simplu nu trebuie să aibă loc. Toată ziua dinaintea împușcării lui Oswald, mi se pare rezonabil că înaltele consilii ale trădării din America căutau cu disperare soluția. Și au găsit-o, aceeași soluție pe care o găsesc întotdeauna.

Moartea!

În ultimul moment, când Oswald putea fi găsit de "Ruby", în timp ce era transferat de la secția de poliție în cartierul securizat, evreul Rubenstein s-a repezit în față, a fost recunoscut de Oswald (așa cum filmele cu încetinitorul au dovedit dincolo de orice îndoială) și l-a împușcat mortal pe asasin. Odată cu moartea lui Oswald, cea mai gravă criză a trecut pentru conspiratori.

Luați în considerare unele dintre faptele mortale, care ar fi ieșit din procesul lui Oswald.

Oswald lucra pentru Comitetul "Fair Play pentru Cuba". Am întâlnit și am luptat personal cu această bandă de porci, de mai multe ori, și putem depune mărturie că este cea mai murdară, cea mai josnică, cea mai trădătoare și vicioasă bandă de roșii din țară. Dar mai important, castriștii sunt nucleul mișcării pentru "drepturile civile"! La 6 aprilie 1960, "Comitetul" a fost lansat printr-un anunț în New York Times, o pagină întreagă, plătită cu bani roșii cubanezi! În fruntea listei de sponsori ai acestei reclame josnice în numele trădării se află numele "James Baldwin", "autorul" respingător, negru, pervers sexual. Restul listei conține personalități ale NAACP și, poate chiar mai important, persoane importante din cadrul Uniunii Americane pentru Libertăți Civile Șeful Comitetului Fair Play din L.A. și copreședinte național este evreul A.L. Wirin, care este și șeful ACLU din L.A.! Șeful josnicului comitet Castro a fost evreul V.T. "Lee" (Tappin), care se dovedește a fi și secretarul ACLU din Tampa, Florida!

Un proces al lui Oswald ar fi adus în conștiința Americii trădarea de nedescris a acestor oameni care continuă să facă același vechi truc comunist de a-i numi pe teroriștii comuniști violenți "reformatori" până când acești criminali au preluat controlul asupra guvernelor pro-Americane, creștine, așa cum a făcut Castro cu Batista și Mao Tse Tung cu Chiang Kai-shek -

după care falsificatorii roșii murdari din America se plâng și își frâng mâinile de "trădarea" lor de către acești comuniști înrăiți care par să-i "păcălească" întotdeauna pe acești "iubitori de încredere ai "libertăților civile" și "drepturilor civile".

Cu doar câteva săptămâni înainte de asasinarea președintelui, guvernul nostru, cu ajutorul acestor cretini pro-comuniști și libertari, a jignit-o și insultat-o pe doamna Nhu, creștină și pro-Americană. Apoi, "reformatorii" comuniști din Vietnam i-au asasinat brutal soțul și au pregătit terenul pentru actualul război nebun din Vietnam!

Expunerea zilnică a tuturor acestor lucruri ar fi fost inevitabilă în orice proces al lui Oswald. Și astfel de expuneri zilnice ar fi trezit inevitabil și în cele din urmă poporul American la faptele mortale despre comunism și "drepturile civile" ale ororii negre pe care noi, cei din aripa dreaptă, am încercat atât de mult să avertizăm America.

Pe scurt, procesul lui Oswald ar fi fost o lovitură fatală pentru conspirația comunistă din America. Ar fi fost complet imposibil pentru Martin Luther King, homosexualul James Baldwin, A. Philip Randolph, homosexualul Bayard Rustin și restul liderilor evrei și negri "liberali" și ai "drepturilor civile" care s-au infiltrat chiar și în bisericile noastre să continue revoluția lor comunistă mortală, dar târâtoare în America.

Oswald trebuia să dispară.

Și a dispărut. A fost împușcat în modul tipic al unei bande de către un om tipic evreilor din "Murder Inc."

Imediat după asasinat, trei grupuri oneste se pregăteau să investigheze: Procurorul general din Texas, F.B.I. și Congresul Statelor Unite.

Astfel de investigații oneste erau intolerabile pentru roșii. La 9 decembrie 1963, la numai unsprezece zile după asasinat, ziarul Muncitorul Comunist a avut tupeul să ceară ca aceste trei investigații oneste să fie interzise, iar scandalul să fie investigat numai de Earl Warren.

Trei zile mai târziu, președintele Statelor Unite l-a obligat pe Muncitor, a făcut exact ce au cerut comuniștii și, la 12 decembrie 1963, a anulat celelalte trei anchete și i-a ordonat lui Earl Warren să "investigheze". Chiar dacă Warren s-a grăbit să tipărească, la câteva clipe după împușcare, declarația

premeditată că "Ura l-a ucis pe Kennedy", exact fraza folosită de comuniști și de toți roșii din America și din întreaga lume!

Warren "investighează" ascunzând o mare parte din dosar timp de șaptezeci și cinci de ani și, de fapt, arde multe dovezi esențiale (cum ar fi raportul autopsiei asupra cadavrului președintelui!)

Cu o aroganță incredibilă, aproape întreaga presă și industria editorială ajută cu sârguință la răspândirea unei uriașe perdele de fum în jurul asasinatului, cu scopul final de a arunca vina asupra mișcării anticomuniste, așa cum a fost planificat inițial.

La numai doi ani după ce chiar și alegerea muncitorului comunist pentru funcția de anchetator-șef, Earl Warren, a trebuit să admită că asasinatul a fost produsul unui COMUNIST, patru autori de stânga, Mark Lane, Joachim Joesten, Harold Weissberg și Jay Epstein (toți patru evrei), vând cărți cu cel mai sofisticat "raționament", punând la îndoială faptul ineluctabil că Oswald a fost cel care l-a împușcat pe președinte. Ei au fabricat "gloanțe suplimentare", "coline de iarbă", mărturii "contradictorii" etc. și, foarte inteligent, au omis toate faptele condamnabile care nu lasă NICIO îndoială că Oswald a făcut-o. (Și, din nefericire, există mulți conspiraționiști în tabăra anticomunistă care de fapt cooperează cu acești operatori evrei de ecran de fum).

Dar nu cărțile acestor oameni în sine sunt demne de luat în seamă în studierea modului în care sunt falsificate hărțile noastre. Prin ele însele, cărțile ar expira din cauza propriilor lor slăbiciuni.

Acoperirea constantă acordată acestor cărți de către criticii de carte, emisiunile de interviuri televizate, operatorii de chioșcuri de ziare etc. este cea care le-a băgat pe gât publicului. Le-am studiat cu atenție și nu există niciun dubiu: sunt minciuni diavolești, deși șmechere. Orice student atent al oricăreia dintre ele știe acest lucru imediat. Cu toate acestea, editorii, intervievatorii și editorii le acordă o publicitate și o demnitate enorme.

Ceea ce pun ei la cale este un joc pe care l-au jucat de multe ori.

Atunci când un fapt este imposibil de eludat sau de mușamalizat, mincinoșii și falsificatorii de hărți se ajută reciproc să arunce o imensă perdea de fum. Aceste cărți despre asasinate sunt acea perdea de fum. Li se acordă atâta demnitate și publicitate încât, în scurt timp, majoritatea Americanilor, care

nu vor citi niciodată cărțile, vor începe să creadă că teoria Oswald este complet discreditată. Este aceeași tehnică pe care au folosit-o cu faptele de Rasă. Ori de câte ori cineva încearcă să pună sub semnul întrebării inegalitatea evidentă a grupurilor umane, falsificatorii de grafice și mincinoșii scandează: "afirmația că există ceva de genul "rasei" a fost complet "discreditată"!", intonează ei împreună. "Nimeni nu mai crede în acest mit al rasei". Dar ei nu l-au discreditat niciodată de fapt, ci doar l-au acoperit cu fum și, în cele din urmă, cu noroi.

Acum ei fac același lucru cu faptul că un COMUNIST l-a împușcat pe președinte, ei promovează o mare agitație fabricată și strigă că există o mulțime de îndoieli că Oswald a făcut-o. În scurt timp, ni se va spune că: "Există atât de multe îndoieli acum, cu privire la teoria Oswald, încât nimeni nu mai crede asta". Și ultimul pas va fi să începem să ne referim la ea ca la "teoria Oswald discreditată".

Ei creează un tăvălug artificial în jurul adevărului, apoi arată spre propriul lor tăvălug și ecran de fum pentru a "dovedi" că nimeni nu mai crede adevărul!

Acești falsificatori aroganți de hărți scapă basma curată și pentru că prea puțini oameni sunt dispuși să își facă temele de cercetare pentru a descoperi minciunile lor masive.

După cum se va arăta în capitolele următoare, falsificatorii de grafice au șters complet din mințile oamenilor noștri domenii întregi ale cunoașterii umane (cum ar fi faptul rasei), au făcut "patrioți" din dușmanii noștri direcți și dușmani din patrioții pe care i-au defăimat ca "extremiști" și "bigoți", au umplut mințile tinerilor noștri cu atâtea minciuni și nebunii încât un număr mare dintre ei au devenit dependenți de droguri înnebuniți de LSD și "hipioți" antisociali, roșii și degenerați moral. Ei au umplut mințile negrilor cu credința fanatică că negrii au drepturi nelimitate și nicio datorie. Au transformat milioane de Americani, altădată independenți, în dependenți federali care sugeau frenetic din sânul public. Ei au otrăvit istoria Americană cu suspiciuni cu privire la motivele eroilor noștri, insinuând cu viclenie că aceștia au fost lichele, profitori și "urători". Au făcut ca marile virtuți ale datoriei, credinței, muncii și onoarei să fie ridiculizate, în special în rândul tinerilor. De fapt, au pătruns în religie și au promovat nesfârșite minciuni sfruntate drept "noul creștinism". Lista minciunilor pe care le-au răspândit printre noi ar putea umple restul cărții, dar aceasta ar trebui să fie suficientă pentru a arăta PATRONA mortală.

De ce s-a chinuit cineva atât de mult să construiască o mașină a minciunii și apoi să vândă minciuni atât de enorme milioanelor de oameni?

Ce are cineva de câștigat dacă pune civilizația occidentală și Republica noastră Americană pe stânci?

Cine vrea să ne transforme într-o rasă de corcituri maro, comunizate, cu capul plin de minciuni?

CINE caută să facă astfel de lucruri rele și în ce scop rău?

CAPITOLUL 4
CĂPITANI CORUPȚI

În urmă cu aproximativ un secol, în largul coastelor New England și Gulf Coast din America, existau bande criminale numite "distrugători de nave". Bandele instalau lumini false lângă faruri reale, amplasate cu viclenie, astfel încât navele suspecte care se apropiau de coastă pe întuneric și în timpul furtunilor să fie ghidate spre recife mortale.

De îndată ce nava era distrusă, în timp ce căpitanul și echipajul încercau să supraviețuiască furtunii, acești vulturi se năpusteau asupra navei neajutorate și o jefuiau.

Pentru a se proteja de expunere, banda a ucis fiecare ființă umană de la bord.

Nu era nimic complicat în naufragiu. Era cea mai veche crimă din lume, uciderea pentru ceea ce avea celălalt om. Singura diferență era în metoda de a folosi faruri false.

Astăzi, există în lume o bandă imensă care operează în aproape fiecare națiune și care face EXACT același lucru ca primii naufragiatorii, cu excepția faptului că "naufragiatorii" moderni au adăugat o complexitate enormă de rafinamente și, în loc să distrugă nave, distrug națiuni întregi.

Ei sunt numiți "comuniști" sau "marxiști". Dar, în esență, liderii urmăresc să jefuiască și să ucidă oamenii productivi pentru pradă, la fel cum naufragiatorii i-au jefuit pe cei care au muncit pentru încărcătura navei și apoi i-au ucis.

Tehnica lor de bază, în cele din urmă, la fel ca în cazul naufragiatorilor, este întotdeauna violența și crima.

Dar, de asemenea, la fel ca în cazul naufragiatorilor, ei nu pot învinge oamenii cinstiți și productivi ai lumii prin forță pură. Ei au nevoie și de surpriză și viclenie. Aici intervin falsificarea hărților și farurile false.

Banda roșie de naufragiatori atrage oamenii decenți, cinstiți și sinceri pe recifele mortale ale nebuniei marxiste cu farurile lor false de "fraternitate", "pace", "dragoste", "democrație", "egalitate". Și apoi falsifică toate graficele disponibile pentru a arăta aceste faruri false ca singurele ghiduri sigure. Între timp, acești hoți și falsificatori falsifică toate hărțile noastre

(presa) pentru a arăta adevăratele canale sigure, în care America a navigat spre măreție, ca fiind cele mai mortale și periculoase dintre toate recifele.

Odată ce civilizația noastră a fost distrusă, banda roșie intenționează să o jefuiască, așa cum au jefuit fiecare națiune pe care au cucerit-o.

În capitolul următor, voi prezenta amprentele digitale, urmele de pași, martorii și experții grafologi pentru a dovedi în fața unui juriu format din compatrioții mei Americani "CINE sunt acești distrugători de nave, hoți și ucigași roșii.

Dar, mai întâi, vreau să demonstrez că, în ultimii 40 de ani, căpitanii navelor noastre de stat au lucrat cu banda internațională criminală de distrugători de nave, conducând după aceste grafice mincinoase!

Revenind la bandele de pe coastă, acum o sută de ani, vă puteți imagina eficiența suplimentară a infracțiunii, dacă bandele ar putea instala unii dintre membrii lor criminali în calitate de căpitani ai navelor care se apropie de farurile false.

Cu un căpitan fals, nava și echipajul care nu bănuiau nimic nu ar fi avut nicio șansă - chiar dacă unii dintre navigatori ar fi început să "miroasă a șobolan".

Orice navigator care începea să protesteze prea energic că se fac treburi murdare putea fi băgat în lanțuri de către căpitan, cu acordul deplin al celorlalți ofițeri, cărora li se puteau arăta hărțile false. Dovezile muncii murdare ar fi prea complexe pentru majoritatea celorlalți ofițeri și membri ai echipajului și aceștia ar fi determinați să creadă minciunile căpitanului, deoarece căpitanul are întotdeauna hărțile false pentru a dovedi că are dreptate.

Este exact ceea ce s-a întâmplat cu nava de stat a Americii.

Oameni precum marele Joe McCarthy erau "navigatori" care încercau să-i avertizeze pe ceilalți ofițeri și membri ai echipajului că căpitanul și banda distrugeau nava.

Dar falșii căpitani ai națiunii noastre au fost susținuți în proporție de 1000% de falșii cartografi, de presă, de televiziune etc. și au reușit să convingă victimele nevinovate (echipajul și nava) că McCarthy a fost cel care a

încercat să distrugă America pe stânci, în timp ce căpitanii escroci au fost prezentați drept cei mai buni navigatori din istoria lumii.

Între timp, aceiași căpitani "minunați" au scufundat corabia noastră de stat într-o stâncă după alta, întotdeauna cu explicații strălucitoare din partea căpitanilor și cu acceptarea cu adorație a explicațiilor ca fiind cele mai bune în materie de stat, de către cei care întocmesc hărțile noastre strâmbe, presa. Echipajul American nu prea are nicio șansă.

Dacă acest lucru vi se pare exagerat, luați în considerare unele dintre dovezi, nu chiar multe, doar câteva exemple remarcabile.

Să începem cu ceva, care nu este istorie antică, ceva care se întâmplă sub ochii noștri, chiar acum.

Timp de mai bine de o sută de ani, America a avut un principiu sacru de politică externă numit "Doctrina Monroe". Președintele Monroe a declarat că Statele Unite nu pot și nu vor tolera stabilirea în emisfera vestică a vreunei baze de putere pentru exportul cu forța în America a problemelor fierbinți din Europa. Timp de o sută de ani, am aplicat cu strictețe această Doctrină Monroe.

Astăzi, o Cubă comunistă furios, revoluționară, dominată de China Roșie, există la numai 90 de mile de statul nostru Florida. Departe de a face ceva în legătură cu această situație periculoasă și cu încălcarea totală a Doctrinei Monroe, am ajutat la aducerea comunismului străin în Cuba, iar Marina noastră Americană o protejează și o păzește acum de orice încercare a patrioților cubanezi de a recuceri Cuba de la inamic! Navele Marinei SUA și ale Pazei de Coastă ridică și arestează anticomuniști cubanezi în largul mării și îi târăsc înapoi la închisoare! Gândiți-vă la asta! Vă vine să credeți că NU există mâini inamice la cârma navei noastre de stat?

În timp ce ajutăm comunismul să ajungă la putere și îl protejăm la mai puțin de 90 de mile distanță, în Cuba, trimitem zeci de mii de tineri Americani să lupte și să moară în Vietnam, la ZECI DE MII DE MILIOANE DE LÂNGĂ AMERICA, aparent pentru a "opri comunismul". Dacă vrem să "oprim comunismul", de ce să mergem atât de departe când o putem face în propria noastră curte și avem o sută de ani de doctrină Monroe care să ne susțină și să ne asigure că este un război "drept"?

Și dacă TREBUIE să ne trimitem băieții atât de departe pentru a "opri" comunismul, de ce nu îi lăsăm să o facă? În momentul în care scriu aceste rânduri, încă nu am atacat bazele aeriene inamice de unde vin avioanele care îi ucid pe Americani și nici nu am atacat portul Haiphong, prin care trec tonele de muniție și arme care vor ucide mii dintre noi. Dar toate aceste lucruri sunt complexe și vor exista o mie de argumente din partea liberalilor, conservatorilor și a ciudaților asortați pentru a justifica toate acestea, într-un fel sau altul. În loc să pierdem mai mult timp chibițând cu aceste lucruri, permiteți-mi să prezint cel mai condamnabil caz pe care îl am, pentru a dovedi oricărui om cinstit că CAPITANII corabiei noastre de stat o îndreaptă ÎN MOD PROPRIU pe stânci, din motive pe care le voi dezvălui în capitolul următor.

Când m-am întors din cel de-al Doilea Război Mondial, am crezut cu adevărat în toată propaganda conform căreia i-am ajutat pe "băieții buni" să lupte în ultimul război al lumii, războiul pentru a vedea că nu mai există tiranie și "agresiune". Îmi aminteam că lumea declarase război, de fapt, Germaniei, pentru că mărșăluise în Prusia și Silezia, foste state Germane care deveniseră Polonia. Mi s-a spus că pentru a-i scoate pe acești oameni de sub tirani mi-am riscat viața și am văzut mii de oameni murind. Dar apoi i-am văzut pe "liderii" noștri dând Rusiei sovietice toate aceste țări pentru care trebuia să lupt pentru a le "elibera". Am crezut că am "salvat" Cehoslovacia, Polonia, Ungaria, România, Iugoslavia etc. Apoi nu m-am putut abține să nu observ că NU oprisem tirania în aceste țări, în schimb, mi s-a părut că, luptând în cel de-al Doilea Război Mondial, am ajutat la predarea celei mai mari părți a lumii către UNIUNEA SOVIETICĂ și COMUNISM. Toate țările pe care m-am dus să le salvez, cine le-a avut după cel de-al Doilea Război Mondial și cine le are acum?

Am început să observ, pentru prima dată, că această luptă pentru "libertate" în care m-au băgat pe mine și milioane de oameni ca mine era foarte ciudată. Ori de câte ori o țară era în mâinile anticomuniștilor, ni se spunea că sunt "tirani și opresori" și că trebuie să luptăm pentru a-i scoate cu orice preț, așa cum am făcut cu Germania, Italia și Japonia.

Dar atunci când o țară era în mâinile comuniștilor, noi îi ajutam, și nu am auzit nimic despre "tiranie".

De fapt, trecând în revistă cariera mea în cel de-al Doilea Război Mondial, am ajuns la concluzia că sunt un veteran al războiului sovietic. Am luptat pentru a preda sovieticilor cea mai mare parte a suprafeței pământului.

Acest lucru, la rândul său, m-a determinat să devin, pentru prima dată, conștient din punct de vedere politic. Am început să observ ce s-ar putea afla în spatele lucrurilor pe care le citeam în ziare și le vedeam la film etc.

În această perioadă, imediat după război, am început să primim doze masive de propagandă despre un bărbat pe nume Chiang Kai Shek. Era un "stăpân al războiului", ni s-a spus; corupt putred, vicios, dictatorial și opresiv, era președintele Chinei care luptase ca aliat al SUA în cel de-al Doilea Război Mondial, dar acum, dintr-o dată, era descris ca un ticălos și un dușman al "băieților buni". Presa, revistele și cărțile noastre erau pline de articole și materiale care arătau mereu și mereu ce ticălos era Chiang. La acea vreme, eram încă ignorant din punct de vedere politic (așa cum sunt încă majoritatea Americanilor) și nu mi-am dat seama că problema cu dl Chiang era că era ANTICOMUNIST. Aveam să aflu destul de curând.

Între timp, un alt lider chinez se ridica acolo, Mao-Tse Tung.

Falsificatorii de hărți chiar au trecut la treabă aici, spunându-ne ce om mare și bun a fost Mao. Este greu de crezut astăzi, dar au făcut tot posibilul să ne spună că Mao Tse Tung a fost un "reformator agrar" menit să îi ajute pe țărani cu reforma agrară și să îi protejeze de corupția și extorcarea de bani a "lorzilor războiului" precum Chiang Kai Shek. Saturday Evening Post, de exemplu, a publicat 26 de articole la rând, lăudându-l pe Mao Tse Tung ca un "reformator agrar", ridiculizând orice idee că ar putea fi comunist și atacându-l pe Chiang Kai Shek ca un "lord de război fascist" corupt. Tinerii de astăzi nu sunt (probabil, din fericire) conștienți de amploarea incredibilă a acestei PROPAGANDE mincinoase și vicioase lansate către poporul nostru nevinovat.

Aproape fiecare dintre liderii și jurnaliștii noștri de top a lucrat neobosit pentru a spune Americii că Mao NU era un comunist, ci un mare patriot și singura speranță de a instaura dreptatea și decența în China. Walter Lippmann, Dean Acheson, Truman, Dean Rusk, Eleanor Roosevelt și toți "liderii" noștri ne-au asigurat de nenumărate ori că Mao NU era un comunist, ci doar un patriot chinez care încerca să ajute țăranii să realizeze reforma agrară. De fapt, doar pentru a vă arăta cât de departe au mers "liderii" noștri, dați-mi voie să vă dau doar UN singur exemplu al modului în care au turnat aceste minciuni pe capul poporului nostru. La 14 iunie 1951, Dean Rusk, pe atunci ofițer superior al Departamentului de Stat (în

prezent secretar de stat), a ținut un discurs laudativ la adresa lui Mao Tse Tung la Universitatea din Pennsylvania.

Rusk (cu toate munții de informații de care dispunea Departamentul de Stat) s-a ridicat în fața acestor mii de tineri Americani și le-a spus că Mao Tse Tung "nu urmărea dictatura", "nu era comunist" și că Mao însuși era "George Washington al Chinei"! Acestea au fost cuvintele reale - prea ușor de uitat - ale omului care stabilește acum politica Departamentului nostru de Stat peste tot în lume.

Îmi amintesc că, încă de pe atunci, auzeam avertismentele "extremiștilor de dreapta" care filtrau prin cortina de "bun gust" ridicată pentru a reduce la tăcere astfel de oameni turbați, că Mao era un COMUNIST. Acești "extremiști" au avertizat că există o mulțime de dovezi ale naturii și planurilor comuniste reale ale lui Mao. Dar, la acea vreme, era imposibil pentru mine, oricum, să cred că liderii noștri de vârf nu ar fi știut de astfel de lucruri dacă ar fi existat, sau că ne-ar fi mințit sau ar fi acoperit astfel de fapte dacă ar fi existat. La acea vreme, eram destul de naiv (așa cum sunt încă majoritatea Americanilor) încât să cred că liderii noștri "pur și simplu nu puteau" lucra cu teroriști comuniști și dușmani ai țării noastre precum Mao Tse Tung. N-aș fi crezut NICIODATĂ că liderii noștri și presa noastră se înhăitează cu dușmanii țării noastre. Nici măcar nu aș fi ascultat asemenea acuzații scandaloase.

Așadar, cu poporul American complet spălat pe creier cu privire la cine era băiatul bun și cine era băiatul rău în China, generalul Marshall s-a dus în China și s-a lăudat că, "dintr-o singură lovitură de pix, am dezarmat douăzeci de divizii chineze" (adică trupele anticomuniste ale lui Chiang). În același timp în care generalul nostru de top "dezarma" aliații noștri anticomuniști, comuniștii îi predau lui Mao Tse Tung munți și munți de arme și muniții Japoneze capturate.

Pe scurt, NOI l-am alungat pe Chiang din China și am predat această țară măreață "prietenului" nostru, "reformatorului agrar" Mao Tse Tung!

Liderii noștri s-au bucurat de acest triumf al dreptății... până când Mao a renunțat la mantia de "reformator agrar" și s-a dovedit a fi un marxist 100%, masacrând 40 de milioane de chinezi pentru a-i "subția", ceea ce este un mod dat naibii de a le oferi țăranilor "reforma agrară", omorând jumătate dintre ei pentru ca restul să aibă mai mult de împărțit!

Desigur, lacrimile de crocodil și exclamațiile de șoc și surpriză ale lui Lippmann, Eleanor, Acheson, Rusk și ale celorlalți au fost abundente și calde. Cât de surprinși și dezamăgiți au fost. Credeau că Mao era un "liberal" drăguț, așa cum ar fi trebuit să fie și ei, iar el le strică totul, dezvăluind faptul că era un COMUNIST ROȘU și un urât, criminal și terorist tot timpul! S-ar putea crede că o astfel de experiență "surprinzătoare" ar fi suficientă pentru cei ca Rusk și compania. Cu siguranță nu ar lăsa să se întâmple DIN NOU!

Imediat ce liderii noștri au trecut peste "șocul" și "consternarea" provocate de Mao, jocul a început din nou!

Dintr-o dată, viața noastră națională s-a umplut de plânsete de agonie cu privire la un nou "Chiang Kai Shek" chiar aici, în lumea nouă, Batista.

În anii 1950, presa și conducerea noastră "intelectuală" au început o campanie de denigrare a liderului Cubei, Fulgencia Batista, pentru că era un "dictator" care asuprea țăranii. Batista era un creștin, un anticomunist, un prieten al Americii și nu era aliat cu nicio putere străină. Dar Batista avea ceva la el pe care liderii noștri naufragiatori nu-l agreau și nu-l puteau tolera. El a fost blestemat și hăituit de liderii noștri pentru că "asuprea" oamenii. Subiectul este rareori menționat, deși fiecare dictator comunist de astăzi asuprește tineri Americani, bărbați și femei, în închisorile comuniste și în lagărele de muncă forțată. Dictatori comuniști precum Hrușciov sunt numiți "președinți" și invitați la Casa noastră Albă de oameni precum Eisenhower. Dar dictatorii anticomuniști sunt numiți "fasciști" și sunt disprețuiți și defăimați aproape de necrezut de către toți, de la președinții noștri până la New York Times.

La fel a fost și cu Batista. Departamentul nostru de Stat și CIA au sprijinit și încurajat orice fel de mișcare de răsturnare și asasinare a lui Batista (așa cum au făcut și cu Trujillo, un alt lider anticomunist din America Latină). Ca o mostră a modului în care Departamentul de Stat "nostru" a acționat pentru a scăpa de anticomunistul Batista, trebuie doar să studiem audierile Subcomisiei interne a Senatului SUA privind omul pe care Departamentul de Stat l-a desemnat să conducă campania împotriva lui Batista, William Weiland. Dosarul arată că acest om, Weiland, a făcut eforturi incredibile, inclusiv sperjur și tăinuirea documentelor oficiale ale SUA, pentru a ascunde faptul că omul pe care îl ajutam, Castro, era un COMUNIST.

Castro a contribuit la conducerea unei revoluții eșuate în Venezuela, despre care se vorbește în audierile lui Weiland din Senat.

Fratele lui Castro, Raul Castro, a fost instruit în tehnicile revoluției comuniste la Moscova. Toată viața lui Castro s-a dedicat revoltelor și revoluțiilor marxiste, iar acest fapt a fost cunoscut de Departamentul nostru de Stat și de o mare parte a presei noastre.

Cu toate acestea, l-am ajutat și consolat pe Castro și l-am disprețuit, urât și atacat pe Batista. Am refuzat să îi vindem arme lui Batista, chiar și în timp ce Cehoslovacia îi furniza arme lui Castro. ARME PUSE LA DISPOZIȚIA CEHOSLOVACIEI PRIN "AJUTORUL SUA"!! (Chiar și după ce Castro a preluat puterea și a început să abuzeze și să împuște Americani ca un COMUNIST arogant și deschis, Kennedy și Johnson au continuat să ofere "AJUTOR" Cehoslovaciei).

Toate acestea au fost făcute de "căpitanii" noștri vânduți, încălcând Doctrina Monroe și promovând în mod deschis naufragiul comunist al navei de stat Americane. Sistemul pe care îl folosesc pentru a trage pe sfoară bietul și inocentul echipaj al vechiului și bunului vas "U.S.A." este de a se juca cu cele mai nobile instincte ale poporului nostru de a-i ajuta pe cei oprimați și neajutorați. În numele țăranilor oprimați din Cuba, l-au dezarmat și l-au distrus pe prietenul American Batista (pentru că era "brutal" cu poporul său), iar apoi au instalat un tiran comunist diabolic și mult mai brutal.

În tot acest timp, cei relativ puțini oameni care au văzut acest teribil naufragiu al navei noastre de stat pe o altă stâncă comunistă au făcut tot posibilul să alerteze poporul American cu privire la faptul că Castro era un COMUNIST ROȘU! Dar poporul nostru a fost adormit de falsificatorii de hărți care au folosit tehnica lor obișnuită de a-și acuza victimele de ceea ce făceau ei înșiși.

Herbert Matthews de la New York Times, de exemplu, a asigurat poporul American de nenumărate ori că Castro NU POATE fi comunist, că este un "reformator agrar" care încearcă să îi ajute pe țăranii oprimați și brutalizați de Batista. Patrioții care încercau să nege acest basm erau catalogați drept "extremiști", "detractori" care încercau să "dezbine" Americanii și astfel să-i ajute pe comuniști! Președintele Eisenhower și-a acordat sprijinul pentru această campanie împotriva lui BATISTA și în favoarea lui Castro. La fel au făcut toți experții noștri politici, de la Walter Lipmann la Eleanor, de la Dean Acheson la Dean Rusk, TOȚI aceștia, oamenii cei mai în măsură să

cunoască faptele, ne-au spus iar și iar că Castro "NU POATE FI COMUNIST", că este un "reformator agrar".

Aceiași "lideri" au făcut tot posibilul pentru a-i defăima și discredita pe acei patrioți suficient de înțelepți și curajoși pentru a încerca să avertizeze America asupra faptelor. McCarthy, Welch, Hargis, Smith, McGinley, Buckley, printre alții și Rockwell, toți au predicat și au tipărit FAPTELE care dovedeau că Castro era exact ceea ce s-a dovedit a fi, un hoț și tiran comunist.

Toți acești patrioți erau catalogați drept "fanatici" (sau uneori, ca în cazul meu și al lui Smith, erau tratați cu tăcere). Eram "provocatori de roșii", paranoici care vedeau roșii sub fiecare pat etc.

Așadar, dl Castro a reușit să distrugă un Batista dezarmat de noi, cu arme comuniste furnizate de noi, după care Castro a fost adus în SUA pentru un tur triumfal al națiunii. Ed Sullivan l-a prezentat la televiziunea națională și, în fața a milioane de Americani nevinovați, a spus că Castro este "George Washington al Cubei"! De la președintele nostru în jos, Americanii au auzit aceleași minciuni mortale. Puteți da vina pe poporul nostru pentru că este pierdut, confuz și adesea dezgustat?

Desigur, de îndată ce Castro s-a întors la Havana, a început să se ridice în picioare și să se laude, cu cea mai mare aroganță, că a fost întotdeauna comunist și că revoluția sa a fost marxistă. Apoi a început împușcarea obișnuită a oponenților săi și JEFUIREA proprietăților Americane. (Vă amintiți ce am spus despre naufragiatori și despre modul lor de operare, că ei sunt în primul rând HOȚI care folosesc minciuna și crima ca instrumente?) Vă amintiți cum naufragiatorii jefuiau navele și împușcau posibilii martori? Castro și toți ceilalți dictatori își însușesc întotdeauna PROPRIETĂȚILE și îi UCID pe cei care le dețineau sau le apărau!

Lacrimile de crocodil ale lui Eleanor, Acheson, Ike, Rusk și Lipmann ș.a.m.d., în legătură cu această "trădare" comunistă a lui Castro, au fost o minune de văzut. Ei au fost "surprinși" și "luați prin surprindere" până la punctul în care au rămas fără cuvinte.

Dar niciuna dintre aceste "greșeli" PRO-COMUNISTE dezastruoase ale liderilor noștri nu stârnește vreodată proteste din partea presei, radioului și televiziunii noastre. Dimpotrivă, aceștia își acordă reciproc nesfârșite premii Pulitzer, Nobel și "Frăția". Dar "extremiștii" și "bigoții" care se

dovedesc a fi avut dreptate de fiecare dată, primesc tratament complet atât din partea falsificatorilor de hărți, cât și din partea căpitanilor corupți.

Ori de câte ori un lider American dă semne că vrea să alerteze poporul American cu privire la ceea ce se întâmplă și dă semne de succes, falsificatorii de grafice, mincinoșii și escrocii din pădurea noastră națională se năpustesc asupra bietului diavol cu o ferocitate de înțeles doar atunci când realizezi că se luptă pentru propria viață. Dacă poporul American va afla odată cum căpitanii și ofițerii navei noastre de stat au colaborat cu naufragiatorii de pe țărm pentru a DISTRUGE ACEASTĂ MARE ȚARĂ, vor avea loc linșaje de la Casa Albă până la capitalele statelor.

Exemplul clasic al modului în care a fost distrusă o potențială amenințare pentru falsificatori este cazul lui Joe McCarthy, care îi avertiza pe Americani cu privire la adevăr, și anume că Mao era un comunist autentic. Astfel, falsificatorii de hărți din presă, de la televizor, din reviste și de la Casa Albă au trecut la treabă ca niciodată. L-au defăimat și l-au mințit pe Joe McCarthy așa cum puțini oameni s-au confruntat vreodată cu un asemenea atac național.

Eram comandantul unei escadrile antisubmarin din Islanda la acea vreme și nu puteam înțelege cum un senator American putea fi atât de putred pe cât era făcut să pară McCarthy.

Am trimis după transcrierile reale ale audierilor în care McCarthy trebuia să intimideze și să abuzeze martorii.

Și am descoperit că FAPTELE erau exact opusul a ceea ce poporului American i se spunea și încă mai crede! FAPTELE au arătat că McCarthy a subestimat cazul, dacă era cazul; că liderii noștri și fiecare motor al opiniei publice ne trădau, ne mințeau. De fiecare dată, am constatat că McCarthy a fost acuzat că a lansat "acuzații de tir" împotriva unor oameni nevinovați, doar pentru a descoperi, prin săpături amănunțite, că așa-numiții oameni "nevinovați" erau cei mai atroce AGENȚI ROȘU, adesea chiar SPIONI.

Un exemplu perfect a fost modul în care revista TIME a încercat să-l pună la zid pe McCarthy pentru că l-a atacat pe un bărbat pe nume Gustavo Duran. McCarthy l-a acuzat pe Duran că a fost, la un moment dat, un agent al OGPU, serviciul secret sovietic și organizație teroristă.

"Duran", spunea TIME, "care nu a fost niciodată un roșu, a fost de fapt un anticomunist convins".

Am găsit dovezi, prezentate sub jurământ și documentate de propria noastră Comisie a Camerei Reprezentanților, că Duran a fost agent al OGPU în Războiul Civil Spaniol, unde a luptat de partea comuniștilor. Dar nici măcar acest lucru nu a fost cel mai revelator. Adevăratul șoc a fost dovada că scriitorul de la Time care a scris: "Duran, care nu a fost niciodată un roșu, a fost de fapt un anticomunist convins", avea în posesia sa, atunci când a scris această minciună, dovezile documentate din propriile dosare ale Time că Duran nu era doar un roșu, ci și un AGENT AL OGPU SOVIETICE, exact cum a acuzat McCarthy.

Cu toate acestea, milioane de Americani au fost făcuți să creadă, în mod inocent, că McCarthy "asasinase caracterul" unui alt "inocent"!

Cititorul serios trebuie să se întrebe cât de flagrante trebuie să devină dovezile înainte de a trage singura concluzie posibilă, și anume că minciunile și calomniile au fost DELIBERATE și CONȘTIENTE. Și dacă acestea au fost deliberate, atunci concluzia ulterioară este inevitabilă că, într-adevăr, ei "falsifică hărțile" pentru Americani, că cei mai mari diseminatori ai noștri de informații și știri sunt fie COMUNIȘTI, fie PRO-COMUNIȘTI.

Mai mult, bilanțul liderilor noștri de la Franklin D. Roosevelt încoace este și mai flagrant în ceea ce privește modul în care au ajutat, protejat și promovat comunismul de fiecare dată când au putut. Observați modelul în cazurile Chinei și Cubei.

"Liderii" noștri încep mai întâi o campanie de defăimare și ură împotriva unui lider pro-American și anticomunist precum Batista sau Chiang Kai-Shek pentru că este "corupt" și "dictator", "fascist". Apoi începem să auzim că opoziția la acest "dictator" este un "George Washington", un "reformator agrar", un "eliberator" al "popoarelor oprimate" etc.

Apoi îl înarmăm, îl ajutăm și îl asistăm pe "eliberator", în timp ce îl dezarmăm și îl hărțuim pe "dictatorul" murdar, întotdeauna în numele "ajutorării celor oprimați" și, astfel, al "frânării comunismului". Orice American care pune sub semnul întrebării "eliberatorul" este atacat fără milă ca "defăimător", "fanatic", "respingător", "ațâță împotriva roșilor". Odată ce eliberatorul a intrat, în numele ajutorării celor oprimați, el se

dovedește a fi un roșu, exact așa cum am avertizat noi, "detractorii" și "apărătorii de roșii".

Dar oamenii sunt distrași de la observarea acestui fapt de un nou scandal în presă, de o nouă criză inventată, până când dictatorul comunist a împușcat milioane de oameni și a instaurat un regim de fier ca tiran, spre "surpriza" liderilor și experților noștri.

Ori de câte ori liderii noștri ne lasă să intrăm într-un conflict armat cu comuniștii - observați că este întotdeauna în condiții în care nu putem face nimic altceva decât să murim, să cheltuim bani și să pierdem, în timp ce roșii nu au nimic de pierdut și totul de câștigat, ca în Vietnam.

În Asia, forța de muncă nu este doar nelimitată, ci este un medicament pe piață. Ei au nevoie de subțierea populației. Așa că ne-am dus în Coreea și am irosit un mare număr de vieți și membre Americane într-un război pe care băieților noștri le era interzis să-l câștige sau chiar să-l ducă. Nu am folosit cele mai bune arme ale noastre, dar ne-am ținut oamenii murind pentru NIMIC, când am fi putut câștiga în câteva zile.

Acum suntem angajați cu și mai multă înverșunare în aceeași nebunie în Vietnam. Avem forța și puterea de a câștiga acel război într-o săptămână, dacă "liderii" noștri ne-ar lăsa.

Dar, în schimb, ei continuă să irosească viețile și comorile Americanilor, SÂNGERÂND AMERICA PÂNĂ LA MOARTE și făcându-ne, pe deasupra, diavolul și bătaia de joc a lumii. Un alt exemplu putred și perfid de căpitani escroci a fost acțiunea lui John Kennedy în invazia din Golful Porcilor.

Cu cea mai mare cruzime cinică și dispreț pentru onoare și decență, dl Kennedy a organizat întreaga invazie a Cubei pentru a o face să arate bine, a angajat mii de vieți de patrioți anticomuniști și apoi, singur și cu aroganță, a ORDONAT blocarea la sol a singurei forțe care ar fi putut da părților de debarcare vreo șansă de succes, sprijinul aerian. Piloții cubanezi, care așteptau să decoleze, au fost împiedicați să o facă în ultimul moment de ORDINELE DIRECTE ale lui Kennedy! (U.S. News and World Report, 17 septembrie 1962).

Atunci când oameni precum McCarthy sau alți patrioți din Congresul nostru au încercat să investigheze acest tip de trădare și trădare incredibilă din

partea liderilor noștri de vârf, acești lideri, în special președinții noștri, au aplicat cel mai nemilos tip de căluș. Prin ordin executiv, oficialilor implicați le este interzis să ofere informații despre aceste catastrofe oribile reprezentanților dumneavoastră din Congres! Poate cel mai revelator episod dintre toate, care arată modul în care liderii noștri sunt în cârdășie cu falsificatorii de hărți, a fost acțiunile incredibile ale lui Truman în cazul Harry Dexter White. (Toate acestea sunt disponibile la Government Printing Office, în audierile Harry Dexter White ale Subcomisiei de Securitate Internă, Senatul SUA).

Harry Dexter White (numele real, Weiss) a fost secretar adjunct al Trezoreriei SUA, sub conducerea lui Henry Morgenthau.

În această calitate, Weiss a furat plăcile de gravură pentru hârtia de valoare Americană și le-a trimis sovieticilor pentru a tipări bani care să fie folosiți în Germania ocupată. De asemenea, a aranjat furtul în masă a tone de hârtie monetară specială. Sovieticii au tipărit MILIARDE de dolari Americani pentru Germania ocupată, cu ajutorul cărora au putut să obțină cantități uriașe de materiale Americane, să plătească spioni și comuniști Americani.

J.Edgar Hoover s-a dus la președintele Truman cu toate dovezile că secretarul adjunct al Trezoreriei nu era doar un comunist, ci și un agent de spionaj al sovieticilor și, pe deasupra, un mare hoț, care a furat miliarde de dolari.

Desigur, președintele l-a concediat cel puțin pe acest trădător și hoț. Cel puțin, asta este ceea ce ați crede cu siguranță.

Dar nu asta a făcut Truman.

După ce șeful FBI i-a spus că Weiss era un spion roșu, Harry Truman l-a PROMOVAT pe Weiss la conducerea Fondului Monetar Internațional, unde era în măsură să dea miliarde de dolari guvernelor pro-comuniste, precum Polonia, și să înfometeze guvernele anticomuniste până la moarte, ceea ce s-a și întâmplat.

Când Senatul a obținut această informație de la J. Edgar Hoover însuși, președintele Truman a spus Senatului că ceea ce Hoover a spus de fapt a fost că ar fi mai bine să-l promoveze pe Weiss pentru ca acesta să nu-și dea seama că FBI-ul a fost înțelept cu el. J. Edgar Hoover, ca de obicei, cu un curaj și o integritate magnifice, l-a demascat imediat pe președinte ca fiind

un mincinos în numele acestui dușman comunist josnic al Americii! Hoover a declarat sub jurământ că nu i-a spus așa ceva președintelui, că a sugerat ca Weiss să fie scos din guvern cât mai repede posibil.

Ca de obicei, subiectul a fost abandonat discret în presă. Weiss însuși a fost găsit mort, încă o "sinucidere".

Când Alger Hiss, spionul comunist și sperjuristul condamnat, a fost judecat, Eleanor Roosevelt, Dean Acheson, secretarul de stat, Felix Frankfurter de la Curtea Supremă și mulți alți înalți funcționari guvernamentali numiți de președinți, au depus mărturie că Hiss NU POATE fi comunist, la fel cum toți au depus mărturie că nici Castro și Mao Tse Tung "nu pot fi comuniști".

Recordul este aproape nesfârșit. Modul în care veți găsi președinții "voștri" acționând în așa fel încât comunismul să câștige întotdeauna și condamnând orice opoziție drept "extremism" și propagandă roșie este monoton. Căpitanii corăbiei noastre de stat "cad" ÎNTOTDEAUNA pe stânci, an după an!

Cel mai deprimant lucru este modul în care funcționează.

Oamenii din țară sunt ca echipajul unei nave, prea absorbiți de sarcinile lor individuale pentru a acorda prea multă atenție afacerilor navigatorului și căpitanului. Ei presupun că acești ofițeri TREBUIE să fie la nivel. Iar falsificatorii de hărți (presa) le reamintesc mereu ce genii și sfinți sunt acești căpitani, indiferent de câte ori ne izbesc de stâncile din China, Cuba, Coreea și Vietnam.

Ceea ce se întâmplă este vechea conspirație a naufragiatorilor, cu exact aceleași scopuri: JEFUIRE și CRIMĂ.

Singura diferență este că banda care lucrează la această operațiune criminală diabolică nu depinde doar de un far fals pentru a-și conduce victimele spre distrugere.

Ei nu au instalat NIMIC altceva decât hărți false, arătând calea spre stânci și distrugere ca fiind salvarea însăși și arătând singurele canale sigure ca fiind cele mai mortale recife, pe care le numesc "ură", "provocare de roșii", "vânătoare de vrăjitoare", "bigotism" și în cele din urmă "fascism" sau "nazism".

Nu au instalat nimic altceva decât căpitani corupți care au grijă ca, indiferent de câte ori canalele false ale pro-comunismului și liberalismului ne izbesc de stânci și recife, să continuăm să mergem tot mai repede spre alte stânci și recife.

Ei au distrus toate geamandurile, luminile și indicatoarele care ghidau odată poporul nostru pe canalele vieții; indicatoarele de religie, educație, idealuri, eroi, tradiții, disciplină și morală care nu ne-au făcut perfecți, dar ne-au făcut un popor mare.

Dar oamenii noștri nu reușesc să vadă modelul a ceea ce fac și, astfel, nu realizează niciodată ce se întâmplă cu noi.

Luați în considerare modelul a ceea ce s-a întâmplat în China, ceea ce s-a întâmplat în Cuba și ceea ce se întâmplă acum în SUA.

În China, falsificatorii de hărți și mincinoșii au început mai întâi să se plângă de un grup asuprit, fermierii și țăranii, și să ne spună cum acești "țărani" săraci erau "exploatați" de "stăpânul războiului", Chiang Kai-Shek. În Cuba, Batista a fost cel care i-a oprimat pe țărani. Apoi ridică, cu o publicitate masivă, un "campion" al acestor țărani săraci și oprimați; Mao Tse Tung în China, Castro în Cuba. În ciuda dosarelor comuniste murdare, mincinoșii și falsificatorii de hărți reușesc să-și transforme "campionii celor oprimați" în eroi pentru milioanele de oameni care nu se uită prea atent. Orice opoziție față de "eroii" lor roșii este calificată până la moarte drept "ură" și "vânătoare de vrăjitoare".

Liderii nativi care se opun marilor lor campioni ai celor oprimați sunt apoi DISARMAȚI de liderii noștri Americani, pentru că sunt "corupți" și "fasciști", așa cum s-a întâmplat cu Chiang și Batista. Între timp, "salvatorii" comuniști sunt puternic înarmați, cu conivența secretă a liderilor noștri Americani.

"Eliberatorii" preiau apoi puterea în numele celor oprimați, dar se întorc imediat împotriva lor, spre "surpriza" liderilor noștri, și încep obișnuitul terorism și crimele comuniste. Ei au urmat exact acest model în China și Cuba, iar poporul nostru nu a observat niciodată. Acum fac exact același lucru aici, în SUA, iar milioane dintre cei mai buni oameni ai noștri îi AJUTĂ, din cele mai nobile motive din lume. În America, nu există mase de țărani înfometați. Dar există un grup care este "asuprit" în sensul că nu are aproape nimic, negrii.

Așadar, în numele ajutorării negrilor "oprimați", aceeași bandă de mincinoși și manipulatori, falsificatori de hărți și căpitani corupți, au înființat aici exact aceeași "mișcare" de "eliberare" a celor oprimați, cu un lider care are un cazier roșu la fel de "suspect" ca Mao Tse Tung și Castro. Strigătul de luptă al mișcării de "eliberare" și "reformă agrară" a lui Fidel Castro a fost "Vinceramos!" (Vom învinge!). Vă sună cunoscut?

Ar trebui, pentru că același model este urmat chiar aici, în America. "Reforma agrară" se numește aici "drepturi civile". În loc de Mao sau Fidel, îl avem pe Martin Luther King, care "NU POATE fi comunist! Toți liderii noștri de vârf ne spun iar și iar ce om mare și sfânt este, la fel cum au făcut și cu MAO și CASTRO.

Am avut deja două lovituri în acest joc cu mingea roșie, China și Cuba. Acum este America și ultima noastră lovitură. Și suntem pe cale să ne pierdem ultima șansă.

Nimeni în afară de cei încăpățânați și orbi nu poate să nu vadă acum că civilizația occidentală nu mai poate supraviețui mult timp în felul în care este condusă.

Cu excepția cazului în care, printr-un efort puternic și convulsiv de inteligență și voință, putem găsi o modalitate de a ne ridica într-o adevărată frenezie de energie și de a arunca peste bord căpitanii corupți, împreună cu hărțile lor false și falsificatorii de hărți, întregul nostru popor va cădea în curând în mâinile sângeroase ale naufragiatorilor comuniști.

Așa cum s-a întâmplat cu zeci de alte națiuni, vom fi preluați în numele eliberării, iar apoi naufragiatorii vor jefui bogăția oamenilor productivi, îi vor împușca pe toți cei care protestează sau chiar par să protesteze și îi vor pune pe cei rămași să muncească în societatea lor de lagăre de sclavi.

Pentru a opri o bandă de naufragiatori în urmă cu un secol, era necesar mai întâi să îi IDENTIFICĂM, apoi să îi prindem și, în final, să îi pedepsim și să ne asigurăm că nu mai există naufragiatori. Exact aceiași pași sunt necesari astăzi, cu forma modernă, mondială a naufragiatorilor - marxiștii.

Trebuie să-i IDENTIFICĂM, înainte de a putea trece la alți pași, mai direcți. Așadar, să aruncăm o privire pătrunzătoare asupra acestor infractori și să vedem dacă putem afla cine sunt ei.

Să ne amintim că nicio bandă nu poate fi oprită atâta timp cât tot ce faci este să urmărești țăranii și sub-liderii.

Trebuie să aflăm cine este "Dl. Mare" din spatele acestei bande de naufragiatori marxiști internaționali. Și va fi un pic periculos.

Ori de câte ori pătrundeți în cercul interior al unei bande și începeți să puneți degetul pe "Dl. Mare", vă puteți aștepta la multă căldură și foc.

Nu vom fi dezamăgiți.

CAPITOLUL 5
NAUFRAGIATORII DE NAVE

În cele mai multe bande criminale, "soldații" ajung de obicei la capătul scurt al bățului, în timp ce "domnul cel mare" ia nu numai partea leului, ci și a tuturor celorlalți. De obicei, majoritatea "soldaților" nici măcar nu știu cine este cu adevărat șeful cel mare.

Mai mult, "domnul Mare" are de obicei o "fațadă respectabilă".

La fel se întâmplă și cu banda internațională criminală de distrugători și jefuitori de nave numită "comuniștii". "Domnul Mare" al naufragiatorilor roșii este un tip foarte special de șef. El apare lumii ca fiind esența respectabilității, este aproape necunoscut pentru criminalul și gangsterul care este de fapt, chiar și printre propriile sale "trupe" roșii.

Dar, în ciuda tuturor fațadelor și mușamalizărilor, există o modalitate sigură de a ști cine este adevăratul șef oriunde.

În mafia lui Capone, puteai să înjuri până și torpilele. Dar dacă făceai remarci josnice despre Marele Al, nu mai erai pe aici mult timp.

În China poți avea toată "libertatea de exprimare" pe care o dorești, atât timp cât nu îl critici pe Mao Tse Tung.

În Cuba poți avea toată "libertatea de exprimare" pe care o dorești, atât timp cât nu îl critici pe Castro.

Să vedem dacă există cineva în America pe care nimeni nu îndrăznește să-l critice.

Cu siguranță nu este președintele. Râsul la adresa președintelui este un sport național. De mai multe ori, LBJ a fost incapabil să vorbească din cauza criticilor strigate de demonstranți la adresa sa.

Nu este nici un alt oficial. Nu puteți numi niciun oficial ales în America care să fie atât de "sacru" încât să nu existe cineva care să se ia de el. Și nici nu există vreun grup la care să nu se poată trage o lovitură.

Îi poți înjura pe Polonezi, pe Irlandezi, pe cei cu capul pătrat, chiar și pe catolici și pe Papa însuși, așa cum arată piesa lui Rudolph Hocuth "The

Deputy". Îi poți critica chiar și pe negri, dacă o faci sub masca "drepturilor statelor" sau a iubirii grijulii față de "oamenii de culoare". Se face tot timpul, în Nord și în Sud.

Chiar și Huntley și Brinkley au difuzat recent o știre specială despre un proiect de locuințe pentru negri în St. Louis și i-au arătat pe negri în lumina brutal de proastă pe care și-au creat-o singuri.

Dar CINE îndrăznește să critice EVREII?

Vă puteți imagina o emisiune TV specială a lui Huntley și Brinkley despre faptul că aproape toți spionii noștri sovietici, precum soții Rosenberg, Soble, Soblen, Brothman, Gold, Moskowitz, Greenglass, Weinbaum etc., au fost evrei?

Este nevoie doar de o clipă de reflecție pentru ca orice American onest, uitându-se în propriul său suflet, să vadă că grupul cel mai temut și temut din țara "noastră" este cel al evreilor.

Nimeni nu-i critică NICIODATĂ pe evrei, ca evrei. Voi îndrăzniți să o faceți? Cum s-a întâmplat asta? Ce este atât de special la acești evrei? De ce toată lumea are FURIE de ei?

Cuvântul "frică" este derivat din cuvântul "teamă". Nu vă puteți "teme" decât de ceea ce vă TEMEȚI. Și te temi doar de ceea ce are un fel de PUTERE asupra ta.

Ce putere au evreii asupra noastră? Și cum au obținut-o?

Mult mediatizata "bătrânică în adidași" a fost cea care m-a făcut să mă gândesc serios, pentru prima dată, la puterea evreilor.

Timp de 32 de ani din viața mea, am crezut, ca aproape toți Americanii, că evreii sunt doar un grup religios special, care sunt buni oameni de afaceri. De asemenea, la fel ca majoritatea Americanilor, am crezut că au o afinitate specială pentru bani și o capacitate fantastică de a obține bani. Dar asta e tot.

Auzisem, desigur, toate balivernele standard despre evrei. Dar, la fel ca milioane de compatrioți Americani, mi-am imaginat că aceste acuzații la

adresa evreilor erau doar produsul intoleranței, al "țapului ispășitor" și al invidiei față de abilitățile evreilor.

Apoi, în 1950, când instruiam piloții Marinei și ai Marinei în ceea ce privește sprijinul aerian apropiat al trupelor terestre în timpul Războiului din Coreea, am devenit interesat de încercarea de a-l pune pe Douglas Macarthur la Casa Albă.

Ca ofițer de marină, l-am cunoscut și respectat pe Douglas Macarthur. Am crezut că va fi cel mai bun președinte al Statelor Unite ale Americii. Când a avut loc o campanie pentru a obține nominalizarea republicană în 1952, am vrut să fac tot ce pot pentru a ajuta. Am citit o scrisoare în The San Diego Union de la o femeie care se plângea că nimeni nu o ajută să organizeze un miting Macarthur. Așa că am sunat-o pe doamnă (al cărei nume l-am uitat) și i-am oferit tot ajutorul pe care îl puteam oferi. A fost foarte recunoscătoare și m-a invitat la căsuța în care locuia la pensie împreună cu soțul ei.

Am început să-i spun tot ce credeam eu că se poate face. I-am sugerat să luăm o sală și să organizăm un miting. Ea doar a zâmbit cu un zâmbet răbdător și trist și m-a oprit.

"Nu", a spus ea, "nu puteți obține o sală atât de ușor, chiar dacă plătiți. Nu vor închiria una!"

"Ce vrei să spui!" Am izbucnit. "Cine nu va închiria una?"

Își privea soțul ciudat și mirată, întrebându-l clar cu privirea despre ceva.

El doar a dat din cap.

"Cine nu-ți va închiria o sală?" Am întrebat din nou, uitându-mă de la el la ea. Ea a respirat adânc, a părut îndurerată, apoi a spus: "Evreii".

"Evreii!" a ieșit din mine involuntar. "Ce treabă au evreii cu asta? Ce le pasă lor dacă primești sau nu o sală?"

"Îl urăsc pe Macarthur!", a spus ea, și a început să spună altceva când am întrerupt-o. "Îl urăsc! Asta e o prostie! Presupun că unii dintre ei îl urăsc. Dar cu siguranță nu toți! Și cu siguranță niciunul dintre ei nu-l urăște

suficient încât să te oprească să închiriezi o sală pentru un miting Macarthur!"

Ea a mai respirat adânc, părând rănită. "Este adevărat", a spus ea, "toți îl urăsc. Uită-te la asta, de exemplu!" și mi-a întins un exemplar din The California Jewish Voice. Acolo era: "MAC ARTHUR SE APROPIE: HITLER INTRĂ ÎN CANCELARIE!" și ziarul continua să vorbească despre cum generalul Macarthur era amenințarea unui "nou Hitler"! Nu-mi venea să cred!

"Asta e doar o hârtie!" am replicat eu. "Probabil că este doar o foaie extremistă. Sunt sigură că evreii nu-și imaginează că Macarthur este într-adevăr un alt Hitler!"

Ea mi-a arătat un alt ziar evreiesc, The B'Nai B'Rith Messenger. Tonul său era mai demn, dar aceeași ură față de Macarthur era prezentă. Mi-a arătat și alte ziare evreiești. În cele mai multe dintre ele erau imagini josnice ale lui Joe McCarthy, acuzații teribile la adresa lui și a lui Macarthur și un venin inconfundabil pentru ambii bărbați.

Aceasta este experiența care îl așteaptă pe orice American onest care începe să se gândească la problema evreiască. Dintr-o dată am fost expus unei întregi lumi secrete pe care Americanul obișnuit nici măcar nu și-o imaginează și nu o vede niciodată, lumea secretă a evreilor. În același Jewish Voice am văzut titlurile editorului, Sammy Gach, "MULȚUMESC LUI DUMNEZEU!" în ziua în care Rusia a obținut bomba atomică! (Jewish Voice, 30 septembrie 1949).

Am văzut sute de articole de trădare similare. Dar majoritatea Americanilor sunt prea izolați și prea relaxați pentru a cerceta vreodată această presă evreiască. Mai devreme sau mai târziu, indiferent cât timp Americanul obișnuit este ținut în întuneric sau se ține el însuși în întuneric imaginându-și că descoperirea trădării evreiești împotriva țării și poporului său este "bigotism", el va găsi dovezile clare ale acestei lumi evreiești unificate, străine, fanatice în mijlocul propriului său popor, implacabilă, plină de ură, răutăcioasă, amară și diabolic de abilă în a părea doar un grup religios "persecutat".

Cu toate acestea, la momentul respectiv, tot nu mi-am dat seama de nimic. Era prea fantastic. Eram sigur că a fost o neînțelegere cumva. Dar doamna mi-a dat câteva cărți și hârtii pe care să le iau acasă și să le studiez.

Când am ajuns acasă, m-am uitat la primul ziar. Se numea Common Sense, iar titlul era "DICTATURĂ ROȘIE până în 1954!"

Mi-am dat seama imediat că am descoperit natura paranoică a acestei monstruoase "spaime evreiești" despre care îmi vorbise doamna, un fantastic "complot mondial" evreiesc, și nici măcar nu am putut termina de citit. Mi se părea prea stupidă și dezgustătoare pentru ca un om inteligent să se obosească să o citească.

Dar în cele câteva rânduri pe care le-am citit, Common Sense a prezentat ceea ce pretindea a fi fapte surprinzătoare despre evreitatea comunismului și a revoluției ruse. Ca surse ale unora dintre aceste fapte incredibile, a enumerat Enciclopedia Evreiască și diverse documente oficiale ale guvernului SUA.

Mi s-a părut o ocazie excelentă de a expune o idee fantastică, cum că comunismul ar fi evreu, și am decis să verific aceste presupuse "fapte". I m-am dus la Biblioteca Publică din San Diego și am căutat în volumele menționate în Common Sense.

Acolo, în rafturile întunecate ale Bibliotecii Publice din San Diego, m-am trezit din treizeci de ani de somn politic stupid, același somn mortal care acum închide ochii oamenilor noștri și îi face să coopereze cu dușmanii lor în propria lor distrugere, totul în numele "bunei cetățenii", "fraternității" și a tuturor celorlalte șibolete ale oamenilor "de treabă".

Am descoperit o lume întreagă, secretă, lumea evreilor.

Iar lumea evreilor este secretă doar pentru că "ne-evreii nu pot crede că ar putea exista o astfel de lume și nu se uită niciodată în ea!

Poate că una dintre cele mai simple modalități de a demonstra această lume secretă evreiască chiar și celui mai ostil cititor este de a-l lăsa să efectueze un experiment simplu. Și iată un catalog al miilor de producători care sunt obligați să plătească evreii pentru a pune acest simbol, numit "hechsher", pe etichetele lor și pentru care rabinii primesc o taxă specială de certificare!

Lasă-l pe cel care se îndoiește să meargă în bucătăria sa și să scoată vreo duzină de cutii cu diferite alimente și câteva cutii cu praf de curățat, săpun etc. Examinează cu atenție etichetele acestor cutii pentru a găsi fie un mic

"U" într-un cerc, fie un "K". "U" înseamnă Uniunea Congregațiilor Evreiești Ortodoxe din America, iar "K" înseamnă kosher (cușer). Veți găsi aceste simboluri evreiești pe majoritatea cumpărăturilor dumneavoastră. Iată câteva reclame din ziare evreiești pentru a vă face o idee despre ceea ce se întâmplă în lumea secretă evreiască:

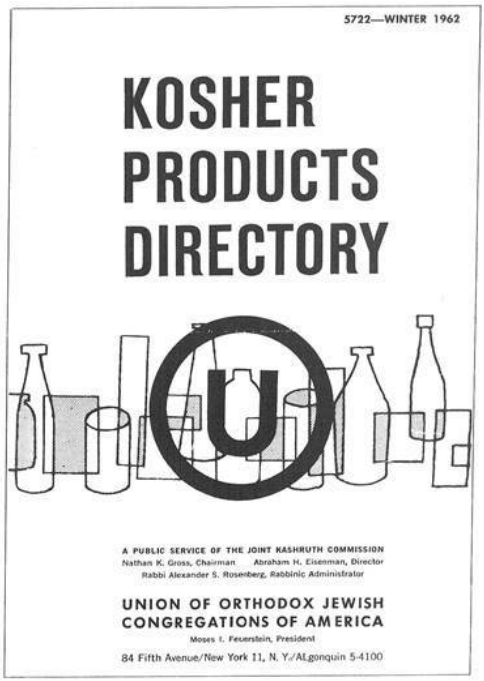

Pe etichetele produselor alimentare din Canada figurează "MK" (Montreal Kosher) și "COR" (Canadian Orthodox Rabbis).

Wall Street Journal din 23 aprilie 1969 a dezvăluit că firmele alimentare plăteau milioane și milioane de dolari pentru a pune aceste simboluri cușer pe etichetele lor. De fapt, chiar și The Jewish Newsletter din 1 iunie 1959 i-a avertizat pe evrei că această afacere cu "K" și "U" este o escrocherie, pur și simplu, și că, dacă escrocii evrei nu o vor lăsa mai moale, ne-evreii vor afla și vor plăti din greu!

Întreaga afacere evreiască murdară aproape că a ajuns la știrile naționale atunci când un rabin lacom din Indianapolis a dat în judecată în 1957 (după cum vor arăta înregistrările tribunalului) compania Coca-Cola și a obligat-o să îi plătească 30.000 de dolari pentru a pune emblema sa evreiască (eticheta cușer) pe această băutură răcoritoare! (Același buletin informativ

evreiesc subliniază că cele mai mari autorități rabinice mărturisesc că nici Coca-Cola și nici o altă băutură nu necesită supraveghere rabinică!)

JEWISH NEWSLETTER

WILLIAM ZUKERMAN, Editor

EDITORIAL ADVISORY BOARD

ROGER BALDWIN — MORRIS S. LAZARON
ERICH FROMM — DWIGHT MACDONALD
HERMAN A. GRAY — LOUIS NELSON
J. B. S. HARDMAN — JUDGE JACOB PANKEN
WILLIAM HUSSEN — DAVID RIESMAN
NORMAN THOMAS

VOL. XV No. 11 — JUNE 1, 1959 — NEW YORK, N. Y.

Boycotts: Arab and Zionist

The growth of the deplorable boycott conducted by the Arab States against American firms doing business with Israel was highlighted this week on the occasion of the appeal to the New York State Supreme Court by the American Jewish Congress (AJC) to enjoin the Arabian American Oil Company (ARAMCO) from discriminating against the employment of American Jews on the ground of their religion. AJC charged that documents which it filed with the New York State Commission Against Discrimination (SCAD) reveal that ARAMCO has yielded to the demands of the King of Saudi Arabia and does not employ Jews not only in its offices in Saudi Arabia, but also in this country. AJC also criticised the State Department for allegedly condoning ARAMCO's discrimination.

The issue goes back to 1951 when the Arab League first declared its economic boycott against Israel. The action did not arouse much surprise nor interest at the time because the Arab States considered themselves then and still consider themselves as being in a state of war with Israel and boycott is an accepted means of warfare. Soon however, complications set in. Zionists have from the very foundation of Israel declared that it is a unique state belonging not only to its own citizens, but *to all Jews the world over*. American Jews in their vast majority, though they have not accepted this tenet of Zionist ideology for themselves, have nevertheless implemented it by largely financing Israel and supporting it politically. This has led the Arab States to look upon American Jews as their enemies no less than the Israelis, to prohibit American Jews from entering Arab States and later to extend the economic boycott from Israel to America by demanding that business firms wishing to trade with the Arab States should not employ Jews.

It is significant that this extension of the boycott has not been observed as unanimously as the original boycott of Israel itself. Some Arab States apply the boycott not only to Jewish firms, but also to non-Jewish, which do business with Israel. Others, (notably Egypt) differentiate between firms and individuals who are known to be actively engaged in Zionist activities and those who are not Zionists or prominent supporters of Israel. By this action they want to emphasize that their boycott is not directed against Jews as Jews, but against the allies and war-partners of Israel.

Saudi Arabia, however, has from the very beginning taken an extreme nationalistic position in the boycott. She has boycotted all Jews, Zionist and non-Zionist alike, and has been particularly strict in her demands that firms doing business with her, should not employ Jews in managerial position, or even in clerical and other work. At her insistence, many firms in the United States and in other countries have introduced a system of questionnaires to establish the religion and origin of applicants for employment with a view to eliminating Jews.

ARAMCO has admitted that it requires a statement of religion from its applicants for employment, except for the secretarial staff working at home. But it denies that this is being done for reasons of religious or antisemitic prejudice. It is merely a business move. ARAMCO is doing most of its business with Saudi Arabia; not to yield to Saudi's demand, would have meant serious harm to the interests of its stockholders and of the United States. Moreover the USA Air Force, does not send American Jews, neither as soldiers nor as technicians, to its air base in Dharaan because Saudi Arabia would not admit them.

In a letter to SCAD, Mr. Rawntree, Assistant Secretary of State, denied the AJC charge that the State Department condones discrimination, but it recognizes that the Arab States have a sovereign right to determine who is to enter their territories.

Extremist Nationalists At Work

There can be no doubt that this deplorable condition, rapidly approaching a crisis, is due to the intransigence of both, Arab and Zionist extremists. Saudi Arabia has in effect, adopted in full the Zionist theory of the unity of all Jews with Israel as its headquarters. She is doing more to strengthen the bankrupt Zionist ideology than the Zionist movement itself. She is guilty also of attempting to introduce into the United States the obnoxious Nazi methods of investigating the racial and religious origin of people in order to discriminate against them in employment.

At the same time it is merely confusing the issue for the American Jewish Congress, a leading Zionist organization, to ignore entirely the political and nationalistic causes of the boycott introduced by Israel, and to present it as a case of simple antisemitic discrimination. Saudi Arabia's action deserves condemnation even by those who believe that the Arabs have a just claim against Israel. For even just causes do not justify evil means. But the protest against such evils should be raised by American non-sectarian organizations which are honestly interested in keeping American citizenship democratic for its own sake, not by people with questionable nationalistic and political motives, whose ideology is the cause of the very act against which they protest.

How can the AJC protest against Saudi Arabia's boycott of American Jews, if it and seventeen other important Zionist and pro-Zionist, American organizations have been and are, themselves, engaged in boycotts of American firms suspected in anti-Israelism? If it was right for Zionist organizations to conduct last year a boycott against the American Express company, and if it is right to continue boycotting now the British American Tobacco and twenty odd affiliated companies, in order to help Israel financially, why is it wrong for Arab States to conduct similar boycotts to remind American Jews that they have some responsibility for the plight of a million Arab refugees?

American Zionists cannot have it both ways. They cannot wage open war against the Arabs as if they were Israelis living in America, and then cry out for the sympathy of the world when their adversaries reply in kind. If this deplorable incident helps to awaken American Jews to the dangers which their ideological relationship to Israel is introducing into American life, politically, economically, psychologically and otherwise, it will have served a useful purpose.

—william zukerman

FACTS AND COMMENTS

The "Kosher" Racket

The *Wall Street Journal*, surveying the *kosher* food market before Easter, revealed that the trade in *Passover kosher* foods only (such as gefilte fish, Borscht, Matzoth, etc.) reaches close to some 20 million dollars a year. "This is only a small part of the market," the *Wall Street Journal* added. "Thousands of national brand food and soap products are being turned out under the strict supervision of rabbis in order to qualify for the trade of the five million American Jews who observe some or all of the Hebrew dietary practices." (April 23)

What the *Wall Street Journal* failed to report is that this business of "strict supervision by rabbis for kosher products" has already become one of the big business rackets in the United States and is threatening to assume gigantic proportions.

The "Kosher Racket," as it is called, operates simply and effectively. According to Orthodox Jewish law, meat and meat products must be marked "Kosher" to indicate that the animal was killed in accordance with the law of ritual slaughter. These kosher labels (called *hechshers*) are issued by rabbis who are very well paid for their certification services.

Some unscrupulous or bogus rabbis quickly realized that they could make big money by

Asta înseamnă 30.000 de dolari plătiți unui singur rabin dintr-un oraș, de către o singură companie, pentru a pune aceste simboluri evreiești pe o

băutură răcoritoare destinată consumului general American - despre care aproape niciun American ne-evreu nu știe.

Dar non-evreii sunt cei care plătesc pentru acest racket. VOI, marea majoritate creștină, îl plătiți pe acel rabin, nu numai în Indianapolis, ci și în fiecare oraș din fiecare stat American, zi de zi, an de an, pentru a vă face aproape toată mâncarea cușer - evreiască!

Cât timp credeți că evreii ar tolera ca catolicii să conducă o astfel de afacere care ne costă pe toți milioane de dolari în tributuri și care ne impune tuturor practicile religioase catolice în hrana noastră? Cât timp credeți că evreii ar mai tolera ca o "minoritate" nazistă din Israel să insiste ca în fiecare fabrică alimentară evreiască să se afle un soldat nazist, care să pună o mică svastică pe fiecare conservă de alimente consumate de evrei?

Continuându-mi cercetările într-un alt domeniu al lumii secrete a evreilor, am descoperit, în documente și studii de informații ireproșabile ale propriului nostru guvern American, că Revoluția Rusă nu a fost deloc "rusească", ci aproape în întregime condusă de evrei! Un tabel întocmit în aprilie 1918 de Robert Wilton pentru Secțiunea G-2 (Serviciul de Informații Militare al Armatei SUA), arată că la momentul Revoluției Ruse: existau 384 de comisari (care conduceau Rusia), dintre care 2 negri, 13 ruși, 15 chinezi, 22 de armeni și peste 300 de evrei. Din acest ultim număr, 264 veniseră în Rusia din Statele Unite de la căderea guvernului imperial". (War Records Division of the National Archives. Grupul de înregistrări 120: Records of the American Expeditionary Forces). Nu chiar evrei ruși, ci evrei din New York!

La pagina 2 a raportului său secret către Washington cu privire la natura revoluției ruse, căpitanul Montgomery Schuyler, G-2, Intelligence, expune situația în mod brutal, dar atât de clar încât nu poate exista nicio îndoială: "Probabil că nu este înțelept să spunem acest lucru prea tare în Statele Unite", scrie Schuyler în raportul său, "dar mișcarea bolșevică este, și a fost încă de la începuturile sale, ghidată și controlată de evrei ruși de cel mai unsuros tip".

Iată dovada zdrobitoare că revoluția "rusă" nu a fost deloc rusă, ci capturarea Rusiei de către o bandă de evrei criminali! Mai mult, am descoperit că fusesem victima uneia dintre cele mai putrede escrocherii din istorie, folosirea mantiei RELIGIEI pentru a acoperi o conspirație murdară, criminală, de crimă și jaf.

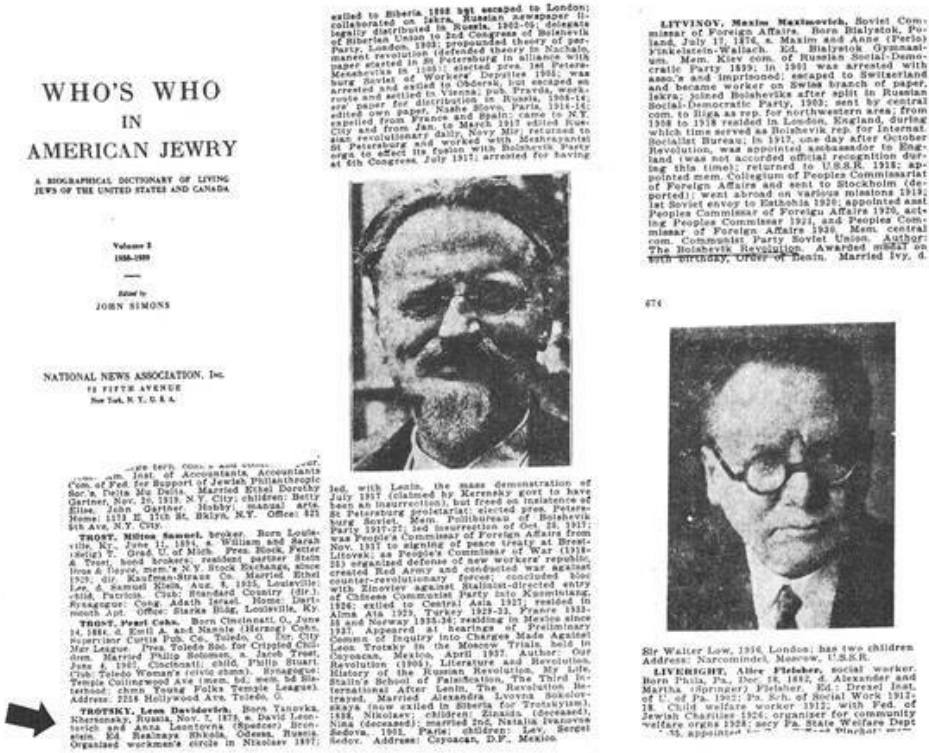

WHO'S WHO
IN
AMERICAN JEWRY

A BIOGRAPHICAL DICTIONARY OF LIVING JEWS OF THE UNITED STATES AND CANADA

Volume I
1926-1927

Edited by
JOHN SIMONS

NATIONAL NEWS ASSOCIATION, Inc.
12 FIFTH AVENUE
New York, N. Y., U. S. A.

LITVINOV, Maxim Maximovich, Soviet Commissar of Foreign Affairs. Born Bialystok, Poland, July 17, 1876, s. Maxim and Anne (Perlo) Finkelstein-Wallach. Ed.: Bialystok Gymnasium. Mem. Kiev com. of Russian Social-Democratic Party 1898; in 1901 was arrested with assoc.'s and imprisoned; escaped to Switzerland and became worker on Swiss branch of paper, Iskra; joined Bolsheviks after split in Russian Social-Democratic Party, 1903; sent by central com. to Riga as rep. for northwestern area; from 1908 to 1918 resided in London, England, during which time served as Bolshevik rep. for Internat. Socialist Bureau; in 1917, one day after October Revolution, was appointed ambassador to England (was not accorded official recognition during this time); returned to U.S.S.R. 1918; appointed mem. Collegium of Peoples Commissariat of Foreign Affairs and sent to Stockholm (deported); went abroad on various missions 1919; 1st Soviet envoy to Esthonia 1920; appointed asst Peoples Commissar of Foreign Affairs 1920, acting Peoples Commissar 1921, and Peoples Commissar of Foreign Affairs 1930. Mem. central com. Communist Party Soviet Union. Author: The Bolshevik Revolution. Awarded medal on 10th anniversary, Order of Lenin. Married Ivy, d.

674

Sir Walter Low, 1916, London; has two children
Address: Narcomindel, Moscow, U.S.S.R.

LIVERIGHT, Abe Flelsher, social worker. Born Phila, Pa., Dec. 16, 1885, s. Alexander and Martha (Springer) Fleisher. Ed.: Drexel Inst. of U. of Pa. 1902; Pa. Sch. of Social Work 1912-13. Child welfare worker 1912; with Fed. of Jewish Charities 1926; organizer for community welfare organ 1928; secy Pa. State Welfare Dept

NATIONAL NEWS ASSOCIATION, Inc.
12 FIFTH AVENUE
New York, N. Y., U. S. A.

TROST, Milton Samuel, broker. Born Louisville, Ky., June 11, 1884, s. William and Sarah (Selig) T. Grad. U. of Mich. Pres. Rosh, Fetter & Trost, bond brokers; resident partner Stein & Troost, mem.'s N.Y. Stock Exchange, since Inon & Troost, mem.'s N.Y. Stock Exchange, since 1920; dir. Kaufman-Straus Co. Married Ethel Lee, d. Samuel Klein, Aug. 8, 1925, Louisville; child, Patricia. Club: Standard Country (dir.). Synagogue: Cong. Adath Israel. Home: Dartmouth Apt. Office: Starks Bldg, Louisville, Ky.

TROST, Pearl Cohn. Born Cincinnati, O., June 14, 1888, d. Emil A. and Nannie (Herzog) Cohn. Supervisor Curtis Pub. Co., Toledo, O. Dir. City Mer League. Pres. Toledo Soc. for Crippled Children. Married Phillip Solomon, s. Jacob Trost, June 4, 1907, Cincinnati; child, Phillip Stuart. Club: Toledo Woman's (civic chmn). Synagogue: Temple Collingwood Ave (mem. bd.; mem. bd Sisterhood; chmn Young Folks Temple League). Address: 2216 Hollywood Ave, Toledo, O.

TROTSKY, Leon Davidovich, Born Yanovka, Kherssky, Russia, Nov. 7, 1879, s. David Leontovich and Anna Leontovna (Spector); Bronstein. Ed. Realnaya Shkola, Odessa, Russia. Organized workmen's circle in Nikolaev 1897; exiled to Siberia, 1898 but escaped to London; collaborated on Iskra, Russian newspaper illegally distributed in Russia, 1902-03; delegate 2nd Congress of Bolsheviks of Siberian Union to 2nd Congress of Bolshevik Party, London, 1903; propounded theory of permanent revolution (defended theory in Nachalo, paper started in St. Petersburg in alliance with Mensheviks in 1905); elected pres. 1st Petersburg Soviet of Workers' Deputies 1905; was arrested and exiled to Obdorsk, but escaped en route and settled in Vienna; pub. Pravda, workers' paper for distribution in Russia, 1908-14; edited own paper, Nashe Slovo, Paris, 1914-15; expelled from France and Spain; came to N.Y. City and from Jan. to March 1917 edited Russian revolutionary daily, Novy Mir; returned to St. Petersburg and worked with Bolshevik Party org's to effect its fusion with Bolsheviks. Party at 6th Congress, July 1917; arrested for having led, with Lenin, the mass demonstration of July 1917 (ordered by Kerensky govt to have been an insurrection); but freed on insistence of St. Petersburg proletariat; elected pres. Petersburg Soviet. Mem. Politbureau of Bolshevik Party 1917-27; led insurrection of Oct. 25, 1917; was People's Commissar of Foreign Affairs from Nov. 1917 to signing of peace treaty at Brest-Litovsk; as People's Commissar of War (1918-21) organized defense of new workers' republic, created Red Army and conducted it war against counter-revolutionary forces; concluded bloc with Zinoviev against Stalinist-directed entry of Chinese Communist Party into Kuomintang; exiled to Central Asia 1927; resided in Alma Ata 1928, Turkey 1929-33, France 1933-35 and Norway 1935-36; residing in Mexico since 1937. Appeared at hearings of Preliminary Comm. of Inquiry into Charges Made Against Leon Trotsky in the Moscow Trials, held in Coyoacan, Mexico, April, 1937. Author: Our Revolution (1904); Literature and Revolution; History of the Russian Revolution, My Life, Stalin's School of Falsification, The Third International After Lenin, The Revolution Betrayed, Married Alexandra Livovna Sokolovskaya (now exiled in Siberia for Trotskyism), 1898, Nikolaev; children: Zinaida (deceased), Nina (deceased); married 2nd, Natalia Ivanovna Sedova, 1901, Paris; children: Lev, Sergei Sedov. Address: Coyoacan, D.F., Mexico.

Cercetând unele surse evreiești, am dat peste o carte publicată chiar de evrei, intitulată "Who's Who in American Jewry" (Cine este cine în evreimea Americană). Iată pagina de titlu:

Acum, cititorul să se întrebe dacă el, ca și mine, nu a crezut că evreii sunt un grup RELIGIOS. Dacă o persoană neagă iudaismul, ni se spune, atunci ea nu este evreu.

Imaginați-vă groaza și surpriza mea, atunci când am găsit, la pagina 556 din Who's Who in American Jewry, fotografia și numele șefului Armatei Roșii comuniste atee, Leon "Trotki", cu informația suplimentară că s-a născut "Bronstein!

În aceeași carte evreiască, la pagina 673, i-am găsit pe evrei enumerându-l cu mândrie pe Maxim Litvinoff, primul ministru de externe al Rusiei Sovietice, ca fiind un evreu American pe nume FINKLESTEIN! Acum, dacă evreii sunt cinstiți când ne spun că nu sunt o rasă sau o conspirație, ci doar un grup "religios", de ce îi listează pe acești atei militanți, BOLSHEVIKI, nu doar ca Americani, ci și ca credincioși în "iudaism"?

WHO'S WHO
IN WORLD JEWRY

A Biographical Dictionary of Outstanding Jews

Harry Schneiderman
I. J. Carmin Karpman
EDITORS

Abe G. Karpman
MANAGING EDITOR

1965

WHO'S WHO IN WORLD JEWRY, *Incorporated*
Distributed by DAVID McKAY COMPANY, INC.
New York, N. Y.

COOPERATING ORGANIZATIONS—UNITED STATES AND CANADA

American Jewish Press Association
American Association for Jewish Education
American Jewish Committee
American Jewish Congress
American Jewish Historical Society
American Jewish Joint Distribution Committee
American Jewish Physicians' Committee
American ORT Federation
Anti-Defamation League, B'nai B'rith
B'nai B'rith
B'nai B'rith Hillel Foundations
Canadian Jewish Congress
Central Conference of American Rabbis
Council of Jewish Federations and Welfare Funds
Farband-Labor Zionist Organization
Federation of Jewish Philanthropies of New York
Hadassah, Women's Zionist Organization of America
Hebrew Union College-Jewish Institute of Religion
Jewish Agency for Israel
Jewish Immigrant Aid Services of Canada (JIAS)
Jewish Information Bureau
Jewish Labor Committee
Jewish Publication Society of America
Jewish Theological Seminary of America
Labor Zionist Organization of America—Poale Zion
Mizrachi Women's Organization of America
National Community Relations Advisory Council

National Council of Young Israel
National Jewish Welfare Board
Pioneer Women, Women's Labor Zionist Organization of America
Rabbinical Alliance of America
Rabbinical Assembly of America
Rabbinical Council of America
Religious Zionists of America, Mizrachi-Hapoel Hamizrachi
State of Israel Bond Organization
Union of American Hebrew Congregations
Union of Orthodox Jewish Congregations of America
Union of Orthodox Rabbis of the United States and Canada
United HIAS Service
United Jewish Appeal
United Synagogue of America
Women's League of the United Synagogue of America
Workmen's Circle
World Confederation of General Zionists
World Jewish Congress
Yeshiva University
Zionist Organization of America
Zionist Organization of Canada

...ustees, S. ... Temple, 1957-60. Contributor to mem... Home: 7316 S. Paxton Ave., Chicago, Ill. Office: 111 N. Wabash Ave., Chicago, Ill.

APTHEKER, Herbert, U.S., author, editor; b. N.Y.C., July 31, 1915; s. Benjamin and Rebecca (Komar); B.S., Columbia U., 1936, A.M., 1937, Ph.D., 1943; m. Fay Aptheker, 1942; daughter, Bettina. Editor, Political Affairs, since 1955; dir., New York School for Marxist Studies, since 1960; asso. editor, Masses and Mainstream, since 1948; instr., history, Jefferson School of Social Science, 1946-56; served U.S. Army, pvt. to maj., 1942-46. Author: American Negro Slave Revolts, 1943; Essays on the History of the Negro People, 1945; The Negro People in America, 1946; To Be Free, 1948; A Documentary History of Negro People in the United States, 1951; Laureates of Imperialism, 1954; History and Reality, 1955; Toward Negro Freedom, 1956; The Truth

29 ARDAY

about Hungary, 1957; The Colonial Era, (vol. I, History of American People), 1959; The American Revolution (vol. II, History of American People), 1960; The World of C. Wright Mills, 1960; Dare We Be Free?, 1961. Member: Author's League; Amer. Hist. Assn; Assn for Study of Negro Life and Hist.; Amer. Acad. of Political Science. Recipient: Guggenheim fellow in history, 1946-47. Home: 32 Ludlam Pl., Bklyn, N.Y. Office: New Century Publishers, 832 Broadway, New York, N.Y.

ARAN, Yair (Walter Joseph), Israel, university executive; b. Berlin, Ger., Oct. 25, 1913; s. Hartwig and Dora (Kahn) Neumann; attended U.'s of: Frankfurt, 1930; Heidelberg, ... 1931; Freiburg, 1931; LL.B., Sorbonne, ...

De atunci, am găsit același lucru în cărțile evreiești actuale, pe care neamurile rareori se obosesc să le cerceteze. În Who's Who in World Jewry (1965), aprobată de B'Nai B'Rith, Seminarul Teologic Evreiesc etc., ca fiind "O listă de onoare a evreilor din lume", am găsit, la pagina 29, o listă pentru Herbert Aptheker, teoreticianul șef al Partidului Comunist, evreul a cărui fiică comunistă Bettina conduce revoltele de la Berkeley!

Am aflat din articolul intitulat "Khazari" din Enciclopedia Evreiască Universală (publicată de evrei) că majoritatea evreilor nu sunt nici măcar "semiți" sau descendenți ai poporului evreu din Palestina (și, prin urmare,

ai poporului lui Hristos), ci mai ales descendenți ai unui trib semi-oriental din centrul Rusiei numit "Khazari" sau "Chazari", al cărui rege, Bulan, în secolul al VI-lea după Hristos, a ordonat poporului său în masă să devină "evrei". Am descoperit că acești "evrei", numiți "ashkenazim" în "comerț" (spre deosebire de adevărații evrei semiți, numiți "sefarzi"), constituie grosul și conducerea poporului pe care îl numim în general "evreu". Sunt roiuri din acești "khazari", cu moștenirea lor orientală, care ne împing de colo-colo, ne impun integrarea, ne degradează cultura cu "arta" lor murdară (haos și pornografie) și, cel mai rău dintre toate, răspândesc boala comunismului, toate acestea în timp ce se ascund în veșmintele "religiei" evreiești!

Știind cât de incredibile pot părea toate acestea Americanului obișnuit (așa cum mi s-au părut și mie incredibile când le-am văzut pentru prima dată), voi include aici un document pe care l-am găsit mai târziu în Biblioteca Congresului, un document în același timp atât de șocant și totuși atât de absolut ireproșabil, încât în cei 15 ani de când l-am văzut pentru prima dată, și în timp ce îl prezentam constant miilor de oameni, în discursuri ținute în facultate, nu am găsit încă pe nimeni care să contrazică vreun rând din el. În ziarul londonez Illustrated Sunday Herald din 8 februarie 1920, am găsit un articol pe o pagină întreagă scris de Winston Churchill (inclusiv fotografia sa, astfel încât să nu existe nicio greșeală cu privire la identitatea autorului), intitulat "Sionism versus bolșevism - o luptă pentru sufletul poporului evreu".

În acest articol de o pagină întreagă, Winston Churchill prezintă faptul că poporul evreu din întreaga lume era împărțit între două direcții de acțiune, sionismul și comunismul.

El subliniază faptul că REVOLUȚIA RUSĂ NU A FOST "RUSĂ" DELOC, CI CAPTURAREA POPORULUI RUS DE CĂTRE EVREII ATEI, MARXIȘTI, INTERNAȚIONALI!

Fie Winston Churchill însuși este un mincinos, un "bigot", un "țap ispășitor" și un "urât", fie unul dintre cele mai importante fapte din istoria lumii v-a fost negat dumneavoastră și altor milioane de ne-evrei! Dacă revoluțiile comuniste nu sunt un act al oamenilor din țările respective, ci sunt mai degrabă capturarea acestor țări de către evrei, așa cum a fost cazul în Rusia, atunci este imposibil să vă protejați de o revoluție comunistă în America dacă vi se refuză cunoașterea faptului că revoluțiile comuniste sunt evreiești! Și tocmai această cunoaștere vă este refuzată vouă și milioanelor

de alți Americani, pentru a vă face neputincioși în fața acestei agresiuni evreiești arogante.

ILLUSTRATED SUNDAY HERALD, FEBRUARY 8, 1920. Page 5.

ZIONISM versus BOLSHEVISM.

A STRUGGLE FOR THE SOUL OF THE JEWISH PEOPLE.

By the Rt. Hon. WINSTON S. CHURCHILL.

SOME people like Jews and some do not; but no thoughtful man can doubt the fact that they are beyond all question the most formidable and the most remarkable race which has ever appeared in the world.

Disraeli, the Jew Prime Minister of England, and Leader of the Conservative Party, who was always true to his race and proud of his origin, said on a well-known occasion: "The Lord deals with the nations as the nations deal with the Jews." Certainly when we look at the miserable state of Russia, where of all countries in the world the Jews were the most cruelly treated, and contrast it with the fortunes of our own country, which seems to have been so providentially preserved amid the awful perils of these times, we must admit that nothing that has since happened in the history of the world has falsified the truth of Disraeli's confident assertion.

Good and Bad Jews.

The conflict between good and evil which proceeds unceasingly in the breast of man nowhere reaches such an intensity as in the Jewish race. The dual nature of mankind is nowhere more strongly and more terribly exemplified. We owe to the Jews in the Christian revelation a system of ethics which, even if it were entirely separated from the supernatural, would be incomparably the most precious possession of mankind, worth in fact the fruits of all other wisdom and learning put together. On that system and by that faith there has been built out of the wreck of the Roman Empire the whole of our existing civilisation.

And it may well be that this same astounding race may at the present time be in the actual process of producing another system of morals and philosophy, as malevolent as Christianity was benevolent, which, if not arrested, would shatter irretrievably all that Christianity has rendered possible. It would signal seem as if the gospel of Christ and the gospel of Antichrist were destined to originate among the same people; and that this mystic and mysterious race had been chosen for the supreme manifestations, both of the divine and the diabolical.

"National" Jews.

There can be no greater mistake than to attribute to each individual a recognisable share in the qualities which make up the national character. There are all sorts of men—good, bad and, for the most part, indifferent—in every country, and in every race. Nothing is more wrong than to deny to an individual, on account of race or origin, his right to be judged on his personal merits and conduct. In a people of peculiar genius like the Jews, contrasts are more vivid, the extremes are more widely separated, the resulting consequences are more decisive.

At the present fateful period there are three main lines of political conception among the Jews, two of which are helpful and hopeful in a very high degree to humanity, and the third absolutely destructive.

First there are the Jews who, dwelling in every country throughout the world, identify themselves with that country, enter into its national life, and, while adhering faithfully to their own religion, regard themselves as citizens in the fullest sense of the State which has received them. Such a Jew living in England would say, "I am an Englishman practising the Jewish faith." This is a worthy conception, and useful in the highest degree. We in Great Britain well know that during the great struggle the influence of what may be called the "National Jews" in many lands was cast preponderatingly on the side of the Allies; and in our own Army Jewish soldiers have played a most distinguished part, some rising to the command of armies, others winning the Victoria Cross for valour.

Mr. Churchill inspecting his old regiment, the 4th Hussars, at Aldershot last week.

The National Russian Jews, in spite of the disabilities under which they have suffered, have managed to play an honourable and useful part in the national life even of Russia. As bankers and industrialists they have strenuously promoted the development of Russia's economic resources, and they were foremost in the creation of those remarkable organisations, the Russian Co-operative Societies. In politics their support has been given, for the most part, to liberal and progressive movements, and they have been among the staunchest upholders of friendship with France and Great Britain.

International Jews.

In violent opposition to all this sphere of Jewish effort rise the schemes of the International Jews. The adherents of this sinister confederacy are mostly men reared up among the unhappy populations of countries where Jews are persecuted on account of their race. Most, if not all, of them have forsaken the faith of their forefathers, and divorced from their minds all spiritual hopes of the next world. This movement among the Jews is not new. From the days of Spartacus-Weishaupt to those of Karl Marx, and down to Trotsky (Russia), Bela Kun (Hungary), Rosa Luxemburg (Germany), and Emma Goldman (United States), this world-wide conspiracy for the overthrow of civilisation and for the reconstitution of society on the basis of arrested development, of envious malevolence, and impossible equality, has been steadily growing. It played, as a modern writer, Mrs. Webster, has so ably shown, a definitely recognisable part in the tragedy of the French Revolution. It has been the mainspring of every subversive movement during the Nineteenth Century; and now at last this band of extraordinary personalities from the underworld of the great cities of Europe and America have gripped the Russian people by the hair of their heads and have become practically the undisputed masters of that enormous empire.

Terrorist Jews.

There is no need to exaggerate the part played in the creation of Bolshevism and in the actual bringing about of the Russian Revolution by these international and for the most part atheistical Jews. It is certainly a very great one; it probably outweighs all others. With the notable exception of Lenin, the majority of the leading figures are Jews. Moreover, the principal inspiration and driving power comes from the Jewish leaders. Thus Tchitcherin, a pure Russian, is eclipsed by his nominal subordinate Litvinoff, and the influence of Russians like Bukharin or Lunacharski cannot be compared with the power of Trotsky, or of Zinovief, the Dictator of the Red Citadel (Petrograd), or of Krassin or Radek—all Jews. In the Soviet institutions the predominance of Jews is even more astonishing. And the prominent, if not indeed the principal, part in the system of terrorism applied by the Extraordinary Commissions for Combating Counter-Revolution has been taken by Jews, and in some notable cases by Jewesses. The same evil preeminence was obtained by Jews in the brief period of terror during which Bela Kun ruled in Hungary. The same phenomenon has been presented in Germany (especially in Bavaria), so far as this madness has been allowed to prey upon the temporary prostration of the German people. Although in all these countries there are many non-Jews every whit as bad as the worst of the Jewish revolutionaries, the part played by the latter in proportion to their numbers in the population is astonishing.

"Protector of the Jews."

Needless to say, the most intense passions of revenge have been excited in the breasts of the Russian people. Wherever General Denikin's authority could reach, protection was always accorded to the Jewish population, and strenuous efforts were made by his officers to prevent reprisals and to punish those guilty of them. So much was this the case that the Petlurist propaganda against General Denikin denounced him as the Protector of the Jews. The Misses Healy, nieces of Mr. Tim Healy, in relating their personal experiences in Kieff, have declared that to their knowledge on more than one occasion officers who committed offences against Jews were reduced to the ranks and sent out of the city to the front. But the hordes of brigands by whom the whole vast expanse of the Russian Empire is becoming infested do not hesitate to gratify their lust for blood and for revenge at the expense of the innocent Jewish population whenever an opportunity occurs. The brigand Makhno, the hordes of Petlura and of Gregoriieff, who signalised their every success by the most brutal massacres, everywhere found among the half-stupefied, half-infuriated population an eager response to anti-Semitism in its worst and foulest forms.

The fact that in many cases Jewish interests and Jewish places of worship are excepted by the Bolsheviks from their universal hostility has tended more and more to associate the Jewish race in Russia with the villainies which are now being perpetrated. This is an injustice on millions of helpless people, most of whom are themselves sufferers from the revolutionary regime. It becomes, therefore, specially important to foster and develop any strongly-marked Jewish movement which leads directly away from these fatal associations. And it is here that Zionism has such a deep significance for the whole world at the present time.

A Home for the Jews.

Zionism offers the third sphere to the political conceptions of the Jewish race. In violent contrast to international communism, it presents to the Jew a national idea of a commanding character. It has fallen to the British Government, as the result of the conquest of Palestine, to have the opportunity and the responsibility of securing for the Jewish race all over the world a home and a centre of national life. The statesmanship and historic sense of Mr. Balfour were prompt to seize this opportunity. Declarations have been made which have irrevocably decided the policy of Great Britain. The very energies of Dr. Weizmann, the leader, for practical purposes, of the Zionist project, backed by many of the most prominent British Jews, and supported by the full authority of Lord Allenby, are all directed to achieving the success of this inspiring movement.

Of course, Palestine is far too small to accommodate more than a fraction of the Jewish race, nor do the majority of national Jews wish to go there. But if, as may well happen, there should be created in our own lifetime by the banks of the Jordan a Jewish State under the protection of the British Crown, which might comprise three or four millions of Jews, an event would have occurred in the history of the world which would, from every point of view, be beneficial, and would be especially in harmony with the truest interests of the British Empire.

Zionism has already become a factor in the political convulsions of Russia, as a powerful competing influence in Bolshevik circles with the international communistic system. Nothing could be more significant than the fury with which Trotsky has attacked the Zionists generally, and Dr. Weizmann in particular. The cruel penetration of his mind leaves him in no doubt that his schemes of a world-wide communistic State under Jewish domination are directly thwarted and limited by this new revival, which directs the energies and the hopes of Jews in every land towards a simpler, a truer, and a far more attainable goal. The struggle which is now beginning between the Zionist and Bolshevik Jews is little less than a struggle for the soul of the Jewish people.

Duty of Loyal Jews.

It is particularly important in these circumstances that the national Jews in every country who are loyal to the land of their adoption should come forward on every occasion, as many of them in England have already done, and take a prominent part in every measure for combating the Bolshevik conspiracy. In this way they will be able to vindicate the honour of the Jewish name and make it clear to all the world that the Bolshevik movement is not a Jewish movement, but is repudiated vehemently by the great mass of the Jewish race.

But a negative resistance to Bolshevism in any field is not enough. Positive and practicable alternatives are needed in the moral as well as in the social sphere; and in building up with the utmost possible rapidity a Jewish national centre in Palestine which may become not only a refuge to the oppressed from the unhappy lands of Central Europe, but which will also be a symbol of Jewish unity and the temple of Jewish glory, a task is presented on which many blessings rest.

Acum găsisem a doua dintre tabelele falsificate care au fost imputate poporului meu; prima a fost minciuna conform căreia nu existau rase între oameni, deși existau rase peste tot în natură. Și aici era a doua mare

minciună a falsificatorilor, că evreii erau "doar o religie persecutată", mai degrabă decât rasa sau rasa de oameni responsabili pentru comunism!

Am continuat să aflu, în numărul din 3 februarie 1949 al New York Journal American, că Jacob Schiff, pe atunci șeful giganticului imperiu financiar numit "Kuhn, Loeb & Co.", și bunicul femeii care deține acum super-stânga New York Post, "a scufundat peste douăzeci de milioane de dolari în Revoluția Rusă", finanțând un alt evreu, Troțki (Bronstein), în uciderea "rușilor Albi" creștini și anticreștini și anticomuniști din mase!

Cea mai surprinzătoare și mai revelatoare dintre toate a fost legătura adesea invizibilă dintre un comunist neamț aparent pur și evreul inevitabil, ascuns direct în spate, așa cum a explicat Churchill în articolul său.

Lenin, care nu era evreu, a fost căsătorit cu Krupskaya, o evreică. Stalin, de asemenea neevreu, a fost căsătorit cu sora lui Lazar Kaganovitch, Rose, o evreică. Fiul lui Stalin s-a căsătorit cu o altă evreică și se pare că Hrușciov a fost protejatul aceluiași evreu și s-a căsătorit cu o altă evreică din familia lui Kaganovitch. Cheddi Jagen, premierul comunist al Guineei, este căsătorit cu o evreică pe nume Janet Rosenberg din Chicago.

În țările satelit, a fost la fel. Mai mulți evrei! Chiar și acel "prieten" sacru al Americii, Tito, a fost protejatul lui Moses Pijade, un alt evreu khazar, care "sugerează" pentru domnul Tito. Iar în Cuba, găsim un evreu pe nume Zincowich care îl consiliază în liniște pe Fidel. Evreica Anna Pauker a condus România. Evreul Berman conducea Polonia, evreul Rakosi (Rosencranz) conducea Ungaria, iar evreul American Gerhardt Eisler conducea Germania de Est!

În S.U.A., F.B.I. și alte agenții prindeau și/sau demascau hoarde de spioni evrei și comuniști: Julius și Ethel Rosenberg, Morton Sobell, Harry Soblen, Robert Soblen, Sidney Weinbaum, Judith Coplon, David Greenglass, Abraham Brottman, Miriam Moskowitz, Kramer (Cohen), Harry Gold, Joseph Weinberg, Nathan Silvermaster, Klaus Fuchs, Jacob Golos, Krugers (Cohens), White (Weiss), Alex Trachtenberg, V. J. Jerome (Isaac Romaine), Simon Gerson, Alex Bittelman, Betty Gannett, Isadore Begun, Jacob Mindel, Israel Amter, W. Veinstone, Fred Fine, Sid Steinberg, Louis Weinstock, Albert Lannon, Fred Rose, "J. Peters" Goldberger, Jacob Stachel, Gerhardt Eisler, Hanns Eisler, "John Gates" (Israel Regenstreif), Gilbert Greenberg, "Gus Hall" (Arvo Mike HAlberg), Irving Potash, Carl Weissburg, Philip Bart, Philip Jaffe. Andrew Roth, Mark Kayn (Mark Julius

Ginsberg) "Gil Green" (Gilbert Greenberg), "Carl Winter" (Philip Carl Weissberg); numele au fost uneori schimbate, dar imaginile acestor fețe evreiești cu aspect de cămilă erau mai mult decât suficiente pentru a-i identifica ca evrei. (Această listă de promotori ai comunismului și spioni identificați ar putea fi extinsă pe mai multe pagini, dacă ar avea vreun rost simpla multiplicare a listei de nume. Dar aceasta ar trebui să fie suficientă pentru a elimina orice îndoială în mintea oricărui cititor cu privire la inspirația evreiască a comunismului).

Din cei 41 de lucrători cu dosare comuniste de la laboratoarele noastre radar secrete din Fort Monmouth, 39 s-au dovedit a fi evrei! Din cei 18 Americani condamnați pentru spionaj în favoarea Uniunii Sovietice începând din 1946, 16 erau evrei și unul era negru! Din cei 21 de condamnați pentru conspirație comunistă de răsturnare a guvernului SUA prin forță și violență ilegală, 18 erau evrei! Când F.B.I. a prins "Politburo-ul de mâna a doua", din 17, 14 dintre trădători au fost identificați ca fiind evrei! Dintre cei "Zece de la Hollywood" care au invocat al 5-lea amendament atunci când au fost întrebați dacă sunt comuniști, 9 erau evrei! În Arhivele Naționale ale SUA din Washington, D.C., cercetătorul Harold Arrowsmith a găsit o scrisoare datată 23 februarie 1921 din partea lui J. Edgar Hoover, asistent special al procurorului general, adresată lui W.L. Hurley, Office of the Undersecretary of State, Department of State, Washington, D.C. Ea poartă numărul decimal de dosar 861.0078795 al Departamentului de Stat și spune:

"Se confirmă primirea scrisorii dvs. din data de 4 (U-H/861.0O/7885), care se referă la copia expedierii nr. 62 de la consulul American din Reval, datată 1 decembrie 1920, referitoare la diseminatorii propagandei bolșevice, prezentând o listă a acestora și solicitând un răspuns, al cărui conținut va fi comunicat consulului American din Reval.

"În urma examinării listei de nume și adrese prezentate, se indică faptul că cel puțin cea mai mare parte a listei de treizeci și două de nume este autentică, în special datorită notării, J. Ferguson (evident Isaac Ferguson) (notă de G.L.R.); Felix Frankfurter: Jacob Hartman și Fred Biedenkapp; toți cunoscuți ca fiind actori în această mișcare." (semnat) J. E. Hoover Asistent special al procurorului general.

Deci guvernul nostru a știut tot timpul că Frankfurter era bolșevic! Au știut acest lucru atunci când Frankfurter strecura în Departamentul nostru de Stat o mulțime de spioni comuniști, precum protejatul său, Alger Hiss. Și Roosevelt trebuie să fi știut când l-a pus pe același evreu trădător la Curtea

Supremă în 1939. Dar nimeni nu a îndrăznit vreodată să spună publicului American.

Un alt protejat al lui Frankfurter a fost Dean Acheson, secretarul "nostru" de stat care a contribuit la cedarea Chinei comuniștilor. Atunci când prietenul lor comun, Alger Hiss, a fost judecat ca sperjur și spion comunist, Acheson și Frankfurter, care era pe atunci judecător la Curtea Supremă, au depus amândoi mărturie în favoarea spionului roșu Hiss ca "martori de caracter"!

La începutul carierei sale, înainte de a construi o mașină care să facă treaba pentru el, Frankfurter era deschis comunist. A condus o gloată în apărarea lui Sacco și Vanzetti, anarhiștii roșii care au fost executați în cele din urmă. A fost avocat al Corporației Industriale Ruso-Americane, înființată pentru a organiza și finanța industria textilă din Rusia după victoria bolșevică din 1917.

Printre alții despre care se știe acum că au fost comuniști, îndoctrinați de Frankfurter la Facultatea de Drept de la Harvard și plasați ulterior în poziții guvernamentale cheie, se numără Lee Pressman, John Abt (avocatul pe care Oswald, asasinul președintelui, l-a cerut înainte de a fi împușcat de evreul Rubenstein) și Nathan Witt, toți evrei.

M-am uitat în Daily Worker și am constatat că atmosfera era strict "cușer". Existau anunțuri emoționante "În memoria" "mamei noastre dragi" din partea lui Bernie, Abie, Izzy și Nathan Ginzberg, anunțuri despre picnicuri la "Weinbaum's lovely Grove" și un anunț pentru "Harry's Clothing Store" care făcea reclamă atât la prețuri speciale pentru clienții comuniști din Worker, cât și la ținute de rabin. Editorul ziarului Worker era pe atunci "John Gates", dar când "Gates" a fost arestat, am aflat că numele său real era Israel Regenstreif!

Citisem în ziare că antisemitismul era foarte răspândit în Rusia. Dar i-am găsit pe evrei lăudându-se că șeful propagandei sovietice era un evreu - Ilya Ehrenberg! Cu toți evreii prinși în flagrant ca spioni roșii, este surprinzător că evreul Ehrenberg, șeful propagandei sovietice, dorea să răspândească ideea că comuniștii sunt "antievrei"?

Chiar și în Japonia și China, am descoperit că primii cultivatori ai semințelor comuniste erau evrei. În Japonia a existat o Anna Rosenberg, și ghiciți cine

a apărut în China în calitate de consilier al lui Sun-Yat Sen? Bătrânul evreu George Sokolsky, regretatul nostru editorialist "conservator"!

Pentru un om inteligent, faptele erau incontestabile. Puteau fi inexplicabile, dar erau pur și simplu de netăgăduit. Comunismul era evreu! Un evreu rasial și ateu, Marx, l-a inițiat, iar alți evrei atei precum Engles și LaSalle l-au condus. Iar evreii din Statele Unite, cel puțin, au fost aproape unanimi în ura lor veninoasă și în suprimarea oricărei persoane care ar fi întrebat măcar despre acest fapt. Chiar și observarea numărului de comuniști evrei și de amestecători rasiali a adus victimei nefericite o campanie isterică împotriva sa ca fiind un "generator de ură"! Aceiași oameni care au strigat cel mai tare pentru "libertatea academică" de a predica comunismul au fost, de asemenea, cei mai nemiloși în campania lor de suprimare împotriva oricărei persoane care dorea să discute despre evrei în orice alt mod decât în cel mai complet și dezgustător elogiu.

Unul dintre lucrurile care fac foarte dificil pentru mulți oameni să creadă că evreii se află în spatele comunismului este faptul că evreii sunt, de asemenea, cunoscuți pentru faptul că iubesc banii și sunt, prin urmare, considerați a fi, fără excepție, "capitaliști".

Ideea că, deoarece evreii iubesc banii, "nu ar putea fi comuniști", ar fi adevărată dacă comunismul ar fi "la nivel", dacă comunismul ar fi de fapt o mișcare de ajutorare a oamenilor săraci, așa cum pretinde a fi.

Dar peste tot unde comunismul a avut succes, el nu ajută oamenii săraci; comunismul pune întotdeauna în poziții de mare putere și bogăție un număr mare de evrei, iar poporul este jefuit și înrobit.

Cu alte cuvinte, comunismul evreilor nu este o ideologie autentică; este un joc de încredere, o escrocherie și o metodă de a folosi forța și revoluția ca o scurtătură către bogăție și putere, care, de obicei, durează mai mult să fie obținute prin mijloace obișnuite, "de afaceri" (chiar folosind tipul de metode "de afaceri" pentru care evreii sunt pe bună dreptate notorii). Comunismul este vechea afacere a "naufragiului" pentru profitul criminal al evreilor roșii!

Adevărul este că comunismul a fost finanțat în mare parte de evrei bogați, începând cu Rothschild și continuând cu Lehman, Stern, Oppenheimer, Rosenwald și alte familii evreiești bogate chiar aici, în America.

De exemplu, Marx însuși a fost finanțat de un evreu milionar în săpunuri, Joseph Fels (săpunul Fels-Naptha). După cum s-a menționat deja, Jacob Schiff, șeful Kuhn, Loeb & Co., a contribuit cu peste 20 de milioane de dolari pentru colegul său evreu, Leon Trotki (Bronstein), pentru a pune stăpânire pe poporul rus de către evreii comuniști. (New York Journal American, 3 februarie 1949).

La un miting de masă în Madison Square Garden, New York City, sărbătorind victoria revoluționară din Rusia și la care au participat zeci de mii de evrei comuniști din New York, Jacob Schiff, același evreu multimiliardar șef al Kuhn, Loeb & Co, a trimis următoarea telegramă Comitetului responsabil, atunci când nu a putut apărea acolo în persoană: "Vrei să le spui din partea mea celor prezenți în această seară cât de profund regret incapacitatea mea de a sărbători împreună cu Prietenii Libertății Rusiei răsplata reală a ceea ce am sperat și pentru care ne-am străduit în acești ani lungi!" (New York Times, 24 martie 1917, pagina 2).

În această privință, este, de asemenea, interesant de observat că comunismul, presupus un produs al sărăciei, înflorește în Statele Unite, nu acolo unde oamenii sunt cei mai săraci, în locuri precum Appalachia sau Mississippi. De fapt, statisticile F.B.I. arată că există mai puțini comuniști (doar unul) în Mississippi, cel mai sărac stat din America, decât în orice alt stat al Uniunii! În același timp, aceleași statistici ale F.B.I. arată cele mai mari concentrații de comuniști în New York și Los Angeles, cele două cele mai mari concentrații de bogăție ȘI EVREI!

Ori de câte ori un comunist a candidat pentru o funcție publică, votul comunist a coincis aproape exact, din punct de vedere geografic, cu zonele care conțin cei mai mulți evrei: din nou, New York City, Los Angeles, Miami Beach și alte zone în care sunt concentrate bogăția și evreii. Cel mai recent candidat comunist, Aptheker, un evreu, nu a candidat în regiunea săracă Appalachia și nici în Mississippi, ci în bogatul și evreul New York City!

În cele din urmă, pentru a risipi această idee că evreii bogați "nu pot fi" comuniști, deoarece evreii "iubesc banii", trebuie doar să aruncăm o privire la lista unora dintre cei mai importanți comuniști pentru a vedea că sărăcia nu are nimic de-a face cu ei, în timp ce evreitatea are cu siguranță legătură.

Un prim exemplu este Charlie Chaplin, un om cu o bogăție enormă câștigată aici, în America, sub sistemul nostru, pe care Charlie Chaplin cel Roșu îl

disprețuiește și îl atacă cu atâta răutate încât chiar Departamentul nostru de Stat pro-roșu l-a exclus din America pentru activitățile sale pro-comuniste. (Chaplin nu s-a deranjat niciodată să devină cetățean al Statelor Unite!)

La prima vedere, este foarte greu de înțeles de ce un om care s-a bucurat de atâta generozitate și bogăție din partea Americii, precum Chaplin, ar putea fi comunist. Dar nu trebuie decât să aflăm un singur fapt, același fapt pe care îl veți găsi la baza aproape tuturor activităților comuniste, pentru a înțelege tendințele comuniste ale lui "Charlie Chaplin": Adevăratul "nume" al lui Chaplin este ISRAEL THORNSTEIN și el nu este nici American, nici Englez, ci evreu!

Am fost cu adevărat uimit să aflu cât de des, de-a lungul istoriei, nu numai în cazul comuniștilor, ci și în cazul altor personalități mondiale care au comis diverse atrocități, se dovedește a fi un evreu sau o evreică în spatele muncii murdare.

Cazul clasic apare în cartea favorită a evreilor din Tora, Estera, în care evreii povestesc cu bucurie cum prietena regelui, Estera, a reușit să-l determine pe rege să ordone spânzurarea a douăzeci de mii de neamuri nevinovate, un "succes răsunător" pe care evreii îl sărbătoresc în fiecare an în cadrul sărbătorii "Purim".

Am găsit același model în Roma antică, unde, în timpul tuturor persecuțiilor creștinilor sub Nero, prietena sa evreică, Poppaea, a făcut cu blândețe sugestii evreiești, care au schimbat istoria lumii. Ea l-a determinat pe Nero să-și ucidă mama, soția și să dea mii de creștini la leii din colosseum. (Enciclopedia Americană, ediția din 1960, vol. 22, p. 364, adaugă: "Singurul incident salvator din cariera ei pare a fi îndurarea cu care l-a îndemnat pe Nero în numele evreilor")!

Unul dintre argumentele pe care le întâlnesc în mod constant din partea oamenilor care încearcă să mă "pună la pământ" pentru că susțin că există o conspirație evreiască, comunistă, sionistă care operează în America și în întreaga lume, este faptul că, dacă ar fi adevărat, "F.B.I. s-ar ocupa de asta".

Deși J. Edgar Hoover subliniază în mod repetat acest fapt, poporul American uită mereu că F.B.I. nu poate trimite pe nimeni în judecată!

Inițialele "F.B.I." înseamnă Biroul Federal de Investigații. Iar F.B.I. nu poate face altceva decât să "investigheze". Pentru a acționa împotriva

dușmanilor Statelor Unite, trebuie să obțină permisiunea Departamentului de Justiție, care controlează F.B.I. Și dacă Departamentul de Justiție nu va urmări în justiție sau refuză chiar să obțină mandate de arestare, așa cum s-a întâmplat de nenumărate ori chiar și în cele mai flagrante cazuri, F.B.I. este complet neajutorat. De fapt, J. Edgar Hoover, directorul F.B.I. (care cred că a fost aproape singurul responsabil pentru reținerea conspirației comuniste din Statele Unite în ultimii 30 sau 40 de ani), este neputincios chiar și pentru a spune poporului American ce se întâmplă. El poate fi concediat după bunul plac de către președinte sau, teoretic, chiar de către Departamentul de Justiție. Și, dacă Hoover spune ceva greșit despre evrei, va fi ELIMINAT! Și, fără îndoială, va fi înlocuit de unul dintre lingăii comuniști neamuri pro-evreiești care mișună prin Departamentul nostru de Justiție.

Prin urmare, Hoover a fost forțat să se orienteze cu grijă între toate eforturile posibile de a proteja Statele Unite ale Americii și poporul nostru și nevoia de a evita să ofere evreilor și șobolanilor roșii din guvernul nostru federal scuza de a-l concedia.

În ciuda acestei situații dificile și adesea aproape imposibile, Hoover a adus la cunoștința poporului American unele lucruri uimitoare.

Un prim exemplu este cazul secretarului adjunct al Trezoreriei, evreul Harry Dexter White (nume evreiesc, Weiss), care ne-a furat paturile de gravură a banilor. (Deja menționat în capitolul 4) Același model ca în cazul Weiss s-a repetat de nenumărate ori în guvernul nostru, în care investigatori onești și ofițeri de aplicare a legii descoperă trădarea, doar pentru ca aceasta să fie acoperită și promovată fără milă de ofițerii de vârf ai guvernului nostru, inclusiv de președinte!

Eu însumi am avut o experiență înfiorătoare cu acest gen de lucruri, în 1960, când un tânăr s-a alăturat organizației mele, doar pentru a mărturisi că fusese cândva spion pentru comuniști! Numele bărbatului era Roger Foss și mi-a spus când s-a alăturat organizației că lucrase pentru primul secretar al Ambasadei sovietice din Washington, Valintin Ivanoff, care îi plătise bani pentru a urma o facultate Americană și a deveni apoi un fals funcționar American!

L-am dus imediat pe tânăr la F.B.I. și am avut grijă ca întreaga poveste să fie făcută publică. Agenții F.B.I. au petrecut câteva zile obținând povestea completă de la Roger Foss.

Apoi am așteptat să se întâmple ceva.

Nu s-a întâmplat nimic! Săptămânile au trecut. Se pare că problema a fost abandonată. Avocații evrei din cadrul Departamentului "Justiție" au stat pe gânduri.

Așa că am luat și eu măsuri. Cunoșteam un reporter onest (deși liberal înrăit) de la "Washington Post", Les Whitten. Whitten acoperise eforturile evreilor de a mă arunca în azilul de nebuni din Washington și contribuise la un editorial care deplângea o astfel de tiranie, pentru că el este acea tristă creatură: un liberal sincer.

Am așteptat până într-un weekend (când majoritatea evreilor de la "Washington Post" se bucurau de banii lor) și i-am dus povestea lui Les Whitten, împreună cu Foss și toate documentele, etc. Whitten a reușit să obțină răspândirea poveștii pe toată prima pagină a "Washington Post". În 24 de ore, Valintin Ivanoff a fost dat afară din Statele Unite și deportat în Rusia, cu titluri naționale.

Dacă nu aș fi reușit să găsesc o modalitate de a forța mâna Departamentului de Justiție, nu am nicio îndoială că dl Ivanoff ar fi fost încă în Ambasada Sovietică, plătind studenți Americani pentru a frecventa locuri precum Harvard, Berkeley în California etc., pentru a face scandal și a deveni în cele din urmă agenți sovietici, așa cum fac sute sau poate chiar mii de studenți Americani chiar acum!

Punctul important de remarcat aici este că F.B.I. a fost absolut incapabil să facă ceva mai mult decât să adune informații în acest caz. După ce au prezentat informațiile Departamentului de Justiție, sunt complet neputincioși. De fiecare dată, au existat cazuri similare, în care F.B.I. a descoperit, printr-o muncă sârguincioasă și credincioasă, trădarea și subversiunea, doar pentru ca avocații Departamentului de Justiție, "Moskowitz", "Finklesteins", "Cohens", "Goldbergs", "Rosenblatts" și "Lipshitzs", să ignore informațiile sau să le mușamalizeze.

În întreaga istorie a F.B.I., a existat un singur "șobolan", un agent care s-a întors împotriva F.B.I. Acel agent a fost un evreu pe nume Jake Levine, care s-a dus la radioul pro-comunist WBAI din New York și la Radio Pacifica de pe Coasta de Vest și a afirmat că F.B.I. era "fascist" și că agenții urau negrii și evreii!

Când li se cere să numească cel mai mare ziar comunist din America, cei mai mulți oameni vor spune "Muncitorul".

Dar ei se înșeală. Cel mai mare ziar comunist din America este "The Morning Freiheit", care este de fapt publicat cu caractere ebraice, în limba idiș, pentru miile și miile de evrei comuniști din orașul New York. Atunci când cei de la impozitul pe venit au blocat temporar "Worker", aceștia nu au pierdut niciun număr; acesta a fost pur și simplu mutat peste hol, în birourile "Freiheit", unde "Worker" a fost publicat până când avocații comuniști i-au scăpat pe cei de la impozite.

În Canada, Royal Canadian Mounted Police a destructurat o rețea de spionaj cu ajutorul lui Igor Gouzenko, care a dezertat din Ambasada Sovietică și i-a demascat pe cei mai importanți agenți comuniști din Canada. S-a dovedit că cei doi șefi ai acestei rețele de spionaj sovietic din Canada erau Fred Rose și Sam Karr. Raportul Comisiei Regale, tipărit de Her Majesty's Stationery Office, arată că numele real al lui Fred Rose, membru al Parlamentului, era Fred Rosenberg, iar numele real al lui Sam Karr era COHEN.

Ca de obicei, deși publicul nu este conștient de acest lucru, cei doi lideri ai comunismului din Canada s-au dovedit a fi doi evrei atei.

Chiar înainte de cel de-al Doilea Război Mondial, comuniștii aproape că au preluat controlul asupra guvernului Spaniei. Când generalul Franco s-a ridicat alături de creștinii Spanioli și a luptat împotriva preluării Spaniei, Rusia și comunismul internațional au trimis toate formele posibile de ajutor pentru a preda poporul creștin Spaniol tiraniei comuniste. Liderul comuniștilor externi a fost nimeni altul decât Bela Kuhn (pe numele real Cohen), aceiași evrei sângeroși care au pus la cale revoluția maghiară imediat după Primul Război Mondial. Din America au venit sute și sute de evrei din New York, organizați în "Brigada Abraham Lincoln" pentru a sprijini preluarea Spaniei de către comunism. Toate acestea pot fi documentate în studiul despre Brigada Abraham Lincoln publicat de Comitetul Camerei Reprezentanților pentru Activități NeAmericane (Anexa IX, Vol. 1), care enumeră numele a sute dintre acești evrei pentru a fi consultat. Între timp, pentru a proteja poporul creștin din Spania de asaltul comunismului internațional, Benito Mussolini a trimis trupe, arme, muniție și avioane, la fel și Adolf Hitler.

De fapt, Spania a fost o repetiție pentru cel de-al Doilea Război Mondial. Numai că era mult mai evident în acele zile că o parte ("loialiștii") era

comunistă și evreiască, în timp ce cealaltă parte (Franco) era creștină, anticomunistă și antievreiască.

Al Doilea Război Mondial a fost exact la fel, dar evreii au reușit să își ascundă scopurile mai bine decât în Războiul Civil Spaniol.

Această oribilă lume secretă a evreilor mi s-a părut incitantă, interesantă și înspăimântătoare, dar și foarte deprimantă. În adâncul sufletului meu simțeam groaza rece a sorții noastre, dacă ceea ce părea să se întâmple se întâmpla. Și eu fusesem educat să nu spun niciodată cuvântul "evreu" direct, ci întotdeauna "persoană evreiască" sau persoană de "credință evreiască", din cauza a ceea ce Biblia numește "frica de evrei" (Ioan 7:13).

Mi-aș putea imagina rezultatul propriului meu temperament și reacția la o provocare, dacă aș afla că într-adevăr A EXISTAT un complot evreiesc împotriva țării și poporului meu!

Am recitit hârtiile și cărțile pe care mi le-a dat doamna și le-am citit cu atenție. Tonul lucrurilor, în cele mai multe cazuri, m-a respins. Erau libere în acuzații, prost compuse și pline de senzaționalism turbat.

Dar au continuat să dezvăluie noi perle de adevăr ascunse, pe care le-am verificat. Iar când am corelat toate faptele cât de bine am putut, nu a mai existat nicio îndoială; a existat un complot evreiesc de un fel sau altul, și acesta a implicat cu siguranță comunismul și subversiunea morală. Am aflat că evreii erau implicați în ceva mai mult decât comunism și sionism. După cum scrie Hitler în Mein Kampf, trebuie doar să tai cu atenție în orice abces bolnav al societății noastre "pentru a găsi acolo jos micul băiat evreu, adesea destul de orbit de lumina bruscă". Pur și simplu NU există nici un exces, nici o degenerescență și nici o oroare prea jos pentru ca un evreu să o folosească ca metodă, nu numai pentru a obține banii noștri, ci și pentru a distruge societatea și caracterul nostru în acest proces.

Vă amintiți de "poezia" care începe cu "Un trandafir este un trandafir este un trandafir". etc.? A fost unul dintre primele exemple nebunești (și putrede) de nebunie și degenerare sub formă de "poezie" care acum defilează ca "artă", fără rimă, fără rațiune, fără sens, doar nebunie pură și, adesea, mizerie pură.

Vă mai amintiți cine a scris și "popularizat" aceste nebunii? Numele ei era Gertrude Stein și era o evreică roșie și homosexuală.

Ați văzut unele dintre "sculpturile" nebunești din muzeele de "artă" modernă, în care vedeți, deasupra unui piedestal, niște bulgări care arată ca și cum cineva ar fi mers pe o pășune și ar fi luat cu lopata câțiva aleși și i-ar fi stivuit unul peste altul ca pe o sculptură "modernă"? Vă amintiți cine este "eroul" acestui tip de "artă"? Numele lui este Jacob EPSTEIN. Un alt membru al "tribului", care râde de noi, ne face cu degetul și ne convinge să-l plătim pentru asta, făcându-l pe deasupra un "mare om"!

Cine este "maestrul" modern al poeziei nebune și murdare pentru "beatniks" și "hippies"?

Numele său este Allan GINSBURG, un "artist" evreu, care îi învață pe tinerii noștri despre "lucrurile frumoase" ale vieții.

Cine a stabilit recordul în America pentru o revistă murdară? Ralph GINSBERG, care a fost condamnat la închisoare pentru "Eros". Nici măcar Curtea Supremă nu a putut să înghită mizeria acestui evreu, care prezenta o femeie Albă goală, în poziție verticală, întreținând relații sexuale cu un negru imens, gol, în culori, pe o pagină întreagă.

Scenele de "teatru" descrise în primele cuvinte ale acestei cărți, în care o găină este crucificată, părțile intime ale unei fete sunt bărbierite de un bărbat dezbrăcat și întreține relații sexuale verticale într-un sac de pânză de sac, printre alte năzbâtii "artistice", au fost produse de Jean Jaques Lebel, un evreu Francez!

Centrul acestei mizerii este partea de est a New York-ului, unde există o întreagă colonie de "hippies".

Sediul lor este un magazin numit "The Peace-Eye Book Store". Acesta este etichetat "strict cușer".

Producătorii de artă murdară și nebună, poezie, muzică, sculptură, literatură etc., aproape toți evrei, evrei și mai mulți evrei!

Nici nu se întâmplă ca evreii să „exceleze” doar în aceste trei domenii, comunism, sionism și degenerare aridă.

Când am investigat mișcarea de a-i forța pe Albi să se amestece cu negrii africani, i-am găsit din nou pe aceiași evrei ca fiind creatorii și căutătorii de bani. Mai târziu, voi analiza mai amănunțit natura evreiască a "amestecului

de rase", dar, pentru moment, permiteți-mi să prezint doar unul sau două dintre cele mai șocante documente și fapte, astfel încât cititorul, înainte de a continua, să aibă o idee despre modul în care evreii au folosit toate armele pentru a distruge societatea Albă care i-a primit și le-a dat mai mult decât orice altă națiune din istorie.

The Peace Eye Book Store, headquarters of Ed Sanders and the Fugs

Iată un fototapet din cel mai mare ziar comunist din America, matinalul idiș "Freiheit", tipărit în caractere ebraice pentru zecile de mii de comuniști evrei din New York. În fiecare duminică, ei tipăresc o pagină în Engleză. De acolo avem această expoziție. Acest articol se laudă (în particular pentru evrei) că "95% dintre avocații care îi împing pe negri în mișcarea pentru drepturile civile sunt EVREI"! Doar pentru a clarifica ce vor să spună, dați-mi voie să-l numesc pe unul dintre principalii răufăcători din acest scenariu, avocatul care a făcut mai mult în Sud pentru a perturba și distruge rasa Albă și ordinea civilă decât orice alt amestecător de rase și care este șeful Apărării Juridice a NAACP, Jake Greenberg. Jake Greenberg, care nu este un negru, ci un evreu, este creierul juridic al "NAACP" în instanțele din toată America. Evreul Greenberg este cel care

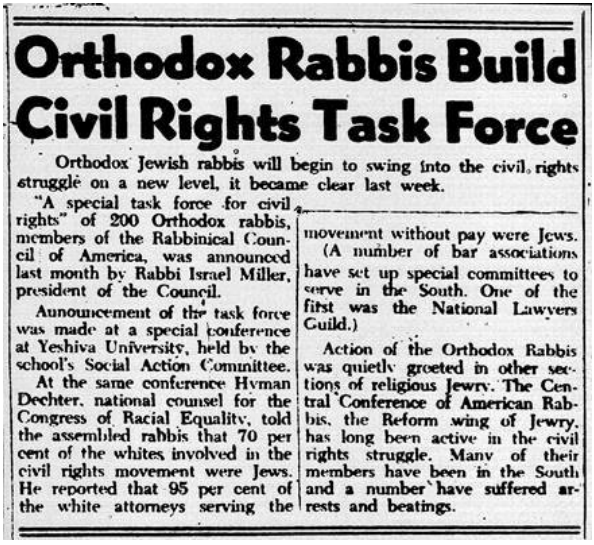

Orthodox Rabbis Build Civil Rights Task Force

Orthodox Jewish rabbis will begin to swing into the civil rights struggle on a new level, it became clear last week.

"A special task force for civil rights" of 200 Orthodox rabbis, members of the Rabbinical Council of America, was announced last month by Rabbi Israel Miller, president of the Council.

Announcement of the task force was made at a special conference at Yeshiva University, held by the school's Social Action Committee.

At the same conference Hyman Dechter, national counsel for the Congress of Racial Equality, told the assembled rabbis that 70 per cent of the whites involved in the civil rights movement were Jews. He reported that 95 per cent of the white attorneys serving the movement without pay were Jews.

(A number of bar associations have set up special committees to serve in the South. One of the first was the National Lawyers Guild.)

Action of the Orthodox Rabbis was quietly greeted in other sections of religious Jewry. The Central Conference of American Rabbis, the Reform wing of Jewry, has long been active in the civil rights struggle. Many of their members have been in the South and a number have suffered arrests and beatings.

obține ordonanțe judecătorești, îi apără pe negrii care tulbură ordinea în state întregi, îi face pe liderii Albi să fie citați pentru "sfidarea" instanțelor

15c PER COPY • PUBLISHED WEEKLY • $7 PER YEAR

NATIONAL Jewish Post and Opinion

"If You Let The People Know, They Can Act Intelligently"

NEW YORK EDITION FRIDAY, JULY 15, 1966 VOLUME XXII NO. 42

2 Negro Leaders Agree

Jews Asked To Drop Civil Rights Lead

NEW YORK — A moderate Negro leader who has often spoken to Jewish groups has stated what is in effect a demand that Jews withdraw from leadership positions in the Negro civil rights movements.

Bayard Rustin, who organized the 1963 March on Washington, and who is now executive director of the A. Phillip Randolph Institute, made the declaration on WNBC's Open Mind program. He was appearing with Dr. John Slawson, executive vice president of the American Jewish Committee, Dr. Kenneth B. Clark, professor of psychology at the City College of New York, and Dr. Alex Rosen, dean of the Graduate School of Social Work of New York University.

DR. SLAWSON asked Rustin "Why is there such a great resentment on the part of the Negro civil rights leadership that Jews are in a civil rights movement?" He added that "Jews have been in the forefront of the civil rights movements for generations."

Rustin responded: "Good question, and it is a very simple matter. Nobody appreciates more than I do the great work Jews have done in this field. I know that you built schools and libraries and helped us when no one would, but there comes a time when every person has to face what Mr. A. Phillip Randolph has said. Unless the minority which is being persecuted stands up, takes the leadership and says, 'We want now to take the leadership for ourselves no matter how badly we do it' — until that happens, nobody else will take him seriously."

AT THIS POINT Dr. Rosen agreed that "there was something wholesome. . .about Negro resentment of people who try to do things for them, despite the fact that objectively this is motivated on the part of the person who is doing it for them by the most splendid and positive kinds of attitudes, because at some point a man or a group wants to stand on its own two feet, and it

JOHN SLAWSON
"Incomprehensible"

BAYARD RUSTIN
Do It Yourself

is a sign I think of a growing maturity and taking command of its own destiny on the part of the Negro community that it is saying to many of its friends, 'We would like to take over.'"

Dr. Clark took up the question in a more frank vein. "Look," he said the Negro is saying, "you know we may have needed your surrogates, intermediaries in the past, but one of the things that we want to do now is to remove the subtle racism and condescension which is implicit in having to have a spokesman and a surrogate."

DR. SLAWSON found this position incomprehensible. He said, ". . .what is needed is a coalition of forces between organizations, as a matter of fact, whether it is Negro organizations or Jewish organizations or what not, and the person that is best qualified, whether he be black or white, takes on leadership, because this is a human problem, as you say. This is an American problem. This isn't a Negro problem."

Rustin explained his view in more prosaic terms.

The following is quoted from the text:

"I think there is a subtlety here which you are missing, and I want to be very concrete. The very summer two Jewish boys nobly died in Mississippi fighting for the cause of justice, Mr. Schwemm and the other one —

DR. ROSEN: Goodman.

MR. RUSTIN: That very summer, I saw something happen in Mississippi, which I want to explain to you, because it is very important. You talk about the person who is best — not necessarily. Here were Negroes from Mississippi who had a Mississippi education coming together with college trained young Jewish boys and girls from New York City. In the middle of that summer there was a most profound resentment, because in the heat of the battle, when press releases needed to be done in the next 15 minutes, somebody said, "Give it to the Jewish boy from New York," or calling him "Jewish," but "Give it to Abe because he'll do it quickly."

DR. ROSEN. Who resented that?

MR. RUSTIN: The young Negroes from Mississippi, who said, "Look, of course that fellow has been to college up north and can do a press release better than we can, but when the hell are we ever going to learn to make press releases? They're going back to New York City. We want to do that press release if it takes us until tomorrow to get it out, because we've got to learn."

DR. SLAWSON: As an educational project, that's very good.

MR. RUSTIN. Yes. Now, this is what a great number of not only Jews but whites do not know, that there are times when you have to say, "I'm more talented. I may have had greater experience, but I know psychologically I've got to step back now and let this fellow take the reins, and to the degree that I can make him feel good by helping him when he calls on me, or encouraging him, all right, but I cannot step out according to my ability and take leadership." It just psychologically is not possible.

DR. SLAWSON and Rustin were at odds over advisability of continuing a "coalition" between Jews and Negroes in civil rights and other projects.

Slawson argued if such a coalition is not restored, it will not only weaken the entire movement, but "it is going to be bad for the Negro and bad for the Jews and bad for America."

Furthermore, he stated, a number of Jews throughout the country are angry because the help they extended to the Negro not only is not being appreciated but resented.

Rustin conceded if that help is offered "in a certain manner," it will be resented. He did not elaborate, and Dr. Slawson remarked the leadership of both groups must get together and work things out.

TURNING TO NEGRO anti-Semitism, the panel first heard from Dr. Slawson, who stated he felt there was a good deal of it.

"What concerns me most is that it seems to be reflected in many of the segments of the Negro community, and most particularly the Negro youth," he said.

Rustin said it should be recognized that Negroes today express themselves in regard to every segment of the population in a manner they would not as recently as 15 years ago.

SIGNIFICANTLY, Rustin said, although Negroes in the past would rather work for Jews, their attitudes toward them were "extremely bad," but they were

(Continued on Next Page)

federale și, astfel, le dă miilor de negri care tulbură ordinea în sudul Statelor Unite un cec Alb să facă tot ce vor!

NAACP însăși nu este de culoare, ci în mare parte evreiască. Președintele nu este un negru și nu a fost niciodată. Mai întâi a fost Joel Spingarn, un evreu din New York, apoi fratele său, Arthur Spingarn. Acum este un alt evreu din New York, Kivie Kaplan!

Până când negrii au preluat conducerea și l-au înlăturat, marea roată din CORE a fost un alt evreu din New York pe nume Marvin Rich.

Iată o fotografie a primei pagini a ziarului evreiesc Post and Opinion, după ce negrii din CORE și SNCC s-au răzvrătit împotriva tuturor acestor evrei și au preluat conducerea. Evreii de aici (în privat, în ziarul lor evreiesc) recunosc că ei au fost creierul și sacul cu bani pentru mișcarea "negrilor" și că acum încetează să o mai sprijine, de când negrii s-au răzvrătit. Ei se mai laudă că, "fără banii evreilor, negrii dau faliment"!

Am aflat, cu mult timp în urmă, când am început să studiez, că Congresul Evreiesc American, Comitetul Evreiesc American și Liga Anti-Defăimare a B'Nai B'rith au cheltuit milioane de dolari pentru a produce "studiile științifice" ale marxistului Suedez Gunar Myrdahl, pentru a "dovedi" Curții Supreme a Statelor Unite că segregarea este neconstituțională și pentru a milita pentru integrarea completă a Sudului. Am găsit fiecare ziar evreiesc și fiecare grup evreiesc promovând amestecul rasial, în mod discret în Sud și în mod deschis și vicios peste tot în America!

Am găsit:

Comunismul, în mare parte evreiesc. Sionismul, în întregime evreiesc. Revoluția neagră, în mare parte evreiască. Finanțată în proporție de 99,9% de evrei. Degenerarea comercială și pornografia, în mare parte evreiești. Escrocherie comercială în "religie", cu "K"-urile și "U"-urile lor evreiești, ca pe vremea lui Hristos. Filme, televiziune, presă, cărți, reviste, strict cușer.

Lumea secretă a evreilor nu numai că există, dar dacă va continua să existe și să prospere, NOI vom înceta să existăm.

Niciun popor nu poate tolera un atac secret atât de vast și otrăvitor și să supraviețuiască.

Pentru prima dată, am început să îi văd pe acești bolșevici evrei aroganți, sioniști, amestecători de rase, promotori ai degenerării și ai nebuniei ca pe naufragiatorii civilizației care sunt atât de mulți dintre ei!

M-am întors la doamnă și am vorbit mai mult, de data aceasta eu ascultând. Era amestecată și confuză în multe privințe. Dar știa că există forțe întunecate care acționează pentru a-i distruge țara și poporul Alb, și avea ideile fundamentale corecte.

Ea m-a întrebat dacă vreau să ascult un om pe nume Gerald L. K. Smith.

Îmi aminteam numele vag, ca fiind un fel de radical oribil sau altceva. Dar mi-a spus că era un mare patriot American și un mare orator, și mi-a dat un bilet la un discurs pe care îl ținea în Los Angeles.

Eram îngrijorat să merg, deoarece eram ofițer de marină, iar totul părea atât de sălbatic, radical și periculos. Așa că m-am dus la biroul F.B.I. și am cerut să văd un agent. Am fost condus într-o mică cameră privată și m-am așezat în fața unui bărbat cu un aspect extrem de nordic. I-am povestit despre Smith și l-am întrebat dacă ar fi în regulă să merg la prelegerea sa.

"Da, dacă nu participați", a spus el. Așa că m-am dus la discurs. Și ce lucru a fost acela!

Puțini Americani din ziua de azi au auzit vreodată un orator. Poate că au auzit discuții, discursuri, chiar deliruri, dar este îndoielnic că au auzit vreodată un discurs de modă veche, care să ridice acoperișul, să zguduie pământul, să zguduie sufletul.

Gerald Smith este maestrul suprem al vocii umane. Orice altceva ar putea fi, el te poate prinde de poalele sufletului, te poate smulge din scaun și te poate ține neajutorat și vrăjit atâta timp cât dorește. El nu doar răcnește și urlă.

Șoptește, suspină, gâfâie, răcnește, apoi explodează cu puterea unei locomotive care traversează un tunel. Râde; plânge; urlă; lingușește; mimează; țipă; imploră; se întoarce la șoaptă, rânjește, se uită urât, țipă, izbucnește într-un râs isteric, apoi scâncește o bucată sfâșietoare care te lasă fără suflare. Am stat în balcon, literalmente pe marginea scaunului meu.

Gerald Smith este în continuare cel mai mare maestru al cuvântului rostit din zilele noastre și aș merge pe jos douăzeci de mile pentru a-l auzi din nou.

Dar nu doar modul în care a vorbit m-a captivat, ci și ceea ce a spus. Când dai la o parte toate accentele emoționale ale discursului său și ajungi la carnea crudă, găsești elementele de bază ale adevărului recognoscibil, frumos puse cap la cap pentru a arăta, în sfârșit, modelul clar a ceea ce evreii încearcă să facă cu conspirația lor.

Și, atunci când istoria este examinată, descoperim că această națiune evreiască progresează constant și sigur către obiectivul său de "popor ales al lui Dumnezeu", care este destinat să cucerească și să supună lumea în liniște, sub despotismul sângeros, din Vechiul Testament, al "Regelui Sionului".

Ei chiar cred în mod literal "Și se va întâmpla"... că Domnul Dumnezeul tău te va ridica mai presus de toate neamurile pământului". (Deut. 26:19).

O predică a rabinului Leon Spitz, citată în American Hebrew, 1 martie 1946, ilustrează mesajul prin care flăcările urii evreilor față de non-evrei sunt reaprinse în fiecare primăvară în sinagogi:

"...Lasă-l pe Esau să se plângă și să protesteze în fața lumii civilizate și lasă-l pe Iacob să ridice mâna și să lupte lupta cea bună. Antisemitul... nu înțelege decât o singură limbă și trebuie tratat la propriul său nivel. Evreii din Purim s-au ridicat pentru viețile lor. Evreii Americani, de asemenea, trebuie să se confrunte cu antisemiții noștri contemporani. Trebuie să ne umplem închisorile cu gangsteri antisemiți. Trebuie să ne umplem azilurile de nebuni cu nebuni antisemiți. Trebuie să luptăm împotriva tuturor străinilor care urăsc evreii. Trebuie să-i hărțuim și să-i urmărim în justiție pe hulitorii noștri de evrei până la limitele extreme ale legilor. Trebuie să-i umilim și să-i facem de rușine pe huliganii noștri antisemiți într-o asemenea măsură încât nimeni nu va mai dori sau nu va mai îndrăzni să devină "tovarășii lor de călătorie"."

Esau este numele de cod folosit în publicațiile evreiești pentru a reprezenta non-evreii toleranți și creduli; Iacob este numele de cod pentru evreul talentat în arta înșelăciunii.

Aceasta este expresia aprecierii pe care o primesc Americanii pentru că au primit, cu cea mai mare bunăvoință și toleranță, un popor străin care se prezenta ca fiind hărțuit și persecutat.

Ca cercetător pe tema sionismului, am constatat că evreii nici măcar nu se obosesc să ascundă acest obiectiv de dominație mondială. Cu cel mai monumental dispreț față de proștii pe care ei îi numesc "goi" (non-evrei), ei declară deschis că au respins oferte de "case" naționale pentru evrei mult mai bune decât Palestina, locuri în care nu ar fi fost necesar să exileze și să lase fără adăpost un milion de arabi neajutorați. Dar evreii au cerut cu aroganță Palestina "pentru că este centrul lumii", nu pentru că este o promisiune biblică, ci pentru că este răscrucea întregului pământ între trei continente, sediul ales de ei pentru o eventuală putere mondială și extrem de bogat în minerale. David Ben-Gurion (prim-ministrul Israelului) a prezis într-un articol din Look, din 16 ianuarie 1962, că, până în 1987, lumea va fi condusă de evreii din Ierusalim, prin intermediul Națiunilor Unite evreiești: "Toate armatele vor fi desființate și nu vor mai exista războaie. La Ierusalim, Organizația Națiunilor Unite (o adevărată Organizație a Națiunilor Unite) va construi un Sanctuar al Profeților pentru a servi uniunii federate a tuturor continentelor; acesta va fi sediul Curții Supreme a Umanității, pentru a soluționa toate controversele dintre continentele federate, așa cum a profețit Isaia".

Sunt conștient, în timp ce dictez aceste cuvinte, de afrontul pe care astfel de afirmații îl aduc rațiunii. Eu însumi am suferit această indignare atunci când m-am gândit sau am auzit pentru prima dată de aceste idei. Dar îl pot asigura pe cititor că nu aș expune cu ușurință aceste lucruri într-un lucru atât de permanent precum o carte, care va exista mult timp pentru a mă "bântui", dacă sunt frivol sau în eroare.

Foarte treaz acum, după ce am citit și am studiat tot ce am putut, am început să gândesc realist pentru prima dată în viața mea, în loc să mă bazez pe sloganurile la care fusesem educat încă din copilărie, sloganuri pe care nici măcar nu m-am gândit să le pun la îndoială, cum ar fi: "nu trebuie să judeci oamenii după grupuri, ci doar ca indivizi".

Când te gândești mai bine, acest slogan, de exemplu, este o nebunie! Am ajutat la scufundarea submarinelor Germane, Japoneze și Italiene în timpul războiului fără să întreb care dintre membrii echipajului erau naziști, fasciști sau militariști. Le-am scufundat pe toate. Îl uram pe Roosevelt. Dar

Japonezii și Germanii nu au fost prea atenți să tragă în mine împreună cu New Dealers, care erau atât de nerăbdători să bage America în război.

Când vezi o călugăriță, nu te interesezi de sănătatea copiilor ei și nici nu inviți bărbați de 86 de ani la o petrecere de sărituri cu parașuta, chiar dacă câțiva de o asemenea vârstă, precum regretatul Bernarr MacFadden, obișnuiau să facă salturi cu parașuta. Te-ai putea aștepta ca un chinez dintr-un oraș mic să încerce o afacere cu spălătorii sau restaurante, iar un sicilian membru al Mafiei să fie implicat într-un fel de crimă. De asemenea, nu este rezonabil să se insiste că fustele nu sunt un indiciu al sexului feminin doar pentru că și Scoțienii poartă fuste, deși acestea se numesc "kilts". Nimeni nu ar fi considerat nebun dacă ar presupune că un membru al Ku Klux Klan este rasist sau că un membru al American for Democratic Action urăște Klanul. În aceeași ordine de idei, pur și simplu din cauza greutății dovezilor anterioare, nu suntem nebuni sau "generatori de ură" atunci când presupunem că orice evreu necunoscut este sionist sau comunist. Probabilitatea ca orice evreu să fie unul dintre cei doi și să simpatizeze, cel puțin, cu comunismul, este covârșitoare.

Singurul mod în care putem judeca și judecăm oamenii, până nu ajungem să-i cunoaștem extrem de bine, este în funcție de grupul din care fac parte. Dacă acel grup a dovedit pe o perioadă lungă de timp, prin acțiunile sale, că ne este ostil, nu este "ură" sau bigotism să considerăm că membrii necunoscuți ai acelui grup sunt, de asemenea, ostili, cu excepția cazului și până când vom afla altceva despre un anumit individ care este o excepție de la regulă.

Evreii au depreciat în mod calculat această regulă absolut necesară a vieții de zi cu zi și au cultivat ideea opusă, nebunească, conform căreia trebuie să presupunem că fiecare individ este un "Alb", indiferent de dovezile că aparține unui trib de canibali sau Mafiei, totul pentru a-i împiedica pe oameni să observe că o mulțime diabolică de evrei sunt comuniști și trădători!

Odată ce cineva a realizat că evreii nu sunt "doar un grup religios" (și încă unul "jalnic și persecutat), ci un grup rasial antinaționalist în mijlocul nostru, atunci se poate vedea faptul evident că majoritatea membrilor individuali ai acestui grup pot fi așteptați să fie anumite lucruri, în special comuniști, sioniști și amestecători rasiali. Acest lucru nu înseamnă, desigur, că toți membrii grupului trebuie să fie un anumit lucru, așa cum nu toți Germanii sunt naziști sau toți Italienii sunt catolici.

Situația trădătorilor evrei-comuniști sioniști seamănă mult cu cea a Mafiei. Toată lumea știe că Mafia este formată în majoritate din Italieni și în majoritate din gangsteri. Dar asta nu înseamnă că "toți Italienii sunt gangsteri" sau că "toți gangsterii sunt Italieni". Pe de altă parte, principiul pe care evreii doresc să îl suprime este că un membru al Mafiei este probabil Italian și probabil gangster.

Numai nebunii ar pune un membru al grupării numite "Mafia" în fruntea departamentului lor de poliție. Cu toate acestea, este exact ceea ce Statele Unite au făcut "în mod ciudat" cu bomba lor atomică și cu bomba cu hidrogen letală. De la Lillienthal la Strauss, nu am pus aproape nimic altceva decât evrei la conducerea armelor și programelor atomice, deși evreii au constituit mai mult de 90% din spionii și comuniștii noștri atomici!

Lillienthal, Oppenheimer, Teller, Straus, Rickover, Rabi etc., întotdeauna mai mult din același model mortal. "Nu judecați după grupuri". Dar un singur grup controlează întotdeauna, cumva, punctele-cheie, iar același grup furnizează aproape toți spionii noștri roșii.

După cum a subliniat Winston Churchill, "forța motrice" și conducerea forțelor marxiste sunt evreiești, iar majoritatea evreilor sunt cel puțin simpatizanți ai comunismului, într-o formă sau alta, sau îi "acoperă" pe comuniști strigând la adevărații anticomuniști că sunt "generatori de ură".

Dar în niciun caz toți evreii nu sunt comuniști și nici toți comuniștii nu sunt evrei. Adevărul științific este pur și simplu că, pe baza unor statistici incontestabile, un evreu necunoscut este probabil (dar nu sigur) pro-marxist, fie că este comunist, troțkist sau doar un "liberal" care amestecă rasele.

Pe măsură ce studiam și mă gândeam mai mult la haosul nebuniei noastre naționale, am început să mă întreb de ce am intrat în război de partea bolșevicilor, care s-au lăudat deschis timp de aproape o sută de ani cu planurile lor de a ne distruge prin forță, violență, minciuni și subversiune, în timp ce noi am distrus complet Germania creștină, care nu a avut niciodată un singur spion de rang înalt în țara noastră și nici o șansă practică (sau planuri) de a cuceri lumea, așa cum credeam eu că încearcă să facă.

Mă întrebam despre Adolf Hitler și naziști. Aflasem că avusese dreptate în privința evreilor. Ar merita să-i citesc cartea, Mein Karnpf, pentru a vedea dacă a mai spus și altceva corect.

Am căutat prin librăriile din San Diego și, în cele din urmă, am găsit un exemplar din Mein Kampf ascuns în spate. Am cumpărat-o, am luat-o acasă și m-am așezat să citesc.

Și acesta a fost sfârșitul unui Lincoln Rockwell, "băiatul de treabă", "goi" prost, și începutul unei persoane complet diferite.

Citind Mein Kampf a fost ca și cum aș fi găsit o parte din mine. Haosul, dezordinea și "cenușiul" mental sunt extrem de frustrante pentru mine. Am suferit ani de zile încercând să înțeleg nesfârșita dezordine filosofică, socială și politică din lume și explicațiile și mai dezordonate oferite de religii și sociologie.

De nenumărate ori mi-am spus: "Trebuie să existe un sens, o relație cauzală logică între faptele sociale și politice și modul în care acestea au ajuns astfel!" În ciuda aspectului uneori dezordonat al lucrurilor și creaturilor din natură, nu există nicio dezordine reală. Există un motiv, o cauză, pentru ca fiecare atom să fie acolo unde este, în natură. Nu aș putea să cred și nu cred că Natura nu are legi, motive și cauze în afacerile sociale.

Dar nici o persoană, nici o carte, nici propria mea minte nu au fost capabile să descopere cap sau coadă la lucruri. Pur și simplu sufeream de sentimentul vag și nefericit că lucrurile erau "greșite", nu știam exact cum, și că trebuie să existe o modalitate de a diagnostica "boala" și cauzele acesteia și de a face eforturi inteligente și organizate pentru a corecta acel "ceva Greșit".

În Mein Kampf am găsit un soare mental abundent care a scăldat brusc toată această lume gri în lumina clară a rațiunii și a înțelegerii. Cuvânt după cuvânt, propoziție după propoziție au înjunghiat întunericul ca niște tunete și fulgere de revelație, sfâșiind și smulgând pânzele de păianjen de peste treizeci de ani de întuneric, luminând cu strălucire "misterele" întunericului până atunci impenetrabil al unei lumi înnebunite. Nu puteam lăsa cartea jos fără să agonizez de nerăbdare să mă întorc la ea. Am citit-o mergând la escadrilă. Am luat-o în aer și am citit-o întins pe tablă în timp ce dădeam automat instrucțiuni celorlalte avioane care se învârteau deasupra deșertului. Am citit-o traversând feribotul Coronado. Am citit-o în noapte și în dimineața următoare. Când am terminat-o, am început-o din nou și am recitit fiecare cuvânt, subliniind și marcând pasajele deosebit de frumoase. Am studiat-o; m-am gândit la ea; m-am mirat de geniul ei total, de nedescris.

Cum a putut lumea nu numai să ignore Mein Kampf, ci și să-l blesteme, să-l înjure, să-l urască și să pretindă că era un plan de "cucerire a lumii, când era cel mai evident și rațional plan de salvare a lumii scris vreodată? Mă întrebam dacă nu a citit-o nimeni, dacă oamenii au spus că este opera unui "mestecător de covoare" nebun? Cum au putut oamenii sensibili să scape cu o fraudă intelectuală atât de monstruoasă? De ce era atât de urâtă și blestemată? Înțelegeam de ce evreii ar fi urât-o și blestemat-o, dar de ce propriul meu popor?

Am aflat că Hitler nu numai că NU dorea să cucerească lumea, sau orice altă națiune, ci doar să recupereze părțile din Germania tăiate prin Tratatul de la Versailles.

Știu că, dacă Mexicul ne-ar învinge într-un război și ar lua Texasul și Arizona de la noi, nu m-aș odihni până nu le-am avea înapoi. Tu ai face-o?

Hitler nu a vrut și nu a putut. El a spus deschis că vrea înapoi părțile din Germania date Poloniei, Cehoslovaciei etc. Singurele locuri pe care le-a "atacat" au fost cândva părți ale GERMANIEI, cum ar fi Prusia și Austria, furate prin Versailles, la fel cum dacă am pierde Florida și Texas, cu siguranță ați "ataca" aceste state până când ar fi din nou Americane.

Hitler spunea, în același Mein Kampf, că supraviețuirea civilizației occidentale depindea de păstrarea Imperiului Britanic și că, dacă evreii ar reuși să obțină declanșarea unui război împotriva Germaniei de către Anglia, rezultatul final ar fi că Anglia și-ar pierde imperiul. Nu este exact ceea ce s-a întâmplat? Hitler a mers atât de departe încât a spus că ar ajuta bucuros Britanicii să apere Imperiul Britanic cu forța armelor Germane!

Consultați doar un exemplu din Mein Kampf, pentru a vedea cum ați fost înșelați și mințiți cu privire la Hitler și al Doilea Război Mondial.

De câte ori ați auzit expresia "Tehnica marii minciuni a lui Hitler"? Nu crede majoritatea oamenilor că "marea minciună" este o invenție a lui Adolf Hitler, o tehnică pe care Hitler ar fi susținut-o în Mein Kampf?

Anti-Defamation League of B'Nai B'rith a publicat o broșură care "simplifică" "nazismul" pentru omul obișnuit, în care autorul evreu scrie: "Desigur, o parte din tehnica propagandei naziste era pur și simplu arta fabricării. Hitler a scris: "Un factor decisiv în a face ca o minciună să fie

crezută este mărimea minciunii. Masele largi de oameni, în simplitatea inimilor lor, cad mai ușor victime unei minciuni mari decât uneia mici'".

Iată ce a scris Hitler cu adevărat, la pagina 232 din Mein Kampf, pe această temă:

"A fost nevoie de toată falsitatea fără fond a evreilor și a organizației lor marxiste de luptă pentru a arunca vina pentru prăbușire asupra aceluiași om care singur, cu o energie și o voință supraomenești, a încercat să prevină catastrofa pe care a prevăzut-o și să salveze națiunea din momentul celei mai profunde umilințe și rușine. Catalogându-l pe Ludendorff drept vinovat pentru pierderea războiului mondial, ei au luat arma dreptului moral de la singurul acuzator periculos care s-ar fi putut ridica împotriva trădătorilor patriei. În acest sens, ei au procedat pe baza principiului solid conform căruia amploarea unei minciuni conține întotdeauna un anumit factor de credibilitate, deoarece marile mase ale oamenilor, în adâncul inimii lor, tind să fie mai degrabă corupte decât conștient și intenționat rele și că, prin urmare, având în vedere simplitatea primitivă a minților lor, ei cad mai ușor victime unei minciuni mari decât uneia mici, deoarece ei înșiși mint în lucruri mici, dar le-ar fi rușine de minciuni care ar fi prea mari. Un astfel de fals nu le va intra niciodată în cap și nu vor fi capabili să creadă în posibilitatea unei asemenea monstruoase nerușinări și a unei infame denaturări la alții; da, chiar și atunci când sunt luminați în această privință, ei se vor îndoi și vor ezita mult timp și vor continua să accepte cel puțin una dintre aceste cauze ca adevărată. Prin urmare, ceva chiar și din cea mai insolentă minciună va rămâne întotdeauna și va rămâne, un fapt pe care toți marii virtuozi ai minciunii și cluburile mincinoase din această lume îl știu prea bine și de care se folosesc cu cea mai mare perfidie. Cei mai buni cunoscători ai acestui adevăr cu privire la posibilitățile de utilizare a minciunii și calomniei au fost întotdeauna evreii; pentru că, la urma urmei, întreaga lor existență se bazează pe o singură mare minciună, și anume că sunt o comunitate religioasă, în timp ce de fapt sunt o rasă, și ce rasă! Una dintre cele mai mari minți ale omenirii i-a bătut în cuie pentru totdeauna ca atare într-o frază veșnic corectă, de un adevăr fundamental: el i-a numit "marii maeștri ai minciunii". Și oricine nu recunoaște acest lucru sau nu vrea să creadă acest lucru nu va fi niciodată în această lume capabil să ajute adevărul la victorie."

Rețineți că Hitler, departe de a recomanda "marea minciună", o condamnă ca fiind o tehnică EVREIASCĂ!

Am găsit același lucru pe tot parcursul cărții Mein Kampf, exact opusul a ceea ce evreii ne tot spun că este în carte. Dar nimeni nu se obosește niciodată să o citească, astfel încât evreii continuă să scape cu această mare minciună arogantă.

Poate și mai șocant, am descoperit, mult timp după război, cât de aroganți au fost evreii când au susținut că Hitler a "început" cel de-al Doilea Război Mondial, când, chiar înainte de a intra în el, ei au publicat o carte intitulată "Germania trebuie să piară", care predica de fapt EXTERMINAREA poporului German (cu mult înainte ca posibilele camere de gazare să fie presupuse). Și, ceea ce este și mai surprinzător, evreii au stabilit împărțirea Germaniei pe o hartă în 1940, iar linia pe care evreii au trasat-o pe harta lor în 1940 este cam aceeași linie care împarte acum Germania!

Toate acestea ar fi prea de necrezut fără dovezi, fără documente, așa că iată-le aici, împreună cu comentariile unor "iubitori de neam" precum revista TIME, care a numit planul evreiesc de exterminare a poporului German (înainte de război) "O idee senzațională!", și New York Times, care l-a numit "Un plan pentru pace permanentă între națiunile civilizate!" Observați cu câtă aroganță se laudă autorul evreu, Kaufman, pe pagina de titlu, că "Acest volum dinamic schițează un plan cuprinzător pentru dispariția națiunii Germane și eradicarea totală de pe pământ, a întregului ei popor. De asemenea, conține o hartă care ilustrează posibila disecție teritorială a Germaniei și împărțirea terenurilor sale". Toate acestea înainte de război!!

Nu am văzut acest plan evreiesc de exterminare a tuturor Germanilor de pe tot globul (care include zeci de milioane de Americani de origine Germană) decât după ce acești evrei mi-au făcut propagandă mie și milioanelor de alți Americani nevinovați să mergem acolo și să încercăm de fapt să exterminăm poporul German. De exemplu, am bombardat mai mult de un sfert de milion de femei, copii și refugiați din Dresda non-militară, într-o SINGURĂ NOAPTE de coșmar și

groază. Am continuat, după război, nu numai prin "disecarea" Germaniei, așa cum a recomandat acest genocidar evreu, ci și prin punerea în aplicare a planurilor sălbatice ale colegului său evreu, Morgenthau, de a distruge posibilitatea Germaniei de a se hrăni și de a avea grijă de sine. Ne-am dus acolo după război și am distrus nu numai fabrici, ci și milioane de hectare de păduri pentru a distruge pământul în sine!

Am recitit și am studiat Mein Kampf mai mult. Încet, puțin câte puțin, am început să înțeleg. Mi-am dat seama că național-socialismul, viziunea iconoclastă asupra lumii a lui Adolf Hitler, era doctrina idealismului științific, rasial, de fapt un nou idealism pentru vremurile noastre. Am văzut o epocă similară cu cea de acum două mii de ani, când o altă viziune asupra lumii era în creștere, o viziune asupra lumii care a zguduit și a schimbat lumea pentru totdeauna. Mi-am dat seama că această nouă și minunată doctrină a adevărului științific aplicat omului însuși, precum și naturii și materiei inanimate, era singurul lucru care putea salva omul de propria sa degradare în lux, de miopia egoistă și de degenerarea rasială. Doctrina lui Adolf Hitler a fost salvarea politică a timpurilor noastre, iar Adolf Hitler însuși salvatorul trimis în mod recurent de o Providență de nepătruns unei umanități în colaps. "Răstignirea" lui Hitler și a Germaniei a fost totul în conformitate cu lucrările inevitabile ale acestui Scenarist necunoscut. Chiar și cei unsprezece "discipoli" spânzurați la Nuremberg nu au fost lipsiți de semnificație!

Cea mai urâtă și temută idee acum două mii de ani era creștinismul. Iar cel mai urât și blestemat om de pe pământ a fost Iisus Hristos. Urmașii săi au fost persecutați și uciși cu înverșunare de către oamenii "buni" și "sensibili" care, la fel ca toți cei "sănătoși la cap", recunoșteau că Roma și Imperiul erau cele mai solide și substanțiale lucruri din lume. Mi-am dat seama că lumea marxist-democrată de astăzi este un alt "Imperiu Roman" întins, iar naziștii de astăzi sunt asemănători cu primii "creștini".

Ceea ce se întâmplă este mult mai mult decât o luptă pentru supremație politică în situația socială și politică actuală. Este vorba de zdrobirea și distrugerea totală a unei societăți care a devenit atât de putredă încât își va tolera și chiar iubi proprii distrugători marxiști, precum și de creșterea lentă și dureroasă a noii societăți naziste care o va înlocui, chiar dacă acum este cea mai "urâtă", "disprețuită" și "temută" doctrină de pe pământ, așa cum a fost odată creștinismul.

Astfel de gânduri mărețe și grozave vin peste un om doar o dată în viață, dacă vin vreodată. Iar atunci când se întâmplă, acel om se schimbă pentru totdeauna.

Imediat, o mare greutate mi-a fost luată de pe suflet. Știam că, în sfârșit, îmi găsisem calea spre Soare. Zilele de întuneric mental, căutări și frustrări nesfârșite se terminaseră. Dar, în același timp, o povară imens de grea a înlocuit-o, dar într-un mod diferit, chiar satisfăcător. Știam că trebuie să fac tot ce pot pentru a răspândi noua și minunata idee și pentru a-i asigura victoria în lumea care se prăbușește, indiferent cât mă costă, chiar dacă va trebui să devin un "ratat" care să fie "dat leilor" în coloseum. Am fost la fel de sigur atunci ca și acum că se va face.

Nimic nu poate opri victoria a ceea ce este acum o necesitate istorică, determinată de evenimente dincolo de controlul nostru.

Marxiștii pretind că este victoria lor, care este asigurată istoric. Dar sincronizarea lor este greșită. Ei au fost sortiți să ajungă în vârf. Și au reușit. Au avut victoria lor. Acum totul s-a terminat, indiferent cât de puternică și terifiantă poate părea puterea lor și "Imperiul lor Roman". Astăzi, ei se află la Kremlin, la Ierusalim și la Casa Albă, purtând măști diferite, cu siguranță, dar, cu toate acestea, măcinând întreaga lume sub călcâiul brutal al doctrinelor marxiste ale "masei" și "egalității" și contaminării rasiale.

"Legiunile romane", pe care le controlează și din care am făcut parte atât de mult timp, mărșăluiesc și distrug tot ceea ce îndrăznește să li se opună. Ei "răstignesc" întreaga națiune Germană și pe apostolii marelui om care îndrăznesc să spună un cuvânt pentru geniul său.

Dar ei înșiși și-au rostit discursul funerar atunci când au spus că "fiecare lucru conține în sine semințele propriei distrugeri". Și ei sunt victime ale acestei legi perfect valabile. Iar distrugerea lor este acum gata să izbucnească din interiorul lor într-o catastrofă furibundă. Chiar și

"legiunile" lor se dezintegrează sub propria lor doctrină marxistă, de amestecare a raselor.

NOI suntem noii "barbari", forjați până la duritate de fier în focurile urii și persecuției lor. Peste tot în lume, AȘTEPTĂM să ne năpustim asupra "împăraților" aroganți și încrezuți ai marxismului, atunci când aceștia se vor fi depășit pe ei înșiși doar un pic mai mult. Ei își pot întări încrederea cu convingerea că nazismul este "mort", că sunt în marșul către "revoluția mondială" finală și stăpânirea lumii de către evrei prin Regele Sionului lor. Fie că îl numesc "comisar" sau "secretar general al ONU" sau "premier al Israelului"!

Dar noi suntem milioane, peste tot. Știu, astăzi, despre ce vorbesc. Nimic nu ne poate opri. Dimpotrivă!

Doar de trei ori în istoria lumii, națiunile care au fost atacate de naufragiatorii evrei au reușit să lupte împotriva ciumei roșii și să-și recapete controlul: Italia, Germania și Spania. Și de fiecare dată, nu discursul conservator i-a împiedicat pe naufragiatorii roșii, ci ACȚIUNEA, pe care inamicul o blestemă întotdeauna ca "fascism". Ceea ce ei numesc "fascism" sau "nazism" nu este altceva decât APĂRAREA arienilor sau a omului Alb împotriva naufragiatorilor roșii.

"Nazismul" este mecanismul de apărare al omului Alb Arian împotriva atacului mortal al evreimii mondiale, cu comunismul, sionismul, profanarea rasială, degenerarea și "democrația" sa. Nazismul înlocuiește apărarea "conservatoare" care se prăbușește cu un ATAC viguros.

Iar atunci când un popor este atât de aproape de moartea istorică precum întreaga rasă Albă, atacul nu este doar cea mai bună apărare, este SINGURA apărare.

Până la apariția noastră pe scenă, evreii au împins fiecare oponent "conservator" să se ascundă cu acuzația înfricoșătoare. "Ești un fascist, un nazist!"

Până acum, chiar și așa-numitele organizații "antisemite" au fugit ca iepurii atunci când au fost lovite cu asta. Îmi amintesc de Petru protestând că nu este creștin când evreii s-au luat de el. "Nu eu!", strigă acești oameni îngroziți. "Noi nu suntem naziști!"

Pentru prima dată, odată cu sosirea pe scena Americană a Partidului Nazist American, există acum o forță spirituală care să îi privească în ochi pe acești teroriști evrei atunci când încep să spună "Ești nazist" și să le răspundă: "Aveți perfectă dreptate, suntem naziști și vom avea destul de curând grijă de voi, trădători, hoți, mincinoși, teroriști și dușmani comuniști!"

În vremurile de demult ale echipajelor de naufragiu, liderul era adesea un "stâlp al comunității" care își conducea naufragiul în secret. A-l ataca era aproape sinucigaș. Dar întotdeauna existau oameni curajoși care să o facă, în ciuda protestelor publice.

Americanii sunt oameni relaxați, prietenoși, lenți la mânie.

Multe grupuri și națiuni din întreaga lume au confundat această natură relaxată cu faptul că suntem, de asemenea, ținte ușoare, fraieri care pot fi "luați" la nesfârșit.

Dar, de la piratii barbari la mexicani, am demonstrat că, atunci când în cele din urmă obținem MAD, Dumnezeu să-i ajute pe cei care ne-au încercat răbdarea!

Eliberați-l, iar omul Alb American poate și a biciuit tot ce a văzut. Mai devreme sau mai târziu, evreii vor trece în cele din urmă granița răbdării Americane, așa cum au făcut de-a lungul întregii lor istorii.

Când o vor face, reacția omului Alb American îi va face pe evrei să se pună în genunchi și să se roage ca Adolf Hitler să îi salveze. Răzbunarea exercitată asupra lor de către alți oameni indignați ai gazdelor va părea un rai în comparație cu ferocitatea Americanului Alb, după ce va avea parte de tot ceea ce va lua de la acești evrei aroganți.

Sper să fiu organizat și pregătit să canalizez acest potop blestemat de răzvrătire Americană justificată împotriva tiraniei evreiești, odată ce se va dezlănțui, în direcții CONSTRUCTIVE, mai degrabă decât pur distructive.

Dacă voi reuși, vom putea găsi o soluție justă la problema evreiască.

Dacă nu voi reuși, vor fi evrei care se vor legăna de fiecare stâlp de iluminat din America.

CAPITOLUL 6
O PRIVIRE ATENTĂ LA ESCROCI

DE CE? De ce o proporție atât de mare a evreilor își dedică întreaga energie operațiunii criminale roșii de naufragiu împotriva milioanelor de non-evrei, dintre care majoritatea nu au făcut niciodată nimic pentru a-i răni pe evrei?

Dacă nu înțelegem de ce atât de mulți dintre acești oameni fac ceea ce fac, va fi imposibil să îi depășim în manevră și gândire.

La prima vedere, ceea ce fac mulți evrei pare o nebunie pură, nealterată.

Una dintre cele mai comune și mai virulente forme de nebunie se numește "paranoia". Simptomele sale sunt iluziile de grandoare și iluziile de persecuție.

Tipul din trapă care se crede Napoleon este un "paranoic". Suferă de "iluzii de grandoare". Aproape întotdeauna se va descoperi că suferă de o iluzie paralelă, conform căreia toată lumea complotează împotriva sa, îl urăște și încearcă să-i facă rău. Din moment ce ei nu recunosc că el este "Napoleon" (sau Dumnezeu, sau Iisus sau orice își imaginează nebunul că este), "ei sunt pe urmele lui". El vorbește sumbru despre "undele radio" pe care i le-au "teleportat" pentru a-i "controla" mintea și este absolut sigur că este persecutat pe nedrept.

Ori de câte ori găsim un individ preocupat de ideea importanței sale supreme și care vorbește mereu despre cum îl urăște și îl persecută toată lumea, îl putem suspecta, pe bună dreptate, că suferă de boala mentală a paranoiei.

Când examinăm natura "religiei" evreiești, constatăm că ea este preocupată aproape în totalitate tocmai de aceste iluzii.

Evreii au urlat de-a lungul veacurilor că ei sunt poporul "ales" al lui Dumnezeu, superiori tuturor celorlalți și destinați de drept divin să își pună picioarele pe gâtul tuturor celorlalte popoare. (A se vedea Exodul, Geneza și, mai ales, Deuteronomul.) Și pentru că alte popoare nu au fost dispuse să le permită acestor evrei "aleși" să stea pe gâtul lor și întotdeauna i-au dat afară pe evrei sau i-au ucis atunci când evreii au reușit, prin manipulări, să acapareze cea mai mare parte a bogăției și a puterii în națiunile lor gazdă, evreii au urlat și mai tare, de-a lungul secolelor, că sunt "PERSECUTAȚI",

"urâți" și transformați în "țapi ispășitori". Ei înșiși sunt întotdeauna nevinovați, iubiți și adevărate modele de dreptate.

Cu alte cuvinte, evreii au făcut de fapt o religie din PARANOIA. Iar oricine se îndoiește de afirmațiile evreilor privind persecuția și statutul de "ales" este proclamat nebun de către evrei!!!

Privit în mod obiectiv, este absolut incredibil că acești evrei, FLAUNTING în mod deschis și arogant propriile lor iluzii paranoice de a fi "Poporul Ales" și de a fi "persecutați" pe nedrept, au putut spăla atât de mult creierul lumii încât să creadă că oricine îndrăznește să menționeze aceste fapte despre evrei este "nebun" și, da, chiar PARANOIC - acesta este chiar diagnosticul pe care "psihiatrii" evrei îl pun oricui are o părere realistă despre paranoia evreiască!

Dar paranoia nu este singurul motiv pentru acțiunile altfel inexplicabile ale evreilor, acțiuni care, timp de patru mii de ani, au dus ÎNTOTDEAUNA la expulzarea, uciderea și hăituirea lor din fiecare țară pe care au infestat-o, din cauza ACȚIUNILOR evreilor.

Observă modelul activității evreiești oriunde se duc.

Evreii sunt primiți într-o țară după alta. Apoi folosesc toate metodele, de la escrocherie la violență, pentru a-și jefui și sărăci gazdele neevreiești. Își folosesc averea pentru a obține controlul asupra presei, educației etc., pentru a spăla creierele gazdelor lor și a le oferi poziții de stăpâni în culise ai liderilor naționali; dar, în același timp, pregătesc revoluții pentru a crea anarhie și tulburări, în timpul cărora folosesc forța și violența pentru a prelua TOATĂ puterea și averea. Iar rezultatul final al revoluțiilor lor este întotdeauna crearea unor state marxiste nebune, neproductive, care nu pot supraviețui fără transfuzii enorme de bani și bunuri din partea statelor și popoarelor necomuniste (productive). (Ca martor Israelul, care există în mare parte din "reparațiile" Germane și din larghețea Americană și Rusia sovietică, care este întotdeauna salvată de grâul, banii și "AJUTORUL" American).

Acest lucru se întâmplă de cel puțin trei mii de ani, din câte știm noi. Evreii au făcut acest lucru (ca fapt istoric) în Grecia, Persia, Roma, Spania, Anglia, Portugalia și o duzină de alte regate, iar apoi au fost expulzați sau uciși pentru operațiunile lor parazitare împotriva gazdelor lor, pentru că trăiau fără să producă.

Și aici se află prima parte a răspunsului la întrebarea de ce evreii acționează așa cum o fac.
O mare parte a evreilor pur și simplu nu le place să muncească din greu.

Din timpuri imemoriale, ei au căutat modalități de a evita să producă ceea ce au nevoie pentru a exista.

La toate celelalte popoare din istoria lumii, PĂMÂNTUL, teritoriul real, a fost elementul fundamental de care a depins existența poporului. Nu vă puteți imagina o Franță, o Anglie, un Egipt, Statele Unite, o Chină, o Japonie, o Italie, o Suedia sau orice altă națiune fără pământ din care națiunea își câștigă existența și care, într-un sens spiritual, ESTE națiunea.

Cu toate acestea, există o națiune care a trăit timp de aproape două mii de ani FĂRĂ un metru de pământ pe care să-și câștige existența, națiunea evreiască. Cât de jos au făcut-o?

Răspunsul este că evreii au folosit întotdeauna alți OAMENI așa cum alți oameni au folosit pământul.

Se poate obiecta că evreii au fost expulzați din țara lor și nu au avut de ales. Dar, literalmente, sute și sute de alți oameni au fost, de asemenea, expulzați de pe pământurile lor și fie au pierit, fie, mai des, au procedat la cucerirea unor oameni undeva și au recâștigat niște pământuri din care să își câștige existența.

În loc să facă la fel ca toți ceilalți oameni și să găsească sau să obțină pământ din care să-și câștige existența, atunci când au fost expulzați, evreii au făcut o adaptare diferită; pur și simplu au învățat să trăiască de pe urma altor oameni, care, la rândul lor, își câștigau existența din pământ.

De-a lungul secolelor, evreii s-au înmulțit pentru a deveni socializați și foarte adaptați la acest mod de viață și numai la acesta. Cine a auzit vreodată de un număr mare de fermieri evrei, cowboy evrei și pionieri evrei? Evreii nu ajung niciodată în număr mare într-o țară până când aceasta nu este STABILITĂ și PRODUCTIVĂ. Și atunci evreii nu se duc în țară pentru a obține pământ și a lucra pământul, ca majoritatea celorlalți oameni dintr-o țară nouă; în schimb, ei se stabilesc în orașe, sate și orașe, de îndată ce acestea sunt construite, și devin comercianți și negustori, sau operatori de saloane, etc.

Printre formele de viață, acest mod de viață se numește "parazitism" - obținerea unui venit de la o gazdă fără a munci.

Există multe animale și plante cu exact aceeași caracteristică: viermii bandă, iedera, peștele fraier etc.

Pentru a fi un parazit de succes, o plantă sau un animal trebuie să găsească o modalitate de a obține hrană și protecție de la gazda sa pe o perioadă îndelungată de timp, ceea ce înseamnă, de obicei, că trebuie să găsească o modalitate de a-și anestezia gazda la ceea ce face; trebuie să fure hrana și adăpostul într-un mod relativ nedureros, astfel încât, la început, gazda să nu fie conștientă de jaful care are loc și să tolereze absorbția propriei hrană.

Nu poți simți o tenie. Pur și simplu îți lipsește mâncarea. Devii din ce în ce mai slab și în cele din urmă mori, deoarece viermele suge toată hrana.

Și iată paradoxul parazitului: cu cât are mai mult succes, cu atât își omoară mai repede gazda și, prin urmare, cu atât mai repede moare parazitul însuși!

Este exact ceea ce o supradoză de evrei face unei națiuni (și evreilor).

Ei se strecoară discret ca vânzători ambulanți și "intelectuali", apoi încep treptat să mănânce din gazda muncitoare, devorând din ce în ce mai rapace, acoperindu-și mereu suptul de sânge cu cele mai plauzibile și mai înalte fraze despre "fraternitate", chiar și în timp ce strecoară "gluga" peste "frate".

Mă îndoiesc că mai mult de un evreu dintr-un milion își dă seama că asta este ceea ce face, cu comercializarea sa sub presiune, hiperintelectualismul său și speculațiile sale necinstite. Dar REZULTATELE sunt în cele din urmă catastrofale atât pentru el, cât și pentru gazda sa.

După suficient timp, deși încă nu simțiți un vierme de bandă, știți sigur că ceva este în neregulă și începeți să căutați cu disperare sursa agoniei. Mai devreme sau mai târziu, când vă dați seama că viermele este acolo și vă mănâncă pe dinăuntru, îl eliminați cu cea mai mare cruzime și vă bucurați de moartea lui.

Nesfârșitele "pogromuri" antievreiești din istorie au fost purjarea unei tenii mortale în trupurile agonizante ale oamenilor atacați de paraziții evrei.

Întotdeauna, sporii viermelui transmis de un singur popor ajung rapid în corpurile unor noi gazde, care nu bănuiesc nimic, pentru a începe din nou același vechi act de creștere și consumare a gazdei.

În cazul în care cititorului i se pare prea incredibil și josnic că ar exista paraziți UMANI, permiteți-mi să prezint, din lucrările evreilor înșiși, PROPRIA lor descriere oficială a procesului.

Cea mai veche și mai completă înregistrare a metodelor evreiești poate fi găsită în aproape orice casă din America, chiar sub nasul ne-evreilor, care au fost de fapt învățați să se închine chiar paraziților care îi mănâncă de vii.

În Vechiul Testament, putem citi povestea unei operațiuni evreiești tipice în orice națiune pe care o invadează. Evreii ajung aproape întotdeauna într-o nouă națiune ca "refugiați" nefericiți, sau prizonieri și sclavi (după ce au avut "dificultăți" cu gazdele lor anterioare).

La fel a fost și în Egiptul antic.

Un evreu pe nume Iosif păzea oile. La început, frații săi aveau de gând să-l omoare pentru "haina sa cu multe culori" și l-au aruncat într-o groapă. (Geneza, 37) Dar apoi au apărut niște negustori de sclavi madianiți și aflăm în versetele 26 și 27 că acești evrei au decis că era o risipă să își ucidă fratele, când îl puteau VÂNDE pentru un profit.

Așa că frații săi evrei l-au vândut pe Iosif ca sclav pentru douăzeci de arginți, iar Iosif a ajuns sclav egiptean.

În Geneza 39:6, îl găsim pe Iosif făcând o treabă atât de bună în conducerea unei gospodării egiptene ca sclav, încât stăpânul îl face "supraveghetor". În versetul 6, sclavul evreu a devenit atât de indispensabil stăpânului egiptean încât Iosif este făcut șef al întregii gospodării egiptene.

Dar Iosif are probleme cu soția egipteanului. Ea susține că el a încercat să o violeze. Iosif susține, nevinovat, că ea a încercat să îl violeze. (Gen. 39:12)

Iosif este aruncat în închisoare, unde repetă modelul: devine atât de neprețuit pentru administrația închisorii cu sugestiile sale inteligente de afaceri, încât devine șeful închisorii!!! (Gen. 39:22)

În acest loc ales, el devine confidentul majordomului faraonului, care este în închisoare. Iosif îi interpretează visele cu abilitate.

Mai târziu, Faraonul își reinstituie majordomul și are un vis pe care nu îl poate interpreta. Majordomul îl sugerează pe Iosif. Faraonul îl aduce pe Iosif în fața sa și îi vorbește despre șapte Albine grase și șapte slabe. Evreul viclean îi spune faraonului că asta înseamnă că Egiptul va avea șapte ani de belșug și șapte ani de foamete. (Timp de secole, în valea Nilului, au existat inundații uriașe și apoi perioade de secetă, astfel încât "anii slabi" erau absolut siguri că urmau ani "grași" și viceversa).

Dar tânărul Faraon este atât de impresionat de Iosif încât îl întreabă ce să facă în această privință. Evreul inteligent îi răspunde că Faraonul trebuie să găsească un om suficient de inteligent pentru a aduna uriașele rezerve de cereale egiptene în următorii șapte ani. În mod "surprinzător", faraonul îl alege pe Iosif drept acel om și, în capitolul 41, versetul 30 din Geneza, faraonul predă întregul Egipt noului său "prieten" evreu. Iosif devine "Bernard Baruch" al Egiptului, faraonul ordonând: "Fără tine, nimeni să nu ridice mâna sau piciorul în toată țara Egiptului".

Iosif adună și depozitează în mod corespunzător grâul produs de munca egiptenilor, în cantități mari.

Când Egiptul este lovit de secetă, iar egiptenii mor de foame, Iosif începe să le vândă egiptenilor propriile cereale. (Gen. 41:56)

Aceiași evrei putrezi care l-au vândut pe Iosif în sclavie vin acum din Canaan pentru a cumpăra grâu egiptean. Iosif, care vinde grânele egiptenilor, le dă grâne colegilor săi evrei. De fapt, el le dă evreilor o comandă dublă de cereale la a doua lor călătorie, și aur egiptean în saci, pe deasupra! (Gen. 44:1) Apoi îi dă afară pe toți egiptenii din biroul său și le spune fraților săi evrei să îi aducă pe toți evreii să trăiască gratis din grânele egiptene. (Gen. 45:1, 10, 11)

Între timp, Iosif vinde înapoi propriile cereale fermierilor egipteni care le-au produs. Regele este încântat de moarte, deoarece vistieria se umflă. Așa că Iosif îi spune regelui că frații și familiile lui sunt pe drum, iar regele îi promite lui Iosif că evreii vor trăi din "grăsimea pământului". (Gen. 45:18) Din banii plătiți de fermierii egipteni pentru a-și răscumpăra grâul, Iosif le dă tuturor evreilor căruțe, echipament, mobilier și le dă 300 de arginți egipteni! (Gen. 45:16, 22)

Apoi, Geneza 46 descrie cum o întreagă ARMATĂ de evrei se mută în Egipt, cu cine "a născut" pe cine și toți copiii și "copiii copiilor" etc. Iosif le spune colegilor săi evrei să îl mintă pe rege că nu sunt păstori (ceea ce știe că l-ar putea enerva pe rege). În schimb, toți evreii primesc gratuit vite și pământ egiptean, cele mai bune din Egipt. Gen. 46:34) Nici unul dintre acești evrei nu a muncit deloc pentru a produce bogăția pe care o acaparează. (Un model parazitar familiar)

Geneza 47, versetul 14 arată că Iosif, șeful evreilor din Egipt, a "adunat toți banii" egiptenilor, vânzându-le grâne.

Ca urmare, în versetul 15, descoperim că "banii Egiptului se prăbușesc!" O depresie? Egiptenii înfometați îl imploră pe Iosif să le dea puțin grâu pentru că banii lor s-au terminat. Iosif le spune, în stilul tipic evreiesc de hocus-pocus, că ei încă mai au vitele lor! Așa că evreul ia vitele fermierilor egipteni! (Gen. 47:16)

În anul următor, egiptenii înfometați cer din nou cereale. Dar paznicul evreu al grânarelor (umplute de munca egiptenilor) le spune că vor trebui să renunțe și la pământurile lor! Pentru a supraviețui, oamenii trebuie să îi dea acestui evreu pământul lor în numele faraonului (versetul 20). Iosif îi pune apoi pe toți în "zone de concentrare", orașe, luându-i de pe pământul lor! (Versetul 21) Când egiptenii sunt în cele din urmă reduși la disperare totală, murind de foame, fără banii lor, fără pământul lor și fără vitele lor, Iosif îi repune pe propriile lor pământuri în calitate de CUMPĂRĂTORI, cu un profit de 20%! (Versetul 24)

Este de înțeles că, din moment ce Iosif conduce afacerile egiptenilor, aceștia sunt săraci, muncesc ca sclavii și sunt înfometați.

Dar, între timp, hoardele de evrei aduși de el se "îmbogățesc și se îngrașă" (versetul 27), trăind din "grăsimea pământului", FĂRĂ MUNCĂ!

Vă sună cunoscut?

După 80 de ani de acest proces, evreii au aproape totul, iar egiptenii sunt toți sclavi pentru evrei! (Povestea nu menționează ce cred egiptenii despre acest aranjament, dar nu este greu de imaginat).

În cartea Exodului, a evreilor, aflăm că Iosif moare, iar egiptenii încearcă să găsească o modalitate de a scăpa de evrei. În Exodul I, există câteva

versete care merită repetate întregi: "7. Și copiii lui Israel erau roditori și creșteau din belșug, se înmulțeau și deveneau extrem de puternici și țara era plină de ei. "8. Acum s-a ridicat un rege care nu-l cunoștea pe Iosif. (Un "antisemit", fără îndoială.) "9. Și el a spus poporului său: 'Iată, poporul copiilor lui Israel este mai mare și mai puternic decât noi! (Uitați-vă la New York, Los Angeles etc.!)" 10. "Haideți, să ne purtăm cu înțelepciune cu ei, ca să nu se înmulțească, ca nu cumva, atunci când izbucnește vreun război, să se alăture și ei dușmanilor noștri... " (Ca trădători, spioni) (Vă amintiți de Rosenberg, Sobel, Greenglasses, Golds, Moskowitzs, Silvermasters etc., care "s-au alăturat și dușmanilor noștri (comuniști)?

Observați aici modelul clasic.

Evreul ajunge în zdrențe și zdrențe și într-o mizerie teribilă din cauza acțiunilor propriului său popor. (Nu neamuri, ci proprii săi frați evrei l-au vândut pe Iosif ca sclav).

Gazdele sunt relativ ușoare și recunosc curând manipulările de afaceri inteligente și incontestabile ale evreului. (Iosif devine șeful gospodăriei în care fusese sclav).

Evreul începe să împingă. (Iosif este acuzat că s-a "prostit" cu soția stăpânului său, care îl trimite la închisoare).

Totuși, în ciuda adversității (închisoare), evreul prosperă datorită aceleiași vechi abilități evreiești de a gestiona și manipula. (Iosif devine șeful închisorii.)

Folosindu-și inteligența, evreul ajunge în cele mai înalte poziții de putere. (Iosif devine "ofițer executiv" în subordinea lui Faraon și conduce efectiv Egiptul).

Abuzând de fiecare pârghie a funcției înalte de putere, evreul începe să adune nu doar bani și putere, ci toți banii și toată puterea pe care le predă tot mai multor evrei. El devine atât de lacom și de rapace încât distruge întreaga economie. (Iosif acaparează atât de mulți bani de la egipteni încât "banii dau greș").

În următoarea "depresiune", evreul adună toate bogățiile materiale și pământul. (Iosif a făcut exact acest lucru, dându-le concetățenilor săi evrei "grăsimea pământului").

Odată ce evreul deține și controlează totul, el procedează la transformarea populației indigene în sclavi financiari. (Iosif i-a trimis pe fermieri înapoi pe propriile lor pământuri în calitate de părtași, producând un profit de 20%!)

Inevitabil, acest proces produce o asemenea groază de putere și bogăție evreiască și o asemenea mizerie pentru populația nativă, încât poporul gazdă devine "antisemit", iar evreii încep să caute în jur o altă țară în care să poată fugi. AU DEVENIT SPIONI. (Regele Egiptului își avertizează poporul că evreii sunt mai puternici decât egiptenii în propria lor țară și că evreii sunt susceptibili de a fi trădători. El încearcă mai întâi să îi facă pe evrei să lucreze ca sclavi).

Următorul și ultimul pas este ca populația autohtonă să încerce cumva să-i rețină pe evrei. (Regele ordonă infanticidul tuturor evreilor de sex masculin nou-născuți.) Atunci când aceste metode mai puțin radicale nu funcționează, populațiile indigene se revoltă și fie îi ucid pe evrei, fie îi alungă. (Moise i-a scos pe evrei din Egipt cu doar câțiva metri înaintea armatelor regelui).

Acest model evreiesc a fost stabilit în scris acum mai bine de patru mii de ani, chiar de către evrei. Puteți verifica fiecare cuvânt din el în orice Biblie!

Practic, nu s-a schimbat.

Întotdeauna evreul sosește, ca în America, ca un "refugiat" zdrențuit și este primit și ajutat de popoarele gazdă amabile. Evreul își începe apoi ascensiunea obișnuită pe spatele poporului gazdă, folosind orice metode, chiar și cooperarea cu frații săi marxiști ucigași, până când, în cele din urmă, evreii sunt "extrem de puternici" și "abundenți" pe pământ, iar poporul gazdă plătește evreilor taxe și impozite uriașe pentru a trăi pe propriile lor pământuri. Mai devreme sau mai târziu, evreii distrug complet economia și ajung să dețină chiar pământul, transformând masele de oameni în sclavi salariați, în timp ce se împrietenesc viclean cu ultimii câțiva neevrei cu putere și bani.

Întrebați-vă: au "persecutat" egiptenii pe nedrept evreii?

Conform propriei relatări a evreilor din Geneza și Exod, egiptenii nu au făcut absolut nimic împotriva lui Iosif și a evreilor. Dimpotrivă, egiptenii l-au făcut pe Iosif "conducător peste tot Egiptul" și au dat mulțimii sale de

concetățeni evrei "cel mai bun" pământ din Egipt, vite gratuite, cereale gratuite și avantaje nesfârșite. Egiptenii nu ar fi putut face mai mult pentru Iosif și evrei.

În schimb, când egiptenii sunt înfometați și mor de foame din cauza unei secete teribile, nu există nicio "dulce caritate" din partea acestor evrei. Nu. Iosif le cere mai întâi toți banii, le ruinează economia, apoi le acaparează toate vitele și, în cele din urmă, chiar tot pământul lor!!!

În timp ce le oferă evreilor "grăsimea pământului", el îi mută pe băștinași de pe pământ în orașe, unde sunt cerșetori, iar apoi le "permite" să revină pe propriile lor pământuri, ca meșteșugari, cu un profit de 20%.

Ați tolera un musafir, căruia i-ați dat cea mai bună cameră din casa voastră, care v-a luat toți banii, toată mobila și, în cele din urmă, chiar casa voastră, toate pentru că ați trecut prin vremuri grele și l-ați lăsa pe "musafirul" vostru să vă mute înapoi în subsolul vostru ca îngrijitor în timp ce el trăiește ca un rege fără să muncească?

Odată ce se va înțelege că evreii au moștenit o trăsătură foarte ciudată, parazitismul, o trăsătură care nu se regăsește la niciun alt popor, indiferent cât de primitiv ar fi, va fi mai ușor de înțeles de ce sunt ceea ce sunt și de ce acționează așa cum o fac.

Toate strigătele de "antisemitism", toate urletele despre "persecuție", toată propaganda despre "poporul ales" și toată istoria infernală a evreilor se vor regăsi din nou și din nou în natura evreului de a continua să încerce să trăiască fără să muncească, să consume fără să producă.

Iar nevoia de a încerca să-și mențină gazdele anesteziate, neștiind sursa mizeriei cauzate de parazitismul evreiesc, l-a forțat pe evreu să dezvolte o întreagă pleiadă de caracteristici secundare care sunt adesea urâte mai profund decât parazitismul care este cauza de bază a problemelor.

Prima dintre aceste caracteristici este capacitatea sa de a minți.

Aproape fiecare mare om, de la Hristos la Schopenhauer, i-a condamnat pe acești oameni ca fiind MINCINOȘI, "marii maeștri ai minciunii" și o sută de alte moduri de a spune același lucru. Hitler spune că un evreu spune adevărul doar pentru a putea spune mai târziu o minciună și mai mare.

Pentru a ascunde faptul că au devenit o specie specială a umanității (adică, parazitară), au dezvoltat minciuna monstruoasă că sunt "doar o religie". Aspectul lor evreiesc este negat cu voce tare, caracteristicile lor evreiești sunt negate, operațiunile și jafurile lor evreiești sunt negate, în timp ce cei care menționează aceste lucruri sunt atacați de fiecare evreu din creație ca fiind "plin de ură", un "antisemit", etc.

Și pentru a-și raționaliza această trăsătură mizerabilă de a trăi prin manipularea celor care produc, evreii au inventat mitul josnic de a fi "poporul ales". El și-a acordat o licență specială din cer pentru a fi o cărămidă de aur de-a lungul secolelor.

Un tată care "alege" unul dintre copiii săi pentru favoritism, iar apoi refuză aceeași dragoste și "alegere" și altor copii pe care i-a adus pe lume este un trișor și un ticălos. Cu toate acestea, evreii vor să ne facă să credem că Atotputernicul face exact acest lucru! Este monstruos!

Odată ce au adoptat acest mod de viață parazitar, primele triburi de evrei au fost forțate să raționalizeze că o astfel de nedreptate inumană și o astfel de sângerare criminală au fost "ordonate" de Dumnezeu.

Întregul Vechi Testament abundă în declarațiile lor răsunătoare despre cum își vor "pune picioarele pe gâtul tuturor celorlalți oameni", cum vor avea în mâinile lor lacome tot aurul și bogăția pământului și cum vor face din sclavii tuturor celorlalți oameni visul viermilor de bandă umană!

Nu am nicio îndoială că, dacă o tenie ar putea vorbi, ar geme: "De ce mă urăște toată lumea și mă persecută?"

Combinând această raționalizare "aleasă" a parazitismului cu o dragoste fanatică pentru ei înșiși și unitatea rezultată, ei s-au înmulțit, secol după secol.
Și această înrudire a produs rasa specială, recognoscibilă, a evreului gras, cu aspect cenușiu, rapace, caracterizată de înfățișarea escrocului poștal condamnat Harry Golden mai bine decât orice aș putea exprima în cuvinte.

Pe lângă caracteristicile negative ale parazitismului, evreii au fost, de asemenea, forțați să producă ceva în care au excelat față de restul dintre noi, o viclenie pur materialistă și superficială. Există, desigur, evrei proști. Dar evreul MEDIU îl depășește pe neamul MEDIU în viclenie și acuitate

mentală superbă. Trebuie să o facă. Gentilul mediu este un om de forță și curaj.

Ori de câte ori descoperă ce pune la cale evreul, cum îl escrochează evreul de la producția obținută cu greu fără să muncească, neamțul recurge la forța brută pentru a pune capăt jefuirilor viermelui de tip uman. Pentru a evita acest sfârșit violent, evreul trebuie să "trăiască prin inteligența sa".

Așadar, evreul și-a dezvoltat un set bun de "inteligență".

Ceea ce evreii oferă lumii drept "religia" lor este esența codificată a acestor "inteligențe" evreiești, regulile pentru a trăi ca un parazit din sudoarea gazdelor lor, pentru a acapara femeile evreiești pentru plăcerea evreilor, iar bărbații evrei pentru a munci pentru evrei, toate acestea în timp ce victimele lor îi venerează ca pe un popor "sfânt"!

Sună sălbatic, extrem, chiar rău și vicios? Trebuie să mărturisesc că da.

Dar dovada că fiecare cuvânt este adevărat există în propriile cuvinte ale evreilor. Iată un citat direct din corespondența lui Karl Marx cu un alt evreu, Baruch Levy, citat în "La Revue de Paris", 1 iunie 1928, pagina 574:

"În noua organizare a omenirii, copiii lui Israel se vor răspândi pe întreaga suprafață a pământului și vor deveni peste tot, fără opoziție, elementul conducător, mai ales dacă vor putea impune claselor muncitoare controlul ferm al unora dintre ele. Guvernele națiunilor care formează Republica Universală vor trece fără efort în mâinile evreilor sub acoperirea victoriei proletariatului, proprietatea privată va fi apoi suprimată de conducătorii de rasă evreiască, care vor controla peste tot fondurile publice. Astfel se va realiza promisiunea talmudică că, atunci când vor veni vremurile lui Mesia, evreii vor deține bogățiile tuturor popoarelor lumii."

Și mai convingătoare este sursa originală a regulilor pe care evreii le venerează drept "Biblia" lor, Talmudul. Acest set enorm de reguli pentru folosirea și abuzarea "goiimilor proști", vitelor, cum ne numesc ei, conține mai multă mizerie și ură decât orice altă carte de pe pământ. Judecați singuri! Citiți doar câteva fragmente din această carte sfântă evreiască care stă la baza "religiei" evreiești:

În timpul Cholhamoedului, tranzacționarea oricărui tip de afacere este interzisă. Dar este permisă practicarea uzurpării asupra neamului, deoarece

practicarea uzurpării asupra unui neam în orice moment îi place Domnului. - Schulchan Aruch, Orah Chaim, 529

În sărbătoarea lui Haman, toți evreii trebuie să spună rugăciuni de mulțumire, numite Arud Haman, în care se spune: "Blestemat să fie Haman și toate neamurile, binecuvântat să fie Mardochaeus și toți evreii. - Schulchan Aruch, Orab Chaim, 690

Rugăciunea Kadish va fi rostită numai atunci când zece evrei sunt împreună și trebuie să fie împreună în așa fel încât niciun lucru necurat să nu îi despartă, cum ar fi, de exemplu, excrementele sau un neamț. - Schulchan Aruch, Orah Chaim, 55, 20

Evreii sunt ființe umane; celelalte popoare ale lumii nu sunt ființe umane, ci bestii. Baba Mezia

Toate non-evreicele sunt curve. - Eben Haezar

Unui evreu îi este permis să violeze, să înșele și să comită sperjur; dar trebuie să aibă grijă să nu fie descoperit, astfel încât Israel să nu sufere. - Schulehan Aruch, Jore Deah

O fată neamț care are trei ani poate fi violată. - Aboda Shara 37a
Exterminarea creștinilor este un sacrificiu necesar. - Zohar II 43a
Chiar și cel mai bun dintre neamuri merită să fie ucis. - Abodan Zarah 2Gb
Cel mai bun dintre creștini trebuie strangulat. - Rasoni, Exodul 14
Fiecare goy care studiază Talmudul și fiecare evreu care îl ajută în acest sens trebuie să moară. - Sanhedrin 59a

Evreii au fost creați pentru a fi serviți de non-evrei. Aceștia din urmă trebuie să ardă, să semene, să erbicideze, să sape, să cosească, să lege, să sită și să macine. Evreii au fost creați pentru a găsi toate acestea pregătite. - Berachoth

O femeie care a avut relații sexuale cu o fiară (de exemplu, un câine) este eligibilă pentru a se căsători cu un preot. - Yebamoth 59b

Israel este ca doamna casei căreia soțul ei îi aduce banii. Astfel, Israel este lipsit de povara muncii și primește banii de la oamenii din lume. - Jalkut Schim 75, 2

Iar cel care dorește ca niciunul dintre jurămintele sale făcute în timpul anului să nu fie valabil, să stea la începutul anului și să declare: "Orice jurământ pe care îl voi face în viitor va fi nul". Jurămintele sale sunt atunci nule. - (Kol Nidre) Nedarim 23b

Dumnezeu a dat evreilor putere asupra averilor și sângelui tuturor națiunilor. - Seph. Jp., 92, 1

În ceea ce privește orice pretenții ale neamurilor la drepturi de proprietate, posesiunile lor sunt "ca un teren nerevendicat în deșert". - Baba Bathra, 54h

Este întotdeauna o faptă meritorie pentru un evreu să pună mâna pe bunurile unei neamuri. -Schulchan Aruch

Când un evreu are un neam în ghearele sale, un alt evreu poate merge la același neam, îi poate împrumuta bani și, la rândul său, îl poate înșela, astfel încât neamul să fie ruinat. Pentru că proprietatea unui neamț, conform legii noastre, nu aparține nimănui, iar primul evreu care trece are tot dreptul să și-o însușească. - Schulehan Aruch, Choschem Hamischpath, 156

Nu este permis să jefuiești un frate, dar este permis să jefuiești un non-evreu, pentru că este scris (Leviticul 19:13) "Să nu jefuiești pe aproapele tău". Dar aceste cuvinte, a spus Iehova, nu se aplică unui goy care nu este fratele tău. - Baba Mezia, 61a

Un evreu poate minți și sperjur pentru a condamna un creștin. Numele lui Dumnezeu nu este profanat atunci când îi minte pe creștini. - Baba Kama, 113a, 113b

Fiind un materialist grosolan, îndrăgostit de el însuși și de aurul său, și având întreaga sa natură dependentă de a primi mai degrabă decât de a da vreodată (exact ca viermele de bandă), evreului mediu îi este greu să fie "curajos" din punct de vedere fizic. El nu vede niciun rost în a se sacrifica deoarece, odată mort, nu vede niciun câștig. (Vă puteți imagina un "vierme de bandă curajos?")

Mai presus de toate, evreul își dă seama că singura sa speranță de supraviețuire este efortul maxim de a împiedica gazdele sale să realizeze vreodată ce face. Odată ce gazda își dă seama că are o tenie, uleiul de ricin este inevitabil, iar toată inteligența, minciunile și abilitatea evreului de a se deghiza într-o religie sunt inutile. Iese afară și se duce în canalizare!

Astfel, evreul devine campionul mondial absolut în arta de a fi un cameleon. În America, el este MODELUL original al Americanului, devorând plăcinte cu mere, țipând la arbitru la meciurile de baseball și chiar alăturându-se bisericii unitariene pentru a defila duminica în suburbii ca un goi. În Anglia, el devine "regalitate", cu un titlu și rangul de "cavaler" sau "duce". În Spania, el strigă "Ole!" la coridă și devine "Don". Înainte de al Doilea Război Mondial, unii evrei au încercat chiar să devină "naziști". Dar în adâncuri, evreul este încă acolo, iar atunci când vine criza, evreul va ieși la iveală. El este mai întâi evreu, apoi "American" sau "Spaniol".

Primul judecător evreu de la Curtea Supremă a SUA, Louis D. Brandeis, în cartea sa, "Sionismul", paginile 113 și 114, a expus adevărul real al afacerilor evreiești în fața fraților săi evrei, atunci când a scris: "Să recunoaștem că noi, evreii, suntem o naționalitate distinctă din care fiecare evreu, indiferent de țara sa, de poziția sa sau de nuanța credinței sale, face parte în mod necesar".

"Organizați, organizați, organizați, până când fiecare evreu trebuie să se ridice în picioare și să fie numărat, numărat cu noi, sau să se dovedească, cu sau fără voia sa, unul dintre puținii care sunt împotriva propriului popor."

Poate cel mai faimos rabin evreu din America, rabinul Stephen Wise, a exprimat-o și mai clar într-un citat din New York Herald Tribune, 13 iunie 1938:

"Nu sunt un cetățean American de religie evreiască. Sunt un Evreu. Sunt un American. Am fost American timp de șaizeci și trei de șaizeci și patru de ani din viață, dar am fost evreu timp de 4.000 de ani. Hitler a avut dreptate într-un singur lucru. El numește poporul evreu o rasă, iar noi suntem o rasă." Din New York "Herald-Tribune", 13 iunie 1938.

Evreul are, de asemenea, diferite "piei" în care poate intra și din care poate ieși după cum o cere ocazia, la fel ca șarpele.

Evreul este doar un grup "religios", ori de câte ori începeți să observați numărul diabolic de evrei care ne vând comunismului. "Acești oameni, precum soții Rosenberg", nu mai sunt "evrei", explică vicleanul evreu din Liga Anti-Defăimare, "pentru că un evreu crede în Dumnezeu, în timp ce comuniștii sunt atei. Prin urmare, soții Rosenberg NU erau evrei!"

Dar când vine vorba de escrocii evrei din întreaga lume care fug în Israel, ei au o chestie numită "legea întoarcerii", conform căreia orice persoană cu o mamă evreică este un Evreu, după propria lor definiție. Astfel, atunci când spionul comunist condamnat Robert Soblen a sărit peste cauțiunea de 100 000 de dolari plătită de evreica Buttonweiser și s-a strecurat în Israel, el ar fi fost binevenit și chiar A FOST binevenit de o mare parte a populației, până când s-a stârnit atâta vâlvă din cauza faptului că a fost adăpostit de Israel, încât acest lucru a afectat "relațiile publice" ale evreilor și aceștia l-au predat cu reticență SUA. Totuși, acest lucru a dus aproape la un război civil, deoarece majoritatea israelienilor simpli au simțit că guvernul a trădat "legea întoarcerii" pentru acest spion evreu comunist.

Apoi, există a treia "piele" evreiască a naționalității.

Evreii sunt principalii promotori ai doctrinei separării Bisericii de Stat, agitând cu succes în toată America pentru ca rugăciunile creștine să fie interzise în școli, sărbătorirea Crăciunului să fie oprită etc. DAR EI CONDUC SINGURUL STAT RELIGIOS DIN LUME, ISRAEL!

Chiar și în timp ce condamna ideea oricărei legături între religie și stat pentru alții, ei conduc cel mai intolerant și fanatic stat religios văzut vreodată pe planetă. Nici măcar nu te poți căsători în Israel, dacă nu ești evreu.

Dar, ori de câte ori se aduce în discuție această religie evreiască, ei îmbracă rapid pielea "sionistă" și devin "naționaliști" inocenți și patrioți!

Pentru evreii din întreaga lume, trecerea de la "pielea" rasială la "pielea" religioasă și la "pielea" naționalistă nu durează decât câteva clipe, iar ei se schimbă înainte și înapoi, în funcție de faptul că se află în America, unde sunt un grup religios, sau în Rusia, unde sunt o rasă, sau în Israel, unde devin instantaneu "naționaliști" fanatici.

Ori de câte ori încerci să îi determini pe acești evrei să spună ce sunt, argumentul va fi ca și cum ai încerca să iei o mână de mâzgă; imediat ce strângi pumnul în jurul ei, aceasta se scurge printre degete și se întoarce acolo unde era. Atacați-i ca rasă, ei sunt o religie. Atacați-i ca religie, ei sunt un "popor", și un popor "sfânt". Atacați-i ca popor și sunt din nou o religie, până când acest lucru devine imposibil sau inconfortabil, caz în care se refugiază ca o rasă persecutată.

Numiți-i o rasă (așa cum fac ei înșiși) și vă vor acuza că sunteți un "bigot". Numiți-i doar "religie" și, prin urmare, le refuzați statutul de națiune, și îi veți auzi strigând cum sunt "oamenii cărții" cu "dreptul" de a lua Israelul de la arabi pentru "națiunea" lor. Numiți-i națiune și, prin urmare, susceptibili de aceleași responsabilități ca orice altă națiune, și imediat sunt din nou o religie și îi persecutați.

Cu toate aceste deghizări și fraude, ei se bazează, de la o zi la alta, mai mult decât orice altceva, pe schimbarea de modă veche a numelui.

Dacă toți evreii și-ar purta numele adevărate, națiunea ar vomita la unison văzând cum întreaga sa viață culturală este evreiască; ar lua armele împotriva evreilor aflați la PUTERE, ar înceta să se mai uite la televiziunea evreiască și să mai citească ziarele evreiești etc., așa că acești evrei isteți își iau nume vechi anglo-saxone, își dau cu ciocul, devin "protestanți" și gata, DISPAR de ochii lumii gentilice ca evrei, deși colegii lor evrei cunosc secretul și nu-l uită niciodată.

S-ar putea scrie o carte întreagă cu o listă a cunoscuților "Americani" care sunt de fapt evrei care și-au schimbat numele. Dar, doar pentru a-i da cititorului o mică idee despre modul în care este păcălit și înșelat de acești schimbători de nume în fiecare zi a vieții sale, iată doar câteva dintre schimbările de nume care m-au șocat, cel puțin pe mine:

SCHIMBĂRI DE NUME ÎN DOMENIUL DIVERTISMENTULUI

Mel Allen, prezentator baseball, Israel Harold, Arlen, compozitor, Arluck Jean Pierre, Aumont, Solomons Lauren, Bacall, Betty Bernstein, Benny Baker, Benjamin Zifkin, Theda Bara, Goodman, Binnie Barnes, Gitel, Jack Benny, Benny Kubelsky, Milton Berle, Berlinger, Irving Berlin, Isadore Baline, Ben Bernie, Benjamin Anzelovitz, Victor Borge, Borg Rosenbaum, Ernest Borgnine, Ermes Effron Borgnine, Bobbie Breen, Borsack, Fannie Brice, Borach, J. Edward Bromberg, Bromberger, Pearl S. Buck, Writer, Sydenstricker, George Burns, Nathan Birnbaum, Eddie Cantor, Izzie Iskowitz, Sue Carol, Evelyn Lederer, Jeff Chandler, Ira Grossel, Charlie Chaplin, Israel Thonstein, Ina Claire, Fagan, June Clayworth, Cantor, Jackie Coogan, Cohn, Aron Copland, Kaplan, Ricardo Cortez, Jacob Krantz, Tony Curtis, Bernard Schwartz, Howard DaSilva, Silverblatt, Marlene Dielrich, Felsinger, Kirk Douglas, Isadore Demsky, Melvyn Douglas, Hesselberg, Charles Dubin, Realizator TV, Dubronofsky, Vernon Duke, Vladimir Dukelsky, Patricia Ellis, Leftwich, Clifton Fadiman,

Columnist, Isadore Fadiman, Douglas Fairbanks Jr., Ullman, William S. Gailmore, Radio, Margolis, John Garfield, Julius Garfinkle, Judy Garland, Gumm, Paulette Goddard, Levy, Samuel Goldwyn, Goldfish, Dorothy Gordon, N.Y. Times Youth Forum Moderator, Lerner, Barry Gray, Radio, Benjamin, Harry Green, Muzică, Henry Blitzer, June Havoc, (Also Gypsy Rose Lee and April Kent) Hovick, Melissa Hayden, Balet, Mildred Herman, Judy Holliday, Judith Tuvim, Harry Houdini, Ehrich Weiss, Al Jolson, Asa Yoelson, Sybil Jason, Jacobs, Danny Kaye, David Kaminsky, Bert Lahr, Larrheim, Hedy Lamarr, Keisler, "Little Joe Cartright" Langdon, Orowitz, Piper Laurie, Rosetta Jacobs, Marc Lawrence, Goldsmith, Steve Lawrence, Sidney Leibowitz, Madeline Lee, Letterman, Will Lee, William Lubovsky, Mrs. Jules Lederer, alias "Ann Landers" Columnist, Esther Friedman, Miss Ray Lev, Pianist, Elihu, Sinclair Lewis, Writer, Levy, Ted Lewis, Theo. L. Friedman, Arthur Lief, Dirijor Moiseyev Dance Company, Abraham Lipshutz, Roberta Linn, Dubin, Mary Livingston, Soția lui Jack Benny, Sayde Marks, Emil Ludwig, Cohn, Eugene Lyons, Scriitor, Morris Gobeloff, Kenneth MacKenna, Mielziner, Noel Madison, Moscovitch, Marjorie Main, Marie Tomlinson Krebs, Paul Mann, Actor's Workshop, Yisrol, Karl Malden, Malden Sekulovich, Hal March, Mendelsohn, Mitzi McCall, Steiner, Ethel Merman, Zimmerman, Paula Morgan Miriam Spiegelman, Buddy Morrow, Muzică, Muni Zudecoff, Paul Muni, Muni Weisfreund, Jan Murray, Murray Janofsky, William Paley, fost șef CBS, Palinsky, Joseph Papp, Director de scenă TV, Papirofsky, Dorothy Parker, Rothschild, Parkyakarkus, Harry Einstein, Jan Peerce, Pincus Perlmuth, Roberta Peters, cântăreață de operă, Peterman, Mrs. Morton Phillips, alias "Abigail Van Buren, Columnist, Pauline Friedman, John Randolph, Mortimer Lippman, Erich Maria Remarque, Kramer, Elmer Rice, Reizenstein, Edward C. Robinson, Emanual Goldenberg, Richard Rogers, Abrams, Billy Rose, William Samuel Rosenberg, Artie Shaw, Strauss, Sylvia Sidney, Sophie Koskow, Sid Silvers, Silverstein, Elaine Stewart, Steinberg, Elliott Sullivan, Eli Solomon, Lee Stevens, Adam Weinert, Mike Todd, Avrom Hirsch Goldbogen, George Tvne, Martin Yarus, Sophie Tucker, Ahuza Kalish, Walter Wanger, Feuchtwanger, Mike Wallace, Personalitate TV - evreu rus, Myron Wallik, Nathanial West, Autor, Nathan Weinstein, Walter Winchell, Columnist, Isadore Lipschitz, Shelley Winters, Hollywood, Schrift, Ed Wynn, Israel Edwin Leopold, Keenan Wynn, Frank Leopold.

SCHIMBĂRI DE NUME ÎN DOMENIUL POLITICII

Jerzy Borejsza, editor guvernamental, Polonia, 1954, Goldberg, Michael M. Borodin, a fondat comunismul China, Jacob Grueenherg, Bounskov, Foundamentzky, Harry Bridges, președinte ILWU, A. B. Renton, Ralph Bowman, șef C.P. spy Ring, SUA,'42-43, Heinz Zimmerman, Calvin Brook, Red Slovak News Editor, Brueck Kalman, Arthur F. Burns, Economist, Burnstein, Amiralul Canaris (Spion notoriu în al Doilea Război Mondial) Moses Meyerbeer, Frank Carlson, Comunist de top din California, Solomon Szkolnick, Hattie Carnegie, N.Y. Croitoreasă exclusivistă, Fanny Kanengeiser, Sam Carr, spion roșu canadian, Schmil Kogen, Lord Cherwell, șeful atomic Britanic, F. A. Lindemand, Morris Childs, secretar C.P., Illinois, Moishe, Chilofky I. Chisienevechi, a reușit Ana Pauker, Broitman, Paul Corbin, 1964 Ajutor democrat pentru Comitetul Național, Paul Kobrinsky, Margaret Cowl, Top U.S. Red, Undjus, Jacob Arbenz Gunman, revoluționar în America Latină, Finzi, Dann, Gourevitch, Clarence Dillon, diplomat financiar, Lapowski, Raymond Arthur Davies, spion canadian 1954, Rudolph Shohan, Samuel Adams Darcy, secretar C.P., Pa., Saul Dardeck, Ben Dobbs, comunist de top din California, Isgur, Efremov, comisar politic al armatei 1919, Chaimovitch, Moritz Erdelyi, membru al cabinetului lui Bela Kun, Eisenstein, Edward A. Filene, marxist bogat din Boston, Katzmann, Arnold Forster, ADL, Fastenberg, Ernest Otto Fox, comunist de top din California, Fuchs, Ludvik Frejka, economist Ceh 1952, Freund, dna Anna Fujiwaka, lider C.P. Lider în Japonia 1932, Eisenherg, Peter Gabor, șeful MVD maghiar 1953, Beno Auspitz, Gen. B. K. Galen (Blucher), China Roșie, Chesin, Ganetzky, trimisul lui Lenin, Stockholm, Yakov Furstenberg, Betty Gannett, membru al U.S. Politburo, Rifka Yaroshefsky, Michael Cardin, câștigător al Premiului Stalin pentru film 1954, Gindin, Garin, Gerfeldt, John Gates, fost redactor la Daily Worker, Israel Regenstreit, Mark Gayn, cazul Amerasia, Julius Ginsberg, Mikhail Milsky, șef adjunct al serviciilor de informații ale Armatei Roșii, U.S. 1944, Milshtein, Boris Morros, spion roșu, Mores, David A. Morse, director în I.L.O., Moscovitch, Naout, Ginsburg, Steve Nelson, lider al Partidului Comunist din SUA, Joseph Fleischinger, Herbert Nichol, organizator al campaniei roșii, UEW, Silver, David K. Niles, spion în administrația FDR, Neyhus, Ortodoks, comisar de presă, Akselrode, Oserski, Ambasada sovietică, Londra, 1935, Fridmann, Constantine Oumansky, Ambasadorul roșu în Mexic (a distrus mulți catolici acolo), Ullman, Uuritzky, Radomilsky, Helphand Parvus, a aranjat călătoria lui Lenin în URSS, 1917, Israel Lazarevitch, Ana Pauker, Dictatoarea roșie din România, A. Rabinsohn, Dr. William Perl, Cazul spionului atomic, Utterperl, J. Peters, Spion roșu în S.U.A., Sandor Goldberger, Petrov, trimis, Brest Litovsk, Walzbrot, Philip, familia țarului executată, Golschekin,

Piatnitzky, Levin, George Powers, secretar C.P., Pittsburgh, Morris Poberski, Karl Radek, agent sovietic timpuriu, Sobelssohn, Matyas Rakosi, dictator roșu maghiar, Rosenkranz, Razumow, secretar C.P., Siberia de Est 1935, Sagovitch, Lord Reading, Vicerege al Indiei, Rufus Issacs, Bedrich Reicin, șef MVD Ceh, 1952, Friedrich Reismann, Josef Revai, redactor maghiar "Szabad Nep", Rabinovitch, Roani, ministru al justiției sub Bela Kim, Rosenstengel, Riszanov, Goldenbach, J.B.S. Hardman, Amalgamated Clothing Workers, Jacob Salutsky, Sidney Hillman, lider sindical roșu, Schmoul Gilman, Morris Hillquit, lider socialist, Misca Hilkowicz, Arthur Illner, spion roșu, Germania, 1954, Richard Stahlmann, Izgoev, GoIdman, Charles Douglas Jackson, personal al Casei Albe, Jacobson, Harry Jackson, organizator C.P., Washington, Henry Gliksohn, V.J. Jerome, comisar cultural, C.P., SUA, Jerome Isaac Romain, Kambov, director de presă, Katz, Kamenev, cumnatul lui Troțki, Lev Borisovitch Rosenfeld, Kamensky, Hoffman, Friederich Karakas, comisar în Brigada Roșie a lui Bela Kun, Kohn, Karski, ambasador roșu în Lituania, 1931-36, Bekmann, Bruno Keller, Politburo Ceh, 1954, Koehler, M. G. Kenig, redactor roșu Francez, 1934, Jacob Gremb, Alexander Kerensky, șeful guvernului presovietic, 1917, Aron Kirbiz, Jean Baptiste Kleber, șeful serviciilor de informații militare, SUA, 1930, Moishe Stern, Peter și Helen Kroger, spioni sovietici de top, Morris și Lorna Cohen, Bela Kun, dictator roșu maghiar, 1919, Cohen, Lapinsky, Levenson, Larin, Lourie, Anatoli I. Lavrentiev, Șeful spionilor sovietici, 1954, Lippman, William Lawrence, Manager Daily Worker, Israel Lazar, Elizabeth Lawson, Editor Southern Worker, Elsa Block, Lebedieva, Editor Southern Worker, Elsa Block, Simson, Michael J. Lee, Ephriam Zinoyi Liberman, Freda Linton, spion roșu canadian, Fritzie Lipchitz, Trebitsch-Lincoln, spion roșu, Ignatz Trebitsch, Jay Lovestone, lider al Partidului Comunist Troțkist din SUA, Jacob Liebstein, Al Richmond, editor People's World, Abraham Richman, Roberts, agent privind asasinarea lui Troțki MVD, Gregory Rabinovitz, Alex Rose, exec-sec. Partidul Muncii American, Olesh Royz, Fred Rose, spion roșu canadian, Rosenberg, Nat Ross, secretar C.P., Minn., Rosenbaum, Carl Ross, Sec. C.P.'s Young Communist League, Minn., Rosenbloom, Rumyanzew, Sec. C.P., Rusia de Vest, 1935, Rubintchik, Ryazanoff, Director Fondator, al Marx Inst. USSR, David B. Goldenbach, Moshe Sharett, Moshe Shertok, Andre Simon, Editor C.P. Ceh, 1952, Otto Katz, Richard Sasuly, Roșu în US. Army Intelligence, Alex Furth, Ad Schoonenberg, editor Olandez al C.P Organ, Belmonte, Moi-Sha (Mah Kun), Finul lui Chiang Kai-Shek, Adv, Morris A. Cohen, John Sanford, Red Hollywood Writer, Julius Shapiro, Rudolph Slansky, premier Ceh 1932, Salzmann, Jack Sobel, spion roșu American, Sobolevicius, Solntzev,

Bleichman, Soukanov, Ghimmer, Jack Stachel, unul dintre comuniștii originali, Jacob Stachel, Steklov, șeful presei din Petrograd, Nachamkess, John Steuben, redactor roșu, "Marșul Muncii", Isaac Rijock, I.F. Stone, redactor roșu (V), Isadore Feinstein, Gerard Swope, șeful General Electric, Gershon Schwabe, Emmerich Szallay, sec. afaceri interne sub Bela Kun, Hollander, Tchernomorsky, Tchermordik, Tchernov, ministrul sovietic al agriculturii, Feldman, Leon Trotki, fondator al C.P., Leiba Davidovitch Bronstein, Prof. Eugene S. Varga, Scriitor sovietic de top 1954, Weisefield, Vargo, Guvernator al Capitalei sub Bela Kun, Weichzelbaum, Zoltan Vas, Director Komlo Mines, Ungaria 1954, Weinberger, Jean Villon, C.P. Adjunct, Franța după al doilea război mondial, Ginsberger, Vladimirov, Feldman, Vobrov, Natansson, Volodarsky, Kohen, Voltchlcov, Ambasada Sovietică, Londra, 1935, Berkmann, William Weiner, Secretar Finanțe, C.P., Welwel Warszower, Harry Dexter White, US. Spion roșu, Weiss, Carl Winter, comunist American, Philip Weissberg, Stephen S. Wise, rabin comunist Congresul A.J., Weisz, Nathan Witt, avocat comunist, Witkowsky, Henry Yagoda, șeful OGPU, Herschel Yemelyan, Yaroslawsky, șeful Anti-God Assn. URSS, Goublemann, Yurenev, Ambasadorul sovietic în Japonia, 1935, Goffman, T. A. Yurkin, Ministrul Roșu al Fermelor de Stat 1954, Weinberg, Yurovsky, Executat familia țarului, Alfred Rosenberg, Zagorsky, Krachmann, Col. Roman Zambrowski, Politburo Polonez 1954, Nussbaum, Zinoviev (Apfelbaum), Politburo, Ovsegerstion, A. Rademilsky Zverditch, Fonstein.

Dar chiar și cu toate aceste deghizări și schimbări de nume, evreul știe că se confruntă mereu cu pericolul teribil ca poporul gazdă să-l vadă, să-i simtă dinții de vampir în vasele lor de sânge, sugându-le sângele, și să scape de el sau să-l măcelărească, așa cum au făcut sute de oameni de-a lungul istoriei.

Astfel, realizând acest lucru, evreul este cel mai isteric apărător al securității grupului său din istoria lumii.

Atacați un evreu, și întregul trib se ridică în contraatac isteric! Dacă UN evreu este demascat, poporul poate continua să descopere întregul trib.

Și din cauza acestui sentiment teribil de nesiguranță constantă, din cauza faptului că evreii știu mereu că gazda poate afla adevărul despre el în orice moment și îl poate smulge din intestinul său confortabil și cald, evreul a dezvoltat un program fantastic conceput pentru a-și paraliza gazda atât de complet, în avans, încât trezirea va fi imposibilă.

Geniul său în această privință este uluitor. Cel mai mortal dușman al evreilor este ordinea și sănătatea națională. Tenia nu se instalează și nu poate supraviețui la o persoană sănătoasă, care face examinări fizice și duce o viață curată.

Iar evreii nu pot prospera într-o societate sănătoasă, bine organizată, ordonată. Într-o astfel de societate, liderii vor observa rapid masa de evrei care nu muncesc, care nu produc și care sug din fluxul sanguin național și, din nou, viermii de pe bandă se vor duce în canalizare. Acest lucru li s-a întâmplat de prea multe ori, timp de prea multe secole, pentru ca vreun evreu să fie nevoit să i se spună. Este un instinct inconștient în ei.

Astfel, evreul va fi mereu fermentul descompunerii în fiecare societate pe care o infestează. Într-o monarhie, el este un republican. Într-o republică, el este un democrat. Într-o democrație, el este pentru "social-democrație". Într-o social-democrație, el este comunist. Printre comuniști, se alătură Progressive Labor. Astfel, evreul este întotdeauna la stânga, pentru din ce în ce mai puțină autoritate și ordine în societate, deși ascunde acest lucru susținând că este pentru din ce în ce mai multă "libertate pentru oameni".

Evreul este campionul mondial al "liberalilor", nu din dragoste pentru libertate și libertate, ci pentru că știe că un corp politic sănătos va scăpa rapid de tenii. Liberalismul nu mai este credința în libertate pe care cuvântul a însemnat-o odată. În mâinile evreilor, liberalismul a devenit pur și simplu "TAPE- WORMISM", organizarea celor parazitari, neproductivi și, în general, inferiori pentru a-i înrobi pe cei productivi și superiori prin simpla greutate a numărului.

Acesta este motivul pentru care fiecare program "liberal" modern necesită întotdeauna atât de multe miliarde și miliarde de dolari din taxe. Banii sunt "sângele" unei societăți, iar sângele este supt de la cei bogați și de la muncitori pentru a întreține o hoardă din ce în ce mai mare de paraziți ai asistenței sociale, eșecuri subvenționate și vagabonzi în toată regula. Dacă veți examina aproape orice program "liberal" de astăzi, veți constata că se reduce la această sugere a sângelui celor productivi pentru a-i hrăni pe cei leneși, inutili, fără valoare și putrezi.

Evreul nu ÎNDRĂZNEȘTE să permită niciun program de reformă îndreptat către NICIUN parazit, pentru că ar fi prea ușor ca reforma să se răspândească, ca reformiștii să înceapă să vadă parazitul campion al tuturor timpurilor, evreul, și să scape de el, așa cum s-a întâmplat de atâtea ori.

Invariabil, desigur, gunoaiele cunosc sursa a ceea ce le menține în viață, ceea ce le transformă în BLOCURI DE VOTARE foarte eficiente pentru evrei, care se asigură că sunt bine îngrijiți.

Ceea ce urmărește evreul este distrugerea puterii guvernului de a guverna și de a menține ordinea. Iar luarea banilor și a puterii de la oamenii noștri productivi și predarea acestor bani și puteri unor gunoaie care mișună pe străzi garantează distrugerea, mai devreme sau mai târziu, a întregii ordini și a guvernului. Timp de mii de ani, evreul viclean a făcut acest lucru din punct de vedere politic - prin acțiune politică, în culise, ca "consilier" al regilor.

Dar acum evreul a descoperit o modalitate mai rapidă de a distruge ordinea publică. Practic, este ceea ce am început prin a examina ce s-a întâmplat cu poporul și țara noastră.

Cel mai parazitar mod de viață dintre toate este crima. În timp ce parazitul obișnuit găsește modalități nedureroase de a suge sângele gazdei sale, parazitul criminal, banditul, îl ia prin forță și violență, fără să-i pese de durerea victimei. Vechile bande de naufragiatori erau paraziți criminali. Pur și simplu ieșeau și luau, prin cea mai brutală forță și crimă, ceea ce voiau, fără să muncească. Victimele au pierit întotdeauna.

Evreii nerăbdători, obosiți să aștepte obținerea tuturor bogățiilor din lume prin metodele obișnuite ale evreilor sioniști de speculație "capitalistă", escrocherie, manipulări și șicane politice, mai degrabă decât prin muncă și producție, au descoperit o scurtătură pentru a pune mâna pe toate bogățiile și puterea din națiuni întregi.

Evreul Marx a inventat "comunismul". Spunându-le victimelor sale neamuri liberale, cu ochi de stele, că va crea aici un "paradis al muncitorilor", unde aceștia vor putea avea tot felul de bogății și facilități cu o muncă minimă, prin îmbogățirea celor bogați, evreul a putut înrola în armata sa mase imense de neamuri cu mâini în călduri, dar mioape, cu care să-i copleșească pe cei relativ puțini producători și proprietari de bogății. El a făcut din cât mai mulți "muncitori" criminali naufragiatori promițându-le prada de pe navele pe care le distrugeau.

Și iată răspunsul pe care l-am căutat la începutul cărții: răspunsul la întrebarea CINE distruge America (și rasa Albă care a construit-o) și DE CE.

Evreii promovează dezintegrarea generală a culturii și a ordinii pentru autoprotecție, pentru a preveni descoperirea de către prea multe dintre victimele lor a faptului că sug sângele vieții din economia noastră productivă, fără ca ei înșiși să producă. Cu cât este mai multă dezordine, cu atât mai mult paraziții evrei se pot ospăta nestingheriți. În același timp, o bandă mai îndrăzneață de evrei operează și promovează mișcarea comunistă pentru a pune mâna pe toate bogățiile și serviciile noastre prin forță și violență, în cadrul unei "revoluții" roșii, vechea schemă a "naufragiului".

Ideologia, ideile, economia, religia, sociologia și toate celelalte nu au nimic de-a face cu ceea ce se întâmplă.

Lupta nu este între liberali și conservatori, nici măcar între comuniști și anticomuniști.

Suntem victimele unei bande de evrei răpitori care caută pradă, pur și simplu.

Este "noi" împotriva "lor".

Fie vor folosi toate trucurile din carte pentru a ne deposeda de ceea ce poporul nostru a produs, fie ca viermi de bandă vicleni sau ca naufragiatori roșii violenți; fie îi vom demasca pentru ceea ce sunt și vom elimina viermii sioniști și naufragiatorii comuniști.

Motivul pentru care Adolf Hitler este atât de urât și blestemat astăzi de evrei (și de neamurile spălate pe creier) este pur și simplu faptul că a fost primul din timpurile moderne care și-a dat seama de toate acestea și și-a organizat poporul pentru a curăța viermele de bandă evreiesc și pentru a distruge naufragiatorii evrei. El chiar A FĂCUT-O, în Germania.

Pentru a se salva, evreii au fost obligați la un război mondial în care au obținut milioane de fraieri ca mine pentru a-i salva de la sfârșit, dacă Hitler ar fi supraviețuit. Tenia și naufragiul nu au putut supraviețui expunerii.

Ei continuă să strige că Hitler a adus prosperitate și fericire Germaniei doar datorită "producției de război". Dar aceasta, ca de obicei, este o altă mare minciună evreiască. Hitler a smuls teniile evreiești din sângele Germanilor, iar oamenii au descoperit cât de minunată poate fi viața fără povara teribilă a unei mase de viermi de bandă idiș care sugrumă producția, cultura și spiritul național.

În același timp, Hitler i-a demascat și zdrobit pe naufragiatorii marxiști-evrei ai bolșevismului internațional.

Așa cum a dovedit Hitler în Germania, cele mai grave probleme aparent insolubile ale vremurilor noastre nebune, degenerarea, dezordinea, comunismul, decăderea politică, morală, educațională, socială, religioasă și națională, amestecul rasial și sifilisul spiritual care se răspândește în întreaga noastră civilizație vor dispărea odată ce vom fi identificat și eliminat sursa majorității acestor lucruri, viermii evrei și naufragiatorii din mijlocul nostru. Simplul fapt că evreul "Dl. Mare" a fost acum "arătat cu degetul" în această carte va asigura faptul că acesta va fi ascuns cât mai mult posibil. Și, dacă nu este posibil să fie ascunsă, atunci va fi suprimată prin "urmăriri penale" înscenate autorului. Pe măsură ce din ce în ce mai mulți oameni devin conștienți de ceea ce fac evreii, grupurile evreiești de "apărare" încearcă să obțină adoptarea unor legi privind "credința de grup" care să facă o crimă criticarea crimelor și a suptului de sânge evreiesc.

Dar este deja prea târziu. Victimele teniei își dau seama în sfârșit de adevăr. Iar evreii, așa cum am spus, nu pot supraviețui unei simple expuneri.

Astfel, în capitolele următoare, vom expune metodele lor de operare.

CAPITOLUL 7
"PRIETENII" CĂPITANULUI

Planul naufragiului nu este singurul pe care evreii îl au în aplicare pentru a obține bogăție fără muncă.

Scopul este întotdeauna același: acapararea tuturor bogățiilor și bunurilor lumii, fără a munci, și înrobirea ne-evreilor pentru gloria și plăcerea "celor aleși", conform propriilor lor profeții.

În timp ce evreii bolșevici brutali așteaptă pe țărm să se năpustească asupra vasului imediat ce acesta va fi naufragiat, să ucidă toți membrii echipajului și să plece cu averea, o altă bandă de evrei se află deja la bordul vasului cu un plan diferit de a prelua averea.

Această bandă de evrei sunt prieteni ai căpitanului.

Ei nu sunt ucigași și pirați. Nu, domnule! Prietenii căpitanului sunt toți "pro-navă" și anti-pirați.

Aceștia sunt numiți "capitaliști".

Ceea ce frații lor evrei care pândesc pe țărm așteaptă să facă prin forță și violență, "prietenii" căpitanului fac deja la bordul navei prin furtișag și fraudă, ca membri stimați ai companiei.

Acești domni evrei operează în pantaloni vărgați și pălării de top. Dar afacerea lor este uzura de modă veche evreiască.

Puțini observă că sintagma "capitalist" a fost popularizată de nimeni altul decât de acel evreu bătrân și sângeros, Marx, el însuși un naufragiat. (A se vedea Manifestul comunist și Das Kapital).

Până când Marx le-a spus oamenilor de felul nostru că sunt "capitaliști" în lucrarea sa "Das Kapital", ei nu au dat niciodată ceea ce făceau din punct de vedere economic un astfel de nume formal, dar știau în ce credeau.

NU a fost "capitalism".
Capitalul era doar un instrument pentru oamenii noștri în procesul de producție. Oameni precum Henry Ford nu erau interesați doar să obțină bani. Mai degrabă încercau să facă ceva, în cazul lui Ford, să ofere tuturor

Americanilor un automobil prin descoperirea lui Ford a "producției în masă".

Economia Americană nu produce miracole pentru că este "capitalistă", ci pentru că este întreprinzătoare și productivă! Denumirea corectă a sistemului nostru nu este "capitalism", ci "întreprindere productivă".

Întreprinderile productive au nevoie de capital.

Dar mai are nevoie și de forță de muncă, materiale, management și o sută de alte lucruri. Capitalul este doar unul dintre instrumentele unui sistem de întreprinderi productive.

A fost nevoie de geniul parazitar evreu al lui Karl Marx pentru a ridica acest instrument, capitalul, la statutul civilizației noastre, atacându-l și numindu-l "capitalism". El ne-a prins astfel în capcană pentru a apăra ceea ce el a creat și ne-a condamnat astfel la înfrângere pentru că apărăm un sistem bazat nu pe producție, ci pe manipularea banilor.

Capitalismul este închinarea goală la bani, nu ca la un instrument, ci ca la un idol!

"Capitalismul", așa cum este promovat de ambele părți în lupta nebunească dintre "capitalism" și "comunism", înseamnă a face bani prin utilizarea capitalului, nu neapărat prin muncă sau producție.

De fapt, cea mai mare parte a capitalului internațional nu este obținută prin muncă, producție sau chiar asumarea unor riscuri reale, ci prin manipularea unor fonduri uriașe de bani cu ajutorul unor informații privilegiate de la evrei aflați în poziții înalte.

Un exemplu perfect al modului în care evreii operează pentru a obține bani ca "capitaliști", fără să muncească, fără să producă nimic și fără să-și asume riscuri reale, este modul în care a fost fondată averea evreiască Rothschild.

Așa cum se întâmplă de obicei cu evreii internaționali, o ramură a familiei Rothschild s-a înrădăcinat în sistemul monetar din Anglia, în timp ce o altă ramură s-a stabilit în Franța.

Chiar înainte de bătălia de la Waterloo, în care Napoleon s-a confruntat pentru prima dată cu o posibilă înfrângere, cele două bande de evrei care acționau în cele două țări "inamice" lucrau de fapt împreună.

Rothschild Francezi au înființat o serie de stații de "semafor" în Franța și peste Canalul Mânecii până în Anglia, prin care puteau transmite știri despre rezultatul bătăliei fraților lor evrei din Anglia, presupus "inamică". Astfel, evreii Rothschild din Marea Britanie, care așteptau, au fost informați despre rezultatul bătăliei istorice cu câteva ore înainte de oricine altcineva din Anglia. (Rețineți că "întreprinderea" evreiască de creare a rețelei de comunicații nu a fost împărtășită nici Marii Britanii, nici Franței, ci a fost secretă, în beneficiul exclusiv al evreilor din ambele tabere!)

Cunoscând, înaintea oricărei persoane din Anglia, rezultatul bătăliei care a decis pentru totdeauna soarta Franței și a lui Napoleon, precum și soarta Angliei, Rothschild Englezi, care așteptau la Bursa din Londra, au "speculat" cu sume uriașe, știind foarte bine rezultatul bătăliei, în timp ce neamurile Britanice încrezătoare încă așteptau veștile. Fraierii nu au avut nicio șansă. Rothschild au pus mâna pe milioane și milioane în câteva clipe, fără muncă și fără riscuri.

Aceeași escrocherie este cunoscută sub numele de "past-posting" în domeniul curselor de cai, în care rezultatele cursei sunt înregistrate pe bandă, reținute și apoi retransmise după cursă, astfel încât agenții de pariuri nevinovați să poată fi constrânși să plătească pariuri care sunt de fapt sigure, după cursă, dacă faci "past-post", ajungi la închisoare ca infractor.

Dar dacă ești evreu și o faci în stil mare, înșelând milioane de oameni cu milioane de dolari, devii un "bancher internațional" și un mare consilier al președinților.

Bernard Baruch, celebrul consilier evreu al președinților, a făcut milioane și milioane pe piața bursieră din SUA, în timp ce sute de oameni de afaceri neamuri săreau de la ferestre spre moarte, ruinați în marea depresiune din 1929.

Informarea prealabilă ajută.

Pentru a vedea cu claritate natura economiei noastre actuale și în beneficiul cui a fost creată, uitați-vă la structura TAXEI.

De exemplu, să presupunem că lucrați în sărăcie în următorii cinci ani pentru a inventa o nouă mașină prin care orbii pot vedea. Cu siguranță, aceasta ar fi o mare binefacere pentru societate. Înființați o mică fabrică pentru a produce aceste aparate și munciți din greu zi și noapte pentru a le pune la dispoziția orbilor.

La sfârșitul anului, să spunem că ați câștigat un milion de dolari.

Unchiul Sam va veni și va lua cel puțin șaptezeci la sută din banii pe care i-ați câștigat, poate până la nouăzeci la sută.

Rata de impozitare a banilor pe care oamenii îi câștigă muncind și producând poate depăși nouăzeci la sută.

Dar acum, să presupunem că în loc să inventezi și să construiești ceva în beneficiul societății, ești un evreu bogat și ai un prieten la Casa Albă, o combinație deloc improbabilă.

Prietenul dvs. de la Casa Albă vă anunță că SUA va încheia un contract de mai multe milioane de dolari pentru o nouă rachetă cu o anumită companie: Ridicați receptorul și îi ordonați brokerului dvs. să transfere proprietatea asupra altor acțiuni în valoare de un milion de dolari către noua companie. Asta e tot ce faceți. Un an mai târziu, acțiunile tale la acea companie s-au dublat, iar tu ai acum DOUĂ MILIOANE DE DOLARI, deși nu ai FĂCUT NIMIC, nu ai RISCAT NIMIC și nu ai PRODUS NIMIC.

Dar vedeți acum ce face guvernul în legătură cu impozitele dumneavoastră în acest caz. Un astfel de câștig (acțiuni deținute mai mult de șase luni) se numește "câștig de capital" și se impozitează cu un MAXIM de numai 25 %! Cu ajutorul unui avocat evreu iscusit, al unor "trusturi" speciale și al altor manipulări, puteți reduce acest impozit la mai puțin de cinci sau șase procente.

Acest sistem scandalos pune un PREMIUM pe speculație (jocuri de noroc) și un DRAG enorm pe producție, economii de gestionare, risc, invenție, și pur și simplu vechi de muncă.

Cei care produc, economisesc, riscă, gestionează, muncesc și inventează plătesc milioane în fiecare an pentru a le asigura o viață ușoară lipitorilor evrei care nu oferă niciodată economiei noastre un pic de gestionare, risc, invenție sau muncă cinstită și plătesc cele mai puține impozite. Cât timp

credeți că o economie poate rămâne sănătoasă și PRODUCTIVĂ atunci când oamenii inteligenți încep să vadă că munca este pentru fraieri, când o viață ușoară poate fi obținută prin MANIPULĂRI?

Și exact asta s-a întâmplat cu America și Occidentul, de când evreii au forțat neamurile cinstite să joace același joc murdar sau să rămână niște fraieri săraci. Tot mai puțini oameni mai sunt dispuși să MUNCEASCĂ, pe măsură ce tot mai mulți descoperă că există modalități evreiești mai ușoare de a-și câștiga existența.

Dar vine o vreme când fructele putrezesc de pe viță de vie pentru că nimeni nu vrea să muncească să le culeagă, când clădirile se dărâmă pentru că nimeni nu vrea să muncească să le îngrijească, când mii de locuri de muncă dispar chiar și în timp ce un număr mare de oameni, în special negri, se plâng de șomaj. Munca, una dintre cele mai sănătoase activități ale umanității și care construiește caracterul, devine degradată și abandonată în orice economie în care evreii stabilesc specula "capitalistă" ca obiectiv al tuturor, cu excepția celor mai proști.

Pentru a reveni la analogia noastră cu nava-stat, "prietenii căpitanului" evrei "capitaliști" nu fac altceva decât să transfere încărcătura de la un grup la altul, luând întotdeauna o bucată mare din ea. Nu există niciodată mai multă marfă în urma operațiunilor lor, întotdeauna mai puțină pentru producători, în timp ce evreii se îmbogățesc.

Această operațiune se numește "bancă internațională". Micuților care intră pe piața bursieră li se spune că "împart" proprietatea marilor corporații. Dar cei mici de pe piața bursieră sunt exact ceea ce sunt oamenii din jurul mesei de ruletă pentru "casă". Evreii și câțiva "prieteni" aleși sunt "casa" de pe piața bursieră. Ei dețin informații privilegiate de la alți evrei de la Casa Albă și de la birourile guvernamentale cu privire la amplasarea de noi autostrăzi, achiziționarea de terenuri pentru proiecte guvernamentale, achiziții masive de petrol și armament, războaie, procese privind comerțul echitabil, procese antitrust etc. Astfel de "speculații" nu sunt jocuri de noroc, la fel cum nici casa nu "joacă". Cei mici sunt ademeniți pentru a furniza banii strânși de cei mari.

Nu este greu de înțeles cum evreii îi pot escroca pe "băieții mici" cu această racolare. Îi țin pe cei mici prea ocupați și spălați pe creier ca să vadă sau chiar să se gândească la ceea ce se întâmplă.

Dar, mai uimitor, evreii au reușit să-i convingă pe cei mai mari și mai bogați oameni ai noștri că și ei sunt "capitaliști".

Evreii au devenit parteneri cu Rockefeller, Carnegie, Ford, Johnson etc., în această gigantică afacere de "postare a trecutului", cu rezultatul că producția și întreprinderea au fost din ce în ce mai mult uitate în lupta urâtă pentru capital și bani, indiferent de producție.

Acesta este motivul pentru care produsele devin din ce în ce mai proaste și mai ieftine, chiar dacă prețurile cresc vertiginos; acesta este motivul pentru care marile fundații miliardare se găsesc întotdeauna de partea proiectelor evreiești de stânga și acesta este motivul pentru care caracterul dispare din vechile averi ale familiilor Americane. Henry Ford ar sări din mormânt și și-ar măcelări proprii nepoți și strănepoți, dacă ar vedea și ar ști ce au făcut ei cu miliardele pe care le-a făcut producând, și ce au devenit ei, ca "capitaliști" pro-evrei.

Nu este nimic imoral sau greșit în faptul că un om își investește "capitalul" într-o întreprindere productivă autentică, care aduce beneficii oamenilor prin bunuri sau servicii valoroase. Dacă poate face bani făcând acest lucru, atunci cu atât mai bine. Alții vor încerca să facă și mai bine prin concurență, iar bunurile și serviciile oferite astfel oamenilor devin din ce în ce mai bune. Acesta este procesul economic liber, productiv, care a creat miracolul economic American.

Dar nu asta fac evreii și "prietenii lor capitaliști".

Vă amintiți cum Rothschild a făcut milioane de dolari în bătălia de la Waterloo?

Ce le-au dat Britanicilor sau Francezilor pentru tot ce le-au luat? Vă puteți gândi la un singur beneficiu pe care l-au oferit?

Operațiunea lor a fost o operațiune inteligentă de a lua și a nu da!

Mai mult, s-a bazat pe vărsare de sânge fratricidă, pe oameni Albi arieni din Franța care măcelăreau oameni Albi arieni din Anglia pentru motive relativ minore, în timp ce evreii uniți fanatic făceau bani din crima reciprocă.

În fiecare război (cu excepția celui de-al Doilea Război Mondial, care a fost pentru supraviețuirea evreimii), aceiași evrei au fost de ambele părți, au

vândut ambelor părți arme, uniforme și steaguri pe care să le fluture unul în fața celuilalt. În Războiul Civil, de exemplu, Rothschild Britanici au sprijinit Sudul, în timp ce Rothschild Francezi au sprijinit Nordul!

Acești evrei "capitaliști" pot fi găsiți de obicei în rândurile a ceea ce ei numesc "sioniști", evreii care poartă "pălării", evreii care pozează în haina "religiei" evreiești și care insistă să își îndeplinească profețiile paranoice de proprietate și dominare a lumii ca "popor ales al lui Dumnezeu".

Ei cred că vor stăpâni lumea și ne vor înrobi pe toți ceilalți când vor avea tot Ierusalimul. (Și le lipsesc doar câteva străzi, acum.)

Această postură "sfântă" a lor funcționează doar atât timp cât nimeni nu verifică această "religie" evreiască, care este de fapt un cod de operațiuni pentru ca "aleșii" să ne escrocheze, să ne ruineze și să ne înrobească pe noi toți, așa cum am arătat.

Secretul părții iudeo-capitaliste, sioniste a operațiunii parazitare de obținere a bogăției neamurilor este falsitatea.

Singura realitate în economie este proprietatea bunurilor și serviciilor și munca productivă.

Toate discuțiile despre "bani", "monedă", "inflație", "deflație" etc. sunt o perdea de fum.

Cel care deține monopolul asupra bunurilor și serviciilor deține bogăția. Banii sunt doar un fel de "bilet" către aceste bunuri și servicii.
Evreii au inventat de fapt principiile de bază ale furtului "capitalist" prin manipularea banilor cu mult înainte de Hristos, în Babilonul antic.

Inițial, anticii foloseau bucăți de aur (sau metale și pietre prețioase) ca mijloc de schimb.

Cu toate acestea, babilonienii au devenit extrem de bogați și, în curând, s-au văzut nevoiți să transporte greutăți zdrobitoare de oase din aurul prețios, dar greu, în cadrul operațiunilor comerciale.

Evreii inteligenți au intervenit și s-au oferit voluntari să păstreze aurul greu al negustorilor bogați și să se ocupe de cărat ori de câte ori era necesar.

Păstrătorii evrei ai aurului le dădeau negustorilor babilonieni mici jetoane de piatră cu indicații sculptate ale valorii aurului depozitat, ca chitanțe.

Nu a trecut mult timp până când negustorii au descoperit că pot face comerț între ei, folosind aceste "chitanțe" de piatră de la evrei, în locul aurului real.

La rândul lor, evreii au descoperit că, de îndată ce negustorii s-au obișnuit cu ideea de a tranzacționa nu cu aur real, ci cu "chitanțe" din piatră, aceștia au încetat treptat să mai introducă și să scoată aur din seifurile păstrate de evrei. Comercianții au început să folosească "chitanțele" drept aur, iar aurul în sine nu a părăsit niciodată seiful, indiferent de câte ori și-a schimbat proprietarul.

Astfel s-a născut "banul" și, odată cu el, cea mai mare escrocherie din istoria omenirii, o escrocherie care continuă încă!

Rețineți că evreii nu trebuiau să prezinte aurul de fiecare dată când se efectua o tranzacție. Acesta era întotdeauna acolo, iar comercianții au încetat curând să îl mai verifice. În rarele ocazii în care a fost solicitat, evreii l-au livrat întotdeauna.

Dar evreii au descoperit că pot livra oricând orice aur care ar putea fi cerut, chiar dacă nu au suficient aur pentru a acoperi toate chitanțele pe care le-au emis! De fapt, au descoperit că erau perfect în siguranță cu nu mai mult de zece procente din aurul pentru care au emis chitanțe.

Cu alte cuvinte, ei puteau emite de zece ori mai multe chitanțe pentru aur decât aveau aur de livrat! Și exact asta au făcut primii evrei și așa au devenit "capitaliști".

Pentru fiecare liră de aur care îi era încredințată, evreul câștiga nouă lire de aur, pur și simplu eliberându-și alte nouă chitanțe pentru aceeași liră de aur și apoi folosind aceste "chitanțe" fără garanție pentru a face schimb cu comercianții pentru ceea ce dorea și pentru putere în stat.

Credeți sau nu, asta este exact, exact ceea ce el și partenerii lui neamuri vă fac vouă, astăzi, chiar aici în America!

Rezerva Federală, înființată de evreul Paul Warburg, din casa Rothschild, are puterea de a face exact ceea ce au făcut primii evrei din Babilon: să

emită "chitanțe", numite "bani" sau valută, pentru ceea ce ar trebui să fie depozitat în seifurile lor, dar nu este.

Constituția Statelor Unite interzice în mod expres acest lucru, deoarece Părinții fondatori erau conștienți de această înșelătorie veche de secole. Numai Congresul are puterea de a bate monedă.

Cu toate acestea, Rezerva Federală monetizează acum banii dumneavoastră! Sub presiunea evreilor, Congresul nostru a adoptat, în 1913, ilegalul "Federal Reserve Act", creând o bancă centrală, care a trecut la vechiul act de jaf al evreilor babilonieni cu o voință și un stil nemaivăzute

U. S. News & World Report

AS THE NATION'S GOLD KEEPS MELTING AWAY...

Tough talk by U. S. on gold and the dollar is sending tremors through financial capitals.

Authorities in Europe warn that U. S. policy shifts could undermine the dollar and bring on a major money crisis.

The U. S. dollar and its tie to gold are back in the news once again.

Gold held by the U. S. keeps shrinking and now is down to a 30-year low of about 13.1 billion dollars—a loss of more than 11 billion in 10 years. Only 2.8 billion is now available to meet foreign claims.

The dollars held by foreigners, which are a potential claim against U. S. gold, keep rising and now are up to 27 billions. So long as the war in Vietnam goes on, the outside world will pile up dollars and the gold stock will gradually be eroded.

It is going to be necessary later this year for Congress to end the requirement that a reserve of 25 per cent in gold be maintained against Federal Reserve notes—the nation's paper money.

When this move is made, something of a political uproar is expected.

This situation has caused high U. S. officials to give veiled warnings that, if the outside world keeps grabbing U. S. gold in exchange for dollars, strong action by U. S. could follow.

A jolt abroad. Foreigners were jolted recently by a suggestion of New York's Chase Manhattan Bank that, in the event of a crisis, the United States would "embargo" export of gold and stop buying and selling gold. The bank subsequently backed away from its suggestion.

Yet the shock treatment appears at least temporarily to have had the desired result. Central bankers of Europe are stressing their strong feeling that, whatever happens, U. S. should adhere to its guarantee to buy and to sell gold at a fixed price of $35 an ounce.

Actually, the U. S. would like to get away from such a rigid commitment. In today's world, the dollar is the basis on which world-trade transactions are carried out. Foreign nations use dollars as an important part of their international financial reserves. At the same time, the United States is carrying the major burden for aiding poor countries and for defending the free world against Communism.

—Fletcher in "Sioux City Journal"

"BALANCE OF INTERNATIONAL PAYMENTS DEFICIT"

The American view is that all these commitments add up to a burden that no single currency should bear. This has led to efforts on the part of the U. S. to sell the idea of creating some new unit of international money, less closely related to gold, to help out.

Europe, however, shows little or no interest in supporting the U. S. in this objective. It has a huge store of dollars and gold, likes the power this gives.

U. S., as a consequence, feels backed into a corner on gold. American financial officers foresee no circumstances under which this country would raise the price of gold from its selling price of $35 an ounce, established in 1934. Such an increase would devalue the dollar, cheapen it in terms of gold.

The Vietnam drain. Much of the dollar's troubles, like so many other troubles in the U. S., can be traced to the war in Vietnam.

The dollar drain—dollars that are spent overseas—as a result of Vietnam now is reported to exceed 2 billions a year, and it is rising. That drain alone is considerably larger than the total deficit in the U. S. balance of payments, which reached 1.4 billion dollars in 1966.

Staff members of "U. S. News & World

(continued on next page)

GOLD is weighed by New York Federal Reserve Bank prior to its transfer to foreign ownership. U. S. has lost more than 11 billions in gold in the past 10 years.

—USN&WR Photo

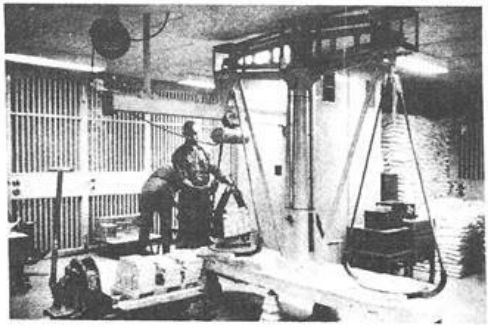

în istorie.

Rezerva Federală (o organizație semi-privată) bate monedă pe banii dvs. după bunul plac, fură activele și proprietățile reale și înregistrează profit, în timp ce dvs., ca cetățean American, vă confruntați cu o datorie națională atât de mare față de acești bancheri internaționali, încât depășește concepția minții umane.

Și modul în care au realizat acest jaf atroce al poporului American este același în care evreii din Babilonul antic i-au înșelat pe negustorii din acea vreme. Emițând de nouă ori mai multe jetoane pentru depozitele de aur pe care le dețineau, evreii au obținut "bilete" pentru a se bucura de bogăția și producția babilonienilor gentili, fără să muncească și fără să fie prinși în mod legal.

Prin înființarea "Rezervei Federale" și adoptarea unei legi neconstituționale care să le permită să emită de zece ori mai multe hârtii și datorii decât dețin în active, Rezerva Federală și cei care încasează profitul și dobânzile la datoriile astronomice, culeg recompense uriașe, fără să muncească.

Monetary Gold Stock Of the U.S. Decreased $100 Million in Week

Decline Is First Since Seven Days Ended Aug. 24; Total Reaches Lowest Level Since August '38

By a WALL STREET JOURNAL Staff Reporter

NEW YORK — The nation's monetary gold stock dropped $100 million in the week ended Wednesday, the New York Federal Reserve Bank reported in its weekly statistical review.

The U.S. gold supply currently stands at $13,159,000,000, the lowest level since Aug. 31, 1938, when it was $13,136,000,000, the report added.

The cumulative loss since the start of this year totals $575 million. The most recent weekly drop occurred in the seven days ended Aug. 24, when there was a $75 million gold loss. There have been four other $100 million weekly drops during 1966. In all 1965, the cumulative loss was $1,654,000,000.

The latest loss technically represented gold transfers from the monetary reserve, which serves as "backing" for U.S. currency, to the Exchange Stabilization Fund, a separate treasury account managed by the Federal Reserve Bank of New York. Most gold transactions with foreign central banks and international agencies are handled through this fund, which is replenished by a transfer from the gold stock whenever necessary.

Apparently the need arose partly as a result of the $45 million gold outflow during October reported Wednesday by the Federal Reserve Board in Washington. About $29.5 million of this reflected transactions with foreign countries, and the rest was due to Treasury gold-sales to domestic users.

U.S. gold losses stem from the nation's balance-of-payments deficit—the excess of money flowing out of the country over money coming in. As dollars pile up in foreign hands, they can be used by central banks overseas to buy gold from the U.S. Treasury at the fixed price of $35 a fine ounce.

The latest $100 million loss dropped the "reserve ratio"—the amount of gold backing for Federal Reserve bank notes outstanding—down to an all-time low of 32% Wednesday from 32.4% the prior week and 36.1% a year ago. The previous low of 32.1% was reached earlier this year. The law requires the ratio to be at least 25%, although the Federal Reserve has the authority to suspend the requirement under certain circumstances.

Poporul nostru a fost păcălit să amestece propriul nostru sistem onest de "întreprindere productivă" cu escrocheria necinstită și putredă a uzurpării evreiești deghizată în "capitalism", fiind apoi forțat să apere rezultatul imoral și putred. Astfel, evreii ne fac să ne închinăm propriei lor hoții, pentru că, ni se spune și noi credem, suntem "capitaliști"!

Ori de câte ori evreii reușesc să facă lucrurile atât de complicate și de îndepărtate de realitățile de bază ale bunurilor și serviciilor, încât biletele de acces la aceste lucruri, banii, să devină ei înșiși ceva valoros în ochii populației, evreii pot intra și acționa cu adevărat.

Datoria națională, acum de 300 de ori mai mare decât în 1910 (1,1 miliarde de dolari), este acum de 336 de miliarde de dolari. Numai dobânda se ridică la 14 miliarde de dolari pe an.

Datoria pe cap de locuitor este acum de aproximativ 1.700,00 dolari. Când Rezerva Federală a preluat conducerea, datoria pe cap de locuitor era de 12 dolari.

Din 1960, costul vieții a crescut cu 10,5 %. Dolarul valorează acum doar 45 de cenți față de dolarul din 1941. Ceea ce costă acum 2,22 dolari ar fi costat 1,25 dolari.

Deficitul pentru primele opt luni ale anului fiscal 1967 a fost de 17,181 miliarde de dolari.
Aurul American a scăzut acum la un minim al ultimilor 30 de ani de aproximativ 13,1 miliarde de dolari, o pierdere de peste 11 miliarde în 10 ani.

Doar 2,8 miliarde sunt acum disponibile pentru a face față creanțelor externe. Dolarii deținuți de străini continuă să crească și se ridică acum la 27 de miliarde.

În cursul acestui an, Congresul va pune capăt obligației de a menține o rezervă de 25% în aur față de bancnotele Federal Reserve, banii de hârtie ai națiunii.

Îi fac pe oameni să se închine la ceea ce ei numesc "capitalism", îl transformă aproape într-o religie, fac din bani idolul lor și apoi procedează la obținerea tuturor banilor prin manipulările lor diabolice și inteligente. Și odată ce au intrat în posesia idolului oamenilor, banii, ei au și puterea. Oamenii de astăzi sunt sclavii banilor și, prin urmare, sclavii evreilor.

Nimeni nu îndrăznește să se opună sau să-i critice pe acești evrei din cauza puterii teribile a pungii lor. Dacă îndrăznești să critici sau să ataci un evreu, atunci tu și familia ta trebuie să muriți de foame, pentru că toate căile de

obținere normală a banilor de care aveți nevoie pentru a supraviețui vor fi închise.

Poate chiar mai letal și mai insidios este modul în care evreii folosesc cu promptitudine uriașele bălți de bani pe care le adună prin manipulări capitaliste pentru a cumpăra mințile victimelor lor.

Nu te poți gândi decât la ceea ce știi.

Astfel, ceea ce gândiți este produsul a ceea ce auziți și vedeți, ceea ce citiți în ziare, vedeți la televizor, auziți la radio, învățați la școală, vedeți în filme etc.

Dacă cineva ar obține controlul complet asupra tuturor modalităților prin care vă culegeți informațiile, lăsându-vă să auziți și să vedeți doar ceea ce dorește și ascunzându-vă alte fapte, v-ar controla mintea și, astfel, v-ar controla.

Este exact ceea ce au făcut evreii falsificatori de hărți. Luați doar una dintre multele metode prin care obțineți ceea ce sperați că sunt faptele din jurul vostru: TELEVIZIUNEA.

Televiziunea este, fără îndoială, cel mai puternic mediu din lume. Un discurs al președintelui, de exemplu, sau al lui Huntley-Brinkley, ajunge la mai mulți oameni într-o jumătate de oră decât ar fi putut ajunge la toți pamfletarii de la Thomas Paine încoace. Aceasta este era comunicațiilor de masă. Iar cel care controlează televiziunea, controlează mințile Americanilor.

Aveți doar trei rețele: CBS, ABC și NBC. Președintele NBC este Robert Sarnoff, un evreu rus. Președintele consiliului de administrație al CBS este William Paley (Palinsky), un evreu rus. Președintele ABC este Leonard Goldenson, un evreu rus.

Tot ceea ce vedeți și auziți la televizor vă este furnizat de unul dintre acești trei evrei ruși. Astfel, de exemplu, nu vedeți niciodată un criminal de culoare într-o emisiune TV despre crime, deși, conform statisticilor FBI, 85% din toate infracțiunile grave sunt comise de negri. Mai ales că nu vedeți niciodată un criminal evreu, chiar și atunci când acesta face parte integrantă din poveste, ca în Oliver Twist.

Pe de altă parte, într-o emisiune TV după alta, ori de câte ori apare un personaj putred și depravat într-o scenă, de nouă ori din zece ori acesta este un anglo-saxon sudist, Alb, protestant, ignorant, care vorbește urât, mestecă tutun, are o barbă urâtă și este crud, de cea mai joasă speță. Observați de câte ori răufăcătorul dintr-o emisiune TV va avea un accent sudist sau German!

Simultan cu preluarea televiziunii de către evrei, capitaliști și sioniști, aceștia au cumpărat ziare și reviste din ce în ce mai repede. În New York, evreii Sulzberger dețin The New York Times, evreii Schiff dețin The New York Post și toate celelalte ziare, mai puțin unul. Samuel Newhouse deține The New Orleans Times-Picayune; și este editorul The Newark (N.J.) Star-Ledger, cu Philip Hochstein ca editor, și Sam Israel printre directori. Walter H. Annenberg este redactor și editor al The Philadelphia Inquirer și președinte al Triangle Publications, Inc. Paul Block este editor la The Pittsburgh (Pa.) Post-Gazette, The Toledo Blade și The Toledo Times. Philip L. Graham (ginerele regretatului Eugene Meyer) este proprietarul The Washington Post. John Cowles, Jr. este editorul singurelor două cotidiene din Minneapolis, The Minneapolis Tribune și The Minneapolis Star.

(Pentru a divaga puțin, aș dori să menționez tendința jurnalismului American către monopolizare. În 1890, Chicago avea 11 ziare; astăzi are doar patru, The Chicago Tribune, The Chicago Daily News, The Chicago American și The Sun-Times. Chiar și în 1934, 82% din toate ziarele zilnice dețineau un monopol complet în comunitățile lor. Și, conform Editor & Publisher, 63 de lanțuri dețineau și operau 361 de cotidiene, ceea ce reprezenta 13% din total. Iar aceste 361 de ziare controlau peste 37% din tirajul zilnic total. De fapt, șase lanțuri controlau 81 de cotidiene cu un tiraj de peste 9.000.000, ceea ce însemna peste 21% din totalul țării).

La fel se întâmplă și cu revistele. Look, de exemplu, are impactul unei bombe mintale asupra poporului nostru, după cum se poate vedea în recenta dispută privind povestea Kennedy din Look, care este deținută de frații evrei Cowles. Familia evreiască Zimbalist a preluat recent vechiul Benjamin Franklin Journal, The Saturday Evening Post. Chiar și pe partea "dreaptă" a lucrurilor, evreii sunt din nou în frunte: David Lawrence, președinte și editor al U.S. News & World Report, este evreu, la fel ca și familia Meyer de la Newsweek. Editorul revistei The New Yorker este Raoul H. Fleischmann. Președintele revistei Parents' este George J. Hecht.

Editura de carte a devenit din ce în ce mai evreiască, de la Simon & Shuster, Inc. până la Alfred A. Knopf, Inc. toate fiind violent de stânga.

Industria teatrală a fost 100% evreiască, încă de la evreii Lee Shubert și Abraham Erlanger și toți ceilalți evrei de pe Broadway. Trebuie să i se reamintească vreunui American cine deține și conduce industria cinematografică ca monopol privat? Metro-GoIdwyn-Mayer, Warner Bros. etc.

De fapt, nu există NICIUN domeniu în care evreii să nu preia din ce în ce mai mult control de la creștinii Albi care au luptat pentru America și au construit-o.

Totul începe, din nou, cu puterea evreiască a banilor de a obține ceea ce își doresc.

Iată un decupaj din New York Times, 4 octombrie 1964, care dezvăluie informația uluitoare că optzeci la sută dintre tinerii evrei merg la facultate și, prin urmare, vor acapara în curând majoritatea posturilor profesionale din America, în timp ce neamurile, care nu-și pot permite un asemenea număr de studenți, vor trebui să se ocupe de nevoile regale ale acestor evrei bogați și profesioniști.

80% OF YOUNG JEWS GO ON TO COLLEGES

The American Jewish Year Book reports that, in proportion to their numbers, almost three times as many Jews in the United States go to college as do college-age men and women in the population generally.

Alfred Jospe, director of program and resources of the B'nai B'rith Hillel Foundations, says in an article in the book that statistics show that close to 80 per cent of Jewish men and women of college age attend schools of higher learning, whereas the general figure is 27 per cent.

The 65th edition of the Year Book, published jointly last week by the American Jewish Committee and the Jewish Publication Society, is a 499-page compendium of events and trends in American and world Jewish life.

Mr. Jospe writes that last year 4,420,000 students —just above a quarter of all Americans between 18 and 24—were enrolled in public and private schools of higher education. Of that number, 275,000, or about 6 per cent were Jewish. But the Jewish total, Mr. Jospe states, represented close to 80 per cent of the total Jewish population of college age, estimated at something over 335,000.

Acesta este același lucru care s-a întâmplat în Germania și va duce la aceeași explozie de ură împotriva acestor evrei, indiferent de modul în care este acum mușamalizat. Poate veți spune că evreii au "dreptul" de a merge la facultate, chiar toți, dacă pot câștiga acest drept.

Poate că da, sunt de acord că un om are "dreptul" la ceea ce poate câștiga. Dar, așa cum am încercat din răsputeri să demonstrez cu documente până acum, mulți dintre evrei își obțin avantajul "legal", dar pe nedrept, prin combinații, conspirații, furtișaguri de informații în avans, "speculații"

trucate etc., nu prin muncă și producție cinstite, așa cum fac majoritatea ne-evreilor pentru a-și câștiga banii.

Folosind această bogăție obținută pe nedrept, evreii își domină gazdele și preiau controlul asupra națiunii care le permite cu generozitate să opereze în mijlocul ei.

Și nicio națiune de pe pământ, cu excepția unei națiuni de viermi, nu va tolera pentru totdeauna ca "oaspeții" să le ocupe propria casă, indiferent de modul în care o fac.

Doar aproximativ 20% dintre tinerii neamuri, cel mult, merg la facultate, în timp ce 80% dintre evrei merg la universități.

Iar acest lucru înseamnă, la rândul său, că profesiile noastre vor deveni din ce în ce mai evreiești, în timp ce neamurile fără studii superioare se vor afla în slujba acestor evrei inteligenți.
Cât timp cred acești evrei că o sută cincizeci de milioane de Americani ne-evrei vor tolera să servească acești aroganți 2% din populație, care se laudă că își trimit aproape toți tinerii în profesiile noastre, pentru a fi avocații noștri, medicii noștri, directorii noștri, politicienii noștri și chiar miniștrii noștri "creștini", - (așa cum devin mulți dintre ei), chiar preoți! Întâmplător, în timp ce evrei precum Ostericher și Shiel au devenit "preoți" și chiar "episcopi" în comunitățile catolice Irlandeze, câți rabini Irlandezi cunoașteți?

Aș putea continua aproape la nesfârșit pe această temă, dar cititorul neîncrezător să se convingă singur prin propria observație, observând pur și simplu modul în care toate informațiile destinate minții și inimii Americanilor sunt sau au fost răsucite din ce în ce mai mult spre stânga și spre flatarea dezgustătoare a evreilor și a negrilor, și din ce în ce mai puțin patriotism, și mai ales eliminarea oricărei mențiuni a marilor opere ale rasei Albe.

De fapt, cel mai șocant exemplu al modului în care mințile Americanilor au fost răstălmăcite de acești evrei sioniști, capitaliști, care și-au folosit aurul pentru a cumpăra controlul minților, este ceea ce au făcut cu faptele rasiale prin folosirea banilor și a puterii lor de publicare.

Cu doar cincizeci de ani în urmă, s-ar fi râs de tine dacă ai fi sugerat că ar fi posibil să elimini din mințile a milioane de oameni toate faptele clare ale

diferenței dintre rasele umane. Fiecare enciclopedie, fiecare carte, fiecare profesor, fiecare fermier cunoștea faptele. Iar faptele erau (și încă sunt) chiar în fața ochilor noștri, peste tot în natură.

Dar evreii nu-și pot permite să lase această cunoaștere să existe, ca nu cumva victimele lor să observe că un grup rasial de evrei, care se dă drept religie, îi mănâncă de vii și pregătește un atac rasial total asupra lor pentru a-i înrobi sau ucide.

Așa că, mai întâi, au adus câțiva profesori evrei inteligenți în universități de top, cum ar fi Universitatea Columbia, deși Columbia nu este deloc un exemplu unic.

Apoi au pus acești "profesori de antropologie" să înceapă să predea că rasa "nu există"!

În ciuda nebuniei acestui lucru și a lipsei totale de dovezi, susținătorii acestei nebunii au început să fie prezentați în revistele, presa și cărțile evreiești drept adevărații Socrate și Platon ai antropologiei.

Primul și cel mai important dintre acești pionieri ai minciunii biologice a fost un evreu procomunist pe nume Franz Boas, care îi trimitea în mod regulat felicitări călduroase tovarășului Stalin cu ocazia zilelor sale de naștere (Jewish Voice, ianuarie 1942) și al cărui record roșu nu poate fi negat de niciun observator obiectiv.

Acest evreu comunist a început să predea antropologia la Universitatea Columbia în 1896 și a dominat departamentul de antropologie de acolo până la moartea sa în 1942. Între timp, a produs o carte după alta "dovedind" că nu există diferențe rasiale între oameni. (Kultur and Rasse, Leipzig, 1914; Anthropology and Modern Life, New York, 1928; Aryans and Non-Aryans, New York, 1934; Race, Language and Culture, New York, 1940; etc.)

Întreaga evreime a contribuit cu o voință fanatică la promovarea băiatului lor. Boas a fost lăudat în toate ziarele și periodicele deținute de evrei și i s-au acordat toate premiile academice pe care le-au putut inventa sau promova. În același timp, mass-media evreiască a calificat drept "bigoți" pe toți criticii care îndrăzneau să pună la îndoială eroul lor evreu și declarațiile sale arogante împotriva faptelor rasiale. Puțin câte puțin, criticii au fost intimidați și reduși la tăcere, în timp ce publicul a început să-l vadă pe Boas ca pe un zeu. Această societate evreiască de admirație reciprocă a făcut din

Boas "autoritatea recunoscută" în antropologia socială și etnologie. Studenții și colegii săi de la Columbia, Herskovits, Kleinberg, Ashley Montague, Weltfish (toți evrei și toți pro-roșii), au răspândit minciunile antirasiale ale lui Boas peste tot, otrăvind în mod deliberat mințile a generații de studenți și profesori de la universitățile Americane și prostituând o mare știință.

Acest lucru se întâmplă și acum, în timp ce citiți aceste rânduri.

Și fiecare bucățică din acest miracol invers a fost făcută de puterea evreiască a aurului - aur promovat din mâinile poporului nostru prin uzura și manipularea evreiască de modă veche, îmbrăcată în pantalonii vărgați și pălăria de top ale capitalismului."

Cu presa, televiziunea etc. cumpărate și plătite de ei, evreii îi pot recompensa pe lingăii pro-evrei și îi pot pedepsi brutal cu calomnii pe cei care îndrăznesc să îi atace sau chiar să spună adevărul.

Un om cu o poziție înaltă, dacă îi atacă pe evrei, este supus celor mai vicioase și brutale defăimări naționale și atacuri personale în toate organele opiniei publice. Chiar dacă nu îi atacă direct pe evrei, ci doar comunismul evreiesc fără a-i menționa pe evrei (precum McCarthy sau Robert Welch), evreii tot îl urmăresc cu toate mijloacele.

Pentru a înțelege adevărata profunzime a ticăloșiei "Prietenilor Căpitanului" sioniști, trebuie să vedem ce au făcut ei economiei productive a omului Alb în perspectivă; la o privire de ansamblu.

Omul Alb instaurează pretutindeni o economie PRODUCTIVĂ, în care fiecare lucrează, gestionează sau își asumă riscuri reale într-o întreprindere în care are un interes personal.

Economia Arianului este întotdeauna o ÎNTREPRINDERE PRODUCTIVĂ, indiferent de denumirile fanteziste care pot fi aplicate diferitelor forme ale operațiunii. Fiecare om dă societății cel puțin la fel de mult pe cât scoate.

Economia evreului este PARASITICĂ. El scoate întotdeauna mai mult decât bagă. De îndată ce evreul a dobândit suficientă putere în societatea noastră, a început să răsucească și să pervertească această întreprindere

productivă într-o operațiune criminală interzisă de lege aproape peste tot de secole, USURĂCIUNEA.
El a început să orbească genul nostru de oameni cu privire la imoralitatea de a obține fără a produce sau a da în schimb. A început să nu mai pună accentul pe aspectul PRODUCȚIEI al muncii și gestionării economiei ariene și să pună accentul pe obținerea de BANI, prin toate mijloacele posibile, cu excepția jafului. El a îndepărtat atenția ochilor arieni de la PRODUS la PROFIT. Meșteșugul și mândria produsului au început să dispară pe măsură ce lupta disperată pentru A OBȚINE BANI a înlocuit bucuria Ariană consacrată în crearea de lucruri de excelență și de durată. Să produci mai multe produse de proastă calitate, să le lustruiești pentru a arăta bine la exterior, să le vinzi la un preț cât mai mare posibil și apoi să uiți de ele odată ce banii sunt în buzunar. Aceasta a fost noua abordare a evreilor, care au umplut America cu miliarde de tone de plastic, de JUNK de proastă calitate.

Următorul pas a fost să elimine TOATĂ producția și să se concentreze pe MANIPULAREA banilor și a creditelor pentru a aduna și mai mulți bani, fără muncă, fără management, invenție sau creație și fără niciun risc real. De obicei, evreul avea membri ai tribului în consiliile celor puternici, de unde obținea informațiile care îi permiteau să "speculeze" și să culeagă recolte uriașe de bani verzi, FĂRĂ RISC.

Această recoltă de numerar fără a returna societății contravaloarea banilor primiți este imorală și distructivă și nicio societate nu poate supraviețui la nesfârșit.

Evreul Karl Marx a ATACAT cu viclenie acest proces imoral, l-a identificat ca fiind același lucru cu libera întreprindere Ariană, a numit inteligent atât întreprinderea, cât și uzura, "CAPITALISM", și astfel i-a făcut pe toți oamenii noștri să apere uzura evreiască drept "capitalism", "modul nostru sacru de viață".

Împingând procesul din ce în ce mai tare, evreii au reușit să îi despartă pe inventatori, proprietari și manageri de propriii lor lucrători în economia cândva productivă și să producă RĂZBOIUL CLASELOR între cele două părți ale economiei noastre, în timp ce evreul manipulează ambele segmente pentru a culege din ce în ce mai mulți bani, totul fără să muncească sau să producă.

Acest lucru, la rândul său, forțează din ce în ce mai mulți dintre oamenii noștri de conducere să coboare în șanț cu evreii și să concureze la aceeași piraterie economică imorală și tăioasă, pentru a supraviețui. Arianul, de asemenea, devine un "capitalist".

Acum, evreul "prieten al căpitanului" alimentează focul distrugerii și mai mult, făcând ca cealaltă parte a evreimii, comuniștii "prieteni ai echipajului", să conducă din ce în ce mai multe atacuri vicioase ale muncitorilor împotriva "capitaliștilor bogați".

Să aruncăm o privire asupra acestor "prieteni ai echipajului" evrei.

CAPITOLUL 8
”PRIETENII” ECHIPAJULUI

În timp ce grașii evrei sioniști, capitaliști, își jefuiesc în liniște victimele, precum tenia, destul de nedureros și în tăcere; există unii evrei care devin prea aroganți și nerăbdători pentru acest jaf "capitalist" liniștit și lent.

"La naiba cu așteptarea!", exclamă între ei acești evrei redutabili. "De ce să așteptăm? De ce să tragem de timp patronându-i pe proștii ăștia de goi, când noi putem să luăm ce au ei? Sunt prea slabi și prea proști pentru a rezista. Există o cale mai rapidă și mai sigură de a pune mâna pe bunurile și serviciile lumii fără să muncim!"

Și astfel, către oamenii săraci ai lumii, acești evrei urlă: "Muncitori ai lumii, uniți-vă!"

"La naiba cu Dumnezeu! La naiba cu țara! La naiba cu structura puterii! Bogăția este a noastră! Dezmoșteniți-i pe exploatatori! Alăturați-vă nouă sub steagul roșu al liderului nostru, Marx, și expropriați-i pe capitaliștii murdari!"

"Sus cu muncitorii! Jos cu clasa exploatatoare!"

Pentru a reveni la exemplul navei de stat, evreul roșu spune echipajului:

"De ce ar trebui căpitanul și ofițerii să aibă cele mai bune camere și să vă conducă? Nu ei, ci voi și munca voastră puneți nava în mișcare. Ei sunt doar câțiva, iar noi suntem sute! Haideți să sărim peste căpitan și ofițeri, să preluăm controlul și să le împărțim averea cu ușurință. Noi, prietenii evrei ai echipajului, vă vom ajuta. De fapt, vă vom conduce!"

Și astfel s-a născut revolta echipajului care se numește "comunism" în primele sale forme, revolta "echipajului" umanității condus de evreii roșii.

Echipajul nu percepe niciodată că (1) nu doar munca echipajului mișcă nava, ci și managementul și înțelepciunea căpitanului și a ofițerilor și (2) chiar dacă toate cabinetele și bunurile ofițerilor și ale căpitanului ar fi "împărțite" cu sutele de membri ai echipajului, nu le-ar fi mult mai bine, pentru că nu sunt suficiente pentru a face vreo diferență între sutele de membri ai echipajului care încearcă să "împartă" cele câteva cabine și bunuri ale ofițerilor.

Mai important (și motivul promovării evreiești a revoltei) este că, odată ce ordinea de pe navă dispare, toate mâinile pierd.

Cu excepția evreilor.

Naufragiatorii bolșevici evrei care așteaptă pe țărm ca niște vulturi au o pradă ușoară. O navă fără ofițeri și în stare de revoltă se îngrămădește pe stânci.

Și acesta este exact planul "prietenilor echipajului" evreiesc.

În orice stat în care oamenii nu pot fi conduși rapid și ușor la mila blândă a naufragiatorilor bolșevici, este necesar să îi înmuiați, să le distrugeți liderii, să le distrugeți ordinea și să le lăsați nava-stat să plutească în derivă fără țintă, fără LIDER.

Acesta este scopul "luptei de clasă" bolșevice.

Este un plan diabolic, iar partea cea mai diabolică este modul în care evreii pot pune ambele clase să lucreze pentru ei.

Abie Cohen, prietenul evreu-sionist și capitalist al căpitanului, este pe punte și își oferă sfatul: "Echipajul tău devine leneș, căpitane, domnule. Uitați-vă la ei cum zac acolo jos în soare. Chiar aseară i-am auzit spunând că sunteți un "ticălos bătrân". Vor face cât mai puțină muncă cu putință. Trebuie să folosiți o mână de fier cu acești oameni."

Căpitanul, crezând că Cohen este prietenul său bun și de încredere, îl toarnă pe echipaj și îl stimulează să muncească din ce în ce mai mult.

Între timp, Izzy Cohen, prietenul echipajului, "liderul muncitorilor" și fratele lui Abie (prietenul capitalist al căpitanului), se află printre membrii echipajului, pe prova: "Uitați-vă la căpitan acolo sus", șoptește Izzy echipajului. "Se relaxează sorbind băuturi în briza răcoroasă de acolo de sus, în timp ce voi sunteți aici jos, în căldură, muncind ca niște câini pentru el. Vă consideră mai mici decât porcii. L-am auzit spunând asta ieri. Plănuiește să grăbească lucrurile și să oprească cu totul scurtele voastre perioade de odihnă."

Cu siguranță, când căpitanul ordonă tuturor oamenilor să se întoarcă, Izzy spune echipajului: "V-am spus eu". Oamenii mormăie și îl înjură pe căpitan.

Înapoi pe punte, capitalistul Abie îi șoptește la ureche căpitanului: "Uită-te la câinii ăștia leneși și nefolositori! Mormăie și se încruntă la tine. Mai bine luați măsuri de securitate, căpitane, domnule. S-ar putea să încerce ceva".

Și așa se întâmplă, cu liderul sindical evreu roșu, "prieten al echipajului" (precum Dubinsky), care îi îndeamnă pe muncitori să îi urască pe manageri, în timp ce evreul sionist-capitalist "prieten al căpitanului" (precum Goldwater) îi îndeamnă pe manageri să nu aibă încredere în echipajul său și să îl oprimă.

Când acest sistem funcționează la capacitate maximă, nu durează mult să se dezvolte o diviziune de clasă în toată regula, cu ambele secțiuni vitale ale "companiei navei" care se urăsc, nu au încredere și lucrează una împotriva celeilalte.

Partea tristă și jalnică a tuturor acestor lucruri este că agitatorii evrei reușesc atât de ușor să îi facă pe managerii presupus inteligenți și perspicace ("căpitanii") să cadă în plasa acestei diviziuni de clasă putrede.

Clasa bogată, clasa conducătoare, nu realizează că, fără muncitorii săi, este decapitată și neajutorată, la fel cum cel mai mare căpitan al unei nave, fără echipajul său, este neajutorat.

Cu toate acestea, evreii reușesc în mod constant să-i facă pe cei mai mulți dintre cei bogați, din clasa managerială, să creadă că salvarea lor constă în lupta cu forța de muncă, cu ciocanul și cleștele, pentru a "reduce cererile". Clasa managerială, cei bogați, devin "reacționari" împotriva muncii, urându-și și luptând împotriva propriilor muncitori! Salvarea ambelor clase nu constă în lupta cu cealaltă, ci în îndepărtarea de pe spatele lor a promotorilor marxiști evrei ai divizării și urii de clasă.

Dar, deoarece chiar și menționarea evreilor este periculoasă din punct de vedere social și economic (așa cum plănuiește evreul să fie), managerii bogați se luptă cu orice altceva, mai puțin cu adevărații torționari, evreii, care au agitat lupta nebună și sinucigașă a echipajului împotriva propriului căpitan și a căpitanului împotriva propriului său echipaj.

Nu trebuie decât să privești un om ca H.L. Hunt sau Robert Welch luptând din răsputeri împotriva "sindicatelor" și producând exact ura față de clasele muncitoare planificată de evrei prin declarațiile lor împotriva muncii, pentru

a te simți deprimat și descurajat. Echipajul poate fi iertat pentru că nu gândește profund. Nu este treaba lor. Și sunt prea presați de munca pură.

Dar ca oameni foarte inteligenți, informați și capabili de la nivelurile de vârf ale industriei și afacerilor să cadă în plasa războiului invers al unor evrei precum Barry Goldwater este o prostie incredibilă și o neglijență criminală.

Numai dacă reușim să unim din nou întreaga companie navală într-o cooperare onestă și comercială și în respect reciproc, cu echipajul care oferă de bunăvoie munca, iar căpitanul și ofițerii care oferă direcția și ordinea, întreaga companie poate porni din nou la drum și poate renunța la sângeroasa luptă "muncă contra conducere" care ne împinge pe stânci pentru naufragiatorii bolșevici. Este exact ceea ce a făcut Adolf Hitler în Germania, cu ceea ce el a numit "național-socialism". Și este, de asemenea, exact motivul pentru care este atât de disperat, de isteric urât nu numai de "prietenii echipajului" evrei din convingerea roșie, ci și de căpitanii "capitaliști". Echipajul nu are nevoie de "prieteni" evrei roșii, când știe că are prieteni adevărați în căpitan și ofițeri.

Cu toate acestea, în America, chiar "căpitanii de industrie" care au cel mai mult de câștigat dacă își recâștigă echipajul de la agitatorii evrei ai muncii sunt aceiași oameni care se alătură și susțin fără încetare Societatea Birch, reacționară și antimaghiară, etc., împingând astfel milioane de muncitori și mai mult în brațele "prietenilor echipajului" evreiesc!

Hitler a văzut acest lucru și a oferit un program de unitate națională, care sublinia prietenia și dragostea sa față de muncitori. Pentru a face acest lucru, el și-a numit programul "național-socialist". Și a funcționat! I-a unit din nou pe căpitanii industriei și "echipa de muncitori". Nu a existat nicio expropriere de o parte sau de alta, după cum vă poate spune orice German care a trăit marile zile ale Germaniei. Krupperii aveau încă fabricile lor, iar muncitorii erau încă mai liberi și mai fericiți decât fuseseră vreodată, împărtășind, așa cum făceau, beneficiile producției.

Deci, evreii vicleni, observând acest lucru, au lucrat neobosit pentru a convinge clasele superioare din America că "socialismul" lui Hitler este "același lucru" cu "comunismul"!!!

Rezultatul este pur și simplu acela de a-i ajuta pe evrei să divizeze managerii și clasele superioare și mai mult și mai departe de propriul lor popor, muncitorii.

Oamenii muncii din America vor "securitate socială"; vor "asistență medicală"; vor un guvern paternalist și preocupat de bunăstare. Acesta este un fapt.

Explozia nesfârșită de "socialism" din mișcarea conservatoare este pusă la cale de evrei precum George Sokolsky, care a inițiat mare parte din ea, pentru a realiza tocmai această decapitare nebunească a economiei Americane, pentru a separa "capul" de conducere al poporului de "corpul" muncitor și pentru a face ca ambele părți să se urască reciproc.

Oamenii sunt învățați metodic să iubească și să ceară tot mai mult "socialism" (ceea ce îi face pe demagogi să fie aleși), în timp ce managerii și elita societății sunt învățați metodic să urască orice efort de a face lucrurile mai bune sau mai ușoare pentru propriii lucrători (prin strigătele isterice de "socialism").

Nu există nicio îndoială că socialismul marxist, care distruge orice proprietate privată și întreprindere productivă și predă toate proprietățile și afacerile unor criminali, majoritatea evrei, este moartea sigură pentru orice societate.

Dar tipul de societate de ajutor reciproc întâlnit pretutindeni în rândul oamenilor de felul nostru, în special în vremurile pionierilor, este însăși esența tipului de iubire "socială" reciprocă a întregului popor care a produs America, împreună cu instituțiile foarte excelente ale proprietății private și ale liberei întreprinderi productive.

Masele de oameni care muncesc, oamenii noștri, oamenii buni, oamenii voștri, doresc, pe bună dreptate, să fie ajutați atunci când le arde hambarul, când copiii lor sunt bolnavi de moarte, când sunt bătrâni și neajutorați și băncile au dat faliment și le-au distrus economiile etc. Dacă elita societății noastre, managerii, proprietarii, oamenii bogați și gânditorii, nu pot vedea acest lucru și continuă să se lase păcăliți de vorbele dulci ale "prietenilor căpitanului" sioniști că echipajul poate fi blestemat, atunci "prietenii echipajului", cu vorbele lor dulci despre ajutor și grija lor pentru echipaj, vor reuși cu blestemata lor revoltă roșie. Oamenii vor ceea ce le promit evreii și demagogii lor.

Și nici nu este vorba de un rău nealterat. "Conservatorii" miopi și reacționari se întorc mereu la zilele autosuficiente ale Americii pionierești și individualiste, pretinzând că nu a existat "socialism" în acele zile de aur.

Cu toate acestea, realitatea este că însăși supraviețuirea și dezvoltarea acestei mari națiuni a depins nu de lupta pentru beneficii individuale, ci de un imens spirit de cooperare în fața unui pericol comun.

Când hambarul unui om a ars, vecinii săi nu au rânjit spunându-i că este "nepriceput" și că nu are "asigurare". Au venit cu toții, au contribuit, nu pentru profit, ci pentru scopul social de a se ajuta reciproc, și i-au construit un hambar nou, gratuit.

Aceasta nu este bunăstare sau sufocare a întreprinderilor.

Este o simplă recunoaștere a faptului că există unele calamități economice peste puterea unui om prudent și muncitor de a supraviețui, iar atunci când aceste lucruri lovesc, este în beneficiul societății să se adune, nu pentru profit, ci pentru a se ajuta reciproc.

Există zeci de operațiuni "socialiste" în orice națiune decentă, operațiuni care nu urmăresc profitul, ci beneficiul tuturor. Fără departamentul de pompieri, societatea ar fi în pericol permanent. Și cine și-ar dori un departament de pompieri comercial, unde proprietarul te-ar putea dispreți și ar putea refuza să-ți stingă focul, sau ar zăbovi pe drum până când ai fi ars?

Este în beneficiul societății să aibă o populație muncitoare fericită, satisfăcută și sănătoasă, formată din oameni obișnuiți. Atunci când "capitalismul" gol uită acest lucru, ceea ce se întâmplă, și spune "lasă omul de rând să se descurce singur" (așa cum face o mare parte din clasa reacționară mioapă), se izolează de sprijinul masiv al propriului popor, așa cum face Societatea Birch și majoritatea restului mișcării "conservatoare", motiv pentru care mișcarea conservatoare este atât de jalnic de neputincioasă.

A zbura în fața acestui fapt și a insista că putem supraviețui atacului "prietenilor echipajului" roșu (care predică toate aceste lucruri) convingându-i pe oameni că nu vor bunăstare, securitate socială, asistență medicală, facultate gratuită etc., înseamnă a acționa în maniera nebunului.
Pentru a opri divizarea diabolică a poporului nostru de către războiul de clasă evreiesc, marxist, pentru a preveni o "revoltă" totală, roșie, a echipajului, așa cum au promovat-o în Rusia, managerii noștri de vârf și clasele superioare trebuie să înțeleagă că trebuie să găsească o modalitate de a recâștiga conducerea propriilor mase, a echipajului lor, în loc să

continue să le îndepărteze, așa cum fac cu discursul lor reacționar constant despre profituri mai mari, taxe mai mici, eliminarea asistenței sociale etc.

Nu putem reuni ofițerii navei cu echipajul și nu putem arunca peste bord agitatorii evrei până când nu câștigăm mai întâi echipajul!

Și nu poți câștiga echipajul promițând să "reduci rațiile" și să mărești munca!

Evreii încearcă să mențină divizarea între sindicate și conducere prin provocarea inteligentă a muncitorilor împotriva celor bogați și viceversa.

Pentru a-i împiedica, managerii, cei bogați (nu poporul), vor trebui să facă prima mișcare. Și prima mișcare nu este mai mult reacționarism, ci un program de asistență socială onest și funcțional al căpitanului pentru echipajul său.
Acesta este unul dintre primele lucruri pe care le-am învățat ca ofițer de marină.

Ai grijă de bunăstarea oamenilor tăi, iar ei îți vor fi loiali pentru totdeauna. Asta e adevărat.

Voi scrie mai mult mai târziu despre ceea ce trebuie făcut pentru a opri această divizare sinucigașă a poporului nostru de către războiul de clasă evreiesc. Pentru a-l înțelege pe evreu, pentru a "empatiza" cu sufletul său de tenie evreiască, este necesar doar să ne imaginăm disprețul pe care îl are față de non-evrei și imaginea pe care o are despre triumful inevitabil și just al rasei sale evreiești ca "Popor Ales".

Cel mai rapid mod de a înțelege atitudinea lui față de noi este să vă imaginați cum v-ați simți dacă v-ați afla singur în mijlocul unei națiuni de copii de cinci sau șase ani, toți de trei metri înălțime și echipați cu arme. I-ai trata cu condescendență, te-ai purta ca și cum ai simpatiza cu joaca lor, chiar și atunci când ai fi bătut un pic și, mai presus de toate, ai încerca să nu-i lași să bănuiască nici măcar o secundă că ai plănui să-i ții sub control într-un fel sau altul.
Când cineva citește suficientă literatură evreiască scrisă pentru evrei, nu durează mult să afle că acești paraziți și-au raționalizat natura până când se văd pe ei înșiși ca o rasă "matură" și "inteligentă", în timp ce ei ne văd pe noi ca pe o gloată de brute nebune, violente și nebune care se bucură ca de niște jocuri de sesiuni periodice de măcel numite "războaie", în timp ce

evreii sofisticați sunt îngroziți de violență, o teamă pe care o raționalizează ca pe o "dragoste de pace".

Următoarele sunt citate din You Gentiles (Harcourt, Brace & Co., N.Y., 1924), scrise de liderul sionist Maurice Samuel:

"Noi, evreii, noi, distrugătorii, vom rămâne distrugători pentru totdeauna. Nimic din ceea ce veți face nu ne va satisface nevoile și cererile. Vom distruge pentru totdeauna pentru că avem nevoie de o lume a noastră, o lume a lui Dumnezeu, pe care nu este în natura voastră să o construiți. Dincolo de toate alianțele temporare cu o facțiune sau alta, se află ruptura supremă în natură și destin, dușmănia dintre Joc și Dumnezeu." Capitolul 9, p. 155

"Anii de observație și gândire au dat din ce în ce mai multă forță convingerii că noi, evreii, suntem diferiți de voi, neamurile, că o calitate primordială rupe umanitatea pe care o cunosc în două părți distincte; că această calitate este fundamentală și că toate diferențele dintre voi, neamurile, sunt banalități în comparație cu ceea ce vă desparte pe toți de noi." Capitolul 1, p. 12

"Cu toate acestea, clivajul este acolo, abisal și de netăgăduit. În esență, suntem diferiți pentru totdeauna. Viața noastră este una, viața voastră este alta." Capitolul 1, p. 21

"Voi, neamurile, sunteți în esență politeiști și, într-o oarecare măsură, închinători la idoli. Noi, evreii, suntem în esență monoteiști... Monoteismul este un crez disperat și copleșitor. Nu poate fi expresia decât a celor mai serioase naturi. Este un crez fundamental care înghite individul și masa într-o insondabilă mare de unitate. În monoteism nu mai este loc pentru orgolii și distincții individuale, nu mai este loc pentru afirmarea veselă. Monoteismul înseamnă absolutism infinit, triumful zdrobitor al Unicului, anihilarea zdrobitoare a unora." Capitolul 3, p. 65

"Un evreu este evreu în toate, nu doar în rugăciuni și în sinagogă... Evreitatea noastră nu este un crez, este sinele nostru, totalitatea noastră." Capitolul 3, p. 72-73

"Pentru că sunt evreu, privesc cu aversiune maximă lumea care își găsește expresia supremă și ideală în Republica lui Platon. Și deși pot repeta că nu este vorba despre bine și rău în aceste două lumi, a voastră și a noastră, nu pot să nu simt profund și vehement că a noastră este calea și viața."

Capitolul 4, p. 87

"Pentru evreu, loialitatea goală este un lucru de neînțeles, deconcertant. Faptul că oamenii ar trebui să fie chemați să păstreze o cantitate din această virtute în permanență, pentru a fi aplicată la instrucție în această sau acea relație, nu este doar irațional pentru noi: este dincolo de înțelegerea inteligenței noastre." Capitolul 5, p. 96

"În viața noastră, viața evreiască, loialitatea este necunoscută." Capitolul 5, p. 103

"Suntem, fără îndoială, un spirit străin în colegiile voastre. Pentru că facultățile voastre sunt cele mai coerente portavoci ale moralității voastre, iar această moralitate nu este a noastră."
Capitolul 5, p. 104

"Fie că începem cu Biblia și mergem până la Karl Marx, fie că ne limităm la o singură țară și la o singură generație (America de astăzi, de exemplu, cu Untermeyer, Lewisohn, Frank, Hecht), vom găsi același apel la fundamente, aceeași respingere pasionată a lumii voastre sportive și a moralității ei sportive, aceeași seriozitate supremă, aceeași incapacitate de a fi doar jucăuși, doar romantici, doar lirici." Capitolul 11, p. 183

Astfel, vedem că evreii s-au convins că lumea a fost timp de secole în mâinile noastre, ale copiilor sălbatici și nebuni, înalți de trei metri, înarmați și mortal de periculoși atunci când sunt furioși și "berserker", cum numeau vikingii furia războinică a rasei noastre de oameni. Ei își imaginează că, dacă ei, rasa "matură", nu reușesc să ne ia controlul, noi, "copiii" arieni nebuni, ne vom omorî între noi și pe ei toți, într-o explozie atomică totală finală.

Crezând acest lucru timp de secole și secole, evreii au dezvoltat un plan incontestabil genial pentru a prelua controlul asupra lumii de la noi, "copiii" idioți.

Permiteți-mi să prezint cititorului planul evreiesc pentru tot ceea ce a precedat promovarea degenerării, a anarhiei, a luptei de clasă, a pirateriei economice, a întregii opere.

În 1906, planul secret evreiesc pentru tot acest iad dezlănțuit asupra lumii a fost plasat în British Museum din Londra. Acesta se numește Protocoalele

Înțelepților Bătrâni ai Sionului, a fost publicat în Rusia în 1905 și constă în 24 de protocoale cu 293 de paragrafe numerotate. Termenul "goi", care înseamnă neam sau ne-evreu, este folosit în toate Protocoalele. "Politicul" înseamnă întreaga mașinărie a politicii.

Nu pot recomanda îndeajuns de mult cititorului cartea, în întregime.

Evreii urlă amarnic că aceste documente sunt un "fals". Dar acest lucru este la fel de irelevant ca și afirmația că un om nu a comis o crimă cu un anumit cuțit, ci cu un cuțit complet diferit. Nu contează ce cuțit a fost folosit. Faptul este că cineva a comis o crimă. Protocoalele, cu mult înainte de Primul sau Al Doilea Război Mondial, au prezentat cu o claritate oribilă exact ceea ce un anumit grup urma să provoace în materie de războaie mondiale, inflații, depresii și subversiuni morale, cum urma să o facă și cui urma să o facă.

Și șaizeci de ani mai târziu, nici un cuvânt nu a lipsit de la împlinire exact așa cum este prevăzut în Protocoale. Dacă acestea sunt "falsificate", atunci acest lucru a fost făcut de un geniu care știa exact ce vor face evreii din lume timp de șaizeci de ani, cu o precizie nu parțială, ci perfectă. Doar protocoalele, dintre toate cunoștințele de pe acest pământ, dau cuiva puterea de a prezice cu succes evenimente istorice, așa cum am reușit eu să fac de când le-am studiat. Iar o teorie care permite predicții științifice, calculate, nu este semnul unei fraude, ci întotdeauna semnul unei teorii realiste.

În urmă cu 35 de ani, Henry Ford spunea despre Protocoale că sunt îndeplinite fără milă, ceea ce era pentru el o dovadă suficientă a autenticității lor.

Adolf Hitler a spus același lucru zece ani mai târziu. Și orice om care își va da osteneala să citească aceste documente uluitoare va constata același lucru. Dacă nu au fost scrise de un evreu, ele au fost scrise cu o precizie diabolică despre evrei.

Ele permit umanității, pentru prima dată, să înțeleagă ceea ce, înainte, părea un haos imposibil. Tot haosul, "arta" nebună, comunismul, mizeria morală, controlul presei și al divertismentului, dezvoltarea războaielor mondiale, învrăjbirea nebunească a muncii împotriva capitalului și invers, toate aceste lucruri devin elemente calculate ale unui plan în progres constant al unei națiuni sau al unei rase, care se deghizează în întreaga lume în "religie" pentru a realiza această lucrare îngrozitoare de distrugere sub acoperirea "toleranței religioase".

Iată câteva exemple de citate din aceste documente uimitoare, care, în orice caz, au fost depuse la Muzeul Britanic înainte de 1900, astfel încât predicțiile lor cu privire la lucruri precum războaiele mondiale etc. trebuie să fie considerate fie foarte exacte, fie cea mai miraculoasă serie de coincidențe din istorie:
Protocolul I

"4. Ce a ținut în frâu fiarele de pradă care sunt numite "oameni"? Ce a servit până acum la călăuzirea lor?"

"5. La începuturile structurii societății, ei au fost supuși forței brutale și oarbe; după aceea, Dreptului, care este aceeași forță, doar deghizată. Trag concluzia că, prin legea naturii, dreptul stă în forță."

"6. Libertatea politică este o idee, dar nu un fapt. Această idee trebuie să știi cum să o aplici ca momeală pentru a atrage masele de oameni în partidul tău cu scopul de a-l zdrobi pe altul care este în autoritate. Această sarcină este mai ușoară dacă adversarul a fost el însuși infectat cu ideea de libertate, așa-numitul liberalism, și, de dragul unei idei, este dispus să cedeze o parte din puterea sa. Tocmai aici apare triumful teoriei noastre; frâiele slăbite ale guvernului sunt imediat, prin legea vieții, prinse și adunate de o nouă mână, deoarece puterea oarbă a națiunii nu poate exista nici măcar o singură zi fără îndrumare, iar noua autoritate nu face decât să se potrivească în locul celei vechi deja slăbite de liberalism."

"7. În zilele noastre, puterea care a înlocuit-o pe cea a conducătorilor care erau liberali este puterea Aurului. A fost o vreme când credința domnea. Ideea de libertate este imposibil de realizat pentru că nimeni nu știe cum să o folosească cu moderație. Este suficient să predai un popor autoguvernării pentru o anumită perioadă de timp pentru ca acel popor să fie transformat într-o gloată dezorganizată. Din acel moment apar lupte interne care se transformă curând în lupte între clase, în mijlocul cărora statele ard și importanța lor este redusă la cea a unui morman de cenușă".

"8. Fie că un stat se epuizează în propriile sale convulsii, fie că discordia sa internă îl aduce sub puterea dușmanilor externi, în orice caz el poate fi considerat iremediabil pierdut: este în puterea noastră. Despotismul capitalului, care este în întregime în mâinile noastre, îi întinde un pai de care eu, statul, trebuie să mă agăț: dacă nu, se duce la fund."

"12. Dreptul nostru constă în forță. Cuvântul "drept" este un gând abstract și nu dovedește nimic. Cuvântul nu înseamnă mai mult decât: "Dă-mi ceea ce vreau pentru ca astfel să am o dovadă că sunt mai puternic decât tine.""

"13. Unde începe dreptul? Unde se termină?"

"14. În orice stat în care există o proastă organizare a autorității, o impersonalitate în mijlocul potopului de "drepturi" care se înmulțesc mereu din liberalism, eu găsesc un nou drept, acela de a ataca, prin dreptul celui puternic, și de a împrăștia în vânt toate forțele de ordine și reglementare existente, de a reconstrui toate instituțiile și de a deveni stăpânul suveran al celor care ne-au lăsat la îndemâna drepturilor puterii lor, așezându-le voluntar în liberalismul lor."

"15. Puterea noastră, în starea actuală de șubrezire a tuturor formelor de putere, va fi mai invincibilă decât oricare alta, pentru că va rămâne invizibilă până în momentul în care va fi atât de puternică încât nici o viclenie nu o va mai putea submina."

"20. Un popor părăsit de el însuși, adică de răsculații din mijlocul său, se duce de râpă prin disensiunile de partid excitate de goana după putere și onoruri și prin tulburările care decurg din acestea. Este posibil ca masele populare să-și formeze o judecată calmă și fără gelozii mărunte, să se ocupe de treburile țării, care nu pot fi amestecate cu interesele personale? Pot ele să se apere de un dușman etern? Este de neconceput; pentru că un plan împărțit în atâtea părți câte capete există în mulțime își pierde orice omogenitate și devine astfel neinteligibil și imposibil de executat."

"21. Gloata este sălbatică și își manifestă sălbăticia cu fiecare ocazie. În momentul în care gloata ia libertatea în mâinile sale, ea se transformă rapid în anarhie, care este în sine cel mai înalt grad de sălbăticie."

"22. Priviți animalele alcoolizate, amețite de băutură, al cărei drept de a o folosi fără măsură vine odată cu "libertatea". Nu este pentru noi și ai noștri să mergem pe acest drum. Popoarele goi sunt amețite de băuturile alcoolice; tineretul lor a devenit prost din cauza imoralității timpurii, în care a fost indus de agenții noștri speciali prin tutori, lachei, guvernante în casele celor bogați, de funcționari și alții, de femeile noastre în locurile de disipare frecventate de goi". (Prin pornografie și licență în lumea artei și a muzicii).

"23. Contra-semnul nostru este Forța și Falsul. Numai forța cucerește în afacerile politice, mai ales dacă este ascunsă în talentele esențiale pentru oamenii de stat. Violența trebuie să fie principiul, iar viclenia și fățărnicia regula pentru guvernele care nu doresc să își depună coroanele la picioarele agenților unei noi puteri. Acest rău este singurul și unicul mijloc de a atinge scopul, binele. Prin urmare, nu trebuie să ne oprim la mită, înșelăciune și trădare atunci când acestea ar trebui să servească la atingerea scopului nostru. În politică trebuie să știm cum să ne însușim fără ezitare bunurile lor, dacă prin aceasta ne asigurăm supunerea și suveranitatea." (IRS?)

"24. Statul nostru, mărșăluind pe calea cuceririi pașnice, are dreptul de a înlocui ororile războiului cu sentințe de moarte mai puțin vizibile și mai satisfăcătoare, necesare pentru a menține teroarea care tinde să producă supunerea oarbă. Severitatea justă, dar nemiloasă, este cel mai mare factor de forță al statului: nu numai de dragul câștigului, ci și în numele datoriei, de dragul victoriei, trebuie să respectăm programul de violență și fățărnicie. Doctrina echilibrării conturilor este la fel de puternică ca și mijloacele de care se folosește. Prin urmare, nu atât prin mijloacele în sine, cât prin doctrina severității vom triumfa și vom supune toate guvernele super-guvernării noastre. Este suficient ca ele să știe că suntem prea nemiloși, pentru ca orice neascultare să înceteze."

"25. Cu mult timp în urmă, în antichitate, noi am fost primii care am strigat printre masele populare cuvintele "Libertate, Egalitate, Fraternitate", cuvinte repetate de multe ori de atunci de către politrucii proști care, din toate părțile în jur, au zburat pe aceste momeli și au luat cu ei bunăstarea lumii, adevărata libertate a individului, altădată atât de bine apărată de presiunea mulțimii.

Pretinșii înțelepți ai goilor, intelectualii, nu au putut să înțeleagă nimic din cuvintele rostite în abstracția lor; nu au observat contradicția sensului și inter-relaționării lor; nu au văzut că în natură nu există egalitate, nu poate exista libertate; că însăși natura a stabilit inegalitatea minților, caracterelor și capacităților, la fel de imuabil cum a stabilit subordonarea față de legile ei; nu s-au oprit niciodată să se gândească la faptul că mulțimea este o ființă oarbă, că începătorii aleși din rândul ei pentru a conduce sunt, în ceea ce privește politica, aceiași orbi ca și mulțimea însăși, că adeptul, chiar dacă este un prost, poate totuși conduce, în timp ce neadeptul, chiar dacă ar fi un geniu, nu înțelege nimic din politică, la toate aceste lucruri goii nu au acordat nici o atenție; totuși, tot timpul s-a bazat pe aceste lucruri conducerea dinastică: tatăl transmitea fiului o cunoaștere a cursului

afacerilor politice în așa fel încât nimeni să nu o știe în afară de membrii dinastiei și nimeni să nu o poată trăda celor guvernați. Pe măsură ce timpul a trecut, sensul transferului dinastic al adevăratei poziții a afacerilor politice s-a pierdut, iar acest lucru a contribuit la succesul cauzei noastre."

"26. În toate colțurile pământului, cuvintele "Libertate. Egalitate, Fraternitate', au adus în rândurile noastre, datorită agenților noștri orbi, legiuni întregi care purtau cu entuziasm steagurile noastre.

Și în tot acest timp, aceste cuvinte au fost viermi canceroși la lucru care au săpat în bunăstarea goilor, punând capăt peste tot păcii, liniștii, solidarității și distrugând toate fundamentele statelor goilor. Acest lucru ne dădea posibilitatea, printre altele, să punem mâna pe cartea de vizită, pe distrugerea privilegiilor, a însăși existenței aristocrației goilor, acea clasă care era singura apărare pe care popoarele și țările o aveau împotriva noastră. Pe ruinele aristocrației veșnice și genealogice a goilor am instaurat aristocrația clasei noastre educate, condusă de aristocrația banilor. Calificările pentru această aristocrație le-am stabilit în bogăție, care depinde de noi, și în cunoaștere, pentru care bătrânii noștri învățați furnizează forța motrice."

"27. Triumful nostru a fost facilitat de faptul că, în relațiile noastre cu oamenii pe care îi doream, am lucrat întotdeauna pe cele mai sensibile coarde ale minții umane, pe contul de numerar, pe cupiditate, pe insațiabilitatea nevoilor materiale ale omului; și fiecare dintre aceste slăbiciuni umane, luată separat, este suficientă pentru a paraliza inițiativa, deoarece predă voința oamenilor la dispoziția celui care le-a cumpărat activitățile."

"28. Abstracția libertății ne-a permis să convingem mulțimea din toate țările că guvernul lor nu este altceva decât administratorul poporului, care este proprietarul țării, și că administratorul poate fi înlocuit ca o mănușă uzată."

"29. Această posibilitate de înlocuire a reprezentanților poporului este cea care i-a pus la dispoziția noastră și, ca să spunem așa, ne-a dat puterea de numire."

Protocolul II

"1. Este indispensabil pentru scopul nostru ca războaiele, pe cât posibil, să nu aibă ca rezultat câștiguri teritoriale: războiul va fi astfel adus pe teren

economic, unde națiunile nu vor omite să perceapă în ajutorul pe care îl acordăm forța predominanței noastre, iar această stare de lucruri va pune ambele părți la mila finanțelor noastre internaționale; care posedă milioane de ochi mereu vigilenți și neîmpiedicați de nicio limitare. Drepturile noastre internaționale vor elimina atunci drepturile naționale, în sensul propriu al cuvântului drept, și vor conduce națiunile exact așa cum dreptul civil al statelor guvernează relațiile dintre supușii lor". (Verificați Primul și al Doilea Război Mondial și ONU)

"2. Administratorii, pe care îi vom alege din rândul publicului, ținând seama în mod strict de capacitățile lor de supunere servilă, nu vor fi persoane instruite în arta guvernării și, prin urmare, vor deveni cu ușurință pioni în jocul nostru, în mâinile oamenilor de știință și geniu care vor fi "consilierii" lor."

"5. În mâinile statelor de astăzi există o mare forță care creează mișcarea de gândire în popor, și anume Presa. Rolul jucat de presă este de a continua să semnaleze cerințele presupuse a fi indispensabile, de a da glas plângerilor poporului, de a exprima și de a crea nemulțumire. În presă își găsește întruchiparea triumful "libertății de exprimare". Dar statele goi nu au știut cum să se folosească de această forță; și ea a căzut în mâinile noastre. Prin intermediul presei am dobândit puterea de a influența, rămânând noi înșine în umbră; datorită presei am obținut aurul în mâinile noastre, deși a trebuit să îl adunăm din oceane de sânge și lacrimi. Dar ne-a plătit, deși am sacrificat mulți dintre oamenii noștri. Fiecare victimă de partea noastră valorează, în ochii lui Dumnezeu, o mie de goi".

Protocolul III

"1. Astăzi pot să vă spun că obiectivul nostru este acum la doar câțiva pași distanță. Rămâne un mic spațiu de traversat și întreaga cale lungă pe care am străbătut-o este gata acum să își închidă ciclul Șarpelui Simbolic, prin care simbolizăm poporul nostru. Când acest inel se va închide, toate statele vor fi blocate în spirala sa ca într-o menghină puternică."

"2. Balanțele de constituție din aceste zile se vor rupe în scurt timp, pentru că le-am stabilit cu o anumită lipsă de echilibru precis, astfel încât să poată oscila neîncetat până când vor uza pivotul pe care se învârt. Goii au impresia că le-au sudat suficient de puternic și au continuat tot timpul să se aștepte ca balanța să ajungă în echilibru. Dar pivoții, regii de pe tronurile lor și președinții, sunt îngrădiți de reprezentanții lor, care fac pe proștii, tulburați

de propria lor putere necontrolată și iresponsabilă. Această putere o datorează terorii care a fost insuflată în palate. Deoarece nu au niciun mijloc de a ajunge la poporul lor, în mijlocul lor, regii de pe tronurile lor nu mai sunt capabili să se înțeleagă cu ei și să se întărească astfel împotriva căutătorilor de putere. Am creat o prăpastie între puterea suverană, care vede departe, și forța oarbă a poporului, astfel încât ambele și-au pierdut orice sens, pentru că, asemenea orbului și bățului său, ambele sunt neputincioase separat."

"3. Pentru a-i incita pe cei care caută puterea la un abuz de putere, am pus toate forțele în opoziție unele față de altele, zdrobind tendințele lor liberale spre independență. În acest scop, am stârnit orice formă de întreprindere, am înarmat toate partidele, am transformat autoritatea într-o țintă pentru orice ambiție. Din state am făcut arene de gladiatori în care se dispută o mulțime de probleme confuze. Încă puțin, iar dezordinea și falimentul vor fi universale...

"4. Babele inepuizabile au transformat în concursuri oratorice ședințele Parlamentului și ale consiliilor de administrație. Ziariști îndrăzneți și pamfletari lipsiți de scrupule se năpustesc zilnic asupra funcționarilor executivi. Abuzurile de putere vor pune punctul final în pregătirea tuturor instituțiilor pentru răsturnarea lor și totul va zbura spre cer sub loviturile mulțimii înnebunite."

"6. Sub îndrumarea noastră, poporul a anihilat aristocrația, care era singura și unica sa apărare și mamă adoptivă, de dragul propriului său avantaj, care este inseparabil legat de bunăstarea poporului. În prezent, odată cu distrugerea aristocrației, poporul a căzut în mrejele unor nemiloși căutători de bani care au pus un jug nemilos și crud pe gâtul muncitorilor."

"7. Noi apărem pe scenă ca presupuși salvatori ai muncitorului de această opresiune atunci când îi propunem să intre în rândurile forțelor noastre de luptă, socialiști, anarhiști, comuniști, cărora le acordăm întotdeauna sprijin în conformitate cu presupusa regulă frățească (a solidarității întregii umanități) a masoneriei noastre sociale. Aristocrația, care se bucura prin lege de munca muncitorilor, era interesată ca muncitorii să fie bine hrăniți, sănătoși și puternici. Pe noi ne interesează exact opusul, diminuarea, uciderea goilor. Puterea noastră constă în lipsa cronică de hrană și în slăbiciunea fizică a muncitorului, deoarece, prin tot ceea ce implică acest lucru, el devine sclavul voinței noastre și nu va găsi în propriile sale autorități nici putere, nici energie pentru a se opune voinței noastre.

Foametea creează dreptul capitalului de a-l conduce pe muncitor mai sigur decât a fost dat aristocrației de către autoritatea legală a regilor."

"8. Prin aceasta și prin invidia și ura pe care le generează vom mișca mulțimile și cu mâinile lor îi vom nimici pe toți cei care ne împiedică în drumul nostru." (Distrugătorii de nave roșii)

"9. Când va suna ceasul în care Domnul nostru Suveran al întregii lumi va fi încoronat, aceleași mâini vor mătura tot ceea ce ar putea fi o piedică în acest sens."

"10. Goii și-au pierdut obiceiul de a gândi, dacă nu sunt îndemnați de sugestiile specialiștilor noștri. Prin urmare, ei nu văd necesitatea urgentă a ceea ce noi, când va veni împărăția noastră, vom adopta imediat, și anume că este esențial să se predea în școlile naționale o cunoaștere simplă, adevărată, baza tuturor cunoștințelor, cunoașterea structurii vieții umane, a existenței sociale, care necesită diviziunea muncii și, în consecință, divizarea oamenilor în clase și condiții. Este esențial ca toată lumea să știe că, din cauza diferenței dintre obiectele activității umane, nu poate exista nicio "egalitate". Adevărata cunoaștere a structurii societății, în secretele căreia nu admitem goii, ar demonstra tuturor oamenilor că funcțiile și munca trebuie menținute într-un anumit cerc, pentru a nu deveni o sursă de suferințe umane, provenite dintr-o educație care nu corespunde cu munca pe care indivizii sunt chemați să o facă. După un studiu aprofundat al acestor cunoștințe, oamenii se vor supune voluntar autorității și vor accepta poziția care le este desemnată în stat. În stadiul actual al cunoașterii și al direcției pe care am dat-o dezvoltării acesteia, poporul, crezând orbește în lucrurile tipărite, nutrește, grație îndemnurilor menite să inducă în eroare și propriei sale ignoranțe, o ură oarbă față de toate condițiile pe care le consideră mai presus de el, deoarece nu înțelege sensul de clasă și condiție."

"11. Această ură va fi amplificată și mai mult de efectele unei crize economice, care va opri tranzacțiile pe burse și va paraliza industria. Vom crea prin toate metodele subterane secrete de care dispunem și cu ajutorul aurului, care se află în mâinile noastre, o criză economică universală prin care vom arunca pe străzi mulțimi întregi de muncitori simultan în toate țările Europei. Aceste mulțimi se vor grăbi cu plăcere să verse sângele celor pe care, în simplitatea ignoranței lor, i-au invidiat din leagăn și ale căror proprietăți vor putea apoi să le jefuiască". (Nu uitați, acest text a fost scris cu 25 de ani înainte de orice "depresie" mondială).

"16. În prezent suntem, ca forță internațională, invincibili, pentru că, dacă suntem atacați de unii, suntem sprijiniți de alte state. Este vorba de ticăloșia fără fond a popoarelor goilor, care se târăsc pe burtă până la farsă, dar sunt nemiloase cu slăbiciunea, necruțătoare cu greșelile și îngăduitoare cu crimele, nu vor să suporte contradicțiile unui sistem social liber, dar rabdă până la martiriu sub violența unui despotism îndrăzneț. De la premierul sau președintele din zilele noastre, popoarele goilor suferă cu răbdare și suportă astfel de abuzuri încât pentru cel mai mic dintre ele ar fi decapitat douăzeci de regi."

"19. Și astfel poporul condamnă verticalitatea și achită calitatea, convins din ce în ce mai mult că poate face orice dorește. Datorită acestei stări de lucruri, poporul distruge orice fel de stabilitate și creează tulburări la tot pasul."

"20. Cuvântul "libertate" scoate la iveală comunitățile de oameni pentru a lupta împotriva oricărui tip de forță, împotriva oricărui tip de autoritate, chiar și împotriva lui Dumnezeu și a legilor naturii. Din acest motiv, când vom ajunge în împărăția noastră, va trebui să ștergem acest cuvânt din lexiconul vieții ca implicând un principiu al forței brute care transformă mulțimile în fiare însetate de sânge."

"21. Aceste fiare, este adevărat, adorm din nou de fiecare dată când au băut sânge pe săturate și în astfel de momente pot fi ușor nituite în lanțurile lor. Dar dacă nu li se dă sânge, ele nu dorm și continuă să se zbată."

Protocolul IV

"3. Dar chiar și libertatea ar putea fi inofensivă și ar putea avea locul ei în economia statului fără a leza bunăstarea popoarelor, dacă s-ar sprijini pe fundamentul credinței în Dumnezeu, pe frăția umanității fără legătură cu concepția egalității, care este negată de înseși legile creației, pentru că ele au stabilit subordonarea. Cu o astfel de credință, un popor ar putea fi guvernat de o parohie și ar merge mulțumit și umil sub mâna călăuzitoare a pastorului său spiritual, supunându-se depunerilor lui Dumnezeu pe pământ. Acesta este motivul pentru care este indispensabil pentru noi să subminăm orice credință, să smulgem din mintea goilor însuși principiul Dumnezeirii și al spiritului și să punem în locul lor calcule aritmetice și nevoi materiale."

"4. Pentru a nu le da goilor timp să se gândească și să ia notă, mințile lor trebuie deturnate spre industrie și comerț. Astfel, toate națiunile vor fi

înghițite în goana după câștig și în cursa pentru acesta nu vor lua notă de dușmanul lor comun. Dar, din nou, pentru ca libertatea să dezintegreze și să ruineze odată pentru totdeauna comunitățile goilor, trebuie să punem industria pe o bază speculativă: rezultatul va fi că ceea ce este retras din țară de către industrie va aluneca printre mâini și va trece în speculație, adică la noi."

"5. Lupta intensificată pentru superioritate și șocurile aduse vieții economice vor crea, ba chiar au creat deja, comunități dezamăgite, reci și fără inimă. Aceste comunități vor dezvolta o puternică aversiune față de politica superioară și față de religie. Singurul lor ghid este câștigul, adică aurul, pe care îl vor transforma într-un adevărat cult, de dragul acelor plăceri materiale pe care le poate oferi. Atunci va veni ceasul când, nu de dragul atingerii binelui, nici măcar pentru a câștiga bogăție, ci doar din ură față de cei privilegiați, clasele inferioare ale goilor ne vor urma exemplul împotriva rivalilor noștri pentru putere, milionarii goilor."

Protocolul V

"Pentru un timp, poate că am putea fi tratați cu succes de o coaliție a goilor din întreaga lume: dar de acest pericol suntem protejați de discordia existentă între ei, ale cărei rădăcini sunt atât de adânc înrădăcinate încât nu pot fi niciodată smulse. Am pus unul împotriva celuilalt socotelile personale și naționale ale goilor, ura religioasă și de rasă, care au promovat într-o creștere uriașă în cursul ultimelor douăzeci de secole. Acesta este motivul pentru care nu există niciun stat care să primească oriunde sprijin dacă ar ridica brațul, pentru că fiecare dintre ele trebuie să aibă în vedere că orice acord împotriva noastră ar fi neprofitabil pentru el însuși. Suntem prea puternici, puterea noastră nu poate fi ocolită. Națiunile nu pot ajunge nici măcar la un acord privat nesemnificativ fără ca noi să avem o mână secretă în el."

"8. În toate epocile, popoarele lumii, în egală măsură cu indivizii, au acceptat cuvintele în locul faptelor, pentru că se mulțumesc cu un spectacol și rareori se opresc să observe, în arena publică, dacă promisiunile sunt urmate de performanță. Prin urmare, vom înființa instituții de spectacol care vor da dovezi elocvente ale beneficiului lor pentru progres."

"9. Ne vom asuma fizionomia liberală a tuturor partidelor, a tuturor direcțiilor și vom da glas acestei fizionomii în oratori care vor vorbi atât de

mult încât vor epuiza răbdarea ascultătorilor și vor produce o aversiune față de oratorie."

"10. Pentru a pune opinia publică în mâinile noastre, trebuie să o aducem într-o stare de nedumerire, dând expresie din toate părțile atâtor păreri contradictorii și pentru o perioadă de timp atât de lungă, încât să fie suficient pentru a-i face pe goi să-și piardă capul în labirint și să ajungă să vadă că cel mai bun lucru este să nu avem nici un fel de părere în chestiuni politice, pe care nu este dat publicului să le înțeleagă, pentru că ele sunt înțelese numai de cel care îndrumă publicul. Acesta este primul secret".

"11. Al doilea secret necesar pentru succesul guvernului nostru constă în următoarele: Să înmulțim într-o asemenea măsură neajunsurile naționale, obiceiurile, pasiunile, condițiile vieții civile, încât va fi imposibil pentru oricine să știe unde se află în haosul rezultat, astfel încât oamenii, în consecință, nu se vor înțelege între ei. Această măsură ne va servi și într-un alt mod, și anume, pentru a semăna discordie în toate partidele, pentru a disloca toate forțele colective care încă nu sunt dispuse să ni se supună și pentru a descuraja orice fel de inițiativă personală care ar putea împiedica în vreun fel afacerea noastră. Nu există nimic mai periculos decât inițiativa personală; dacă are geniu în spate, o astfel de inițiativă poate face mai mult decât pot face milioane de oameni printre care am semănat discordie.

Trebuie să direcționăm educația comunităților goilor în așa fel încât, ori de câte ori se confruntă cu o problemă care necesită inițiativă, să își poată lăsa mâinile în jos în disperare de neputință. Tensiunea care rezultă din libertatea de acțiune secătuiește forțele atunci când se întâlnește cu libertatea altuia. Din această ciocnire, apar șocuri morale grave, dezamăgiri, eșecuri. Prin toate aceste mijloace, îi vom obosi atât de mult pe goi încât ei vor fi obligați să ne ofere o putere internațională de o natură care, prin poziția sa, ne va permite, fără nici o violență, să absorbim treptat toate forțele statale ale lumii și să formăm un Super-Guvern. În locul guvernanților de astăzi vom înființa un boghiu care se va numi Administrația Super-Guvernului. Mâinile sale se vor întinde în toate direcțiile ca niște clești, iar organizarea sa va fi de dimensiuni atât de colosale încât nu va putea să nu supună toate națiunile lumii". (Aceasta, cu 50 de ani înainte de Națiunile Unite Roșii!)

Protocolul VI

"1. Vom începe în curând să înființăm monopoluri uriașe, rezervoare de bogății colosale, de care vor depinde chiar și marile averi ale goilor, în așa

măsură încât acestea se vor duce la fund împreună cu creditul vânzărilor în ziua de după spargerea politică . . .

Protocolul VII

"2. În întreaga Europă și, prin intermediul relațiilor cu Europa, și pe alte continente, trebuie să creăm fermenți, disensiuni și ostilitate. În felul acesta obținem un dublu avantaj. În primul rând ținem sub control toate țările, pentru că ele vor ști că avem puterea oricând dorim să creăm dezordini sau să restabilim ordinea. Toate aceste țări sunt obișnuite să vadă în noi o forță de coerciție indispensabilă. În al doilea rând, prin intrigile noastre vom încurca toate firele pe care le-am întins în cabinetele tuturor statelor prin intermediul tratatelor politice, economice sau al obligațiilor de împrumut. Pentru a reuși acest lucru, trebuie să folosim o mare viclenie și penetrare în timpul negocierilor și acordurilor, dar, în ceea ce privește ceea ce se numește "limbajul oficial", vom păstra tactica opusă și ne vom asuma masca onestității și complianței, în acest fel popoarele și guvernele goilor, pe care i-am învățat să privească doar la exterior tot ceea ce le prezentăm, vor continua să ne accepte ca binefăcători și salvatori ai rasei umane."

"3. Trebuie să fim în măsură să răspundem la orice act de opoziție prin război cu vecinii acelei țări care îndrăznește să ni se opună: dar dacă acești vecini ar îndrăzni, de asemenea, să se ridice colectiv împotriva noastră, atunci trebuie să oferim rezistență printr-un război universal." (Aceasta, cu opt ani înainte de primul "război mondial" din întreaga istorie!)

Protocolul VIII

"3. Pentru un timp, până când nu va mai exista niciun risc în a încredința funcții de răspundere în statul nostru fraților noștri evrei, le vom pune în mâinile unor persoane al căror trecut și reputație sunt de așa natură încât între ele și popor se află un abis, persoane care, în caz de nesupunere față de instrucțiunile noastre, trebuie să facă obiectul unor acuzații penale sau să dispară, aceasta pentru a le face să ne apere interesele până la ultima suflare." (Așa cum au făcut toți liderii noștri!)

Acest plan diabolic funcționează și a prezis evenimente precum războaiele mondiale de mai bine de șaizeci de ani. Indiferent de autenticitatea sa, este o perspectivă valoroasă asupra a ceea ce se întâmplă și un ghid pentru ceea ce SE VA întâmpla. Henry Ford a publicat aceste uimitoare planuri evreiești în anii 1920 și a spus: "SE ADAPTĂ!" Asta a fost acum 45 de ani. Ele încă

se potrivesc, astăzi. Cititorul care insistă să se alăture evreilor în a susține că este un "fals" va fi în continuare incapabil să discrediteze corelația uimitoare dintre ceea ce plănuiesc și prezic Protocoalele și ceea ce s-a întâmplat în realitate.

Unul dintre elementele de bază ale schemei evreiești de cucerire secretă a tuturor celorlalte popoare este utilizarea umanității inferioare drept "trupe" evreiești, așa cum se prevede în Protocoale.

În capitolul următor, vom examina această amenințare, care poate deveni un "duh" mortal mai periculos decât băgăreții evrei care i-au dat drumul din sticlă.

CAPITOLUL 9
CIUMA NEAGRĂ

În Congressional Record, publicat de United States Government Printing Office, Proceedings of the House, 1957, pagina 8559, veți găsi documentarea planului comunist de folosire a negrilor pentru a obține o victorie comunistă în America. În prima coloană, la pagina 8559, veți găsi următoarele:

1957 CONGRESSIONAL RECORD — HOUSE 8559

It may be good and opportune that this civil rights question has come on for discussion at the present time. It may be that the publicity given the issues and the nationwide interest that has developed through the attempt of certain minority and political influences to push through Congress such monstrous proposals brought forward by its advocates, will arouse the people from coast to coast, and from the North to the South, to the dangers with which they are confronted and cause them to rise up in their might while there is yet time and defend their dearest possession, the Constitution of the United States of America.

This civil-rights business is all according to a studied and well-defined plan. It may be news to some of you, but the course of the advocates of this legislation was carefully planned and outlined more than 45 years ago. Israel Cohen, a leading Communist in England, in his A Racial Program for the 20th Century, wrote, in 1912, the following:

We must realize that our party's most powerful weapon is racial tension. By propounding into the consciousness of the dark races that for centuries they have been oppressed by the whites, we can mould them to the program of the Communist Party. In America we will aim for subtle victory. While inflaming the Negro minority against the whites, we will endeavor to instill in the whites a guilt complex for their exploitation of the Negroes. We will aid the Negroes to rise in prominence in every walk of life, in the professions and in the world of sports and entertainment. With this pressure, the Negro will be able to intermarry with the whites and begin a process which will deliver America to our cause.

What truer prophecy could there have been 40 years ago of what we now see taking place in America, than that made by Israel Cohen? The plan was outlined to perfection and is being carried out by politicians who have fallen into the trap. Many thousands in America today who are in no sense Communists are helping to carry out the Communist plan laid down by their faithful thinker, Israel Cohen. Truly, vigilance is the price of liberty.

The grievances heaped upon the Colonies by George III and his Parliament sound almost like conditions in the United States Government today. They certainly would be very typical if this civil-rights legislation should become law. What were some of the grievances pointed out in the Declaration of Independence? Quoting therefrom we find the following:

He has erected a multitude of new offices, and has sent hither swarms of officers to harass our people.

He has combined with others to subject us to a jurisdiction foreign to our Constitution.

Giving assent to their acts of pretended legislation (he is) depriving us in many cases, of the benefits of trial by jury.

How striking the similarity.

These are but a few of the complaints contained in the Declaration of Independence which brought on Revolutionary War. It is now proposed to reactivate, by so-called civil-rights legislation, many of the evils mentioned, and to surrender the wholesome provisions of the law put into the Constitution by the Founding Fathers to protect the liberties of the people.

I would seriously direct your attention to the right of trial by jury. No people can remain free and happy without it. This legislation plans to bypass and, by indirection, to rob the people of this right through scheme and trickery. It would substitute Federal district judges—some 200 of them—to take the place of juries. These, with all the faults, frailties, prejudices, and weaknesses common to human nature, armed with the power of injunction to enforce their decrees, with the legal force of the Attorney General to prosecute in the name of the United States, would proceed against the helpless citizen as he is selected by the Attorney General to be placed upon the sacrificial altar to satify some disgruntled person who might claim that he had been deprived of a civil right. Then by injunction such selected person would be summarily hurried off to prison without his constitutional right to trial by jury being exercised. He would not, as is the law in all criminal cases, be "presumed innocent until proven guilty beyond every reasonable doubt." He would be subjected by his Government, on being selected by the Attorney General, to this cruel and oppressive procedure. This is not America. Such legislation, if enacted and attempted to be enforced, I fear, would create a long period of unusual turmoil and oppression.

There was a period in England about 1685 known as the "Bloody Assizes" when a Judge Jeffries, and others, who, because of their cruelties, arrogance, and oppressive procedures against the people, are looked upon with infamy to this day. We are told by history that upward of 300 persons were executed after short trials; that very many were whipped and imprisoned and fined; nearly 1,000 were sent to America to the plantations as slaves. History tells us that through the ages where justice is attempted to be administered in criminal or quasi-criminal matters without the right of trial by jury that oppression is the ultimate result. From what we have already seen, and this thing is not yet started, we could expect nothing better in America over the years.

The right of trial by jury is of ancient origin. It developed in England during the Saxon period before the coming of the Normans. Most authorities say it was first used extensively about 886 during the time of Alfred the Great. In the Magna Carta—1215—juries were insisted upon as the great bulwark of the people's liberties. The historian Redpath tells us: "In general terms Magna Carta was intended by its authors to prevent the exercise of arbitrary authority over the subjects by the English king. The royal prerogatives were limited in several particulars so that it became impossible, save in violation of charter rights, to practice despotism. Of the positive rights conceded and guaranteed in the charter, the two greatest were habeas corpus and the right of trial by jury. The first was the salutary provision of the English common law by which every free subject of the kingdom was exempted from arbitrary arrest and detention; and the second was that every person accused of crime or misdemeanor should be entitled to a trial by his peers in accordance with the law of the land."

This was the first firm foothold the people obtained against the autocratic power of the kings. The right of trial by jury has gone through many struggles with despots and those who are unwilling to risk juries doing the things the ruling political class wants done. The right of trial by jury is a shield, and the only safeguard and guaranty of the people against oppression. Should this right be removed from the people, for whatever excuse offered, the keystone to the arch of their liberties is taken away and the superstructure of their freedom would surely crumble. Federal courts, with injunctive power to enforce their decrees was never the plan of the framers of the Constitution for the Government of America.

I submit that this bill should be defeated; and, to say the least, it should not pass without fully safeguarding the rights of our citizens by assuring them of a trial by jury.

Mr. ASHMORE. Mr. Chairman, I yield 15 minutes to the gentleman from Alabama [Mr. HUDDLESTON].

Mr. HUDDLESTON. Mr. Chairman, at the proper time, I intend to offer an amendment to this bill to strike out section 121 of part III. This is a matter of great concern not only to the people of my district, but to our citizens all over the country.

I am opposed to all of the provisions of H. R. 6127. I am opposed to the entire bill for the reasons which have been so ably stated by its opponents in the course of this debate. Of particular concern to me, however, is section 121 of part III of this bill. This section purports to empower the Attorney General to institute civil actions for redress or injunctive relief in cases in which it is alleged that persons have engaged or there are reasonable grounds to believe that persons are about to engage in actions or practices in violation of the civil rights of other individuals.

As many of you know, I represent the Ninth Congressional District of Alabama. This district comprises Jefferson County and the city of Birmingham. Birmingham is recognized throughout the country as the industrial center of the Southeastern States. With a population of over 800,000, we play a vital role in the industrial economy of this country. In fact, we produce 9 percent of the total iron and steel production of the country and, believe it or not, 80 percent of the cast-iron pipe. My district is one of the few economically complete districts in the Nation. I have 70,000 members of organized labor numbered among my constituents and I also have the management for that labor located in my district.

Because of the tremendous industrial and manufacturing activity in the Ninth District of Alabama, I, as as its Representative, have a great deal in common with many of the northern Congressmen on my side of the aisle who represent labor districts in northern cities and also

"Israel Cohen, un comunist de frunte din Anglia, a scris în cartea sa A Racial Program For the Twentieth Century (Un Program Rasial Pentru Secolul 20):

"Trebuie să ne dăm seama că cea mai puternică armă a partidului nostru este tensiunea rasială. Prin propovăduirea în conștiința raselor întunecate a faptului că de secole au fost oprimate de Albi, le putem modela pentru programul Partidului Comunist. În America, vom viza o victorie subtilă. În timp ce inflamăm minoritatea negrilor împotriva Albilor, le vom insufla Albilor un complex de vinovăție pentru exploatarea negrilor. Îi vom ajuta pe negri să devină proeminenți în toate domeniile vieții, în profesii și în lumea sportului și a divertismentului. Cu acest prestigiu, negrii vor fi capabili să se căsătorească cu Albii și să înceapă un proces care va aduce America în mâinile noastre.""

Iată, pe scurt, programul evreiesc-comunist: UTILIZAREA rasei negre înapoiate, copilărești și sălbatice pentru a distruge rasa Albă, care stă între evrei și obiectivul lor nebunesc de a domina lumea din Israel.

Pentru a face o revoltă, ceea ce este comunismul, ai nevoie de mulțimi de oameni furioși și sălbatici. Evreii, care reprezintă doar o fracțiune de unu la sută din populația lumii, sunt prea puțini pentru a-și produce propriile mulțimi și sunt prea puțin afectați de violența fizică pentru a furniza o cantitate mare de "mușchi" proprii.

Ei au nevoie de un număr mare de "trupe" cu creier de alună, violente, dar asemănătoare roboților. Rasa negrilor este perfectă pentru nevoile evreilor de a fermenta răzvrătirea lor. Dar, înainte ca negrii să le poată fi de folos evreilor și marxiștilor, ei trebuie mai întâi să fie puși pe poziții și condiționați.

În Africa (și în sudul rural), negrii nu au nici mijloacele, nici spiritul, nici uneltele necesare pentru a fi de folos intriganților evrei. Ei se aseamănă atât de mult cu animalele nechibzuite și sunt atât de satisfăcuți și letargici din punct de vedere copilăresc, încât nu există nicio speranță de a reuși o revoltă cu ei. Voodoo, furtul de găini, pepenii, lama de ras, sexul nocturn, cântecul și dansul și alte pasiuni primitive îi mențin pe negrii de la țară și din pădure suficient de mulțumiți (sau cel puțin nepăsători față de soarta lor), astfel încât este cu totul imposibil să transformi un număr semnificativ de astfel de negri într-o gloată furioasă cu putere de rezistență pentru o revoluție.

Pentru a face din negru un animal revoluționar, trebuie mai întâi să-l forțezi într-o situație în care să-și piardă capacitatea normală de a se bucura de eliberările și plăcerile sale primitive, să-l înveți să cunoască și să se bucure de plăcerile și viciile luxoase ale civilizației urbane, (cum ar fi heroina și femeile Albe), să-l înveți că are dreptul la aceste plăceri, să-l forțezi să intre în competiție cu bărbații Albi pentru aceste plăceri și apoi, când eșuează, să-i șoptești că nu eșuează cu adevărat în această competiție, ci că "EXPLOATATORII Albi" îl țin la pământ!

Milioanele de negri africani primitivi aduși în marile noastre orașe ca vite de vot de către Franklin D. Roosevelt în timpul celui de-al Doilea Război Mondial și de către toți liderii liberali de atunci, sunt incapabili să concureze cu omul Alb. Ei nu pot reuși în școli; nu pot reuși în locuri de muncă complexe; nu pot reuși în competiția intelectuală. Faptul că câțiva metiși pot reuși și reușesc nu infirmă faptul că majoritatea negrilor sunt congenital incompetenți și inferiori, la fel cum faptul că unii cimpanzei pot fi învățați să meargă pe bicicletă nu infirmă faptul că cimpanzeii nu sunt la fel de inteligenți ca negrii.

Milioane și milioane dintre acești inadaptați și incompetenți primitivi sunt forțați să trăiască în condiții urbane, aglomerate, forțați să concureze cu oamenii Albi inteligenți, forțați să renunțe la plăcerile lor naturale în voodoo, sex fără inhibiții etc., forțați să încerce să pretindă că sunt ceea ce nu sunt, forțați să eșueze, zi după zi, săptămână după săptămână, lună după lună, ajung în cele din urmă atât de frustrați și disperați încât sunt pregătiți pentru orice fel de violență și oroare, deoarece nimic nu ar putea fi mai rău decât frustrarea agonizantă cu care se confruntă în fiecare moment al vieții lor mizerabile.

Atunci când evreii și liberalii le tot repetă că sunt "egali", că au "drepturi" nelimitate și că nu au îndatoriri reale care să însoțească aceste drepturi, atunci această populație pe jumătate animalică de africani care încearcă să "reușească" ca oameni Albi, o ia razna la propriu.

Totul începe în școli.
Micul copil de culoare este învățat în modul cel mai agresiv că este egalul copiilor Albi.

Adevărul este însă că IQ-ul lui reprezintă în medie 60-75% din IQ-ul copiilor Albi obișnuiți (sursă: THE INTELLIGENCE OF PUBLIC SCHOOL CHILDREN, Garrett, H.E., Chairman, Psychology Columbia

University). În domeniul gândirii abstracte, al raționamentului la rece, negrul dă teste și mai mici.

Ca urmare, copilul negru nu poate ține pasul. Lucrările sale școlare sunt groaznice. Comparația constantă cu munca copiilor Albi îl frustrează, îl enervează și îl supără și mai mult. În școala lui de culoare, această problemă nu apare. Dar, forțat să concureze cu Albii, negrul începe să eșueze și să sufere din cauza umilinței care rezultă, chiar și la școală.

Aceasta este cauza problemei "abandonului școlar" al negrilor, nu privarea sau sărăcia. Literalmente, milioane de copii Albi sunt săraci și oprimați, și luptă pentru a obține o educație. Dar micul negru, de înțeles, nu are prea multă ambiție să continue într-o competiție pe care vede de la început că nu o poate câștiga.

Așa că el "abandonează școala" sau este pus pe o "pistă" specială în școli, înființată de liberali pentru a acoperi faptul că negrii sunt înapoiați.

În ambele cazuri, nu trece mult timp până când intră în competiția pentru un loc de muncă bun. Prost din fire, needucat și inept din fire la cerințele tehnologiei moderne, tânărul de culoare se trezește pe stradă și leneș.

Spunându-i-se că are dreptul la toate lucrurile pe care le vede câștigate de Alb, femei de lux, Cadillac-uri, viață rapidă etc., băiatul de culoare se umple de o invidie și o ură atât de arzătoare încât este greu de imaginat pentru majoritatea oamenilor. El apelează la singura cale care i-a mai rămas pentru a obține ceea ce i se spune că merită, violența. Devine un criminal. Iese și jefuiește, arde, violează, jefuiește și în cele din urmă ucide; el este clasicul "revoltat".

Ministerul Justiției și Ministerul Muncii din SUA au publicat statistici privind negrii, care arată că 10% din populația noastră de culoare comite mai mult de 85% din infracțiunile violente împotriva oamenilor și de departe cele mai multe infracțiuni împotriva proprietății. (F.B.I. Uniform Crime Reports, 1966)

Închisorile sunt pline până la refuz de aceste animale negre frustrate și violente, nu pentru că suntem nedrepți, ci pentru că negrii nu pot concura din punct de vedere economic cu Albii, iar criminalitatea este singura modalitate prin care majoritatea dintre ei pot obține ceea ce li se spune că merită."

Departamentul Muncii din SUA a publicat un pamflet intitulat "Familia negrilor". Acesta este violent PRO-Negro și plin de scuze pentru acești oameni mizerabili. Cu siguranță nu poate fi numită o lucrare "bigotă". Totuși, iată ce spune această broșură la pagina 40 despre capacitatea negrilor de a concura cu Albii.

"Semnul suprem al unei pregătiri inadecvate pentru viață este rata de eșec la testul mental al forțelor armate. Testul de calificare al forțelor armate nu este chiar un test mental și nici încă un test de educație. Este un test al abilității de a acționa la un nivel acceptabil de competență. Acesta măsoară aproximativ capacitatea care ar trebui să se regăsească la un elev mediu de clasa a 7-a sau a 8-a. Un tânăr matur care nu poate trece acest test are probleme. Cincizeci și șase la sută dintre negri îl pică.

Aceasta este o rată de aproape patru ori mai mare decât cea a Albilor."

Observați în ultima frază din primul paragraf că bărbații care nu trec acest test sunt "în necaz". Și aceasta este nota cheie a vieții pentru tânărul negru, "PROBLEME".

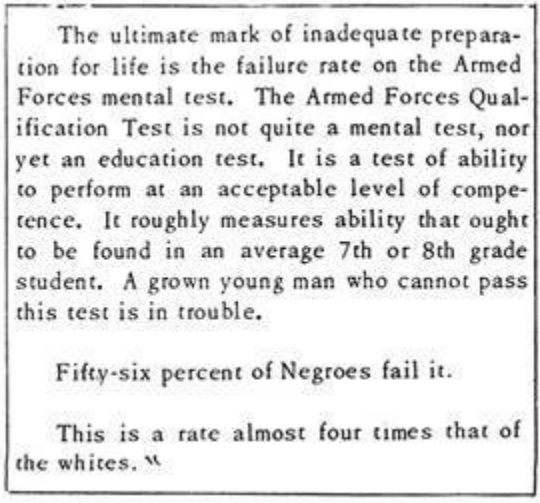

The ultimate mark of inadequate preparation for life is the failure rate on the Armed Forces mental test. The Armed Forces Qualification Test is not quite a mental test, nor yet an education test. It is a test of ability to perform at an acceptable level of competence. It roughly measures ability that ought to be found in an average 7th or 8th grade student. A grown young man who cannot pass this test is in trouble.

Fifty-six percent of Negroes fail it.

This is a rate almost four times that of the whites.

În mod constant provoacă și IN provoacă probleme atât ca individ, cât și ca grup. Ori de câte ori situația este propice, sute și mii dintre ei acționează în felul lor animalic, antisocial și "se revoltă". Ei jefuiesc, împușcă, ard, ucid și bat, aproape fără nicio noimă, doar din frustrare animalică și din ură față de un sistem care le tot spune că sunt "egali", în timp ce propriile lor creiere întunecate le arată constant că nu numai că NU sunt egali, dar sunt atât de mult sub omul Alb încât doar prin violență pot obține ceva.

Această situație este garantată pentru a face revoluționari sângeroși din milioane de negri, în special bărbați tineri.

Ei nu au aproape nimic de pierdut și totul de câștigat.

Această armată neagră a damnaților este exact materialul potrivit pentru revoluție. Tot ceea ce este necesar pentru a declanșa aceste milioane de bombe umane negre într-o violență explozivă și sângeroasă la scară largă este agitația și organizarea.

Așadar, cu mult înainte de 1900, ei complotau și plănuiau deja cum să îi determine pe negri să se revolte masiv și sângeros împotriva Albilor și împotriva guvernului Statelor Unite. Nu era foarte dificil.
Negrii s-au dovedit, de-a lungul timpului, aproape animalici în adaptarea lor la toate formele de manipulare și sclavie.

Ar trebui să ne amintim că majoritatea negrilor din America nu au ajuns aici pentru că au fost capturați în Africa. Nu. Arabii au obținut marea majoritate a sclavilor prin cumpărare. Propriii lor părinți îi vindeau arabilor, de obicei pentru mărgele, sare, bibelouri etc. (Și, în unele cazuri, cred că arabii primeau puțin pentru mărgelele lor bune).

Genul de oameni care și-ar vinde propriii copii în sclavie spune multe despre natura acestor bărbați de culoare care acum mișună pe străzile noastre cerând egalitate.

Dar și mai revelator este faptul că primii coloniști din America nu au fost proști când a venit vorba de obținerea sclavilor. De ce credeți că au mers până în Africa pentru a obține sclavi, când pădurile erau pline de indieni?

Adevărul este că au încercat experimentul mai ieftin de a-i înrobi pe indieni (în loc să-i ucidă, așa cum au făcut în cele din urmă).

Dar nu a funcționat. Indienii nu puteau fi înrobiți. Gândiți-vă puțin la asta și veți înțelege ceva din natura negrului.

V-ați permite să fiți sclav, dacă ați avea tot felul de oportunități de a evada de pe câmpuri, plantații, cabane etc.? Ați lăsa pe cineva să vă vândă copiii și să permită ceea ce au permis sclavii negri?

Știți că răspunsul este un "NU!" răsunător și luptător.

Nici indienii. Puteau fi înlănțuiți, bătuți și ținuți. Dar erau mult prea sprinteni și mândri pentru a urma cu blândețe un stăpân ca un câine, așa cum

au fost învățați să facă milioane de negri. La prima ocazie, în ciuda riscului, indienii atacau sau, cel puțin, scăpau.

Oamenii Albi, chinezii și indienii nu pot fi înrobiți (cu excepția unor cazuri rare, niciodată ca o rasă întreagă).

Dar negrii nu au curajul să reziste sau măcar să se gândească la asta. Aveți grijă de nevoile lor animale, oferiți-le satisfacții sexuale pe măsură și posibilitatea de a dansa la soare, de a face sport ca o maimuță într-un luminiș, de a cânta și de a bate un fel de bongo sau de tobă în jurul unui foc, iar negrul pur african se acomodează repede ca un câine într-o casă nouă, cu condiția să aveți grijă să îi spuneți negrului (ca și câinelui) cine este șeful.

Dar, la fel cum poți lua un câine prietenos și docil și îl poți dresa să devină un ucigaș feroce, la fel de ușor poți lua un negru docil și fără minte și îl poți transforma într-unul dintre cei mai înfricoșători criminali din istorie, așa cum se întâmplă, în special în Africa.

Un câine devine vicios, așa cum învață manualele armatei, "agitându-l". Exact așa se face un negru rău, agitându-l!

Și, în conformitate cu planul lui Israel Cohen, expus în 1912 și publicat în Congres în 1957, evreii și comuniștii au agitat sistematic rasa negrilor din America în ultimii șaptezeci de ani.

Pe lângă agitație, l-au înmulțit, precum câinii în canise, cât de repede au putut, ceea ce este destul de rapid (negrul nu a fost niciodată unul care să reziste înmulțirii de câte ori a găsit ocazia).

Adăugați la aceasta subvenționarea financiară federală a nevoii deja puternice a negrilor de a procrea și veți obține o explozie biologică. Femeile de culoare își pot câștiga existența producând ceea ce poate fi numit tehnic și corect "mici bastarzi negri". (Sunt mici, sunt negri și sunt, în sensul cel mai strict al cuvântului, bastarzi)

Există deja milioane de astfel de negri nelegitimi, pe care nimeni nu îi dorește cu adevărat după ce au fost prezentați, pentru a primi un cec mai mare de ajutor social și cărora li se permite să umble nestingheriți pe străzi.

Acești adolescenți negri și sălbatici sunt adevărata cauză a revoltelor din marile noastre orașe. Și mai sunt milioane pe drum. Ei sunt adevărați

sălbatici, în cel mai sângeros sens al termenului, chiar dacă trăiesc într-o junglă de asfalt în loc de copaci. Trăiesc o viață de violență maximă și o lipsă totală de orice fel de "etică". Nu se tem de aproape nimic și nu respectă ABSOLUT nimic. Singurul mod posibil de a trata cu ei, ca și cu orice sălbatic periculos, este de a le impune respectul cu o FORȚĂ copleșitoare.

Dar tocmai acest lucru este ceea ce guvernul nostru cu cap gras, manipulat de evrei, nu va folosi, forța. În schimb, continuăm să încercăm să cumpărăm aceste animale sălbatice de pe străzile noastre cu bani, "războaie ale sărăciei", expoziții de artă, bilete gratuite, ajutoare sociale și răsfăț fără sfârșit. Cel mai rău dintre toate, continuăm să le oferim femeilor noastre fete proaste, deși bine intenționate, ale căror instincte materne au fost pervertite de la iubirea și îngrijirea semenilor lor la iubirea și îngrijirea acestor mici vipere negre în cuiburile lor, deoarece (cred ele) negrii sunt "neajutorați" și "persecutați" și "neînțeleși" etc. Mai devreme sau mai târziu, aceste femei se trezesc brusc când vipera neagră își arată colții. Dar până atunci, să vorbești cu aceste femei fanatice este ca și cum ai încerca să convingi un poponar să renunțe la perversiunea sa.

Rezultatul tuturor acestor lucruri este o armată de MUTINEI NEGRE în mijlocul nostru.

Aceștia se antrenează și se înarmează rapid pentru terorism, chiar sub ochii noștri și cu aroganță maximă. "Panterele Negre", "Diaconii pentru Apărare" și o duzină de alte grupuri Mau Mau negre se formează și se antrenează cu arme, cocteiluri Molotov și grenade chiar în timp ce scriu aceste rânduri. Recent, Panterele au avut tupeul să mărșăluiască în fața legislativului californian în uniformă, puternic înarmate cu arme automate. Nimeni nu a făcut nimic.

Între timp, evreii urlă să dezarmeze Albii și oamenii care respectă legea! Ei doresc legi privind "controlul armelor", deși este evident că acest lucru nu va ajuta cu nimic infractorii și revoluționarii, care dețin arme ilegale.

Cât de evident poate deveni?

Ceea ce au făcut evreii în ultimii cincizeci sau șaizeci de ani a fost mai întâi să promoveze migrații masive către orașe ale corpurilor negre de care aveau nevoie ca blocuri de vot pentru a-i menține la putere pe cei ca Franklin D. Roosevelt.

Apoi au început să lucreze la reproducerea acestor negri la o scară nemaiîntâlnită până acum în istoria omenirii, cu ceea ce ei numesc bunăstare.

În cele din urmă, ei i-au agitat neîncetat pe acești negri cu minciuni legate de "drepturi", umplându-le creierele slabe ale africanilor cu cele mai nebunești vise de Cadillac-uri, femei Albe, bani, lux și confort, toate lucruri pe care masele de negri nu le pot câștiga niciodată în această societate, pur și simplu pentru că nu au capacitatea nativă.Cu toate acestea, evreii au făcut aproape o crimă chiar și faptul de a gândi acest lucru, astfel încât tot ceea ce aud acești negri nefericiți convinge milioane de negri cu minte de junglă că ei au construit practic America cu sudoarea lor, în timp ce noi, Albii, i-am condus cu biciul și ne-am întins pe perne de mătase bucurându-ne de bogăția lor greu câștigată.

Faptul că poporul nostru a realizat, organizat și creat toate bogățiile naturale (aceleași bogății pe care le-au ignorat în Africa timp de milioane de ani) le scapă.

Caii, de asemenea, au transpirat pentru a crea bogăția Americană. Dar caii nu își pot asuma meritul pentru această bogăție. Acest fapt este considerat o insultă de către acești cimpanzei aroganți care pozează în lideri ai "drepturilor civile", ori de câte ori îl menționez în discursurile ținute la facultate.

Exact asta se întâmplă cu rasa infantilă a negrilor din America. Diavolii agitatori evrei, marxiști și liberali, simțind răzvrătiții ideali pentru armata lor de răsturnare a civilizației, i-au mutat pe negri în cele mai periculoase poziții posibile în mijlocul civilizației noastre tehnologice, i-au crescut într-o masă dezlănțuită, explozivă, și apoi i-au agitat dincolo de orice rezistență.

Rezultatul nu va întârzia să apară, de fapt, este deja aici, cu revolte sporadice care se vor extinde în curând și apoi vor fuziona într-un coșmar de teroare, vărsare de sânge și nebunie în junglă. Dar aceasta nu este doar o problemă

locală, Americană. Această explozie a inferiorilor, încurajată de și condusă de marxiști și evrei, împreună cu lingăii lor liberali, este o problemă mondială în creștere, care nu mai poate rămâne nerezolvată mult timp.

Evreii au zdrobit adevărul despre rasele umane și au convins o mare parte a lumii Albe că națiunile dezvoltate (Albe) "datorează" un ajutor nesfârșit națiunilor "subdezvoltate" (negre).

Această minciună complet nebunească, răspândită pe tot pământul, a produs un "miracol" al diavolului, a trimis doctori, asistență medicală, școli, bani, mașini și tehnologie celor mai animalice populații din Africa înapoiată, din India și din toate locurile în care omenirea inferioară a fost anterior limitată ca număr de propria sa prostie și ignoranță de la începutul timpurilor. Dar, din moment ce oamenii de culoare ar trebui să fie cu toții "egali", fanaticii egalitariști au mers până la capăt în încercarea de a-i face egali, trăgându-i în sus cu medicina și știința modernă. Acest lucru a înlăturat toate limitele de reproducere a acestor oameni.
Rezultatul este o molimă mondială, o molimă neagră.

Oameni egoiști și lipsiți de viziune au presupus că sunt mai "deștepți" decât natura. Iar natura le va da o lecție teribilă, sângeroasă

Oricine știe că motivul pentru care nu poți vinde zăpadă eschimoșilor este că ei au deja toată zăpada de care vor avea nevoie în următoarele câteva mii de ani.

De asemenea, nu poți vinde țânțari oamenilor care trăiesc în mlaștini tropicale.

Ori de câte ori oferta de ceva depășește cu mult nevoia, acel lucru devine lipsit de valoare.

Pe de altă parte, "aerul" super-abundent din jurul nostru, pe care nu l-ai putea vinde în forma sa obișnuită nimănui pentru nici un ban, devine brusc cel mai prețios lucru din lume pentru un om care se îneacă. Nu există nicio modalitate de a ocoli această lege a cererii și ofertei. Orice este atât de supraabundent încât devine un "drog pe piață", devine lipsit de valoare, indiferent de modul în care încerci să îi crești valoarea.

Orice este extrem de necesar, indiferent de pretenții, va deveni "valoros". Toate acestea sunt o prefață la un fapt care ar fi trebuit să devină evident cu

ani în urmă, dar care este încă oarecum ascuns vederii normale de un milion de pretenții.

Acest fapt este inutilitatea crescândă a milioane de ființe umane.

Situația umanității seamănă foarte mult cu situația diamantelor.

Diamantele sunt acum foarte valoroase. Motivul nu este doar faptul că sunt frumoase. Diamantele false pot fi atât de apropiate ca aspect de cele reale, încât numai experții cu o lupă pot face diferența. Nu. Aproape numai raritatea conferă diamantelor valoarea lor reală, cu excepția industriei.

Imaginați-vă ce valoare ar avea diamantele dacă ar avea loc un eveniment ciudat în spațiu și miliarde și miliarde de diamante ar cădea pe Pământ timp de câteva luni, până când am fi aproape sufocați de diamante, până la genunchi de diamante. Peste noapte, nu mai puteai obține un bănuț pentru un diamant. Nu numai asta, dar oamenii plăteau pentru a le lua cu lopata de pe proprietățile lor. Și dacă dușurile erau dureroase și distrugeau proprietățile și răneau oamenii, diamantele ar fi fost printre cele mai urâte lucruri de pe acest pământ.

Este exact ceea ce se întâmplă cu negrii și cu majoritatea oamenilor de culoare, chiar cu oamenii inferiori. Am produs o ciumă de "negri".

Timp de milenii, viața umană a fost un lucru prețios, deoarece era atât de greu de obținut și de menținut în viață. Era rară, precum diamantele. Acest lucru a dus la ceea ce se numește acum "umanitarism", la venerarea a ceva "special" în legătură cu orice lucru cu două picioare care poate mormăi sau mormăi câteva cuvinte. Apoi, în prima jumătate a acestui secol, știința a făcut mai multe progrese decât făcuse în toate miile de ani anteriori. Au fost descoperite literalmente milioane de metode pentru a preveni moartea adulților și pentru a promova nașterea și creșterea tinerilor.

Aceasta nu a fost o catastrofă în națiunile occidentale civilizate, unde ființele umane astfel crescute erau de un tip înalt și productiv.

Dar odată cu apariția intelectualismului în secolele al XVIII-lea și al XIX-lea și cu dezvoltarea sa ca un cancer în boala "liberalismului", minții îngâmfate au început să își spună unele altora că lumea a depășit stadiul în care trebuia să ne supunem legilor naturii. "Cu știința noastră modernă",

afirmau acești snobi sofistici și liberali, "noi stăpânim Natura și o controlăm!"

"Prin schimbarea mediului, putem face un Beethoven dintr-un Bantu!", a fost "raționamentul" lor. "Toate rasele și toți oamenii sunt egali; doar că unii nu au avut o șansă egală de a se dezvolta". Așa că acești înțelepți încrezuți din Boetia s-au apucat să ofere "tuturor oamenilor" această "șansă egală" de a supraviețui și de a se dezvolta. Rezultatul este exact ceea ce s-ar întâmpla cu valoarea diamantelor dacă ne-am trezi brusc inundați cu miliarde de diamante.

Cele mai de jos forme ale umanității (rasele de culoare) se înmulțesc acum atât de rapid încât în curând vom fi "până la gât în negri". Lumea este pe cale să sufere cea mai gravă molimă din istoria lumii, "ciuma neagră"!

Deja, oamenii de culoare sunt mai numeroși decât Albii cu șapte la unu. Și în timp ce populația Albă crește cu o medie de 15%, populația de culoare a lumii explodează cu 70%. Nu numai atât, dar rata de creștere este ea însăși în creștere, astfel încât nici măcar cifrele actuale nu oferă o imagine clară a ceea ce ne așteaptă.

Națiunile "dezvoltate" își trimit "Corpul Păcii" și medicamente, educație și subvenții în bani pentru a ajuta aceste națiuni de culoare. Dar singurul rezultat real al acestui ajutor este un număr atât de mare de negri, care strigă după mai mult ajutor, încât este doar o chestiune de timp foarte mică până când situația va fi absolut hilară și terifiantă.

Omenirea, în vanitatea sa infinită că poate controla natura, aduce din nou iepurii în Australia și vrăbiile în America. În ultimele două cazuri, durata scurtă de viață a creaturilor implicate i-a arătat rapid omului eroarea sa, deoarece iepurii și vrăbiile s-au înmulțit cu miliardele pentru a-l molipsi. Negrilor le ia ceva mai mult timp decât iepurilor să se înmulțească (nu foarte mult), dar suficient de mult pentru ca idioții care promovează înmulțirea nelimitată a persoanelor de culoare în întreaga lume să realizeze întreaga oroare a lucrurilor.

Un studiu asupra populației publicat în Scientific American (septembrie 1963) arată că eforturile de ridicare a nivelului de trai în țările de culoare nu au același efect pe care îl au în țările Albe, unde oamenii au abilități naturale. În țările de culoare, de îndată ce dublezi standardele unui lot de negri, aceștia produc alte șapte loturi și reduc nivelul întregului lot.

Tot ceea ce produc negrii atunci când primesc ajutor din exterior sunt mai mulți negri.

Capetele grase de la ONU se strâmbă deja în timp ce își calculează propriile statistici (statisticile pe care le folosesc eu), care arată apropierea "ciumei negre".

Răspunsul lor, răspunsul tipic liberal, este CONTROLUL NAȘTERII.

Un astfel de irealism total este ca și cum ai da un pistol cu apă unui om pentru a opri atacul unui elefant taur. Avalanșa de negri care este pe cale să inunde lumea cu o "ciumă neagră" este de proporții atât de mari încât poate fi oprită prin controlul nașterilor la fel de bine cum ai putea opri valul cu un șervețel. Majoritatea bărbaților și femeilor care trăiesc astăzi și care au sub cincizeci de ani vor trăi să vadă momentul în care negrii vor fi considerați la fel de valoroși ca un butoi cu germeni de sifilis.

Figurile sunt pur și simplu terifiante, de coșmar.

O modalitate rapidă de a vedea imaginea este de a lua o hartă a lumii care prezintă așa-numitele țări "subdezvoltate" sau "înapoiate".

Harta țărilor înapoiate, se va vedea rapid, este aproape exact harta țărilor colorate, iar cu cât țara este mai întunecată, cu atât este mai înapoiată!

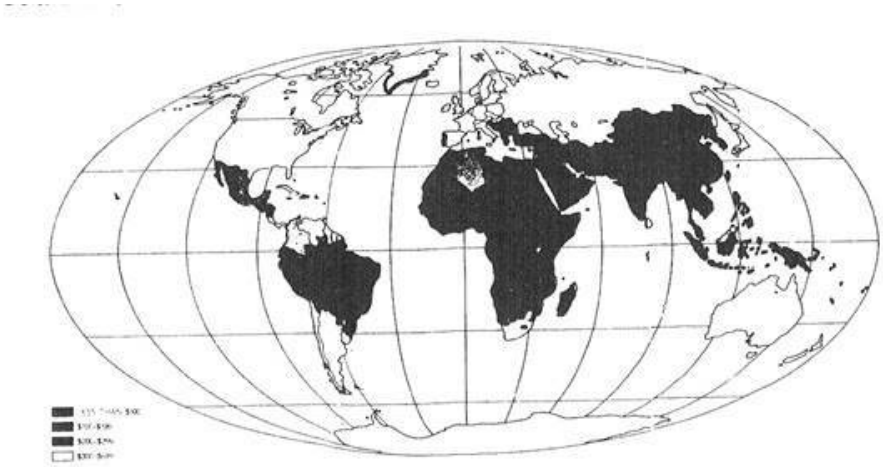

Există un grafic care arată creșterea populației mondiale.

Acest grafic arată proiecția curbei ascendente care începe să urce aproape drept. Dar ce este mai rău urmează să vină!

Scientific American subliniază faptul că există o diferență enormă între modul în care revoluția științifică afectează zonele Albe (pe care le numesc "națiuni dezvoltate") și modul în care afectează zonele colorate ("țările subdezvoltate").

Ei arată că curba populației care crește vertiginos este în proporție de aproximativ nouăzeci la sută de culoare! (Deși ei folosesc cuvântul "subdezvoltate" pentru "de culoare").

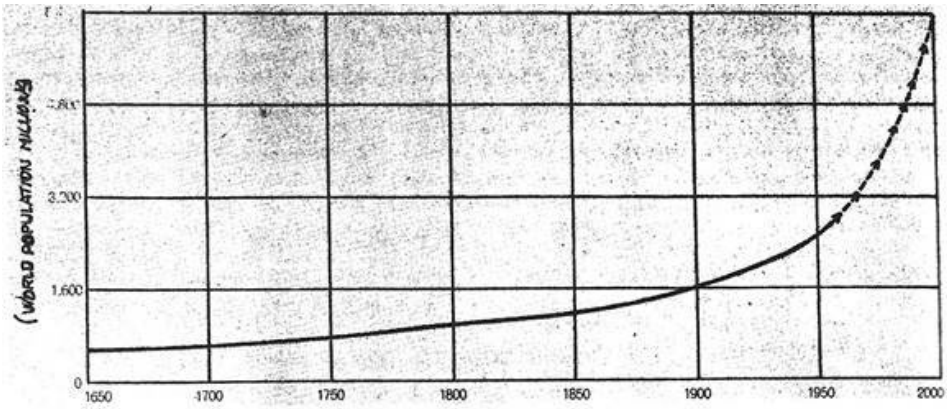

Gândiți-vă acum la toate acestea în contextul "democrației" care ne este impusă în mod constant prin toate mijloacele de informare și divertisment, precum și de către guvernul nostru și Organizația Națiunilor Unite. "Un om, un vot" este motoul.

Curtea Supremă a decretat chiar că nu mai putem avea legislaturi de stat în care o parte a legislaturii se bazează pe geografie și nu pe populație (dând astfel conducerea Americii orașelor pline de negri și evrei).

În termeni mondiali, "Un om, un vot" va însemna aproximativ o sută de voturi împotriva ta pentru tot ceea ce ai și vrei. Tot ceea ce puteți produce va fi votat chiar din mâinile voastre de către aceste roiuri colorate. Acesta este motivul pentru care își doresc un "guvern democratic mondial" și Națiunile Unite dominate de culori.

Acum, liberalii pot să vorbească despre "fraternitate" și să se dea în vânt după inferiori cât vor; noi doi știm că atunci când va veni ziua în care

liberalul Alb va descoperi că va trebui să cedeze tot ce are negrilor în numele democrației, el va termina cu hocus-pocus-ul liberal într-o clipă.

Dar atunci va fi prea târziu pentru toți oamenii Albi.

Când negrilor le merge totul ca pe roate în jocul de poker, cu regulile pe care chiar liberalii le-au stabilit (în timp ce negrii au toate cărțile), credeți pentru o clipă că negrii vor sta liniștiți în timp ce noi schimbăm regulile și le luăm totul? Niciodată!

Lumea se va reduce într-un timp foarte scurt la situația de modă veche în care o parte are ceva ce cealaltă parte este hotărâtă să obțină, iar prima parte este hotărâtă să păstreze. Niciun vot, nicio discuție și nicio "fraternitate" nu vor rezolva situația.

În numele "liberalismului" și al "democrației", am permis unei bande de "intelectuali" să facă posibil ca negrii să se înmulțească ca iepurii timp de 30 de ani.

Acum sunt atât de mulți, și atât de mulți alții pe drum, încât Atotputernicul Însuși trebuie să privească cu groază și oroare ciuma neagră. El nu a pus la cale mizeria asta. Noi am făcut-o.
Ciuma neagră nu este o problemă a statului Alabama sau Mississippi, nici o problemă a sudului, nici o problemă a orașelor mari din nord.

Este o problemă MONDIALĂ. Problema mondială!

De la înfrângerea Germaniei, nu există nicio putere pe pământ care să aibă voința de a-i opri pe evrei și pe liberalii cu cap gras care vor continua să înmulțească această ciumă neagră, până când ciuma însăși îi va opri.

Când se va întâmpla, va fi o catastrofă hidoasă, așa cum această planetă nu a mai experimentat niciodată!

"Revoltele" sunt doar primele sclipiri ale infernului.

Așa cum nimeni nu iubește lăcustele și lăcustele atunci când există o epidemie de lăcuste, tot așa nimeni nu va fi un "iubitor de negri" atunci când va exista o epidemie de "negri", nici măcar "negrii". Negrii vor părea atunci ceea ce sunt cu adevărat, o formă semi-sălbatică de animal pe jumătate

uman, incapabil să construiască sau să mențină o civilizație, dar capabil, în număr mare, să distrugă total și complet orice civilizație.

Violurile, crimele, jafurile, tâlhăriile și marile revolte din orașele noastre din nord nu sunt incidente izolate. Acestea sunt primele încăierări din războiul mondial al raselor, despre care am avertizat de ani de zile.

Confruntările se vor intensifica, vor deveni mult mai mari și mai sângeroase, vor fuziona unele cu altele, vor deveni mai lungi și mai susținute, mai violente, mai profesioniste și, în cele din urmă, puternic înarmate. Conducerea și armamentul pentru această revoltă neagră mondială se dezvoltă chiar acum în China Roșie și Cuba. Consilierii și experții Chinei Roșii sunt peste tot în Africa, Asia și Cuba, antrenând armate de culoare și experți în masacre.

Atunci când Albii erau masacrați în Congo, nu trebuie să uităm că A. Philip Randolph, James Farmer, Dorothy Haight, Roy Wilkins și chiar Whitney Young (de la Liga Urbană, mai puțin violentă) i-au cerut președintelui, în scris, ca SUA să nu-și bage mâinile în Congo, pentru a-i lăsa pe negrii sălbatici să-i măcelărească și să-i mănânce pe Albi.

Trebuie să ne amintim că Albii care au fost măcelăriți erau în mare parte misionari Albi și liberali care s-au dus în Africa pentru a-i ajuta pe negri.

Asta nu a contat. Ei erau Albi, așa că au fost torturați, măcelăriți și mâncați! Ei se aflau în Africa, nu ca "imperialiști", ci din motivele "umanitare" obișnuite.

Acești ticăloși liberali vor trebui să învețe că nu poți oferi ajutor "umanitar" nelimitat unor bestii sălbatice, pe jumătate maimuțe, fără să agravezi problemele cu care ai început.

Dar cum liberalii nu vor învăța, masacrele și revoltele vor deveni mai frecvente și mai brutale. Negrii se vor mărșălui împotriva Africii de Sud și a Rhodesiei, iar restul lumii va sta cu gura căscată în timp ce ciuma neagră va încerca să elimine sau să înrobească Albii din două națiuni întregi, în timp ce națiunile conduse de evrei îi vor ajuta.

Nu spuneți că nu se poate întâmpla!

Acest lucru se întâmplă chiar acum, în Mississippi, Alabama și în alte părți ale sudului, precum și în marile noastre orașe, unde negrii, aproape majoritari, își propun să devină stăpânii Albilor prin voturile în masă și în bloc și prin războiul de gherilă, în timp ce Albii proști vor continua să facă pe "democrații" și "republicanii". Dacă poporul nostru ar avea voința de a rezista, ar putea să o facă. Dar ei continuă să spere că va exista o cale "ușoară" și nu fac absolut nimic (în afară de a-i blestema pe puținii dintre noi care se opun acestei nebunii drept "agitatori", agitatori "DIN AFARĂ"!)

Pe măsură ce negrii se apropie de Albii din Africa și cuceresc zone din marile orașe din nordul SUA, vor gusta sânge adevărat pentru prima dată. Își vor lua cuțitul în dinți. Cu conducerea din Africa, China Roșie și Cuba etc., Ciuma Neagră se va răspândi ca focul într-o fabrică de benzină până când întregul pământ va arde. Abia atunci liberalii Albi cu cap gras, dreapta prostuță, certăreață și reacționară și "naționaliștii" îngustați ai secolului al XVII-lea vor realiza în sfârșit că nu există multe probleme, ci doar una: RASA.

Și că singura problemă a lumii nu este ce formă de guvernământ sau de economie vom avea cu toții, ci CINE va conduce această lume.

Așa cum spunea Adolf Hitler în Mein Kampf, singura întrebare din istoria timpurilor noastre este: Va fi lupta titanică și finală a umanității în beneficiul Arianului Alb sau în beneficiul evreului intrigant și al armatei sale de inferiori de culoare?

Pe măsură ce acest Armaghedon rasial se apropie, adevărata valoare a unei ființe umane va apărea în curând cu o răzbunare, fie că ne place sau nu. Asemenea "ciumei de diamante" care se revarsă din cer, va exista o furtună atât de puternică de oameni pe această planetă, încât aceasta se va scufunda pe orbita sa din cauza greutății. "Umanitatea" colorată va scădea la mai puțin de zero pe scara valorilor.

Copiii sau nepoții voștri vor fi obligați să extermine și/sau să transporte roiuri de negri sălbatici până când toți vor fi morți sau încolțiți în Africa. Iar copiii nepoților voștri, la rândul lor, se vor uita la voi și se vor întreba cum, în numele cerului, am lăsat această nebunie să meargă atât de departe fără să facem nimic altceva decât să vorbim!

În timp ce aproape fiecare American joacă ceea ce sunt de fapt jocuri (relativ vorbind), strângerea de bani, golf putt-putt, politică, economie, goana după

femei etc., lumea se îndreaptă spre războiul tribal suprem, RĂZBOIUL RASEI MONDIALE!

Este "ei" împotriva "noi".
Nu este o luptă economică sau socială.

Nu este vorba de politică, religie, economie sau orice altceva atât de complicat. Este la fel de simplu ca pisica versus șoarece; ca Albii versus indienii.

Este tribul împotriva tribului.

Și nu există "dreptate supremă" în luptă.

Oricine va câștiga va fi decretat pentru totdeauna "drept", exact așa cum subliniază titlul marii cărți None Dare Call It Treason: "Când trădarea prosperă, nimeni nu îndrăznește să-i spună trădare...,

Aici, în America, tribul negru se pregătește deja să ia ceea ce își dorește prin forță sângeroasă de la Albi.

Anul trecut, când am vorbit cu un grup de studenți negri revoluționari din D.C., acest fapt a reieșit clar.

Am fost invitat să vorbesc în fața clubului colegial "Burning Bush" și am acceptat fără să știu că era în mare parte un club de negri. Mi-au dat o adresă care s-a dovedit a fi într-o fostă biserică cu fațadă de magazin din inima Washingtonului negru. Am aflat că era gașca care i-a produs pe Stokley Carmichael și Rap Brown.

Odată ce am intrat în acea mafie neagră, nu aveam de gând să dau înapoi sau să mă târăsc afară. Așa că am petrecut aproximativ două ore vorbind cu ei și răspunzând la întrebările lor sau, mai degrabă, apărându-mă de loviturile lor dure. De mai multe ori, în special când o fată de culoare s-a ridicat și a citit conținutul întregului "Bilet de vapor spre Africa", a fost foarte dificil dacă voi ieși viu de acolo. Dar am reușit să mențin mulțimea de negri suficient de interesată de ceea ce urma să se întâmple pentru a sta liniștită, până când am plecat.

Dar nu aș fi ratat această experiență pentru nimic în lume. Acei tineri negri revoluționari nu au făcut niciun secret din planurile lor de a cuceri America prin violență și vărsare de sânge.

Singurul lucru pe care l-am spus și cu care au fost de acord a fost că America nu le va oferi niciodată genul de "egalitate" pe care îl doreau (ceea ce au precizat că includea și femeile noastre) și că vor trebui să o ia cu armele. "Noi luăm armele!", au răcnit ei la mine. Și sunt! Acești negri cu studii superioare, agitați la nesfârșit de evrei precum Bettina Aptheker, Saul Alinsky, Milton Rosen de la Progressive Labor și banda Militant, pregătesc în mod deschis o revoluție a forței și a vărsării de sânge.

Între timp, lașii dezgustători și fătălăii din tabăra mea (adică aproape toți) continuă să predice "Adevărul ne va face liberi", să scrie scrisori, să elaboreze petiții și noi scheme pentru "victorie", niciuna dintre ele ne implicând măcar numirea inamicului.

În timp ce scriu aceste rânduri, în timp ce citiți aceste cuvinte, milioanele de oameni "drăguți" din tabăra mea joacă un joc incredibil de "mi-am închis ochii". Aproape niciunul dintre ei (din nou, cu excepția Klanului) nu are curajul să numească inamicul. (Și chiar și Klanul ascunde o parte din adevărul gol-goluț despre evreii cu care luptăm). De fapt, există la fel de multe explicații privind natura inamicului pe cât există lideri de dreapta.

Reacționarii vă vor spune că suntem divizați în privința problemelor economice, capitalism versus comunism (deși acești "experți" trebuie să stea nopți în șir încercând să explice cum majoritatea marilor milionari și a marilor fundații sunt ocupați să investească cea mai mare parte a "capitalului" lor pentru a sprijini comunismul).

Bircherii vă vor spune că este o luptă între cei care sunt pentru "mai puțin guvern și mai multă responsabilitate individuală" și mulțimea "guvernului mare".

Există "justițiarii statelor", în majoritate din Sud, împotriva "guvernului federal" (deși singurul motiv pentru care "justițiarii statelor" urăsc atât de vehement "guvernul federal" este că acesta se află în prezent în mâinile "iubitorilor de negri" și ale roșilor. Dacă un pro-Alb ar fi președinte, ar fi 100% pentru utilizarea puterii federale pentru a proteja poporul Alb, așa cum sunt și eu).

Aș putea numi multe altele dintre aceste diviziuni false ale gânditorilor superficiali de partea noastră, dar acestea ar trebui să fie suficiente pentru a stabili principiul. Pentru a vedea adevărul din spatele tuturor acestor eufemisme și a tuturor celor asemănătoare, tot ce trebuie să faceți este să participați la două reuniuni: (unu), o reuniune de dreapta, indiferent de ce fel; și (doi), o reuniune de stânga.

La reuniunea dreptei veți vedea în majoritate oameni arătoși, genul nostru de oameni. Desigur, unii dintre ei, individual, vor fi urâți sau disipate sau altfel neatractivi, dar participanții vor fi în majoritate arieni Albi, sau cel puțin oameni asemănători rasial cu noi. (Chiar și presa de stânga a comentat ce fete arătoase erau în campania Goldwater).

La reuniunea stângii, veți vedea roiuri de străini rasiali, evrei, "cioroi" și corcituri de tot felul. Cei mai mulți dintre ei vor fi respingători din punct de vedere rasial.

Faptul flagrant, pe care toată dreapta "drăguță" îl ascunde cu atâta asiduitate, este că acesta nu este un război al ideilor, al banilor, al teologiei, al principiilor sau al politicii, ci o confruntare de modă veche, goală, între două triburi, între noi și "ei".

Noi avem ceva.
Ei îl vor.
Ei îl iau.

Dreapta, ca un om neajutorat într-un coșmar, bolborosește inarticulat încercând să-i împiedice pe "ei" să i-o ia, fără a putea să se miște sau chiar să strige eficient. De fapt, în majoritatea cazurilor, partea noastră nici nu îndrăznește să se plângă de "ei" și continuă să pretindă că nu suntem "rasiști", ci doar pentru Constituție, drepturile statelor, America etc.

Evreul comercial agitator al negrilor, Saul Alinsky, nu joacă niciun joc și nu încearcă să se ascundă; el spune deschis părții sale ceea ce eu spun părții mele.

"Machiavelli a scris o carte în care le spune celor care "au" cum să păstreze ceea ce au", spune acest evreu mulțimii de evrei și negri. "Ei bine, eu îi învăț pe "cei care nu au" cum să le ia", de la TINE, om Alb."

Pe vremea lui Genghis Kahn, nimeni nu se obosea să se prefacă, așa cum se întâmplă astăzi; nimeni nu a îmbrăcat bătălia străveche pentru pradă, femei și teritoriu cu nume fanteziste sau nu a deghizat-o în "idei".

Nimeni nu a încercat să pretindă că a fost o "bătălie pentru mințile oamenilor". Hoardele colorate au venit din Est cu săbiile, topoarele și bâtele lor însângerate și au intrat în inima Europei, măcelărind bărbații, luând femeile, jefuind bogățiile și acționând în general în maniera imemorială a prădătorului tuturor prădătorilor, omul!

Numai cei mai buni oameni Albi din Germania au reușit în cele din urmă să-i oprească pe acești teroriști gAlbeni sălbatici și să-i alunge înapoi în Asia.

De fapt, vechiul cuvânt nordic pentru "Germani" (încă păstrat în limba Islandeză) este "Thodthverdthur" care, tradus literal, înseamnă "apărătorii poporului".

Acum, din nou, hoardele sălbatice de culoare terorizează Pământul, amenințând să se unească și să folosească propriile arme tehnologice înfricoșătoare ale Omului Alb pentru a ne viola, jefui, jefui, prăda, ucide și înrobi într-o orgie de măcel și cruzime cum nu s-a mai visat niciodată pe această planetă. Evreii au dat drumul din sticlă acestui geniu întunecat teribil pentru a-l "folosi" ca armată în visele lor nebunești de cucerire a Pământului, conform profeției lor paranoice de "popor ales".

În 1933, "apărătorii poporului" German, naziștii, s-au ridicat, ca în vremurile de demult, și aproape că au oprit această oroare asiatică, când frăția ebraică de aici, din S.U.A., i-a convins pe lacheul lor Roosevelt și pe lacheul său Churchill să ne folosească pe toți ceilalți pentru a-i zdrobi pe frații noștri Germani Albi care stăteau între noi și hoardele colorate. La ordinul evreilor, am zdrobit vechiul bastion German al rasei Albe.

Bătălia se dă acum pentru stăpânirea întregii planete. Iar hoardele colorate ale lui Genghis Khan aproape au câștigat. Din Africa, India și Asia, ele năvălesc ca o plagă de lăcuste otrăvitoare în toate națiunile Albe.

În numele bunului simț și al supraviețuirii, cât timp vor mai pretinde "liderii" noștri lași și miopi de dreapta că nu există "dușman", că "nu urâm pe nimeni", ci doar ne opunem acestei sau acelei idei?

La naiba, inamicul este pe străzile noastre cu miile, "demonstrând", aruncând cocteiluri Molotov și chiar omorându-ne, sub conducerea deschisă a generalilor evrei, precum Saul Alinsky și Milton Rosen.

Puteți fi siguri că puternicii oameni Albi Germanici care l-au oprit pe Genghis Kahn au făcut-o fără să vorbească despre "a nu-l urî" și cu siguranță nu au făcut niciun secret din cine era inamicul.
Este timpul să numim dușmanul negru, evreu și comunist care ne ucide și plănuiește să ne cucerească, în maniera antică. Este timpul să urâm diavolii murdari care ne atacă, fierbinte, pasional și otrăvitor, astfel încât să putem lupta așa cum au luptat părinții noștri, pentru a învinge!

Dar nu numai ciuma neagră ne amenință.

Problemele legate de poluarea aerului, a apei și de distrugerea pământului sunt, de asemenea, probleme legate de numărul prea mare de oameni, "explozia demografică", se spune. Dacă odinioară câteva canalizări se vărsau în mod inofensiv în râuri și oceane, acum mii, milioane de canalizări transformă rapid întreaga suprafață a planetei Pământ într-un mare canal, sufocat de smog și împânzit de roiuri de oameni care încep să concureze pentru spațiu pe șosele, spațiu de locuit, spațiu de mișcare și chiar doar aer de respirat. Oriunde te duci, traficul se acumulează, smogul te sufocă, apa este murdară, pământul dispare și trebuie să formezi cozi pentru bilete, pentru orice.

Cu toate acestea, situația actuală este doar un indiciu a ceea ce ne așteaptă în următoarele două decenii.

Amintiți-vă că populația Pământului s-a dublat începând cu anii 1900. Se va dubla din nou până în anii 1970! Și, dacă nimic nu se schimbă, se va dubla încă o dată în jumătate din acest timp, pentru a produce o lume literalmente plină de oameni care se luptă doar să respire, să mănânce și să găsească un moment de pace, un moment pe care nu îl vor găsi niciodată.

Poate că ați fost păcăliți de propaganda privind controlul nașterilor și credeți că acesta este răspunsul. În afară de faptul că controlul nașterilor pur și simplu nu va funcționa, deoarece oamenii sunt oameni, realitatea fatală despre controlul nașterilor este că îi ucide pe cei mai buni și îi promovează pe cei mai răi.

Cele mai bune rase ale noastre sunt cele care practică controlul nașterilor, deoarece sunt prevăzătoare, muncitoare și doresc să aibă grijă de copiii lor (chiar dacă sunt miopi cu privire la generațiile viitoare). Negrii se înmulțesc cât de repede pot, deoarece cele mai bune familii ale noastre se lipsesc și plătesc impozite mari, pentru a subvenționa cu "bunăstare" această înmulțire colorată a celei mai joase umanități.

Copiii negri ilegitimi, "micii bastarzi negri", produc de fapt din ce în ce mai multe venituri pentru femeile negre, iar femeile negre sunt angajate în industria bastardului negru cu voință. Această descendență neagră a subvenționării umanității inferioare este cea care produce bandele uriașe de nihiliști negri, cum ar fi "Mighty Blackstone Rangers" din Chicago, care terorizează întreaga comunitate și necesită un "tratat de pace" la televizor cu șeful departamentului de poliție din Chicago!

Oamenii devin din ce în ce mai puțin conștienți de această oroare în creștere.

Dar ceea ce nu este atât de evident, și mult mai mortal, în legătură cu controlul nașterilor, este modul în care acesta inversează natura.

Stejarul produce zeci de mii de semințe, le lasă pe toate să răsară, iar apoi natura le selectează nemilos și înțelept doar pe cele mai bune și mai rezistente pentru a supraviețui și a deveni copaci mari. Evident, în jurul unui copac nu există loc pe sol pentru a crește alte mii de copaci. Cu toate acestea, în fiecare an, copacul produce suficiente semințe pentru a popula păduri uriașe pe teritoriul unor state întregi. Natura nu produce niciodată doar "suficient". Ea produce întotdeauna prodigios, mai ales pentru a putea selecta.

Și are cel mai bun motiv din lume: supraviețuirea și îmbunătățirea rasei. Ea nu este niciodată preocupată de un anumit individ, ci întotdeauna de promovarea unor tipuri mai dure, mai bune și mai selecte pentru a îmbunătăți "rasa".

Prin faptul că stejarul are toate aceste semințe și le permite să se lupte, doar câteva reușind, în timp ce majoritatea pier, natura se asigură că următoarea generație de stejari va fi câștigătoarea unui concurs de eliminare în care au concurat milioane și milioane și doar una sau două dintre cele mai bune au supraviețuit pentru a face mai mulți stejari ca ei.

De fapt, tot așa ai ajuns și tu aici. Pentru a te crea, a fost nevoie de o singură spermă.

Dar natura a produs milioane, toate concurând pentru șansa de a trăi și de a deveni tu. Doar una a reușit, demonstrând astfel că era cea mai energică și cea mai excelentă dintre acele milioane și că avea cele mai mari șanse să devină o ființă umană bună, tu. Dacă natura ar fi produs o singură spermă necesară pentru a produce un alt embrion, acesta ar fi putut fi cel mai slab. Și aproape sigur nu ar fi fost cel care a supraviețuit și a produs cea mai bună ființă, pe tine.

Dacă părinții folosesc metode contraceptive și au un singur copil, există o șansă mare ca acesta să fie cel mai rău pe care îl vor avea vreodată. Dacă ar fi avut zece sau cincisprezece, așa cum a intenționat natura (și așa cum a trebuit să facă omenirea timp de zeci de milioane de ani pentru a supraviețui), ar fi avut o șansă foarte bună de a produce ce este mai bun, iar cei mai răi ar fi pierit în mod milostiv la o vârstă fragedă, așa cum s-a întâmplat cu omenirea până în ultima sută de ani.

Dar astăzi, utilizarea mioapă a științei medicale a omului ucide mai întâi prin "controlul nașterilor" milioane și milioane de ființe umane, inclusiv cele mai bune, chiar înainte ca acestea să aibă șansa de a fi concepute și născute, și apoi menține în viață orice născut, chiar și cu două capete, și păstrează pentru fiecare astfel de "beneficiar" al "științei" posibilitatea de a crea mai mulți nefericiți care altfel nu ar fi fost niciodată concepuți dacă naturii i s-ar fi permis să își exercite înțelepciunea chirurgicală.

Nu există niciun "remediu" pentru oroarea demografică care se apropie, în afară de a ucide.

Natura a ucis, prin selecție naturală, de la începutul timpurilor. Susținătorii controlului nașterilor, cu lașitatea și miopia liberală tipică, ucid prin selecție nenaturală, prin crimă lașă, înainte ca oamenii pe care îi ucid să aibă vreo șansă să argumenteze cazul sau să se dovedească.

Natura nu ar fi permis niciodată apariția acestei suprapopulări nebunești, pentru că, timp de milenii, leneșii și porcii înapoiați, proști și leneși ai lumii nu au supraviețuit suficient de mult pentru a avea copii. Chiar dacă unii au reușit, s-au omorât între ei, s-au mâncat între ei, au trăit în atâta mizerie, oroare, ignoranță, superstiție și boală încât au pierit cu milioanele, așa cum au făcut-o în Africa întunecată timp de milioane de ani.

Aceasta a fost situația, de exemplu, în ceea ce este acum Rhodesia, unde populația nativă, de culoare, nu a depășit niciodată 40.000 de la începutul timpului.

Apoi a apărut umanitarul, liberalul Alb, pe jumătate neghiob, și a "păcălit" natura oferindu-le acestor roiuri de gunoaie umane geniul medical al unei rase superioare, educația, poliția pentru a menține ordinea și a-i împiedica să se omoare și să se mănânce între ei, igiena pentru a elimina germenii și țânțarii și a preveni bolile, instalațiile sanitare și aplicarea miracolelor produse de creierul și caracterul Alb, pentru a permite umanității negre și inferioare să prolifereze ca muștele pe o grămadă de bălegar.

Albii au venit în Rhodesia cu lege și ordine, medicamente, educație și hrană, și au produs 40 de milioane de negri, care acum cer să preia controlul asupra Albilor!!

Calea de ieșire din această încurcătură nu constă în a pune la dispoziție mai multă hrană, o îngrijire medicală mai bună, o agricultură mai eficientă sau controlul nașterilor!

Există doar calea de modă veche a naturii: moartea, într-un fel sau altul. Cineva trebuie să plece, oricât de urât ar fi.

Problema nu ar fi apărut niciodată, dacă oamenii ar fi fost suficient de înțelepți pentru a respecta legile străvechi și eterne ale naturii.

Dar nu am făcut-o, iar problema este pe cale să ne copleșească într-o catastrofă furibundă.

Dacă noi nu facem nimic în această privință, natura o va face. Vor fi foamete cum lumea nu și-a imaginat niciodată, masacre cum cel mai rău coșmar nu poate fi imaginat, măcel, boală, moarte și groază până când nu va mai fi decât sânge și întuneric pe fața pământului.

Chiar și cei mai răi dușmani ai noștri fac aluzie la aceste lucruri. Dar, ca "leac", ei propovăduiesc "controlul nașterilor" lor lipsit de viziune.

Controlul nașterilor înseamnă moartea a milioane de nenăscuți. Controlul nașterilor înseamnă ucidere, chiar dacă lașii care îl susțin maschează acest fapt cu tot felul de raționamente despre a le da o pauză celor care sunt deja aici, a se asigura că cei noi sunt îngrijiți, etc. Controlul nașterilor este un

masacru selectiv, în stadiul de spermatozoid și de ou, care nu numai că ucide mai multe milioane decât orice masacru din istoria homo sapiens, dar inversează natura, selectându-i pe cei mai răi și reproducându-i, în timp ce ucide și reduce cei mai buni biologic.

Credem că omul a ajuns în acel punct critic fără întoarcere în care nu mai poate fi "fricos" în fața faptului fatal: cineva trebuie să plece.
Există prea multe corpuri care concurează pentru fiecare fir de iarbă, fiecare gură de aer și picătură de apă de pe această planetă. Iar avalanșa de oameni pe drum va fi catastrofală, cu excepția cazului în care ne întoarcem la planul naturii și selectăm, nu pe cei mai răi, ci pe cei mai buni pentru supraviețuire.

Și cine sunt cei mai buni?

De fapt, aceasta este o întrebare irelevantă, deoarece niciun grup din lume, cu vreo vitalitate în el, nu se va selecta pentru eliminare. Fiecare grup, desigur, va pretinde că este de fapt "cel mai bun", chiar dacă sunt cei mai negri canibali, care susțin că se mănâncă între ei și aleargă goi, doar pentru că "coloniștii" murdari i-au "ținut la pământ" și nu au avut niciodată avantajele de a-l auzi pe Shakespeare sau de a frecventa Harvard sau Oxford.

Dar totuși, fiind cât se poate de obiectivi cu privire la această problemă pentru grupul nostru, poporul Alb, putem spune cu sinceritate că grupul nostru a performat mai bine decât orice altă creatură care a apărut vreodată pe această planetă. Nu negrii, sau roșiii, maronii sau gAlbenii au produs miracolele epocii noastre; ci omul Alb: Testul de "superior" și "inferior" nu este teoria, ci performanța. Chiar mai important, nu negrii, gAlbenii, maronii sau roșiii sunt cei care au puterea de a selecta. NATURA SELECTEAZĂ PRIN SUCCES, NICIODATĂ PRIN TEORIE.

Iar Omul Alb, cel puțin pentru încă o vreme, are la dispoziție forța organizată pentru a restabili aproape instantaneu ordinea în această lume, prin utilizarea tehnologiei sale și chiar a armelor nucleare, dacă este necesar (mai ales atunci când Oamenii Albi din Rusia vor fi în cele din urmă aduși de partea noastră de explozia iminentă a oamenilor de culoare aroganți și agresivi, așa cum se întâmplă deja Rusiei la granițele sale cu China Roșie).

Acesta nu este un apel la un masacru brutal, lipsit de inimă, sadic.

Aici nu este vorba de "ură", la fel cum nu este vorba de "ură" atunci când gândacii sau ploșnițele de pat invadează o casă și trebuie exterminați, este o chestiune de supraviețuire.

Dacă supraviețuiesc și se înmulțesc cu milioanele, noi trebuie să murim. Nu vor trece prea mulți ani până când chiar și cei mai furioși liberali își vor da seama de asta. Unii dintre ei au făcut-o deja, pe măsură ce negrii îi atacă în fugă, strigând "Omoară-i pe Albi", "Arde, dragă, arde!" și jefuindu-ne orașele.

Pentru a supraviețui, va trebui, fără îndoială, să ucidem un număr mare de oameni din rasele de culoare care ne atacă. Cred că planeta se va înroși de sângele ambelor părți, în timpul vieții multora dintre cei care trăiesc acum, înainte ca ordinea să fie restabilită în lume și, prin urmare, să fie posibilă o pace autentică.

Dar nu trebuie să desfășurăm niciun program științific de "exterminare". (Așa cum nu obosesc niciodată să acuze evreii și capii grași ai liberalilor).

Trebuie doar să fim nemiloși cu privire la supraviețuirea și drepturile familiei noastre Albe de oameni de pe tot globul și să-i lăsăm pe ceilalți în pace.

Părăsite de ele însele, roiurile colorate nu vor rezista nici măcar o generație, iar planeta se va putea stabiliza într-o ordine productivă.

Pretutindeni unde Albii s-au retras din zonele de culoare, asta s-a întâmplat: negrii se masacrează între ei, se înrobesc între ei, se retrag în mizerie și în junglă aproape mai repede decât se poate crede, așa cum va arăta Haiti oricui dorește să se uite, chiar și după un secol de ajutor din partea Albilor. Nu vor produce hrană și astfel mor de foame. Natura își pronunță hotărârea.

Cei care strigă neobosiți după "pace" ar trebui să își amintească faptul că blânda Zeiță a Păcii nu putea merge în siguranță decât alături de puternicul Zeu al Războiului. Iar astăzi, dacă Zeița Păcii este Albă, ea nu poate merge deloc, în zonele controlate de acești sălbatici negri.

Pentru a restabili ordinea și pacea, va trebui să luăm două decizii: (1) Omul Alb trebuie să devină din nou stăpânul absolut al acestei planete și (2) autoritatea și ordinea în forță trebuie restaurate ca primă necesitate a întregii noastre lumi, pentru ca oamenii să-și poată desfășura activitatea fără să se

teamă în permanență de războaie, bandiți, escroci și mulțimi de hoți ai iadului.

Pentru a se asigura că omul Alb va deveni stăpânul planetei și va supraviețui astfel atacului culorilor, omul Alb trebuie să oprească inversarea naturii. El trebuie să aibă la fel de multă grijă de propria sa creștere ca și de creșterea câinelui, calului, vacii și canarului său.

Oricât de nemilos ar părea, omul Alb va trebui, de asemenea, să găsească o cale de mijloc fericită între conservarea întregului său număr de către știința medicală și restabilirea unui fel de proces selectiv pentru a se asigura că ciudații congenitali din specia sa nu generează mai mulți indivizi neproductivi și nefericiți, care apoi îi trag în jos pe cei productivi prin "medicina bunăstării". El va trebui să își reevalueze rolul și să înceapă să se gândească nu doar la individ, ci la întreaga rasă.

Ceea ce rănește rasa iremediabil nu trebuie să fie făcut niciodată de știința medicală, chiar dacă ar putea face fericit un anumit individ.

Atunci când știința medicală este în mod rezonabil sigură că orice individ este menit să aducă pe lume imbecili neajutorați și neputincioși sau ciudați umani, atunci știința medicală trebuie să vegheze ca nicio astfel de calamitate să nu se abată asupra micuților inocenți nenăscuți.

Sunt conștient de faptul că această aparentă "lipsă de inimă" îi va indigna pe mulți care vor crede că sunt într-adevăr monstrul sadic atât de des descris de adversarii mei.

Dimpotrivă, însă, sunt pur și simplu hotărât să-mi salvez propriul popor și lumea de oroarea de nedescris, oroarea supremă, a distrugerii finale a rasei Albe, rasă care, aproape singură, este responsabilă pentru calitățile de milă, iubire, dreptate etc., pe care umanitarii le iubesc atât de mult, dar uită că sunt produsul unei singure rase, rasa Albă.

Lașitatea și echivocul liberalilor (și conservatorilor) conduc lumea, și în special poporul Alb, direct spre iadul războiului rasial și spre coșmarul unei ciume negre ireversibile.

Va fi nevoie de violență sângeroasă și ucidere pentru a rezolva această problemă, la fel cum nu cuvintele au fost cele care ne-au dat America, ci violența și uciderea Britanicilor. A fost nevoie de violență sângeroasă și

ucidere pentru ca oamenii Albi Germani să-l oprească pe Genghis Khan. A fost nevoie de violență sângeroasă și ucidere pentru a câștiga toate războaiele pe care le-am purtat vreodată, nu de cuvinte și petiții conservatoare.

Pentru a opri o molimă de gândaci de pat este nevoie de ucidere, nu de cuvinte. Pentru a opri o molimă de trădători, agitatori și semi-animale negre, va fi nevoie de ucidere, nu de cuvinte.
Lăcustele și gândacii de pat care nu vă invadează casa nu trebuie uciși. Nici omenirea inferioară care îl lasă în pace pe omul Alb nu trebuie ucisă și poate fi lăsată să-și limiteze numărul prin propria prostie, nepricepere și cruzime. Dar este prea târziu pentru totdeauna ca acelor oameni de culoare care îl ATACĂ pe omul Alb să li se permită să supraviețuiască.

Nu avem nicio intenție de a-i ataca sau extermina pe cei care ne lasă în pace.

Dar să fie aceasta o declarație de război împotriva sălbaticilor care îndrăznesc să strige "Ucideți-l pe Alb" și împotriva evreilor și a altora care îndrăznesc să-i încurajeze, să-i agite, să-i înarmeze și să-i finanțeze în această nebunie sângeroasă. Ori ei, ori noi!

CAPITOLUL 10
FAPTELE DESPRE RASĂ

Dacă bărbații de culoare sunt pur și simplu bărbați Albi cu pielea închisă la culoare, atunci discriminarea bărbaților de culoare ar fi o prostie și un bigotism ticălos.

Dacă între Albi și negri nu ar exista NICIO ALTĂ diferență în afară de culoarea pielii, dacă nu ar exista diferențe de minte sau de caracter, atunci tot ceea ce predică liberalii și cei care amestecă rasele ar fi adevărat.

Așa cum ar fi o nebunie și o răutate să urăști și să discriminezi oamenii cu părul roșcat, tot așa ar fi o nebunie și o răutate să discriminezi un om născut cu pielea închisă la culoare, DACĂ pielea închisă la culoare este SINGURA diferență.

Nu ar exista nicio scuză pentru a nu admite imediat negrii la egalitate deplină cu bărbații Albi, inclusiv dreptul complet de a se căsători și de a se reproduce cu femeile noastre, dacă sunt într-adevăr egali.

Dar dacă există diferențe de minte și caracter între negri și Albi, pe lângă culoarea pielii, și dacă negrii au o minte de calitate inferioară și defecte majore de caracter ca rasă, atunci este culmea răutății și a nebuniei să ne poluăm rasa Albă cu aceste trăsături de minte și caracter de calitate inferioară.

Problema negrilor nu este deci o chestiune de filozofie, ci de fapt.

Dacă, așa cum susțin evreii, comuniștii și liberalii egalitari, negrii sunt la fel ca Albii, cu excepția culorii pielii, atunci sunt într-adevăr un instigator la ură, un bigot și un om rău pentru că lupt împotriva amestecului de rase atât de dur cum o facem noi.

Dar dacă rasa negrilor este, de fapt, INFERIOARĂ, atunci este invers și liberalii, evreii, comuniștii și egalitarianii sunt otrăvitorii răi ai unui milion de ani de evoluție și reproducere a Albilor.

Care sunt faptele?

Este atât de greu să aflăm dacă negrul este, de fapt, la fel ca un Alb, cu excepția culorii pielii? Toate defectele cunoscute ale negrilor sunt rezultatul "persecuției" de către Albi?

Tratamentul egal va duce în cele din urmă la oameni egali? Sau majoritatea negrilor se nasc inferiori?

Numai faptele pot răspunde la aceste întrebări.

Orice Alb care a fost nevoit să trăiască printre negri adevărați descoperă imediat că mitul că nu există nicio diferență în afară de culoarea pielii este o minciună.

Balivernele cu "toți bărbații sunt egali" se risipesc într-un nor de fum de fiecare dată când un grup de negri adevărați și vii apare și se apropie de Albi.

De fapt, credința în "egalitatea" negrilor este invers proporțională cu numărul de negri care trăiesc în zonă. Corelația matematică nu este "bună", este perfectă.

În zone precum Canada, unde aproape că nu există negri, veți descoperi că mitul egalității este atât de puternic încât puteți fi bătut pentru că îl puneți la îndoială.

În zonele în care există doar foarte puțini negri, mitul "egalității" este încă foarte puternic, deoarece, de obicei, acolo unde negrii sunt o minoritate foarte mică, aceștia sunt forțați să se comporte ca Albii și sunt adesea aproape Albi ei înșiși.
De asemenea, rarii negri prezenți în astfel de zone sunt, de obicei, foarte selecționați și foarte bine pregătiți, deoarece doar exemplarele mai bune au avut ambiția să emigreze în noua zonă și, prin urmare, primesc mai multă educație.

Dar în zonele în care există mulți negri, veți descoperi că Albii nu cred în mitul egalității, indiferent cât de mult li se insistă asupra lui.

Așa cum nu ai putea vinde ideea că sconcșii nu miros urât acolo unde sunt destui sconcși, tot așa nu poți vinde minciuna "negrii sunt minunați" acolo unde sunt destui "frați" de culoare la îndemâna oamenilor pentru a-i observa.

Iar în zonele în care există mai mulți negri decât Albi, precum Mississippi, veți găsi o rezistență uriașă față de negri și o înțelegere profundă a naturii primitive, sălbatice și complet diferite a acestor specimene inferioare de umanitate.

Dacă această corelație directă a unei păreri proaste despre negri oriunde sunt mulți negri nu este rezultatul inferiorității negrilor înșiși, trebuie să concluzionați că, cumva, aproape toți oamenii din Africa de Sud sunt "bigoți", aproape toți oamenii din sudul SUA sunt "bigoți", iar acum, aproape toți oamenii care trăiesc în marile orașe din nord sunt, de asemenea, "bigoți".

Aceleași orașe nordice care credeau cândva că Sudul este "bigot" și îi maltratează pe negri, produc acum mulțimi de Albi care aruncă cu pietre și sticle ori de câte ori negrii încearcă să se mute în cartierele lor Acești oameni au putut fi păcăliți cu minciuna că negrii sunt de fapt Albi cu pielea închisă la culoare doar atâta timp cât nu au putut să observe negrii, să experimenteze negrii și să sufere din cauza negrilor. Dar de îndată ce un număr mare de negri s-au mutat aici, Albii au aflat rapid adevărul despre ei.

Dacă cineva va pune bani pentru experiment, pot dovedi că ura față de amestecul de rase nu este o "prejudecată", ci rezultatul cunoașterii, luând cel mai liberal și iubitor de negri oraș din Ohio, de exemplu, sau din Dakota de Nord, și cumpărând jumătate din casele din oraș și umplându-le cu negri adevărați, vii, obișnuiți, de grădină. În câteva luni, acel oraș va fi la fel de plin de "bigoți" și "urători de negri" ca orice oraș din Mississippi.

Și motivul va fi nu că Albii au "prejudecăți", ci că negrii sunt pur și simplu inferiori biologic. Iar rezultatele pretinderii contrariului pot fi văzute oriunde abundă aceste jalnice creaturi negre.

Oricine încearcă să trăiască cu sconcși va deveni "bigot" și "cu prejudecăți" împotriva sconcșilor și vă va spune că "'sconcșii put".

Și, fără excepție, oricine este forțat să trăiască cu mase de negri (nu câțiva doctori sau avocați negri selecționați, ci negrii reali, negrii obișnuiți) își va forma rapid opinia că negrii sunt o formă foarte joasă de umanitate și că nu ne putem amesteca cu ei fără să ne întoarcem la jungla și mizeria în care trăiesc.

Singurul motiv pentru care atât de mulți oameni nu știu acest lucru astăzi (așa cum toți oamenii știau cândva), este pentru că aceiași evrei care ne-au oferit comunismul, sionismul, degenerarea și decăderea civilizației occidentale, s-au ocupat metodic de promovarea minciunii că negrii sunt egali. Ei știu că este o minciună, dar au promovat-o în mod conștient, tocmai pentru că, așa cum am arătat anterior, evreii, precum naufragiatorii din vechime, înfloresc în mijlocul haosului și ruinei și pier într-o societate sănătoasă. Nimic nu privează mai repede o societate de vigoarea sa decât amestecul cu negri.

Inevitabil, atunci când le semnalez toate acestea "intelectualilor" din facultăți, aceștia răspund cu o listă lungă de "realizatori" negri care sunt oameni de stat, scriitori, genii etc. Ei îi prezintă pe senatorul Edward Brooke, Adam Clayton Powell, William White, W. E. B. Dubois, Ralph Bunch etc.

Acesta este unul dintre argumentele capcană care arată bine până când încetinești și îl examinezi critic. Atunci veți vedea că este o pură nebunie să judecați "negrii" după părerile unor astfel de "negri". Ei prezintă un MIXT pentru a încerca să dovedească calitățile unui INGREDIENT. Dinamita este făcută din rumeguș și nitro-glicerină. Deci, într-un fel, s-ar putea spune că dinamita este "făcută" din lemn.

Dar ar fi cineva atât de nebun încât să susțină, prin urmare, că lemnul este exploziv? Atunci când două lucruri sunt amestecate, produsul rezultat nu poate fi folosit pentru a dovedi calitățile niciunuia dintre ingrediente.

Atunci când încercăm să discutăm despre abilitățile naturale ale negrilor, liberalii, roșii și evreii încep imediat să arate cu mândrie spre creaturi care sunt orice altceva decât negri adevărați, oameni care sunt aproape întotdeauna Albi cu o cantitate mică de sânge negru în ei.

Exemplele obișnuite în America zilelor noastre sunt Adam Clayton Powell, care a trecut drept Alb în facultate și ai cărui părinți par a fi aproape în întregime Albi; Robert Weaver, țarul locuințelor; W.E.B. Dubois, care părea a fi un om Alb, cu trăsături ușor negroide; senatorul Brooke, recent ales, care este un om Alb cu un pic de sânge negru; și zeci de alții ca ei.

Singurul loc în care îi veți găsi pe tipii negri, puternic negroizi, în ochii publicului este în domeniile în care negrii din Africa excelează, de asemenea: atletism, bătăi de tom-tom, cântece din junglă etc.

În toate profesiile și eșaloanele superioare ale realizărilor, CÂND GĂSIȚI UN NEGRU INTELECTUAL, veți constata că acesta este aproape întotdeauna un bărbat ALB, cu suficient sânge colorat pentru a le oferi liberalilor un motiv să vibreze.

Acest lucru este la fel de nebunesc ca și cum ai presăra niște rumeguș în nitroglicerină pentru a face dinamită, ai face-o să explodeze cu o explozie - și apoi ai zâmbi satisfăcut că ai "demonstrat" că lemnul este exploziv. Dinamita NU este lemn, chiar dacă conține rumeguș, iar bărbații Albi ușor murdari cu puțin sânge de negru NU sunt "NEGRI" (în sens biologic).

Dacă doriți să cunoașteți proprietățile lemnului, examinați lemnul ÎN SINE, așa cum iese dintr-un copac.

Dacă doriți să cunoașteți proprietățile negrului, trebuie să îl examinați pe el ÎNSUȘI, așa cum iese din Congo.

Atunci când facem acest lucru, nu găsim genul de inteligență și abilitate întâlnite la un senator Brooke, ci ceva mult mai apropiat de gorila africană, ceva întunecat și teribil, ceva animalic și primitiv.

Asta nu este "ură"; este un fapt.

Liberalii nu obosesc niciodată să se lamenteze că această inferioritate evidentă se datorează doar "lipsei de oportunități". Dar ei ignoră cu desăvârșire faptul că Africa este probabil cel mai bogat continent de pe pământ.

Singurul motiv pentru care a rămas sălbatică a fost că nu existau acolo oameni capabili să vadă și să înțeleagă posibilitățile.

Thomas Dixon, autorul cărții care a devenit cel mai mare film al tuturor timpurilor, "Nașterea unei națiuni", a expus problema mai frumos și mai clar decât aș putea eu spera să o imit.

"Putem asimila negrul? Întrebarea însăși este poluare. În Haiti, niciun Alb nu poate deține pământ. Ducii și marchizii negri trec peste ei și îi înjură pentru că le intră sub roți. Este civilizația o mantie patentată cu care legislatorii pot înfășura un animal și îl pot face rege?

"Dar negrul trebuie să fie protejat prin vot", a protestat omul de stat. "Cel mai umil om trebuie să aibă ocazia de a se ridica. Adevărata problemă este democrația".

"Problema, domnule, este civilizația; nu dacă un negru va fi protejat, ci dacă societatea merită salvată de barbarie."

"Omul de stat poate educa", a adăugat Comunistul.

Doctorul și-a limpezit gâtul cu o tuse rapidă, puțin nervoasă, pe care obișnuia să o dea atunci când era foarte emoționat.

"Educația, domnule, este dezvoltarea a ceea ce este. Încă din zorii istoriei, negrul a deținut continentul african, bogat dincolo de visul fanteziei poetului, zdrobind acri de diamante sub picioarele sale negre și goale. Cu toate acestea, el nu a cules niciodată unul din praf până când un Alb nu i-a arătat lumina strălucitoare a acestuia. Pământul său era plin de animale puternice și docile, dar el nu a visat niciodată un ham, o căruță sau o sanie. Vânător prin necesitate, el nu a făcut niciodată un topor, o suliță sau un vârf de săgeată care să merite păstrat dincolo de momentul folosirii sale. A trăit ca un bou, mulțumit să pască timp de o oră. Într-un ținut al pietrei și al lemnului, el nu a tăiat niciodată un metru de cherestea, nu a cioplit un bloc și nu a construit o casă decât din bețe rupte și noroi. Cu leghe și leghe de țărmuri oceanice și kilometri de mări terestre, timp de patru mii de ani a privit cum suprafața lor se unduia sub acțiunea vântului, a auzit tunetul valurilor pe plaja sa, urletul furtunii deasupra capului său, a privit orizontul Albastru închis care îl chema spre lumile de dincolo, și totuși nu a visat niciodată la o pânză! A trăit așa cum au trăit părinții lui, și-a furat mâncarea, și-a muncit soția, și-a vândut copiii, și-a mâncat fratele, mulțumindu-se să bea, să cânte, să danseze și să se distreze ca maimuța. Și această creatură, jumătate copil, jumătate animal, sport al impulsului, capriciului și îngâmfării, "mulțumită cu un zornăitor, gâdilată cu un pai", o ființă care, lăsată în voia ei, rătăcește noaptea și doarme ziua, a cărei vorbire nu cunoaște nici un cuvânt de dragoste, ale cărei pasiuni, odată trezite, sunt ca furia tigrului, au pus această ființă să domnească peste poporul sudic".

Poate cel mai revelator și fără răspuns studiu al diferențelor rasiale dintre Albi și negri a fost realizat în Virginia de către Dr. Ferguson. (FERGUSON, G.O., Jr. "The Psychology of the Negro" Arch. Of Psychology Number 36, Aprilie, 1916

Majoritatea studiilor care caută răspunsul la diferențele rasiale dintre negri și Albi sunt inutile, deoarece ignoră complet sângele Alb din mulți dintre "negrii" pe care îi testează.

Ferguson a luat toți elevii din Virginia, le-a testat inteligența și apoi le-a verificat originea rasială.

El i-a împărțit în cinci grupuri rasiale. Primul grup a fost cel al negrilor puri. Al doilea grup era format din cei care aveau un bunic Alb. Al treilea grup avea doi bunici Albi, iar al patrulea grup avea trei bunici Albi. Al cincilea grup, bineînțeles, era cel al Albilor puri.

Negrii puri au fost testați cu cel puțin 40% sub Albii puri (ceea ce se întâmplă și astăzi, în ciuda tuturor banilor cheltuiți pentru educația și răsfățul negrilor).

Acei "negri" cu un bunic Alb s-au descurcat puțin mai bine decât negrii puri; cu doi bunici Albi, tot mai bine; cu trei bunici Albi, aproape la fel de bine ca Albii înșiși.

Toți acești negri trăiau și se considerau "negri". Mediile și "avantajele" sau dezavantajele lor erau exact aceleași.

Cu toate acestea, capacitatea era exact proporțională cu cantitatea de sânge Alb!

Liberalii și evreii inventează un milion de scuze pentru această corelație uluitoare. Dar faptele rămân exact aceleași până în ziua de azi, chiar și în cazul examenelor psihologice de recrutare din SUA, la care 56,1% dintre negri încă nu reușesc să treacă testul, în timp ce doar 15,4% dintre Albi eșuează, chiar dacă sărăcia și dezavantajele multor Albi sunt la fel de grave sau mai grave decât cele ale multor negri. (Sursa: Departamentul Muncii, The Negro Family, martie 1965, p.75)

Cei care insistă că "lipsa de avantaje" este ceea ce îi reține pe negri au o sarcină imposibilă în a explica ce s-a întâmplat în școlile din Washington.

Atâta timp cât școlile erau conduse de Albi și segregate, erau cele mai bune, chiar și cu doar o fracțiune din bani și "avantaje".

Acum, că sunt aproape în întregime negre de la desegregare, în ciuda faptului că au primit mai mulți bani decât au primit vreodată în altă parte, sunt cele mai rele!

Cine a făcut asta, poporul Alb? George Wallace? Hitler? Rockwell?

Răspunsul care strigă la toți cei care nu sunt surzi în mod deliberat este că negrilor le lipsește pur și simplu materialul necesar pentru a fi buni studenți.

Alergători, săritori, cântăreți, toboșari, tâlhari și violatori, cu siguranță sunt, și sunt buni. Studenți, directori, mari creatori, intelectuali etc., negrii puri NU sunt, chiar dacă sistemul nostru liberal și evreii nu obosesc niciodată în a prezenta absurdițățile și gunoaiele negrilor drept "literatură" și "artă".

Un documentar recent al televiziunii NBC despre proiectul de locuințe Igoe din Saint Louis a arătat întreaga oroare a ceea ce fac acești oameni asemănători maimuțelor atunci când sunt lăsați liberi în civilizația modernă. Ferestrele de la primele patru etaje au fost sparte din exterior de pietre. Ferestrele de la toate etajele superioare au fost sparte din interior. Lifturile sunt folosite atât de mult pentru urinare, încât toate cablurile sunt în scurtcircuit, iar podelele sunt putrezite. Holurile miros a urină și fecale, iar pereții sunt acoperiți cu obscenități de nedescris. Corpurile de iluminat sunt toate sparte, iar pe holurile întunecate și în spălătoriile de la subsol, negrii animalici violează și molestează aproape toate femeile, tinere și bătrâne, până când locatarii sunt îngroziți.

În loc să realizeze că toate acestea nu se datorează "privațiunilor", ci naturii bestiei, guvernul SUA îi scoate pe toți negrii dintr-o clădire în alta, punând paravane rezistente la piatră pe exteriorul ferestrelor de la primele patru etaje și pe interiorul celorlalte, punând gresie în lifturi pentru a le face mai impermeabile la urina negrilor, impermeabilizarea cablurilor, montarea unor corpuri de iluminat de tipul celor din închisori, care nu pot fi sparte, vopsirea pereților cu o vopsea specială, astfel încât toată josnicia negrilor să poată fi spălată în fiecare zi sau la fiecare câteva ore, și instalarea a zeci de polițiști care să patruleze pe coridoare. Dar chiar și NBC a recunoscut: "S-ar putea să nu ajute la nimic". Negrii vor reuși să o distrugă cumva.

Puteți să le puneți haine elegante, să le trimiteți la Harvard, să le învățați să cânte la harpă, să le învățați să lucreze la calculator și chiar să le învățați să fie "doctor". Dar ei vor fi tot ca cimpanzeii pe bicicletă; vor face ceea ce sunt antrenați și forțați să facă, dar nu pot și nu vor face niciodată totul

singuri. Impulsul de a se civiliza, organiza, disciplina și stăpâni lipsește negrilor puri. Negrii "doctoranzi" antrenați în colegii și în robe de judecători sunt artificiali, nu reali; ei nu se ridică la astfel de abilități pe baza propriei lor moșteniri rasiale.

Să ne amintim câteva fapte de bază despre viață pe care majoritatea bărbaților le-au uitat.

Nimeni nu trebuie să învețe un câine să latre. Iar o pisică care nu a văzut niciodată o altă pisică știe cum să miaune.

Însăși natura "canină" determină un câine să latre mai degrabă decât să facă alt tip de zgomot. Natura "pisicii" determină pisica să miaune.

Poate că acest tip de observație pare o pierdere de timp. Toată lumea știe aceste lucruri.
Le știu?

Sigur că da, oamenii știu că câinii latră, pisicile miaună și știu că fiecare tip de animal se naște cu propria natură, sentimente și reacții la mediul înconjurător.

Majoritatea oamenilor își dau seama, de asemenea, că este în însăși natura rasei buldogilor să țină cu dinții până când moartea îi oprește, a pointerilor să puncteze, a spanielilor să ia apă și a ogarilor să alerge repede. Ei știu că, dacă vrei un câine cu o natură care mușcă și se agață, nu alegi un ogar, ci un buldog, Ei știu că, dacă vrei un câine care poate și va alerga repede, nu vrei un buldog, ci un ogar.

Pe scurt, majoritatea oamenilor știu că, deși "toți câinii sunt câini", diferitele RASE de câini au NATURI diferite.

Nu numai că câinii latră pentru că sunt câini, dar majoritatea oamenilor știu că anumite rase de câini au diferite NATURI și tipuri de inteligență, din cauza rasei lor.

De fapt, toată lumea știe că rasele sunt diferite în întreaga lume animală.

Dar ei nu mai știu asta despre un animal, OMUL. Au fost atât de condiționați și de întortocheați în gândirea lor despre "om", încât au uitat complet că și omul este, de asemenea, un animal înainte de a fi om și că se

naște cu natura specifică rasei sale specifice. Nimeni întreg la minte nu ar judeca fiecare câine doar ca pe un "individ". Orice persoană în toate mințile știe că rasa determină natura de bază a majorității câinilor din acea rasă. O persoană care caută un câine tenace, care să muște și să se agațe, cu o natură încăpățânată, și-ar pierde timpul încercând să găsească un câine din rasa Chihuahua sau pudel, când ar putea găsi rapid un câine cu o astfel de natură printre buldogi, chiar dacă toți sunt câini. Nimeni întreg la minte nu ar spune: "toți câinii sunt egali" sau "toate păsările sunt egale".

Dar evreii și liberalii i-au învățat pe majoritatea bărbaților că a căuta orice caracteristică specială în rândul unei anumite rase de bărbați este "bigotism" și "ură"

Această nebunie totală ar putea fi singura eroare a omului modern care îl va termina și va face ca planeta să se învârtă din nou prin eter, tăcută și goală de oameni, așa cum a fost odată timp de milioane de ani.

Dosarul arată că există o singură rasă de "om" care, din punct de vedere istoric, a produs "civilizație".

Așa cum un câine latră pentru că este un câine, o pisică miaună, iar un buldog se agață, tot așa o rasă de "om", omul Alb Arian, poartă cu el natura care produce dreptatea, ordinea și tehnologia pe care le numim "civilizație".

Oriunde s-a dus, arienii Albi au revărsat din el lucrurile pe care le numim "civilizație" din interior, exact așa cum un câine produce lătrături naturale și o pisică miaună.

Această carte nu este și nu poate fi un text de antropologie. Este concepută pentru a fi o carte populară, pentru Americanul obișnuit, și nu poate intra în domenii științifice complicate și dificile.

Cu toate acestea, dovezile că omul Alb Arian, în special nordicul, este autorul "civilizației", ca o chestiune de rasă, sunt copleșitoare și trebuie să fie cunoscute de poporul nostru, dacă vrea să supraviețuiască.

Poporul nostru trebuie să știe, de asemenea, că inferioritatea negrilor există de sute de mii de ani. Toată lumea știe că există oameni care sunt în mod natural leneși și indolenți, care preferă să zacă ca melcii în soare. Există alți oameni pentru care o astfel de inutilitate și leneveală totală este intolerabilă.

Unii oameni pur și simplu trebuie să fie treji și activi. Ei devin neliniștiți și plictisiți cu mai mult decât puțină "odihnă".
Din grupul inițial de oameni de acum un milion de ani, unii erau leneși, alții erau energici.

Cei leneși și ușuratici au rămas în mod natural în climatele calde, în "Grădina Edenului", unde poți sta întins fără să-ți fie prea frig și unde nucile de cocos cad pe tine ca hrană. Acești oameni au crescut mai mulți leneși de felul lor. De-a lungul secolelor și a miilor de ani, acești oameni relaxați au rămas în locurile în care era ușor să supraviețuiești pe Pământ, s-au înrudit între ei și au produs rase de oameni relaxați și leneși.

Pe de altă parte, unii dintre primii oameni energici, viguroși, au început să se deplaseze și să migreze pe suprafața planetei. Unii dintre ei au ajuns în secțiunile înghețate, semi-arctice ale Europei de Nord.

Pentru a supraviețui într-un climat atât de aspru, oamenii aveau nevoie de ceva mai mult decât calitățile oamenilor dezinvolți de la tropicele calde.

În furtunile și viscolele unei ierni brutale, acei oameni care nu prevăzuseră vremuri grele, nu făcuseră provizii de hrană și nu își construiseră adăposturi suficient de puternice pentru a rezista loviturilor vânturilor nordice, pur și simplu au murit și nu s-au înmulțit.

Mai important, bărbații egoiști nu puteau supraviețui în nordul rece. Pentru a supraviețui în Nord, bărbații trebuiau să fie gata să se ajute reciproc și să fie corecți unii cu alții.

În climatele calde, un om putea supraviețui cu un minim de prevedere și cu un dispreț egoist față de ceilalți. Adăpostul său putea fi din bețe și noroi. Rezervele de hrană erau disponibile instantaneu. Nu avea nevoie de provizii. Nu avea de suferit dacă îi lipseau planificarea și previziunea. Avea nevoie de puțin ajutor din partea altor oameni.

Dar în Nord, egoismul era un lux pe care omul nu și-l putea permite. Omul din Europa de Nord a trebuit să dezvolte previziunea și planificarea pentru a supraviețui rigorilor mediului său. A trebuit să învețe să construiască locuințe substanțiale. A trebuit să exerseze și să dezvolte puteri mentale abstracte pentru a gândi în termeni de viitor, care nu erau necesare la tropice. Cei care nu au reușit, au murit, iar calitățile lor au dispărut odată cu ei.

O selecție naturală a oamenilor a avut loc atunci când cei energici au părăsit climatele calde de unde provine omul, lăsându-i în urmă pe cei leneși.
În Nord, omul trebuia să se gândească la viitor pentru a trăi.

Oamenii prevăzători și altruiști din nord s-au împerecheat apoi între ei pentru a produce și mai mulți oameni prevăzători, descurcăreți și altruiști, la fel cum se pot înmulți calitățile de agresivitate și tenacitate în bulldog prin înrudire.

De-a lungul a sute de mii de ani, fiind forțați să gândească și să planifice din timp, fiind forțați să își ajute vecinii, oamenii din Nord au creat o rasă de oameni în care calitățile de energie, gândire, ingeniozitate și altruism erau primordiale.

(Trebuie precizat aici că eschimoșii, care nu prezintă atât de mult aceste calități, sunt sosiți relativ recent în Nord, fiind împinși spre pustiurile arctice de oamenii mai buni care i-au cucerit și i-au alungat din climatele mai moderate din Asia. Pe de altă parte, înregistrările geologice arată că nordicul european a locuit climatul său rece timp de multe sute de mii de ani).

Climatul nordic a selectat și a crescut astfel o rasă de oameni care aveau capacitatea de a gândi în perspectivă; de a gândi nu în funcție de realitățile concrete ale momentului prezent, ci de ideile și concepțiile intangibile ale furtunilor, dificultăților și condițiilor cu care vor trebui să se confrunte în viitor.

Acesta a fost un nou tip de gândire pentru omenire.

Animalele și sălbaticii nu trebuie să-și formeze concepte abstracte, pentru că au de-a face doar cu realitățile solide ale prezentului. Un animal și un sălbatic prost nu concep și nu se preocupă de "mâine" (cu excepția a ceea ce instinctul îl obligă să facă în mod mecanic, fără să înțeleagă). Dar supraviețuirea într-un climat rece și neospitalier îl obligă pe om să conceapă "frig", "întuneric" și "zăpadă" atunci când este cald și însorit. De asemenea, el trebuie să-și reprime impulsurile agresive și egoiste și să gândească în termeni de organizare de grup și sacrificiu de sine pentru grup.

Această "gândire anticipată" este începutul gândirii "obiective", "științifice"; al gândirii orientate nu numai către progresul sau nevoile imediate ale individului, ci și către relația dintre lucruri și concepte abstracte, cum ar fi "frig", "furtuni", "mâine" etc.

Iar nevoia de organizare socială și de sacrificiu individual este începutul a ceea ce numim acum "justiție" sau "idealism", sacrificarea dorințelor imediate și egoiste pentru binele grupului, această renunțare la o mică libertate personală pentru ordine și dreptate socială.

Nordicii excelează tocmai în aceste două domenii: în gândirea obiectivă, abstractă, "creativă", inventivă și plină de resurse; și în domeniul justiției, al "regulilor" sociale superioare care permit oamenilor să trăiască într-un echilibru îngrijit de ordine și libertate.

Tocmai în aceste domenii vitale omul de culoare cade, deoarece rasa sa nu a avut aproape deloc nevoie de aceste calități de milioane de ani. Negrului pur îi pasă puțin sau deloc de viitor; el nu poate gândi bine decât în termeni imediați, la el însuși și la nevoile sale personale de moment.

Și, mai presus de toate, are o concepție redusă sau inexistentă despre sacrificarea propriei sale bunăstări și dorințe imediate pentru binele pe termen lung al grupului. El este egoist. Nu este un idealist. Mai presus de toate, el este miop, ca o fiară.

"Civilizația" omului Alb este sistemul organizat conceput pentru a face supraviețuirea umană mai productivă și nobilă prin idealism, gândire științifică abstractă, organizare socială și justiție.

Justiția este mecanismul grupului de a opri bătăliile nesfârșite care, altfel, ar fi purtate de ființe umane separate pentru femei, hrană, bunuri, adăpost și plăceri. Grupul stabilește reguli astfel încât fiecare individ să aibă o șansă "echitabilă" de a obține aceste lucruri, iar atunci când apar conflicte, există mecanisme organizate, altele decât violența individuală, pentru a soluționa lupta. Grupul are, de asemenea, sancțiuni și mecanisme pentru a face față atacurilor individuale împotriva întregului grup - "legile penale".

Oamenii din nord au fost forțați să dezvolte aceste lucruri cu mult peste nivelul cerut de locuitorii de la tropice, deoarece supraviețuirea în nord era marginală în cel mai bun caz, și numai cu cel mai mare idealism altruist, previziune și "justiție" oamenii puteau depăși terorile înghețate ale nordului. Dar tropicele au dat naștere unei rase de oameni nepricepuți, leneși, nechibzuiți, cruzi și animalici, care trăiesc pentru moment și care nu pot înțelege cu adevărat "știința" noastră sau nobilele noastre concepte de

"justiție" sau de "idealism" de grup de care nu au avut nevoie timp de atâtea milioane de ani.
Dimpotrivă, viața grea din Europa de Nord a dat naștere unei rase de oameni plini de energie, idealism, un simț delicat al dreptății și, mai presus de toate, capacitatea de a gândi altfel decât în termeni proprii, de a gândi "obiectiv", de a gândi abstract, matematic, științific și de a acționa idealist, pentru grup.

Între aceste extreme, există toate gradele de dezvoltare.

Calitățile speciale ale reproducerii umane care sunt responsabile pentru "civilizație", pentru cultura occidentală, sunt tocmai calitățile speciale crescute de oamenii din nordul extrem al Europei, gândirea abstractă, obiectivă, științifică, idealismul dezinteresat și un bun simț al justiției.

Nordicii sunt astfel supremi în acele calități speciale de caracter care construiesc civilizația; în special energia, idealismul și gândirea obiectivă, abstractă.

Odată cu nordicii, vin alpinii, mediteraneenii, dinarii și alți membri ai marii noastre rase Albe.

Majoritatea dintre noi suntem amestecuri din toate aceste grupuri de Albi.

Toate aceste grupuri de Albi sunt atât de mult, mult mai presus de negrii umili și animalici, încât Albii, toți Albii, formează o rasă separată și superioară.

Nu există nicio modalitate de a "ridica" nivelul abilităților rasei negre (în afară de a fi Dumnezeu și de a avea câteva milioane de ani la dispoziție), așa cum nu ai putea "ridica" un pinguin la capacitatea de zbor a vulturului printr-un fel de antrenament sau "asistență socială".

Marea noastră rasă Albă, condusă de nordici, este cel mai prețios lucru de pe această planetă, pentru toți cei care iubesc civilizația, idealismul și dreptatea, indiferent de poziția fiecăruia pe scara rasială. Lăsați moștenirea de sute de mii de ani a Rasei Albe să fie înecată într-un potop de sânge mai întunecat, iar tot idealismul, dreptatea și cultura vor pieri.

Aproape toate culturile occidentale înalte au rezultat din cucerirea unei populații indigene de către oamenii Albi arieni, care și-au impus legile,

știința, religia și cultura asupra rasei de culoare inferioară pe care au supus-o, la fel cum au făcut Albii aici, în America, cu indienii.
Istoria arată că, în fiecare caz în care arienii Albi au realizat această performanță de a impune civilizația unei rase de culoare, fără a extermina rasa inferioară, rasa de culoare a cucerit în cele din urmă minoritatea de cuceritori Albi prin inundarea cu sângele lor colorat.

Primele desene și înregistrări ale civilizației egiptene arată că oamenii care au creat piramidele și minunile Egiptului au fost BĂRBAȚI mediteraneeni, Albi. Pentru a construi piramidele puternice și marile clădiri de piatră ale Egiptului, acești cuceritori au mers spre sud, în zona negrilor din Africa, au adunat milioane de animale negre, aproape animale, în Egipt și le-au pus la muncă ca sclavi, ca pe cai.

Deși stăpânii Albi au luat tot felul de măsuri necruțătoare pentru a preveni amestecul sângelui negru cu sângele lor, au existat întotdeauna membri pofticioși ai rasei lor dispuși să își satisfacă poftele sexuale fără să se gândească la consecințe, cu femei negre.

De-a lungul celor trei mii de ani de declin al Egiptului, primii câțiva corcituri maronii crescuți de Albi nepăsători cu negri nubieni au crescut la sute, mii, sute de mii și, în cele din urmă, au devenit un astfel de potop de corcituri încât au copleșit ceea ce mai rămăsese din stăpânii arieni Albi și au inundat și eliminat complet rasa Albă producătoare de cultură. Spre final, a existat chiar un faraon de culoare.

Rata de declin a Egiptului urmează rata de distrugere a rasei ariene Albe; nu îndeaproape, ci EXACT.

Astăzi, egiptenii sunt de partea Africii Negre, din punct de vedere politic, social și rasial. Iar slăbiciunea și înapoierea lor nu are nimic de-a face cu lipsa de oportunități; este rasială!

Dacă aceasta ar fi fost o ciudățenie neobișnuită a istoriei, nu m-aș fi deranjat să o relatez în această carte.

Dar NU este un eveniment ciudat, neobișnuit.

S-a întâmplat din nou și din nou și din nou. Se întâmplă întotdeauna.

S-a întâmplat în Grecia, unde arienii Albi au produs cea mai frumoasă civilizație pe care lumea a cunoscut-o vreodată, chiar modelul civilizației noastre de astăzi.
Primele lucrări ale artiștilor din "Epoca de Aur" a Greciei lui Pericle arată că autorii "Epocii de Aur" erau ei înșiși un popor "auriu", cu păr auriu, gAlben și creț, ochi Albaștri și piele Albă, nordicii.

Tot ei au cucerit popoarele asiatice mai mici, colorate, pe care le-au găsit în Grecia, le-au înrobit, au plecat și au adunat rasele inferioare de negri și, încetul cu încetul, s-au amestecat cu aceste creaturi africane mizerabile, până când Grecia de astăzi mai are doar o minoritate din rasa nordică originală. Iar înregistrarea declinului civilizației grecești este tocmai înregistrarea amestecului sângelui său cu roiurile inferioare ale propriilor săi sclavi negri.

Găsim aceeași sinucidere a rasei noastre în Roma, Spania, Portugalia, America Latină, Italia și Mexic, peste tot unde Omul Alb a încercat să trăiască în aceeași zonă geografică cu rase inferioare. Nobilele calități de justiție, lege și ordine, corectitudine, imparțialitate științifică, libertate față de superstiții grosolane și toate celelalte calități ale Omului Alb nordic sunt elementele de bază ale ceea ce numim civilizație. Fără aceste calități în oamenii care dețin puterea în orice națiune, acea națiune rămâne sau devine înapoiată și, în cele din urmă, sălbatică.

URGIA echității, justiției, obiectivității, cercetării științifice, previziunii de secole etc. sunt inseparabile de Arian, în special de omul Alb nordic, așa cum este lătratul unui câine sau mieunatul unei pisici.

De fapt, tocmai acest îndemn la corectitudine, acest simț al dreptății, această obiectivitate supremă, îl conduce pe omul occidental la propria sa distrugere prin "liberalism". Liberalul Alb sincer este o persoană care și-a suprimat atât de mult instinctele naturale și și-a exaltat atât de mult dragostea pentru "corectitudine", încât și-a pierdut propriul simț al supraviețuirii rasiale.

Singurul "numitor comun" în toate convingerile irațională ale "liberalilor" este această supra-obiectivitate, această dedicare fanatică față de ceea ce pare "corect" pentru intelectul lor (chiar dacă, pe termen lung, "corectitudinea" lor liberală produce cea mai mare nedreptate față de propriul lor popor, și anume dispariția rasei noastre, rasă care este singura care produce "liberalii" care iubesc această corectitudine).

"Nu este corect", spun liberalii, "ca unii elevi să fie stigmatizați ca "eșecuri", în timp ce alții sunt aplaudați pentru reușită. Cei care sunt stigmatizați ca "eșecuri" sunt paralizați emoțional și, prin urmare, eșuează mai mult.
Prin urmare, trebuie să eliminăm notarea în școli și universități. Trebuie să eliminăm competiția și să găsim modalități de a face ca toți studenții să aibă același succes."

"Nu este corect", se plâng liberalii, "ca un om să se nască negru (urât și prost), din "vina lui", în timp ce altul se naște Alb, frumos și inteligent. Prin urmare, este de datoria noastră să reparăm greșelile naturii și să împingem negrul până la un nivel "corect" cu omul Alb", și astfel liberalii favorizează nebunia amestecului de rase.

"Nu este corect", spun liberalii, "ca un om să aibă un milion în timp ce altul este falit sau sărac". Ei uită de funcționarea necesară a mecanismelor de recompensă și pedeapsă stabilite de natură pentru a asigura energia și munca creaturilor sale și astfel liberalii devin pro-comuniști și comuniști.

"Nu este corect", scandează liberalii, "ca America și Europa să aibă atât de mult, în timp ce națiunile "nedezvoltate" (de culoare) precum Haiti, Africa, China, India și America de Sud au atât de puțin", așa că liberalii devin artiști ai ajutoarelor internaționale, pentru a se asigura că până și cel mai neproductiv, prost și inutil pigmeu primește partea sa "echitabilă" din ceea ce omul Alb produce prin energia, creativitatea și munca sa.

"Nu este corect", intonează cu pioșenie liberalii, "să existe războaie în care oamenii se omoară unii pe alții", uitând că doar forța îi împiedică pe OAMENI de la banditism și viol, și astfel aceste capete grase liberale devin pacifiști prostuți.

"Nu este corect", spun liberalii, "ca o națiune de elită să se bucure de atât de multe în timp ce alte națiuni nu au nimic, sau ca unele grupuri din cadrul națiunilor să aibă mai mult control decât alte grupuri". Astfel, dragostea liberalilor pentru "corectitudine" duce la doctrina lor nebunească "un om, un vot" și la "democrația" lor sinucigașă, a Națiunilor Unite negre, care nu ține absolut deloc cont de drepturile unui om care a creat și a produs de a controla ceea ce a câștigat, în timp ce un alt om nu a făcut absolut nimic și, prin urmare, nu are niciun "drept" asupra fructelor muncii altora.

Se va descoperi că fiecare dogmă a stângii și a liberalilor miroase a această pasiune nebunească de a fi "corecți" față de cei inapți, corcituri, lași, proști

și ciudați, în detrimentul celor viguroși, creativi, puternici, inteligenți și curajoși.
Acest efort nebunesc de a inversa înțelepciunea naturii prin a fi "corect" față de eșecuri, ciudați și ciudați este însăși esența a ceea ce liberalii tâmpiți numesc "comunism ideal". "Liberalismul" și "comunismul ideal", atunci când sunt convingeri sincere, reprezintă o pasiune atât de nebună pentru câinele de SUB, încât victimele fanatice ale acestei iluzii liberale sunt nerăbdătoare să îl bată până la moarte pe câinele de SUS, doar PENTRU CĂ este mai bun.

Această nebunie este specifică poporului Alb, Arian, super-obiectiv.

Evreul care predică comunismul nu pune în practică doctrinele sale de "împărtășire". Nu, pentru evreu, comunismul este doar o ARMĂ prin care să prindă în capcană mințile și inimile neevreilor proști, pentru a le putea jefui și înrobi.

Iar printre rasele negre, brutalitatea, canibalismul și tirania încă prevalează. Nu există niciun pericol să existe vreodată un număr semnificativ de canibali "liberali" sinceri.

Pe scurt, "liberalismul" și "comunismul ideal" sunt rezultatele obiectivității, echității și iubirii de dreptate a arienilor, duse până la nebunie și sinucidere.

Pentru a folosi o analogie potrivită, stângiștii sinceri (non-evrei) sunt ca niște grădinari care nu suportă să smulgă buruienile pentru că "simt pentru" buruienile. Ei nu pot suporta să vadă "buruienile" umanității smulse din grădinile productive ale societății. Apărarea lor emoțională a buruienilor îi conduce în cele din urmă la punctul în care sunt PRO- buruieni și ANTI-GARDINĂ.

Numai omul Alb Arian dezvoltă vreodată această mentalitate "pro-buruieni", acest liberalism super-obiectiv, care determină victimele să își nege propriile interese și să lupte (în multe cazuri, eroic) pentru "drepturile" buruienilor și gunoiului uman.

Tot restul omenirii, neatinsă de această capacitate fundamental nordică de a gândi și de a simți în mod idealist, altruist și obiectiv, își vede de treabă în modul de modă veche al INSTINCTULUI, cu o hotărâre egoistă pentru propriul său bine.

Nici omul Alb nu își poate impune idealismul, ordinea și civilizația asupra popoarelor inferioare.
Ori de câte ori omul Alb cucerește o populație de culoare, ca în Haiti, și apoi pleacă, tot ca în Haiti, populația nativă de culoare revine rapid la mizeria, nedreptatea, prostia și sălbăticia ei naturală, tot ca în Haiti.

CIVILIZAȚIA OCCIDENTALĂ ESTE UN REZULTAT AL NATURII OMULUI ALB. Fără omul Alb, NU EXISTĂ civilizație occidentală, justiție occidentală, tehnologie occidentală, știință sau cultură modernă.

Un câine latră pentru că este un câine. O pisică miaună pentru că este o pisică.

Iar o rasă Albă produce "civilizația" occidentală pentru că este o rasă Albă.

Atunci când nu mai este Albă, ea încetează să producă civilizație și, de fapt, cade în sălbăticie și degenerare.

ESTE CEEA CE FACEM ACUM ÎN STATELE UNITE.

Până în 1900, această țară a fost covârșitor nordică, compusă din locuitori ai Angliei, Franței, Germaniei, Irlandei, Scandinaviei, Poloniei etc., toți descinzând din aceeași specie umană nordică.

Deși există întotdeauna unele elemente putrede, majoritatea acestor oameni purtau în ei impulsurile de bază care creează și susțin instanțe și sisteme de poliție corecte, un guvern drept, politicieni și oameni de stat onești, luptători curajoși și care se sacrifică, buni organizatori, cei care iubesc adevărul de dragul său, energia și dorința de a munci și de a produce și toate celelalte calități umane care au făcut din America cel mai mare și mai bogat tărâm din istorie.

În timp ce America, compusă în cea mai mare parte din aceste elemente nordice, îi cucerea și îi măcelărea pe indienii de culoare pe care îi găsea ca nativi, ea își păzea cu gelozie țărmurile împotriva invaziilor altor rase. Timp de două secole, politicile noastre de imigrare au exclus în mod riguros rasele de culoare și au favorizat Albii.

Astfel, până în jurul anului 1850, am avut o populație omogenă, Albă, relativ stabilă, cu excepția roiurilor de sclavi negri (care erau supuși unei supuneri rigide). Apoi, câțiva evrei și nebuni blestemați au eliberat în

mijlocul nostru primii germeni reali ai bolii rasiale care distrusese deja orice civilizație Albă similară, din Egiptul antic până în Brazilia. Ne-am lăsat pradă otrăvitoarei idei liberale că poate rasele de culoare erau doar "oameni Albi cu pielea închisă la culoare" și erau sălbatice doar pentru că nu avuseseră niciodată o "șansă".

Harriet Beecher Stowe a scris "Cabana unchiului Tom", plină de cea mai lacrimogenă și goală propagandă în numele acestei idei de "egalitate a negrilor" pe care lumea o văzuse vreodată. (Prea puțini oameni știu că publicațiile evreiești se laudă că domnul Stowe, soțul lui Harriet, era nu numai evreu, ci și rabin, unul dintre nenumărații evrei care își schimbă numele).

Prin urmare, milioane de Albi nordici, altfel inteligenți (care nu văzuseră sau nu știuseră nimic despre negrii adevărați), s-au înarmat și au măcelărit mai mult de un milion dintre cei mai buni Albi din America în numele acestor negri, într-un "război civil" sinucigaș. Fiecare națiune care a încercat să trăiască în aceeași zonă cu negrii, (chiar și atunci când negrii au fost ținuți în sclavie totală), a sfârșit întotdeauna cu sângele său otrăvit și amestecat, și cucerit de sclavii săi inferiori.

După această vărsare de sânge Alb în Statele Unite, negrii nu numai că au fost eliberați, ci au fost puși deasupra omului Alb ca guvernatori ai acestuia în Sudul cucerit.

Doar revolta Ku Klux Klan a salvat Sudul (și rasa noastră) de la acea oroare de nedescris.

Profitând de calitățile naturale ale negrilor, superstiția și prostia, Klanul se plimba noaptea în așternuturi. Semianimalele de culoare îi luau pe membrii Klanului cu cearșafuri drept "bântuiri", "fantome" etc. Acest lucru, combinat cu violența și terorismul Klan împotriva negrilor "obraznici", a restabilit curând dominația, ordinea și civilizația Albilor în Sud. Iar când nordicul mediu a văzut și a experimentat realitatea negrilor, s-a alăturat rapid fratelui său Alb din Sud (acesta fiind motivul pentru care Klanul a reușit să supraviețuiască și să aibă succes).

Rasa noastră avea încă energia și unitatea necesare pentru a-și reveni după orgia de nebunie rasială a Războiului Civil. Chiar și cei mai înverșunați lideri liberali ai acelor vremuri se fereau de un adevărat amestec de rase, așa cum avem astăzi.

Președintele Lincoln nu a propovăduit niciodată egalitatea rasială, nici vreun fel de amestec. De fapt, Lincoln a predicat exact contrariul (un alt exemplu al modului în care societatea noastră modernă, evreiască, îi minte pe oameni). Iată câteva dintre cele mai bune declarații ale lui Lincoln despre negri, de exemplu:

"Egalitatea negrilor! Absurd! Cât timp, în guvernul unui Dumnezeu suficient de mare pentru a crea și a menține acest Univers, vor mai exista șmecheri care să vândă și proști care să înghită o bucată de demagogie atât de josnică ca aceasta?" (Din Fragmente: Note pentru discursuri, septembrie 1859, vol. III, p. 399)

"Judecătorul Douglas v-a spus că nu a reușit să obțină de la mine un răspuns la întrebarea dacă sunt în favoarea cetățeniei negrilor. Din câte știu eu, judecătorul nu mi-a mai pus niciodată această întrebare. Nu va avea ocazia să o mai pună vreodată, pentru că îi spun foarte sincer că nu sunt în favoarea cetățeniei negrilor. Părerea mea este că diferitele state au puterea de a face dintr-un negru un cetățean în temeiul Constituției Statelor Unite, dacă doresc. Dacă statul Illinois ar avea această putere, m-aș opune exercitării ei. Asta este tot ce am de spus despre asta". (Discurs la Springfield, Illinois, la 26 iunie 1857, Vol. II, p.405-409)

"În cursul răspunsului său, senatorul Douglas a remarcat, în esență, că el a considerat întotdeauna că acest guvern a fost făcut pentru poporul Alb și nu pentru negri. De ce, de fapt, și eu cred la fel." (Discurs rostit la Peoria, Illinois, la 16 octombrie 1854, în timpul primelor dezbateri Lincoln-Douglas, vol. II, p. 251)

"Vedeți starea noastră actuală, țara angajată în război! Oamenii noștri Albi își taie gâtul unii altora și apoi luați în considerare ceea ce știm că este adevărul.

Fără rasa voastră printre noi, războiul nu ar fi putut avea loc, deși mulți oameni angajați de ambele părți nu țin la voi într-un fel sau altul... Prin urmare, este mai bine pentru amândoi să fim separați.

Tu și noi suntem rase diferite. Avem între noi o diferență mai mare decât există între aproape orice alte două rase. Nu trebuie să discut dacă este bine sau rău, dar această diferență fizică este un mare dezavantaj pentru amândoi, deoarece cred că rasa voastră suferă foarte mult, mulți dintre ei trăind printre

noi, în timp ce rasa noastră suferă din cauza prezenței voastre. Într-un cuvânt, suferim de fiecare parte. Dacă acest lucru este admis, el oferă cel puțin un motiv pentru care ar trebui să fim separați". (Discurs despre colonizare adresat unei delegații de negri la Washington, D.C. la 14 august 1862, Vol. V, p. 371)

"Voi spune atunci că nu sunt și nici nu am fost vreodată în favoarea egalității sociale și politice a rasei Albe cu cea neagră, că nu sunt și nici nu am fost vreodată în favoarea transformării negrilor în alegători sau juriați, nici a calificării lor pentru a ocupa funcții publice, nici a căsătoriilor mixte cu Albi, și voi spune în plus că există o diferență fizică între rasa Albă și cea neagră care cred că va interzice pentru totdeauna celor două rase să trăiască împreună în condiții de egalitate socială și politică. Și în măsura în care nu pot trăi astfel, în timp ce rămân împreună, trebuie să existe poziția superiorului și a inferiorului, iar eu, la fel ca oricare alt om, sunt în favoarea atribuirii poziției superioare rasei Albe". (A patra dezbatere cu Stephen A. Douglas la Charleston, Illinois, 18 septembrie 1958, vol. III, p. 145-146)

Fiecare cuvânt atribuit lui Abraham Lincoln în aceste pagini poate fi găsit în ceea ce este probabil cea mai completă sursă de documente originale despre Lincoln, The Collected Works of Abraham Lincoln, editată de Roy P. Basler și publicată în 1953 de Rutgers University Press în opt volume plus un index.

Lincoln nu a fost nici el primul care a propovăduit separarea rasială.

Omul care a scris "Toți oamenii sunt creați egali" în Declarația de Independență, Thomas Jefferson, a scris și a gândit același lucru ca Lincoln.

Ca exemplu al cruzimii cu care cultura noastră evreiască de astăzi ne minte, uitați-vă la inscripția de pe Jefferson Memorial.

"Nimic nu este mai sigur scris în cartea destinului", scria Jefferson, "decât că acești oameni (negrii) vor fi liberi".

Inscripția de pe Memorial se OPRIT apoi, dând impresia că acesta a fost sfârșitul a ceea ce Jefferson a scris și a ceea ce a vrut să spună.

Dar restul celor scrise de Jefferson în această frază inversează această impresie falsă. Iată completarea propoziției care a fost omisă din inscripție:

"... nici nu este mai puțin sigur că cele două rase, la fel de libere, nu pot trăi în același guvern". (Scrisoare către George Washington, 4 ianuarie 1786)
Evreii, falsificatorii de hărți și egalitarii, eliminând orice cunoaștere a moștenirii noastre rasiale, orice cunoaștere a sursei civilizației, orice cunoaștere a naturii inferioare, sălbatice a omului de culoare și orice cunoaștere a sorții universale de-a lungul întregii istorii a oamenilor care au uitat aceste lucruri, au reușit să accelereze foarte mult procesele istorice obișnuite de degenerare și prăbușire rasială.

Generația noastră modernă, îmbibată de televiziunea evreiască, bombardată de educația progresistă evreiască, mințită de ziarele, revistele și filmele evreiești, otrăvită de "moralitatea" evreiască, sau mai degrabă de lipsa ei, lipsită de orice cămin, familie, credințe și idealuri reale și, în cele din urmă, condusă fără milă de politicienii lingușitori dominați de evrei, care adoptă legi vicioase care impun amestecul rasial la baionetă, a ajuns în punctul de degenerare rasială pe care Roma a avut nevoie de cinci secole pentru a-l atinge. Dacă nu găsim o cale de a-i face pe oamenii noștri Albi să se cunoască din nou pe ei înșiși, să realizeze cine sunt, ce sunt și ce ne fac rasele străine de evrei și negri, va fi prea târziu pentru totdeauna!

Cei care iubesc civilizația occidentală, justiția, cultura și libertatea trebuie să realizeze că aceste lucruri sunt produsul exclusiv al omului Alb, așa cum lătratul este produsul unui câine.

De fapt, super-obiectivitatea, corectitudinea Omului Alb este cea care îl face să dorească să ajute rasele mai nefericite și îl face să simtă o milă atât de copleșitoare pentru rasele inferioare, încât întotdeauna s-a distrus pe sine în efortul de a le ridica. Nicio altă rasă nu umblă prin lume încercând să îi ajute pe alții. Este întotdeauna Omul Alb. Și în procesul de a încerca să "ajute", el distruge de fapt singurul lucru care face posibilă orice dreptate, orice noblețe, orice bunătate și cultură în această lume dură și rece. El distruge rasa Albă.

Dacă rasa Albă va fi distrusă, sălbăticia, nedreptatea, cruzimea și superstiția celorlalte rase vor duce lumea înapoi în junglă.

America este acum ultimul bastion al rasei Albe.

Germania a fost acest bastion, dar evreii ne-au convins să distrugem Germania, care este acum neputincioasă să își îndeplinească vechiul rol de "bastion împotriva Estului".

Anglia a pierit din punct de vedere al energiei și agresivității. Ea și-a predat pionierii coloniali canibalilor Mau Mau de pretutindeni de pe pământ. Îi primește pe canibali pe micuța ei insulă Britanică, îi întemnițează pe cei care se opun și folosește totul, cu excepția forței, împotriva Rhodesiei Albe pentru a-i face pe Albi să se supună sălbaticilor din junglă. Anglia este acum atât de evreizată și de slăbită încât, deși poate reînvia suficient pentru a-i salva pe Albii de acolo, va fi nevoie de un secol pentru a-și reface energia naturală. Anglia nu poate spera să conducă lupta pentru salvarea rasei Albe, când ea însăși piere.

Franța, Italia, Grecia etc. sunt prea slabe și evreizate chiar și pentru a dori o renaștere. Nu are rost să catalogăm toate mizeriile celorlalte națiuni Albe sub bolșevismul evreiesc și propaganda liberală.

America este ultima, singura speranță pentru salvarea tuturor oamenilor Albi și, prin urmare, a civilizației noastre. Numai în America mai există un bazin suficient de mare de sânge Alb Arian brut, cu bogăția și puterea de a conduce renașterea rasei noastre.

Dacă America cade definitiv și iremediabil în mâinile evreilor și ale negrilor, așa cum au făcut deja Anglia, Franța, Rusia și restul lumii occidentale, nu va mai exista niciun petic de pământ pe această planetă unde măcar câțiva oameni Albi să se poată aduna și să organizeze orice fel de rezistență la înecarea finală a rasei Albe de către potopul de sânge colorat inferior.
Până AICI!

America este ultimul câmp de luptă al Armaghedonului.

Trebuie să ajungem la mințile și inimile milioanelor și milioanelor de bărbați Albi încă energici, încă curajoși, încă excelenți din punct de vedere rasial, să-i unim ca o rasă, în ciuda religiei, politicii, geografiei, economiei sau a orice altceva.

Ei trebuie să vadă că se află pe prăpastie, la capătul unui milion de ani de dezvoltare a marii rase Albe, cu piciorul negrului și al evreului plantat în spatele lor și împingându-i.

Ei trebuie făcuți să vadă că nu există pe acest pământ o problemă atât de vitală pentru ei ca singura problemă despre care dușmanul nu îi lasă să vorbească, RASA!
Ei trebuie să înțeleagă că tot ceea ce iubim și prețuim, și aproape tot ce înseamnă cultură, civilizație, dreptate, adevăr și noblețe pe această planetă este un produs al marii Familii Albe, din care fiecare dintre ei face parte.

De asemenea, ei trebuie să vadă că nu ne putem permite divizarea meschină a marii noastre rase Albe în facțiuni care se ceartă și se urăsc reciproc. Există diferențe rasiale minore între oamenii Albi. Iar nordicul este idealul spre care trebuie să tindem cu toții. Dar, în comparație cu prăpastia imensă dintre orice om Alb și rasele de culoare (în special africanii), diferențele dintre grupurile de oameni Albi sunt aproape invizibile. Polonezii și Germanii, Francezii și Englezii, Italienii și Lituanienii, Danezii și Grecii, Americanii și Irlandezii, Suedezii și Spaniolii, noi suntem oameni Albi, ultimii din rasă. Suntem frați. Suntem înconjurați și aproape dispăruți. Nu îndrăznim să ne luptăm pentru diferențe minore, uitând cea mai mare și mai importantă diferență de pe pământ: diferența dintre noi, Albii, și ei, negrii; dintre toți oamenii Albi și roiurile colorate care amenință să ne înghită și să ne distrugă întreaga rasă pentru totdeauna.

Culoarea pielii este uniforma ta în această bătălie finală pentru supraviețuirea Occidentului.

Este o chestiune de viață și de moarte să găsim energia, voința, înțelepciunea și diplomația necesare pentru a ajunge la milioanele de "conservatori" care sunt spiritual de partea noastră, dar care sunt încă orbi la problema de care depind toate celelalte, rasa.

Fiecare civilizație Albă de dinaintea noastră a pierit în mizerie întunecată pentru că Albii nu au realizat niciodată că toate celelalte probleme de economie, politică, teologie, cultură etc. sunt jocuri de copii, în comparație cu problema fatală a RASEI!

Poporul nostru este înconjurat, descurajat, sfâșiat de dispute copilărești, inconștient de cine suntem și ce suntem, trimis pe o mie de alei oarbe de probleme secundare de politică, economie, religie și cultură, îngrozit chiar să menționeze adevăratele probleme rasiale care ne distrug, până când ne confruntăm cu o catastrofă fără precedent în istorie.

Ori de câte ori Albii au suferit dezastre, în India, Egipt, Brazilia etc., au existat întotdeauna locuri pe Pământ unde rasa Albă se putea înmulți cu adevărat și putea produce energie nouă și semințele din care putea răsări o rasă Albă reînnoită.
Astăzi, evreii, bolșevicii și liberalii au reușit să atace rasa Albă la nivel mondial. Ei nu au lăsat nicio ascunzătoare, niciun refugiu pentru ca rasa noastră să supraviețuiască și să se refacă. Națiunile lor Unite au făcut o crimă de "genocid" chiar și menționarea acestor fapte. Iar acum fac presiuni feroce pentru crearea unei poliții mondiale care să impună catastrofa rasială sub numele de "fraternitate" și "egalitate".

Un secol de propagandă evreiască, de spălare a creierului de către evrei, de "egalitate" evreiască, de propagandă evreiască a "maselor" împotriva elitei, de dominație evreiască a rasei noastre prin puterea aurului și de demascare evreiască a liderilor noștri a produs oroarea supremă de pe planetă, o rasă de Albi care abia așteaptă să se distrugă în numele "fraternității mondiale".

Natura înnăscută, fundamentală a rasei Albe este singura care poate produce ceea ce numim civilizația occidentală, care, de fapt, a produs civilizația occidentală și care este singura care poate susține civilizația occidentală.

Propaganda emoțională și lacrimogenă despre fraternitate și "iubire" poate ascunde acest fapt. Dar toate sloganurile și propaganda lor nu pot diminua acest fapt.

Pe de altă parte, este natura înnăscută, de bază a raselor de culoare, în special a rasei negre africane, de a fi incapabile să dezvolte, să folosească sau să susțină civilizația occidentală, deoarece idealismul, altruismul, previziunea, gândirea abstractă, științifică și organizarea culturală nu se află la negri. De fapt, istoria a arătat că, ori de câte ori o rasă Albă civilizatoare a adus sclavi negri și s-a amestecat lent cu ei, civilizația poporului Alb s-a prăbușit exact în același timp în care a devenit un popor amestecat, amestecat, amestecat cu negri.

Dacă doriți să vedeți o dovadă științifică clasică a răului acestui amestec de rase, comparați istoria Americii de Nord și a Americii de Sud.

America de Sud este la fel de bogată, sau mai bogată, în resurse naturale decât America de Nord America de Sud are o gamă de clime la fel de largă, sau mai largă, decât America de Nord. America de Sud este mai mare decât America de Nord.

America de Sud a fost colonizată înaintea Americii de Nord și a avut mai mult timp la dispoziție pentru a crește și a se dezvolta.
De ce America de Sud nu este cu mult înaintea Americii de Nord în ceea ce privește civilizația?

De ce toți oamenii din lume tânjesc să ajungă în America de Nord, dar puțini încearcă să migreze în America de Sud?

De ce America de Nord este acum cel mai "bogat" continent de pe Pământ, în timp ce America de Sud este încă un continent "subdezvoltat", înapoiat, înfometat, în care încă mai există vânători de capete și, în mare parte, o junglă?

Nu puteți susține că acest lucru se datorează "formei de guvernământ", "libertății" sau oricăror alte motive economice, politice, teologice, sociologice etc., deoarece America de Sud a avut și are în continuare toate lucrurile de această natură care există în America de Nord. Majoritatea constituțiilor din America Latină sunt modelate direct, aproape cuvânt cu cuvânt, după Constituția Statelor Unite.

Dar cea mai mare parte a Americii de Sud rămâne săracă, haotică, înapoiată, murdară și "subdezvoltată", așa cum le place liberalilor să numească rasele de culoare triste și mizerabile.

Singura diferență reală dintre America de Nord și America de Sud constă în oameni, în rase.

Populația Americii de Nord este în proporție covârșitoare ALBĂ și în mare parte nordică.

Oamenii din America de Sud sunt în mare parte negri, amestecuri de indieni de culoare, sclavi negri și Spanioli sau Portughezi.

Coloniștii Englezi, Scandinavi, Scoțieni, Irlandezi, Francezi și Germani din America de Nord nu au venit doar să jefuiască și să exploateze și apoi să se întoarcă în Europa cu prada lor, așa cum au făcut Spaniolii și Portughezii care au venit în America de Sud.

Nordicii (sau "anglo-saxonii") care au venit în America de Nord au venit să se stabilească și, prin urmare, și-au adus femeile cu ei și au trăit în familii.

Albii nordici au exterminat în mare parte populația nativă, de culoare. Spaniolii, care au venit doar ca jefuitori și exploatatori, au adus foarte, foarte puține dintre femeile lor și s-au alăturat băștinașilor de culoare.
Natura umană masculină fiind ceea ce este, natura și-a urmat cursul.

În nord, bărbații au produs mai mulți bărbați Albi, ca ei, care se împerecheau doar cu propriile femei.

În America de Sud, Spaniolii și-au satisfăcut poftele cu femei indiene native și, mai târziu, cu sclave negre pe care le-au importat din Africa. Aceștia au produs un număr mare de corcituri maronii, stupide și pipernicite.

Aceasta nu este "ură" sau "intoleranță"; este un fapt istoric. Și puteți vedea rezultatul cu ochii voștri dacă vizitați America de Sud.

În Brazilia și în cea mai mare parte a acestui vast continent latino-American, vă veți simți ca un fel de gigant străin printre pigmei colorați atunci când mergeți pe una dintre străzile lor. Populația este plină de oameni maronii, cu ochi tulburi, rahitici și letargici, îmbrăcați în zdrențe largi. Doar acolo unde energia și capitalul nordic au pătruns, ca în marile orașe, veți găsi ceea ce am numi "civilizație". Oriunde populația băștinașă, bastardă, este lăsată de izbelițte, veți găsi mizerie, mizerie, cruzime, lipsă incredibilă de morală sau standarde de conduită, haos politic, tirani, lene și același tip de jumătate de civilizație pe care îl găsiți în Africa, India și oriunde domnește omul de culoare.

Acestea sunt afirmații crude și brutale, poate. Inima oamenilor blânzi se revoltă la recitarea lor. Dar supraviețuirea civilizației occidentale depinde de recitarea lor și de întipărirea lor în mintea poporului nostru.

Liberalii, evreii, comuniștii și marile turme de Americani spălați pe creier fac acum Americii de Nord ceea ce Spaniolii au făcut Americii de Sud.

Și nu vă puteți permite să fiți tandri cu privire la acest subiect, pentru că nu există nicio modalitate de a corecta o greșeală rasială, odată ce am permis să fie făcută.

Dacă le permitem idioților și falsificatorilor conștienți de hărți și naufragiatorilor să facă din nepoții voștri și din copiii lor niște mici corcituri maro mizerabile, atunci veți face și voi o junglă sud-Americană din puternica și minunata noastră civilizație WHITE nord-Americană.

Poporul vostru se va îneca în sânge negru mai sigur decât în toate oceanele lumii. Oamenii Albi trebuie să fie conștienți că sunt cu toții O SINGURĂ FAMILIE, cu diferite ramuri ale familiei numite baltici, nordici, anglo-saxoni, mediteraneeni, slavi, dinarici, alpini etc. Dar, indiferent de ramura familiei din care face parte un om Alb, acesta este infinit mai apropiat de oricare dintre frații și surorile sale Albi decât de oricare dintre rasele de culoare; și există o prăpastie de netrecut între orice om Alb și mizerabilul negru Congo, jumătate animal, care a dat naștere negrilor din mijlocul nostru.

Nimic de pe această planetă nu este atât de prețios pentru noi și nu ar trebui să fie atât de prețios pentru lume, precum ereditatea "rasei stăpâne" Albe care, singură, poate produce și menține dreptatea, ordinea, cultura și civilizația Albă.

Acei evrei care îi ajută pe negrii asemănători maimuțelor și care complotează să distrugă acel prețios bazin de sânge Alb, precum și "liberalii" care îi ajută în acest complot, sunt ucigași și exterminatori ai unei întregi rase, cea mai mare rasă care a pășit vreodată pe fața acestei planete.

CAPITOLUL 11
COȘMAR

Este cald. Atmosfera nocturnă este grea și opresivă. Toate ferestrele sunt deschise. Poți auzi sirena la câteva străzi distanță, copiii țipând pe stradă și chiar vocile bete ale soților O'Malley în obișnuita lor ceartă. Dar nicio gură de aer nu intră prin ferestre. Te întinzi pe spate în scaunul tău de răchită scârțâitoare, cu tricoul ud de transpirație. Chiar și micul ventilator care oscilează înainte și înapoi nu face decât să accentueze căldura brutală și transpirația aerului atunci când ventilatorul te bruschează momentan.

Dai drumul la televizor și iei o gură de bere din cutia rece.

Pare a fi doar o altă noapte fierbinte de august, doar că, cumva, aceasta este diferită. O poți simți.

Există un aer de tensiune, așteptare, premoniție.

Știrile au fost proaste. Dar au fost proaste încă de când au început revoltele, în iunie. V-ați obișnuit cu revoltele în fiecare vară, din 1963. Acum, în 1971, se așteaptă ca verile să fie perioade de război aproape deschis între negri și Albi. Nici măcar iernile nu mai sunt adevărate armistiții, așa cum erau în anii șaizeci.

Există izbucniri ale războiului Alb-negru chiar și în cele mai reci luni de iarnă. Dar întotdeauna autoritățile au reușit, cumva, să restabilească un fel de ordine. Prin faptul că Albii stau departe de zonele negre, au reușit să continue să muncească și să mențină un simulacru de viață civilizată.

Dar anul acesta revoltele au fost aproape constante. Televizorul din fața dumneavoastră tocmai a difuzat imagini dramatice cu ceea ce se întâmplă în alte orașe: reflectoarele care străpung noaptea orașului, evidențiind fețele negre distorsionate de ură, luptându-se cu poliția și trupele gărzii naționale, focurile de armă și clădirile în flăcări, unde cocteilurile Molotov au aruncat în flăcări blocuri întregi.

Cu toate acestea, în orașul vostru este liniște de aproape două săptămâni. Polițiștii și soldații au învins ultima revoltă a negrilor înainte ca aceasta să iasă din zona negrilor doar câteva străzi.

Prezentatorul de știri de la televizor povestește cum o altă barcă plină cu sabotori negri, proaspăt veniți de la antrenamentul de gherilă din Cuba, a fost interceptată după un schimb de focuri în Caraibe și a fost împiedicată să aterizeze în Florida.

V-ați săturat de asta! V-ați săturat până peste cap de aceste veșnice probleme cu aceste gloate negre și agitatori comuniști, care stârnesc iadul, violează, ucid, se revoltă și incendiază, jefuiesc și amenință orașe întregi.

Închideți televizorul.

Privești spre tavan în întunericul crescând, întrebându-te unde naiba se va termina, cum se va termina. Aerul greu și fierbinte al lunii august este încărcat de sunete de claxoane de automobile, de strigăte de copii, de vociferări ale vecinilor și de cineva care exersează la pian în apropiere. Mai multe înghițituri de bere, care se încălzesc pe măsură ce ajungi la fundul cutiei. Vrei să-ți iei gândul de la blestemații ăia de cioroi, pentru o schimbare. Aprinzi lumina ca să citești cartea western pe care ai cumpărat-o în drum spre casă.

Apoi îl auzi.

La început crezi că este un fel de mulțime care aplaudă la un meci de baseball. Se aude sunetul unui număr imens de oameni care strigă, de foarte departe. Dar cumva este diferit de orice mulțime sportivă. E un sunet vicios, mortal în mulțimea asta care urlă. Te ridici de pe scaunul de răchită și te duci la fereastră. Peste silueta neagră a apartamentelor de cărămidă de la est, vezi strălucirea familiară. Focurile!

Deci a început din nou!

De ce nu-i pot ucide pe toți nenorociții ăia negri, o dată pentru totdeauna, și să pună capăt acestei afaceri nebunești! La naiba cu asta! Nu te mai uiți, de data asta. Închizi fereastra, te întorci și pornești din nou televizorul. Poate reușești să-ți iei gândul de la veșnicele probleme cu negrii uitându-te la un film sau la o emisiune de comedie.

Cu fereastra închisă, pentru o clipă ți se pare că ai scăpat de iadul nenorocit al negrilor.

Cu televizorul pornit, nu poți auzi mulțimea sau focurile de armă ocazionale.

Îți mai iei o bere rece și încerci să te relaxezi în lumina tubului TV. Tocmai când începi să te interesezi de un western, afurisitul de aparat se oprește. Te ridici să scoți ștecherul. Uneori se poate repara așa. Apoi observi că
că și ventilatorul este oprit. Trebuie să fie o siguranță. Te duci în bucătărie și te uiți în cutia de siguranțe cu lanterna.

Nu sunt siguranțe arse.

Dar, până atunci, începi deja să observi că toate luminile sunt stinse, chiar și lumina de pe stradă care de obicei strălucește în fereastra bucătăriei. Este foarte negru!
Nu ești obișnuit cu un întuneric atât de total, cu absența oricărei străluciri sau reflecții de lumină. Îți dă un sentiment straniu.

Scoți capul pe fereastra bucătăriei. Afară e ceva nou, ceva rău. Nu știi ce este, dar îți strânge inima cu degete de gheață.

E liniște în cartierul tău. Nu mai țipă copiii, nu mai exersează la pian, nu se mai ceartă la O'Malley, nimic, doar liniște. Tăcere moartă, goală, grea. Liniștea dă impact sunetelor îndepărtate ale mafiei din partea centrală a orașului. În întunericul tăcut, în care nu poți vedea nimic, sunetele mulțimii negre de acolo sunt amplificate și accentuate până când par să vină spre tine.

În întunericul de la fereastra ta, îl auzi pe Jack Morgan, care bea bere pe treptele casei sale, strigându-i soției sale, aflată la etaj: "Nu-ți face griji, dragă, e doar o pană de curent. O vor porni în scurt timp. Ține-ți cămașa pe tine."

Un copil începe să plângă, apoi altul. Afară se aude un zumzet emoționat, dar tăcut, în timp ce vecinii încearcă să se adapteze la întunericul total.

Toată lumea ascultă zgomotul mulțimii negre din oraș, dar se asigură reciproc că autoritățile vor înăbuși curând rebeliunea, așa cum au făcut-o întotdeauna.

Apoi o auzi pe doamna Johnson strigând la un vecin pentru niște apă. "Ceva e în neregulă cu a mea", strigă doamna Johnson, "nu pot face rost de apă pentru a repara biberoanele copilului".

Apoi, de la majoritatea vecinilor deodată, auziți că toată lumea a rămas fără apă. Îți dai seama că ceva nu este în regulă și ridici receptorul pentru a suna la poliție. Cel puțin poți raporta că în cartierul tău s-a oprit apa.
Telefonul este mort!

Îți amintești de radioul tău cu tranzistor și îl pornești.

"...publicul este rugat să rămână calm, până când Garda Națională poate restabili ordinea. Rămâneți în casele voastre și nu intrați în panică. Nu este nimic în legătură cu urgența actuală diferit O, DOAMNE MARE! Oh ---- ahhhh."

Prin difuzorul minuscul al radioului se aude sunetul inconfundabil al unui om care își dă ultima suflare. Chiar înainte ca postul să iasă din emisie, se aude "Ce zici de asta, Alb nenorocit!"

Te apleci pe fereastră. "Ați auzit asta!", strigați către vecini în general. "Ce să auzi?" vine dintr-o duzină de gâturi.

"Tocmai mi-am deschis radioul de buzunar și am auzit ce părea a fi un crainic ucis, chiar în direct. Apoi au explodat!"

"Încercați altă stație!", strigă cineva.

"Am făcut-o deja", vine de la altcineva. "Au plecat toți." "Îmi iau armele", strigi tu.

"Mai bine ai fi atent", strigă un vecin, "știi noile legi privind armele!"

"La naiba cu noile legi", răcnești tu. "Dacă nenorociții ăia de negri vin să-și facă de cap pe aici, vor fi împușcați. Nu-mi pasă nici dacă mă bagă la închisoare pentru asta. N-o să-i las pe negrii ăia jegoși să tragă și să ardă locul ăsta, și să le facă rău femeilor noastre!"

Dar înainte ca tu să-ți iei armele ascunse și să ieși în față, ei sunt aici!

O mașină vine țipând în jurul blocului, aruncând cocteiluri Molotov și trăgând cu arme automate! În strălucirea bombelor de benzină în flăcări vezi ochii Albi din fețele negre. Dar chiar dacă nu i-ai putea vedea, ai știi ce sunt după limbajul lor murdar! Ca de obicei, sunt beți și răcnesc înjurături tipic

negre la adresa tuturor Albilor, liberali, bogați, săraci, de dreapta, Klan, a oricărui Alb.

Pe măsură ce mașina plină de teroriști negri dispare, trăgând în continuare, poți auzi țipetele celor pe moarte și expresiile de groază ale oamenilor ai căror apropiați au fost împușcați mortal.

Îți iei bătrânul M1 din Corpul Pușcașilor Marini și pistolul de calibrul .38 și faci pașii, chiar și pe întuneric, câte trei și patru.

Afară, în lumina pâlpâitoare a focurilor, înconjurat de gemetele și rugăciunile vecinilor, găsești un mic grup de bărbați care au avut suficientă experiență de serviciu pentru a nu intra în panică. Ei au armele pregătite și încearcă să decidă ce să facă.

Sugerați ca cineva să fie trimis la secția de poliție de pe Grand. Toți sunt de acord. Un puști cu două pistoale se oferă voluntar. Dispare în întuneric. Tu nu știi că polițiștii sunt toți morți.

Tocmai când discutați unde va fi repartizat fiecare om, o altă mașină plină de ticăloși se întoarce din suburbii spre oraș, trăgând în aer. Te urci pe punte, trântești zăvorul bătrânului M1 și simți un val de satisfacție când vechea pușcă trage fiecare cartuș în teroriștii negri. Îl auzi pe unul dintre ticăloși țipând când e lovit! Îți amintește de război! Dar apoi îți amintești că aici e acasă! Aici locuiesc soția și copiii tăi.

Și asta aduce un gând nou și oribil!

Soția și copiii sunt în vizită în celălalt capăt al orașului. Ce se întâmplă acolo?

Inima ți se oprește pentru o clipă. Dar apoi furia izbucnește în tine. Dacă s-au atins de Janie și de acei copilași!

Începi să te gândești la poziția ta.

Fără lumină, fără apă, fără telefon, fără radio, puține arme, mai puțini care știu să le folosească și au curajul să le folosească, nicio organizație! Și foarte puține muniții!

În timp ce te gândești la toate acestea, la doar câteva minute de la primul atac, apar alte trei mașini! Te îndepărtezi cu M1. Mai lovești una! Dar restul băieților trag în gol, irosind cele câteva cartușe pe care le ai!

Strigați la ei să înceteze focul! E prea târziu. Toți au rămas fără muniție.

Gemetele, plânsetele și rugăciunile celor loviți au demoralizat majoritatea celorlalți oameni. În mod surprinzător, multe dintre femei par mai dure decât bărbații și fac tot ce le stă în putință cu fuste și cămăși rupte pentru bandaje și confortul pe care îl pot oferi prin cuvinte. Mulți dintre bărbați, în special generația tânără "jive", cu părul lung și umerii aplecați, se comportă ca niște adolescente, țipând și țipând, implorând pe cineva să îi "ajute". "Să le ajute"! Ți-ar plăcea să le "ajuți", cu un șut bun în fund.

Acum nu mai este întuneric. Tot cartierul este în flăcări.

Incendiile provocate de benzina în flăcări ard cu ferocitate. Nu există nimic care să le oprească. Nu există pompieri, nici măcar apă.

Noaptea era deja opresiv de fierbinte. Acum, când multe case sunt un infern de flăcări, căldura îți face pielea să se zbârcească.

Deja, mulți alții se mută pe un teren viran, încercând să se îndepărteze de flăcările mistuitoare. Auziți un bărbat și tânăra lui soție țipând unul la altul, la câteva case distanță. Ea încearcă să se întoarcă în casa lor pentru a lua ceva, înainte ca aceasta să ardă. El o ține în brațe în timp ce ea se zbate și țipă. Copiii lor se îngrămădesc în jurul ei, plângând.

Ea nu intră niciodată în casă.

O mașină plină cu negri o vede în cămașă de noapte, în timp ce trece pe lângă ei. Îi împușcă soțul și copiii. O apucă și o târăsc țipând în mașină, râzând nebunește și lăudându-se între ei cu ce au de gând să facă. Și nu poți face nimic cu armele goale.

În câteva minute, alte două mașini pline cu diavoli negri năvălesc în cartier. Dar aceștia nu continuă să meargă, să tragă, ca ceilalți.

Ei ies să jefuiască și să violeze!
Majoritatea bărbaților din jurul tău au fugit de mult să se ascundă în teroare. Tu însuți nu prea mai poți face altceva.

De sub un tufiș de pe peluza cuiva, la umbră de cea mai mare parte a căldurii și luminii toride, îi privești pe sălbaticii negri luând tot ce vor, radiouri, televizoare și femei! Doamne, n-ai crezut niciodată că vei vedea așa ceva!

Ați citit că se întâmplă departe, în Congo și în alte locuri, dar întotdeauna ați crezut că este ceva ce nu veți vedea niciodată aici.

Acum ești obligat să privești, neputincios, cum șase animale negre îi smulg hainele micuței adolescente O'Malley și o violează, unul după altul, după ce i-au ucis mama, tatăl și frații. La început, ea țipă și se zbate disperată. Dar după ce două sau trei dintre bestiile negre au bătut-o și au făcut ce au vrut, ea zace și se văicărește. Apoi nu se mai văicărește.

Toată noaptea oroarea continuă. Casele se transformă în ruine negre. Și continuă să ardă.

Mașinile pline de negri se plimbă în voie prin cartier, jefuind, omorând răniții doar de plăcere și violând!

Ești neajutorat! Bătut.

În cele din urmă, în jurul orei 3 a.m., lucrurile încetinesc puțin. Te târăști afară și îi suni pe ceilalți încă în viață. "Unde naiba este Garda Națională?", continuați să vă repetați unii altora, amețiți, prostiți. "Unde naiba este blestemata de Gardă?"

Sunteți singurul cu suficientă experiență și leadership pentru a încerca să faceți ceva. Sugerați să îi adunați pe răniți și pe cei neajutorați și să încercați să îi adunați pe toți în spatele unui morman de cărămizi și pietre vechi din terenul viran. Răniții plâng, chiar plâng după apă. Dar nu există apă. Nimeni nu se gândește la mâncare, încă. Asta va veni mai târziu. Dar pentru moment, toată lumea încearcă doar să supraviețuiască. Și, în fiecare moment, se aude zgomotul mulțimii uriașe din centrul orașului, care se deplasează, apropiindu-se!

Ceilalți sunt de acord să încercați să coborâți răniții în spatele mormanului de cărămizi. Dar înainte de a termina treaba, auziți un zgomot nou, zgomotele de motoare pe care vi le amintiți din război: TANCURI!

Garda! În sfârșit!

"Este Garda Națională!", strigați către ceilalți. "Pot să aud tancurile!" Toți ascultă. Se aude o urare slabă când toți aud tancurile.

Tocmai la timp, de asemenea, pentru că acum mafia neagră este la câteva străzi distanță! Vă puteți imagina cum ar fi dacă acel roi negru de africani însetați de sânge ar ajunge aici pentru a-i termina pe supraviețuitorii rămași! Acum tancurile se deplasează pentru a restabili în sfârșit ordinea!

Simți, pentru prima dată, că vei supraviețui. Și vă hotărâți să nu mai fiți niciodată prinși așa, să nu mai fiți niciodată dezorganizați și atât de slab înarmați! Dacă nenorociții vor mai încerca vreodată să facă asta, cu sau fără legi privind armele, vă hotărâți să fiți pregătiți!

Zgomotul tancurilor se apropie din ce în ce mai mult. Acum le poți vedea! Slavă Domnului!

Monștrii de fier străbat străzile, curățându-le, iar trupele de infanterie se deplasează în spatele lor în echipament de luptă complet!

Doamne, ce priveliște frumoasă, delicioasă, superbă!

Nimic nu a arătat vreodată mai frumos! Încet-încet, amețiți, cei capabili să meargă încep să iasă din spatele mormanului de cărămizi.

Tancurile și trupele descoperă o mulțime de negri ascunși într-un proiect de construcție. Trupele de infanterie intră în acțiune pentru a-i aduna. Tancurile se opresc.

Dar ce este asta! Ce naiba! Ce fac tancurile acum?

Se întorc! Nu așteaptă ca infanteria să termine cu teroriștii negri din proiectul de construcție, se întorc! Dumnezeule! Nu știu că sunt sute de Albi acolo, neajutorați?

Dar ei nu doar "se întorc"!

Tancurile și-au rotit tunurile și se îndreaptă spre propriile trupe de infanterie! Ce naiba! Și în timp ce tu ești încă uimit, tancurile deschid focul cu mitralierele asupra infanteriei lor și îi doboară, pe sute!

Apoi partea superioară a rezervorului de plumb se deschide - și știi de ce. Un mare cap negru iese afară, rânjind!
Acum se așterne tăcerea în rândul micului grup de bărbați, femei și copii din spatele cărămizilor. Sunt prea uimiți ca să înjure. Nimeni nu trebuie să explice.

Ei își dau seama acum ce s-a întâmplat.

Marea majoritate a negrilor din forțele armate și din Garda Națională s-au alăturat rebeliunii negre.
Acum, puternicele arme tehnice ale Statelor Unite sunt în mâinile sălbaticilor negri, la doar câteva generații distanță de viața animală din junglă. Rachete, tancuri, bombe nucleare, tot ceea ce geniul Alb a creat pentru a se proteja, predat în mod stupid și trădător inamicului însuși în numele "fraternității" și al "egalității"!

Îți folosești ultimele rezerve de voință și energie pentru a aduna micul grup de vecini supraviețuitori într-o pivniță abandonată sub cărămizi și resturi.

Acum ești singur, în fața unei lumi înnebunite.

Fără apă, fără mâncare, fără muniție, fără comunicații, fără medicamente! Nimic! Dar nu ai de gând să renunți, încă.
Poate că e doar ceva local. Poate că armata, pușcașii marini sau altcineva va reuși să controleze această revoltă a junglei.

Dacă reușești să reziști, poate că ajutorul va veni.

Dar tancurile sunt urmate, acum, de roiuri de negri care ies din oraș, beți de whisky și de sânge, acționând exact așa cum cei de teapa lor au acționat din timpuri imemoriale în junglele africane, cu ferocitate animală și sete de sânge! Toți soldații Albi și gărzile naționale din zonă sunt morți, mulți mutilați, luați complet prin surprindere de proprii lor "camarazi" negri! Ziua răsare fierbinte, mai oribilă decât noaptea, plină de fum și flăcări, zeci de răniți gemând zac în jurul tău, înghesuiți acolo, sub pietre și cărămizi. Strigătele după apă, mai ales din partea copiilor, sunt nesfârșite și sfâșietoare. Dar nu există apă.

Nu puteți face nimic.
În jurul orei opt, lucrurile au devenit destul de liniștite în cartierul tău. Se aude doar foșnetul și pocnetul focurilor din jur.

Apoi auzi un țipăt din stradă.

Te uiți afară și îl vezi pe unul dintre negrii pe care i-ai împușcat noaptea trecută, târându-se, gemând și strigând după ajutor.

Nu îndrăznești să te miști.

Dar, deodată, una dintre cele mai curajoase femei, o femeie care a mângâiat, bandajat și ajutat răniții și muribunzii toată noaptea, iese în fugă de sub adăpost. Aleargă spre bărbatul negru din stradă.

Privești cu groază cum înfige un cuțit mare de bucătărie, din nou și din nou și din nou, în trupul negru fremătător!

O recunoașteți. Este doamna Moody, liberala! A contribuit cu sute de dolari pentru negri, i-a ajutat la nesfârșit, a participat la pichetările lor, a stat de vorbă cu ei și chiar a mers în Mississippi pentru a-i înregistra ca alegători. Acum o vedeți acolo, afirmându-și în sfârșit înțelepciunea animalică pe care Dumnezeu i-a dat-o pentru a-și proteja semenii! Noaptea trecută, soțul și copiii ei au fost uciși. Doamna Moody nu mai este "liberală". Acum ea este un membru al marii rase Albe, un luptător!
Dar este prea târziu!

La ora zece, vezi mai mulți negri umblând prin cartier, răscolind ruinele, lovind morții, smulgând hainele de pe femei și râzând nebunește de atrocitățile lor de nedescris, exact ca frații Mau Mau din Africa!

Toată ziua reușiți să supraviețuiți și să mențineți micul grup unit. Dar mai mulți mor, iar setea devine insuportabilă pentru voi toți.

Pe la ora șapte, când noaptea de vară este încă fierbinte și însorită, trebuie să vedeți o fetiță murind în brațele mamei sale. Ea continuă să plângă după "mami", iar mama ei continuă să fredoneze "Mami e chiar aici, dragă, chiar aici! I'm right here!", și plânge încet, legănând copila cu capul creț înainte și înapoi, înainte și înapoi, până când căpșorul cade într-o parte.

Ochii ți se umplu de lacrimi, iar inima de furie, față de idioții și șobolanii politici care au adus cea mai mare națiune de pe pământ în această situație, totul în numele "fraternității" și al "progresului". Progres! Pe la ora opt, auzi în depărtare un camion de sunet. Pentru o lungă perioadă de timp se plimbă și nu-ți poți da seama ce spune.

Apoi începe să se mute în cartierul tău și poți auzi mesajul din difuzoare:

"Acesta este noul Guvern Popular Democrat Socialist al Statelor Unite. Am răsturnat guvernul rasist al "urii" din Statele Unite.

Ambasadorul Națiunilor Unite, Alfred Goldberg, a recunoscut deja noua democrație populară.

Forțele armate și Garda Națională sunt în mâinile noastre. Trupele chineze ale Națiunilor Unite debarcă acum pe toate aeroporturile pentru a ajuta armata de eliberare a poporului, iubitoare de libertate, să restabilească ordinea. Rezistența este inutilă. Nimic nu se poate mișca fără permisiunea noastră în întreaga națiune. Vi se ordonă să ieșiți din ascunzătoare și să vă prezentați la cel mai apropiat punct de înregistrare pentru a vă deplasa în zonele pregătite pentru refugiați, unde veți fi hrăniți și apoi puși la muncă. După ora 21:00 din seara aceasta, toți cei care nu s-au prezentat la centrele de înregistrare vor fi împușcați...

Acesta este noul Guvern Popular Democrat Socialist al Statelor Unite. Forțele Armate și Garda Națională a Statelor Unite..." și camionul a ieșit din cartier, redând la nesfârșit mesajul său de osândă pentru națiunea noastră.

Cu ochii încețoșați de lacrimi, privești cum majoritatea oamenilor ies din ascunzătoare și încep să rătăcească în căutarea "punctelor de înregistrare". Ai găsit un cartuș pe care să-l pui în .38-ul tău.

Îl îndrepți spre capul tău... apoi observi o tânără drăguță care se uită la tine, cu o rugăciune tăcută în ochi. Îi dai pistolul și ieși din gaură înainte să auzi explozia.

Ceea ce am scris nu este visul isteric al unui alarmist.

Exact acest tip de lucru este planificat, în detaliu, de inamic și a fost deja pus în aplicare în mod sângeros oriunde negrii s-au ridicat în locuri precum Angola Portugheză, Congo, Kenya etc., împotriva Albilor care au construit aceste țări.

Aici, în America, a început deja, la fel cum o boală mortală începe cu un coș mic, apoi o rană, apoi din ce în ce mai multe, până când în cele din urmă izbucnește cu o febră furibundă și doboară victima.

Mincinoșii și falsificatorii de grafice au făcut tot posibilul pentru a camufla natura reală a revoltelor care se răspândesc în toată America și pentru a pretinde că acestea sunt rezultatul frustrării și că pot fi vindecate prin îmbunătățirea situației negrilor.

Permiteți-mi să subliniez mai întâi că numărul și cruzimea acestor revolte sunt direct proporționale cu gradul de bunăstare și "libertate" acordat negrilor.

Nu au existat revolte de tipul Watts în Mississippi, unde există o atitudine mai realistă față de negri și, prin urmare, mai mult control. În marile orașe din nord și vest au avut loc cele mai înfricoșătoare revolte, deși politicienii din nord stau în genunchi și pupă degetele de la picioare ale negrilor aroganți. Dar negrii cer mai mult și mai mult și nu vor fi niciodată satisfăcuți decât dacă vor jefui orașul și vor masacra Albii, așa cum au făcut deja frații lor africani în Kenya și Congo.

Mincinoșii și falsificatorii de hărți nu spun niciodată poporului American ce se află în spatele acestor revolte, repetând mereu că sunt "spontane" și că sunt rezultatul a sute de ani de opresiune. Aceste minciuni au avut suficient succes pentru ca majoritatea Americanilor să creadă cu adevărat că revoltele izbucnesc pur și simplu în nopțile fierbinți de vară pentru că bieții negri oprimați nu mai pot suporta "frustrarea".

În primul rând, bineînțeles, există ideea că este la fel de cald și frustrant pentru milioane de Albi săraci, dar aceștia nu se grăbesc cu bombe și arme să se revolte și să jefuiască.

Pentru a judeca cât de perfid de falsă și periculoasă este povestea cu revoltele "spontane", trebuie să cunoașteți contextul, deceniile de planificare și organizare comunistă răbdătoare care au dus la producerea lor.

Am prezentat deja declarațiile lui Israel Cohen din 1912, reproduse în Congressional Record, conform cărora principala armă a comuniștilor în răsturnarea Statelor Unite ar fi negrii. (Capitolul 9)

Înainte de cel de-al Doilea Război Mondial, Eugene Dennis, secretar național al Partidului Comunist din Statele Unite, a prezentat planul în detaliu. Iată un citat real din cartea lui Dennis, "A Soviet America", citat de Kenneth Goff, fost asociat comunist al lui Dennis, în cartea sa, "Confessions of Stalin's Agent".

"La acea oră ar trebui să aibă loc mari revolte rasiale în fiecare oraș de orice mărime. Liderii acestor mulțimi vor fi atent aleși și instruiți în prealabil. Tulburările trebuie să fie de o anumită amploare, astfel încât să necesite trimiterea unor forțe de poliție importante în zonele respective. În timp ce autoritățile încearcă să înăbușe aceste revolte, bandele de comuniști aleși trebuie să preia posturile de radio și televiziune și centralele telefonice. Echipe volante de comuniști vor prelua controlul asupra alimentării cu apă și o vor închide, precum și asupra energiei electrice și a gazului. Casele vor rămâne fără apă și combustibil, lumină și telefon. Va fi imposibil pentru oameni să comunice cu prietenii și rudele. Criminalii profesioniști îi vor aduna pe oamenii din cartierele de afaceri în unele dintre clădirile mai mari și îi vor ține pe bărbați ca ostatici, în timp ce femeile lor vor fi predate mulțimilor obsedate de sex dacă bărbații nu se predau."

Observați apelul pentru oprirea electricității, a gazului etc. Acesta a fost planul standard al atacurilor Mau Mau asupra orașelor urbane ale omului Alb în toată Africa; mai întâi distrug centrala electrică și telefonul etc. Apoi, în întuneric și confuzie, ei lovesc cu teroarea lor africană sângeroasă.

Am arătat deja în capitolul 4 cum William Weiland și propriul nostru Departament de Stat au conspirat cu o aroganță incredibilă pentru a-l înlătura pe pro-Americanul Batista, care rupsese relațiile cu națiunile comuniste, și pentru a-l instala pe comunistul turbat, Fidel Castro.

Acest lucru a fost făcut cu un scop, dar nu cu simplul scop de a ajuta comunismul în general.

Conspiratorii aveau nevoie de o bază în lumea nouă pentru lansarea campaniei lor de teroare a negrilor, mascată sub numele de mișcare pentru "drepturile civile". Printre altele, ei doreau un post de radio capabil să inunde mințile a milioane de negri Americani cu propaganda lor de agitație și un refugiu sigur pentru teroriști, așa cum este Laos în Vietnam.

Odată cu capturarea Cubei de către Castro (aranjată de trădătorii din propriul nostru guvern și din presă), au fost organizate tabere de antrenament comuniste, unde teroriștii comuniști de culoare pot învăța toate tehnicile de punere în aplicare a "războiului de eliberare" terorist obișnuit și unde pot fi introduse ilegal în Statele Unite echipamente pentru sabotaj, otrăvirea rezervoarelor și a proviziilor alimentare. Vă amintiți cum a locuit Castro în hotelul "Therzsa" din Harlem când a venit la ONU? Puțini oameni

își dau seama că Castro este 1/4 negru, iar revoluția sa este la fel de neagră ca și roșie!

Vârful de lance cubanez al terorismului comunist negru, aflat la numai nouăzeci de mile de coasta noastră Americană, a fost garantat de SUA împotriva oricărui atac al patrioților cubanezi care doresc să-și elibereze patria. Kennedy și Hrușciov au pus în scenă o mare dramă falsă despre rachete și îndepărtarea lor (toate acestea le-am prezis cu succes în Raportul Rockwell, știind exact ce puneau la cale). Rezultatul final al acestei șarade cu rachete a fost că nu a existat niciodată nicio inspecție, dar Marina SUA a primit ordin să PROTEJEZE coasta cubaneză de orice posibilă debarcare, de către patrioții cubanezi, iar acest lucru continuă și în prezent, anti-castroiștii cubanezi fiind capturați în largul mării sub amenințarea armei și trimiși în închisorile din America pentru că au încercat să își elibereze propria țară!

Nu numai atât, dar Eleanor Roosevelt și o gașcă de roșii și rozalii similari au organizat o operațiune uriașă de sprijin pentru a plăti sume uriașe de șantaj și a furniza depozite vaste de echipamente rare lui Castro, aparent pentru a-i "salva" pe anticastro-cubanezi, deși o forță operativă a Marinei SUA ar fi putut salva refugiații și Cuba într-o singură zi.

Imediat ce Cuba a devenit o tabără sigură și puternic înarmată, îndreptată ca un pumnal spre inima Americii, șeful NAACP din Monroe, Carolina de Nord, un negru mare pe nume Robert Williams, a lansat o rebeliune armată de probă și a răpit un cuplu de Albi ca ostatici. Când rebeliunea sa a fost în cele din urmă înfrântă, el a fugit în refugiul pregătit în Cuba și a organizat operațiunea radio deja planificată, "RADIO FREE DIXIE".

La una dintre aceste prime emisiuni cubaneze, Williams a jubilat: "Am eșuat cu rebeliunea armată din Monroe doar pentru că a fost prima noastră încercare și am făcut greșeli. Am avut de fapt suficientă forță și arme pentru a reduce zona la cenușă și moloz. Am învins poliția și forțele de urgență. Ceea ce ne-a oprit a fost importul de trupe de stat teroriste din alte zone. Dacă am fi atacat și în aceste alte zone și am fi imobilizat aceste forțe, am fi reușit".

Ceea ce falsificatorii de hărți și mincinoșii nu le-au spus Americanilor este că toate planurile pentru revoltele din marile orașe sunt prezentate în publicația lui Williams, The Crusader, care a fost publicată pentru prima

dată în Cuba. Iată coperta numărului care, de fapt, a prezis revoltele din Watts și a prezentat tehnica, până la sloganul "Lasă să ardă!"

The Crusader

MONTHLY NEWSLETTER

ROBERT F. WILLIAMS, Publisher —IN EXILE—

VOL. 5 — No. 4 — MAY - JUNE 1964

USA: THE POTENTIAL OF A MINORITY REVOLUTION

When the brutally oppressed Afroamerican speaks of violent resistance to savage racial dehumanizat.on, he reaps a whirlwind of reasons and causes why such a reaction

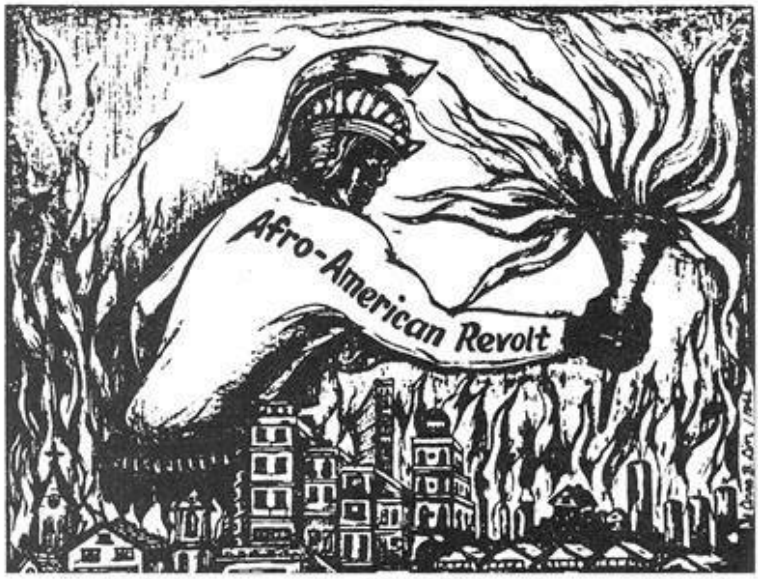

supposedly is insane and suicidal. There is no end to the stereotyped po!emics and heated opposition that beclouds a rational and objective discourse on the subject. From the

Și iată mai multe planuri precise de la Crusader pentru EXACT cum o fac și de ce cred că pot învinge întreaga U.S.A., exact așa cum este prezentat în prima parte a acestui capitol:

When massive violence comes, the USA will become a bedlam of confusion and chaos. The factory workers will be afraid to venture out on the streets to report to their jobs. The telephone workers and radio workers will be afraid to report. All transportation will grind to a complete standstill. Stores will be destroyed and looted. Property will be damaged and expensive buildings will be reduced to ashes. Essential pipe lines will be severed and blown up and all manner of sabotage will occur. Violence and terror will spread like a firestorm. A clash will occur inside the armed forces. At U.S. military bases around the world local revolutionaries will side with Afro G. I.'s. Because of the vast area covered by the holocaust, U.S. forces will be spread too thin for effective action. U.S. workers, who are caught on their jobs, will try to return home to protect their families. Trucks and trains will not move the necessary supplies to the big urban centers. The economy will fall into a state of chaos.

This racist imperialist oppressor will not be brought to his knees, simply because of the fighting ability and military power of Black Freedom Fighters and their allies inside the U.S., but because of the creation of economic, chaotic conditions, total disorganization, frustration of his essential and ultra vital organs of production, and adverse conditions created by the world wide liberation struggle. Such a formidable enemy will fall prey to the new concept of revolution because of his ultra modern and automated society and the lack of psychological conditioning of his forces. Our people have already been conditioned by almost 400 years of violence, terror and hunger.

The new concept of revolution defies military science and tactics. The new concept is lightning campaigns conducted in highly sensitive urban communities with the paralysis reaching the small communities and spreading to the farm areas. The old method of guerrilla warfare, as carried out from the hills and countryside, would be ineffective in a powerful country like the USA. Any such force would be wiped out in an hour. The new concept is to huddle as close to the enemy as possible so as to neutralize his modern and fierce weapons. The new concept creates conditions that involve the total community, whether they want to be involved or not. It sustains a state of confusion and destruction of property. It dislocates the organs of harmony and order and reduces central power to the level of a helpless, sprawling, octopus. During the hours of day sporadic rioting takes place and massive sniping. Night brings all out warfare, organized fighting and unlimited terror against the oppressor and his forces. Such a campaign will bring about an end to oppression and social injustice in the USA in less than 90 days and create the basis for the implementation of the U.S. Constitution with justice and equality for all people.

It is no longer a truism that our people cannot win such a struggle. The world has changed and the favor of the situation has shifted to the side of the Afroamerican. Those who cry that we cannot win are either agents of the oppressor, latent masochists or ignorant of the new facts of life. We do not need paternal white "big daddies" for our friends now. What we need are some fighting John Browns.

Our friends are growing throughout the world, while those of our oppressors are diminishing. It is important that we immediately create stronger ties with our brothers of Latin America, Asia and Africa. It is important that our people stop cooperating with our oppressor and exert more effort to expose his beastly ways to the peoples of the world. Yes, we can win because our struggle is just and our friends are many. The hand writing is already on the wall. Victory is now within our reach. **LET US PREPARE TO SEIZE IT!**

Atunci când vor apărea violențele masive, SUA vor deveni un tăvălug de confuzie și haos. Muncitorilor din fabrici le va fi teamă să se aventureze pe stradă pentru a se prezenta la locurile lor de muncă. Lucrătorilor de la

telefonie și radio le va fi teamă să se prezinte la serviciu. Toate mijloacele de transport se vor bloca complet.

Magazinele vor fi distruse și jefuite, proprietățile vor fi deteriorate și clădirile scumpe vor fi reduse la cenușă. Țevile fine esențiale vor fi secționate și aruncate în aer și vor avea loc tot felul de sabotaje, violența și teroarea se vor răspândi ca o furtună de foc. Va avea loc o ciocnire în interiorul forțelor armate.

În bazele militare Americane din întreaga lume, revoluționarii locali se vor alătura G.I.-urilor afro. Din cauza vastului teritoriu acoperit de holocaust, forțele Americane vor fi prea dispersate pentru a acționa eficient. Muncitorii Americani, care sunt prinși la locul de muncă, vor încerca să se întoarcă acasă pentru a-și proteja familiile. Camioanele și trenurile nu vor putea transporta proviziile necesare către marile centre urbane. Economia va cădea în stare de haos.

Acest opresor imperialist rasist nu va fi îngenuncheat doar datorită capacității de luptă și puterii militare a luptătorilor negri pentru libertate și a aliaților lor din SUA, ci datorită creării unor condiții economice haotice, a frustrării dezorganizării totale a organelor sale de producție esențiale și ultra vitale și a condițiilor adverse create de lupta mondială pentru eliberare.

Un astfel de inamic formidabil va cădea pradă noului concept de revoluție din cauza acestei societăți ultramoderne și automatizate și a lipsei de condiționare psihologică a forțelor sale. Poporul nostru a fost deja condiționat de aproape 400 de ani de violență, teroare și foamete.

Noul concept de revoluție sfidează știința și tactica militară. Noile campanii fulger de concerte se desfășoară în comunități urbane extrem de sensibile, paralizia ajungând la comunitățile mici și extinzându-se la zonele agricole. Vechea metodă a războiului de gherilă, așa cum se desfășoară în fața dealurilor și a zonelor rurale, ar fi ineficientă într-o țară puternică precum SUA. Orice astfel de forță ar fi anihilată într-o oră. Noul concept constă în a se strânge cât mai aproape de inamic pentru a-i neutraliza armele moderne și feroce. Noul concept creează condiții care implică întreaga comunitate, indiferent dacă aceasta dorește sau nu să fie implicată, întreține o stare de confuzie și de distrugere a bunurilor. Dislocă organele de armonie și ordine și reduce puterea centrală la nivelul unei caracatițe neputincioase, tentaculară. În timpul zilei au loc revolte sporadice și trageri masive. Noaptea aduce războiul total, lupta organizată și teroarea nelimitată

împotriva opresorului și a forțelor sale. O astfel de campanie va pune capăt opresiunii și nedreptății sociale în SUA în mai puțin de 90 de zile și va crea baza pentru punerea în aplicare a Constituției SUA, cu dreptate și egalitate pentru toți oamenii.

Nu mai este un truism faptul că poporul nostru nu poate câștiga o astfel de luptă. Lumea s-a schimbat, iar favoarea situației a trecut de partea afro-Americanilor. Cei care strigă că nu putem câștiga sunt fie agenți ai opresorului, fie masochiști latenți, fie ignoranți ai noilor fapte ale vieții.

Acum nu avem nevoie de "tătici mari" paterni Albi pentru prietenii noștri. Avem nevoie de niște John Brown luptători.

Prietenii noștri cresc în întreaga lume, în timp ce cei ai opresorilor noștri scad. Este important să creăm imediat legături mai puternice cu frații noștri din America Latină, Asia și Africa. Este important ca poporul nostru să înceteze să mai coopereze cu opresorul nostru și să depună mai multe eforturi pentru a expune căile sale bestiale popoarelor lumii. Da, putem câștiga pentru că lupta noastră este dreaptă și prietenii noștri sunt mulți. Scrisul de mână este deja pe perete. Victoria este acum la îndemâna noastră.

SĂ NE PREGĂTIM SĂ O LUĂM!

Acum citiți această reproducere foto statică a unei emisiuni a "RADIO FREE DIXIE" către milioane de negri din SUA și veți avea o idee mai bună despre ce înseamnă revoltele și protestele negrilor și ce îi așteaptă pe Americani, dacă nu se face ceva drastic, cât mai curând.

O TRANSMISIE RADIO FREE DIXIE

Ora zero se apropie. Vânturile tulburării și ale violenței se apropie de țărmurile opresiunii și ale nemulțumirii. Forțele rasiste ale tiraniei și urii apar din depărtare pentru a face ravagii asupra poporului nostru dezumanizat, așa-zis violent și neajutorat. În acest moment crucial al luptei lungi și dure pentru supraviețuirea poporului nostru în America rasistă, filozofia așa-zisei violențe este o cale spre sinucidere și exterminare. Poporul oprimat rasist din America de Nord este o brută sălbatică. El este o bestie furioasă lipsită de sensibilitate umană.

Acele dupe amăgite care vorbesc despre puterea non-violenței și a iubirii în îmblânzirea furiei sălbaticilor Albi rasiști nu fac altceva decât să conducă

imprudent poporul nostru brutal oprimat pe calea violentă, sângeroasă a genocidului.

Huliganii rasiști susținători ai supremației Albilor se tem de moarte de autoapărarea poporului nostru îndelung supus. Acest lucru se datorează faptului că poziția Statelor Unite în lume este atât de sensibilă și de actuală, încât orice revoltă masivă de lungă durată în întreaga națiune ar arunca un semnal de alarmă asupra farsei numite mod de viață democratic. Contrar a ceea ce Unc și bufonii rasiști ar face să creadă poporul nostru, nu negrii ar fi exterminați într-un astfel de conflict, ci așa-numitul mod de viață American al acelor imperialiști rasiști care conspiră să cucerească, să domine și să răspândească dreptatea de tip Birmingham în întreaga lume. Toate popoarele civilizate ale lumii simpatizează cu lupta noastră pentru civilizarea sălbaticilor de rasă superioară și a junglei lor numită democrația reprezentativă a SUA creștine.

Știind ce au făcut forțele comuniste de "eliberare" în Congo, Kenya, Vietnam și peste tot pe planetă în materie de măceluri și torturi, violuri și jafuri, mai puteți avea vreo îndoială cu privire la ceea ce îi așteaptă Americii?

Prima parte a acestui capitol mai pare improbabilă?

Nu ar trebui, nu pentru oricine care vede modelul istoric care se dezvoltă nestingherit de o jumătate de secol.

Omul Alb a condus cândva lumea cu o mână de fier, relativ dreaptă și umană. Au existat abuzuri, dar nimic nu se compară cu ceea ce se întâmplă atunci când conducerea este încredințată raselor de culoare pe care omul Alb le-a dominat și civilizat.

Acum că omul Alb a devenit "prea liberal pentru a lupta", după cum s-a lăudat Hrușciov, și nu va mai impune un comportament civilizat raselor de culoare înapoiate, acestea se ridică ca niște animale dezlănțuite din junglă peste tot pe pământ și își înfig colții în venele jugulare ale stăpânilor lor de altădată. Acest lucru s-a întâmplat deja poporului din Kenya. Albii au luat în derâdere ideea că Mau Mau ar putea învinge vreodată prin voodoo-ul și terorismul lor primitiv și sângeros. Dar Mau Mau a câștigat, iar diavolul Mau Mau, Kenyatta, conduce acum Kenya, inclusiv Albii care au așteptat prea mult.

Albii din Congo și dintr-o duzină de alte locuri au așteptat prea mult înainte de a-și da seama ce se întâmplă, iar acum sunt morți, violați sau plecați.

În Rhodesia, Albii au realizat în cele din urmă ce îi așteaptă și au luat o poziție curajoasă pentru a se proteja pe ei înșiși și civilizația. Cu toate acestea, este interesant de observat că întreaga conducere a SUA sprijină forțele sălbăticiei și ale crimei împotriva propriilor noștri frați și surori Albi din Rhodesia (și Africa de Sud).

Oamenii din Statele Unite încă nu pot vedea că iadul negru care se întâmplă nu este sporadic, spontan și rezultatul frustrării, ci invazia foarte organizată și planificată a țării noastre de către inamic, care a debarcat deja cu milioanele și atacă.

Dacă ar coborî de pe nave, ar alerga pe o plajă și ar face ceea ce fac în orașele noastre, totul ar fi oprit imediat. Dar din moment ce falsificatorii și mincinoșii noștri, cu "dragostea" lor și balivernele Frăției, îi fac pe majoritatea Americanilor să creadă că "nu există niciun plan" în spatele acestui lucru, tolerăm o escaladare anuală a atacului asupra noastră de către milioane de negri și comuniști, inclusiv majoritatea propriilor noștri "lideri".

professors in Japan who are interested in the affairs and problems of the Negro people. It is not only an academic research group but it moves against any racial discrimination and participates in democratization movements in Japan. They send delegates to the Afro-Asian Peoples' Solidarity Congresses and cooperate with the Japanese Committee: Anti-Racial Discrimination in South Africa. The Kobe-City University society, aside from these activities, publishes a quarterly bulletin which brings up-to-date information to the Japanese people on the liberation struggle of Afroamericans and includes literary works by Negroes and historical informative articles in the Japanese language.

TUNE IN TO RADIO FREE DIXIE — 690 on the dial (long wave) Best Reception: Transistor, Car and Home radios with outside aerial.
FRIDAY, 10-11 p.m. SUNDAY and TUESDAY, 11-12 midnight (E.S.T.)

CRUSADER APPEAL

HELP build THE CRUSADER! We need volunteer distributors throughout the world. We, especially, need people in the black ghettoes to pass our message along. Help by distributing THE CRUSADER in your church, school, club, place of employment or unemployment line. Financial contributions needed, also Jazz records for RADIO FREE DIXIE. Send for your bundle today to: THE CRUSADER, MRS. ANNE OLSON, 21 ELLIS GARDENS, TORONTO 3, ONTARIO, CANADA.

● — PUBLISHED IN CUBA AS A PRIVATE PUBLICATION — ●

THE CRUSADER

Unul dintre scopurile acestei cărți, Puterea Albă, este să ne avertizăm poporul cu privire la această amenințare mortală. Iar una dintre cele mai bune modalități de a face acest lucru este să ascultăm inamicul. El nu ascunde ceea ce plănuiește; el se laudă cu asta! Am tipărit doar o mică parte din documentele disponibile pe care TU le poți obține.

Doar pentru a arăta ce vreau să spun, iată ultima pagină a unuia dintre aceste Cruciade publicate de Robert Williams. Puteți obține unul pentru dumneavoastră, scriind persoanei și adresei indicate pe spatele acestui plan comunist josnic pentru uciderea și violarea Americii.

Profesori din Japonia care sunt interesați de afacerile și problemele poporului negru. Nu este doar un grup de cercetare academică, ci se pronunță împotriva oricărei discriminări rasiale și participă la mișcările de democratizare din Japonia.

Ei trimit delegați la congresele de solidaritate ale popoarelor afro-asiatice și cooperează cu Comitetul Japonez împotriva discriminării rasiale din Africa de Sud. În afară de aceste activități, societatea Universității Kobe-City publică un buletin trimestrial care oferă poporului Japonez informații actualizate privind lupta de eliberare a afro-Americanilor și include lucrări literare ale negrilor și articole informative istorice în limba Japoneză.

TUNE IN TO. RADIO FREE DIXIE - 690 pe cadran (unde lungi) Cea mai bună recepție: Transistoare, radiouri de mașină și de casă cu antenă exterioară. VINERI, 10-11 p.m. DUMINICĂ și MARȚI, 11-12 miezul nopții (E.S.T.)

APEL CRUCIAT

Ajutați la construirea CRUSADR-ului! Avem nevoie de distribuitori voluntari în întreaga lume. Avem nevoie, în special, de oameni din ghetourile negre pentru a transmite mesajul nostru. Ajutați distribuind THE CRUSADER în biserica, școala, clubul, locul de muncă sau la linia de șomaj. Contribuții financiare necesare, de asemenea, înregistrări Jazz pentru RADIO FREE DIXIE. Trimiteți pachetul dvs. astăzi la: THE CRUSADER, MRS. ANNE OLSON, 21 ELLIS GARDENS, TORONTO 3, ONTARIO, CANADA.

- PUBLICAT ÎN CUBA CA O PUBLICAȚIE PRIVATĂ - THE CRUSADER

Mizeria este distribuită în America de Nord prin intermediul unei femei din Canada pe nume doamna Anne Olson, după cum arată Photostat. Așa am obținut ceea ce ați văzut deja.

Iată o scrisoare pe care am primit-o de la această femeie nefericită, care arată cât de relativ ușor este să obții acest material:

Acum că ați văzut câteva mostre de la acest cruciat și scrisoarea doamnei Olson, de la 21 Ellis Gardens, dați-mi voie să vă prezint o altă piesă din puzzle, o piesă cu adevărat înfricoșătoare!

Amintiți-vă că, în toate aceste documente, agresorii rasiali comuniști cer să se atace mai întâi sursele de ELECTRICITATE ale omului Alb, astfel încât să își poată răspândi teroarea în timpul penei de curent. Aceasta este tema recurentă în Crusader; din nou și din nou liderul American Mau Mau subliniază că primul pas în cucerirea Americii prin terorism este să distrugă CENTRALELE ELECTRICE și să creeze pene de curent în masă.

Doamna Anne Olson, de la 21 Ellis Gardens, distribuie acest material negrilor din întreaga Americă de Nord.

De ce repet acest nume și această adresă de DOUĂ ORI?

Pentru că există ceva surprinzător despre o ALTĂ persoană care locuiește la 21 Ellis Gardens. Domnul Olson, soțul doamnei Olson, a vizitat Cuba lui Castro în vara anului 1965. Trei luni mai târziu, pe 9 noiembrie 1965, centrala hidroelectrică Sir Adam Beck nr. 2 de lângă Toronto, Ontario, a suferit o pană de curent monstruoasă care a răspândit întunericul total pe tot parcursul nopții, de la New York la Canada, 1/4 din SUA, plus Canada!

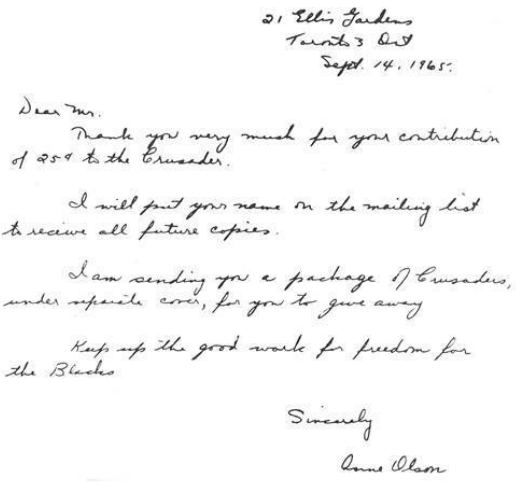

21 Ellis Gardens
Toronto 3 Ont
Sept. 14. 1965.

Dear Mr.

Thank you very much for your contribution of $5.00 to the Crusader.

I will put your name on the mailing list to receive all future copies.

I am sending you a package of Crusaders, under separate cover, for you to give away

Keep up the good work for freedom for the Blacks

Sincerely

Anne Olson

Domnul Olson lucrează ca tehnician la centrala hidroelectrică Sir Adam Beck nr. 2! (A se vedea Christian Crusade Bulletin, martie 1966, p. 5)

Nu este acest lucru cel puțin suspicios?

Cu toate acestea, ofițerii Consiliului Național al Energiei din Canada, oficialii Comisiei pentru Energie Hidro-Electrică din Ontario și ai Comisiei pentru Energie din SUA, care au investigat pana de curent, nu au menționat nici măcar o dată acest fapt curios, ci s-au angajat într-o mulțime de discuții duble despre "erori de calcul".

(Alte pene de curent de atunci: Texas, New Mexico și Mexico mai târziu în 1965; Cincinnati și Kentucky în Nay 1967; Pennsylvania, New Jersey, New York și Delaware în iunie 1967). "Erori de calcul"?, lăsând fără curent treizeci de milioane de oameni timp de douăsprezece și mai multe ORE?

Nu ar fi cel puțin prudent să-l verificăm pe dl Olson, pentru a vedea dacă a făcut ceea ce el și soția sa RECOMANDĂ?

Între timp, există, din păcate, mult adevăr în ceea ce predică Williams și acești teroriști negri: în timp ce Americanii au devenit puternici în arme și mașini, noi am devenit moi și dependenți de acele mașini și arme.

Îmi amintesc bine că în cel de-al Doilea Război Mondial am câștigat parțial datorită superiorității enorme în materie de putere de foc și materiale. Ne-am "așezat" pe Japonezi și Germani, la fel cum un om gras se poate așeza pe un luptător dur, dar micuț, chiar dacă grasul nu poate lupta deloc.

Nu că Americanii nu pot lupta; doar că avem din ce în ce mai multe mașini și arme de foc care să o facă în locul nostru și devenim din ce în ce mai dependenți de metodele ușoare și mecanizate în fiecare zi. Ne pierdem ferocitatea de luptă a strămoșilor noștri, care îi biciuiau pe indieni și pe toți ceilalți pe care îi vedeau. Devenim o națiune de oameni care apasă pe butoane.

"Dacă vreodată televizorul și radioul se vor stinge, electricitatea va fi oprită, telefonul va dispărea, apa va dispărea și nu va exista nimeni care să le spună ce să facă, majoritatea Americanilor Albi vor intra în panică", se laudă acest terorist comunist negru, Robert Williams.

Și Williams are dreptate!

"Vor sta în întuneric așteptând ca radioul să revină și să le spună ce să facă", continuă el.

Și are din nou dreptate, dacă nu schimbăm lucrurile!

Acum adăugați faptul că negrii din Los Angeles, Detroit, Chicago, Cleveland și multe alte orașe au dovedit deja că pot cuceri toate departamentele de poliție ale acestor orașe uriașe. Doar Garda Națională, cu arme grele și tancuri, a fost capabilă să restabilească ordinea. În Detroit, chiar și Garda Națională nu a fost suficientă și a trebuit să se apeleze la armată. Poliția, de una singură, este neputincioasă. (Și în fiecare zi, se aplică tot mai multe "cătușe", comisii de revizuire etc., pentru a face poliția și mai neputincioasă și se străduiesc să îndepărteze armele de la Albi.

Dar nu acesta este pericolul real, nici scopul final al revoluționarilor negri. După cum arată fotografiile Crusader, ei urmăresc Forțele Armate!

Zi după zi, săptămână după săptămână, an după an, negrii intră în Armata, Marina, Forțele Aeriene și Corpul Infanteriei Marine, precum și în Garda Națională.

Toți președinții și liderii politici din ultima perioadă au făcut tot posibilul pentru a se asigura că negrii sunt favorizați la promovări, în detrimentul Albilor. Nu doar egali, ci favorizați.

Președintele Kennedy chiar a pus un evreu, Abe Fortas, să facă Raportul Gesell, (G.R.) un studiu special pentru a găsi modalități de a face din ce în ce mai mulți ofițeri și subofițeri negri, prin înființarea de comisari politici în aproape fiecare unitate, de obicei negri, care să raporteze orice ofițer superior care nu îi promovează pe negri. Acest lucru se întâmplă acum, în timp ce citiți aceste rânduri.

Ca urmare, serviciile se umplu din ce în ce mai repede cu negri și mai ales cu șefi negri: caporali negri, sergenți negri, locotenenți negri, până la generali negri! În prezent, toate serviciile, cu excepția Marinei, au între 1/4 și 1/8 negri, cu un procent și mai mare de negri în afara comandamentului! (A se vedea Raportul Gesell)

Întrebați-vă ce se întâmplă în fiecare cartier în care se mută negri. Albii nu se mută? Chiar și evreii recunosc că orașele Americane din nord sunt acum mai segregate decât cele din sud, ca urmare a fugii Albilor în suburbii, în timp ce negrii au devenit din ce în ce mai numeroși în orașe.

Când negrii intră, Albii ies.

Și asta este exact ceea ce se întâmplă în Forțele noastre Armate - exact așa cum s-a planificat! Cu excepția recruților care nu au de ales, Forțele Armate se umplu de negri, iar negrii primesc comenzile. Orice efort de a opri ascensiunea negrilor de către ofițerii Albi cinstiți este catalogat drept "intoleranță", iar ofițerul Alb care încearcă să insiste asupra meritului, chiar și din partea negrilor, este el însuși discriminat. Știu asta. Am fost și eu, nu cu mult timp în urmă.

Negrii se înrolează din nou; Albii se retrag.

Procesul este unul care merge din ce în ce mai repede și se alimentează pe sine. Dacă ați văzut vreodată un cartier "devenind negru", știți ce vreau să spun. Mai întâi un negru, apoi câțiva, destul de mulți. Apoi, brusc, tot cartierul este negru.

Așa se întâmplă în armată, forțele aeriene, pușcașii marini și, într-o mai mică măsură, în marină. Credem că suntem protejați în spatele unei bariere de rachete, arme nucleare și alte utilaje tehnologice, care sunt fără îndoială cele mai puternice pe care le-a văzut vreodată lumea.

Dar dacă aceste mașini și arme cad sub controlul inamicului, ele nu sunt doar inutile pentru noi, ci sunt moarte sigură!

Chiar în acest moment, politicienii și demagogii vânduți predau aceste arme tehnice puternice tot mai multor africani!

Iar negrii, la rândul lor, cad din ce în ce mai mult sub controlul revoluționarilor Mau Mau!

În afară de pericolul cu care ne confruntăm din partea propriilor noastre forțe armate aflate în mâinile negrilor, există pericolul personal cu care vă confruntați de la om la om, din partea organizațiilor teroriste ale noii generații de luptători de gherilă negri din marile orașe din nord.

În Chicago, există o bandă criminală uriașă de adolescenți de culoare, numită "The Mighty Blackstone Rangers", care numără mii de membri. A existat o bandă mai mică numită "Discipolii", dar aceștia au fuzionat recent cu "Rangerii" pentru a forma cea mai mare bandă criminală de culoare din Statele Unite. Sunt atât de bine organizați încât au centre de comandă,

folosesc walkie-talkie și negociază "tratate de pace" cu șeful poliției din Chicago - la televizor!

Ei sunt teroarea orașului Chicago!

Astăzi, majoritatea dintre ei sunt încă adolescenți. Ei sunt rezultatul a douăzeci de ani în care ați plătit impozite sociale gigantice pentru a crește literalmente milioane de aceste animale negre, fără rădăcini, fără case, fără morală, fără niciun respect pentru nimic, cu atât mai puțin pentru "autoritate".

Americanul Alb obișnuit și-a uitat moștenirea violenței. Eu știu că am uitat, până când am lansat Partidul Nazist American.

Ca puști la școală, bineînțeles, ai avut parte de câteva bătăi cu pumnii. Poate că, la fel ca mine, ai fost și în câteva războaie.

Dar chiar și în războaie, lupta corp la corp, violența până la moarte, este rară. Nu o persoană la o mie o experimentează.

Dar violența până la moarte a fost viața de zi cu zi a rasei umane timp de milenii. Iar violența de zi cu zi până la moarte este încă modul de viață al majorității negrilor din marile orașe. Se atacă unii pe alții cu cuțite, bricege, pistoale, topoare, cu mâinile tăioase și chiar cu dinții. Sunt obișnuiți cu acest lucru și nu se sperie în mod deosebit atunci când sunt copleșiți brusc de o explozie a acestui tip de violență mortală, la fel cum un câine nu se sperie în urma unei lupte între câini.

Cel mai important, aceste milioane de tineri negri duri au învățat arta violenței până la moarte. Ei știu ce să facă.

Nu-i așa?

Ce ați face dacă ați fi atacat, chiar acum, de o bandă de huligani cu bâte, cuțite, arme și bombe?

Acești negri foarte bine organizați sunt familiarizați cu violența, știu cum să o folosească și cum să se apere de ea. Milioane dintre ei chiar se bucură de ea. Aceasta nu îi panichează.

Dar majoritatea bărbaților Albi au devenit slabi din punct de vedere spiritual în ceea ce privește pregătirea, de la un moment la altul, de a lupta până la moarte, personal.

Atunci când milioanele de adolescenți negri care învață acum violența personală și terorismul pe străzile marilor noastre orașe vor avea 20 de ani și vor fi puternic înarmați, așa cum sunt deja mulți dintre ei, ei vor fi pregătiți pentru o revoluție a violenței personale care îl va uimi pe omul Alb obișnuit și îl va lăsa neajutorat.

Îi cunosc pe acești "copii" negri. Sunt atât de obișnuiți cu violența și oroarea încât râd în prezența lor. Nu se tem de niciun polițist, de nicio armă, de niciun cuțit, de nimic. Au puține de pierdut, iar statutul lor în propria bandă neagră se bazează pe disprețul lor total față de pericol și violență. Închisoarea cu aceste animale negre sălbatice în închisori, așa cum sunt eu adesea, este o educație terifiantă.

Punem zeci de mii dintre acești criminali negri în uniforme și le dăm cele mai mortale arme din istoria lumii!

Ce credeți că se va întâmpla atunci când vor decide să întoarcă aceste arme împotriva voastră, așa cum am arătat că este planificat?

Negrii se revoltă deja împotriva uciderii oamenilor de culoare (inamicul Viet Cong), iar liderii lor cei mai turbați, precum Carmichael (și acum King), le spun să comită răzvrătire, nu să lupte.

Iar guvernul nostru laș îi lasă să scape cu această răzvrătire. Cât timp credeți că poate dura acest lucru fără o revoltă în forțele armate? De asemenea, așa cum a fost planificat și documentat?

Și cum credeți că ar putea forțele armate să înăbușe o astfel de revoltă a negrilor din interior, când fiecare om din trupele Albe a fost învățat că a te opune negrilor înseamnă "ură"; când mulți dintre ofițeri sunt negri; când luptătorii din rasa noastră Albă au fost pensionați prematur, precum nemuritorul "Chesty" Puller din Corpul Pușcașilor Marini și o mie de alții; când Albii sunt complet dezorganizați, în timp ce negrii au comunicații instantanee și aproape perfecte; când fiecare lider negru este prezentat la televizor și în presa internațională, astfel încât toți negrii să îl cunoască și să fie gata să se supună, în timp ce nu există lideri Albi adevărați, deoarece oricine îndrăznește să se numească lider Alb este eliminat din presă sau este

atât de dezonorat ca "bigot" și "urât" încât nu poate fi eficient în fața propriului popor?

De fapt, în primele ore ale unei astfel de revolte a negrilor în forțele noastre armate, mulți dintre Albi ar ajuta inamicul, de asemenea, așa cum a fost planificat și documentat în Crusuder.

Poporul nostru a fost atât de mult spălat pe creier și doborât de dozele evreiești de propagandă a "fraternității" și "iubirii", ca să nu mai vorbim de propaganda comunistă pentru negri, încât populația și forțele noastre armate sunt pline de "iubitori de negri". Oameni Albi care chiar cred că este de datoria lor, dintr-un motiv sau altul, să îi prefere pe acești negri propriului popor. Dacă ar fi "pregătiți" corespunzător, spunându-li-se că revolta negrilor are ca scop obținerea unui guvern mai liberal al "frăției", mulți dintre acești Albi nebuni s-ar alătura dușmanilor lor mortali, suficient de mult timp pentru a le oferi victoria acestor sălbatici și liderilor lor comuniști evrei.

Exact acest lucru s-a întâmplat în fiecare țară în care Roșii au preluat puterea, iar colaboratorii proști au fost apoi lichidați de Roșii și Negri, ca niște proști și trădători periculoși ce sunt!

Sunt conștient de faptul că, în timp ce dictez acest lucru, totul pare prea nebunesc și imposibil pentru a fi demn de crezut sau chiar de investigat. Eu însumi nu aș fi crezut, dacă aș fi fost în locul dumneavoastră, dacă nu aș fi investigat și nu aș fi constatat că același lucru se întâmplă de fiecare dată pe întreaga planetă, victimele fiind întotdeauna uimite și incapabile să creadă că acest lucru s-ar fi putut întâmpla.

Titlul acestui capitol este "Coșmar".

Acest titlu se referă nu numai la ceea ce ne așteaptă pe noi toți dacă lăsăm să se întâmple, ci și la agonia de nedescris a celor care ȘTIU.

Dacă sunteți unul dintre puținii oameni care au avertizat America cu privire la pericolul ei mortal, doar pentru a constata că nimeni nu vrea să asculte, atunci cunoașteți coșmarul despre care vorbesc.

Cel mai apropiat lucru de asta este atunci când eram copil și am mers la unul dintre acele filme de groază, în care mâna păroasă continuă să se întindă

pentru a prinde eroina neștiutoare din spate. Îți vine să strigi la ea: "Ferește-te în spate!", numai că nu poți!

America de astăzi este acea eroină neștiutoare, lipsită de griji, angajată cu plăcere în tot ceea ce este banal, în timp ce laba neagră păroasă cu secera și ciocanul pe ea se apropie din ce în ce mai mult și mai mult Dumnezeu să ne ajute să fim capabili să-i strigăm să se TREZEASCĂ la timp!

De data aceasta nu este vorba de un film.

Această gheară neagră, păroasă, asemănătoare unei maimuțe, a strâns deja în jurul gâtului a zeci de națiuni care nu bănuiau nimic înaintea noastră.

De cincizeci de ani se întâmplă victimelor una după alta. Și ce am făcut NOI în această privință?

CAPITOLUL 12
CINCIZECI DE ANI DE EȘEC

Dacă m-aș fi născut acum o mie de ani, aș fi fost un "stângist".

Toate grupurile sociale de animale superioare, cum ar fi lupii, focile, maimuțele etc., au guverne de tiranie absolută ale celui mai superior individ, capabil să cucerească toți rivalii. Numai astfel natura poate garanta grupului cea mai bună conducere posibilă în lupta pentru supraviețuire. Niciun alt "guvern" nu este imaginabil sau posibil în rândul animalelor superioare.

O astfel de "tiranie" naturală nu este un impediment pentru animalele incapabile să își imagineze o altă stare. Animalele acceptă pur și simplu dominația absolută a cuceritorului lor, odată stabilită, la fel cum acceptă fără să gândească furtunile, durerea, migrațiile anuale, nașterea și alte fenomene ale lumii naturale în care se nasc.

Pe măsură ce primii oameni ai peșterilor au ieșit din starea de brută mută, "guvernarea" lor a fost, în mod inevitabil, o simplă preluare a acestei reguli de către cuceritori cu experiență de luptă.

Din punct de vedere geologic și antropologic, până în cele mai recente timpuri, omul nu a devenit suficient de imaginativ și inteligent pentru a-și proiecta scurtele perioade de pauză de sub dominația liderului în conceptul abstract de "libertate". Chiar și astăzi, un astfel de concept este complet străin și inutil pentru grupurile primitive și sălbatice în condiții naturale. Ori de câte ori grupurile civilizate mai avansate încearcă să ofere sau să impună nobilele lor concepte de guvernare "liberă" oamenilor înapoiați, aceștia din urmă revin rapid la dictatorii și tiranii lor, așa cum vedem peste tot la tropice, în Africa, Haiti etc.

Primii regi și căpetenii din civilizația europeană, oameni precum regii vikingi, regele Arthur, Carol cel Mare și William Cuceritorul, au fost eroi luptători foarte reali, capabili, la propriu, să își dovedească regalitatea în lupte mortale, ca în toate grupurile primitive. Și, deoarece oamenii lor erau încă aproape de natură, guvernele lor erau de obicei acceptabile pentru majoritatea cetățenilor din acea vreme, chiar și pentru cei mai de jos.

Oamenii puternici și cu adevărat curajoși sunt rareori cruzi și răi; răutatea și cruzimea sunt trăsăturile slăbănogilor, niciodată ale oamenilor puternici.

Dar, pe măsură ce regalitatea a devenit o instituție ereditară, au devenit "regi" slăbănogi absolut inutili și vicioși, care nu ar putea supraviețui niciodată în luptă. Iar "guvernele" lor crude și meschine erau absolut intolerabile.

Sub tiranii cei mai răi și mai proști, oameni gânditori și curajoși din toate categoriile sociale au început să-și riște viața pentru a se opune acestor oameni mici și răi și pentru a se opune sistemului care făcea din acești oameni mici "regi".

Aș fi fost unul dintre acei bărbați.

Într-o epocă de autoritate absolută, nenaturală și tiranică, mii de oameni care se respectau și-au dat viața pentru ca semenii lor să poată scăpa de această autoritate totală arbitrară a unor slăbănogi nepotriviți și pentru ca sistemul tiraniei ereditare să poată fi ținut în frâu.

Rezultatele au fost primele parlamente europene.

În aceste grupuri de nobili care au început să limiteze autoritatea absolută a regilor nepotriviți, cei care erau în favoarea unei limitări și mai mari a puterii monarhului și a unei mai mari "libertăți individuale" pentru popor se aflau în mod tradițional în stânga.

Vizavi de acest grup, la DREAPTA, se aflau cei care favorizau fie status quo-ul, fie mai multă putere autocratică pentru rege, mai mult guvern și mai puțină libertate individuală.

Aceasta a fost originea cuvintelor "stânga" și "dreapta" și singurul sens adevărat al acestora.

În timp ce lumea occidentală suferea tirania slăbănogilor, proștilor și intriganților lacomi ca "regi" (și a sistemului care îi încorona), locul bărbaților care se respectau pe ei înșiși și care nu voiau să-și plece gâtul sub jugul tiranului era la stânga. Și acolo aș fi fost eu, până când răul a fost corectat.

Pe scurt, de la primele apariții ale omului occidental, omenirea a luptat în mod necesar împotriva tiraniei "dreptei", împotriva puterii arbitrare și absolute și a sistemului care ar putea plasa irevocabil această putere în

mâinile celor slabi și proști. "Progresul", prin urmare, timp de o mie de ani, a fost să se deplaseze spre STÂNGA.

Totuși, oricât de rea ar fi fost tirania absolută a extremei drepte, aceasta avea avantajul ordinii. Exista o ierarhie a statutului social și politic, o "ierarhie" de la rege până la cel mai umil șerb. Fiecare își cunoștea "locul" și orice dezordine în societate era reprimată sumar de rege și de "nobilii" săi, sprijiniți de armata lor. Un Martin Luther King și revoltele sale nu ar fi rezistat nici zece minute în societatea feudală. Exista "ordine" în societate. Dar era ceva de genul "ordinii" unui penitenciar.

Astfel, la extrema dreaptă a spectrului politic, există tiranie absolută, dar și ordine absolută.

În îndepărtarea de această tiranie absolută a dreptei, era imposibil să nu ne îndreptăm spre stânga. Iar la extrema opusă, extrema stângă, opusul politic al extremei drepte, se află libertatea totală și nicio ordine, "anarhia"!

Anarhia este o stare în care nu există guvern, fiecare om fiind liber să facă ceea ce dorește. Aceasta este condiția vizată de marxiști, care susțin că, odată cu comunismul "perfect", guvernul va "dispărea". (În mod destul de ciudat, acesta este și scopul pe care îl urmăresc Bircherii și conservatorii Cușer, care pretind "mai puțin guvern" etc.)

Dar atunci când nu există guvern, în ciuda frumoaselor teorii ale comuniștilor și Bircherilor, nu există ordine și nici siguranță pentru cetățeanul decent. În timpul grevei poliției din Boston din anii '20, înainte ca Coolidge să o oprească cu ajutorul Gărzii Naționale, au avut loc vărsări de sânge și jafuri peste tot în Boston, în orașul fără poliție, și niciun cetățean decent nu putea ieși din casa sa. Chiar și în casa sa, cetățeanul decent risca să fie atacat, jefuit, violat și ultragiat.

Niciodată în această lume toți oamenii nu vor fi "nobili" și plini de "dragoste" pentru semeni. Și atâta timp cât există un singur păduche care ar folosi forța pentru a fura, viola, jefui, ucide etc., atunci trebuie să existe un guvern și un fel de forță la dispoziția societății pentru a se proteja chiar și de o mică minoritate de prădători.

Pentru a recapitula, tirania absolută a proștilor și slăbănogilor este intolerabilă. Dar la fel este și libertatea absolută, anarhia, intolerabilă.

Ca în majoritatea afacerilor umane, răspunsul nu se află în extreme, ci în ceea ce Platon numea "mijlocul de aur", un echilibru între cele două extreme, suficientă autoritate pentru a menține ordinea și suficientă libertate pentru a evita tirania.

Cu toate acestea, în lupta pentru a se îndepărta de mizeria tiraniei totale din Evul Mediu feudal, omul occidental nu a avut de ales decât să se deplaseze spre stânga, de la tirania totală și ordine, spre cealaltă extremă a libertății totale și a lipsei de ordine, haosul. Aș fi fost obligat, prin urmare, să mă mișc spre stânga cu lupta pentru o oarecare libertate față de tirania absolută a "regilor" slabi și nepotriviți.

Dar omenirea are un obicei teribil în a corecta relele.

Adesea se mișcă și luptă îndelung și din greu pentru a corecta un rău, doar pentru a continua să se miște în aceeași direcție pentru a face un rău din corecție!

Este exact ceea ce s-a întâmplat în civilizația occidentală.

"Libertatea" a devenit un fetiș nebunesc, un șibolet nebun și ilogic în fața căruia toată lumea se apleacă, indiferent dacă este vorba de o libertate reală și responsabilă, așa cum a cunoscut America în secolul al XVIII-lea, sau de libertinajul sălbatic, criminal și vicios, mascat drept "libertate" de Africa sălbatică și de "stânga" Americană.

Noi, cei din Partidul Național-Socialist al Poporului Alb, credem că omul occidental s-a mișcat în mod necesar spre stânga timp de o mie de ani, departe de tirania totală a dreptei, până când a atins "mijlocul de aur" al unui echilibru perfect între nevoia de ordine (și un anumit guvern) și nevoia de libertate.

Noi credem că acel mijloc de aur politic ideal a fost atins în Constituția Americană, nu în chestia murdară și întortocheată pe care actuala Curte Supremă a făcut-o din ea, ci în guvernul original, magnific echilibrat de legi și controale, conceput de Părinții noștri fondatori inspirați. Înainte de a continua, permiteți-mi să rezum argumentul de până acum. Termenii "stânga" și "dreapta" se referă doar la gradul de autoritate dintr-o societate. Cu cât un guvern este mai autoritar, cu atât este mai "de dreapta"; cu cât este mai libertarian, cu atât este mai "de stânga". Acesta este un fapt istoric și semantic.

Extrema dreaptă a spectrului politic este tirania absolută, numai ordine fără libertate.

Extrema stângă a spectrului politic este libertatea absolută, toată libertatea și nicio ordine.

Ambele extreme sunt intolerabile pentru oamenii Albi ai civilizației occidentale.

Idealul care trebuie urmărit este un echilibru perfect între o autoritate guvernamentală suficientă pentru a garanta ordinea și siguranța pentru fiecare cetățean, permițându-i în același timp o libertate personală maximă față de guvernarea arbitrară și forța nedreaptă.

În ciuda utilizării nebunești a termenului de către aproape toată lumea astăzi, nu pot să nu declar că scopul unei bune guvernări în civilizația occidentală trebuie să fie evitarea extremelor intolerabile de stânga și de dreapta și stabilirea unei guvernări de centru politic.

Cu toate acestea, și acesta este un "cu toate acestea" al naibii de mare.

Când omul occidental s-a deplasat suficient de mult spre stânga pentru a corecta răul tiraniei, nu a reușit să se oprească!

După ce am instaurat Republica Constituțională Americană în 1789, echilibrul perfect între autoritate și ordine contrabalansate de libertate și libertate, am continuat să ne îndreptăm spre stânga, spre libertinaj și anarhie!

După mii de ani de luptă pentru "libertate", omul occidental a fost incapabil să fie mulțumit când a ajuns la moderație. Asemenea unui om care moare de sete în deșert și care înghite atât de multă apă încât se sinucide, omul occidental, însetat nebunește de libertate, a trecut dincolo de echilibrul și moderația inspirate ale Constituției din 1789 pentru a alerga după chimera "libertății", până când astăzi ne zvârcolim pe marginea anarhiei, până când există atât de multă "libertate" falsă încât cei ca Stokley Carmichael, Rap Brown și Martin Luther King pot supraviețui legal în timp ce incită la revolte, vărsare de sânge și război în mijlocul nostru și câștigă premii mondiale pentru "pace!"

Toate formele de autoritate, de la tatăl de familie până la poliție și soldați, au fost atât de înfrânte și criticate încât generația noastră tânără disprețuiește orice autoritate. Tații severi, de modă veche, sunt înjurați drept "fasciști" sau sunt luați în râs și ridiculizați ori de câte ori încearcă să își impună autoritatea pentru a menține ordinea în familie. Polițiștii sunt suspendați sau chiar judecați și închiși pentru "brutalitate" ori de câte ori folosesc forța pentru a face ordine printre negrii răsculați, ucigași sau alți cetățeni turbulenți. Administrațiile colegiilor sunt numite "tiranice" pentru că încearcă să își administreze propriile colegii, iar anarhiștii și teroriștii cu barbă sfidează orice autoritate pentru a defila prin campusuri purtând pancarte pe care scrie "cuvântul F!" ca dovadă a "libertății" lor. Muncitorii sunt învățați că ei ar trebui să conducă întreprinderile. Curtea Supremă și Congresul nostru slugarnic au decretat că proprietarul unui restaurant trebuie să recunoască "libertatea" unui negru sau a oricărei alte persoane de a intra cu forța pe o proprietate privată, de a mânca sau de a face pipi pe mese, după cum îi vine cheful. "Drepturile" infractorilor sunt păzite cu atâta zel încât nu mai există ordine sau siguranță în orașele noastre. Homosexualii cer "dreptul" de a se "căsători" în public. Copiii din școli își terorizează profesorii. Beatniks cer droguri gratuite și legale. "Scriitorii" evrei și liberali cer "dreptul" de a publica și de a vinde copiilor noștri cea mai josnică și mai perversă pornografie drept "literatură" și "artă".

Aș putea continua la nesfârșit, dar această enumerare ar trebui să fie suficientă pentru a arăta ce s-a întâmplat cu Republica noastră constituțională autoritară, cândva magnifică.

Ne îndreptăm spre anarhie, spre haos și libertate totală pentru mulțimi.

În aceste condiții mortale, este o chestiune de viață și de moarte ca cei care vor să ne conducă politic să știe despre ce vorbesc și să nu încurce lucrurile.

Cu toate acestea, Robert Welch, omul care comandă milioane de dolari din fondurile donate de Americani disperați și decenți, le spune Americanilor: "Nazismul și comunismul sunt același lucru!" Pentru a înțelege cât de nebunesc și sinucigaș este acest lucru, permiteți-mi să relatez un experiment pe care îl făceam când studiam psihologia la Universitatea Brown.

Am luat o găleată cu apă fierbinte și o găleată cu apă rece și am băgat câte o mână în fiecare găleată. După ce mâinile noastre s-au obișnuit cu căldura extremă și cu frigul extrem, am scufundat ambele mâini împreună într-o găleată cu apă la temperatura camerei. Mâna care fusese în apa cu gheață a

simțit că apa obișnuită este fierbinte, iar mâna care fusese în apa caldă a simțit că aceeași apă este rece ca gheața.

Am menționat acest experiment (pe care îl puteți face și dumneavoastră) pentru a sublinia natura relativă a cuvintelor "stânga" și "dreapta". Desigur, există extreme absolute ale acestor termeni, după cum am arătat: tiranie la dreapta și anarhie la stânga.

Dar spectrul de la dreapta la stânga este o distanță foarte mare și, indiferent de poziția absolută a cuiva pe scară, cei din stânga cuiva arată ca "stângiști", indiferent de poziția lor absolută, iar cei din dreapta apar ca "dreptaci".

Acesta este motivul pentru care Gus Hall, șeful Partidului Comunist din America, îi numește pe radicalii sălbatici și furioși ai Progressive Labor "stângiști" și îl numește pe președintele Johnson "nazist"!

Această relativitate pe scara politică stânga-dreapta este motivul pentru care "stânga" și "dreapta" și-au pierdut mult din semnificație astăzi. America s-a deplasat atât de mult spre extrema stângă, încât orice efort de a reveni la centru trebuie, în mod necesar, să fie "extremist de dreapta".

Acum trei decenii, când lideri bolșevici evrei precum Rosa Luxemburg arborau steagul roșu și preluau controlul asupra unor state întregi din Germania, singurul răspuns al Germanilor decenți trebuia să fie o mișcare către cea mai violentă extremă a dreptei - către tiranie. Când ceva devine prea cald, îl poți răci suflând în el. Dar când ia foc, așa cum a luat foc Germania din cauza bolșevismului evreiesc, nu poți stinge focul suflând asupra lui, ci ai nevoie de OPUSUL focului, apa, pentru a-l stinge!

Atunci când stângismul atinge punctul de revoluție și anarhie, nu îl poți opri cu o Constituție, logică, pledoarie sau bun simț. Îl poți opri doar prin restabilirea ordinii lipsă, prin forță și autoritate!

Este exact ceea ce a făcut Adolf Hitler și motivul pentru care este atât de brutal urât de anarhiștii, bolșevicii și evreii asortați pe care i-a depășit în inteligență și în luptă.

Până în prezent, Statele Unite ale Americii nu au mers atât de departe pe drumul spre stânga ca Germania. Niciun stat American nu a agățat cârpa comunistă și nu a răsturnat complet ordinea și autoritatea, așa cum au făcut evreii când Germania a fost învinsă în Primul Război Mondial. Până acum,

încă ne putem salva prin metode constituționale și ordonate și nu trebuie încă să ajungem până la dictatură, pentru a corecta răul. Până acum. Președinția are deja suficientă putere pentru ca eu, sau orice lider American onest, decent și informat, să putem restabili ordinea și libertatea în temeiul legii în America noastră pe cale de dispariție.

Dar dacă conservatorii Cușer continuă să temporizeze cu situația negrilor și să pretindă că îi putem învinge pe evrei și graba lor spre anarhie și bolșevism iubindu-i pe evrei și pe negri și nepomenind niciodată de inamic și pretinzând că "comunismul și nazismul sunt același lucru", Dumnezeu să ne ajute! Vom fi ca un om care găsește o mică licărire de foc într-o cutie de dinamită și continuă să sufle în ea, sperând că o poate "răci" și opri focul fără să folosească apă sau metode radicale, de teamă să nu-și strice dinamita.

America nu se mai poate juca cu căile ușoare! America este "în flăcări" cu anarhia!

Dar focul este încă mic. Nu avem încă nevoie de dictatura pe care Hitler a fost forțat să o adopte (pentru că Germania avea nevoie de "legea marțială" politică, cu state întregi care să devină roșii).

Dar avem nevoie de o mișcare care să fie radicală, de dreapta și dură.

Cei care se tot laudă cu "libertatea individuală" ar trebui să arunce o privire pe străzile oricărui oraș American și să vadă "libertatea individuală" sălbatică, păroasă și criminală pe care o avem deja - pentru negri, criminali, roșii și evrei! Există prea multă "libertate individuală" pentru inamic. Dar conservatorii Cușer nu îndrăznesc nici măcar să menționeze inamicul!

Nu avem nevoie de mai multă "libertate individuală", ci de mai multă AUTORITATE pentru Americanii Albi decenți, pentru a se salva de negrii dezlănțuiți și de evreii comuniști și de "studenții" anarhiști etc.

Oamenii care ne-au dat Statele Unite ale Americii nu au instituit o "democrație" anarhistă, ci un stat extrem de organizat care, astăzi, ar fi numit "de extremă dreaptă".

De fapt, după standardele moderne, Părinții noștri fondatori ar fi numiți cei mai furioși "fasciști" și chiar "naziști".

Permiteți-mi să reamintesc cititorului că stră-stră-străbunicii săi nu le-au acordat negrilor niciun fel de "egalitate", ci i-au ținut în lanțuri ca sclavi. Ei ar fi râs de metodele moderne de "prevenire a criminalității" prin distribuirea a tot mai mulți bani și zile ușoare în pușcăriile de canapea. Au înființat posturi de WHIPPING, scăunele de rață și i-au spânzurat pe cei care refuzau să se conformeze regulilor societății. Chiar și cel mai turbat "nazist" de astăzi nu susține sclavia, deși oamenii care au scris Declarația de Independență și Constituția nu numai că au susținut sclavia, ci au și practicat-o.

Ei nu permiteau femeilor sau bărbaților fără avere să voteze.

Ei nu credeau în ideea de a lăsa "poporul" să aleagă un președinte, fiind conștienți de pericolul demagogiei care afectează națiunea noastră astăzi. În schimb, au înființat un colegiu electoral pentru a garanta selectarea, nu a celui mai popular demagog, ci a celui mai bun om de stat care să conducă America. (Astfel, am ocolit colegiul electoral).

Permiteți-mi să vă șochez cu un fapt surprinzător.

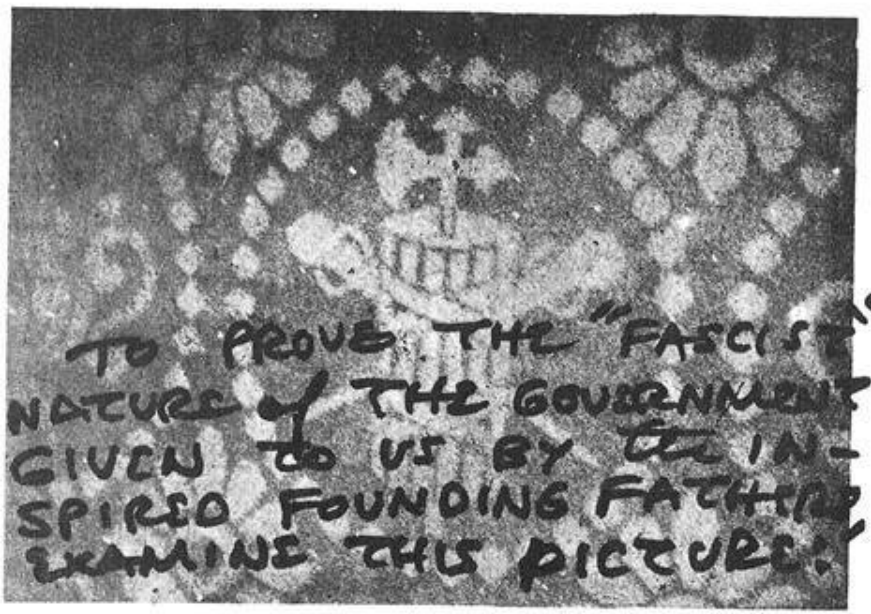

Există o fotografie care a fost scoasă pe furiș din sacrosanta cameră a Curții Supreme a Statelor Unite.

Este o fotografie pe care am făcut-o chiar eu, o fotografie a covorului roșu, bogat, chiar sub nasul președintelui Curții Supreme Warren și al celorlalți opt judecători. Acesta acoperă întreaga podea a sălii Curții Supreme!

Dacă vă uitați la covor, s-ar putea să recunoașteți un simbol peste tot pe acel covor în Curtea Supremă a Statelor Unite.

Se numește "Fascie".

Iată definiția din secțiunea "Fascie" din Webster's Collegiate Dictionary (ediția a cincea), pagina 363:

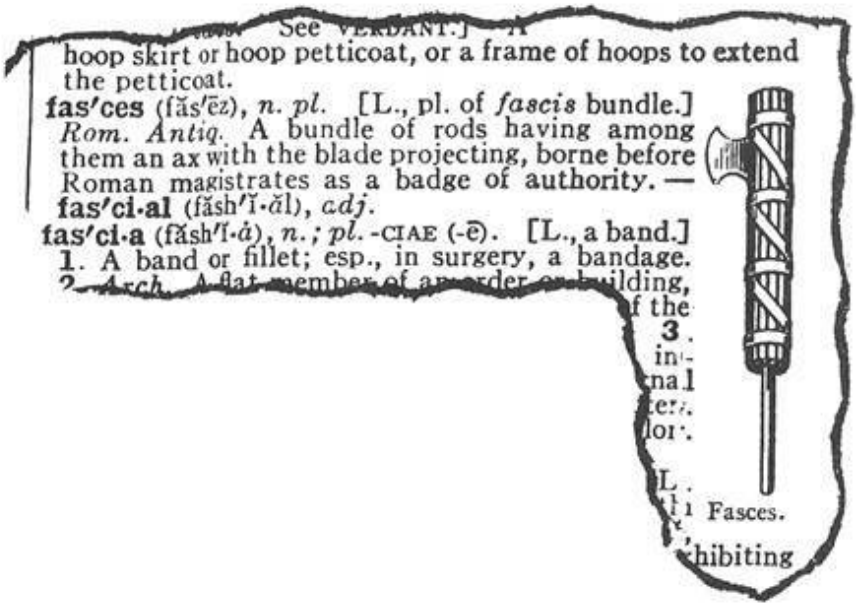

Fascii. Pluralul lui Fascie. Antichitate romană. Un mănunchi de bețe având printre ele un topor cu lama proeminentă, purtat în fața magistraților romani ca insignă a autorității.

Acesta prezintă o imagine a unui mănunchi de bețe legate între ele pentru a forma un topor care reprezintă AUTORITATEA. Aici este același simbol pe moneda noastră de zece cenți.

Același "fascii" este sculptat pe pereții din față ai Congresului SUA. De fapt, fascii se găsesc pe toate clădirile guvernamentale naționale și de stat, pe bani etc. Același simbol se regăsește și pe monedele de 10 cenți ale SUA [vechile monede de 10 cenți "Mercury Head" de dinainte de Roosevelt]

Recunoașteți ceva familiar în acest nume, "Fascii"?

Ar trebui. Acesta este originea cuvântului "fascist", care este atât de urât de evrei și roșii. Poate că ați fost păcăliți de minciunile atât ale evreilor, cât și ale conservatorilor Cușer, conform cărora fascismul este "rău" și "ne-American".

Dacă da, atunci uitați-vă la definiția din Webster's Collegiate Dictionary (ediția a cincea), pagina 365, definiția "fascismului"

Mișcarea fascistă. Mișcarea spre naționalism și conservatorism în opoziție cu internaționalismul și radicalismul, inițiată de Fasciști în Italia.

Rețineți că fascismul este definit ca fiind "Mișcarea spre naționalism și conservatorism în opoziție cu internaționalismul și radicalismul".

Acum înțelegeți de ce evreii (și lașii de dreapta) urăsc atât de mult cuvântul "fascism"?

"Fascii" au fost lipite peste tot ce avea legătură cu guvernul Statelor Unite, deoarece, prin definiție, GUVERNUL AMERICAN A FOST DESENAT SĂ FIE UN GUVERN "FASCIST"!
(Naționalist și conservator)

Până când evreii au intrat în acțiune, nimeni nu se temea de "fascism", propriul nostru guvern a plasat cu mândrie simbolul autorității fasciste peste tot în cele mai sacrosancte camere guvernamentale, pe banii noștri și pe statuile noastre. (Mâinile lui Abraham Lincoln se sprijină pe două fascii în Memorialul Lincoln!)

De ce credeți că evreii, roșii și "conservatorii Cușer" urăsc astăzi atât de mult acest cuvânt și acest simbol?

Răspunsul se află în însăși natura "fasciilor".

Ele își au originea, conform unei vechi legende romane, atunci când triburile din Italia antică au fost sfâșiate în mii de "așchii" dușmănoase. Un mare conducător, reunit cu alți șefi, a luat un băț și l-a rupt ușor, arătând cât de ușor triburile erau bătute pe rând de barbari.

Apoi liderul a adunat un mănunchi de bețe mici, le-a legat împreună și a încercat să le rupă, dar nu a putut, desigur. Toate legate împreună, erau prea tari! Apoi a montat o lamă de topor pe bețele legate și a arătat că în unitate și autoapărare agresivă, există putere și victorie.

Poporul nostru a folosit și a înțeles acest simbol timp de mii de ani, chiar până la cel de-al Doilea Război Mondial, când Hitler și Mussolini au înțeles în sfârșit cum să oprească divizarea infernală a poporului nostru de către evrei.

În Germania și Italia, evreii au făcut ca masele de oameni (conduse de comuniștii evrei) să-și urască propria intelectualitate ca "clasă conducătoare", iar "clasa conducătoare" să-și urască masele de oameni ca "muncitori lacomi și brutali", "lupta de clasă" sinucigașă a comunismului.

Evreii au împărțit Germania și Italia în mii de grupuri mici, certărețe, meschine și lacome, care erau toate neajutorate în fața puterii unite a evreimii organizate și implacabile. Așa cum liderul roman a făcut ca micile bețe să fie puternice, adunându-le în "fascii", tot astfel Mussolini a făcut ca poporul Italian să fie suficient de puternic pentru a supraviețui și a instaura ordinea prin unitate și autoritate. Hitler a făcut același lucru pentru poporul German. Și pentru că un popor unit, condus de lideri puternici și onești, este o nucă prea greu de spart pentru paraziții, comercianții, cămătarii și revoluționarii comuniști evrei, evreii i-au urât cu înverșunare pe domnii Mussolini și Hitler și au determinat restul lumii să meargă și să-i biciuiască.

Astăzi, America și toate națiunile Albe, occidentale și creștine sunt divizate ca niciodată până acum. Aici, în S.U.A., ne-au împărțit în republicani și democrați, catolici și protestanți, bogați și săraci, yankei și confederați, capital și muncă, liberali și conservatori etc.

Există vreun "conservator" care să nu fi suspinat: "Dacă am putea fi împreună!" Evreii au mințit cu privire la natura "fascismului" pentru a ne menține divizați și urând singurul lucru care ne poate salva.

Dar având în vedere definiția din dicționar, pe care am retipărit-o, care arată că "fascismul" nu este "același lucru cu comunismul", ci este de fapt conservatorismul naționalist, cum să explicăm corul de "conservatori" care sunt ocupați cu haita evreiască pe urmele "fascismului"?

De ce ne urăsc și ei?

Răspunsul este că cei mai mulți dintre ei sunt prea leneși să își facă temele și să afle ce este fascismul.

Pur și simplu îi aud pe evrei și pe comuniști strigând zi și noapte cât de josnic este, așa că fie îl urăsc și ei, fie sunt prea speriați de evrei pentru a recunoaște singuri că fascismul și nazismul sunt opusul comunismului.

Partidul Național Socialist al Poporului Alb consideră că Părinții noștri fondatori au instituit o republică autoritară (în niciun caz o "democrație", o formă de guvernare pe care au disprețuit-o în mod deschis). Ei au instituit fascii ca simbol al autorității care a adus unitate și ordine în cele treisprezece colonii originale.

Și este o REPUBLICĂ AUTORITARIANĂ pe care o susținem, la fel ca înaintașii noștri. Svastica noastră este simbolul rasial al omului Alb, al unui guvern ordonat și al unei conduceri puternice, sub o constituție și legi.

"Fascii" de peste tot din Washington și de pe monedele de 10 cenți din buzunarul vostru arată singura cale de salvare pentru Republica noastră Constituțională Alb-Americană.

Partidul Nazist American nu se teme să urmeze calea Părinților Fondatori, în ciuda minciunilor evreilor și ale conservatorilor Cușer.

Masele simt instinctiv nevoia de autoritate și caută inconștient un lider puternic.

Iar masele, la rândul lor, reprezintă însăși esența a ceea ce trebuie să câștigăm.

Dacă vrem să câștigăm puterea legală și politică, avem nevoie nu de câțiva "conservatori", ci de milioane și milioane de oameni care muncesc și de Americani obișnuiți, în esență apolitici, numiți "masele". Cu toate acestea,

această masă enormă de putere este exact ceea ce "conservatorii" nu pot câștiga niciodată, niciodată, niciodată.

U.S. News and World Report din 7 iunie 1965 conține o analiză statistică a alegerilor naționale catastrofale pentru președinție din 1964.

Aceste cifre arată mai clar decât orice argument sau iluzie că nu mai este matematic posibil ca un candidat național "conservator" să câștige pe baza unei platforme economice tradiționale "conservatoare", fără problema ascunsă a RASEI.

De fapt, cifrele arată că un "conservator" economic nu numai că TREBUIE să piardă, dar că tendința populației noastre se îndreaptă zilnic către o situație în care numai un nebun va putea pretinde că există vreo posibilitate de victorie politică națională pentru orice fel de program economic "conservator".

Voi încerca să explic acest lucru mai departe, dar pentru moment, permiteți-mi să prezint cifrele reci.

În primul rând, permiteți-mi să dau procentele de voturi obținute de Johnson și Goldwater în eșaloanele superioare ale populației noastre. Printre profesioniști, manageri, etc., Johnson a obținut 58% din voturi. Printre persoanele cu studii superioare, Johnson a obținut 54%. Printre cei cu venituri de 10.000 de dolari sau mai mult, 56% au votat pentru Johnson. În orașele și comunele mai mici, Johnson a obținut 63%.

Observați că diferența dintre cei doi candidați la nivelurile superioare și în zonele rurale se ridică în medie la aproximativ 15% din voturi. Aceasta nu ar fi o diferență insurmontabilă și ar putea fi ușor modificată printr-o campanie mai eficientă decât cea a lui Goldwater.

Dar acum să ne uităm la opusul categoriilor de mai sus. Printre muncitorii necalificați, Johnson a obținut 80% din voturi.

Goldwater a obținut doar 16%! Cei care nu au mai mult de o educație de școală primară au votat pentru Johnson.

Cei cu venituri sub 10.000 de dolari au acordat 70,7% din voturile lor lui Johnson și doar 29,3% lui Goldwater. Orașele mari și zonele urbane i-au acordat lui Johnson 72%, față de 28% pentru Goldwater.

Diferența dintre Johnson și Goldwater în rândul claselor economice inferioare și al alegătorilor din mediul urban se ridică la o diferență uriașă de peste 54%!

Dar chiar și această cifră șocantă nu spune toată povestea de ce este o nebunie să încerci în continuare să câștigi putere politică pe baza unui program "conservator".

Aruncați o privire la dimensiunile relative ale celor două grupuri pe care le-am comparat mai sus.

Almanahul mondial pentru 1965 arată că primul grup pe care l-am comparat, lucrătorii profesioniști și manageriali, care au votat pentru Johnson la o diferență de doar 15%, reprezintă doar 21,8% din populație, în timp ce restul forței de muncă, semicalificată și necalificată, reprezintă 78,2% din populație.

Dintre orașele și comunele mai mici care au optat pentru Johnson, doar 63% sunt prezentate în World Almanac ca având o populație totală de 54 054 425 de locuitori, în timp ce zonele urbane care au optat pentru Johnson, 72%, au o populație totală de 125 368 750 de locuitori.

În timp ce absolvenții de facultate au votat pentru Johnson cu doar 54%, numărul total al acestor absolvenți de facultate este menționat în World Almanac ca fiind de doar 4 528 215; în timp ce populația școlară care a votat pentru Johnson este menționată ca fiind de 40 217 215 (aceste cifre reprezintă înscrierile în facultăți și școli primare pentru 1963). La numărul celor înscriși în școlile primare se adaugă multe alte milioane care sunt analfabeți în totalitate sau au doar câțiva ani de școală.

Punând cap la cap toate acestea, constatăm că eșalonul superior și sectoarele rurale ale populației noastre, care ar putea fi eventual câștigate de un candidat conservator național, reprezintă doar un procent relativ mic din populația Statelor Unite (aproximativ 20%). Cu toate acestea, chiar și acest sector economic conservator cel mai favorabil al populației Statelor Unite este divizat în privința problemelor economice și a fost câștigat de Johnson, chiar dacă marja medie a victoriei sale a fost de numai 15% în acest sector al populației.

Pe de altă parte, marea masă a Americanilor care locuiesc în zonele urbane, au doar o educație primară, sunt doar muncitori semicalificați sau

necalificați și câștigă mai puțin de 10.000 de dolari pe an reprezintă peste 80% din populație.

Și în această masă enormă, Johnson a câștigat 8 din fiecare 10.

Faptul esențial este că votul celei mai analfabete sau mai prost informate persoane contează la fel de mult ca votul lui H. L. Hunt sau al lui Robert Welch, și există milioane de "oameni mici" pentru fiecare votant de nivel înalt.

Pentru cei care nu sunt pasionați de matematică, permiteți-mi să reduc totul la o afirmație foarte, foarte simplă.

Cu excepția problemei rasiale, SINGURUL loc în care "conservatorii" economici au vreo șansă de a obține un număr mare de voturi este în rândul celor cu funcții de conducere, al celor cu venituri mari și al celor cu studii superioare, pe scurt, în rândul GÂNDITORILOR calificați.

În rândul celor cu studii primare, cu slujbe de muncitori și cu venituri sub 10.000 de dolari pe an, "conservatorismul" se vinde la fel de bine ca bulgărele de zăpadă la Polul Nord. MASELE doresc un candidat "CALD" care să pară "uman" și "adorabil". Roosevelt, Truman, Ike, Jake și acum Johnson au reușit cu toții să vândă "IMAGINEA" potrivită pentru a câștiga.

Indiferent cât de mult am deplânge acest lucru, acesta este un fapt, la fel cum este un fapt că Albilor nu le plac "negrii", indiferent de ceea ce pretind ipocriții.

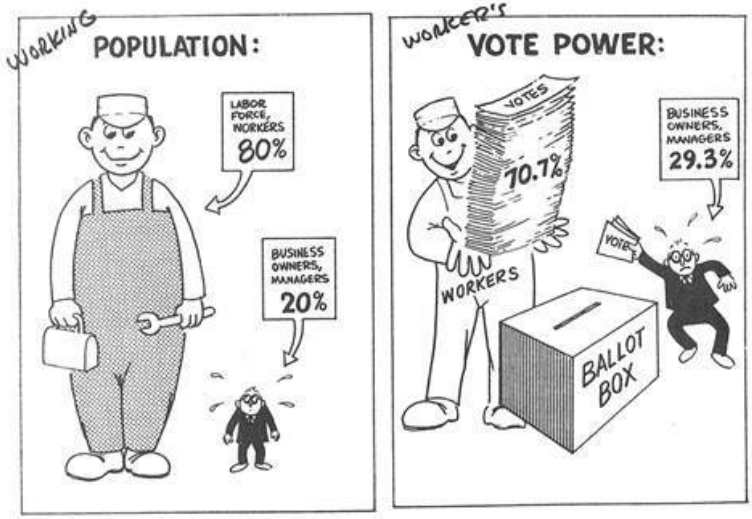

Fără mase, nu vom putea niciodată, niciodată să câștigăm puterea.

Și fără putere, este o pierdere de timp completă și dezgustătoare să stai și să te plângi interminabil despre "constituționalism", "creștinism", "drepturile statelor" etc., etc. Asta am făcut și cred că orice persoană inteligentă s-a săturat demult de rapoartele nesfârșite "O, Doamne", de broșurile "Ce trebuie să facem" și de societățile "Să ne adunăm cu toții".

Nu sunt pregătit să mai pierd nicio clipă în eșecuri sau în gemete neputincioase. Doar dacă fiecare mișcare este calculată pentru a câștiga puterea, legal, sunt dispus să mai sufăr și să mă mai sacrific.

Iar statisticile arată, cu o claritate devastatoare, că este IMPOSIBIL să câștigi la nivel național ca "CONSERVATOR" economic.

Atunci, cum putem câștiga?

Răspunsul este că trebuie să găsim o modalitate de a ajunge la inimile milioanelor de oameni care au votat pentru Johnson, Roosevelt, Ike, Harry și Jake. Goldwater cu siguranță nu a reușit acest lucru cu imaginea sa de "îmbuibare a săracilor" și "în afara războiului". Nici un alt "conservator" economic nu o poate face, pentru că un "conservator" încearcă practic să vândă băuturi reci ca gheața pentru "a vă întări", când potențialii clienți tremură în ploaia rece. Oamenii obișnuiți vor să se simtă calzi, în siguranță și în siguranță. Așa sunt oamenii. Iar dacă insiști să încerci să vinzi băuturi reci unor oameni care tremură de frig în ploaia înghețată, într-o noapte foarte rece, cu siguranță vei eșua. Noi am eșuat.

Inamicul este genial în înțelegerea tuturor acestor lucruri și în modul calculat în care folosește psihologia în numele amestecului de rase, subversiunii, degenerării, imoralității și trădării!

Până acum, partea noastră este complet, incredibil de proastă și oarbă în ceea ce privește masele de ființe umane.

Unii dintre cei care înțeleg psihologia maselor își explică eșecul de a folosi aceste cunoștințe în mod eficient susținând că este "rău" sau "imoral" să fii un "demagog" etc.

Este ca și cum ai privi un hoț și un violator care îți distrug casa, îți răpesc soția și copiii și refuzi să încerci să îl oprești pentru că are o armă și ar fi "rău" să folosești o armă, la fel ca infractorul.

Atât timp cât oamenii răi folosesc psihologia și demagogia pentru a câștiga masele în scopuri malefice, oamenii buni trebuie să folosească aceste metode pentru a ajuta poporul nostru să se unească și să supraviețuiască, altfel vom muri!

Nu mi-e deloc rușine să recunosc că nu m-aș da în lături de la nimic pentru a salva rasa noastră Albă. Și asta include să-mi risc propria viață de nenumărate ori, să fiu bătut, închis și mințit de aproape toată lumea. Nu văd nici o mare victorie morală în a ne vedea poporul, femeile, copiii și fetițele Albi arondați la lagărele de muncă pentru sclavi sau la bordelurile comuniste chineze, sau predați miliardelor de sălbatici africani care urlă - toate acestea pentru că tabăra noastră este prea "drăguță" pentru a folosi psihologia sănătoasă pentru a câștiga masele.

Dar nu trebuie să facem nimic cu adevărat "josnic" pentru a câștiga.

Trebuie doar să renunțăm la efortul steril de a câștiga încercând să introducem în mintea maselor fapte reci, dure și nesimpatice. Nu va funcționa.

Trebuie doar să punem adevărul într-o formă potrivită pentru oameni. Acest lucru nu se poate face cu disertații lungi, raționalizări, statistici, fapte și adevăruri nevinovate.

O faci prin PARABULE, analogii, sloganuri, hărți, afișe, demonstrații și, mai presus de toate, prin luptă - lucruri care ajung la inimile oamenilor și apoi se filtrează în mințile lor.

Când vom reuși în sfârșit să facem conducerea de dreapta să înțeleagă acest lucru, atunci vom putea opri nebunia "conservatorismului" economic și ne vom ocupa de SINGURA problemă care atinge inimile a milioane de oameni, RASA!

Spuneți-i unui om că, dacă îl alege pe candidatul A, va avea un vecin "negru", iar copiii lui nu vor fi în siguranță, iar valoarea proprietății lui se va prăbuși, și îi veți ajunge la INIMĂ. Îl veți învinge pe candidatul A.

Dar spuneți-i că datoria națională este prea mare, că "Constituția este încălcată" și că impozitele pe profit sunt prea mari, și cu greu vă va asculta. Veți pierde.

Spuneți-i că trebuie să fim pregătiți să declanșăm un război pentru a păstra "Doctrina Monroe", iar el vă va numi "războinic" și se va speria de moarte de dumneavoastră.

Spuneți-i că sunteți împotriva beneficiilor, a lucrătorilor, a salariilor mari și a asigurărilor sociale și că doriți să reduceți impozitele pentru oamenii bogați, iar el vă va disprețui în mod activ, considerându-vă "antipopular".

Cealaltă parte îi spune că sunt "pentru cei mici"; îi strigă "jos cu marile interese" și el va vota pentru ei până la sfârșitul lumii, indiferent de câte vile sau posturi de televiziune dețin sau cum îl predau unor escroci care se dau drept lideri.

Cealaltă tabără face acest tip de lucruri în numele răului de ani de zile și câștigă masele, câștigând astfel puterea și transformând astfel America într-un coșmar al trădării și degenerării.

Partea noastră a fost prea mocnită și încrezută pentru a se autoevalua și continuă să vândă "pastila" amară și înghețată a "conservatorismului" economic maselor de oameni care au respins-o timp de cincizeci de ani, de fiecare dată cu marje mai mari.

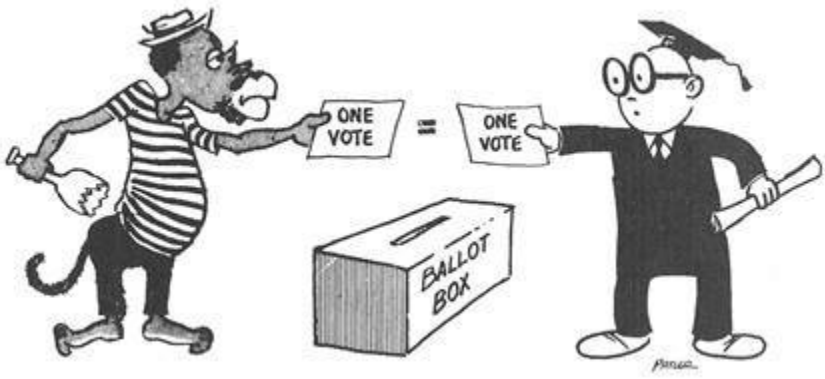

Mi-a luat 15 ani să-mi dau seama de asta.
În 1956, am vândut revista pe care o înființasem cu succes pentru soțiile militarilor din întreaga lume (revista "U.S. Lady") și am investit toți banii

într-un efort de "unire" a conservatorilor. Am înființat "Federația Americană a Organizațiilor Conservatoare", crezând cu inocență că, dacă am putea uni aripa dreaptă, am putea cuceri cu ușurință stânga.

Până atunci, avusesem destule ocazii să analizez activitatea "dreptei", a conservatorilor, și ajunsesem la concluzia, în ignoranța mea totală cu privire la natura reală a cazului, că tot ceea ce aveau nevoie pentru a reuși era un efort organizațional care să îi adune "împreună", cu un PLAN de afaceri. Descoperisem că existau zeci și poate sute de oameni foarte bogați, precum H. L. Hunt din Texas și Robert Welch din Boston, care simțeau la fel ca mine și care, împreună, puteau aduna suficienți bani și resurse pentru a-i îneca pe evreii marxiști-sioniști și pe stângaci. Se părea că există o mulțime de talente și abilități și, de fapt, o majoritate a poporului nostru de partea mea politică, astfel încât bunul simț părea să forțeze concluzia că doar lipsa unui efort hotărât de a pune toate acestea la un loc a permis minorității de stânga, declanșată de sub-minoritatea de evrei, să continue să câștige victorie după victorie și să trimită America pe calea socialismului marxist și a dezintegrării rasiale.

Mi-am dat seama, chiar și atunci, că discuțiile și educarea sunt inutile dacă nu sunt îndreptate către singurul obiectiv politic care merită, PUTEREA.

Dar socoteam că nu cunosc conținutul uman al "dreptei" din acele zile. De la milionari până la micuții speriați care participă la nesfârșitele și jalnicele întâlniri "conservatoare", "100% Americane", "de modă veche", "constituționale", "pentru drepturile statului", am învățat, prin experiență amară, că materialul uman al dreptei este alcătuit în proporție de 90% din lași, proști, nebuni, minți limitate, gură-cască, oameni care au ajuns să se bucure de o plăcere perversă și masochistă de a-și spune unii altora la nesfârșit cum suntem cu toții violați de "știi tu cine", dar care, în niciun caz, nu s-ar gândi să-și rişte cele două mașini, casele amenajate sau slujbele suculente pentru a face ceva în această privință.

Cu toate acestea, neștiind nimic din toate acestea, și fiind plin de entuziasmul și dorința mea obișnuită, am plătit pentru o serie de spoturi radio înainte și după emisiunea comentatorului de dreapta Fulton Lewis, anunțând o întâlnire la Washington pentru a organiza dreapta.

Răspunsul părea să fie mulțumitor. Sute de oameni au sunat și am aranjat cu unul dintre ei, Sam Jones, corespondentul revistei National Review a lui

Bill Buckley, să folosim vechiul conac Virginia din McLean pentru prima noastră întâlnire.

Dintre sutele de persoane care au sunat, doar aproximativ cincizeci s-au prezentat la întâlnire.

M-am adresat adunării în cel mai bun stil "conservator", ținându-le o prelegere "drăguță" despre nevoia de "a fi împreună" mai mult decât orice altceva și primind mici rafale de aplauze politicoase.

Cum mă cutremur acum când mă gândesc la toată această "amabilitate" slabă, inutilă, stupidă, în timp ce rasa noastră și întreaga noastră lume sunt distruse cu brutalitate!

Din când în când, cineva din public întreba "cum rămâne cu evreii?" Și se auzeau chicoteli și mișcări de picioare, ca niște copii de școală generală când cineva menționează cuvântul "sex". Apoi îl certam pe acest personaj "îndrăzneț" pentru o astfel de "manifestare dezgustătoare de prejudecăți", arătându-mi foarte clar iubirea mea neprihănită pentru evreii minunați și chiar făcându-le cu ochiul unor prieteni apropiați pentru înșelăciunea mea "inteligentă".

Evreii nu ar fi perturbat o astfel de întâlnire pentru nimic în lume. Noi, la fel ca un milion de alți "conservatori", ne dădeam iluzia că "luptăm" împotriva trădării, subversiunii, comunismului și amestecului de rase (evreii) fără să facem nimic și fără să rănim inamicul însuși. Dacă NU am fi avut astfel de mici și prostești întâlniri secrete, am fi acumulat în cele din urmă o asemenea presiune de patriotism frustrat încât am fi putut face ceva în forță și, prin urmare, eficient.

S-a făcut o mică colectă; am împărțit carduri de membru și apoi am stat și am sporovăit, așa cum se obișnuiește inevitabil după astfel de "bătălii" cu inamicul.

Toată lumea a felicitat pe toată lumea pentru acest nou și teribil asalt asupra "eschimoșilor", așa cum îi numea John Kasper pe atunci, și am plecat acasă cu toții strălucitori de marele "succes".

Mi-am cheltuit timpul și banii într-un efort total de a organiza "frumos" dreapta, ca "Federația Americană a Organizațiilor Conservatoare", și de a publica un ziar conservator național.

Am organizat întâlniri în cele mai bune săli de întâlnire din hotelurile Statler și Mayflower. Am avut papetărie frumoasă, gravată în aur. Mi-am folosit toate abilitățile în artă, scriere, organizare, promovare și conducere, aceleași abilități care servesc acum Partidului Nazist American, dar care erau inutile atunci. Premisa de bază, premisa conservatorismului, era greșită.

Deși se face să pară așa, lupta dintre "conservatori" și "liberali" NU este o luptă de idei sau chiar de organizare politică. Este o luptă a forței, a terorii și a puterii. Evreii și complicii și păcăliții lor nu conduc țara noastră și poporul ei datorită excelenței ideilor lor sau meritului muncii lor, sau datorită majorității autentice a oamenilor care îi sprijină.

Ei sunt la putere în ciuda lipsei acestor lucruri și numai pentru că și-au croit drum spre putere prin TACTICI MINORITARE îndrăznețe. Ei pot rămâne la putere doar pentru că oamenilor le este teamă să li se opună, teamă că vor fi ostracizați social, teamă că vor fi defăimați în presă, teamă că își vor pierde locurile de muncă, teamă că nu își vor mai putea conduce afacerile, teamă că vor pierde funcțiile politice. Frica, și numai frica, este cea care îi menține la putere pe acești furtișaguri murdari de stânga, NU ignoranța poporului American, așa cum "conservatorii" își tot spun unii altora.

"Luptătorii" noștri de dreapta continuă să se asigure unii pe alții că "veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi". Dar adevărul este că orice sclav cunoaște adevărul, dar la ce bun, dacă nu poate obține cumva PUTEREA de a-și forța drumul spre libertate. Nu adevărul ne va face liberi în America, pentru că milioane de oameni știu deja adevărul și urăsc cu înverșunare ceea ce se întâmplă, dar se TEM chiar să recunoască că știu adevărul. Zece milioane au semnat petiția pentru Joe McCarthy și nu sunt toți morți. Dar ar putea la fel de bine să fie, atâta timp cât aripa dreaptă își cheltuiește tot timpul și banii încercând să "câștige" încă zece milioane, în loc să-i determine pe cei zece milioane pe care îi avem deja să se ridice! Avem destui oameni, bani și facilități pentru a lua America înapoi de la trădători mâine dimineață dacă toți oamenii care știu deja ce se întâmplă nu s-ar mai teme și s-ar ridica în picioare!

Atât timp cât dreapta se limitează la a lupta pentru a fi "drăguță", marea masă a publicului se va pleca ca oile în fața stângii care NU este drăguță, care folosește defăimarea, persecuția economică, hărțuirea juridică și, în cele din urmă, teroarea fizică pentru a-și menține dominația asupra vieții și culturii noastre naționale prin FORȚĂ. Forța este deghizată, desigur, în carnete de cecuri, robe de judecător, convenții de partid măsluite etc., dar

tot forța în sine sau amenințarea cu forța este cea care a doborât America și a făcut-o să se teamă.

Nici o cantitate de documente și broșuri, toate capodopere ale propagandei, nici o cantitate de discuții și întâlniri nu pot opri această forță de stânga în creștere și PUTEREA și FRICA pe care le inspiră, cu atât mai puțin să o respingă și să o distrugă în cele din urmă.

Dar în 1955, încă îmi imaginam că ne putem "strecura" printre evrei, la fel ca restul prietenilor mei "fătălăi". Ne-am fi construit un mare grup de membri "de bază" prin a nu-i menționa deloc pe evrei, chiar lăudându-i și apoi, în timp ce ei nu bănuiau nimic, am fi devenit din ce în ce mai puternici până când, într-o bună zi, ne-am fi șters zâmbetul de pe față, ne-am fi învârtit în jurul evreilor surprinși și i-am fi lăsat să vadă exact ce aveam în minte!

Am descoperit că acest vis al lașilor era promovat peste tot pe unde mergeam. Fiecare conservator pe care îl întâlneam mă lua deoparte și se plângea de ultimele ultraje și trădări ale "știți voi cine" și îmi descria ultimele planuri de a ne strecura printre torționari.

Și am făcut parte din această iluzie copilărească la fel de mult ca oricine altcineva. Am petrecut literalmente sute de ore discutând despre metodele acestei revoluții super-subtile.

Și singurul lucru pe care l-am câștigat din toate acestea a fost descoperirea finală că a fost, și a fost întotdeauna, imposibil să învingi teroriștii prin discuții. Trebuie să înlăturăm acești uzurpatori malefici cu aceeași armă care i-a adus în PUTERE. A lor a fost și este secretă și deghizată. A noastră, prin natura sa, trebuie să fie deschisă, legală și onestă. Dar trebuie să fie tot PUTERE, nu vorbe de pamflet sau vise viclene și implică, prin urmare, RISC.

De asemenea, am învățat să îi cunosc pe oamenii pe care eu și soția mea am ajuns să îi numim "intransigenți" dintr-un motiv obscur pe care nu mi-l pot aminti. Aceștia erau "patrioții" perene, veșnicii participanți la reuniuni, vorbitorii și bâlbâielile inepuizabile, știutorii super deștepți care vor "arunca alegerile în casă de data asta" etc., și amatorii dezgustători care își descărcau "patriotismul" refulat cam o dată pe săptămână în organismul masochist pe care păreau să-l obțină flagelându-se cu ultimele ultraje ale evreilor. Acești oameni păreau să se fi "luptat" cu evreii toată viața lor, ani și ani și ani.

Reacția lor standard la tot ceea ce nu inventau ei înșiși, la un nou plan de a se strecura printre evrei, era: "Mă luptam cu chestia asta înainte să te naști tu, fiule", iar asta ar fi trebuit să îl trimită pe parvenit la plimbare.

Ca și cum oamenii care au petrecut patruzeci sau cincizeci de ani luptând atât de monstruos, fără succes, ar trebui să îndrăznească să deschidă gura!

Pe măsură ce lunile treceau și începusem să ne vedem micile economii diminuându-se fără niciun semn de progres real, am început să am un caz de "disperare" atât de comun în aripa dreaptă. Începusem să mă întâlnesc cu un cerc mare, neorganizat, dar regulat de "patrioți", care există peste tot, și să discut despre tot felul de metode "trucate" de a "turna boabele" evreilor, toate deodată. Existau planuri nesfârșite de a arunca "întreaga poveste" din avioane, cu milioanele, asupra publicului, în timp ce evreii neajutorați priveau fluturașii coborând furioși.

Se vorbea despre un plan de a ataca un post de televiziune, de a ține personalul sub amenințarea armei, în timp ce unul dintre noi, despre care nimeni nu dorea să discute exact cine, urma să prezinte milioanelor de oameni fără suflare documentele și faptele privind evreitatea comunismului, pe care le avem din abundență, dar care înseamnă atât de puțin atât timp cât ajungem doar unii la alții. A existat chiar și un plan de a trimite în aer semne uriașe pe baloane, legate de locuri inaccesibile, care ar fi "strigat" la evrei din cer, în timp ce aceștia se străduiau nebunește să le dea jos. Aceste idei nebunești sunt de fapt, în timp ce citiți aceste rânduri, discutate undeva de oameni inteligenți, oameni care sunt pur și simplu prea copleșiți de propria lor timiditate și ignoranță pentru a vedea că, chiar dacă ar face aceste trucuri urâte împotriva evreilor, nu ar exista niciun rezultat.

Oamenii sunt mai inerți decât se poate crede, chiar și după ce descoperi acest fapt. Este nevoie de o cantitate incredibilă de propagandă, repetată la nesfârșit, la nesfârșit, la nesfârșit, pentru a-i mișca măcar un pic. Acesta este unul dintre motivele pentru care Joe McCarthy mi-a spus că nici măcar nu ar încerca să spună tot adevărul. "Pur și simplu m-ar închide ca nebun", spunea el, "iar publicul ar uita despre ce a fost vorba". Și probabil că avea dreptate.

Ideea că se poate face CEVA UȘOR, care îi va face pe trădătorii evrei să fugă în Israel ca șobolanii, în timp ce noi intrăm triumfători la Casa Albă, este una dintre cele mai grave autoamăgiri care a făcut ca aripa dreaptă să bolborosească și să conspire în timp ce evreii râdeau de noi și călcau în

picioare Constituția noastră, drepturile noastre, tradițiile noastre, demnitatea noastră și rasa noastră Albă.

Oricine, atunci când descoperă pentru prima dată ce se întâmplă, ar putea fi iertat pentru o anumită perioadă de hrănire a acestei iluzii copilărești. Dar când îi vede pe evrei cum înfometează familiile colegilor săi, cum îi bagă în închisoare, cum îi trimit în "spitale" de boli mintale, cum îi murdăresc și îi aruncă în aer pentru cea mai mică încercare de a se opune puterii evreiești, ar trebui să înțeleagă în cel mult câțiva ani. Orice om care petrece treizeci sau patruzeci de ani prefăcându-se că își imaginează că există o cale atât de ușoară, în timp ce țara noastră și rasa noastră Albă se prăbușesc și se prăbușesc și se prăbușesc, nu este un visător sau un ignorant. El este un laș!

"Conservatorii" sunt campionii mondiali ai struților, care mormăie între ei sub nisip în "secret", în timp ce fundurile lor cu pene flutură în briză pentru ca evreii să le poată lovi pe îndelete. Conservatorii nu păcălesc pe nimeni în afară de ei înșiși.

Unul dintre liderii conservatori pe care i-am contactat a fost William F. Buckley, Jr. editorul revistei National Review. Prietenul meu din D.C., Sam Jones, era corespondentul său și ne-am întâlnit la o întâlnire în New York. A fost o senzație intelectuală, doar vorbind cu Buckley și echipa sa. Acolo există mai multă minte și geniu decât în orice alt loc de pe pământ în care am fost vreodată. Bill însuși este extrem de amabil și mai strălucitor decât toți ceilalți. Dar personalul său conține trei sau patru evrei, dintre care unul cu un aspect evreiesc deosebit, iar atmosfera de acolo este diferită de cea din alte grupuri "conservatoare".

Buckley este extrem de rezervat în ceea ce privește chestiunea evreiască și chiar și atunci când îl găsești singur, este dificil să obții informații cu privire la cunoștințele sale. Tot ce poți obține sunt implicații prudente din care ești liber să deduci ce vrei. Am aflat între timp motivul pentru care se întâmplă acest lucru: Tatăl milionar al lui Buckley a avut un interes major față de evreii din Israel, iar rezultatul, chiar și astăzi, este că antiliberalismul și anticomunismul lui Buckley se opresc la granițele Israelului și la sălile de întâlnire sioniste.

Cu toate acestea, în acel moment, și eu jucam acest joc prostesc "mi-am închis ochii", așa că am simțit că se pot realiza multe ajutându-l pe Buckley și am fost de acord să promovez National Review pentru el. A depus o mie de dolari într-o bancă din Washington în contul meu, iar eu am demarat un

proiect menit să obțină o circulație de masă pentru National Review în colegii și universități.

În acele zile, însă, eram puternic implicat în propriul meu efort de a lansa A.F.C.O. și ziarul, și mi-e rușine să recunosc că am făcut o treabă proastă pentru Bill. Am făcut unele eforturi, dar acestea au fost fără impulsul și entuziasmul deplin necesare într-o astfel de promovare, și nu s-a întâmplat nimic. I-am returnat banii lui Bill, mai puțin cheltuielile, cu mustrări de conștiință. În afară de faptul că a fost prea rezervat în ceea ce privește chestiunea evreiască, ceea ce este, desigur, privilegiul său, Bill Buckley a fost 100% corect ca om și, spre deosebire de situația cu alți oameni de dreapta cu care am lucrat sau am încercat să lucrez, eșecul meu de a realiza ceva cu Buckley a fost în întregime vina mea.

În ciuda tuturor banilor pe care i-am băgat în el și a muncii și inspirației pe care i le-am dat. Efortul meu de a "uni conservatorii" și de a-i învinge pe campionii furtișagurilor din lume, evreii, prin furtișag, nu a funcționat. Am rămas fără bani și m-am dus să lucrez pentru doi milionari de dreapta, mai întâi Bob Snowden din Memphis, Tenn. și Hughes, Arkansas, și apoi Russell Maguire, (care obișnuia să publice Mercury Magazine, i-am fost asistent).

Maguire a vorbit o luptă bună. Dar când a început lupta adevărată, a plecat. Am expus întreaga poveste urâtă într-o carte anterioară (fără ca vreunul dintre ei să fie acuzat de calomnie), dar nu o voi repeta aici.

Este suficient să spunem că acești milionari, deși sinceri, pur și simplu nu credeau și probabil încă nu cred cu adevărat că suntem în pericol de moarte. Ei se gândesc că va exista o cale ușoară de a-și salva averea enormă, în afară de "a ieși direct cu ea".

Mulți oameni de dreapta sunt sincer îngrijorați, știu, de luptele mele cu oameni precum Maguire, Snowden, Welch, Hargis și alții, și de dezvăluirile mele despre ceea ce sunt ei cu adevărat. "Fac bine", mi se spune, "de ce să nu-i lăsăm să-și vadă de treburile lor în felul lor. Ei sunt de ajutor. Nu le face rău".

Susțin că dau doar impresia că ajută, dar de fapt fac rău.

Înainte ca o masă de oameni să se ridice și să facă ceva eficient și energic în legătură cu o situație tiranică, trebuie să existe o anumită presiune

emoțională. O petardă nu are forța unui glonț de pușcă deoarece explodează inofensiv în toate direcțiile. Dar gazul provenit dintr-un glonț de pușcă nu poate scăpa, decât prin forțarea glonțului să iasă cu o viteză teribilă, deoarece este limitat, direcționat în canale utile.

Atâta timp cât Welch și toți ceilalți de teapa lui, bogați și săraci, își pot da iluzia că "luptă împotriva evreilor" explodând verbal și inofensiv presiunea din interiorul lor, în toate direcțiile și fără să rănească vreodată un trădător evreu, ei împiedică presiunea de care avem nevoie pentru a ne enerva și a lupta să se acumuleze vreodată.

Evreii știu acest lucru și permit acestor sute și sute de organizații inofensive de dreapta să vorbească la nesfârșit în tăcere, în spatele "cortinei de hârtie" evreiești. Ele nu ajung la niciun număr semnificativ de oameni din afara propriului grup. Chiar și atunci când o fac, abordarea lor este atât de slabă și atât de greșită din punct de vedere psihologic, încât câștigă doar câteva tipuri rare.

Niciodată, niciodată nu ies în public, pe străzi, și nu ajung la mase cu o mișcare masculină inspirată și conducătoare, care singură poate câștiga inimile maselor! Ei trec literatură și vorbesc doar între ei.

Dacă doar o zecime din banii care se varsă în fiecare an, an după an, în astfel de mișcări "incendiare" ar fi conținuți, direcționați și folosiți în spatele unui glonț ideologic scos de oameni luptători, evreii nu s-ar opri de la nimic pentru a strivi și distruge acel "glonț" mortal. Chiar și fără acești bani, cu doar câteva boabe de "pulbere", dar limitate și dirijate cu forță, am câștigat deja ura totală a evreilor, singurul semn sigur că nu tragem în ei cu eternul "gaz" de dreapta, ci cu gloanțele mortale despre care ei știu că le vor distruge în cele din urmă puterea ilegală și tiranică.

Acest lucru nu înseamnă că trebuie să ne pregătim pentru o revoluție "cu furci și baricade" prin violență. Acest atac de modă veche nu va funcționa, după cum a învățat partea noastră în Războiul Civil și în procesele împotriva Klanului.

Există o mulțime de oameni deja treji în America. Le este frică și sunt frustrați de incapacitatea lor de a face ceva în legătură cu răul teribil pe care îl văd crescând.

Revista Mercury a "informat" într-adevăr o mulțime de oameni. La fel face și Societatea Birch. Dar nu mai avem nevoie de oameni informați care să nu se ridice și să lupte pentru a se opune tiraniei!

Lucruri precum Mercury și Societatea Birch au menținut, de asemenea, "presiunea aburului" emoțiilor la un nivel scăzut în rândul milioanelor de Americani care erau deja informați, care simt că, atâta timp cât se publică lucruri precum Mercury și Welch face o petiție pentru punerea sub acuzare a lui Earl Warren, "ceva" se face. Acești oameni buni sunt păcăliți de sfatul constant de a "scrie senatorului tău", imaginându-și că putem cumva petiționa sau vorbi pentru a scăpa de tiranie. Cel mai rău este că aceste ziare și societăți sunt "scurgeri" financiare care mențin dreapta însângerată până la moarte și anemică. Pur și simplu nu există bani pentru bătălie, nu există bani pentru gloanțe și praf de pușcă, pentru că toți banii au fost cheltuiți pe artificii, uniforme, fanfară, fotografii ale inamicului, mitinguri interesante și povești de adormit trupele.

După cum am aflat și după cum știe orice "patriot" experimentat, nu poți aduna laolaltă aceste miriade de societăți care scuipă ștampile și cârâie. Și chiar dacă s-ar putea, ar fi mai rău împreună decât se ceartă separat. După cum spune Hitler cu atâta măiestrie, "opt oameni șchiopi care merg braț la braț nu fac un gladiator".

Acești lideri slabi de dreapta, care, timp de patruzeci sau cincizeci de ani, au predicat un milion de trucuri diferite pentru a evita lupta disperată, periculoasă, care este întotdeauna prețul oricărei victorii, se apropie de sfârșitul drumului. Ei nu mai pot pretinde mult timp că ne putem salva cu năstrușniciile lor dulci. Atunci când pacientul va simți zăngănitul morții în piept, așa cum îl simte acum America Albă, poporul nostru se va dezgusta de medicii șarlatani și de siropurile și pastilele lor zaharoase și va primi cu bucurie medicina noastră dură și dură, dar puternică.

Motoul nostru aici este "Om Alb, stai și luptă pentru supraviețuire cu noi, sau dă-te la o parte din calea noastră!!!"

Dar nu sunt doar "conservatorii" care ne stau în cale și trebuie dați la o parte dacă vrem să câștigăm vreodată.

Și mai periculoși sunt Iuda, "liderii" conservatori Cușer pe care cealaltă tabără îi trimite să conducă tabăra noastră.

Luați în considerare!

Un evreu, Kivie Kaplan, conduce NAACP, în timp ce alți evrei, precum Rosenwald, Stern și Lehman, furnizează milioane de dolari în aur pentru a promova amestecul raselor comuniste în America.

Un evreu, Milton Rosen, conduce cel mai periculos și violent grup comunist din America, "Progressive Labor".

O evreică, Bettina Aptheker, conduce intelectualii și revoluționarii noștri de stânga.

O evreică, Dorothy Schiff, publică ziarul de stânga New York Post, în timp ce colegii ei evrei publică majoritatea celorlalte ziare "liberale", cum ar fi New York Times (Sulzberger), Washington Post (Myers) și așa mai departe, ad nauseum.

Dacă este de STÂNGA, veți găsi pe unul dintre Aleșii lui Dumnezeu conducându-l și/sau finanțându-l, uneori cu un "shabboz-Goi" în față, dar întotdeauna cu evreii ținând sforile pungii și furnizând scânteile de viață pentru revoluția de stânga, amestecul rasial și perversiunea.

Ați crede că, având în vedere acest record incontestabil de conducere a atacului asupra Americii, evreilor le-ar fi greu să se facă acceptați și ca lideri ai NOȘTRI. Ați crede că aripa dreaptă ar fi cel puțin suspicioasă față de evrei, darămite să-i accepte ca lideri.

De fapt, Protocoalele (și Lenin) au spus în mod deschis că modul de a castra și de a zdrobi opoziția este să o conduci tu însuți, să o duci la pierzanie și frustrare.

Și nu este întreaga dreaptă în pierzanie și frustrată așa cum puține mișcări atât de mari din istorie au fost vreodată frustrate?

Cunoscând strălucirea conspirației evreiești și comuniste, poate cineva să creadă că acești maeștri ai plănuirii nu vor reuși să instaleze unii dintre cei mai buni bărbați și femei ai lor de partea NOASTRĂ?

A fost un pic dificil să VEZI toate acestea despre Barry Goldwater, în ciuda faptului că a sponsorizat mai multă legislație privind integrarea decât orice

alt senator, l-a vândut pe Taft pentru Ike, a sprijinit "teribila 1313" și a inițiat legile privind lagărele de concentrare din Alaska.

Dacă Goldwater încerca cu adevărat să fie ales în 1964, vă puteți gândi la ceva mai stupid decât să meargă în Appalachia și să predice reducerea ajutorului pentru săraci, să meargă în Tennessee și să predice reducerea electricității TVA ieftine pentru fermierii săraci, să meargă în St. Petersburg, Florida și să predice reducerea ajutorului pentru bătrâni? Sau, atunci când oamenii erau revoltați de criminalitatea negrilor de pe străzi, iar republicanii realizaseră un film excelent pe această temă pentru televiziunea națională, vă puteți gândi la o modalitate mai bună de a vă asigura că nu veți obține voturi decât interzicând acest film, așa cum a făcut Goldwater, astfel încât să nu fie difuzat niciodată?

A fost de-a dreptul amuzant pentru milioane și milioane de Americani Albi și creștini să muncească atât de mult pentru a alege un președinte evreu al Statelor Unite!

Dar nu este nimic amuzant în legătură cu omul din spatele lui Goldwater și Buckley, din spatele Tinerilor Americani pentru Libertate, din spatele Comitetului pentru menținerea Chinei Roșii în afara ONU și a unei duzini de alte "fronturi" operate de pe Madison Avenue 79, New York City - "fostul" comunist 100% evreu, MARVIN LIEBMAN!

Cel mai recent front al lui Liebman este "Prietenii independenței Rhodesiei" și, la fel ca toate celelalte "comitete și fronturi" ale sale, adună nume

influente și milioane de dolari în numerar. El primește publicitate gratuită de la zeci de patrioți buni și sinceri și de la ziarele lor. Atât timp cât acest impostor idiș poate fi făcut să pară că "face ceva" pentru a-i ajuta pe frații noștri Albi din Rhodesia, nimic real nu poate fi făcut pentru a-i ajuta. Este o fraudă josnică și dezgustătoare, care mă înfurie mai mult decât oricare dintre falsurile evreiești din trecutul recent.

Pentru a-mi prezenta cazul împotriva dlui Liebman, permiteți-mi să analizez unul dintre "comitetele" sale anterioare, care încă se ocupă de sabotarea Americii, chiar dacă cei mai buni Americani încă își varsă sufletele și substanța pentru a-l ajuta pe acest "lider de dreapta" evreu.

Liebman a înființat "Committee to Keep Red China Out of the United Nations" (Comitetul pentru a ține China Roșie departe de Națiunile Unite) la moara sa de bani patriotică, pe Madison Avenue 79, New York City. Ca toate fațadele lui Liebman, aceasta a fost frumos calculată pentru a prinde extremiștii de dreapta și patrioții într-un punct sensibil, cu un rezultat bogat în bani. A făcut-o și continuă să o facă.

Dar puține sau niciuna dintre victimele patriotice ale acestei escrocherii politice ebraice nu au examinat vreodată antetul "Comitetului" lui Liebman. Acolo ar fi găsit numele unor "conservatori" remarcabili precum senatorul Paul Douglas, deputatul Fino, deputatul Halpern, senatorul Javits, Hubert Humphrey și zeci de alți stângiști turbați.

De ce? Cum așa?

De ce ar dori stângiștii să îi țină pe chinezii roșii departe de iubita lor U.N. roșie și neagră?

Răspunsul este că în ziua în care China Roșie va intra în Organizația Națiunilor Unite, există o șansă excelentă ca SUA să iasă. Opinia publică a luat multe de la ONU, dar acești stângiști calculează cu viclenie că intrarea Chinei Roșii ar însemna ieșirea Statelor Unite.

Între timp, dl Liebman adună literalmente milioane de dolari, organizează mitinguri de masă în Madison Square Garden etc. și îi ține pe Americanii buni și patrioți ocupați ca niște castori să lupte pentru a menține China Roșie în afara ONU, astfel încât SUA să rămână în această mizerie murdară.

Când a devenit evident că zeci de mii de tineri Americani patrioți din colegiile noastre erau sătui de beatnikii turbați și de trădătorii de stânga care făceau ravagii în campusurile universitare, dl Liebman a pus un evreu asistent (Schuchman) să organizeze "Tinerii Americani pentru libertate" și, încă o dată, a adunat toată opoziția față de evrei și i-a pus să scuipe inofensiv în reuniuni patriotice pro-evreiești atent controlate. Ca de obicei, turma goi de patrioți bogați și influenți abia aștepta să își verse numele și banii pe acest evreu minunat, Liebman. Atunci când vorbesc în campusurile universitare, unele dintre cele mai violente și vociferante opoziții vin din partea săracilor Y.A.F. dominați de Liebman, care flutură în fața mea cele mai stupide și mai jalnice pancarte de pichetare imaginabile și strigă că sunt un "roșu" etc. (Întâmplător, am avut, de asemenea, unele dintre cele mai încurajatoare succese cu acești copii săraci din "Y.A.F." a lui Liebman. Ei au în principiu instincte bune, iar discursul meu îi uimește întotdeauna. Adesea se adună cu mine mai târziu și este doar o chestiune de o oră sau două să îi dezgust cu modul în care Liebman și finii care conduc Y.A.F. i-au înșelat).

În februarie 1962, în cel de-al nouălea număr al Rockwell Report, am început o lungă serie de expuneri ale lui Liebman și ale morii sale de bani de pe Madison Avenue 79. Am expus faptul că, deși se presupunea că Liebman nu are nimic de-a face cu Y.A.F., numărul contorului poștal al lui Liebman apărea pe corespondența Y.A.F., iar corespondența Y.A.F. era deschisă și semnată de biroul lui Liebiman! Asta includea și bani!

Imediat ce această dezvăluire a fost făcută publică, Liebman s-a grăbit să schimbe operațiunile pentru a se acoperi.

Dar am continuat să urmăresc operațiunile sale nefaste și să le expun studenților universitari cu fiecare ocazie. În special am reușit să fac progrese cu studenții din Y.A.F. atunci când am dezvăluit trecutul comunist atroce al lui Liebman. În cele din urmă, când faptele nu au mai putut fi ascunse, Y.A.F. le-a recunoscut.

Iată faptele, admise de Y.A.F. în propria sa publicație, The New Guard, pentru mai 1966. Citiți-le și apoi judecați dacă dl Liebman ar putea fi omul potrivit pentru a-i conduce pe copiii din Y.A.F., pe patrioții din Comitetul pentru China Roșie, pe oamenii Albi din Comitetul pentru Rhodesia și toate celelalte fronturi pe care le folosește pentru a seca aripa dreaptă și a o menține frustrată și mizerabilă. Marvin Liebman a fost recrutat de un profesor evreu de educație civică din Brooklyn-ul său natal în Uniunea Studenților Americani, cunoscută ca fiind frontul de ieșire pentru tinerii

comuniști. În câteva luni, Liebman a ajuns în rândurile disciplinate ale Partidului Comunist însuși, alăturându-se deschis Ligii Tinerilor Comuniști. Y.A.F. recunoaște că "puțini chiar dintre tinerii din New York au fost atât de activi în partid precum tânărul Marvin".

Liebman însuși mărturisește că, într-o manieră tipic evreiască, nu i-a plăcut "chestia dură", cum ar fi pichetarea, preferând să devină ceea ce el numește un "manipulator" al altora! (Așa cum face acum.) Evreul Liebman "Marv" a făcut toate lucrurile evreiești corecte: s-a înscris la Universitatea din New York, și-a luat un apartament în "Village", a scris propagandă de stânga și a afectat toate pretențiile "literare" ale beatnikilor roșii, negrilor și gunoaielor în general.

Recrutat în armată, Y.A.F. recunoaște că Liebman a descoperit un sistem "inteligent" pentru a evita K.P. și orice alt detaliu care nu-i plăcea. În stilul tipic evreiesc, Marvin pur și simplu "și-a spart ochelarii", permițând sânilor goyimului să facă toată treaba. Când acest lucru nu a mai funcționat, evreul Marvin a reușit să obțină un "deget tăiat". (Nu glumesc! Y.A.F. chiar recunoaște toate acestea în scris!)

Acest evreu comunist a reușit, de asemenea, să pice antrenamentul de bază!

În ciuda faptului că s-a eschivat de la toate K.P. fie spărgându-și ochelarii, fie chinuindu-se cu o unghie spânzurată, evreul a reușit să-și croiască rapid drum în scrierea manualului K.P. pentru ca goii să muncească mai mult!

În cele din urmă, Marvin a reușit să fie lăsat la vatră din armata odioasă, pentru insolație!

Evreul curajos, proaspăt ieșit din "bătălia" din armată, s-a întors repede în canalizarea comunistă și a devenit editor al revistei The Spotlight pentru Tineretul American pentru Democrație. Y.A.F. spune că, în acest moment, "Liebman a înflorit sub disciplina comunistă și era mândru să fie un funcționar comunist".

Nu există ochelari sparți sau unghii agățate aici pentru acest jidan.

Liebman a devenit un satelit al liderului comunist Earl Browder și al soției sale evreice. Când Browder a căzut în dizgrație, Marvin s-a trezit în frig cu gașca comuniștilor heterosexuali și, ca majoritatea evreilor, a devenit un

adept al celui mai mare comunist evreu din toate timpurile (în afară de Marx însuși), Troțki (Bronstein).

Ca troțkist, Liebman s-a alăturat bandei teroriste israeliene IRGUN și a ajutat la torturarea și uciderea tinerilor Britanici. Apoi a încercat să se alăture comuniștilor Greci, dar a fost descurajat de lipsa fondurilor și a decis că există o modalitate de a fi comunist și bogat și confortabil.

Marv a început să lucreze ca strângător de fonduri pentru United Jewish Appeal. Acești evrei profesioniști în strângerea de bani l-au trimis la școală pentru a învăța cum să facă o "prezentare", cum să conceapă o campanie lacrimogenă pentru a strânge shekel, cum să obțină bani de la credincioși prin presiuni voalate și cum să adune nume și influență.

Odată ce i-a văzut pe acești schimbători de bani evrei profesioniști în acțiune, Marvin a știut că descoperise munca vieții sale. Dar era încă atât de roșu, atât de pasionat de stânga, încât s-a simțit obligat să își pună talentele în slujba "cauzei" sale comuniste evreiești. A strâns bani pentru campania lui Henry Wallace pentru președinție. A făcut campanie pentru stângaciul turbat Rudolph Halley pentru Consiliul municipal din New York. În cele din urmă, a ajuns să lucreze pentru omul care l-a îndreptat spre ceea ce face acum, un stângist turbat pe nume Harold Oram. Oram l-a pus pe Liebman să se ocupe de contrabanda cu chinezi din China Roșie (și, trebuie să presupunem, în S.U.A.). Liebman a strâns sume uriașe făcând acest lucru și a învățat tehnicile de a stoarce bani și nume mari din cauzele sale cu care să obțină mai mulți bani.

În 1953, când patrioții erau îngrijorați de o cedare în fața Chinei Roșii, Oram și Liebman și-au văzut oportunitatea de aur:

1. Încasați milioane
2. Inducerea în eroare a anticomuniștilor
3. Îi împiedică pe anticomuniști să acționeze eficient
4. Să îi țină pe adevărații anticomuniști rupți
5. Discreditarea adevăraților anticomuniști, și
6. Ascundeți faptele reale despre comuniști

Ei au format "Comitetul de un milion împotriva admiterii Chinei Roșii în Organizația Națiunilor Unite". I-au adunat pe Herbert Hoover, Charles Edison, Walter Judd și mulți alți patrioți adevărați. Dar mai ales au adunat bani! Cum s-au adunat!

După aceea, a fost ușor. Folosind tehnicile învățate în Partidul Comunist și la școala de strângere de fonduri United Jew Appeal, Liebman a înființat o organizație după alta pentru a strânge milioane de la patrioții creduli care nu s-au oprit niciodată să se gândească la cât de ciudat este că, în condițiile în care stânga este condusă aproape 100% de evrei, doar un "fost" comunist sionist-terorist evreu turbat pare să fie disponibil pentru a "conduce" tabăra noastră în opoziția față de toți acești evrei!

Acum să aruncăm o privire la cea mai recentă inițiativă a lui Liebman, comisia sa privind Rhodesia. În fruntea acesteia a plasat pe nimeni altul decât "Taylor Caldwell".

Taylor Caldwell ar trebui să fie un mare romancier și, de asemenea, un mare "dreptaci".

Obișnuiam să mă întreb cum poate un anticomunist puternic să își vândă cărțile cu atâta vigoare peste tot în lume, în toate librăriile evreiești.

Apoi am aflat ceva. Domnișoara "Caldwell" mi-a scris o scrisoare josnică după ce a citit unul dintre Rapoartele mele Rockwell despre "Criza de la Berlin", în care am expus materialul tipărit de evrei în care aceștia preziceau, înainte de cel de-al Doilea Război Mondial, exact cum vor împărți Germania, așa cum a fost împărțită, și cum îi vor extermina în cele din urmă pe Germani ca popor, prin sterilizare în masă. (A se vedea Raportul Rockwell nr. 1, octombrie 1961)

Scrisoarea domnișoarei "Caldwell" a fost un document uluitor. Era stupidă și neinformată dincolo de posibilitatea mea de a crede.

Ea a scris pagini de prostii din care voi da un exemplu: pentru a discredita afirmația mea că evreii au ceva de-a face cu comunismul, ea se înfurie spunând că cele mai anticomuniste două ziare din New York sunt News și Mirror (asta se întâmpla în 1961) și că acestea sunt deținute de evrei! Pe de altă parte, spune acest "mare" scriitor, cel mai de stânga ziar din New York, Times, este creștin în proporție de 98%. (Times este deținut de Sulzbergers și Ochs, evrei, în timp ce pentru noii cititori, News este deținut de creștinii Patterson).

Pentru a-și completa demonstrația isterică de ignoranță și pentru a "dovedi" că comunismul nu este evreiesc, ea scrie că celebrul "Sidney Hook de la Universitatea Columbia este profund conservator"!!!

Iată un citat direct din această femeie nebună: "Majoritatea evreilor... sunt profund conservatori". Ea adaugă că milioane și milioane de evrei au fost uciși de "comuniștii ruși"!!!

Ea își încheie scrisoarea cu cuvântul "Rahat!". O adevărată "doamnă".

Am fost pur și simplu uimit de această doză de nebunie și prostie totală. Nu am putut să o înțeleg, oricât am încercat.

În cele din urmă, am săpat puțin în trecutul doamnei și am început să aflu că există un motiv pentru "nebunia" ei și un motiv pentru marele ei "succes" ca "scriitoare".

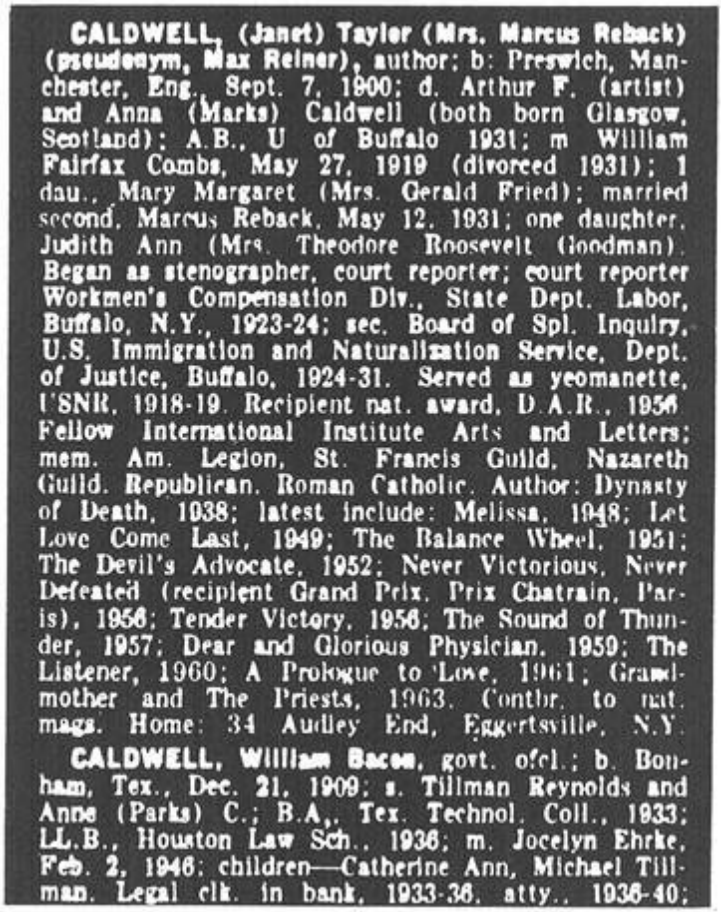

CALDWELL, (Janet) Taylor (Mrs. Marcus Reback) (pseudonym, Max Reiner), author; b: Preswich, Manchester, Eng., Sept. 7, 1900; d. Arthur F. (artist) and Anna (Marks) Caldwell (both born Glasgow, Scotland); A.B., U of Buffalo 1931; m William Fairfax Combs, May 27, 1919 (divorced 1931); 1 dau., Mary Margaret (Mrs. Gerald Fried); married second, Marcus Reback, May 12, 1931; one daughter, Judith Ann (Mrs. Theodore Roosevelt Goodman). Began as stenographer, court reporter; court reporter Workmen's Compensation Div., State Dept. Labor, Buffalo, N.Y., 1923-24; sec. Board of Spl. Inquiry, U.S. Immigration and Naturalization Service, Dept. of Justice, Buffalo, 1924-31. Served as yeomanette, USNR, 1918-19. Recipient nat. award, D.A.R., 1956. Fellow International Institute Arts and Letters; mem. Am. Legion, St. Francis Guild, Nazareth Guild. Republican. Roman Catholic. Author: Dynasty of Death, 1938; latest include: Melissa, 1948; Let Love Come Last, 1949; The Balance Wheel, 1951; The Devil's Advocate, 1952; Never Victorious, Never Defeated (recipient Grand Prix, Prix Chatrain, Paris), 1956; Tender Victory, 1956; The Sound of Thunder, 1957; Dear and Glorious Physician, 1959; The Listener, 1960; A Prologue to Love, 1961; Grandmother and The Priests, 1963. Contbr. to nat. mags. Home: 34 Audley End, Eggertsville, N.Y.

CALDWELL, William Bacon, govt. ofcl.; b. Bonham, Tex., Dec. 21, 1909; s. Tillman Reynolds and Anne (Parks) C.; B.A., Tex. Technol. Coll., 1933; LL.B., Houston Law Sch., 1936; m. Jocelyn Ehrke, Feb. 2, 1946; children—Catherine Ann, Michael Tillman. Legal clk. in bank, 1933-36, atty., 1936-40;

Ea nu este de fapt "Taylor Caldwell"; ea este de fapt "doamna Marcus Reback" și este căsătorită cu domnul Reback, un evreu!

Fiica ei s-a căsătorit cu un evreu pe nume Gerald Fried. O altă fiică s-a căsătorit cu un evreu pe nume Goodman.

Acum înțelegeți de ce "domnișoara Caldwell" a avut o astfel de criză când am publicat dovezile implicării evreilor în comunism și în planul de exterminare a poporului German? Și de ce își poate vinde cărțile cu milioanele în librăriile evreiești din întreaga lume, chiar dacă este o funcționară și autoare de top a Societății Birch? Și de ce o asemenea femeie cu gura spurcată poate fi aclamată peste tot ca o autoare strălucită, la fel cum evreica Barbara Streisand este venerată în toate ziarele și revistele evreiești ca cea mai mare cântăreață din lume etc.?

În timp ce "Taylor Caldwell" este una dintre marile rotițe ale John Birch Society, ea figurează, de asemenea, ca "editor colaborator" al revistei care l-a atacat pe Goldwater ca pe un psihopat, marea revistă "conservatoare" Fact, publicată de Ralph Ginsburg, recent condamnat la închisoare pentru "Erosul" său absolut murdar.

Faptul este cât se poate de la stânga, iar această "Taylor Caldwell" (doamna Marcus Reback) reușește să se dea drept o mare "conservatoare", chiar și atunci când îl ajută pe domnul Ginsburg să își calomnieze presupușii "prieteni" conservatori!

Așa că acum "domnișoara Caldwell" (doamna Reback) a fost numită șefă a organizației Prietenii Rhodesiei, sub conducerea lui Marvin Liebman. Cu un asemenea grup de "prieteni" evrei, Rhodesia nu are nevoie de dușmani.

Dar nici măcar acest manipulator evreu, Liebman, nu este cea mai gravă cauză a eșecului fără sfârșit din tabăra anticomunistă!

Pericolul cel mai mortal dintre toate sunt "conservatorii" capabili care au căzut cumva în ghearele evreilor!

Acești "conservatori Cușer" dirijați de evrei dispun de sume enorme de bani, putere industrială și influență națională. Dacă aceștia ar adopta vreodată o poziție unită împotriva chinuitorilor evrei ai poporului nostru, jocul s-ar încheia dimineața.

Așadar, știind acest lucru, evreii au dezvoltat pentru acești oameni de dreapta bogați, sinceri, dar miopi, un fel de loc de joacă în care se pot juca

după bunul lor plac, fără a afecta vreodată planurile dușmanilor noștri de moarte!

Însuși cuvântul și ideea de "conservatorism" garantează că victimele acestei iluzii vor încerca doar să "conserve" ceea ce a dispărut deja (cum ar fi Constituția etc.), condamnându-se astfel la o jalnică acțiune defensivă de ariergardă. Seamănă foarte mult cu vechii generali de calvar cu mustățile Albe, de mult pensionați, care râd și fumegă pentru restaurarea cavaleriei lor iubite, mult după ce tancurile și lansatoarele de rachete au măturat ultimii cai de pe câmpul de luptă.

Cei care se angajează să "conserve" ceva sunt condamnați să gândească atât de puternic în termeni de apărare, încât însăși ideea de atac li se pare sacrilegiană.

Ori de câte ori propun o acțiune, cum ar fi să-i batem măr pe trădătorii care ard steagurile Americane, acești "conservatori" reacționează ca și cum aș fi râgâit în mijlocul rugăciunii tăcute din biserică.

Evreii au făcut ca situația să fie relativ sigură pentru patrioții care acceptă tacit să rămână în țarcul oficial al evreilor. Iar limitele acestui țarc evreiesc constau în evitarea menționării a doar două lucruri: RASA și Evreii.

Ai voie să fii un conservator economic; ai voie să fii împotriva a tot felul de lucruri pe care "conservatorii" le urăsc, cum ar fi "guvernul mare", Earl Warren, tarifele scăzute, taxele, sindicatele etc. Dar dacă vreun conservator îi menționează public pe evrei, se va trezi imediat atacat cu terorism evreiesc maxim. Lasă-l să spună că el crede că există dovezi că poate negrii nu sunt biologic egali cu Albii, iar porțile urii și canalizării evreiești se vor deschide pentru a vărsa pe capul său un asemenea torent de abuzuri și calomnii încât va fugi ca un iepure. Va fi numit "rasist", "bigot", "plin de ură", "fascist" și, în cele din urmă, "NAZIST"!

Bieții deținuți speriați din acest țarc de joacă "conservator" evreiesc sunt atât de îngroziți de faptul că evreii ar putea avea cea mai mică idee că s-ar putea gândi să se strecoare un centimetru sau doi în afara țarcului de joacă, încât de obicei încearcă să-i asigure și să-i reasigure pe evrei de supunerea lor blândă prin atacuri nesfârșite asupra "rasiștilor" și "naziștilor".

Organizații precum Societatea Birch, Billy James Hargis, Fred Schwartz, Partidul Constituției, toate rămân în țarcul lor, deși majoritatea liderilor

cunosc "scorul". Dar ei au decis că este o "strategie inteligentă" să coopereze cu evreii pentru a obține astfel un număr mai mare de membri și putere financiară.

Dar ați auzit vreodată în viața voastră ca cineva să câștige un război acceptând mai întâi să nu pomenească niciodată de inamic și apoi să nu facă nimic pentru a-l ataca pe inamic care să nu fi fost aprobat mai întâi de inamic?

Exact așa am pierdut războiul din Coreea și acum irosim mii de vieți Americane în Vietnam.

Atunci când un inamic te-a doborât și aproape biciuit, este o nebunie curată să te acomodezi cu el în orice fel. Și să pretinzi că este prietenul tău și apoi să-i permiți să-ți dicteze strategia este sinucidere curată, ca să nu mai vorbim de lașitate.

În plus față de castrarea luptei tale înainte de a începe, acest defetism conservator și lipsa de agresivitate, eufemismele "drepturilor statelor", CONVINCĂ partea noastră că inamicul este atotputernic. Încrederea îngâmfată în sine este o armă puternică și a dat de mai multe ori victoria unui om mare asupra unui om mic. Dar orice om, mic sau mare, care se ghemuiește și se apleacă în fața inamicului, frecându-și mâinile și zâmbind și cocoșându-și umerii și asigurându-și dușmanul mortal că este pur și simplu nebun după el, s-a dezarmat singur și și-a făcut imposibil să lupte. Nu e nimic inteligent sau deștept în asta.

Națiunea noastră și poporul nostru pier din cauza unei supradoze de șmecheri politici, demagogi, mincinoși și lași. Poporul poate că nu este capabil să articuleze acest gând în aceste cuvinte. Dar ei o știu în inimile lor. Ei își doresc să apară un om care să disprețuiască compromisul, furtișagurile, demagogia și minciunile șmechere. Vor să audă un om care să spună, nu chiar să strige, ceea ce este în inimile oamenilor, fără teamă și fără compromisuri. Vor un adevărat LIDER, nu un alt politician șmecher. Ei vor accepta, vor vota și vor aclama un înlocuitor doar atât timp cât adevăratul lucru nu este disponibil. Lumina lunii este apreciată doar atunci când nu există soare.

Înainte ca un astfel de lider puternic să apară și să ajungă la inimile a milioane de oameni, oamenii trebuie mai întâi să fie pregătiți pentru lupta care va fi inevitabilă în cazul unui astfel de lider. Evreii, negrii, comuniștii,

liberalii și conservatorii Cușer înrădăcinați vor lupta cu disperare pentru a împiedica apariția unui astfel de om, deoarece știu că acest lucru va însemna condamnarea lor la moarte ca "lideri". Ei vor lupta cu o pasiune furibundă împotriva conducerii unui om onest, pentru că aceasta le va expune propriul eșec mizerabil și lașitatea.

Oamenii simt deja acest lucru. Dar nu doresc încă o bătălie sângeroasă, totală, în care probabil că și-ar pierde televizorul color, cele două mașini și mașina electrică de tuns iarba. Ei încă mai speră că pot câștiga într-un mod UȘOR. Iar George Wallace (în timp ce scriu) reprezintă acea cale "ușoară", plină de speranță, pentru milioanele de Americani.

Dar inamicul nu poate permite victoria unui Wallace, deoarece știe că Wallace ar fi doar precursorul unui nou "Hitler" total, dacă ar câștiga.

În același timp, Wallace a încorporat în campania sa aceleași slăbiciuni și garanții de distrugere ca și Bircherii; a insistat să încerce să câștige o bătălie pe viață și pe moarte în același mod în care "luptăm" în Vietnam, luptând doar în termenii și pe temeiurile permise de inamic în loc să lupte pe temeiurile RASEI, pe care ar putea uni "dreapta" divizată și certăreață, el luptă pe temeiurile șubrede ale "drepturilor statelor", ale "segregării" și pe restul semnelor conservatoare Cușer care sunt atât de ușor demolate de inamicul brutal.

Campania inteligentă și presiunea exercitată de evrei asupra Americii au produs mai întâi "conservatori" cușer economici compromițători precum Buckley. Când acesta a fost incapabil să oprească mastodontul evreiesc (pentru că era cu el), puținii care au putut vedea nevoia de ceva mai mult s-au adunat la steagurile Societății Birch. Dar astăzi, și aceasta eșuează, pentru că Societatea Birch se asociază și "iubește" dușmanul, evreii, și dă contribuții patrioților pentru a trimite negri la facultate cu burse, în timp ce numește oamenii onești care numesc dușmanul "agenți provocatori comuniști"!

Următoarea fază a acestei mișcări Americane spre dreapta trebuie să fie și este "Wallace-ismul", rasismul ascuns și viclean, care este acum la modă în sud și în cercurile conservatoare.

Din aceleași motive pentru care Buckley-ismul și Welch-ismul au eșuat, Wallace-ismul va eșua și el.

Nu putem câștiga în Coreea și Vietnam dacă nu vrem să luptăm și nu putem câștiga nici aici, în America, dacă nu numai că nu vrem să luptăm, dar nici măcar nu numim inamicul.

Nu suntem oare niște proști blestemați să continuăm să lăsăm inamicul să dicteze termenii luptei?

Nu suntem idioți să continuăm să luptăm în termenii brutali ai inamicului atunci când suferim doar înfrângeri și vedem sfârșitul la doar câteva luni distanță?

Nu suntem mai mult decât nebuni să tolerăm aproape numai evrei și "foști" comuniști sau pro-comuniști precum Liebman, Goldwater și acum Reagan, pentru a ne conduce, când există milioane de Americani puri, nealterați, dispuși și capabili să conducă?

Cât timp vom continua să credem că îi putem "păcăli" și "păcăli" pe evrei prin demagogie "inteligentă", când ei sunt campionii lumii la păcăliri și demagogie?

Pentru fiecare minciună vicleană pe care o putem spune (cum ar fi că "nu suntem rasiști"), evreii pot spune zece minciuni mult mai bune și mai convingătoare.

Cât va mai dura până când masele noastre de mari Americani vor fi suficient de furioase pentru a spune, așa cum trebuie să o facem, "La naiba cu toate prefăcătoriile și discuțiile fanteziste! Este timpul să numim blestematul de inamic evreu, sionist, "negru" și comunist, să luptăm cu el și să-i ucidem pe cei care încearcă să comită trădare, să ne înrobească sau să ne ucidă! Este timpul să luptăm!"

Răspunsul la această întrebare este că nu va dura mult. Wallace trebuie să aibă ziua lui. Oamenii trebuie să învețe că rasa noastră de oameni nu poate învinge prin nici un fel de viclenie, chiar și atunci când este considerată viclenie inteligentă, cum ar fi negarea faptului că cineva este "rasist", și chiar spunând că "rasismul este rău". Wallace-ismul este o fază care trebuie depășită, așa cum un adolescent trece prin faze imature de dezvoltare. Rasismul nu numai că nu este "rău", dar rasismul este singura noastră speranță!

America va fi în curând pregătită pentru un lider care a trecut prin iad pentru a predica rasismul pur, pentru a lupta pentru poporul nostru Alb, ca rasă, fără scuze frumoase sau mușamalizări.

Oamenii, după ce li s-au furat economiile din cauza inflației și a catastrofei economice, după ce "negrii" le violează mamele, soțiile, surorile și fiicele, după ce țara lor este în flăcări și este jefuită de mulțimile de "negri", după ce evreii au devenit doar puțin mai aroganți și monopolizează totul, defilând ca profesorii, muzicienii, comedianții, actorii, filosofii, scriitorii și, în cele din urmă, proprietarii noștri, când oamenii au avut parte doar de un pic mai mult din toate acestea, atunci poziția rasială radicală și dosarul Partidului Nazist American ne vor aduce inimile și dragostea maselor de Americani.

Este tentant pentru un grup politic de dreapta să facă acum tot felul de compromisuri pentru a atrage, menține și obține sprijinul financiar al unui număr mare de oameni care nu văd încă nevoia disperată de măsuri radicale.

Aceasta este ceea ce fac acum toate organizațiile mari, de succes, de dreapta. Ele spun tot ceea ce este calculat pentru a le aduce mulțimi de oameni frustrați și evită să spună orice ar putea șoca și tulbura aceste mulțimi de Americani săraci și frustrați, chiar dacă știu că oamenii noștri trebuie să audă și să cunoască adevărul sângeros, mortal și periculos.

Aceste organizații de dreapta "de succes" din prezent, inclusiv promotorii lui Wallace, sunt ca o mamă care este prea fricoasă pentru a-și duce fiul la dentist pentru a-i scoate dintele atunci când acesta este putred și bolnav, dar îi dă în schimb sirop calmant dopat.

Niciunul dintre acești patrioți ai "siropului calmant" nu îndrăznește să atace germenii mortali care cauzează probleme, recomandând uciderea germenilor (care îi reprezintă pe trădătorii evrei din mijlocul nostru) și eliminarea dintelui care doare (care, în această analogie, îi reprezintă pe cei douăzeci de milioane de "negri" care cauzează Americii cea mai gravă "durere" pe care am avut-o vreodată).

Dar vine vremea când chiar și cel mai laș dentist nu se mai poate amăgi cu siropuri liniștitoare și se grăbește să meargă la un dentist adevărat pentru a urma tratamentul radical care este singurul care îi poate rezolva problema, pentru a scoate dintele și a omorî germenii cariei.

Nimic mai puțin nu poate opri o adevărată durere de dinți.

Și nimic mai puțin decât uciderea germenilor inamici și extragerea "ciorilor" din iad nu poate opri boala și durerea care ucid America și rasa Albă.

Treaba noastră este să fim buni dentiști, să rămânem fermi și să ne păstrăm cleștele și germicidul pregătite pentru a extrage dintele negru dureros și pentru a dezinfecta națiunea noastră de germenii trădării și putregaiului evreiesc, atunci când pacientul este pregătit.

Cincizeci de ani de eșecuri "conservatoare" sunt de ajuns!

CAPITOLUL 13
IMPERIUL ALB

În capitolul precedent, am prezentat dovezile aproape incredibile că, confruntați cu catastrofa supremă din întreaga istorie a omenirii, singurul răspuns al majorității taberei noastre a fost acela de a urma inamicul.

Înainte de a continua cu o prezentare a ceea ce se poate și trebuie făcut pentru a opri această nebunie sinucigașă, trebuie să fac o pauză pentru a întări în mintea cititorului faptul că această luptă nu este doar "pentru totdeauna", ci că pierderea luptei va însemna un măcel și o teroare cum această planetă nu a mai experimentat niciodată.

Evreii și aliații lor de culoare din spatele iadului din lumea de astăzi nu se prostesc; ei nu folosesc jumătăți de măsură. Ei își ucid dușmanii.

Pentru o mărturie ireproșabilă a naturii sângeroase și criminale a evreilor, trebuie doar să inspectăm propriile lor cuvinte. Ei se laudă cu asta.

În primele secole ale istoriei omenirii, toate rasele și grupurile au ucis din belșug. Dar numai evreii și alți orientali s-au bălăcit vreodată în sânge și s-au glorificat în agonia și măcelul bizar al victimelor lor, cu o ură depravată.

Dacă acest lucru sună prea extrem, luați Tora evreiască (Vechiul Testament) și citiți primele câteva capitole ca istorie. Oamenii pe care evreii îi venerează drept "sfinții" și "profeții" lor au fost cea mai sângeroasă bandă de artiști ai masacrului din toată istoria, după propria lor mărturie. Oriunde mergeau, se delectau cu măcelărirea tuturor celor care "se pișă pe perete" (cum le place să spună), uneori mergând și mai departe și ucigând chiar și porcii, vitele, pisicile și câinii dușmanilor lor.

Edward Gibbon oferă un alt exemplu istoric al înclinației evreilor orientali pentru crimă, în monumentalul și autoritarul său Declin și cădere a Imperiului Roman. La pagina 384 a ediției publicate la Londra în 1783, Gibbon scrie

De la domnia lui Nero până la cea a lui Antoninus Pius, evreii au arătat o nerăbdare feroce față de dominația Romei, care a izbucnit în mod repetat în cele mai furibunde masacre și insurecții. Omenirea este șocată de descrierea cruzimilor oribile pe care [evreii] le-au comis în orașele Egipt, Cipru și Cirene, unde au locuit într-o prietenie trădătoare cu băștinașii

neştiutori. În Cirene au masacrat 220.000 de Greci; în Cipru, 240.000; în Egipt, o mulțime foarte mare. Multe dintre aceste victime nefericite au fost tăiate în bucăți conform unui precept căruia David îi dăduse sancțiunea exemplului său. Evreii victorioși au devorat carnea, au lins sângele și au răsucit măruntaiele ca pe un brâu în jurul trupurilor lor.

Prea puțini Americani sunt conștienți de faptul că, în epoca modernă, cea mai înspăimântătoare bandă de criminali care a apărut vreodată în America nu este Mafia, ci o bandă de evrei din Lower East Side din New York.

Murder, Inc. avea sediul în districtul Greenpoint din Brooklyn și era condusă de evreul Louis "Lepke" Buchaiter. În tradiția evreilor din Tora și a evreilor menționați de Gibbon, care tăiau oameni în bucăți și dansau pe străzi purtând măruntaiele victimelor lor, evreii însetați de sânge din Murder Inc. erau specializați în legarea victimelor vii și apoi înjunghierea lor lentă cu spărgători de gheață pentru bani! Niciun alt grup de ucigași plătiți nu a egalat vreodată sângeroșii evrei de la Murder Inc!

Dintr-o carte greu de găsit numită Murder, Inc. despre curățarea acestei bande de către fostul procuror general al New York-ului, Thomas E. Dewey, am copiat personajele alese așa cum apar în carte. Aruncați o privire la numele persoanelor implicate în această moară evreiască de crime pentru bani.

AL GLASS, Carl SHAPIRO, Max "The Jerk" GOLOB, Irving "Chippy" WEINER, "Abbadabba" BERMAN, "Waxey Gordon" WECHSLER, Bo WEINBERG, Emanuel "Mendy" WEISS, "Tootsie" FEINSTEIN, Sholem BERNSTEIN, Hyman KASNER, Jacob "Hooky" ROTHMAN, Mickey COHEN (Ați auzit de el), Charlie WORKMAN, Mert WERTHEIMER, "Pittsburg Phil" STRAUSS, "Pretty" AMBBERG (Acest evreu s-a specializat în uciderea prin tortură cu un piolet.) "Abe" WAGNER, "Bugsy" GOLDSTEIN, "Bugsy" SIEGEL (încă unul de care ați auzit), "Dopey Benny" FEIN, Benny "The Boss" TANNENBAUM, Abraham "Misfit" LANDAU, "Big Harry" SCHACTER, Meyer LANSKY, Joey AMBERG, "Gangy" COHEN, Emanuel "Manny" KESSLER, "Puggy" FETNSTEIN, "Dandy Phil" KASTEL, Frankie TEITELBAUM, "Longy" ZWILLMAN, "Lulu" ROSENKRANZ, Isidore "Curley" HOLZ, Charlie SOLOMON, Paul BERGER, Lou COHEN, "Wolfie" GOLDIS, Abe SLABOW, "Nig" ROSEN, Yasha KATZENBERG, "Fat Sidney" BLATZ, Max RUBIN, Allie "Tick Tock" TANNENBAUM, Charlie YANOWSKI, Moses "Moey Dimples" WOLINSKY, Max SHAMAN, "Happy" MELTZER, Moses

"Moe" SEDWAY, AL SILVERMAN, Harry "Big Greenie" GREENBAUM, Lou GLASSER, Willie SHAPIRO, Jacob "Gurrah" SHAPIRO, Max BLECKER, Sam GASBERG, Harry MILMAN, Arnold ROTHSTEIN, "Muddy" KASOFF, Joey SILVERS, Hyman YURAN, "Fatty" KOPERMAN, Solomon "Jack" GOLDSTEIN Izzzy, FARTISTEIN.

Și mulți alții, toți evrei.

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, naziștii ar fi trebuit să fie cei mai brutali și necruțători. Dar adevărul este că au eșuat tocmai pentru că nu au fost la fel de nemiloși și brutali ca inamicul.

Aproape toți luptătorii de gherilă din spatele liniilor naziste s-au dovedit a fi comuniști și evrei. Atunci când acești "partizani" comuniști au început să împuște în spate soldați Germani din ambuscadă în timpul celui de-al Doilea Război Mondial și să ucidă trupe și civili aruncând în aer trenuri, Germanii au răspuns prin împușcarea unor ostatici, dar aproape întotdeauna cu o anumită reținere. Rezultatul inevitabil a fost întotdeauna o rezistență mai înverșunată din partea roșilor, pentru că atunci când lovești un inamic hotărât, trebuie să îl zdrobești complet, altfel nu faci decât să îl stimulezi și mai mult la rezistență, ură și putere.

Când folosești teroarea, așa cum știu prea bine evreii, aceasta trebuie să fie totală.

Observați ce au făcut acești iubitori comuniști ai umanității în Pădurea Katyn din Polonia în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Senatul SUA a investigat această atrocitate incalificabilă și puteți verifica faptele în raportul Senatului SUA privind masacrele de acolo.

De îndată ce comuniștii au cucerit Polonia, comisarul evreu din armata roșie a adunat toți ofițerii din armata Poloneză, nu doar pe cei de vârf, ci pe toți ofițerii din armata Poloneză, 15 000 dintre ei, i-a dus în pădurea Katyn și i-a măcelărit sistematic. Au îngropat acești 15 000 de ofițeri Polonezi în gropi comune.

Când Germanii au preluat controlul asupra Poloniei de Est, au găsit gropile comune.

Au chemat Crucea Roșie Internațională pentru a inspecta locul imediat după ce l-au găsit și apoi au invitat doi colonei de top ai armatei Americane să vadă, cu ochii lor, această dovadă sângeroasă a naturii evreilor care îi conduceau pe "vitejii noștri aliați sovietici" (după cum mi s-a spus la acea vreme). Roosevelt și gașca sa le-au pus căluș acestor doi ofițeri Americani și i-au amenințat cu Curtea Marțială dacă vor deschide vreodată gura!

Scopul pentru care am ales această mică dovadă a naturii monștrilor cu care trebuie să luptăm este să vă arăt un model, un model de exterminare sistematică care ne va distruge rapid pe noi, poporul nostru și întreaga noastră civilizație, dacă nu îl oprim!

Maeștrii evrei ai revoluției mondiale nu riscă niciodată atacuri în spatele liniilor lor. Ei știu că majoritatea oamenilor nu se mișcă fără conducerea elitei grupului lor, a liderilor naturali, la fel cum mâinile tale nu se mișcă fără conducerea capului tău. Așa că revoluționarii evrei zdrobesc sistematic, la rece, "capul".

Acesta este motivul pentru care au ucis toți ofițerii Polonezi (nu câțiva ostatici, cum ar fi făcut Germanii), întregul corp de conducere al puterii Poloneze. Decapitați, Polonezii nu le-au mai cauzat niciodată roșilor probleme reale.

Una dintre cele mai recente perfecționări ale tehnicii evreiești de "decapitare" a unor popoare și mișcări întregi este utilizată din ce în ce mai frecvent în statele satelit sovietice din Europa (care au fost date roșilor de către trădătorii din guvernul SUA).

Evreii vicleni care conduc lucrurile din spatele scenei în aceste nefericite colonii de muncă sovietice au descoperit și au pus în aplicare o schemă absolut diabolică pentru a împiedica orice rezistență la tirania evreiască să aibă vreodată succes.

Din când în când, acești prieteni comuniști calculați, la fel ca frații lor din "Murder, Inc.", pun la cale, organizează și duc la bun sfârșit cu sânge rece o "rebeliune" împotriva lor.

În secret, ei permit înarmarea și organizarea unei "rezistențe" pe care ei înșiși au promovat-o. Ei urmăresc dezvoltarea acesteia, uneori ajutând-o dacă pare să se clatine. "Radio Europa Liberă" are, de exemplu, acest scop diabolic.

De îndată ce se simt siguri că au adunat toți cei mai buni și mai îndrăzneți potențiali lideri ai poporului, precipită o rebeliune deschisă, ceea ce le permite să intervină și să extermine ultima și cea mai nouă generație de lideri, ceea ce urmăreau în primul rând!

Acest lucru s-a întâmplat de fapt în Ungaria în 1956!

Această dibăcie calculată are avantajul suplimentar că poporul torturat începe să fie conștient de modul în care a fost păcălit, astfel încât orice viitor lider care încearcă să organizeze orice rezistență este imediat tratat ca agent provocator inamic de către propriul popor, indiferent cât de sincer este. Este imposibil ca rezistența să se dezvolte într-o astfel de ceață a suspiciunii.

În ultimele secole, evreii au găsit o modalitate și mai ușoară de a-i ucide pe goii detestați. Ne-au pus pe noi să o facem.

Fratele meu a fost bodyguard într-o sală de dans. Cum fratele meu nu este deloc un tip dur, l-am întrebat cum a supraviețuit ca un fel de "polițist" printre toți acei infractori brutali.

El a răspuns: "De fiecare dată când găsesc un dur care este beat și face probleme, mă duc să găsesc un dur mai mare, de obicei la fel de beat, și îi spun că am nevoie de ajutorul lui. Îi construiesc egoul, îl fac să se simtă important și îl conving că celălalt tip este un "dușman". El se duce acolo și îl dă afară pe celălalt tip, iar apoi îi închid pe amândoi afară."

De cel puțin o sută de ani, evreii au pus la cale această schemă diabolică asupra națiunilor Albe din întreaga lume.

Ori de câte ori mă deplasez de la sediul nostru din Arlington, Virginia, la fabrica noastră de tipărire și producție, situată în Virginia, între Washington și Richmond, trec prin unele dintre cele mai însângerate locuri din America, câmpurile de luptă ale unui război în care au fost măcelăriți mai mulți Americani Albi decât în toate celelalte războaie combinate! (Oamenii uită că așa-numitul Război Civil a fost cea mai mare vărsare de sânge a noastră, depășind cu mult Primul și al Doilea Război Mondial și toate celelalte războaie ale noastre).

Uneori, când văd unul dintre micile marcaje istorice de pe autostradă. Opresc mașina și merg pe dealurile și pajiștile liniștite unde armatele de tineri Americani curajoși s-au omorât între ei. În timp ce mă aflu pe acele

câmpuri de bătălie îndelung tăcute de la Bull Run, Manassas, Fredericksburg, Spotsylvania sau Chancellorsville, care înconjoară sediul național și tipografia Partidului Nazist American, aproape că pot auzi goarnele și strigătele acelor sute de mii dintre cei mai buni tineri din ambele tabere; strigătele rebelilor, oprite brusc de o lovitură de oțel rece în burtă și transformate într-un strigăt de teroare și moarte. Pot auzi grohăiturile animalelor în timp ce frații mei, de ambele părți, muncesc din greu la treaba sângeroasă de a-și înjunghia, împușca, canoniza și lovi cu bâtele sute de mii de frați Albi până la moarte, toate acestea în numele roiurilor de negri pe jumătate maimuțe care sfâșie acum America! Nu mi-e rușine să recunosc că, stând acolo, în liniștea pașnică a peisajului rural și vizualizând mii de tineri eroici ai noștri omorându-se și dezmembrându-se unii pe alții pe acele câmpuri de luptă, nu-mi pot stăpâni lacrimile.

Așa-numitul Război Civil este destul de departe în istorie, astăzi, astfel încât mulți Americani de pe ambele părți ale liniei Mason-Dixon pot începe să vadă, în sfârșit, nebunia tragică a acestui fratricid. De mulți ani, în timp ce scriu aceste rânduri, "democrații din Sud" și "republicanii conservatori" din Nord sunt împreună, cel puțin în unele lupte din Congres, pentru a încerca să repare o parte din daunele nebănuite aduse rasei noastre Albe pe câmpurile de luptă sângeroase ale Războiului Civil.

Războiul Civil nu a fost purtat pentru a "păstra Uniunea", așa cum se spune în propagandă, ci pentru a servi intereselor comerciale ale agitatorilor rasiali care au provocat acest război cu propaganda lor din "Cabana unchiului Tom" și cu "dragostea" lor ipocrită față de negri. Aceiași agitatori rasiali și-au adus cu plăcere și lăcomie prietenii de culoare în America cu corăbiile pline atunci când a fost rentabil (până în 1808, când comerțul cu sclavi a fost oprit). Dar, de îndată ce concurența comercială din Sud li s-a părut incomodă, de îndată ce nu a mai fost nevoie de bani pentru a-i vinde pe negri, inimile lor s-au îndreptat spre jumătățile de oameni sărace și persecutate pe care le livraseră recent în lanțuri din Africa, pentru aur, pentru bani, pe marile corăbii ale Nordului.

Războiul civil a fost doar primul dintre "războaiele de sinucidere rasială" ale poporului nostru, primul din maratonul de o sută de ani al măcelăririi reciproce a fraților Albi de către frații Albi (și, acum că bombardamentele aeriene sunt posibile, și măcelărirea surorilor Albe de către frații Albi, așa cum am făcut în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, când am măcelărit un sfert de milion dintre ei care fugeau de comunism în frumosul, nemilitarul și defensivul oraș Dresda).

Nimic nu este mai complet nebunesc și sinucigaș decât graba nerăbdătoare a bărbaților Albi din întreaga lume de a se ucide între ei cu milioanele ori de câte ori evreilor și prietenilor lor mincinoși și liberali le convine să ne pună la gâtul celuilalt.

Evreii trebuie doar să-și folosească ziarele, televiziunea, radioul, cărțile, revistele și manualele școlare pentru a ne otrăvi mințile, iar diferite grupuri de Albi pot fi aprinse până la furie ucigașă unii împotriva altora, de fiecare dată. Evreii trebuie doar să ne spună despre "atrocitățile" comise de un alt grup de Albi, iar noi îi masacrăm cu milioanele. Întotdeauna cei mai buni bărbați dintre noi sunt uciși în aceste războaie fratricide, deoarece cei mai puțin capabili sunt lăsați acasă ca "4-F", în timp ce cei mai buni tați potențiali pleacă la măcel. Iar dintre acești "cei mai buni" care pleacă la măcel, întotdeauna cei mai buni dintre bărbații noștri sunt uciși primii, deoarece ei sunt cei al căror idealism și curaj îi determină să fie voluntari în primele atacuri și în misiuni deosebit de periculoase.

Ori de câte ori vreun segment al rasei Albe li se pare evreilor că este pe calea recuperării sănătății naționale (și, prin urmare, gata să elimine germenii degenerării și bolii evreiești), evreii pur și simplu se apucă de treabă cu tot restul lumii Albe (exact așa cum se prevede în Protocoale) pentru a ne inflama pe noi, ceilalți, împotriva propriilor noștri frați.

Ei ne mint că frații noștri Albi sunt "inamicul", că frații noștri Albi "torturează și ucid copii și oameni nevinovați", că plănuiesc să ne "cucerească" și să ne înrobească sau să ne ucidă, că sunt "bestii", că întreaga umanitate strigă să mergem și să ne distrugem frații, întotdeauna în numele acestor evrei și/sau negri, iar în ultima jumătate de secol, în numele comuniștilor. Ce a obținut majoritatea Americană din Primul sau al Doilea Război Mondial?

Am salvat noi lumea de tiranie? Nu!

Am făcut noi lumea "sigură pentru democrație"? Nu!

Am câștigat vreun pământ sau premii mari și bogate, vreo mină sau colonie? Nu!

Tot ce am primit au fost dureri de cap, responsabilități și mai multe războaie mici, ură antiAmericană, Ziduri ale Berlinului, ajutoare externe, Corei, Vietnam, Cuba și revolte și crime fără sfârșit acasă.
Acesta este modelul standard al "războaielor" noastre de astăzi, sinuciderea reciprocă a Albilor împotriva Albilor, urmată de predarea comuniștilor, evreilor și negrilor a tot mai mult din teritoriul, bogăția, drepturile și puterea noastră și de dezarmarea oricărei opoziții reale față de gunoaiele conduse de evrei ca o formă de trădare a "visului American".

Atâta timp cât conservatorii sunt prea lași pentru a face față acestui fapt și continuă să distrugă adevărații luptători anticomuniști, cum ar fi naționaliștii socialiști Germani și acum naziștii Americani, vom fi complet lipsiți de apărare împotriva evreilor vicleni. Nu puteți pretinde că "adevărul" este cea mai mare armă a voastră, iar apoi să vă târâți la picioarele evreilor pentru a spune cele mai mari minciuni din toate timpurile despre Adolf Hitler și despre proprii voștri luptători!

Pentru a vedea nebunia psihologică a poziției conservatorilor cu privire la Hitler și la "naziști", imaginați-vă efectul dacă ar fi existat un număr mare de mexicani bogați care trăiau în Statele Unite la momentul luptei de la Alamo. Mai mult, să presupunem că majoritatea ziarelor Americane erau deținute și controlate de mexicani-Americani, astfel încât poporul nostru să nu audă altceva decât că Davy Crockett și banda sa de "criminali de război" au comis un "război agresiv" prin confiscarea proprietăților mexicane la Alamo, în timp ce Santa Anna conducea forțele "democratice" ale "justiției și milei".

Orice American care ar fi pus la îndoială răutatea lui Davy Crockett sau bunătatea lui Santa Anna nu ar fi fost niciodată audiat, ci ar fi fost imediat catalogat drept un "urât al mexicanilor", un "anti-mexican" și apoi ar fi fost aruncat în sărăcie și rușine.

Dacă cineva nu avea curajul și integritatea să spună adevărul despre eroismul lui Davy Crockett și al oamenilor săi la Alamo, America însăși ar fi fost în curând complet în mâinile mexicanilor!

Asta au reușit evreii speriindu-i sau păcălindu-i pe conservatorii Americani să se alăture evreilor în campania lor de ură împotriva lui Hitler și a naziștilor de minciuni și mizerii.

Fără inspirația și eroismul unor oameni precum Crockett, Bowie și Travis, nu ne putem câștiga războaiele. Când devii atât de depravat și de laș încât poți fi speriat să îți blestemi proprii eroi, ți-ai pierdut puterea de a supraviețui, istoria te-a marcat deja pentru cenușă.

În 1932, când conspiratorii au reușit să-l aducă pe Franklin Roosevelt și banda sa de evrei la Casa Albă, au planificat o preluare deschisă a puterii pentru revoluția lor mondială comunistă. America fusese mințită, amorsată cu o depresie teribilă și vândută de Roosevelt. Ar fi fost un fleac.

Dar cheia de boltă în mașinăria revoluției lor mondiale era Germania, care era cheia controlului asupra Europei. Dacă Germania nu putea fi cucerită sau cel puțin făcută neputincioasă (așa cum s-a întâmplat acum), victoria comunistă mondială ar fi fost imposibilă.

În ultimul moment, un om puternic s-a ridicat și a preluat inițiativa de la evreii intriganți. Adolf Hitler a reușit să recâștige sănătatea mintală și onoarea atâtor milioane de Germani de treabă, încât guvernul slab a fost forțat să îi acorde lui Hitler puterea legală, prin voința poporului.

Adolf Hitler a luptat în Alamo al rasei Albe. El a ținut la distanță forțele de culoare ale sinuciderii rasiale, forțele comunismului, forțele sionismului arogant și forțele manipulării internaționale a banilor suficient de mult timp pentru ca câțiva oameni ca mine să ștergem pânzele de păianjen evreiești din creierele noastre și să începem lunga bătălie pentru a ne trezi poporul și a-l elibera de spectrul amenințător al tiraniei mondiale evreiești și de culoare.

Hitler a cumpărat, cu propria sa viață și cu viețile a milioane de tineri Germani, timpul prețios pentru ca noi să ne putem trezi și organiza pentru a rezista evreilor și negrilor, la fel cum Crockett și oamenii săi au cumpărat cu viețile lor timpul pentru ca generalul Sam Houston să se poată organiza pentru a rezista mexicanilor.

Pentru a reveni la analogia noastră mexicano-Americană, vă puteți imagina cum mexicanii ar fi râs în hohote (în particular) dacă, la momentul Alamo, toți liderii Americani l-ar fi denunțat pe Crockett și pe oamenii săi drept "o bandă de huligani", "criminali de război", "bătăuși", "huni", operatori ai "lagărelor de măcel" mexicane etc., în timp ce, în același timp, acești lideri Americani îi lăudau la nesfârșit pe minunații și patrioții lor "prieteni" mexicani de aici, din America, și îi trimiteau tot felul de ajutoare lui Santa

Anna, numindu-l "Bătrânul unchi Santa", la fel cum Truman se referea la Stalin ca la "Bătrânul unchi Joe"?

Dar nebunia conservatorilor nu se oprește aici.

Astăzi, evreii i-au făcut pe conservatorii din America să repete în cor, ca o adunătură de papagali, "Comunismul și nazismul sunt același lucru"! (Acest lucru le permite conservatorilor să "dovedească" evreilor și teroriștilor roșii că ei, conservatorii, sunt la fel de anti-naziști precum sunt anticomuniști!)

Această parte de nebunie trebuie să-i fi făcut pe evrei să se rostogolească pe podea, ținându-se de părți în chinuri și paroxisme de râs.

Pentru a înțelege întreaga savoare a acestei nebunii că "comunismul și nazismul sunt același lucru", trebuie să rog cititorul să aibă răbdare cu mine un moment, în timp ce ne întoarcem la analogia cu Alamo. Imaginați-vă, dacă puteți, toți bărbații și patrioții "respectabili" ai vremii, toți făcând o mulțime de afaceri profitabile cu mexicanii, jurând pe față prietenilor lor mexicani că, deși erau pro-Americani, cu siguranță nu erau "anti-mexicani"!

Pentru a egala nebunia "patrioților" din zilele noastre, care spun că "comunismul și nazismul sunt același lucru", acești "patrioți" de pe vremea lui Alamo ar trebui să se încline în fața partenerilor lor de afaceri mexicani ca niște figurine în ceasurile din Pădurea Neagră, repetând mereu: "Nu suntem anti-mexicani. De fapt, suntem la fel de mult împotriva lui Crockett ca și împotriva lui Santa Anna. De fapt, Crockett și Santa Anna sunt același lucru! Amândoi trag și folosesc arme!"

Este chiar atât de simplu, deși, atunci când te afli chiar în mijlocul acestei situații și ești tu însuți supus terorismului, defăimării, pierderii locului de muncă și a averii aranjate de iubitorii evrei ai democrației, s-ar putea să-ți fie greu să realizezi pentru o vreme întreaga profunzime a acestei nebunii antihitleriste.

În perspectivă istorică, William Buckley îi va prezenta pe Max Lerner, Jacob Javits și o lungă paradă de evrei josnici, rozalii, roșii și sioniști în programul său TV și îi va trata ca pe niște Americani nobili și cinstiți, în timp ce nu va găsi suficiente cuvinte pentru a mă blestema și condamna pe mine sau pe oricine altcineva care îndrăznește să spună adevărul despre Adolf Hitler, va fi de-a dreptul amuzant (dacă vom supraviețui suficient de mult pentru a râde).

Timp de o sută de ani, agitatorii evrei au dublat și au redobândit ritmul în care ne ucidem cei mai buni oameni, opunând frați împotriva fraților în războaie nesfârșite și prostești pe care noi le pierdem mereu, iar ei le câștigă mereu.

Scopul evreilor este și rămâne eliminarea celor mai buni dintre goi", după cum spune Talmudul. Ei continuă să ne ucidă, acum cu milioanele, în timp ce ei cresc și devin mai puternici. La începutul acestui capitol, am menționat că, în afară de evrei, a mai existat un grup oriental care s-a remarcat în istorie prin amploarea măcelurilor și setea de sânge, mongolii.

Nu există nimic altceva în istorie care să egaleze recordul de cruzime și crimă în masă al "Hoardei de Aur" a lui Genghis Khan.

Aceeași tulpină asiatică a evreilor, care produce o asemenea dragoste pentru măcel și cruzime, se regăsește în forma sa pură, originală, la mongolii sălbatici.

Când această fiară gAlbenă din Asia se ridică și pândește pământul, Marele Scriitor al istoriei își înmoaie stiloul în sânge și se pregătește să scrie capitole de moarte, suferință și distrugere. Dar asta s-a întâmplat cu sute de ani în urmă. Ce ar fi putut face Genghis Khan cu o bombă cu hidrogen, astăzi?

Dacă tu, Omul Alb, nu reușești să aduni voința de a te face să te gândești la acest gând înfricoșător și să faci ceva în legătură cu apropierea momentului în care se va întâmpla, vei afla, iar copiii tăi vor învăța semnificația străveche a "Pericolului GAlben", pericolul de culoare.

Evreii au adunat popoarele de culoare ale pământului, le-au înarmat cu armele supreme ale energiei atomice și le-au incitat la vise nelimitate de cucerire a lumii.

În timp ce scriu, "experții" noștri își exprimă din ce în ce mai mult "surprinderea" față de viteza cu care China Roșie progresează cu o bombă H livrabilă!

Numai un prost ar putea să nu vadă că lumea se apropie cu pași repezi de un punct culminant teribil, în care va fi luată cea mai istorică decizie din istoria omenirii: mult așteptatul Armaghedon sau "Ragnarok".

În fiecare an, în fiecare lună, în fiecare săptămână și în fiecare oră, ne apropiem tot mai mult de acel moment teribil în care China roșie, aliată cu Africa neagră, India, America neagră și restul lumii de culoare, va avea puterea de a lansa asupra națiunilor Albe ale lumii rachete cu focoase cu bombe H. China este deja la câteva luni de a putea devasta America Albă și Europa Albă.

Ne mângâiem cu gândul că "nu ar îndrăzni", pentru că noi i-am lovi înapoi. Dacă ei vor ucide o sută de milioane dintre noi, noi vom ucide două sute de milioane dintre ei.

Cât de prostesc poți deveni?

Imediat după ce Roșii au pus stăpânire pe China, au ucis intenționat patruzeci de milioane de oameni pentru a "subția" o populație mult prea numeroasă pentru a fi susținută. Toate națiunile de culoare au aceeași problemă de suprapopulare, așa cum am arătat deja în primele părți ale acestei cărți. China, India și Africa ar fi binecuvântate prin distrugerea a câteva sute de milioane de guri înfometate în plus.

Dacă aceste rase colorate lansează un roi de bombe H asupra noastră, o posibilitate pe care experții noștri o admit deja, am putea opri doar câteva dintre ele. Cele mai multe dintre ele ar trece, distrugând orașe precum Los Angeles, New York, Chicago, Detroit, Boston, Dallas, Denver, Minneapolis, Houston, St. Louis, Philadelphia și Washington, Am pierde nu numai peste o sută de milioane de oameni, ci și toate mașinăriile complexe care susțin o societate industrială modernă.

Ceea ce am distruge în "represalii" împotriva lumii de culoare nu ar fi "oameni" în sensul American al cuvântului, ci roiuri de analfabeți, mizerabili, coolies abia existenți, canibali, de neatins și cerșetori, care sunt fără valoare, o adevărată povară pentru guvernul lor!

Liderii de culoare nu se tem de "represalii"! Ar fi un ajutor pentru ei!

Rusia realizează acest lucru din ce în ce mai mult. Există o ostilitate și o teamă în creștere între Rusia și China, deoarece Rusia își dă seama că China este mai puțin o națiune comunistă decât o națiune naționalistă de culoare.

Rușii sunt "Albi", iar chinezii îi urăsc și îi atacă ca "imperialiști și exploatatori", la fel cum ne atacă pe noi, "fasciștii Americani murdari".

Ceea ce așteaptă lumea noastră, în timpul vieții voastre, nu este un război între comunism și capitalism, ci un război de anihilare între minoritatea Albă de elită a omenirii și majoritatea de culoare, inferioară, care se înmulțește.

Comunismul devine, de fapt este, o revoltă a lumii de culoare împotriva rasei Albe. Iar chinezii de culoare sunt la câteva zile sau luni de a deține puterea de a ne distruge pe toți cu propriile arme atomice (pe care liberalii și evreii noștri le-au dat)

În timp ce Johnson, DeGaulle, Kosygin, Wilson, Kissinger și restul nătărăilor Albi, care pozează în "oameni de stat", se ceartă și se târguiesc între ei, China Roșie, care adăpostește și antrenează revoluționari și teroriști colorați la nivel mondial, organizează, la o scară mondială prea teribilă și sângeroasă pentru ca mintea occidentală să o poată contempla, o hoardă Genghis Khan de moarte colorată pentru rasa Albă.

Odată ce acești oameni de culoare din Est vor deține bomba H și capacitatea de a o lansa, nimic nu va mai putea opri atacul și distrugerea Occidentului!

Ei au totul de câștigat, iar noi avem totul de pierdut.

Ei scriu deschis despre asta, vorbesc despre asta, jubilează despre asta! Iar "oamenii noștri de stat" continuă să joace jocuri medievale de sancțiuni economice, echilibrul puterilor, dezarmare etc., ad nauseam.

Atât timp cât marea masă a oamenilor Albi din toate națiunile tolerează marionete și proști blestemați în poziții de conducere, aceste marionete și acești liberali își vor juca jocurile lor copilărești de "politică a puterii" din secolul al XIX-lea, în timp ce lumea de culoare și evreii se pregătesc pentru Armaghedonul rasial, folosind armele H ale omului Alb pentru a-l distruge.

Pentru a supraviețui, trebuie să scoatem aceste marionete și acești nebuni din pozițiile de putere și influență și să instaurăm niște lideri duri, realiști, care să ne unească și să ne organizeze pentru supraviețuire. Astfel de oameni vor realiza și se vor folosi de faptul fundamental al vieții care este atât de complet uitat de capetele grase aflate la putere în prezent.

Faptul central care este uitat în lumea nebună de astăzi este forța!

Liberalismul și intelectualismul au orbit atât de mult omul occidental încât majoritatea dintre noi au uitat primatul absolut și total al forței.

Fiecare grăunte de nisip de pe fiecare plajă din lume este acolo unde este datorită unei forțe care l-a pus acolo.

Atunci când forța superioară întâlnește o forță mai slabă, forța superioară întotdeauna o cucerește și o anihilează pe cea mai slabă. Liberalii și șefii de grup își doresc să fie altfel, iar lumea artificială a mașinăriilor de astăzi le face să creadă că forța poate fi înlocuită de "rațiune".

Dar aceasta este o "gândire" de junglă la fel de irațională și superstițioasă ca cea a unui vraci care flutură coada unei șopârle peste un canibal cu un picior rupt.

Dacă oamenii buni abandonează și denigrează forța, atunci oamenii răi o vor prelua și ne vor bate cu ea până la moarte.

Când oamenii buni își lasă bâta jos, oamenii răi îi vor lovi cu acea bâtă mai devreme sau mai târziu.

Dacă ar fi să trec peste un singur punct în această carte, acesta ar fi faptul că civilizația, pacea și ordinea nu depind de "bunăvoință", ci de forță, polițiști, armate și arme.

Hitler a spus-o mai succint și mai poetic decât aș putea eu spera să o fac: "Blânda Zeiță a Păcii poate merge în siguranță doar alături de ferocele Zeu al Războiului!"

Cei care doresc cu adevărat să vadă o lume cu ordine și pace reale, o lume în care oamenii își pot trăi viața cu așteptări rezonabile de a-și planifica viitorul și de a-și atinge obiectivele fără a fi împușcați, bombardați, aruncați în aer, violați, arși, bătuți până la moarte în insurecții, mâncați în Congo, trimiși în războaie nebunești pentru a muri cu milioanele pentru nimic și menținuți pentru totdeauna în tulburare spirituală și mizerie, trebuie să decidă chiar acum să lucreze pentru stabilirea unității Albe și a stăpânirii Albe a lumii.

Nu există nicio altă alternativă.

Numai rasa Albă, întotdeauna rasa Albă, a demonstrat, de-a lungul secolelor, capacitatea de a impune pacea și ordinea în această lume.
De când Imperiul Britanic a abdicat, exact așa cum a prezis Adolf Hitler, lumea a plonjat din ce în ce mai adânc în haos, vărsare de sânge și teroare.

Nimic nu poate opri această prăbușire continuă, în afară de un efort total al oamenilor Albi de a înceta să se mai certe cu privire la diferențele meschine, relativ minore dintre ei, de a se uni ca o rasă superioară și de a impune pacea și ordinea.

Întreaga lume este în stare de revoltă, la fel ca în orașele noastre.

Singura modalitate de a restabili ordinea într-o revoltă este forța: forță instantanee, sigură și dramatică, aplicată cu inteligență și cât mai multă dreptate, dar, mai presus de toate, forță.

Acest cuvânt, "forță", a fost transformat într-un cuvânt murdar, astăzi, de către evrei și fraierii lor care visează la pace prin slăbiciune.

Ceea ce se numea Departamentul de Război, de exemplu, a fost redenumit "Departamentul de Apărare", o schimbare subtilă și aparent minoră, dar o retragere psihologică de o importanță enormă. Această psihologie a retragerii și a "apărării" ne-a deposedat de principalul dar al naturii pentru toate creaturile sale, dorința de a lupta pentru a trăi și de a ne proteja propria ființă.

Întreaga rasă Albă a fost otrăvită cu acest defetism și slăbiciune subtile.

Rasa Albă a fost odată polițistul lumii, iar lumea era ordonată. În comparație cu tulburările sângeroase de astăzi, era, de asemenea, relativ pașnică.

Dacă rasa Albă nu va găsi din nou conducerea, înțelepciunea și voința de a supraveghea lumea, planeta va continua să fie cuprinsă de haos și teroare, până când jungla îi va revendica pe supraviețuitorii care se ascund în peșteri și găuri ca niște fiare speriate.

Numai o rasă Albă unită, extrem de conștientă de destinul său natural, un destin care i-a fost lăsat în dar prin nașterea superioară, ca o rasă superioară, o rasă nobilă capabilă să creeze minunile culturii occidentale, numai o astfel

de rasă unită poate aduna voința și puterea de a restabili ordinea într-o lume aflată în proces de sinucidere și dezintegrare.

Și totuși, confruntați cu cea mai hidoasă amenințare din toate timpurile, depășiți numeric zece la unu, ne găsim dezorganizați, demoralizați, scufundați în defetism, târându-ne la picioarele propriilor noștri distrugători și pierzând putere în fiecare moment. Este ușor să cazi pradă disperării.

Dar mai există un element în acest joc de rahat cosmic care trebuie luat în considerare dacă vrem să judecăm corect supraviețuirea poporului și culturii noastre: amenințarea evreiască, negroidă și mongoloidă.

Acest element este sincronizarea sau, dacă vreți, destinul.

Puternica rasă Albă este spălată pe creier, plină de ură sinucigașă față de sine, înnebunită după dușmanii săi mortali, trivializată, drogată cu droguri și minciuni și se pare că se îndreaptă cu capul înainte spre uitare.

Dar puterea sângelui este încă acolo, așa cum am demonstrat în fiecare război în care evreii ne-au "dat drumul".

Ori de câte ori, la fel ca în cel de-al Doilea Război Mondial, evreii doresc ca noi să fim străvechii, ferocii și puternicii noștri oameni, capabili să distrugă orice ne stă în cale: ori de câte ori permit Legii naturale să se întoarcă la noi, chiar și într-un mod temporar și greșit, poporul nostru se arată a fi încă eroi și luptători, nu slabi decadenți, sau în vreun fel ca oamenii unei culturi muribunde.

Zvonurile despre moartea noastră, pentru a-l cita pe Mark Twain, sunt "foarte exagerate". Ele sunt doar aparențe.

Lăsați să apară doar un lider puternic, lăsați-i pe oamenii noștri să vadă odată adevărata natură a "prietenilor" lor evrei și de culoare (așa cum începe deja să se întâmple), iar sângele strămoșilor noștri vikingi va izvorî într-o furie berserker care va mătura miasma de gaz otrăvitor evreiesc și de culoare din viețile noastre așa cum un leu trimite o haită de vulturi cu un singur atac.

Încă nu ne-a venit "vremea" să murim.

Destinul are un mod de a-și face voia în ciuda tuturor eforturilor oamenilor de a o împiedica, atât atunci când creează, cât și atunci când distruge.

Destinul a scos la iveală măreția Romei când a fost timpul. Și, când a fost timpul, a dat-o la o parte și a făcut loc barbarilor mai puternici, veniți din pădurile reci din nord.

Destinul a dat naștere Imperiului Britanic, când a fost timpul. Și, după secole de domnie, Destinul și-a retras binecuvântarea și Imperiul Britanic a murit, atunci când a fost timpul.

Destinul concepe chiar acum, în America, noul imperiu al timpului nostru, Imperiul Alb, unificarea rasei Albe și stăpânirea rasială conștientă a globului.

În ciuda tuturor semnelor de moarte și boală, în adâncul vital al rasei noastre crește embrionul acelei unități și al acelui Imperiu Alb care va dura mii de ani și va distruge tot ceea ce îi stă în cale.

Destinul pur și simplu nu va fi zădărnicit sau înșelat, nici măcar de către maeștrii înșelători precum evreii. Evreii au lăsat geniul de culoare să iasă din sticlă, l-au înarmat, l-au agitat, l-au îndrumat să "asasineze" lumea Albă și l-au pus să galopeze într-o misiune care, speră evreul, va întoarce lumea în mâinile Aleșilor.

Dar ultimele mișcări ale hoardelor africane și asiatice îmi amintesc de acel paragraf dramatic, unul dintre cele mai dramatice din întreaga literatură Engleză, scris de Somerset Maugham, care transmite sensul meu așa cum nicio altă expunere nu ar putea:

MOARTEA VORBEȘTE:

A fost un negustor în Bagdad care și-a trimis servitorul la piață să cumpere provizii și peste puțin timp servitorul s-a întors, Alb și tremurând, și a spus: "Stăpâne, chiar acum, când eram în piață, am fost bruscat de o femeie din mulțime și când m-am întors am văzut că era Moartea cea care m-a bruscat. Ea s-a uitat la mine și a făcut un gest amenințător: "Acum, împrumută-mi calul tău și voi pleca din acest oraș și voi evita soarta mea. Voi merge la Samarra și acolo Moartea nu mă va găsi". Negustorul i-a împrumutat calul său, iar el și-a înfipt pintenii în flancurile acestuia și a plecat cât de repede putea galopul calului. Apoi negustorul a coborât în piață și m-a văzut stând în mulțime și a venit la mine și m-a întrebat: "De ce ai făcut un gest amenințător servitorului meu când l-ai văzut în această dimineață?" "Nu a

fost un gest amenințător", i-am spus, "a fost doar un gest de surprindere. Am fost uimit să-l văd în Bagdad, pentru că aveam o întâlnire cu el diseară în Samarra".

Astăzi, indivizii de culoare ai lumii, gunoaiele, cerșetorii, canibalii, indivizii de neatins și tot norodul dezolant lăsat liber de evrei sunt călare pe caii lor, atacând cu viteză maximă, stimulându-și caii la galopuri furibunde, alergând tot mai repede spre Samarra.

CAPITOLUL 14
REVOLUȚIE ALBĂ

Înainte de a merge mai departe, să trecem pe scurt în revistă ceea ce am acoperit deja În primele douăsprezece capitole din PUTEREA ALBĂ, am prezentat teza că:

Societatea occidentală este bolnavă, putredă și pe moarte, dar majorității cetățenilor săi nu pare să le pese. (Capitolul 1 "Zornăitul morții")

Oamenii noștri, în special tinerii, sunt pierduți spiritual, goi (Capitolul 2 "Sifilis spiritual").

Această stare bolnavă, putredă, goală din punct de vedere spiritual a poporului nostru nu este o degenerare naturală, ci rezultatul eforturilor unei bande de mincinoși "liberali", "falsificatorii de hărți". Scopul acestor falsificatori de grafice mincinoși este de a îngrămădi civilizația occidentală pe stânci, astfel încât, asemenea naufragiatorilor din vechime, să poată jefui și înrobi poporul nostru. (Capitolul 3 "Falsificatorii de Hărți")

Pentru a grăbi "corabia noastră de "stat" pe stânci, naufragiatorii ne-au instalat ca "căpitani" nimic altceva decât escroci și trădători care lucrează cu naufragiatorii (Capitolul 4 "Căpitani corupți")

Falsificatorii de hărți și naufragiatorii de nave sunt conduși de o specie de oameni numiți "evrei". (Capitolul 5 "Naufragiatorii de nave")

Rasa evreiască conduce naufragiatorii, căpitanii corupți și falsificatorii de hărți într-o conspirație de distrugere a civilizației occidentale și a rasei Albe, deoarece sunt bolnavi mintal, suferă de paranoia în masă; ei cred că sunt "poporul ales al lui Dumnezeu" și întotdeauna "țapi ispășitori" nevinovați, simptomele clasice ale paranoiei. Ei au dezvoltat aceste idei nebunești într-o "religie", deoarece sunt practic paraziți care nu vor să muncească și trebuie să trăiască de pe urma altor oameni, precum viermii solizi. Societățile sănătoase curăță întotdeauna acești viermi solizi umani. Evreii nu pot trăi decât într-o societate nesănătoasă, la fel cum teniile nu pot trăi decât într-un corp nesănătos și murdar. Prin urmare, evreii încurajează orice fel de degenerare și haos pentru a putea suge sângele unui popor nesănătos. (Capitolul 6 "O privire atentă la escroci")

Există două segmente ale acestei conspirații evreiești mondiale, ambele vizând cucerirea lumii și ambele folosind strategia "dezbină și cucerește". Un segment, "prietenii căpitanului", este sionist și capitalist. Aceștia promovează conspirația evreiască mondială adunând aur prin speculații false și comercializare neloială, apoi folosind aurul pentru a cumpăra ziare și alte mijloace de informare în masă cu care să spele creierul oamenilor. De asemenea, ei exagerează aroganța și bogăția clasei superioare, promovând astfel războiul de clasă. (Capitolul 7 ""Prietenii" căpitanului")

Celălalt segment al evreimii mondiale acționează ca "prieteni ai echipajului". Ei predică războiul violent de clasă de jos:

revoltă comunistă. Evreii comuniști cred că pot îndeplini astfel vechile profeții evreiești privind dominația mondială prin violența sângeroasă a revoluției mondiale. Ei au nevoie de mase nesfârșite de oameni ușor de manipulat. Așa că evreii promovează mai întâi reproducerea uriașelor roiuri colorate și apoi incitarea lor la o revoltă marxistă împotriva minorității elitei Albe. (Capitolul 8 ""Prietenii" echipajului")

Pentru a-i distruge pe Albii detestați și pentru a-și promova astfel revoluția mondială violentă, evreii promovează reproducerea, înarmarea și organizarea fără sfârșit a lumii de culoare. Ei mută hoarde de negri în zonele urbane, forțându-i să intre în competiție cu Albii, iar apoi, când negrii eșuează, evreii îi conving că sunt "oprimați". Acest lucru produce revolte și, în cele din urmă, rebeliuni armate atât în America, cât și în alte părți. Ca urmare a acestei promovări evreiești a reproducerii negrilor, natalitatea negrilor crește vertiginos, în timp ce cei mai buni dintre Albi se omoară între ei în războaie fratricide și prin controlul natalității. Sfârșitul va fi războiul rasial mondial, în care rasele de culoare înmulțite se vor lupta pentru supraviețuire cu minoritatea de Albi. Fie roiurile de culoare, conduse și inflamate de evrei, vor copleși minoritatea Albă și vor moșteni o lume ruinată, fie îi vom zdrobi noi. Este "ei sau noi," (Capitolul 9 "Ciuma neagră")

Masele de negri sunt biologic inferioare și ușor de manipulat. Dar evreii nu-i pot manipula la fel de ușor pe oamenii Albi, așa că fac tot posibilul să distrugă ideea că există vreo "rasă", cu intenția de a elimina din existență omul Alb (în special nordicul) (Capitolul 10 "Faptele despre rasă").

Ne așteaptă un război rasial mondial total, cu negrii răzvrătiți în forțele armate, cu Albii paralizați de propaganda "iubirii" și a integrării, cu armele

înfricoșătoare ale tehnologiei moderne a Albilor care cad în mâinile teroriștilor negri și sunt folosite împotriva creatorilor lor Albi pentru a crea o Americă dominată de O.N.U. marxistă, mongolă și evreiască. (Capitolul 11 "Coșmar")

În fața acestei amenințări hidoase, singurul răspuns al Albilor a fost cincizeci de ani de eșec, pentru că partea noastră a insistat să "lupte" doar în "țarcul" conservator construit de evrei, fără să menționeze niciodată inamicul evreu și fără să lupte niciodată pe singurul motiv care poate uni tabăra noastră certăreață, RASA. Conservatorii au fost păcăliți în cincizeci de ani de luptă pe terenul preferat al evreilor, manipulările economice. "Conservatorii" ne îndepărtează propriile mase de noi prin predicarea "regalismului" economic, exact așa cum vor evreii. În ciuda acestei prostii conservatoare, instinctele rasiale sănătoase ale muncitorilor noștri i-au condus în mod constant spre dreapta, până când o parte substanțială îl urmează acum pe Wallace. Dar chiar și Wallace se acomodează cu evreii prin negarea rasei și prin cooperarea cu dușmanul evreu diabolic. Niciun lider, nici măcar Wallace, care rămâne în țarcul evreilor, nu poate spera să câștige. Numai un lider care spune adevărul revoluționar, tot adevărul, poate câștiga. Și asta include faptul că Adolf Hitler a luptat în Alamo-ul rasei noastre Albe și că dușmanul este Evreu și NEGRU. (Capitolul 12 "Cincizeci de ani de eșec")

Cu toate acestea, în loc de o astfel de onestitate, mișcarea conservatoare este folosită și manipulată de evrei care se dau drept "liderii" noștri.

Cei care au urmărit aceste fapte și argumente trebuie să se întrebe acum (așa cum am făcut și eu odată): "Ce înseamnă toate acestea? Ce trebuie să facem? Putem câștiga? Și, dacă da, cum?"

Scopul acestui capitol este de a arăta cititorului că există o metodă dovedită istoric de a-i zdrobi pe acești evrei roșii aroganți și pe trupele lor colorate. Hitler a făcut-o, tocmai de aceea îl urăsc și îi urăsc numele și tot ceea ce are legătură cu el cu atâta înverșunare.

Germania s-a aflat în exact aceeași încurcătură revoluționară cu care ne confruntăm noi acum.

Am fost forțați să intrăm într-un război nebun din Vietnam pe care nu avem voie să-l câștigăm. Mafiile de aici, de acasă, îi sabotează pe copiii care luptă acolo. Ei atacă chiar și trenuri de trupe și nave de muniție și scapă cu asta.

Trupele Germane, care luptau pe front în Primul Război Mondial, s-au trezit sabotate din spate de o revoluție iudeo-marxistă, la fel ca acum. Evreii au provocat o amplă grevă a muniției, astfel încât trupele nu au avut cu ce să tragă, și au stârnit o revoltă în marina Germană la Kiel.
Aici, în America, evreii și aliații lor promovează renunțarea la recrutare, oferă ajutor și confort inamicului și promovează rebeliunea totală în rândul negrilor, care strigă "La naiba, nu, nu mergem!"

Găsim gunoaie evreiești care agață steagul Viet Cong (comunist) pe străzile noastre și ard steagul nostru American.

În landurile Bavaria, Hesse și Saxonia, în Germania, roșii au preluat guvernele. Și-au agățat cârpele cu secera și ciocanul și au târât steagul German în noroi.

În Germania, evreii au folosit metodele capitalismului pentru a aduna aproape toată bogăția, pentru a deveni aproape toți profesorii, aproape toți avocații, aproape toți medicii și pentru a-i elimina pe Germani din profesii. Evreii au dominat Germania prin presă, profesii și puterea banilor.

Aici, în America, se întâmplă același lucru, procentul evreilor în poziții înalte crește, iar evreii domină în liniște America prin controlul presei, al profesiilor și al banilor.

În timp ce evreii Germani bogați acaparau toate posturile profesionale de vârf, agitatorii comuniști-evrei din domeniul muncii transformau milioane de muncitori Germani în dușmani ai propriului popor, în comuniști furioși și violenți, la fel cum fac evreii cu mulți muncitori Americani, prin intermediul sindicatelor roșii putrede.

Evreii din Germania, ca niște paraziți tipici, au devorat bogăția națiunii cu atâta lăcomie încât au distrus economia și au ruinat moneda, provocând o inflație catastrofală.

Exact același lucru se întâmplă și aici, doar că gradul de criză nu este încă la fel ca în Germania.

Dar inflația totală este chiar în față.

Evreii din Germania dețineau un control aproape total asupra presei și a tuturor celorlalte mijloace de comunicare pentru a ajunge la mințile și

inimile oamenilor și foloseau această putere pentru a semăna degenerarea, haosul și hedonismul fără sens în rândul poporului German.

Este oare diferit aici, în America, astăzi?
Evreii din Germania, cu minciunile și propaganda lor comunistă, au incitat și au înflăcărat milioane de Germani la ura față de semenii lor Germani. Fără să înțeleagă care era cauza sărăciei și mizeriei lor, ei au umplut străzile Germane cu mulțimi violente, revoltate.

Este oare diferit aici, în America, astăzi?

Evreii din Germania, înainte de cel de-al Doilea Război Mondial, promovau homosexualitatea, moravurile nesănătoase, "literatura" murdară, "dansurile" nebunești proaspăt venite din junglele africane, "arta" nebună, "muzica" marxistă și auto-indulgența pentru tineri.

Este oare diferit aici, în America, astăzi? NU!
Evreii au distrus Germania.

Aproape că au distrus America.

În Germania, în ultima clipă, din sufletul poporului German a ieșit un om cu puterea spirituală și conducerea necesară pentru a reafirma supremația majorității Germane, a restabili onoarea Germană și a construi o societate sănătoasă și integră.

Un simplu caporal German s-a ridicat și a adunat în jurul său camarazi curajoși care mai degrabă ar muri decât să-și vadă poporul zdrobit și înrobit de evrei. Adolf Hitler a lansat o renaștere gigantică a poporului care a uimit întreaga lume!

Hitler a folosit legile eterne ale revoluției și contrarevoluției pentru a zdrobi puterea evreiască ilegală și a reafirma puterea legitimă a majorității poporului German.

Motivul pentru care partea noastră din America nu a făcut altceva decât să se retragă într-un mod atât de dezgustător și laș timp de cincizeci de ani este că, până acum, nimeni din partea noastră nu a aplicat vreodată aceste legi eterne ale REVOLUȚIEI, PUTERII și POLITICII DE MASĂ problemei noastre.

Partea noastră a fost prea puternică și bogată prea mult timp pentru a putea simți orice posibilitate reală de înfrângere și moarte. Partea noastră a jucat jocuri de copii ale conservatorismului economic, în timp ce inamicul, revoluționari profesioniști aproape în totalitate, ne-a distrus sistematic puterea, bogăția și capacitatea de a rezista. În fiecare zi, în fiecare an, noi devenim mai slabi, iar ei devin mai puternici.

Existența continuă a civilizației occidentale și a rasei Albe depinde de faptul dacă un număr suficient de Americani sunt suficient de îngrijorați de catastrofa iminentă pentru a face ceva profesionist și revoluționar în această privință, în loc să continue să joace jocurile ușoare, cușer-conservatoare, cu pixul, din ultimii cincizeci de ani.

Ne confruntăm cu o REVOLUȚIE, și încă una sângeroasă.

"Drepturile statelor", "conservatorismul", "Wallace-ismul" și chiar Klanul sunt doar linii Maginot care se prăbușesc, ziduri care pot întârzia puțin înaintarea brutală a inamicului, dar care nu îl vor opri niciodată. DOAR UN ATAC POATE FACE ACESTE LUCRURI, și nu un "atac" cu jumătate de inimă, în stilul Vietnamului, ci unul de modă veche, în care scopul nostru este simplu și direct: să ANIMĂM inamicul, să îl zdrobim, să îl doborâm și să îl exterminăm, până când nu mai reprezintă o amenințare.

Motivul pentru care poporul nostru este incapabil să vadă nevoia urgentă și disperată de a face o revoluție, în locul prostiei conservatoare din țarcul evreiesc, este că aproape toți oamenii noștri, de ambele părți, de stânga și de dreapta, au căzut victime propagandei evreiești împotriva "extremismului" și radicalismului.

Atacul asupra noastră este numit, chiar și de către inamic, o "revoluție neagră". Este comunistă. Este anarhică. ESTE RADICALĂ, VIOLENTĂ ȘI SÂNGEROASĂ!

Singura apărare care are șanse de reușită trebuie să fie la fel de radicală. Când cineva trage în tine, numai contraatacul poate avea succes.

Oricine ar putea fi iertat să creadă pentru câteva minute, sau chiar o oră sau cam așa ceva, că ar putea fi capabil să vorbească pentru a ieși dintr-un schimb de focuri. Dar când împușcăturile continuă, devin din ce în ce mai sângeroase, iar inamicul își proclamă deschis intenția de a te nimici, așa

cum fac negrii, este o nebunie și o sinucidere să continui să depinzi de metodele ușoare, "drăguțe", "moderate", conservatoare" de supraviețuire.

Modul în care "ripostezi" la o revoluție este cu o revoluție proprie.

EI AU ÎNCEPUT O REVOLUȚIE NEAGRĂ.
NUMAI O REVOLUȚIE ALBĂ O POATE OPRI!

Și despre asta este vorba în această carte.

În ultimii douăzeci de ani, am trecut de la "republican" la "republican cu coajă tare", de la "anticomunist" la "McCarthyist", de la "conservator de tip Birch" la nazist viclean! Și, în cele din urmă, la național-socialist total, hitlerist!

Am devenit un revoluționar la fel de dedicat revoluției profesionale, dure, a omului Alb, anticomuniste, precum orice comunist este dedicat revoluției sale sângeroase.

Și pentru ca o revoluție anticomunistă a omului Alb să reușească, trebuie să fie ceva mai mult decât doar împotriva celeilalte părți.

Trebuie să fie o revoluție pentru ceva atât de măreț și de nobil încât un om să își dea viața luptând eroic pentru asta.

Bărbații vor vorbi despre aproape orice. Bărbații se vor lupta pentru foarte puține lucruri.

Iar oamenii vor lupta până la moarte doar pentru cele mai elementare motive. Ei vor lupta eroic (adică cu sacrificiu de sine suprem, ceea ce înseamnă "eroism") doar pentru scopuri idealiste pe care le consideră mai mari și mai sfinte decât propria lor supraviețuire personală.

Numai atunci când poți face un om să simtă, în adâncul inimii sale, că supraviețuirea celor dragi, onoarea sa sau întregul său popor sunt în pericol de moarte, își va risca viața pentru a lupta împotriva unor șanse copleșitoare, în condițiile în care supraviețuirea sa personală este puțin probabilă.

Evreii sunt plini până la refuz de acest sentiment de "familie", astfel încât nu numai că rămân uniți, după cum se știe, dar se și sacrifică și dau unii pentru alții, după cum arată înregistrările oricărui apel evreiesc de strângere

de fonduri, iar graba evreilor de a lupta chiar și pentru prețiosul lor Israel arată acest lucru și mai mult. În mod evident, acest "sentiment de familie" fanatic este cel care îi face pe evrei atât de puternici în această lume.

Astăzi, negrii au fost, de asemenea, pătrunși de agitația evreiască cu același sentiment de a lupta pentru familia lor, pentru "ai lor", până în punctul în care ies cu miile și înfruntă bătăile, furtunurile de incendiu, închisorile și chiar moartea pentru a promova revoluția "fraților lor de suflet".

Dar conducerea anticomunistă a Americii, până în prezent, este atât de obsedată de bani, securitate, confort, lux și anticomunism de duminică seara, la ceai, încât nimeni nu se va sacrifica prea mult pentru un materialism atât de dezgustător, cu atât mai puțin să își dea viața în mod eroic pentru niște "lideri" atât de lași.

Masele de muncitori, în special, nu numai că nu sunt convinse să lupte pentru propria lor tabără de către abordările economice ale lui Buckley, Welch, Hargis și Goldwater, dar, așa cum am arătat în "Cincizeci de ani de eșec", masele sunt în mod pozitiv dezgustate și dezgustate de această nebunie egoistă a banilor a "conducerii" pretins anticomuniste.

Pentru a stimula poporul nostru să lupte împotriva contrarevoluției în flăcări pe care trebuie să o lansăm împotriva inamicului evreu și negru, trebuie să îi dăm poporului nostru un sentiment copleșitor de familie, o dorință urgentă, de sacrificiu de sine, idealistă de a se aduna și de a lupta pentru "ai noștri". "Wallace-ismul" este penultimul pas către acest obiectiv.

Dar Wallace-ismul trebuie să eșueze, la fel ca toate celelalte jumătăți de măsură, pentru că îi lipsesc curajul și onestitatea de a oferi maselor acel sentiment puternic, DESCHIS, de "familie", fără de care nu este decât un efort în plus (chiar dacă temporar mai reușit) de a se strecura în spatele dușmanilor evrei fără a-i numi și chiar cooperând cu ei.

Combustibilul care alimentează focul din spatele Wallace-ismului este rasismul, chiar sentimentul de familie despre care am scris.

Dar Wallace repetă la nesfârșit: "Eu nu sunt rasist; rasismul este rău!"

Oamenii nu-l cred, desigur. Entuziasmul pe care îl generează este un sentiment de familie rasială, nu politic. Wallace este cel mai bun simbol

rasial al familiei noastre Albe, căruia evreii i-au permis (prin compromis) să se ridice la rang de figură națională și oarecum respectabilă.

Dar tocmai acest compromis prin care Wallace a obținut o oarecare "respectabilitate" le va da în cele din urmă evreilor puterea de a-l distruge pe Wallace (și îl vor distruge), la fel cum i-au zdrobit pe toți ceilalți compromisari timp de 50 de ani.

Nu compromisurile și "băieții de treabă" respectabili sunt cei care au puterea de a inflama și de a conduce masele de oameni în vremuri de revoluție sângeroasă, ci extremiștii sălbatici, turbați, înflăcărați, Patrick Henry, Lenin, Garibald, Kenyatta și Hitler, oamenii cei mai urâți și blestemați de orice putere cu care luptă. (Permiteți-mi să precizez că nu vreau să spun că acești oameni seamănă între ei. Ceea ce vreau să spun este că fiecare dintre ei a avut succes în fața a zeci de alți potențiali lideri doar pentru că au fost cei mai EXTREME).

Lenin a câștigat în Rusia, în fața menșevicilor mai moderați, tocmai pentru că a fost exilat și întemnițat ca fiind cel mai violent și extremist dintre toți liderii concurenți.

Jomo Kenyatta, liderul Mau-Mau, a câștigat puterea în Kenya tocmai pentru că a fost aruncat în închisoare ca cel mai violent, radical și sângeros lider canibal.

Aici, în America, Stokely Carmichael și H. Rap Brown câștigă în mod inevitabil inimile maselor negre tocmai pentru că sunt cei mai violenți, radicali și extremi lideri negri și probabil că vor merge la închisoare, ceea ce îi va ajuta să devină și mai mult liderii negrilor.

Pe un plan absolut diferit, Adolf Hitler a cucerit inimile poporului German și a câștigat puterea tocmai pentru că și el a fost aruncat în închisoare ca fiind cel mai extrem, cel mai radical și intransigent dintre toți liderii "naționaliști" competitori.

Acești lideri supremi ai revoluției sunt întotdeauna urâți și blestemați de compromisurile și lașii din propria lor tabără, deoarece lașii și compromisurile sunt disperați să evite terorismul sângeros al inamicului. Prin urmare, compromisurile încearcă să câștige favoarea temporară a inamicului prin aruncarea în aer a revoluționarilor autentici care sunt

singurii care pot câștiga ceea ce acești revoluționari de salon pretind că luptă.

Astfel, aproape toți liderii anticomuniști din America, de la Buckley la Welch, răspândesc cu viclenie minciuna că eu lucrez pentru evrei și comuniști "provocând" inamicul. Sigur că provoc inamicul, la fel cum un soldat provoacă inamicul trăgând în el! Compromițătorii și conservatorii cușer speră că, dacă mă atacă suficient de rău, vor câștiga încrederea și dragostea prietenilor lor evrei (deși toate organizațiile și liderii evrei importanți din America îi atacă cu răutate pe Welch, Buckley, Hargis și restul grupului "cei mai buni prieteni ai mei sunt evrei").

Cum poți lupta și câștiga fără să provoci inamicul?

În adâncul inimii lor, masele de oameni și mulți dintre lideri simt deja că problema evreilor, a negrilor și a comuniștilor a depășit cu mult, cu mult punctul în care putem convinge inamicul să renunțe la putere. Muncitorul obișnuit știe că inamicul ne-a forțat să luptăm pentru a supraviețui și pentru a păstra ceea ce am construit, atunci când vede ce fac negrii în America.

Pentru ca poporul nostru să poată spera la o eventuală victorie, trebuie să avem un nucleu dur de cadre revoluționare organizat și pregătit să preia conducerea atunci când Wallace-ismul, ultima speranță a compromisurilor, va ceda.

Organizarea și formarea acelui nucleu dur de lideri revoluționari Albi este și a fost scopul meu gol în construirea Partidului Nazist American.

Când comuniștii s-au săturat de șmecheriile lui Kerensky, Lenin a reușit să preia puterea, chiar dacă a trebuit să vină din urmă în cursa pentru conducere, pentru că a rămas hotărât la linia dură, dură, fără compromisuri, și a fost pregătit la momentul potrivit, în ciuda tuturor închisorilor și persecuțiilor.

Când Germanii s-au săturat de Von Papen, Bruning ș.a.m.d., Hitler a reușit să câștige puterea, chiar dacă a trebuit să vină din urmă în cursa pentru conducere, pentru că a rămas hotărât la linia dură, dură, fără compromisuri și a fost pregătit la momentul potrivit, în ciuda închisorilor și persecuțiilor.

Atunci când negrii sălbatici din Kenya s-au săturat de șmecheriile liderilor negri "moderați", pro-Britanici, Jomo Kenyatta a fost capabil să vină din

urmă în cursa pentru conducere, deoarece a rămas hotărât la linia dură, dură, fără compromisuri și a fost pregătit la momentul potrivit, în ciuda faptului că executa atunci o lungă pedeapsă cu închisoarea.

Indiferent cât de mult suferim, mergem la închisoare, murim de foame și suntem blestemați de propria noastră tabără astăzi, știu cu certitudine istorică că partidul nazist va avea puterea de a veni din urmă când va veni timpul și poporul nostru va fi în sfârșit dezgustat de compromisurile fără sfârșit, de la Welch la Wallace.

Când vor dori să lupte, când vor fi gata să sacrifice orice decât să se închine negrilor și evreilor încă o zi, nimic nu ne va putea opri. Pentru că vom avea în spatele nostru cea mai puternică forță de pe această planetă: milioane și milioane de bărbați Albi nebuni și luptători, plini de acel sentiment sfânt și revoluționar al familiei care s-a dovedit de neînvins de-a lungul veacurilor.

Situația, cu negrii revoluționari și sângeroși care forțează chemarea armatei în Detroit chiar în timp ce scriu aceste cuvinte, a depășit acum punctul în care un Wallace o poate aborda pe baza "drepturilor statelor". Este deja clar că va fi nevoie de un efort federal masiv și unitar pentru a restabili ordinea și bunul-simț.

Când poporul nostru se va sătura de Revoluția Neagră și de lașitatea conservatorilor, atunci vom fi pregătiți să zdrobim inamicul cu REVOLUȚIA ALBĂ.

CAPITOLUL 15
NAȚIONAL SOCIALISM

Până acum, această carte a fost în mare parte critică.

Acum este momentul să prezentați planuri constructive pentru a construi și a crea.

Am investit un an de cercetare și sute de pagini de scris în efortul de a-l ajuta pe cititor să vadă și să înțeleagă că civilizația occidentală se află la foarte puțini ani de sfârșitul atins de civilizația romană, uitarea, și că el, personal, va suferi soarta a milioane de oameni care au căzut deja în mâinile dușmanilor de moarte evrei ai civilizației occidentale, înrobirea sau, mai probabil, uciderea, dacă nu vom găsi cumva voința și înțelepciunea de a nu mai fugi de inamic și de a-l ataca cu o revoluție Albă!

Cum se face o revoluție?

Trebuie cu toții să ne lăsăm bărbi, să ieșim în stradă și să începem să strigăm, să fluturăm brațele, să aruncăm bombe și să acționăm ca niște "revoluționari" stereotipi? NU! Bineînțeles că nu.

Revoluția noastră a fost pregătită pentru noi.

Hitler a inspirat, a organizat și a dus la bun sfârșit o revoluție relativ pașnică, o revoluție care a luat mult mai puține vieți decât Revoluția Americană și un număr nesemnificativ de vieți în comparație cu orice revoluție condusă vreodată de bolșevicii evrei.

Nu numai atât, dar revoluția lui Hitler, așa cum a promis în Mein Kampf, a fost 100% "legală", legitimă, voința exprimată oficial de majoritatea poporului German, sancționată atât de cel mai înalt oficial executiv al Germaniei, von Hindenburg, cât și de "congresul" German, Reichstag. Hitler a avut multe oportunități de a prelua puterea prin forță și ar fi putut să o facă cu ușurință în 1931. Dar Hitler credea că o revoluție împotriva voinței poporului, o revoluție care obține puterea doar prin forță, nu poate rezista mult timp.

Hitler, ca și mine, credea că un lider este un dușman al civilizației dacă nu are în spate voința poporului său.

Cum pot, atunci, să fac apel la "revoluție"? Cum pot să scriu despre "a ucide și a fi ucis"?

Nu este violența însăși esența revoluției? Nu neapărat.

Poate exista un element de violență, da. Atunci când ești atacat de un ucigaș și te confrunți cu alegerea dintre moarte și a te sinucide, atunci violența este singura posibilitate. Iar civilizația occidentală este într-adevăr atacată de un inamic care ucide și masacrează în mod regulat, ca o chestiune de politică, mai nemilos decât orice alt grup din istorie.

Prin urmare, trebuie să fim suficient de violenți pentru a pune capăt uciderii inamicului comunist și suficient de nemiloși pentru a-i zdrobi puterea.

În 1923, când roșii amenințau să preia puterea în Bavaria, naționaliștii, conservatorii și generalul Ludendorf i-au cerut lui Hitler să conducă un "Putsch", o revoltă, la München. Apoi, liderii slabi l-au trădat în ultimul moment. "Putsch-ul" a fost zdrobit și Hitler a fost trimis la închisoare. Dar aceasta nu a fost o revoluție împotriva voinței poporului, așa cum au dovedit evenimentele ulterioare. Dar esența unei revoluții reale nu este niciodată JUST vărsarea de sânge și agitația. Într-o revoluție autentică și de durată, violența și uciderea sunt doar un mijloc expeditiv pentru atingerea scopului unei schimbări radicale a viziunii spirituale generale, manifestarea exterioară a unei voințe umane supreme de a stabili un nou aranjament al lucrurilor fizice în conformitate cu un ideal interior.

Autoritatea exercitată de cei mai mulți dintre cei aflați la putere astăzi este tiranie pură, deși este deghizată în mod ipocrit în "democrație". Nu este vorba de autoritatea binevoitoare și inteligentă de menținere a ordinii și justiției stabilită de Părinții Fondatori în beneficiul oamenilor Albi.

Revoluția noastră trebuie să se bazeze ferm pe idealul de a distruge puterea ilegală a tiranilor și de a restabili o ordine socială dreaptă, bazată pe o autoritate fermă care vine direct de la poporul nostru și care este acordată în mod liber unui lider.

Credeți sau nu, exact asta a făcut Adolf Hitler pentru Germania și asta trebuie să facem noi pentru America.

Pe scurt, revoluția noastră trebuie să aibă ca forță motrice și scop nu doar ura și distrugerea inamicului, ci trebuie să fie pătrunsă de o determinare

absolută de a stabili o ordine socială justă, în care fiecare om să își poată atinge potențialul maxim ca parte de succes, fericită și productivă a marii noastre rase Albe.

Care este o astfel de ordine justă a societății?

Această înțelegere a principiilor științifice ale unei vieți de grup reușite nu este necesară celor care trăiesc în societăți sănătoase, în care instinctele naturale sunt nealterate. Animalele, de exemplu, au "societăți" ordonate și de succes deoarece natura oferă fiecărei creaturi sociale toate instinctele de care are nevoie pentru o viață de grup reușită.

Lupii, furnicile, Albinele și maimuțele, de exemplu, au societăți foarte bine organizate și foarte sănătoase, ordonate.

Primii oameni aveau societăți sănătoase. Apoi, controlul din ce în ce mai mare al omului asupra naturii i-a permis să scape de mediul său natural, să se înconjoare de artificialități și lux până când a devenit decadent și plin de îngâmfare arogantă, o îngâmfare care astăzi se numește "liberalism".

Doar întorcându-ne la situația de viață mai simplă și mai primitivă a lumii animalelor nechibzuite și necivilizate și observând funcționarea instinctelor care le-au fost date de Creator, putem întrezări minunile a ceea ce ne-a fost dat și nouă și pe care noi le-am aruncat.

Natura a creat "rase" cu care poate experimenta și căuta rase mereu mai bune, la fel ca un bun fermier. Creatorul, fiind un fermier infinit mai înțelept decât orice om, insistă neapărat asupra purității, sfințeniei, INTEGRITĂȚII BIOLOGICE a fiecărui grup.

Dar natura, la fel ca un fermier care crește vaci, poate îmbunătăți rasa doar încurajând creșterea tipului mai bun și eliminând tipul mai slab. Natura îndeplinește această sarcină cu ajutorul celor mai puternice instincte care ne sunt date: IUBIREA față de semenii noștri și URA față de cei care ne deranjează, sau "străinii".

Aceste două instincte sunt la fel de importante: Iubirea nu este "bună", în timp ce ura este "rea", care este butada atât de îndrăgită de evrei, liberali, hipioți, poponari și idioți.

Dragostea este într-adevăr incredibil de puternică și bună atunci când este NATURALĂ.

IUBIREA, cea naturală, sănătoasă, este într-adevăr ceea ce face ca lumea să se învârtă și este cel mai frumos și sfânt miracol pe care îl vedem vreodată pe acest pământ.

DAR FĂRĂ O URĂ MORTALĂ FAȚĂ DE CEEA CE AMENINȚĂ CEEA CE IUBIM, IUBIREA ESTE UN CUVÂNT GOL, UN SLOGAN PENTRU HIPIOȚI, POPONARI ȘI LAȘI.

Aș dori să scriu mult mai mult despre această lege specială a vieții sociale, deoarece, după cum vom vedea, INTEGRITATEA BIOLOGICĂ este esența, esența și sfârșitul național-socialismului atunci când este aplicat societății ariene și, într-adevăr, a oricărei societăți umane sănătoase care a existat vreodată.

Dar pur și simplu nu există spațiu în această lucrare pentru cartea care ar putea fi scrisă doar pe acest subiect. Nu pot decât să rezum spunând că prima lege a vieții în grup a creaturilor sociale este INTEGRITATEA BIOLOGICĂ; loialitatea absolută, totală și fără compromisuri față de propriul grup rasial, bazată pe o iubire mistuitoare, și ura absolută și fără compromisuri față de orice străin care intervine și amenință să își amestece genele cu cele ale femelelor din propriul grup.

Modul cotidian în care se manifestă această lege este dragostea față de propria specie și ura față de intrușii agresivi (acesta este motivul pentru care majoritatea Albilor sănătoși au o aversiune instinctivă față de "negri", evrei și alți "străini").

A doua cea mai importantă lege este legea TERITORIULUI.

De exemplu, zece sau douăzeci de masculi ai micilor pești tropicali numiți "coada-spadă" vor ocupa fiecare o secțiune a acvariului imediat ce sunt plasați în acesta și vor ataca orice intruziune a unui alt mascul.

Dacă femelele sunt introduse în acvariu, masculii se vor lupta pentru ele, așa cum era de așteptat. Dar surpriza pentru știință a fost că sexul nu este cel mai puternic motiv în viața acestor peștișori.

Dacă începeți să răciți apa din acvariul lor, puteți ajunge la un punct în care apa este atât de rece încât masculii nu mai dau doi bani atunci când introduceți femelele. Când apa devine atât de rece încât aproape îi omoară pe peștișori, aceștia nu acordă nicio atenție femelelor. Dar chiar și atunci când sunt pe punctul de a muri de frig, tot vor ieși feroce să își apere TERITORIUL, proprietatea privată!

Național-socialismul se bazează, printre altele, pe acest concept de proprietate privată. Legea TERITORIULUI apare ca "naționalism" și proprietate privată în societatea umană.

În tot regnul animal, liderul nu este niciodată ales prin vot, ci întotdeauna prin selecția naturală stabilită de natură ca singura metodă sigură de a asigura că grupul este condus de cel mai bun combatant. Aceasta am numit-o legea LIDERULUI.

Odată ce fiecare membru al unei societăți animale își învață locul în ordinea biologică naturală a durității, înțelepciunii și istețimii, fiecare membru se instalează în propria sa nișă, iar grupul este relativ pașnic și ordonat. Doar atunci când masculii tineri încep să se maturizeze și trebuie să lupte pentru a urca sau a coborî în ierarhie apar lupte serioase. Și apoi, de îndată ce fiecare mascul învață pe cine poate biciui și cine îl poate biciui pe el, se așază și trăiește liniștit și mulțumit în locul pe care și l-a găsit.

Astfel sunt stabilite încă două dintre principiile sau legile fundamentale ale vieții în grup, CONDUCEREA de către cel mai bun și o ierarhie naturală sau o scară de conducere a tuturor celorlalți membri ai grupului, STATUTUL.

În cele din urmă, un studiu al lumii animale stabilește că femelele stau departe de afacerile masculilor și se specializează în producerea și creșterea puilor prin organizarea de familii sănătoase. Pentru a rezuma: Există cinci legi de bază ale vieții în grup, pe care eu le-am numit "LEGILE TRIBULUI";

(1) Legea INTEGRITĂȚII BIOLOGICE (dragoste în interior, ură în exterior);

(2) Legea TERITORIULUI (proprietatea privată);

(3) Legea CONDUCERII (de către cei mai buni);

(4) Legea IERARHIEI (sau locul natural al fiecărui individ într-un grup); și

(5) MATERNITATE pentru femei.

Cu aceste principii naturale în funcțiune, așa cum sunt ele în întreaga lume a animalelor sociale, există o relativă pace și ordine în grup.

Doar atunci când grupul este cumva forțat în condiții nenaturale, instinctele divine de a se supune acestor legi de fier ale naturii dau greș.

Pentru a evalua toate acestea în propria minte, gândiți-vă la modelul aparent "nebunesc" al delincvenței juvenile. Fiii și fiicele unora dintre cei mai "avantajați" și bogați oameni par brusc să înnebunească, să bată bătrâni, să distrugă lucruri fără sens, să ia droguri toxice și să devină infractori aroganți și antisociali. În același timp, copiii unora dintre cele mai sărace grupuri din societatea noastră nu produc aproape deloc delincvenți.

Până de curând, de exemplu, tinerii chinezi nu erau niciodată delincvenți (și încă au o rată a delincvenței mult mai scăzută decât alte grupuri). Tinerii din grupurile foarte unite, chiar dacă foarte sărace, sunt adesea neatinși de nebunia modernă a delincvenței juvenile.

De ce se întâmplă acest lucru? De ce un băiat sau o fată înstărită devine hoț, vandal și violent antisocial în ciuda tuturor avantajelor imaginabile, în timp ce copiii unora dintre cei mai săraci oameni din America sunt bine adaptați și constructivi?

Răspunsul este că copiii care sunt crescuți într-un grup care a reușit să mențină o oarecare aparență a legilor vieții naturale în grup ("Legile tribului"), care simt că sunt membri loiali ai unui grup, ai unui "trib", că "aparțin" de ceva sau de cineva valoros și care, prin urmare, au un sentiment al celor cinci legi de bază ale vieții în grup, nu sunt frustrați, nu sunt pierduți și nu sunt goi.

Evreii, prin răspândirea liberalismului și a comunismului, au trecut în mod conștient și științific la procesul de ștergere din sufletele poporului nostru a oricărei amintiri a sacrelor "Legi ale Tribului", care, singure, pot face un grup uman sănătos, fericit și pașnic.

Nicio ființă umană nu poate trăi în pace și fericire productivă în afara unui fel de "TRIB" căreia îi este SUPREM de loial și care, la rândul său, îl susține spiritual.

Evreii au răspândit ideea nespus de distructivă a "universalismului", a "o singură lume", a unei mulțimi de indivizi fără rasă, fără stat și atomizați, ca idee supremă a omenirii. Chiar și conservatorii au fost trași pe sfoară în această boală nenaturală, fragmentată, super-individualistă, evreiască a societății.

Evreii ne spun că Legea INTEGRITĂȚII BIOLOGICE (iubirea interioară, ura exterioară) este "rasismul", "răul suprem" al tuturor timpurilor! Ni se spune că dacă nu iubim gAlbenii, negrii și mai ales evreii la fel de mult ca pe propriul nostru popor, atunci suntem vicioși, perverși și condamnați, suntem "rasiști".

Milioane de fraieri Albi jalnici cred această minciună evreiască!

Ni se spune că Legea TERITORIULUI (proprietatea privată) este o lăcomie nenaturală și că oamenii decenți trebuie să dorească să împartă totul și să nu aibă nicio dorință pentru propria lor proprietate privată. Ei numesc acest lucru "socialism marxist", "comunism" și diverse alte denumiri care indică o preocupare pentru "societate" și "comunitate", dar toate acestea lovesc în inima celei mai puternice și unice motivații a ființelor vii de a construi, crea și produce. Tot mai multe milioane de oameni îi cred pe acești mincinoși evrei.

Evreii ne spun că Legea CONDUCERII (guvernarea celor mai buni) este "dictatura" și că trebuie să ne străduim pentru "democrație" (guvernarea de către gloate): Milioane de arieni Albi au fost păcăliți să creadă în acest cântec de sirenă al "democrației", până când mulțimi de gunoaie umane terorizează acum întreaga noastră națiune.

Evreii ne spun că Legea IERARHIEI (stabilirea ordinii naturale a capacității fiecărei persoane la locul său) este "exploatarea de clasă" și că liderii naturali ai societății, cei care au avut succes, trebuie să fie zdrobiți și uciși de cei care nu au avut. Națiuni întregi pline de arieni Albi buni au fost păcălite cu această metodă evreiască josnică de divizare și cucerire a poporului nostru prin războiul de clasă.

În cele din urmă, acești evrei mereu iubitori ne spun că specializarea femeilor în creșterea copiilor este o înrobire bestială a femeilor noastre, că femeile sunt menite să fie judecători, mecanici de locomotivă, ofițeri de armată și directori de întreprinderi. Rezultatul, desigur, este distrugerea tot mai mare a acelei instituții sacre și frumoase a tuturor civilizațiilor sănătoase, maternitatea, și odată cu ea, casa și familia. Întreaga noastră lume occidentală a căzut în plasa acestei escrocherii evreiești "democratice", care a făcut din femei cele mai jalnice victime ale bolii evreiești. Milioane de femei "moderne" sunt iremediabil pierdute, frustrate și complet nefericite, chiar și în timp ce strigă despre mai multe "drepturi" prin difuzoare și mărșăluiesc în organizații politice militante care ridică iadul. Între timp, milioane de familii sunt lipsite de mame calde și minunate, iar casele devin mai mult niște închisori luxoase decât miracolele de iubire și căldură care erau casele de acum un secol.

V-ați întrebat vreodată de ce atât de mulți delincvenți juvenili se reunesc în bande? Ani de zile, ca majoritatea oamenilor, am presupus că este vorba de o perversitate nenaturală a băieților "răi", deoarece am fost crescut într-un fel de "cocon" burghez, cunoscând puțin din realitățile brutale ale vieții.

Dar odată ce înțelegem legile vieții sociale pentru toate creaturile, nevoia omului de a trăi după "legile tribului", ale "bandei" devine mai ușor de înțeles.
Aceasta arată că, cel puțin copiii noștri, încă au instincte sănătoase, chiar dacă manifestarea exterioară a acestor instincte este vicioasă și antisocială, ca urmare a condițiilor nenaturale impuse copiilor de mediul lor urban complet nesănătos.

Observați că prima caracteristică a bandei este "exclusivitatea". Ei "rămân împreună" cu fanatism. Dacă ataci unul, te atacă toți. Dacă te pui cu una dintre femelele bandei, ești mort. Sunt pasionați de loialitatea reciprocă.
Și îi urăsc pe cei din afară și pe atacatori și mai pasional.

Ei au reafirmat legile sfinte ale naturii, ale INTEGRITĂȚII BIOLOGICE, ale loialității de grup, deși nu știu de ce.

Observați că următorul lucru pe care îl face o bandă este să stabilească un "teritoriu", un teritoriu. Vai de cel care încalcă acest "teritoriu", încalcă "proprietatea privată" a bandei! Ar putea ceva să exemplifice mai clar legea TERITORIULUI?

Banda nu este niciodată condusă prin alegeri "democratice", ci de cei mai duri, cei mai buni (după standardele bandei). Iată un exemplu clasic de lege a CONDUCERII.

Observați cum fiecare membru al unei bande este perfect conștient de locul său exact în bandă, cine este deasupra lui și cine este dedesubt. Dacă cineva încearcă să se apropie de el, este zdrobit. Lăsați-l să încerce să urce o treaptă, iar cel de deasupra îl va zdrobi. Aceasta este legea IERARHIEI, la fel ca în natură.

În cele din urmă, observați femelele unei bande. Dau ele vreun ordin liderului? Nu! Se întrec și cer "drepturi"? Pe naiba, nu! Ele acționează în maniera femelelor din restul lumii animale și nu încearcă să acționeze ca masculii. Ele se mândresc cu rolul lor de femelă, ca "aparținând" unui mascul puternic și ajutându-l cu mândrie. Și acesta este exact rolul femelelor în societățile sănătoase și fericite.

(Este interesant de observat că falsificatorii psihiatri evrei freudieni sunt forțați să se întoarcă la legile grupului, la legile tribului, pentru a efectua "vindecări" ale dependenților de droguri și alcoolici. Ei formează un grup, iar puternicele lor instincte de loialitate față de acel grup pot depăși uneori slăbiciunile individuale, solitare)

Și negrii, în lupta lor oarbă și stupidă, fac același lucru, formând instinctiv loialități negre, strigând "Black Power" și numindu-se unii pe alții "frați de suflet".

În ciuda sărăciei extreme din zone de sud-est din New York în primii ani ai imigrației evreiești, chiar și aceste roiuri mizerabile de evrei refuzați din Europa au rămas împreună cu o loialitate de grup atât de fanatică, respectând toate "legile tribului", încât nu a existat aproape nicio delincvență și nicio crimă între ei. De fapt, loialitatea de grup a acestor evrei este poate cea mai fantastică din istoria lumii. Ea i-a propulsat aproape în stăpânirea întregii lumi, nu pentru că sunt mai curajoși, muncesc mai mult, sunt mai inteligenți sau mai demni decât restul dintre noi, ci pentru că respectă legile fundamentale ale naturii și mențin loialitatea de grup. În timp ce noi toți ceilalți am căzut în plasa gunoiului lor putred "o singură lume", "toți suntem frați", care ne dezintegrează societatea, evreii își mențin societatea cu o loialitate de grup cum istoria nu a mai văzut niciodată, și astfel merg de la un triumf la altul.

Abia când Adolf Hitler, în urmă cu 50 de ani, a început să vadă toate acestea în mod intuitiv ca o nouă viziune asupra lumii, Viziunea Lumii a național-socialismului, non-evreii au dobândit prima lor perspectivă asupra științei emergente a vieții în grup a oamenilor. Adolf Hitler a început să vadă și să înțeleagă intuitiv ceea ce noi am făcut instinctiv timp de secole, iar evreii încă fac instinctiv.

Esența național-socialismului este rasismul, care, în termenii cei mai simpli, este doar credința că oamenii diferă în excelență de rasă exact la fel ca toate celelalte ființe vii, și că Omul Alb este până acum cea mai bună rasă care a apărut, în timp ce Negrii sunt cei mai de jos. Și, după cum cititorul își va aminti, aceasta este chiar prima lege a vieții în grup, "INTEGRITATEA BIOLOGICĂ", așa cum am desemnat-o eu.

Contrar minciunilor abominabile ale evreilor (și ale "conservatorilor"), proprietatea privată a fost puternic protejată de Adolf Hitler, Krup și ceilalți proprietari și oameni de afaceri, mari sau mici, nu au pierdut niciodată un cent sub Hitler, și nici prinții Germani. (La un moment dat, "stângiștii" turbați din partidul său au vrut să îi deposedeze pe prinții Germani, iar Hitler a trebuit să înăbușe o revoltă în propriile rânduri pentru a le proteja drepturile de proprietate, ceea ce a și făcut. Hitler era un naționalist, un adept al teritoriului și al proprietății private.

Inutil să precizez că Hitler le-a oferit oamenilor săi CONDUCERE, nu vorbe dulci sau demagogie, iar aceștia l-au iubit pentru asta. L-au urmat cu dragoste și de bunăvoie, așa cum fac membrii tuturor grupurilor sociale fericite, de succes și sănătoase.

Era pace și ordine printre oamenii lui Hitler, pentru că el a învățat că un om merită și trebuie să primească la fel de mult respect pentru a fi un bun săpător de șanțuri (dacă aceasta era limita capacității sale de a-și servi poporul) ca și omul care a fost capabil să inventeze o mașină nouă și minunată sau să fie un lider politic.

Fiecare persoană din Germania lui Hitler era onorată pentru locul său în societate, cu condiția să îl ocupe cât mai bine posibil. Ei nu erau îndemnați veșnic (așa cum este poporul nostru de către evrei) să ceară locuri de muncă doar ca președinți, președinți de consiliu și directori, când unii oameni nu se nasc cu aceste talente specifice.

Să eșuezi în ceea ce ai putea face, în timp ce te revolți și tințești spre ceea ce nu poți face, înseamnă să tulburi ordinea și fericirea societății, ca să nu mai vorbim de frustrarea fără speranță a individului care refuză să își recunoască locul natural în lume.

Astfel, statul lui Hitler recunoștea legea STATUTULUI. Fiecare om era onorat pentru ceea ce făcea cu loialitate și cu cel mai bun efort al său, indiferent dacă era fermier, războinic, muncitor, lucrător în fabrică sau orice altceva.

În cele din urmă, Hitler a avut grijă ca femeilor să li se redea vechiul drept din naștere și să fie onorate ca soții, mame și producătoare de cămine fericite și sănătoase, ca creatoare de oameni buni.

Minciunile despre perioada hitleristă sunt acum atât de enorme și de puternice încât este aproape imposibil să te îndoiești de ele. Dar dacă veți întâlni un German onest și curajos care a trăit în aceste vremuri măreție (și care este dispus să vorbească în ciuda terorii care domnește astăzi în străinătate pentru cei care îndrăznesc să spună adevărul), veți afla că poporul German a aflat ce înseamnă o conducere bună și un stat natural sănătos, sub Hitler.

Pentru a împiedica răspândirea acestei cunoașteri și a acestei stări naturale a societății (distrugând astfel existența parazitară a evreilor), acei diavoli evrei ne-au provocat pe noi ceilalți să mergem să măcelărim și să distrugem acest miracol al renașterii arienilor Albi.

Dar legea naturală nu poate fi zdrobită, la fel cum nu poți "zdrobi" faptul că doi plus doi egal patru. S-ar putea să terorizezi oamenii și să-i faci să spună "doi plus doi fac șaptesprezece", dar doi plus doi fac tot patru, și întotdeauna va exista cineva cu curaj și înțelepciune, mai devreme sau mai târziu, care să-i doboare pe teroriști și mincinoși pentru a reafirma adevărul.

Acest lucru se întâmplă deja peste tot în lume.
Tinerele "bande" pe care le-am menționat sunt doar un semn a ceea ce se întâmplă cu adevărat. Oamenii se vor întoarce la "legile tribului" naturale.

Ceea ce Hitler a oferit lumii, ca național-socialism, este, într-un fel, doar o formă modernă a "legii tribale" străvechi și naturale, rețeta pentru o viață de grup fericită și sănătoasă dată de Marele Spirit tuturor creaturilor vii, inclusiv omului.

Național-socialismul nu este nici mai mult nici mai puțin decât ORDINEA NATURALĂ (un nume care, într-un fel, ar fi mai descriptiv pentru realitate decât "național-socialism"). Hitler a trebuit să conceapă numele mișcării sale pentru a reuși într-o situație politică specifică și, prin urmare, a fost forțat să folosească nume și termeni care să îi îndeplinească scopurile. În Germania, existau milioane și milioane de Germani care se considerau "socialiști", dar se aflau în ghearele manipulatoare ale evreilor. Decât să ducă mai multe bătălii decât trebuia, Hitler le-a spus, de fapt, acestor milioane: "Dacă trebuie să fiți "socialiști", haideți să nu fim "socialiști" marxiști evrei, haideți să fim "socialiști naționali", adică o societate națională. Să fim "socialiști" pentru Germania, nu pentru evrei".

Și a funcționat! Milioane și milioane de bărbați și femei de treabă care fuseseră seduși de evrei către comunism au fost readuși de metodele lui Hitler la propriul lor popor și la ordinea naturală a unei vieți de grup sănătoase.

Dincolo de elementele fundamentale ale ordinii naturale, pe care le-am expus mai sus, național-socialismul întruchipează ceva mult mai înalt și mai nobil decât un simplu set de reguli sau principii. Național-socialismul, ca FILOSOFIE, întruchipează impulsul etern care se regăsește în toate ființele vii, într-adevăr în întreaga creație, către un nivel superior de existență, către perfecțiune, către Dumnezeu.

Această idee "aristocratică" a național-socialismului, ideea unei eforturi constante a întregii naturi către o existență tot mai înaltă, tot mai complexă și tot mai perfectă, este aspectul metafizic, supranatural al idealului nostru.

Cu alte cuvinte, conceptele de dreptate socială și ordine naturală sunt organele și nervii național-socialismului, însă PERSONALITATEA sa, aspectul său "religios", lucrul care îl ridică deasupra oricărei filosofii strict politice, este atitudinea sa veneratoare față de natură și dragostea religioasă față de marile daruri ale unui Creator necunoscut.

Creștinismul, de exemplu, este un lucru mult mai înalt decât ritualurile sale, cuvintele rugăciunilor sale sau oricare dintre crezurile sale. Este o ÎNCERCARE SPIRITUALĂ către idealurile de Perfecțiune Spirituală ale credinciosului. Național-socialismul este același tip de străduanie către niveluri din ce în ce mai înalte aici, pe acest pământ, în timp ce creștinismul

este o strădanie către o viață viitoare și ulterioară care nu este pe acest pământ.

Pentru "soldatul" obișnuit din "armata" noastră, care construiește și luptă pentru ordinea naturală, pentru național-socialism, este suficient să respecte și să se supună legilor și doctrinelor stabilite de idealurile nobile ale filosofiei noastre, doar cu o dragoste instinctivă față de aceste idealuri, poate nu cu o înțelegere completă a celor mai înalte forme ale filosofiei noastre.

Dar, la fel cum cei mai mari lideri creștini au fost cei care nu au fost preocupați de detalii și reguli, ci mai degrabă cei care au fost "intoxicați de Dumnezeu" cu cele mai înalte idealuri ale religiei, liderii din elita noastră național-socialistă trebuie să împărtășească această abordare fundamental religioasă. Pentru ei, adevărata semnificație a doctrinei noastre rasiale trebuie să facă parte din "strădania lor idealistă către Dumnezeu".

Prin identificarea noastră totală cu marea noastră rasă, participăm la gloriile ei trecute și viitoare. Atunci când contribuim în vreun fel, în special prin sacrificiu de sine, la sprijinirea rasei noastre pe calea către o existență superioară, ne apropiem de Dumnezeu, Creatorul rasei superioare.

Pe scurt, în timp ce mecanismele și regulile național-socialismului, așa cum sunt codificate și prezentate aici, sunt suficiente pentru cei mai mulți dintre noi, pentru puținii idealiști gata și dispuși să-și sacrifice viața pentru cauza poporului lor, național-socialismul trebuie să fie un ideal religios foarte real, un efort spre Dumnezeu. Național-socialismul este singura mișcare care a dobândit suficientă autocunoaștere și perspicacitate pentru a putea înțelege această mișcare care se îndepărtează de artificialitatea liberală și de miopie și se îndreaptă spre înțelepciunea eternă a naturii. Credința noastră totală în rasă, insistența noastră asupra legilor naturale în societate, economie și în orice alt domeniu al activității umane sunt, în fiecare caz, aplicarea conștientă și științifică a legilor de fier ale naturii, în loc de perversiuni îngâmfate și mioape ale acestor legi, așa cum promovează liberalii și marxiștii aroganți și cu creier de alună.

Adversarii noștri liberali și marxiști sunt la fel de orbi la ceea ce fac. Dar, în fiecare caz, se va descoperi că ei sunt, în esență, niște urători ai legilor naturii, niște "intelectuali" îngâmfați, educați în săli, care sunt victime ale truismelor conform cărora "puțină cunoaștere" este "un lucru periculos". Pentru că au descoperit că pot învăța un negru din Congo să recite poezii sau chiar să se comporte ca un avocat sau ca un doctor, se umflă în pene cu

abilitatea lor de a schimba natura după bunul lor plac și își imaginează că pot face din orice hotentot un om Alb occidental, cu inițiativă. Ei refuză pur și simplu să recunoască faptul că natura a făcut deja din negru ceea ce este el și că nicio agenție umană nu poate face "o pungă de mătase din urechea unei scroafe".

Național-socialismul este esența distilată a iubirii și respectului față de natură și aplicarea iubitoare, conștientă și științifică a legilor eterne, juste și frumoase ale naturii în fiecare moment al existenței omului. În același timp, național-socialismul recunoaște nevoia omului de o cultură mai înaltă decât cea a animalelor nechibzuite din junglă și ridică nivelul de aplicare a legii naturale de la competiția goală, cu dinți și colți din lumea animală, de exemplu, la o competiție reglementată și ordonată, după reguli corecte.

Adversarii noștri doresc să elimine complet concurența, o idee complet nefirească.

Național-socialismul insistă asupra faptului că omul poate rafina și îmbogăți aplicarea legilor naturale ale vieții în beneficiul omului, dar insistă și asupra faptului că omul nu poate scăpa sau sfida legile naturale. Între starea de sănătate socială ("național-socialismul" sau ordinea naturală) și boala socială (marxismul evreiesc) se află "ținutul nimănui" al neantului, locul în care oamenii nu sunt nici morți, nici cu adevărat vii.

Democrația, "liberalismul" și "conservatorismul" sunt stări pure ale nimicului. Ele nu au o viziune de bază, fundamentală asupra vieții, nici o înțelegere, nici o forță vitală în adâncul lor. Ele sunt trucuri cu cuvinte și fraze frumoase, care nu înseamnă absolut nimic. Ele duc doar la haos și pregătesc calea pentru evrei și comunismul lor nenorocit și nenatural.

Singurul mod în care putem pune capăt acestei escrocherii evreiești și captura mințile și inimile poporului nostru este de a restabili ordinea naturală a poporului nostru, legile tribului, care singure ne vor da puterea și voința de a reafirma superioritatea naturală, biologică a rasei noastre Albe și de a salva astfel civilizația occidentală.

Distrugeți forțele de coeziune ale ordinii naturale din orice grup și acel grup va deveni haotic, lipsit de speranță, frustrat, pierdut, gol, vicios și, în cele din urmă, neajutorat în fața oricărui alt grup care este unit și respectă legile tribului.

Acesta este motivul pentru care negrii, în atât de multe cazuri, terorizează orașe întregi. Ei rămân uniți. Dacă lovești unul, te atacă un milion de negri. De aceea, de multe ori, poliția nu mai îndrăznește să-i aresteze, nici măcar pentru cele mai scandaloase infracțiuni.

Iar evreii sunt și mai puternici printre noi, din același motiv. Ei rămân împreună.

Adăugând legile tribului la legile rasei pe care le-am examinat mai devreme în capitolul 9, putem sintetiza o nouă lege a societății moderne: legea dominației grupului.

Într-o stare de natură, grupul animal sau uman primitiv care este biologic superior, grupul compus din cei mai buni indivizi, purtând cele mai bune gene și cromozomi, va domina toate grupurile inferioare, deoarece toate grupurile din natură (superioare sau inferioare) se supun în mod egal legilor tribului.

Astfel, singurul factor care acționează competitiv în lumea animală este excelența biologică a reproducerii. Dar gadgeturile științifice, luxul și "liberalismul" evreiesc au distrus atât de mult capacitatea omului Alb modern, civilizat, de a simți și de a se supune "legilor tribului" naturii, încât și-a pierdut coeziunea de grup; s-a "dezlipit" ca animal social; este fragmentat și atomizat în milioane de indivizi izolați și sute de mii de "grupuri de presiune" egoiste, clase etc. Această fragmentare aproape completă a marelui "trib" al oamenilor Albi ne-a redus la impotență, ca grup.

Legea DOMINANȚEI GRUPULUI între oameni este regula conform căreia orice grup care aderă cu fanatism la legile naturale ale tribului va fi capabil să domine orice grup care nu respectă aceste legi, indiferent cât de inferior poate fi "tribul" care respectă legile.

Acesta este motivul pentru care negrii și evreii stăpânesc totul peste omul Alb în America construită și deținută de oamenii Albi. Acesta este motivul pentru care suferim tirania "minorităților". Orice minoritate organizată de gunoaie și gunoi uman are putere, în timp ce marea majoritate Albă, neevreiască, este un gigant întins, neajutorat și paralizat.

Așadar, scopul revoluției noastre național-socialiste este restaurarea legilor tribului pentru poporul nostru, pentru a permite superiorității lor biologice

naturale de reproducere să ofere din nou omului Alb dominația asupra a ceea ce el a construit și ar trebui să domine.

Este exact ceea ce au făcut Hitler și național-socialismul în Germania pentru milioane și milioane de oameni fragmentați, atomizați, care erau scufundați în adâncul disperării și al haosului.

Hitler nu a obținut un succes atât de uimitor în rândul poporului său pentru că era un "tip dur", pentru că organiza mitinguri mari și incitante, pentru că Germanii sunt "bestii" înnăscute sau pentru oricare dintre celelalte motive prezentate de evreii mincinoși și de aliații lor liberali și conservatori lingușitori.

Motivul pentru care Hitler a fost capabil să realizeze un miracol social în Germania a fost pentru că Hitler a înțeles intuitiv tot ceea ce am scris și și-a readus poporul la ORDINEA SOCIALĂ NATURALĂ.

Hitler și-a învățat poporul să nu se mai urască unii pe alții ca indivizi izolați, singuri și înspăimântați și le-a redat acel sentiment sfânt de națiune, de "trib"; da, de fraternitate reală (nu cea artificială promovată de evrei) (Nu este nimic rău și totul este bine în "fraternitatea" cu propriul tău popor. Atunci când evreii încearcă în mod viclean și fals să extindă "fraternitatea" pentru a trage gluga peste "frate" și încearcă să ne facă "frați" cu zulușii, pigmeii, chinezii, și evreii, atunci "fraternitatea" devine un sinonim pentru catastrofa rasială, așa cum s-a întâmplat).

Hitler a oferit poporului său același spirit de sacrificiu, de iubire caldă pentru propria familie și propriul popor (care este o "familie" mare), care unește și binecuvântează fiecare grup social natural de creaturi din creație.

Așa cum am subliniat de multe ori, niciun om nu poate trăi fericit, cu succes și productiv ca un individ singuratic, amărât, în război cu toți semenii săi. Fiecare dintre noi are o nevoie profundă de căldura și iubirea grupului său, a celor din familia sa biologică de oameni. Omul modern a pierdut acest sentiment de căldură, loialitate și iubire de grup, iar rezultatul este haosul și golul spiritual pe care le vedem peste tot în jurul nostru în această societate occidentală dezintegrată.

Ororile descrise în primul capitol al acestei cărți sunt rezultatul direct al nesupunerii aproape totale a Americii față de legile tribului. Aceste orori vor continua, chiar dacă toți evreii și negrii ar dispărea peste noapte, dacă

nu vom restabili pentru poporul nostru, așa cum a făcut Hitler, ORDINEA NATURALĂ, "Legile Tribului".

Prin urmare, revoluția noastră nu este materială și fizică, ci o schimbare spirituală radicală în sentimentele poporului nostru:

Eliminarea atomismului egoist și a "individualismului" lacom și îngust, indiferent dacă se numește "liberalism", "conservatorism" sau "democrație", și restaurarea în inimile bărbaților Albi occidentali a sentimentelor profund satisfăcătoare de iubire față de semenii noștri. Această iubire față de propriul grup se manifestă prin dorința de a se sacrifica și de a dărui pentru propria familie și pentru familia mai largă a rasei sale.

CAPITOLUL 16
PUTEREA ALBĂ

Să nu faceți nicio greșeală, eu susțin PUTEREA ALBĂ totală și completă în această lume!

Bărbații Albi nu mai pot face compromisuri și măsuri timide pentru a-și proteja propriile vieți și interese. Nu ne confruntăm cu o bătălie socială, filosofică, economică, religioasă sau teritorială, ci cu o luptă între CALITATE, elita, dar minoritatea, rasei Albe, împotriva CANTITĂȚII, vastele roiuri de scursuri subumane care au fost adunate sub steagurile marxismului evreiesc pentru a fi folosite ca un berbec uriaș împotriva rasei Albe.

Rasa noastră asediată se va organiza și va lupta pentru propria supraviețuire, sau gunoiul de pe Pământ o va inunda. Dacă vom continua să ezităm, să raționalizăm și să temporizăm cu măsuri timide, vom fi eliminați de pe fața acestei planete. Aceasta este cu adevărat "Puterea scursurii" cu o răzbunare, ca o înmulțire oribilă a gândacilor care, dacă sunt suficienți, îl pot sufoca literalmente pe cel mai mare gânditor sau luptător din istorie; scursurile lumii se adună pentru atac.

Sunt șapte pentru fiecare dintre noi!

Singurul răspuns la PUTEREA SCUM trebuie să fie, și este, PUTEREA ALBĂ. Puterea elitei lumii, ființele umane Albe care și-au dovedit deja superioritatea naturală, dată de Dumnezeu, față de acest roi de gunoaie, trebuie să o respingă, să restabilească ordinea și cultura în lume și să mențină această ordine în singurul mod în care ordinea a fost menținută vreodată, PRIN FORȚĂ!

Astăzi, nu a mai rămas pe Pământ niciun segment al rasei Albe cu posibilitatea de a întoarce gunoiul, cu excepția bărbaților Albi din Statele Unite ale Americii.

America este singura națiune, ca o chestiune de fapt rece, cu puterea FIZICĂ de a stăpâni gunoiul.

Centrul puterii și al banilor evreiești este aici, în New York City, SUA, nu la Moscova și nici măcar la Ierusalim. Iar muncitorul și fermierul American are încă în el instinctele rasiale bune și sănătoase ale strămoșilor noștri care,

de fiecare dată, au respins hoardele de monștri prin forța curajului și a voinței.

Sunt conștient de repulsia care îi cuprinde pe mulți europeni la gândul că genul de "Americani" pe care i-au văzut și experimentat vor putea vreodată să restabilească cultura occidentală. Și ei nu pot fi învinovățiți. Reprezentanții "Americanilor" în Europa de astăzi sunt, în cea mai mare parte, evrei. Politica externă "Americană" pe care au văzut-o, care le-a distrus țările, le-a măcelărit popoarele, a predat jumătate din Europa comunismului și care astăzi continuă să ofere ajutor și confort dușmanilor oamenilor Albi, distrugându-le în același timp prietenii, a fost și este condusă, inspirată și instigată de EVREI.

Pe scurt, europenii au văzut America doar prin ochii evreilor, au văzut "Americani" care nu sunt deloc Americani, ci evrei.

Dar, dragi compatrioți Albi din Europa, credeți-mă când vă spun că America este plină de oameni buni și curajoși, oameni care au același sânge cu al vostru și care vor aduce onoare rasei noastre atunci când, în sfârșit, vor vedea necesitatea urgentă de a-și suflecă mânecile pentru o luptă totală.

Dar, lăsând la o parte acest aspect, geloziile, rivalitățile și dușmăniile de sânge eterne dintre segmentele rasei Albe trebuie OPRITE ca o chestiune de necesitate strategică, nu pentru a fi continuate în beneficiul evreimii mondiale unite.

Oameni Albi din Europa: puneți deoparte, dacă puteți, amintirea celor două războaie mondiale în care ne-am dat mâna cu dușmanii noștri de moarte pentru a vă măcelări cei mai buni tineri, și noi ne-am vărsat sângele în acele războaie profane. Iertați-ne că am fost atât de orbi, că am întors puterea noastră mortală împotriva voastră, în locul comunismului evreiesc care ne devorează acum pe toți. Iertați-ne pentru mizeria și degradarea pe care vi le-am impus și alăturați-vă nouă într-o ultimă luptă pentru rasa noastră și națiunile noastre respective.

De data aceasta va fi diferit!

De data aceasta vom sta împreună ca frați împotriva unui dușman comun.

De data aceasta, trădătorii nu vor găsi nicăieri un om Alb care să le asculte minciunile și să lupte pentru ei.

De data aceasta, nu vom avea milă de cei care au provocat suferințe de nedescris poporului nostru; nu vom acorda nicio milă celor care au trăit printre noi fără alt scop decât acela de a ne distruge. De data aceasta, împreună, îi vom împinge pe ticăloși la zid!

Cum se va face acest lucru?

Credeți sau nu, nu este teribil de dificil. Singurul obstacol din calea noastră în acest moment este capacitatea incredibilă a poporului nostru de a RAȚIONALIZA și TEMPORIZA în fața unui pericol mortal.

Calul este infinit mai puternic decât un om și l-ar putea călca în picioare până la moarte dacă și-ar da seama. Dar el nu-și dă seama, așa că merge mai departe în ham, trăgând și trăgând și legat.

Marea majoritate a Americanilor sunt sătui până peste cap de evreii aroganți care le fură bogățiile și de negrii răzvrătiți care le distrug străzile, dar, precum calul, nu-și cunosc puterea.

Aici, în America, bărbații Albi sunt mai numeroși decât gunoaiele extraterestre cu o marjă enormă. Dacă vor realiza vreodată forța pe care o reprezintă numărul lor, nimic pe pământ nu-i va putea opri să-i calce în picioare până la moarte pe subversivii și trădătorii murdari care i-au bătut, i-au mințit, i-au furat și, în cele din urmă, au eliberat o gloată de sălbatici africani negri împotriva lor.

Odată ce un cal descoperă că poate să calce un om în picioare și să scape basma curată, el este un "proscris" și nu se mai poate face nimic pentru a-l transforma într-un șarpe.

Singurul motiv pentru care oamenii Albi din America nu-și pot simți acum puterea, deși sunt majoritatea covârșitoare, cu o forță nemaiauzită, este că evreii, prin controlul lor asupra întregului nostru sistem de comunicații, au reușit să-i țină separați.

Majoritatea bărbaților Albi sunt de acord, în inima lor, cu lucrurile pe care le-am spus în această carte. Dar ei cred că sunt singuri!

Evreii au recunoscut simțul înnăscut al fair-play-ului în omul Alb. Ei au recunoscut dorința adânc înrădăcinată a omului Alb pentru ordine și repulsia sa înnăscută pentru ceea ce tulbură ordinea. ȘI AU PROFITAT DE

ACESTE CALITĂȚI BUNE ȘI BUNE, s-au folosit de ceea ce este mai bun în noi pentru a ne distruge!

Televiziunea, radioul, filmele, cărțile, revistele, ziarele, școlile și chiar oficialii noștri guvernamentali ne spun în mod constant și repetat că nu este "frumos" să credem că o maimuță africană nu ne este egală, deși faptele dovedesc în mod concludent superioritatea noastră în toate aspectele care țin de o societate civilizată. Suntem învățați să credem că nu este "frumos" să ne dorim să ne păstrăm linia de sânge pură, să ne dorim nepoții Albi.

Nu este "frumos" să subliniem mizeria, imoralitatea, infracționalitatea și bolile care pătrund într-un cartier pe urmele "vecinilor" negri. Nu este "frumos" să ne dorim ca copiii noștri să fie educați la nivelul lor, în loc să fie reduși la nivelul prostului negru. Nu este "frumos", ni se spune, pentru că nu este "corect".

Dar să întoarcem lucrurile.

Este "frumos" ca femeile noastre să trăiască în permanență cu teama de a fi violate sau ucise de o maimuță neagră dezlănțuită? Este "frumos" ca copiii noștri să adopte limbajul, atitudinile și morala unor scursuri subumane? Este "frumos" ca bărbații noștri să concureze cu analfabeții pentru traiul lor, iar analfabeții să iasă învingători? Este "frumos" să tolerăm impozite și prețuri inflaționiste pentru a sprijini înmulțirea scursurii negre, atunci când aceasta le împinge pe mamele noastre de acasă și din familie în fabrici? Este "frumos" să lăsăm moștenire copiilor noștri o lume guvernată de gunoaie străine?

EVIDENT CĂ NU, NU ESTE FRUMOS, și nu este corect.

Ești un sclav în propria ta țară, om Alb. În fiecare an păstrezi mai puțin din roadele muncii tale; în fiecare an îți este mai greu să duci povara pe care străinii au pus-o asupra ta; în fiecare an munca ieftină a străinilor îți face viitorul mai puțin sigur; în fiecare an te retragi cu câțiva pași mai mult în lumea sclaviei.

Unde se va sfârși totul? O să vă spun eu, se va termina cu anihilarea completă și totală a "Albilor".

Opriți-vă din a raționaliza o situație pe care o știți a fi extrem de gravă. ÎNCETAȚI să mai temporizați cu măsuri la jumătate într-o situație care cere

o acțiune decisivă. NU vă mai folosiți de afaceri, etichetă socială, familie și securitate ca scuză pentru un comportament de-a dreptul laș. Dacă mai ezitați foarte mult, lupta se va termina, iar Omul Alb va pierde!

RIDICAȚI-VĂ ȘI LUPTAȚI!